

Novi zavjet

Gospoda našeg Isusa Hrista

Prevod Komisije Svetog arhijerejskog sinoda Srpske Pravoslavne crkve

Pregled sadržaja

Sveto jevanđelje

- **Po Mateju**
- **Po Marku**
- **Po Luki**
- **Po Jovanu**

Djela apostolska

Poslanice

- **Poslanica sv. apostola Pavla Rimljanima**
- **1. poslanica sv. apostola Pavla Korinćanima**
- **2. poslanica sv. apostola Pavla Korinćanima**
- **Poslanica sv. apostola Pavla Galatima**
- **Poslanica sv. apostola Pavla Efescima**
- **Poslanica sv. apostola Pavla Filipljanima**
- **Poslanica sv. apostola Pavla Kološanima**
- **1. poslanica sv. apostola Pavla Solunjanima**
- **2. poslanica sv. apostola Pavla Solunjanima**
- **1. poslanica sv. apostola Pavla Timoteju**

- 2. poslanica sv. apostola Pavla Timoteju
- Poslanica sv. apostola Pavla Titu
- Poslanica sv. apostola Pavla Filimonu
- Poslanica sv. apostola Pavla Jevrejima
- Saborna poslanica sv. apostola Jakova
- 1. saborna poslanica sv. apostola Petra
- 2. saborna poslanica sv. apostola Petra
- 1. saborna poslanica sv. apostola Jovana
- 2. saborna poslanica sv. apostola Jovana
- 3. saborna poslanica sv. apostola Jovana
- Saborna poslanica sv. apostola Jude (Jakovljevog)

Otkrivenje sv. Jovana Bogoslova

Novi zavjet

Gospoda našeg Isusa Hrista

SVETO JEVANĐELJE PO MATEJU

1 Rodoslov Isusa Hrista i njegovo rođenje.

(Zač. 1). 1. Rodoslov Isusa Hrista, sina Davidova, Avraamova sina.

2. Avraam rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braću njegovu.

3. A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.

4. A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.
 5. A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.
 6. A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomona sa Urijinicom.
 7. A Solomon rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.
 8. A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.
 9. A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Jezekiju.
 10. A Jezekija rodi Manasiju. A Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju.
 11. A Josija rodi Jehoniju i braću njegovu, u seobi vavilonskoj.
 12. A po seobi vavilonskoj, Jehonija rodi Salatila. A Salatil rodi Zorovavelja.
 13. A Zorovavelj rodi Aviuda. A Aviud rodi Eliakima. A Eliakim rodi Azora.
 14. A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.
 15. A Eliud rodi Eleazara. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.
 16. A Jakov rodi Josifa, muža Marije, od koje se rodi Isus zvani Hristos.
 17. Svega, dakle, koljena od Avraama do Davida, koljena četrnaest, a od Davida do seobe vavilonske koljena četrnaest, i od seobe vavilonske do Hrista, koljena četrnaest.
- (Zač. 2). 18. A rođenje Isusa Hrista ovako bi: Kad je mati njegova Marija bila obručena Josifu, a prije nego što se bjehu sastali, nađe se da je zatrudnila od Duha Svetoga.
19. A Josif muž njezin, budući pravedan i ne hoteći je javno izobličiti, namisli je tajno otpustiti.
 20. No kad on tako pomisli, gle, javi mu se u snu anđeo Gospodnji govoreći: Josife, sine Davidov, ne boj se uzeti Mariju ženu svoju; jer ono što se u njoj začelo od Duha je Svetoga.
 21. Pa će roditi sina, i nadjeni mu ime Isus; jer će on spasti narod svoj od grijeha njihovih.
 22. A sve se ovo dogodilo da se ispuni što je Gospod kazao preko proroka koji govori:
 23. Eto, djevojka će začeti, i rodiće sina. i nadjenuše mu ime Emanuil, što će reći: S nama Bog.
 24. Ustavši Josif od sna, učini kako mu zapovjedi anđeo Gospodnji i uze ženu svoju.
 25. I ne znadijaše za nju dok ne rodi sina svojega prvenca, i nadjenu mu ime Isus.

2 Dolazak mudraca sa Istoka. Bjekstvo Isusovo u Egipat. Irod ubija vitlejemsku djecu. Isusov povratak iz Egipta u Nazaret.

(Zač. 3). 1. A kada se Isus rodi u Vitlejemu judejskome u dane Iroda cara, gle, dođoše mudraci od Istoka u Jerusalem i rekoše:

2. Gdje je car judejski koji se rodi? Jer vidjesmo njegovu zvijezdu na Istoku i dođosmo da mu se poklonimo.

3. Kada to ču car Irod, uplaši se, i sav Jerusalem sa njim.

4. I sabravši sve prvosveštenike i književnike narodne, pitaše ih gdje će se Hristos roditi.

5. A oni rekoše: U Vitlejemu judejskome; jer je tako prorok napisao:

6. I ti Vitlejeme, zemljo Judina, ni po čem nisi najmanji među kneževima Judinim: jer će iz tebe izaći Vođa koji će napasati narod moj Izrailja.

7. Onda Irod, tajno dozvavši mudrace, saznade od njih kada se pojavila zvijezda.

8. I poslavši ih u Vitlejem, reče: Idite i raspitajte se dobro za dijete, pa kada ga nađete, javite mi, da i ja dođem da mu se poklonim.

9. A oni, saslušavši cara, pođoše, i gle, zvijezda, koju su vidjeli na Istoku, iđашe pred njima dok ne dođe i stade odozgo gdje bješe dijete.

10. A kad vidješe zvijezdu, obradovaše se veoma velikom radosti.

11. I ušavši u kuću, vidješe dijete sa Marijom materom njegovom, i padoše i pokloniše mu se, pa otvorivši riznice svoje prinesoše mu dare: zlato, tamjan i smirnu.

12. I primivši u snu zapovjest da se ne vraćaju Irodu, drugim putem otidoše u zemlju svoju.

(Zač. 4). 13. A kad oni otidoše, a to anđeo Gospodnji javi se Josifu u snu i reče: Ustani, uzmi dijete i mater njegovu, pa bježi u Egipat, i budi ondje dok ti ne kažem: jer će Irod tražiti dijete da ga pogubi.

14. I on ustavši, uze dijete i mater njegovu noću i otide u Egipat.

15. I bi tamo do smrti Irodove - da se ispuni što je Gospod rekao preko proroka koji govori: Iz Egipta dozvah sina svojega.

16. Tada Irod, vidjev da su ga mudraci prevarili, razgnjevi se veoma i posla te pogubi svu djecu po Vitlejemu i po svoj okolini njegovoj od dvije godine i niže, po vremenu koje je tačno doznao od mudraca.

17. Tada se ispuni što je rekao prorok Jeremija govoreći:
18. Glas u Rami ču se, plač i ridanje i naricanje mnogo, Rahilja oplakuje djecu svoju, i neće da se utješi, jer ih nema.
19. A po smrti Irodovoj, gle, anđeo Gospodnji javi se u snu Josifu u Egiptu,
20. I reče: Ustani, uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Izrailjevu; jer su pomrli oni koji su tražili dušu djeteta.
21. A on ustavši, uze dijete i mater njegovu, i dođe u zemlju Izrailjevu.
22. Ali čuvši da Arhelaj caruje u Judeji umjesto Iroda, oca svojega, poboja se onamo ići, nego, primivši u snu zapovijest, otide u krajeve galilejske.
23. I došavši nastani se u gradu zvanom Nazaret, da se ispuni što su rekli proroci da će se Nazarećanin nazvati.

3 Propovijed Jovana Krstitelja. Krštenje Hristovo.

- (Zač. 5). 1. U one pak dane dođe Jovan Krstitelj, i propovijedaše u pustinji Judejskoj.
2. I govoraše: Pokajte se, jer se približilo Carstvo nebesko.
3. Jer to je onaj za koga je rekao prorok Isaija govoreći: Glas vapijućeg u pustinji: pripremite put Gospodnji, poravnite staze njegove.
4. A sam Jovan imaše haljinu od kamilje dlake i pojas kožni oko bedara svojih, a hrana mu bijaše bilje i divlji med.
5. Tada izlažaše k njemu Jerusolim i sva Judeja, i sva okolina jordanska.
6. I on ih krštavaše u Jordanu, i ispovijedahu grijeha svoje.
7. A kad vidje mnoge fariseje i sadukeje gdje dolaze da ih krsti, reče im: Porodi aspidini, ko vam kaza da bježite od gnjeva koji ide?
8. Rodite, dakle, rod dostojan pokajanja.
9. I ne mislite i ne govorite u sebi: Imamo oca Avraama; jer vam kažem da može Bog i od kamenja ovoga podignuti djecu Avraamu.
10. A već i sjekira kod korijena drveću stoji; svako, dakle, drvo koje ne rađa dobra roda, siječe se i u oganj baca.
11. Ja vas krštavam vodom za pokajanje; a onaj što dolazi za mnom jači je od mene: ja nisam dostojan njemu obuće ponijeti; on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

12. Njemu je lopata u ruci pa će otrijebiti gumno svoje, i skupiće pšenicu svoju u žitnicu, a pljevu će sažeci ognjem neugasivim.

(Zač. 6). 13. Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan Jovanu da ga ovaj krsti.

14. A Jovan mu branjaše govoreći: Ti treba mene da krstiš, a ti li dolaziš meni?

15. A Isus odgovori i reče mu: Ostavi sada, jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu. Tada ga ostavi.

16. I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se nebesa, i vidje Duha Božijega gdje silazi kao golub i dolazi na njega.

17. I gle, glas sa nebesa koji govori: Ovo je Sin moj ljubljeni koji je po mojoj volji.

4 Kušanje Hrista u pustinji. Početak Hristove propovijedi u Galileji. Poziv prvih apostola. Prva čudesa.

(Zač. 7). 1. Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga đavo kuša.

2. I postivši dana četrdeset i noći četrdeset, naposljetku ogladnje.

3. I pristupi k njemu kušač i reče: Ako si Sin Božiji, reci da kamenje ovo postanu hljebovi.

4. A on odgovori i reče: Pisano je: Ne živi čovjek o samom hljebu, no o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božijih.

5. Tada ga đavo odvede u Sveti grad i postavi ga na krilo hrama,

6. Pa mu reče: Ako si Sin Božiji, skoči dolje, jer je pisano: Anđelima svojim zapovijediće za tebe, i uzeće te na ruke, da kako ne zapneš za kamen nogom svojom.

7. A Isus mu reče: I ovo je napisano: Nemoj kušati Gospoda Boga svojega.

8. Opet ga uze đavo i odvede na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu,

9. I reče mu: Sve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš mi se.

10. Tada mu Isus reče: Idi od mene, Satano, jer je napisano: Gospodu Bogu svome klanjaj se i njemu jedinome služiti!

11. Tada ga đavo ostavi, i gle, anđeli pristupiše i služahu mu.

(Zač. 8). 12. A kada ču Isus da je Jovan predan, otide u Galileju.

13. I ostavivši Nazaret dođe i nastani se u Kapernaumu primorskome, u krajevima Zavulonovim i Neftalimovim,
14. Da se ispuni što je rekao prorok Isaija govoreći:
15. Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, na putu k moru s one strane Jordana, Galileja neznabožačka;
16. Narod koji sjedi u tami vidje svjetlost veliku, i onima koji sjede u oblasti i sjeni smrti, svjetlost zasija.
17. Od tada poče Isus propovijedati i govoriti: Pokajte se, jer se približilo Carstvo nebesko.
- (Zač. 9). 18. A idući pokraj mora Galilejskog vidje dva brata, Simona, zvanoga Petar, i Andreja, brata njegova, gdje bacaju mrežu u more, jer bijahu ribari.
19. I reče im: Hajdete za mnom i učiniću vas lovcima ljudi.
20. A oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.
21. I otišavši odatle vidje druga dva brata, Jakova Zevedejeva i Jovana brata njegova, u lađi sa Zevedejem, ocem njihovim, gdje krpe mreže svoje, i pozva ih.
22. A oni odmah ostaviše lađu i oca svojega i pođoše za njim.
23. I prohođaše Isus po svoj Galileji učeći po sinagogama njihovim, i propovijedajući jevanđelje o Carstvu, i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć u narodu.
24. I otide glas o njemu po svoj Siriji; i privedoše mu sve bolesnike, raznim bolestima i mukama obuzete, i bjesomučne, i mjesečare, i oduzete, i iscijeli ih.
- (Zač. 10). 25. I za njim iđaše naroda mnogo iz Galileje, i iz Dekapolja, i iz Jerusalima, i Judeje i ispreko Jordana.

5 Besjeda na gori: Blaženstva. O dostojanstvu apostola. O Zakonu starozavjetnom i zapovijestima Hristovim.

1. A kad on vidje narod mnogi, pope se na goru, i sjede, i pristupiše mu učenici njegovi.
2. I otvorivši usta svoja, učaše ih govoreći:
3. Blaženi siromašni duhom, jer je njihovo Carstvo nebesko;
4. Blaženi koji plaču, jer će se utješiti;
5. Blaženi krotki, jer će naslijediti zemlju;

6. Blaženi gladni i žedni pravde, jer će se nasititi;
7. Blaženi milostivi, jer će biti pomilovani;
8. Blaženi čisti srcem, jer će Boga vidjeti;
9. Blaženi mirotvorci, jer će se sinovi Božiji nazvati;
10. Blaženi proganani pravde radi, jer je njihovo Carstvo nebesko.
11. Blaženi ste kada vas sramote i progone i lažuci govore protiv vas svakojake rdave riječi, zbog mene.
12. Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili i proroke prije vas.
13. Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, čime će se osoliti? Ona već neće biti ni za šta, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze.
- (Zač. 11). 14. Vi ste svjetlost svijetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji.
15. Niti se užiče svjetiljka i meće pod sud nego na svijećnjak, te svijetli svima koji su u kući.
16. Tako da se svijetli svjetlost vaša pred ljudima, da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega koji je na nebesima.
17. Ne mislite da sam došao da ukinem Zakon ili Proroke; nisam došao da ukinem neto da ispunim.
18. Jer zaista vam kažem: Dok ne prođe nebo i zemlja, neće nestati ni najmanjega slovca ili jedne crte iz Zakona dok se sve ne zbude.
19. Ako, dakle, ko ukine jednu od ovih najmanjih zapovijesti i nauči tako ljude, nazvaće se najmanji u Carstvu nebeskome; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u Carstvu nebeskome.
- (Zač. 12). 20. Jer vam kažem da, ako ne bude pravda vaša veća nego pravda književnika i fariseja, nećete ući u Carstvo nebesko.
21. Čuli ste kako je kazano starima: Ne ubij; jer ko ubije, biće kriv sudu.
22. A ja vam kažem da će svaki koji se gnjevi na brata svoga ni za što, biti kriv sudu; a ako li ko reče bratu svome: "Raka!" biće kriv sinedrionu; a ko reče: "Budalo!" biće kriv paklu ognjenome.

23. Ako, dakle, prineseš dar svoj žrtveniku, i ondje se sjetiš da brat tvoj ima nešto protiv tebe,
24. Ostavi ondje dar svoj pred žrtvenikom, i idi te se najprije pomiri sa bratom svojim, pa onda dođi i prinesi dar svoj.
25. Miri se sa suparnikom svojim brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda slugi i u tamnicu da te ne vrgnu.
26. Zaista ti kažem: Nećeš izići odande dok ne daš do posljednjega novčića.
- (Zač. 13). 27. Čuli ste kako je kazano starima: Ne čini preljubu.
28. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom za njom, već je učinio preljubu sa njom u srcu svome.
29. A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe; jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve tijelo tvoje da bude bačeno u pakao.
30. Ako li te desna ruka tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe; jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli da sve tijelo tvoje bude bačeno u pakao.
31. Tako je kazano: Ko otpusti ženu svoju, neka joj da knjigu otpusnu.
32. A ja vam kažem da svaki koji otpusti ženu svoju, osim zbog preljube, navodi je da čini preljubu; i koji se oženi otpuštenicom, preljubu čini.
- (Zač. 14). 33. Još ste čuli kako je kazano starima: Ne kuni se krivo, a ispuni što si se Gospodu zakleo.
34. A ja vam kažem: Ne kunite se nikako: ni nebom, jer je prijesto Božiji;
35. Ni zemljom, jer je podnožje nogama njegovim; ni Jerusalimom, jer je grad velikoga Cara.
36. Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne možeš ni dlaku jednu bijelom ili crnom učiniti.
37. Dakle, neka bude riječ vaša: da, da; ne, ne; a što je više od toga od zloga je.
38. Čuli ste da je kazano: Oko za oko, i zub za zub.
39. A ja vam kažem da se ne protivite zlu, nego ako te ko udari po desnom obrazu tvom, okreni mu i drugi;
40. I koji hoće da se sudi s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu;
41. I ako te ko potjera jednu milju, idi s njim dvije.

(Zač. 15). 42. Koji ište u tebe, podaj mu; i koji hoće od tebe da pozajmi, ne odreci mu.

43. Čuli ste da je kazano: Ljubi bližnjega svojega, i mrzi neprijatelja svojega.

44. A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji vas mrze i molite se za one koji vas vrijeđaju i gone,

45. Da budete sinovi Oca svojega koji je na nebesima; jer On svojim suncem obasjava i zle i dobre; i daje dažd pravednima i nepravednima.

46. Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakvu platu imate? Ne čine li tako i carinici?

47. I ako pozdravljate samo braću svoju, šta odviše činite? Ne čine li tako i neznabošci?

48. Budite vi, dakle, savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski.

6 Nastavak Besjede na gori: O milostinji. O molitvi: Oče naš. O praštanju, postu, istinskom bogatstvu, služenju Bogu i uzdanju u Oca nebeskog.

(Zač. 16). 1. Pazite da milostinju svoju ne činite pred ljudima da vas oni vide: inače plate nemate od Oca svojega koji je na nebesima.

2. Kada, dakle, daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što čine licemjери po sinagogama i po ulicama da ih ljudi hvale. Zaista vam kažem: Primili su platu svoju.

3. A ti kad činiš milostinju, da ne zna ljevica tvoja šta čini desnica tvoja,

4. Da bi milostinja tvoja bila u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, uzvratice tebi javno.

5. I kada se moliš Bogu, ne budi kao licemjери, koji rado po sinagogama i na raskršću ulica stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaista vam kažem: Primili su platu svoju.

6. A ti kada se moliš, uđi u klijet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, uzvratice tebi javno.

7. A kada se molite, ne prazoslovite kao neznabošci, jer oni misle da će za mnoge riječi svoje biti uslišeni.

8. Ne budite, dakle, slični njima; jer zna Otac vaš šta vam treba prije no što zaištete od njega.

9. Ovako, dakle, molite se vi: Oče naš koji si na nebesima,
da se sveti ime tvoje;

10. Da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

11. Hljev naš nasušni daj nam danas:

12. I oprosti nam dugove naše kao što i mi opraštamo dužnicima svojim;

13. I ne uvedi nas u iskušenje, no izbavi nas od zloga.

Jer je tvoje carstvo i sila i slava u vijekove. Amin.

(Zač. 17). 14. Jer ako oprostite ljudima sagrješenja njihova, oprostiće i vama Otac vaš nebeski.

15. Ako li ne oprostite ljudima sagrješenja njihova, ni Otac vaš neće oprostiti vama sagrješenja vaša.

16. A kad postite, ne budite sumorni kao licemjeri; jer oni natmure lica svoja da se pokažu ljudima kako poste. Zaista vam kažem: primili su platu svoju.

17. A ti kada postiš, namaži glavu svoju, i lice svoje umij,

18. Da te ne vide ljudi gdje postiš, nego Otac tvoj koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, uzvratice tebi javno.

19. Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđa kvari, i gdje lopovi potkopavaju i krađu;

20. Nego sabirajte sebi blaga na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kvari, i gdje lopovi ne potkopavaju i ne krađu.

(Zač. 18). 21. Jer gdje je blago vaše, ondje će biti i srce vaše.

22. Svjetiljka tijelu je oko. Ako, dakle, oko tvoje bude zdravo, sve će tijelo tvoje svijetlo biti.

23. Ako li oko tvoje kvarno bude, sve će tijelo tvoje tamno biti. Ako je, dakle, svjetlost koja je u tebi tama, kolika je tek tama!

24. Niko ne može dva gospodara služiti; jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će se jednoga držati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamonu.

25. Zato vam kažem: Ne brinite se dušom svojom, šta ćete jesti, ili šta ćete piti; ni tijelom svojim, u šta ćete se odjenuti. Nije li duša pretežnija od hrane, i tijelo od odijela?

26. Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti žanju, ni sabiraju u žitnice; pa Otac vaš nebeski hrani ih. Niste li vi mnogo pretežniji od njih?

27. A ko od vas brinući se može pridodati rastu svome lakat jedan?

28. I za odijelo što se brinete? Pogledajte na krinove u polju kako rastu; ne trude se niti predu.

29. Ali ja vam kažem da se ni Solomon u svoj slavi svojoj ne odjenu kao jedan od njih.

30. Pa kada travu u polju, koja danas jeste a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva; a kamoli vas, malovjerni?

(Zač. 19). 31. Ne brinite se, dakle, govoreći: šta ćemo jesti, ili šta ćemo piti, ili čime ćemo se odjenuti?

32. Jer sve ovo neznabošci ištu; a zna i Otac vaš nebeski da vama treba sve ovo.

33. Nego ištite najprije Carstvo Božije i pravdu njegovu, i ovo će vam se sve dodati.

34. Ne brinite se, dakle, za sutra: jer sutra brinuće se za se. Dosta je svakom danu zla svoga.

7 Kraj Besjede na gori: O neosuđivanju bližnjih, čuvanju svetinje i postojanosti u molitvi. O uskim vratima i tijesnom putu, o lažnim prorocima i o pravom i lažnom izvršenju zapovijesti Hristovih.

(Zač. 20). 1. Ne sudite, da vam se ne sudi;

2. Jer kakvim sudom sudite, onakvim će vam se suditi; i kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se mjeriti.

3. A zašto vidiš trun u oku brata svoga, a brvno u oku svome ne osjećaš?

4. Ili, kako ćeš reći bratu svome: stani da ti izvadim trun iz oka tvoga: a eto brvno u oku tvome?

5. Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svoga, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svoga.

6. Ne dajte svetinje psima: niti bacajte bisera svojih pred svinje, da ih ne pogaze nogama svojim, i okrenuvši se ne rastrgnu vas.

7. Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete: kucajte, i otvoriće vam se.

8. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvoriće mu se.

9. Ili koji je među vama čovjek od koga ako sin njegov zaište hljeba, kamen da mu da?

10. Ili ako ribe zaište, da mu da zmiju?

11. Kada, dakle, vi, zli budućí, umijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko će više Otac vaš nebeski dati dobra onima koji mu ištu?

(Zač. 21). 12. Sve, dakle, što hoćete da čine vama ljudi, tako činite i vi njima: jer to je Zakon i Proroci.

13. Uđite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njime idu.

14. Jer su uska vrata i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.

(Zač. 22). 15. Čuvajte se lažnih proroka, koji vam dolaze u odijelu ovčijem, a iznutra su vuci grabljivi.

16. Po plodovima njihovim poznaćete ih. Eda li se bere sa trnja grožđe, ili sa čička smokve?

17. Tako svako drvo dobro plodove dobre rađa, a zlo drvo plodove zle rađa.

18. Ne može drvo dobro plodove zle rađati, ni drvo zlo plodove dobre rađati.

19. Svako drvo koje ne rađa dobra ploda siječe se i u oganj baca.

20. I tako, dakle, po plodovima njihovim poznaćete ih.

(Zač. 23). 21. Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode, ući u Carstvo nebesko; no koji tvori volju Oca mojega koji je na nebesima.

22. Mnogi će mi reći u onaj dan: Gospode, Gospode, nismo li u ime tvoje prorokovali, i tvojim imenom demone izgonili, i tvojim imenom čudesa mnoga tvorili?

23. I tada ću im javno kazati: Nikad vas nisam znao; idite od mene vi koji činite bezakonje.

(Zač. 24). 24. Svaki, dakle, koji sluša ove riječi moje i izvršuje ih, upoređiću ga sa čovjekom mudrim koji sazida kuću svoju na kamenu;

25. I udari dažd, i dođoše vode, i dunuše vjetrovi, i navališe na kuću onu, i ne pade; jer bješe utemeljena na kamenu.

26. A svaki koji sluša ove riječi moje i ne izvršuje ih, biće sličan čovjeku ludom koji sazida kuću svoju na pijesku;

27. I udari dažd, i dođoše vode, i dunuše vjetrovi i udariše na kuću onu, i pade, a pad njezin bijaše strašan.

28. I kada završi Isus riječi ove, divljaše se narod nauci njegovoj.

29. Jer ih učaše kao onaj koji vlast ima, a ne kao književnici i fariseji.

8 O iscjeljenju gubavoga, sluge kapetanovog, tašte Petrove i drugih bolesnika. O uslovima idenja za Hristom. Stišavanje bure na moru i iscjeljenje gadarinskih bjesomučnika.

1. A kad siđe sa gore, za njim pođe mnogo naroda.
2. I gle, dođe gubavac i klanjaše mu se govoreći: Gospode, ako hoćeš, možeš me očistiti.
3. I pruživši ruku Isus, dohvati ga se govoreći: Hoću, očisti se. I odmah se očisti od gube svoje.
4. I reče mu Isus: Gledaj, nikome ne kazuj, nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar koji je zapovjedio Mojsej radi svjedočanstva njima.
(Zač. 25). 5. A kad uđe u Kapernaum, pristupi mu kapetan moleći ga i govoreći:
6. Gospode, sluga moj leži doma oduzet, i strašno se muči.
7. A Isus mu reče: Ja ću doći i iscijeliću ga.
8. I kapetan odgovori i reče: Gospode, nisam dostojan da pod krov moj uđeš, nego samo reci riječ, i ozdraviće sluga moj.
9. Jer i ja sam čovjek pod vlašću, i imam pod sobom vojnike, pa rečem jednome: idi, i ide: i drugome: dođi, i dođe; i slugi svome: učini to, i učini.
10. A kad ču Isus, zadivi se i reče onima što idu za njim: Zaista vam kažem: ni u Izrailju tolike vjere ne nađoh.
11. A kažem vam da će mnogi od istoka i zapada doći i sješće za trpezu s Avraamom, i Isakom, i Jakovom u Carstvu nebeskome;
12. A sinovi carstva biće izgnani u tamu najkrajnju; ondje će biti plač i škrgut zuba.
13. A kapetanu reče Isus: Idi, i kako si vjerovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov u taj čas.
- (Zač. 26). 14. I došavši Isus u dom Petrov, vidje taštu njegovu gdje leži i groznica je tresse.
15. I dotače se ruke njene, i pusti je vatra, i ustade i služaše mu.
16. A kada bi večer, dovedoše k njemu bjesomučnih mnogo, i izagna duhove riječju, i sve bolesnike iscijeli,
17. Da se ispuni što je kazao Isaija prorok govoreći: On nemoći naše uze i bolesti ponese.
18. A kada vidje Isus mnogo naroda oko sebe, zapovjedi da pređu na onu stranu.

19. I pristupivši jedan književnik reče mu: Učitelju, ići ću za tobom kud god pođeš.
20. Reče mu Isus: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječiji nema gdje glavu zakloniti.
21. A drugi od učenika njegovih reče mu: Gospode, dopusti mi najprije da odem i ukopam oca svojega.
22. A Isus mu reče: Hajde za mnom, a ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtve.
- (Zač. 27). 23. I kad uđe u lađu, za njim uđoše učenici njegovi.
24. I gle, bura velika nastade na moru, tako da se lađa pokri valovima; a on spavaše.
25. I prišavši učenici njegovi, probudiše ga govoreći: Gospode, spasi nas, izgibosmo!
26. I reče im: Zašto ste strašljivi, malovjerni? Tada ustavši zaprijeti vjetrovima i moru, i nastade tišina velika.
27. A ljudi se začudiše govoreći: Ko je ovaj da ga slušaju i vjetrovi i more?
- (Zač. 28). 28. A kad on dođe na onu stranu u zemlju gergesinsku, sretoše ga dva bjesomučnika, izlazeći iz grobova, tako opaka da ne mogaše niko proći putem onim.
29. I gle, povikaše govoreći: Šta hoćeš od nas, Isuse, Sine Božiji? Zar si došao amo prije vremena da nas mučiš?
30. A daleko od njih pasijaše veliko krdo svinja.
31. I demoni ga moljahu govoreći: Ako nas izgoniš, dozvoli nam da idemo u krdo svinja.
32. I reče im: Idite. I oni izišavši otidoše u krdo svinja. I gle, navali sve krdo svinja sa brijega u more, i utopiše se u vodi.
33. A svinjari pobjegoše; i došavši u grad kazaše sve, i za bjesomučnike.
34. I gle, sav grad iziđe u susret Isusu; i vidjevši ga moliše da ode iz njihovog kraja.

9 Iscjeljenje oduzetoga. Pozivanje apostola Mateja. O grješnicima, pokajanju i postu. Vaskrsenje Jairove kćeri, liječenje bolesne žene, dvojice slijepaca i drugih. O žetvi i poslenicima.

- (Zač. 29). 1. I ušavši u lađu, pređe i dođe u svoj grad.
2. I gle, donesoše mu oduzetoga koji ležaše na odru. I vidjevši Isus vjeru njihovu, reče oduzetome: Ne boj se, čedo, opraštaju ti se grijesi tvoji.

3. I gle, neki od književnika rekoše u sebi: Ovaj huli na Boga.
 4. A Isus, vidjevši pomisli njihove. reče: Zašto vi zlo mislite u srcima svojim?
 5. Jer šta je lakše, reći: Opraštaju ti se grijesi; ili reći: Ustani i hodi?
 6. Ali da znate da vlast ima Sin Čovječiji na zemlji opraštati grijehe; tada reče oduzetome: Ustani, uzmi odar svoj i idi domu svome.
 7. I ustavši otide domu svome.
 8. A narod vidjevši zadivi se i proslavi Boga, koji je dao takvu vlast ljudima.
- (Zač. 30). 9. I odlazeći Isus odande vidje čovjeka gdje sjedi na carini, po imenu Mateja, i reče mu: Hajde za mnom. I ustavši otide za njim.
10. I kad jeđашe u kući, gle, mnogi carinici i grješnici dođoše i jeđahu sa Isusom i sa učenicima njegovim.
 11. I vidjevši to, fariseji rekoše učenicima njegovim: Zašto sa carinicima i grješnicima učitelj vaš jede i pije?
 12. A Isus čuvši reče im: Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni.
 13. Nego idite i naučite se šta znači: Milost hoću, a ne žrtvoprinošenje. Jer nisam došao da zovem pravednike no grješnike na pokajanje.
- (Zač. 31). 14. Tada mu pristupiše učenici Jovanovi govoreći: Zašto mi i fariseji postimo mnogo, a učenici tvoji ne poste?
15. A Isus im reče: Eda li mogu svatovi biti žalosni dok je sa njima ženik? Nego će doći dani kada će biti otet od njih ženik, i onda će postiti.
 16. Jer niko ne meće novu zakrpu na staru haljinu; jer će zakrpa odadrijeti od haljine, i gora će rupa biti.
 17. Niti se sipa vino novo u mjehove stare; inače se prodru mjehovi a vino se prolije, i mjehovi propadnu. Nego se sipa vino novo u mjehove nove, i oboje se sačuva.
- (Zač. 32). 18. Dok on tako govoraše njima, gle, knez jedan dođe i klanjaše mu se govoreći: Kći moja sad umrije; nego dođi i stavi na nju ruku svoju, i oživjeće.
19. I ustavši Isus pođe za njim, i učenici njegovi.
 20. I gle, žena koja je dvanaest godina болоvala od tečenja krvi pristupi sastrag i dohvati se skuta haljine njegove.
 21. Jer govoraše u sebi: Ako se samo dotaknem haljine njegove, ozdraviću.

22. A Isus, obazrevši se i vidjevši je, reče: Ne boj se, kćeri, vjera tvoja spasla te je. I ozdravi žena od onoga časa.

23. I došavši Isus u dom knežev i vidjevši svirače i narod uskomešan, reče im:

24. Odstupite, jer djevojka nije umrla, nego spava. I podsmijevahu mu se.

25. A kad istjera narod, uđe i uhvati je za ruku, i ustade djevojka.

26. I pronese se glas o ovome po svoj zemlji onoj.

(Zač. 33). 27. A kad je Isus odlazio odande, za njim iđahu dva slijepca vičući i govoreći: Pomiluj nas, sine Davidov!

28. A kada dođe u kuću, pristupiše mu slijepci, i reče im Isus: Vjerujete li da mogu to učiniti? A oni mu rekoše: Da, Gospode.

29. Tada se dohvati očiju njihovih govoreći: Po vjeri vašoj neka vam bude.

30. I otvoriše im se oči. I zaprijeti im Isus govoreći: Gledajte da niko ne dozna!

31. A oni izišavši razglasiše ga po svoj zemlji onoj.

32. Kada pak oni izlažahu, gle, dovedoše mu čovjeka nijema i bjesomučna.

33. I pošto izagna demona, progovori nijemi. I divljaše se narod govoreći: Nikada se to nije vidjelo u Izrailju.

34. A fariseji govorahu: Pomoću kneza demonskog izgoni demone.

35. I prohođaše Isus po svim gradovima i selima učeći po sinagogama njihovim i propovijedajući jevanđelje o Carstvu, i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć u narodu.

(Zač. 34). 36. A gledajući mnoštvo naroda, sažali se na njih, jer bijahu smeteni i napušteni kao ovce bez pastira.

37. Tada reče učenicima svojim: Žetve je mnogo, a poslenika malo.

38. Molite se stoga gospodaru žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

10 Imena Dvanaestorice apostola. Davanje vlasti i uputstava apostolima i predskazivanje stradanja zbog jevanđelja.

1. I dozvavši svojih dvanaest učenika, dade im vlast nad duhovima nečistim da ih izgone, i da iscjeljuju od svake bolesti i svake nemoći..

2. A imena dvanaest apostola su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrej brat njegov; Jakov Zevedejev i Jovan brat njegov;
 3. Filip i Vartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Levej prozvani Tadej;
 4. Simon Kananit i Juda Iskariotski, koji ga i izdade.
 5. Ovu Dvanaesticu posla Isus i zapovjedi im govoreći: Na put neznabožaca ne idite, i u grad samarjanski ne ulazite.
 6. Nego idite najprije izgubljenim ovcima doma Izrailjeva!
 7. I hodeći propovijedajte i kazujte da se približilo Carstvo nebesko.
 8. Bolesne iscjeljujte, gubave čistite, mrtve dižite, demone izgonite; na dar ste dobili, na dar i dajte.
- (Zač. 35). 9. Ne nosite zlata ni srebra ni bakra u pojasima svojim,
10. Ni torbe na put, ni dvije haljine, ni obuće ni štapa; jer je poslanik dostojan hrane svoje.
 11. A kad u koji grad ili selo uđete, ispitajte ko je u njemu dostojan i ondje ostanite dok ne iziđete.
 12. A ulazeći u kuću, pozdravite je govoreći: Mir domu ovome!
 13. I ako bude kuća dostojna, neka dođe mir vaš na nju: a ako li ne bude dostojna, neka se mir vaš vama vrati.
 14. Ako vas ko ne primi niti poslušati riječi vaše, izlazeći iz kuće, ili iz grada onoga, otresite prah sa nogu svojih.
 15. Zaista vam kažem: Lakše će biti zemlji sodomskoj i gomorskoj u dan Suda negoli gradu onome.
- (Zač. 36). 16. Eto, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite, dakle, mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi!
17. A čuvajte se od ljudi; jer će vas predati sudovima, i po sinagogama svojim tući će vas.
 18. I pred starješine i careve izvodiće vas mene radi za svjedočanstvo njima i neznabošcima.
 19. A kad vas predadu, ne brinite se kako ćete ili šta ćete govoriti; jer će vam se u onaj čas dati šta ćete kazati.
 20. Jer nećete vi govoriti, nego će Duh Oca vašega govoriti iz vas.

21. A predaće brat brata na smrt i otac sina; i ustaće djeca na roditelje i pobiće ih.

22. I svi će vas mrziti zbog imena moga; ali koji pretrpi do kraja taj će se spasti.

(Zač. 37). 23. A kad vas potjeraju u jednom gradu, bježite u drugi. Jer zaista vam kažem: Nećete obići gradova Izrailjevih dok ne dođe Sin Čovječiji.

24. Nema učenika iznad učitelja svojega ni sluge iznad gospodara svojega.

25. Dosta je učeniku da bude kao učitelj njegov i slugi kao gospodar njegov. Ako su domaćina nazvali Veelzevulom, koliko će prije domaće njegove?

26. Ne bojte ih se, dakle; jer nema ništa sakriveno što se neće otkriti, ni tajno što se neće doznati.

27. Što vam govorim u tami, kazujte na vidiku; i što vam se šapće na uši, propovijedajte sa krovova.

28. I ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a dušu ne mogu ubiti; nego se više bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.

29. Ne prodaju li se dva vrapca za jedan novčić? Pa ni jedan od njih ne padne na zemlju bez Oca vašega.

30. A vama je i kosa na glavi sva izbrojana.

31. Ne bojte se, dakle: vi ste bolji od mnogo vrabaca.

(Zač. 38). 32. Svaki koji prizna mene pred ljudima, priznaću i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima.

33. A ko se odrekne mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima.

34. Ne mislite da sam došao da donesem mir na zemlju; nisam došao da donesem mir nego mač.

35. Jer sam došao da rastavim čovjeka od oca njegovog i kćer od matere njezine i snahu od svekrve njezine.

36. I neprijatelji čovjeku postaće domaći njegovi.

(Zač. 39). 37. Koji ljubi oca ili mater većma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego mene, nije mene dostojan.

38. I koji ne uzme krst svoj i ne pođe za mnom, nije mene dostojan.

39. Koji čuva život svoj, izgubiće ga, a koji izgubi život svoj mene radi, naći će ga.

40. Koji vas prima, mene prima; a koji prima mene, prima Onoga koji me je poslao.

41. Koji prima proroka u ime proročko, platu proročku primiće; i koji prima pravednika u ime pravedničko, platu pravedničku primiće.

42. I ako neko napoji jednoga od ovih malih samo čašom studene vode u ime učeničko, zaista vam kažem, neće mu plata propasti.

11 Izaslanstvo Jovana Krstitelja i svjedočanstvo Isusovo o njemu. Prijetnja nepokajanim galilejskim gradovima. Proslavljanje Boga Oca. Poziv umornima i natovarenima.

1. I kada završi Isus zapovijesti Dvanaestorici učenika svojih, otide odande da uči i propovijeda po gradovima njihovim.

(Zač. 40). 2. A Jovan, čuvši u tamnici djela Hristova, posla dvojicu od učenika svojih.

3. I reče mu: Jesi li ti Onaj što će doći, ili drugoga da čekamo?

4. A Isus odgovarajući reče im: Idite i javite Jovanu ovo što čujete i vidite:

5. Slijepi progledaju i hromi hode, gubavi se čiste i gluhi čuju, mrtvi ustaju i siromašnima se propovijeda jevanđelje.

6. I blago onome koji se ne sablazni o mene.

7. A kad oni otidoše. poče Isus govoriti narodu o Jovanu: Šta ste izišli da vidite u pustinji? Trsku koju povija vjetar?

8. Nego šta ste izišli da vidite? Čovjeka u meke haljine obučena? Eto, koji meke haljine nose po carskim su dvorovima.

9. Nego šta ste izišli da vidite? Proroka? Da, kažem vam, i više od proroka.

10. Jer on je taj o kojem je pisano: Eto, ja šaljem anđela svoga pred licem tvojim, koji će pripremiti put tvoj pred tobom.

11. Zaista vam kažem: Među rođenima od žena nije se pojavio veći od Jovana Krstitelja; a najmanji u Carstvu nebeskome veći je od njega.

12. A od vremena Jovana Krstitelja do sada Carstvo nebesko s naporom se osvaja, i podvižnici ga zadobijaju

13. Jer su svi Proroci i Zakon proricali do Jovana.

14. I ako hoćete vjerovati, on je Ilija što će doći.

15. Ko ima uši da čuje, neka čuje!

(Zač. 41). 16. Ali sa kime ću uporediti rod ovaj? Sličan je djeci koja sjede po trgovima i dovikuju drugovima svojim govoreći:

17. Svirasmo vam, i ne igraste; naricasmo vam, i ne ridaste.

18. Jer dođe Jovan, koji niti jede niti pije, a oni kažu: Đavo je u njemu.

19. Dođe Sin Čovječiji, koji i jede i pije, a oni kažu: Gle čovjeka izjelice i vinopije, druga carinicima i grješnicima. I bi opravdana premudrost od djece njezine.

(Zač. 42). 20. Tada poče Isus koriti gradove u kojima su se dogodila mnoga čudesa njegova, što se ne pokajaše:

21. Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila čudesa koja su se u vama dogodila, davno bi se u vreći i pepelu pokajali.

22. Ali vam kažem: Tiru i Sidonu lakše će biti u dan Suda nego vama.

23. I ti, Kapernaume, koji si se do neba podigao do pakla ćeš sići: jer da su u Sodomu bila čudesa što su se u tebi dogodila, ostao bi do dana današnjega.

24. Ali vam kažem da će zemlji sodomskoj lakše biti u dan Suda nego tebi.

25. U to vrijeme odgovori Isus, i reče: Hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razumnih, a otkrio si bezazlenima.

26. Da, Oče, jer je tako bila blaga volja tvoja.

(Zač. 43). 27. Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna Sina do Otac; niti Oca ko zna do Sin, i ako Sin hoće kome otkriti.

28. Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti.

29. Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smiren srcem, i naći ćete pokoj dušama svojim.

30. Jer jaram je moj blag, i breme je moje lako.

12 O trganju klasja u subotu. Liječenje suhorukog. Ispunjenje proroštva o Slugi Gospodnjem. Iscjeljenje bjesomučnoga. O huli na Duha Svetoga i znaku proroka Jone. Mati i braća Isusova.

(Zač. 44). 1. U to vrijeme iđашe Isus u subotu kroz usjeve; a učenici njegovi ogladniješe i počeše trgati klasje i jesti.

2. A fariseji vidjevši to rekoše mu: Gle, učenici tvoji čine što ne valja činiti u subotu.
 3. A on im reče: Niste li čitali šta učini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?
 4. Kako uđe u dom Božiji i hljebove predloženja pojede, koje nije valjalo jesti njemu ni onima što su bili s njim, nego samo sveštenicima.
 5. - Ili niste čitali u Zakonu kako subotom sveštenici u hramu subotu obesvećuju, pa nisu krivi?
 6. A ja vam kažem da je ovdje veći od hrama,
 7. Kad biste pak znali šta je to: Milost hoću a ne žrtvoprinošenje, ne biste osuđivali nevine.
 8. Jer je Sin Čovječiji gospodar i subote.
- (Zač. 45). 9. I otišavši odande, dođe u sinagogu njihovu.
10. I gle, tu bijaše čovjek sa rukom suhom; i zapitaše ga govoreći: Valja li subotom liječiti? - da bi ga optužili.
 11. A on im reče: Koji je među vama čovjek koji ima ovcu jednu, pa ako ona u subotu upadne u jamu, da je neće uzeti i izvaditi?
 12. A koliko li je čovjek pretežniji od ovce? Dakle, valja subotom dobro činiti.
 13. Tada reče čovjeku: Pruži ruku svoju. I pruži. I postade zdrava kao i druga.
- (Zač. 46). 14. A fariseji izišavši održaše vijećanje protiv njega kako da ga pogube. No Isus, doznavši to, ukloni se odande.
15. I za njim iđaše narod mnogi, i iscijeli ih sve,
 16. I zaprijeti im da ga ne razglašuju;
 17. Da se ispuni što je rečeno preko Isaije proroka, koji govori:
 18. Gle, sluga moj, kojega izabrah, Ljubljeni moj, koji je po volji duše moje: metnuću Duh svoj na njega, i sud neznabošcima javiće.
 19. Neće se svađati ni vikati, niti će ko čuti po trgovima glasa njegovoga.
 20. Trsku stučenu neće prelomiti i žižak tinjajući neće ugaziti dokle ne dovede pravdu do pobjede.
 21. I u ime njegovo uzdaće se narodi.

22. Tada mu dovedoše bjesomučnog koji bješe slijep i nijem; i iscijeli ga tako da slijepi i nijemi progleda i progovori.

23. I divljaše se sav narod govoreći: Nije li ovo Sin Davidov?

24. A fariseji čuvši to rekoše: Ovaj drugačije ne izgoni demone do pomoću Veelzevula, kneza demonskog.

25. A Isus, znajući misli njihove, reče im: Svako carstvo koje se razdijeli samo u sebi, opustjeće; i svaki grad ili dom koji se razdijeli sam u sebi, neće se održati.

26. I ako satana satanu izgoni, sam se u sebi razdijelio; kako će, dakle, opstati carstvo njegovo?

27. A ako ja pomoću Veelzevula izgonim demone, sinovi vaši čijom pomoću izgone? Zato će vam oni biti sudije.

28. A ako li ja Duhom Božijim izgonim demone, onda je došlo k vama Carstvo Božije.

29. Ili kako može ko ući u kuću jakoga i pokućanstvo njegovo oteti, ako najprije ne sveže jakoga? - i onda će kuću njegovu oplijeniti.

(Zač. 47). 30. Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, rasipa.

31. Zato vam kažem: Svaki grijeh i hula oprostiće se ljudima, a hula na Duha Svetoga neće se oprostiti ljudima.

32. I ako reče ko riječ protiv Sina Čovječijega, oprostiće mu se; a koji reče protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni u ovome vijeku ni u budućem.

33. Ili usadite dobro drvo, i rod njegov biće dobar, ili usadite rđavo drvo, i rod njegov biće rđav; jer se po rodu drvo poznaje.

34. Porodi aspidini, kako možete dobro govoriti, kada ste zli? Jer od suviška srca usta govore.

35. Dobar čovjek iz dobre riznice iznosi dobro; a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo.

36. A ja vam kažem, da će za svaku praznu riječ koju reknu ljudi dati odgovor u dan Suda.

37. Jer ćeš zbog svojih riječi biti opravdan i zbog svojih riječi biti osuđen.

(Zač. 48). 38. Tada odgovoriše neki od književnika i fariseja govoreći: Učitelju, hoćemo od tebe znak da vidimo.

39. A on odgovarajući reče im: Rod zli i preljubotvorni traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

40. Jer kao što je Jona bio u utrobi kitovoj tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovječiji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći.
41. Ninevljani će ustati na Sud sa rodnom ovim, i osudiće ga; jer se pokajaše Joninim propovijedanjem; a gle, ovdje je veći od Jone.
42. Carica južna ustaće na Sud sa rodnom ovim, i osudiće ga; jer ona dođe s kraja zemlje da sluša premudrost Solomonovu; a gle, ovdje je veći od Solomona.
43. A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeći pokoja, i ne nalazi.
44. Onda kaže: Da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao; i došavši nađe prazan, pometen i ukrašen.
45. Tada otide i uzme sa sobom sedam drugih duhova gorih od sebe, i ušavši boravi ondje; i bude potonje gore čovjeku onome od prvoga. Tako će biti i ovome rodu zlome.
- (Zač. 49). 46. Dok on još govoraše narodu, gle, mati i braća njegova stajahu napolju tražeći da govore s njime.
47. I neko mu reče: Evo mati tvoja i braća tvoja stoje napolju, tražeći da govore s tobom.
48. A on odgovori i reče onome što mu kaza: Ko je mati moja, i ko su braća moja?
49. I pruživši ruku svoju na učenike svoje, reče: Evo mati moja i braća moja.
50. Jer ko izvrši volju Oca mojega koji je na nebesima, taj je brat moj i sestra i mati.

13 Priče o Carstvu nebeskom: o sijaču i sjemenu; o pšenici i kukolju; o zrnu gorušičnom; o kvascu; o sakrivenom blagu; o trgovcu bisera; o mreži. Isus prezren u postojbini svojoj.

1. A onoga dana, izišavši Isus iz kuće, sjedaše kraj mora.
2. I sabra se oko njega narod mnogi. tako da je morao ući u lađu i sjesti; a narod sav stajaše na obali. (Zad. 50).
3. I on im kaziva mnogo u pričama govoreći: Gle, iziđe sijač da sije.
4. I kad sijaše, jedna zrna padoše pokraj puta, i dođoše ptice i pozobaše ih.
5. A druga padoše na kamenita mjesta, gdje ne bijaše mnogo zemlje, i odmah iznikoše, jer ne bijaše zemlja duboka.
6. I kad obasja sunce, uvenuše; i budući da nemahu žila, posahnuše.
7. A druga padoše u trnje, i naraste trnje i podavi ih.

8. A druga padoše na zemlju dobru, i donošahu rod, jedno po sto a jedno po šezdeset, a jedno po trideset.

9. Ko ima uši da čuje, neka čuje!

(Zač. 51). 10. I pristupivši učenici rekoše mu: Zašto im govoriš u pričama?

11. A on odgovarajući reče im: Zato što je vama dano da znate tajne Carstva nebeskoga, a njima nije dano.

12. Jer ko ima, daće mu se, i preteći će mu; a ko nema, uzeće mu se i ono što ima.

13. Zato im govorim u pričama, jer gledajući ne vide, i slušajući ne čuju, niti razumiju.

14. I ispunjava se na njima proroštvo Isajino, koje govori: Ušima ćete čuti, i nećete razumjeti; i očima ćete gledati, i nećete vidjeti!

15. Jer je otvrdnulo srce ovoga naroda, i ušima teško čuju, i očima svojim zažmuriše da kako očima ne vide, i ušima ne čuju, i srcem ne razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim.

16. A blago vašim očima što vide i ušima vašim što čuju.

17. Jer zaista vam kažem, da su mnogi proroci i pravednici željeli vidjeti što vi vidite, a ne vidješe: i čuti što vi čujete, i ne čuše.

18. Vi pak čujte priču o sijaču!

19. Svakome koji sluša riječ o Carstvu i ne razumije, dolazi nečastivi i krade posijano u srcu njegovom; to je ono pored puta posijano.

20. A na kamenitu mjestu posijano, to je koji sluša riječ i odmah je s radošću prima,

21. Ali nema korijena u sebi, nego je nepostojan, pa kad bude do nevolje ili ga potjeraju zbog riječi, odmah se sablazni.

22. A posijano u trnju, to je koji sluša riječ, no briga ovoga svijeta i prevara bogatstva zaguše riječ i bez roda ostane.

23. A posijano na dobroj zemlji, to je koji sluša riječ i razumije, koji, dakle, i rod rađa, i donosi jedan po sto, a jedan po šezdeset, a jedan po trideset.

(Zač. 52). 24. Drugu priču kaza im govoreći: Carstvo nebesko je kao čovjek što posija dobro sjeme na njivi svojoj.

25. A kad ljudi pospaše, dođe njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici, pa otide.

26. A kada niče usjev i rod donese, onda se pokazala kukolj.

27. Tada dođoše sluge domaćinove i rekoše mu: Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme sijao na njivi svojoj? Otkuda, dakle, kukolj?

28. A on im reče: Neprijatelj čovjek to učini. A sluge mu rekoše: Hoćeš li, dakle, da idemo da ga počupamo?

29. A on reče: Ne; da ne bi čupajući kukolj počupali zajedno s njime i pšenicu.

30. Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve; i u vrijeme žetve reći ću žeteocima: Saberite najprije kukolj i svežite ga u snoplje da se sažeže, a pšenicu odvezite u žitnicu moju.

(Zač. 53). 31. Drugu priču kaza im govoreći: Carstvo nebesko je kao zrno gorušično koje uzme čovjek i posije na njivi svojoj.

32. Ono je, istina, najmanje od sviju sjemena, ali kad uzraste, veće je od svega povrća, i bude drvo da ptice nebeske dolaze i nastanjuju se na granama njegovim.

33. Drugu priču kaza im: Carstvo nebesko je kao kvasac koji uzme žena i metne u tri kopanje brašna dok sve ne uskisne.

34. Sve ovo u pričama govori Isus ljudima, i bez priča ništa im ne govoraše.

35. Da se ispuni što je rečeno preko proroka koji govori: Otvoriću u pričama usta svoja, iskazaću sakriveno od postanja svijeta.

36: Tada otpusti Isus narod, i dođe u kuću.

(Zač. 54). I pristupiše mu učenici njegovi govoreći: Protumači nam priču o kukolju na njivi.

37. A on odgovarajući reče im: Koji sije dobro sjeme, to je Sin Čovječiji;

38. A njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su Carstva, a kukolj sinovi su zla.

39. A neprijatelj koji ga je posijao jeste đavo; a žetva je svršetak vijeka, a žeteoci su anđeli.

40. Kao što se, dakle, kukolj sabira i ognjem sažiže, tako će biti na posljetku ovoga vijeka.

41. Poslaće Sin Čovječiji anđele svoje, i sabraće iz carstva njegova sve sablazni i one koji čine bezakonje.

42. I baciće ih u peć ognjenu; ondje će biti plač i škrgut zuba.

43. Tada će se pravednici zasjati kao sunce u Carstvu Oca svoga. Ko ima uši da čuje, neka čuje!

(Zač. 55). 44. Još je Carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši, čovjek sakri i od radosti svoje otide i sve što ima prodade i kupi polje ono.

45. Još je Carstvo nebesko kao čovjek trgovac koji traži dobra bisera.
46. Pa kad nađe jedno mnogocjeno zrno bisera, otide i prodade sve što imaše i kupi ga.
47. Još je Carstvo nebesko kao mreža koja se baci u more i sabere ribe od svake vrste.
48. Kad se napuni, izvuku je na obalu i, posjedavši, izaberu dobre u sudove, a loše izbace napolje.
49. Tako će biti na svišetku vijeka: izići će anđeli i odlučiće zle od pravednih,
50. I baciće ih u peć ognjenu; ondje će biti plač i škrgut zuba.
51. Reče im Isus: Razumijete li sve ovo? Rekoše mu: Da, Gospode!
52. A on im reče: Zato je svaki književnik koji se naučio Carstvu nebeskome kao domaćin koji iznosi iz riznice svoje novo i staro.
- (Zač. 56). 53. I kada svrši Isus priče ove, otide odande.
54. I došavši u postojbinu svoju, učaše ih u sinagogi njihovoj tako da mu se divljahu i govorahu: Otkud ovome premudrost ova i moći?
55. Nije li ovo drvodjeljin sin? Ne zove li se mati njegova Marija, i braća njegova Jakov i Josija i Simon i Juda?
56. I sestre njegove nisu li sve kod nas? Otkud njemu sve ovo?
57. I sablažnjavahu se o njega. A Isus im reče: Nema proroka bez časti osim u postojbini svojoj i u domu svome.
58. I ne učini ondje čudesa mnoga zbog nevjerja njihova.

14 Pogubljenje Jovana Krstitelja. Isus umnožava hljebove, ide po moru, iscjeljuje bolesnika u Genisaretu.

- (Zač. 57). 1. U to vrijeme dođe glas do Iroda četverovlasnika o Isusu.
2. I reče slugama svojim: To je Jovan Krstitelj, on ustade iz mrtvih, i zato čini čudesa.
3. Jer Irod uhvati Jovana, sveza ga i baci u tamnicu zbog Irodijade, žene Filipa brata svoga;
4. Jer mu Jovan govoraše: ne možeš ti nju imati.
5. I htjede da ga ubije, ali se poboja naroda; jer ga držahu za proroka.
6. A kad bijaše dan rođenja Irodova, igra kćeri Irodijadina pred njima i ugodi Irodu.

7. Zato sa zakletvom obeća joj dati što god zaište.
8. A ona, nagovorena od matere svoje, reče: Daj mi ovdje na tanjiru glavu Jovana Krstitelja.
9. I sneveseli se car; ali zbog zakletve i onih koji se goščahu s njim, zapovjedi dati joj.
10. I posla te posjekoše Jovana u tamnici.
11. I donesoše glavu njegovu na tanjiru, i dadoše djevojci i odnese je materi svojoj.
12. I došavši učenici njegovi, uzeše tijelo njegovo i sahraniše ga; i dođoše te javiše Isusu.
13. I čuvši Isus, otide odande lađom u pusto mjesto nasamo. A kada to ču narod, pođe za njim pješice iz gradova.
- (Zač. 58). 14. I izišavši Isus vidje mnogi narod, i sažali se na njih, i iscijeli bolesnike njihove.
15. A pred večer pristupiše mu učenici njegovi govoreći: Ovdje je pusto mjesto, a već je dockan; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi hrane.
16. A Isus im reče: Nema potrebe da idu; podajte im vi neka jedu.
17. A oni mu rekoše: Nemamo ovdje do samo pet hljebova i dvije ribe.
18. A on reče: Donesite ih meni ovamo.
19. I zapovjedi narodu da posjedaju po travi, pa uze onih pet hljebova i dvije ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi, i prelomivši dade učenicima, a učenici narodu.
20. I jedoše svi i nasitiše se, i nakupiše komada što preteče dvanaest kotarica punih.
21. A onih što su jeli bješe ljudi oko pet hiljada, osim žena i djece.
- (Zač. 59). 22. I odmah принуди Isus učenike svoje da uđu u lađu i idu prije njega na onu stranu dok on otpusti narod.
23. I otpustivši narod pope se na goru da se nasamo pomoli. A nastava večer i bijaše ondje sam.
24. A lađa bješe već nasred mora, ugrožena od valova, jer bijaše protivan vjetar.
25. A u četvrtu stražu noći otide k njima Isus hodeći po moru.
26. I vidjevši ga učenici gdje ide po moru, uznemiriše se govoreći: To je utvara; i od straha povikaše.
27. A Isus im odmah reče govoreći: Ne bojte se, ja sam, ne plašite se!
28. A Petar odgovarajući reče mu: Gospode, ako si ti, reci mi da dođem tebi po vodi.

29. A on reče: Hodi! I izišavši iz lađe, Petar iđāše po vodi da dođe Isusu.
 30. No videći jak vjetar uplaši se, i počevši tonuti, povika govoreći: Gospode, spasi me!
 31. I odmah Isus pruživši ruku uhvati ga, i reče mu: Malovjerni, zašto posumnja?
 32. I kad uđoše u lađu, presta vjetar.
 33. A oni u lađi pristupiše i pokloniše mu se govoreći: Vaistinu si ti Sin Božiji.
 34. I prešavši dođoše u zemlju genisaretsku.
- (Zač. 60). 35. I poznavši ga ljudi iz onoga mjesta, poslaše po svoj onoj okolini, i donesoše mu sve bolesnike.
36. I moljahu ga da se samo dotaknu skuta od haljine njegove; i koji se dotakoše ozdraviše.

15 Hristos izobličava fariseje za njihova ljudska predanja. Šta pogani čovjeka. Vjera žene Hananejke. Liječenje mnogih bolesnika. Drugo umnoženje hljebova.

1. Tada pristupiše Isusu književnici i fariseji od Jerusalima govoreći:
 2. Zašto učenici tvoji prestupaju predanje starih? Jer ne umivaju ruke svoje kada hljeb jedu.
 3. A on odgovarajući reče im: Zašto i vi pristupate zapovijest Božiju za predanje svoje?
 4. Jer Bog zapovjedi govoreći: Poštuj oca i mater; i koji ruži oca ili mater smrću da umre.
 5. A vi kažete: Ako koji reče ocu ili materi: prilog je ono čime bih ti ja mogao pomoći;
 6. Može i da ne poštuje oca svoga i mater. I ukidoste zapovijest Božiju za predanje svoje.
 7. Licemjeri, dobro je za vas prorokovao Isaija govoreći:
 8. Približava mi se narod ovaj ustima svojim i usnama me poštuje, a srce im je daleko od mene.
 9. No uzalud me poštuje; učeći naukama i zapovijestima ljudskim.
 10. I dozvavši narod reče im: Slušajte i razumijte.
 11. Ne pogani čovjeka što ulazi u usta; nego što izlazi iz usta ono pogani čovjeka.
- (Zač. 61). 12. Tada pristupiše učenici njegovi i rekoše mu: Znaš li da fariseji, čuvši tu riječ sablazniše se?
13. A on odgovarajući reče: Svako drvo koje nije usadio Otac moj nebeski, iskorijeniće se.

14. Ostavite ih, slijepi su vođi slijepima; a slijepi slijepoga ako vodi, oba će u jamu pasti.

15. A Petar odgovarajući reče mu: Rastumači nam priču ovu.

16. A Isus reče: Eda li ste i vi još nerazumni?

17. Zar još ne znate da sve što ulazi u usta ide u trbuh, i izbacuje se napolje?

18. A što izlazi iz usta izlazi iz srca, i ono pogani čovjeka.

19. Jer iz srca izlaze zle pomisli, ubistva, preljube, blud, krađe, lažna svjedočenja, hule.

20. I ovo je što pogani čovjeka, a neumivenim rukama jesti ne pogani čovjeka.

(Zač. 62). 21. I izišavši odande Isus otide u krajeve tirske i sidonske.

22. I gle, žena Hananejka iziđe iz onih krajeva i povika mu govoreći: Pomiluj me, Gospode, sine Davidov. kćer moju mnogo muči đavo!

23. A on joj ne odgovori ni riječi. I pristupivši učenici njegovi moljahu ga govoreći: Otpusti je, jer više za nama.

24. A on odgovarajući reče: Ja sam poslan samo izgubljenim ovcama doma Izrailjeva.

25. A ona pristupivši pokloni mu se govoreći: Gospode, pomози mi!

26. A on odgovarajući reče: Nije dobro uzeti hljeb od djece i baciti psima.

27. A ona reče: Da, Gospode! ali i psi jedu od mrva što padaju sa trpeze gospodara njihovih.

28. Tada odgovori Isus i reče joj: O ženo, velika je vjera tvoja; neka ti bude kako hoćeš! I ozdravi kći njena od onoga časa.

(Zač. 63). 29. I otišavši Isus odande, dođe moru Galilejskom, i popevši se na goru sjede ondje.

30. I pristupi mu narod mnogi koji imaše sa sobom hrome, slijepe, nijeme, bogalje i mnoge druge, i položiše ih pred noge Isusove, i iscijeli ih,

31. Tako da se narod divljaše, videći gluve gdje čuju, nijeme gdje govore, bogalje iscijeljene, hrome gdje idu, slijepe gdje gledaju; i hvališe Boga Izrailjeva.

(Zač. 64). 32. A Isus dozvavši učenike svoje reče: Žao mi je naroda, jer već tri dana stoje kod mene i nemaju šta jesti; a nisam rad otpustiti ih gladne da ne malakšu na putu.

33. I rekoše mu učenici njegovi: Otkuda nam u pustinji toliko hljeba da se nasiti toliki narod?

34. I reče im Isus: Koliko hljebova imate? A oni rekoše: sedam, i malo ribica.
35. I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji.
36. I uzevši onih sedam hljebova i ribe, i zablagodarivši, prelomi i dade učenicima svojim, a učenicima narodu.
37. I jedoše svi i nasitiše se; i nakupiše komada što preteče sedam kotarica punih.
38. A onih što su jeli bijaše četiri hiljade ljudi, osim žena i djece.
39. I otpustivši narod, uđe u lađu i dođe u krajeve magdalske.

16 Traženje znaka s neba. O kvascu farisejskom i sadukejskom. Petrovo ispovijedanje Hrista kao Sina Božijeg. Isusov nagovještaj o stradanju, smrti i vaskrsenju. O idenju za Hristom i nošenju krsta.

- (Zač. 65). 1. I pristupivši fariseji i sadukeji kušajući ga iskahu da im pokaže znak sa neba.
2. A on odgovarajući reče im: Uveče govorite: biće vedro, jer je nebo crveno.
 3. I ujutru: danas će biti nepogoda, jer je nebo crveno i mutno. Licemjери, lice nebesko umijete raspoznavati, a znake vremena ne možete?
 4. Rod zli i preljubotvorni traži znak, i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka. I ostavivši ih otide.
 5. I učenici njegovi polazeći na onu stranu, zaboraviše uzeti hljeba.
- (Zač. 66). 6. A Isus im reče: Pazite i čuvajte se kvasca farisejskog i sadukejskog.
7. A oni pomišljahu u sebi govoreći: To je što nismo hljeba uzeli.
 8. A Isus razumjevši reče im: Šta pomišljate u sebi, malovjerni, što niste hljeba uzeli?
 9. Zar još ne razumijete, niti pamtite pet hljebova na pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste?
 10. Ni onih sedam hljebova na četiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste?
 11. Kako ne razumijete da vam ne rekoh za hljebove, nego da se čuvate kvasca farisejskog i sadukejskog?
 12. Tada razumiješe da ne reče da se čuvaju kvasca hljebnoga, nego nauke farisejske i sadukejske.

(Zač. 67). 13. A kada dođe Isus u krajeve Kesarije Filipove, zapita učenike svoje govoreći: Šta o meni govore ljudi ko je Sin Čovječiji?

14. A oni rekoše: Jedni govore da si Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, drugi opet Jeremija, ili koji od proroka.

15. Reče im Isus: A vi šta velite ko sam ja?

16. A Simon Petar odgovori i reče: Ti si Hristos, Sin Boga živoga.

17. A Isus odgovarajući reče mu: Blažen si, Simone, sine Jonin! Jer tijelo i krv ne otkriše ti to, nego Otac moj koji je na nebesima.

18. A i ja tebi kažem da si ti Petar, i na tome kamenu sazidaću Crkvu svoju, i vrata pakla neće je nadvladati.

19. I daću ti ključeve Carstva nebeskoga: i što svežeš na zemlji biće svezano na nebesima; i što razdriješ na zemlji biće razdriješeno na nebesima.

(Zač. 68). 20. Tada zaprijeti učenicima svojim da nikom ne kazuju da je on Isus Hristos.

21. Od tada poče Isus kazivati učenicima svojim da njemu valja ići u Jerusalem, i mnogo postradati od starješina i prvosveštenika i književnika, i ubijen biti, i treći dan da će ustati.

22. I uzevši ga Petar poče ga odvracati govoreći: Bože sačuvaj, Gospode; to neće biti od tebe!

23. A on okrenuvši se reče Petru: Idi od mene, satano! Sablazan si mi, jer ne misliš što je Božije nego što je ljudsko.

(Zač. 69). 24. Tada Isus reče učenicima svojim: Ako hoće ko za mnom ići, neka se odrekne sebe, i uzme krst svoj i za mnom ide.

25. Jer ko hoće život svoj da sačuva, izgubiće ga; a ako ko izgubi život svoj mene radi, naći će ga.

26. Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet zadobije a duši svojoj naudi? Ili kakav će otkup dati čovjek za dušu svoju?

27. Jer će doći Sin Čovječiji u slavi Oca svojega sa anđelima svojim, i tada će uzvratiti svakome po djelima njegovim.

28. Zaista vam kažem: Ima nekih među vama što stoje ovdje koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječijega gdje dolazi u Carstvu svome.

17 Preobraženje Hristovo. Iscjeljenje bjesomučnoga dječaka. Moć vjere. Drugo predskazivanje stradanja, smrti i vaskrsenja. Porez hramu.

(Zač. 70). 1. I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana, brata njegova, i izvede ih na goru visoku same.

2. I preobrazi se pred njima, i zasija se lice njegovo kao sunce, a haljine njegove postadoše bijele kao svjetlost.

3. I gle, javiše im se Mojsej i Ilija koji s njim govorahu.

4. A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospode, dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš da načinimo ovdje tri sjenice: tebi jednu, i Mojseju jednu, i jednu Iliji.

5. Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih, i gle, glas iz oblaka koji govori: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji; njega slušajte.

6. I čuvši učenici padoše ničice i uplašiše se veoma.

7. I pristupivši Isus dohvati ih se i reče: Ustanite i ne bojte se.

8. A oni, podignuvši oči svoje, nikoga ne vidješe do Isusa sama.

9. I kada silažahu sa gore, zapovjedi im Isus govoreći: Nikom ne kazujte što ste vidjeli dok Sin Čovječiji iz mrtvih ne vaskrsne.

(Zač. 71). 10. I zapitaše ga učenici njegovi govoreći: Zašto, dakle, književnici kažu da Ilija najprije treba da dođe?

11. A Isus odgovarajući reče im: Ilija će zaista doći najprije i urediti sve.

12. Ali kažem vam da je Ilija već došao, i ne poznaše ga, nego učiniše s njime što htjedoše; tako će i Sin Čovječiji postradati od njih.

13. Tada razumješe učenici da im reče za Jovana Krstitelja.

(Zač. 72). 14. I kada dođoše narodu, pristupi mu čovjek i pade na koljena pred njim govoreći:

15. Gospode, pomiluj sina mojega, jer je mjesečar i muči se ljuto; jer mnogo puta pada u vatru, i mnogo puta u vodu.

16. I dovedoh ga učenicima tvojim i ne mogoše ga iscijeliti.

17. A Isus odgovarajući reče: O rode nevjerni i pokvareni! Dokle ću biti s vama? Dokle ću vas trpljeti? Dovedite mi ga amo.

18. I zaprijeti mu Isus; i demon iziđe iz njega; i ozdravi momče od onoga časa.
 19. Tada pristupiše učenici Isusu i nasamo mu rekoše: Zašto ga mi ne mogosmo izgnati?
 20. A Isus im reče: Za nevjerovanje vaše. Jer zaista vam kažem: Ako imate vjere koliko zrno gorušično, reći ćete gori ovoj: pređi odavde tamo, i preći će, i ništa vam neće biti nemoguće.
 21. A ovaj se rod ne izgoni osim molitvom i postom.
 22. A kad su hodili po Galileji, reče im Isus: Sin Čovječiji biće predan u ruke ljudske;
 23. I ubiće ga, i treći dan ustaće. I veoma se ožalostiše.
- (Zač. 73). 24. A kada dođoše u Kapernaum, pristupiše Petru oni što kupe didrahme, i rekoše: Zar učitelj vaš ne daje didrahme?
25. Petar reče: Daje. I kad uđe u kuću, preteče ga Isus govoreći: Šta misliš, Simone? Carevi zemaljski od koga uzimaju porez ili carinu, od svojih sinova ili od tuđih?
 26. Reče mu Petar: Od tuđih. Reče mu Isus: Znači. sinovi su oslobođeni.
 27. Ali da ih ne sablaznimo, idi na more i baci udicu, i koju ribu prvu uhvatiš, uzmi je; i kad joj otvoriš usta, naći ćeš statir; uzmi ga te im podaj za mene c za sebe.

18 Najveći u Carstvu nebeskom. O sablazni. Priča o izgubljenoj ovci. Crkveni način ispravljanja bližnjeg. Moć apostolske vlasti; o zajedničkoj molitvi i praštanju. Priča o nemilosrdnom slugi.

- (Zač. 74). 1. U onaj čas pristupiše učenici Isusu govoreći: Ko je, dakle, najveći u Carstvu nebeskome?
2. I dozva Isus dijete, i postavi ga među njih,
 3. I reče: Zaista vam kažem, ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u Carstvo nebesko.
 4. Koji se, dakle, ponizi kao dijete ovo, onaj je najveći u Carstvu nebeskom.
 5. I koji primi jedno takvo dijete u ime moje, mene prima.
 6. A koji sablazni jednoga od ovih malih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenički o vrat njegov, i da potone u dubinu morsku.
 7. Teško svijetu od sablazni; jer potrebno je da dođu sablazni, ali teško čovjeku onom kroz koga dolazi sablazan.

8. Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe; bolje ti je ući u život hromu ili kljastu nego da imaš dvije ruke ili dvije noge, a da te bace u oganj vječni.

9. I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe; bolje ti je s jednim okom u život ući nego da imaš dva oka, a da te bace u pakao ognjeni.

(Zač. 75). 10. Gledajte da ne prezrete jednoga od malih ovih; jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima stalno gledaju lice Oca moga nebeskoga.

11. Jer Sin Čovječiji dođe da spase izgubljeno.

12. Šta vam se čini? Ako neki čovjek ima sto ovaca pa zaluta jedna od njih, ne ostavi li devedeset i devet u planini, i ide te traži onu zalutalu?

13. I ako se dogodi da je nađe, zaista vam kažem da se njoj raduje više nego onim devedeset i devet što nisu zalutale.

14. Tako nije volja Oca vašega nebeskoga da propadne jedan od ovih malih.

15. Ako li ti zgrješi brat tvoj, idi i pokaraj ga nasamo; ako te poslušaj, dobio si brata svojega.

16. Ako li te ne poslušaj, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu da na ustima dva ili tri svjedoka ostane svaka riječ.

17. Ako li njih ne poslušaj, kaži Crkvi; a ako li ne poslušaj ni Crkvu, neka ti bude kao neznabožac i carinik.

(Zač. 76). 18. Zaista vam kažem: Što god svežete na zemlji biće svezano na nebu, i što god razdriješite na zemlji biće razdriješeno na nebu.

19. Opet vam zaista kažem: Ako se dva od vas slože na zemlji u bilo kojoj stvari za koju se uzmore, daće im Otac moj koji je na nebesima.

20. Jer gdje su dva ili tri sabrana u ime moje, ondje sam i ja među njima.

21. Tada mu pristupi Petar i reče: Gospode, koliko puta, ako mi zgriješi brat moj, da mu oprostim? Do sedam li puta?

22. Reče mu Isus: Ne velim ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.

(Zač. 77). 23. Zato je Carstvo nebesko slično čovjeku caru, koji htjede da se proračuna sa slugama svojim.

24. I kad se počeo računati, dovedoše mu jednoga dužnika od deset hiljada talanata.

25. I budući da on nemaše čime vratiti, zapovijedi gospodar njegov da prodadu njega i ženu njegovu i djecu i sve što imaše, i da se naplati.

26. No sluga taj pade i klanjaše mu se govoreći: Gospodaru, pričekaj me, i sve ću ti vratiti.
27. A gospodar se sažali na onoga slugu, i pusti ga i dug mu oprost.
28. A kad iziđe sluga taj. nađe jednoga od svojih drugara koji mu bijaše dužan sto dinara, i uhvati ga i stade daviti govoreći: Daj mi što si dužan!
29. Pade drugar njegov pred noge njegove i moljaše ga govoreći: Pričekaj me, i sve ću ti vratiti.
30. A on ne htjede, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne vrati dug.
31. Vidjevši pak drugari njegovi taj događaj, ožalostiše se veoma, i otišavši, objasniše gospodaru svojemu sve što se dogodilo.
32. Tada ga pozva gospodar njegov, i reče mu: Zli slugo, sav dug onaj oprostio sam ti, jer si me molio.
33. Nije li trebalo da se i ti smiluješ na svoga drugara, kao i ja na te što se smilovah?
34. I razgnjevi se gospodar njegov, i predade ga mučiteljima dok ne vrati sve što mu je dugovao.
35. Tako će i Otac moj nebeski učiniti vama, ako ne oprostite svaki bratu svojemu od srca svojih sagrješenja njihova.

19 O braku, razvodu i bezbračnom životu. Isus blagosilja djecu. O bogatom mladiću. O nagradi apostolima za predanost Hristu.

1. I kada svrši Isus riječi ove, otide iz Galileje, i dođe u krajeve judejske preko Jordana.
2. I za njim iđaše narod mnogi i iscijeli ih ondje.
- (Zač. 78). 3. I pristupiše mu fariseji da ga kušaju, i rekoše mu: Je li dopušteno čovjeku otpustiti ženu svoju za svaku krivicu?
4. A on odgovarajući reče im: Niste li čitali da je njih Tvorac od početka stvorio muško i žensko?
5. I rekao: Zbog toga će ostaviti čovjek oca svojega i mater, i prilijepiće se ženi svojoj, i biće dvoje jedno tijelo,
6. Tako da nisu više dvoje, nego jedno tijelo; a što je Bog sastavio čovjek da ne rastavlja.
7. Rekoše mu: Što onda Mojsej zapovjedi da se daje knjiga otpusna i da se ona otpusti?

8. Reče im: Vama je Mojsej dopustio po okorjelosti srca vašega da otpuštate žene svoje; a iz početka nije bilo tako.

9. A ja vam kažem: Ko otpusti ženu svoju, osim za preljubu, i oženi se drugom, čini preljubu; i ko se oženi otpuštenicom, čini preljubu.

10. Rekoše mu učenici njegovi: Ako je tako čovjeku sa ženom, nije dobro ženiti se.

11. A on im reče: Ne mogu svi primiti tu riječ do oni kojima je dano.

12. Jer ima uškopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; a ima uškopljenika koje su ljudi uškopili; a ima uškopljenika koji su sami sebe uškopili Carstva radi nebeskoga. Ko može primiti, neka primi!

13. Tada mu privedoše djecu da stavi ruke na njih, i da se pomoli; a učenici im branjahu.

14. A Isus reče: Pustite djecu, i ne branite im da dolaze k meni, jer je takvih Carstvo nebesko.

15. I položivši na njih ruke, otide odande.

(Zač. 79). 16. I gle, neko pristupi i reče mu: Učitelju blagi, koje dobro da učinim da imam život vječni?

17. A on mu reče: Što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednoga Boga. A ako želiš ući u život drži zapovijesti.

18. Reče mu: Koje? A Isus reče: Ne ubij; ne učini preljubu; ne ukradi; ne svjedoči lažno;

19. Poštuj oca i mater; i ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga.

20. Reče mu mladić: Sve ovo sačuvah od mladosti svoje; šta mi još nedostaje?

21. Reče mu Isus: Ako hoćeš savršen da budeš, idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima, i imaćeš blago na nebu, pa hajde za mnom.

22. A kada ču mladić riječ, otide žalostan; jer imađашe mnoga imanja.

23. A Isus reče učenicima svojim: Zaista vam kažem da je teško bogatome ući u Carstvo nebesko.

24. I opet vam kažem: Lakše je kamili proći kroz iglene uši negoli bogatome ući u Carstvo Božje.

25. A kada to čuše učenici, čuđahu se veoma govoreći: Ko se, dakle, može spasti?

26. A Isus pogledavši na njih reče im: Ljudima je ovo nemoguće, a Bogu je sve moguće.

27. Tada odgovori Petar i reče mu: Eto, mi smo ostavili sve i za tobom pošli; šta će, dakle, nama biti?

28. A Isus im reče: Zaista vam kažem da ćete vi koji pođoste za mnom, u novom životu, kada sjedne Sin Čovječiji na prijesto slave svoje, sjesti i sami na dvanaest prijestola i suditi nad dvanaest plemena Izrailjevih.

29. I svaki koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, imena moga radi, primiće sto puta onoliko, i naslijediće život vječni.

30. Ali će mnogi prvi biti posljednji i posljednji prvi.

20 Priča o poslenicima u vinogradu. Put u Jerusalim i treće predskazivanje stradanja. Molba majke sinova Zevedejevih i o prvenstvu. Iscjeljenje dva jerihonska slijepca.

(Zač. 80). 1. Jer je Carstvo nebesko slično čovjeku domaćinu koji ujutru rano iziđe da najmi poslenike u vinograd svoj.

2. I pogodivši se s poslenicima po dinar na dan, posla ih u vinograd svoj.

3. I izišavši oko trećega časa,* vidje druge gdje stoje na trgu besposleni.

* Po jevrejskom brojanju to je devet časova ujutro; i dalje: šesti čas je podne, jedanaesti čas je pet sati posle podne.

4. I njima reče: Idite i vi u vinograd moj, i što bude pravo daću vam.

5. I oni otidoše. I opet izišavši oko šestoga i devetoga časa, učini tako.

6. A oko jedanaestoga časa izišavši, nađe druge gdje stoje besposleni i reče im: Što stojite ovdje cijeli dan besposleni?

7. Rekoše mu: Jer nas niko ne najmi. Reče im: Idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo primićete.

8. A kad bi uveče, reče gospodar vinograda pristavu svojemu: Dozovi poslenike i podaj im platu počevši od posljednjih do prvih.

9. I došavši koji su oko jedanaestoga časa najmljeni, primiše po dinar.

10. A kada dođoše prvi, pomisliše da će više primiti, i primiše i oni po dinar.

11. I primivši roptahu na domaćina.

12. Govoreći: Evo ovi posljednji jedan čas radiše, pa ih izjednači s nama koji podnijesmo tegobu dana i žegu.

13. A on odgovarajući reče jednome od njih: Prijatelju, ne činim ti nepravdu. Nisi li pogodio sa mnom po dinar?

14. Uzmi svoje pa idi; a ja hoću i ovome posljednjemu da dam kao i tebi.

15. Ili zar ja nisam vlastan u svome činiti šta hoću? Zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?

16. Tako će biti posljednji prvi i prvi posljednji; jer je mnogo zvanih a malo izabranih.

(Zač. 81). 17. I polazeći Isus gore u Jerusalem, uze nasamo na putu Dvanaesticu učenika, i reče im:

18. Evo idemo gore u Jerusalem, i Sin Čovječiji biće predan prvosveštenicima i književnicima; i osudiće ga na smrt;

19. I predaće ga neznabošcima da mu se rugaju i da ga šibaju i razapnu; i treći dan vaskrsnuće.

20. Tada mu pristupi mati sinova Zevedejevih sa sinovima svojim klanjajući mu se i moleći ga za nešto.

21. A on joj reče: Šta hoćeš? Reče mu: Reci da sjednu ova moja dva sina, jedan sa desne strane tebi, a jedan s lijeve strane tebi, u carstvu tvojemu.

22. A Isus odgovarajući reče: Ne znate šta ištete. Možete li piti čašu koju ću ja piti i krstiti se krštenjem kojim se ja krštavam? Rekoše mu: Možemo.

23. I reče im: Čašu, dakle, moju ispićete i krštenjem kojim se ja krštavam krstićete se; ali sjesti meni s desne i s lijeve strane, nije moje da dam, nego kojima je pripremio Otac moj.

24. I čuvši to desetorica, rasrdiše se na ta dva brata.

25. A Isus dozvavši ih reče: Znate da knezovi naroda gospodare njima i velikaši vladaju nad njima.

26. Da ne bude tako među vama; nego koji hoće da bude veliki među vama, neka vam bude služitelj.

27. I koji hoće među vama da bude prvi, neka vam bude sluga;

28. Kao što ni Sin Čovječiji nije došao da mu služe, nego da služi i dade život svoj u otkup za mnoge.

(Zač. 82). 29. I kad oni izlazahu iz Jerihona za njim pođe narod mnogi.

30. I gle, dva slijepca sjedahu kraj puta, i čuvši da Isus prolazi, povikaše govoreći: Pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

31. A narod im prijećaše da učute; a oni još većma povikaše govoreći: Pomiluj nas, Gospode, sine Davidov!

32. I stavši Isus dozva ih, i reče: Šta hoćete da vam učinim?

33. Rekoše mu: Gospode, da se otvore oči naše.

34. I smilova se Isus, i dotače se očiju njihovih, i odmah progledaše oči njihove, i otidoše za njim.

21 Hristov ulazak u Jerusolim. Izgon trgovaca iz hrama. Neplodna smokva. O vlasti Hristovoj. Priča o dvojici sinova i o zlim vinogradarima. O ugaonom kamenu.

(Zač. 83). 1. I kada se približiše Jerusalimu i dođoše u Vitfagu prema Maslinskoj gori, onda Isus posla dva učenika.

2. Govoreći im: Idite u selo što je prema vama, i odmah ćete naći magaricu privezanu i magare s njom: odriješite je i dovedite mi.

3. I ako vam ko reče što, kažite da oni trebaju Gospodu; i odmah će ih poslati.

4. A ovo je sve bilo da se ispuni što je kazano preko proroka koji govori:

5. Kažite kćeri Sionovoj: Evo Car tvoj ide tebi krotak, i jaše na magarici, i magaretu, mladunčetu tovarne životinje.

6. A učenici otidoše i učiniše kako im zapovjedi Isus.

7. Dovedoše magaricu i magare, i metnuše na njih haljine svoje, i usjede na njih.

8. A narod veoma mnogi prostiraše haljine svoje po putu, a drugi rezahu granje od drveća i prostirahu po putu.

9. A narod, koji iđaše pred njim i za njim, vikaše govoreći: Osana Sinu Davidovu! Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje! Osana na visini!

10. I kad on uđe u Jerusolim, uzbuni se sav grad govoreći: Ko je to?

11. A narod govoraše: Ovo je Isus, prorok iz Nazareta Galilejskoga.

12. I uđe Isus u hram Božji, i izгна sve koji prodavahu i kupovahu po hramu, i ispremeta stolove onih čenjahu novce, i klupe onih što prodavahu golubove.

13. I reče im: Napisano je: Dom moj dom molitve neka se zov; a vi načiniste od pećinu razbojničku.

14. I pristupiše mu hromi i slijepi u hramu, i iscijeli ih.

15. A kad vidješe prvosveštenici i književnici čuda koja učini, i djecu gdje viču u hramu i govore: Osana Sinu Davidovu, rasrdiše se.

16. I rekoše mu: Čuješ li šta ovi govore? A Isus im Da! Zar niste nikada čitali: Iz usta djece i odojčadi načinio si sebi hvalu?

17. I ostavivši ih, iziđe iz grada, u Vitaniju i zanoći ondje.

(Zač. 84). 18. A ujutru vraćajući se u grad ogladnje;

19 I ugledavši smokvu kraj puta dođe njoj, i ne nađe na njoj ništa osim lišća i reče joj: Da nikad više ne bude od tebe roda do vijeka! I odmah usahnu smokva.

20. I vidjevši to učenici diviše se govoreći: Kako usahnu smokva!

21 A Isus odgovarajući reče im: Zaista vam kažem: Ako imate vjeru i ne posumnjate, učinićete ne samo ono što se zbi sa smokvom, nego i gori ovoj ako rećete: digni se i baci se u more, dogodiće se.

22. I sve što uzištete u molitvi vjerujući, dobićete.

(Zač. 85). 23. I kad uđe u hram i stade učiti, pristupiše mu prvosveštenici i starješine narodne govoreći: Kakvom vlašću to činiš? I ko ti dade tu vlast?

24. A Isus odgovarajući reče im: I ja ću vas upitati jednu riječ, koju ako mi kažete, i ja ću vama reći kakvom vlašću ovo činim.

25. Krštenje Jovanovo otkuda bijaše? S neba, ili od ljudi? A oni razmišljahu u sebi govoreći: Ako kažemo: s neba, reći će nam: Zašto mu, dakle, ne vjerovaste?

26. Ako li rećemo: od ljudi, bojimo se naroda; jer svi Jovana drže za proroka.

27. I odgovarajući Isusu rekoše: Ne znamo. Reče i on njima: Ni ja vama neću kazati kakvom vlašću ovo činim.

(Zač. 86). 28. A šta vam se čini? Čovjek neki imaše

dva sina, i došavši prvome reče: Sinko, idi danas radi u vinogradu mome.

29. A on odgovarajući reče: Neću! I poslije se raskaja i otide.

30. I pristupivši drugome reče tako isto. A on odgovarajući reče: Hoću, gospodaru! I ne otide.

31. Koji je od ove dvojice izvršio volju očevu? Rekoše mu: Prvi. Reče im Isus:

Zaista vam kažem da će carinici i bludnice prije vas ući u Carstvo Božije.

32. Jer vam dođe Jovan putem pravednim, i ne vjerovaste mu; a carinici i bludnice povjerovaše mu; a vi vidjevši to, ne raskajaste se zatim da mu vjerujete.

(Zač. 87). 33. Drugu priču čujte: Bijaše čovjek domaćin koji posadi vinograd i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu, i sagradi kulu, i dade ga vinogradarima, i otide.

34. A kada se približi vrijeme berbe, posla sluge u svoje vinogradarima da prime plodove njegove.

35. I vinogradari, pohvatavši sluge njegove, jednoga izbiše, a jednoga ubiše, a jednoga kamenjem zasušše.

36. Opet posla druge sluge, više nego prije, i učiniše im tako isto.

37. A najzad posla im sina svojega govoreći: Postidjeće se sina mojega.

38. A vinogradari vidjevši sina rekoše među sobom: Ovo je nasljednik; hodite da ga ubijemo, i da prisvojimo nasljedstvo njegovo.

39. I uhvatiše ga, pa izvedoše napolje iz vinograda, i ubiše.

40. Kada, dakle, dođe gospodar vinograda šta će učiniti vinogradarima onim?

41. Rekoše mu: Zločince će zlom smrću pogubiti, a vinograd će dati drugim vinogradarima, koji će mu davati plodove u svoje vrijeme.

42. Reče im Isus: Zar niste nikada čitali u Pismu: Kamen koji odbaciše zidari, taj postade glava od ugla; to bi od Gospoda i divno je u očima našim.

43. Zato vam kažem da će se od vas uzeti Carstvo Božije, i daće se narodu koji donosi plodove njegove.

(Zač. 88). 44. I ko padne na ovaj kamen, razbiće se; a na koga on padne, satrće ga.

45. I čuvši prvosveštenici i fariseji priče njegove, razumješe da o njima govori.

46. I nastojeći da ga uhvate, pobojaše se naroda, jer ga držahu za proroka.

22 Priča o svadbi careva sina. Bogu Božije, caru carevo. O vaskrsenju mrtvih, i najvećoj zapovijesti. Hristos Davidov sin i Gospod.

(Zač. 89). 1. I odgovarajući Isus opet im reče u pričama govoreći:

2. Carstvo nebesko je kao čovjek car koji načini svadbu sinu svome.
 3. I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne htjedoše doći.
 4. Opet posla druge sluge govoreći: Kažite zvanicama: Evo sam objed svoj ugotovio, junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo: dođite na svadbu.
 5. A oni ne marivši otidoše, ovaj u polje svoje, a onaj u trgovinu svoju;
 6. A ostali uhvatiše sluge njegove, izružiše ih, i pobiše.
 7. I kada to ču car onaj, razgnjevi se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali.
 8. Tada reče slugama svojim: Svadba je gotova, a zvanice ne bjehu dostojne.
 9. Idite, dakle, na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu.
 10. I izišavši sluge one na puteve, sabraše sve koje nađoše, i zle i dobre; i napuni se svadbena dvorana gostiju.
 11. A ušavši car da vidi goste, ugleda ondje čovjeka neobučena u svadbenu ruhu.
 12. I reče mu: Prijatelju, kako si ušao amo bez svadbenog ruha? A on očuta.
 13. Tada reče car slugama: Svežite mu ruke i noge, pa ga uzmite i bacite u tamu najkrajnju; ondje će biti plač i škrgut zuba.
 14. Jer su mnogi zvani, ali je malo izabranih.
- (Zač. 90). 15. Tada otidoše fariseji i na vijećanju se dogovoriše kako bi ga uhvatili u riječi.
16. I poslaše k njemu učenike svoje sa irodovcima, govoreći: Učitelju, znamo da si istinit i putu Božijemu zaista učiš i ne obazireš se ni na koga, jer ne gledaš ko je ko od ljudi.
 17. Kaži nam, dakle, šta ti misliš: treba li dati porez ćesaru ili ne?
 18. Razumijevši Isus lukavstvo njihovo reče: Što me kušate, licemjeri?
 19. Pokažite mi novac porezni. A oni mu donesoše dinar.
 20. I reče im: Čiji je ovaj lik i natpis?
 21. Rekoše mu: Ćesarev. Tada im reče: Podajte, dakle, ćesarevo ćesaru, i Božije Bogu.
 22. I čuvši zadiviše se, i ostavivši ga otidoše.
- (Zač. 91). 23. U taj isti dan pristupiše mu sadukeji, koji govore da nema vaskrsenja, i upitaše ga

24. Govoreći: Učitelju, Mojsej reče: Ako umre ko bez djece, da uzme brat njegov ženu njegovu i podigne sjeme bratu svome.
25. U nas bješe sedam braće; i prvi oženivši se umrije, i ne imavši poroda ostavi ženu svoju bratu svome.
26. A tako i drugi, i treći, sve do sedmoga.
27. A poslije sviju umrije i žena.
28. O vaskrsenju, dakle, kojega će od sedmorice biti žena? Jer je za svima bila.
29. A Isus odgovarajući reče im: Varate se, ne znajući Pisma ni sile Božije.
30. Jer o vaskrsenju niti se žene niti se udaju, nego su kao anđeli Božiji na nebu.
31. A za vaskrsenje mrtvih niste li čitali šta vam je rekao Bog govoreći:
32. Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi? Bog nije Bog mrtvih, nego živih.
33. I narod čuvši divljaše se nauci njegovoj.
- (Zač. 92). 34. A fariseji čuvši da učutka sadukeje, sabraše se zajedno.
35. I upita jedan od njih, zakonik, kušajući ga i govoreći:
36. Učitelju, koja je zapovijest najveća u Zakonu?
37. A Isus mu reče: Ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim.
38. Ovo je prva i najveća zapovijest.
39. A druga je kao i ova: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
40. O ovim dvjema zapovijestima visi sav Zakon i Proroci.
41. A kada se sabraše fariseji, upita ih Isus
42. Govoreći: Šta mislite za Hrista? Čiji je sin? Rekoše mu: Davidov.
43. Reče im: Kako, dakle, David njega u Duhu naziva Gospodom govoreći:
44. Reče Gospod Gospodu mojemu: Sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?
45. Kada, dakle, David naziva njega Gospodom, kako mu je sin?
46. I niko mu ne mogaše odgovoriti ni riječ; niti smjede ko od toga dana da ga zapita više.

23 Isusova osuda licemjerja književnika i fariseja. Žalost nad Jerusalimom.

(Zač. 93). 1. Tada Isus reče narodu i učenicima svojim

2. Govoreći: Na Mojsejevu stolicu sjedoše književnici i fariseji.

3. Sve, dakle, što vam kažu da držite, držite i tvorite; ali po djelima njihovim ne postupajte, jer govore a ne tvore,

4. Nego vezuju bremena teška i nezgodna za nošenje i toware na pleća ljudska, a prstom svojim neće da ih pomaknu.

5. A sva djela svoja čine da ih vide ljudi; jer proširuju amajlije svoje i prave velike skute na haljinama svojim.

6. I vole začelja na gozbama i prva mjesta po sinagogama.

7. I da im se klanja po trgovima, i da ih ljudi zovu: učitelju!

8. A vi se ne zovite učitelji; jer je u vas jedan Učitelj, Hristos, a vi ste svi braća.

9. I ocem svojim ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan Otac, koji je na nebesima.

10. Niti se zovite nastavnici; jer je u vas jedan Nastavnik, Hristos.

11. A najveći između vas da vam bude sluga.

12. Jer koji se uzdiže poniziće se, a koji se ponizi uzvisiće se.

(Zač. 94). 13. Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što zatvarate Carstvo nebesko pred ljudima; jer vi ne ulazite niti puštate da uđu oni koji bi htjeli.

14. Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što jedete kuće udovičke, i lažno se molite dugo; zato ćete većma biti osuđeni.

15. Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što prohodite more i kopno da biste dobili jednoga sljedbenika, i kad ga pridobijete, činite ga sinom pakla dvostruko većim od sebe.

16. Teško vama, vođi slijepi, koji govorite: Ako se ko kune hramom, to nije ništa; a ko se kune zlatom hramovnim, kriv je.

17. Bezumnici i slijepci! Jer šta je veće: zlato ili hram koji zlato osvećuje?

18. I ako se ko kune žrtvenikom, ništa je to, a koji se kune darom na njemu, kriv je.

19. Bezumnici i slijepci! Jer šta je veće: dar ili žrtvenik koji dar osvećuje?

20. Koji se, dakle, kune žrtvenikom, kune se njim i svim što je na njemu.

21. I koji se kune hramom, kune se njim i Onim koji obitava u njemu.
22. A koji se kune nebom, kune se prijestolom Božijim i Onim koji sjedi na njemu.
- (Zač. 95). 23. Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste što je pretežnije u Zakonu: pravdu i milost i vjeru; a ovo je trebalo činiti i ono ne ostavljati.
24. Vođi slijepi, koji ocijedujete komarca a kamilu proždirete.
25. Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što čistite spolja čašu i zdjelu, a iznutra su pune grabeža i nepravde.
26. Fariseju slijepi, očisti najprije iznutra čašu i zdjelu da budu i spolja čiste.
27. Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što ste kao okrečeni grobovi, koji spolja izgledaju lijepi, a unutra su puni kostiju mrtvačkih i svake nečistote.
28. Tako i vi: spolja se pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.
- (Zač. 96). 29. Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što zidate grobove prorocima i krasite spomenike pravednika,
30. I govorite: Da smo mi bili u vrijeme otaca svojih, ne bismo s njima pristali u krv proroka.
31. Time sami svjedočite za sebe da ste sinovi onih koji su pobili proroke.
32. Ispunite i vi mjeru otaca vaših.
33. Zmije, porodi aspidini, kako ćete pobjeći od osude za pakao?
34. Zato, evo, ja ću vam poslati proroke i mudrace i književnike; i vi ćete jedne pobiti i raspeti, a druge šibati po sinagogama svojim i goniti od grada do grada;
35. Da dođe na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednoga do krvi Zaharije sina Varahijina, kojega ubiste između hrama i žrtvenika.
36. Zaista vam kažem da će sve ovo doći na rod ovaj.
37. Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslano tebi, koliko puta htjedoh da saberem čeda tvoja, kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila, i ne htjedoste!
38. Eto će vam se ostaviti kuća vaša pusta.
39. Jer vam kažem: Nećete me od sada vidjeti dok ne rećete: Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje.

24 O razorenju Jerusalima, ponovnom dolasku Hrista, svršetku vijeka i o potrebi budnosti.

(Zač. 97). 1. I izišavši Isus iđase od hrama, i pristupiše mu učenici njegovi da mu pokažu građevine hrama.

2. A Isus im reče: Ne vidite li sve ovo? Zaista vam kažem: Neće ostati ovdje ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti.

(Zač. 98). 3. A kada sjeđase na gori Maslinskoj pristupiše mu učenici nasamo govoreći: Kaži nam kad će to biti i kakav je znak tvoga dolaska i svršetka vijeka?

4. I odgovarajući Isus reče im: Čuvajte se da vas ko ne prevari.

5. Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: Ja sam Hristos. I mnoge će prevariti.

6. Čućete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer treba sve to da se zbude. Ali još nije kraj.

7. Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo i biće gladi i pomora i zemljotresa po svijetu.

8. A to je sve početak stradanja.

9. Tada će vas predati na muke, i pobiće vas, i svi će vas narodi omrznuti zbog imena moga.

10. I tada će se mnogi sablazniti, i izdaće jedan drugoga i omrznuće jedan drugoga.

11. I izići će mnogi lažni proroci i prevariće mnoge.

12. I zato što će se umnožiti bezakonje, ohladnjeće ljubav mnogih.

(Zač. 99). 13. Ali ko pretrpi do kraja, taj će se spasti.

14. I propovijedaće se ovo jevanđelje o Carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svim narodima. I tada će doći kraj.

15. Kada, dakle, ugledate gnusobu opustošenja, o kojoj govori prorok Danilo, gdje stoji na mjestu svetome - ko čita da razumije -

16. Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore;

17. I koji bude na krovu da ne silazi da uzme što mu je u kući;

18. I koji bude u polju da se ne vraća natrag da uzme haljine svoje.

19. A teško trudnicama i dojiljama u te dane.

20. Nego se molite Bogu da ne bude bježanje vaše u zimu ni u subotu.
21. Jer će tada biti nevolja velika kakva nije bila od postanka svijeta do sada, niti će biti.
22. I ako se ne bi skratili dani oni, niko ne bi ostao; ali izabranih radi skraćuje se dani oni.
23. Tada ako vam ko reče: Evo, ovdje je Hristos ili ondje, ne vjerujte.
24. Jer će se pojaviti lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane.
25. Eto vam kazah unaprijed.
26. Ako vam, dakle, kažu: Evo ga u pustinji, ne izlazite. Evo ga u sobama, ne vjerujte.
- (Zač. 100). 27. Jer kao što munja izlazi od istoka i sine do zapada, tako će biti i dolazak Sina Čovječijega.
28. Jer gdje je trup, ondje će se i orlovi okupiti.
29. I odmah će se po nevolji tih dana sunce pomračiti, i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba pasti, i sile nebeske pokrenuti se.
30. I tada će se pokazati znak Sina Čovječijega na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji; i ugledaće Sina Čovječijega gdje dolazi na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom.
31. I poslaće anđele svoje s velikim glasom trubnim; i sabraće izabrane svoje od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa.
32. A od smokve naučite pouku: Kada se grane njene već podmlade i olistaju, znate da je blizu ljeto.
33. Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu pred vratima.
- (Zač. 101). 34. Zaista vam kažem: Ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne zbude.
35. Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje neće proći.
- (Zač. 102). 36. A o danu tome i o času Diko ne zna, ni anđeli nebeski, do Otac moj sam.
37. Jer kako je bilo u dane Noja, tako će biti i dolazak Sina Čovječijega.
38. Jer kao što u dane pred potopom jeđahu i pijahu, ženjahu se i udavahu do onoga dana kad Noje uđe u kovčeg,
39. I ne shvatiše dok ne dođe potop i odnese sve; tako će biti i dolazak Sina Čovječijega.

40. Tad će biti dva na njivi: jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
41. Dvije će mljeti na žrvnjevima; jedna će se uzeti, a druga ostaviti.
- (Zač. 103). 42. Stražite, dakle, jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš.
43. Ali ovo znajte: Kad bi znao domaćin u koje će vrijeme doći lopov, stražio bi i ne bi dao da mu provali kuću.
44. Zato i vi budite spremni; jer u koji čas ne mislite doći će Sin Čovječiji.
45. Ko je, dakle, taj vjerni i mudri sluga koga postavi gospodar njegov nad svojim domaćima da im daje hranu na vrijeme?
46. Blago tome slugi koga gospodar njegov, došavši, nađe da čini tako.
47. Zaista vam kažem: postaviće ga nad svim imanjem svojim.
48. Ako li taj rđavi sluga reče u srcu svome: Neće moj gospodar još zadugo doći;
49. I počne tući drugove svoje, a jesti i piti s pijanicama;
50. Doći će gospodar toga sluge u dan kada se ne nada, i u čas kada ne misli, 51. I rasjeći će ga napola, i daće mu udio sa licemjerima; ondje će biti plač i škrgut zuba.

25 Priča o mudrim i ludim djevojkama. Priča o talantima. O Strašnom sudu.

- (Zač. 104). 1. Tada će biti Carstvo nebesko kao deset djevojaka koje uzeše svjetiljke svoje i iziđoše u sretanje ženiku.
2. A pet njih bijahu mudre i pet lude.
3. Jer lude, uzevši svjetiljke svoje, ne uzeše sa sobom ulja.
4. A mudre uzeše ulje u posudama sa svjetiljkama svojim.
5. A budući da ženik odocni, zadrijemaše sve, i pospaše.
6. A u ponoći stade vika: Evo ženik dolazi, izlazite mu u sretanje.
7. Tada ustadoše sve djevojke one i ukrasiše svjetiljke svoje.
8. A lude rekoše mudrima: Dajte nam od ulja vašega, jer se naše svjetiljke gase.
9. A mudre odgovoriše govoreći: Da ne bi nedostalo i nama i vama, bolje idite prodavcima i kupite sebi.

10. A kad one otidoše da kupe, dođe ženik, i spremne udoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata.
 11. A poslije dođoše i one druge djevojke govoreći: Gospodaru, Gospodaru! Otvori nam.
 12. A on odgovarajući reče im: Zaista vam kažem, ne poznajem vas.
 13. Stražite, dakle, jer ne znate dana ni časa u koji će Sin Čovječiji doći.
- (Zač. 105). 14. Jer kao što čovjek polazeći na put dozva sluge svoje i predade im blago svoje;
15. I jednome dade pet talanata, a drugome dva, a trećemu jedan, svakome prema njegovoj moći; i odmah otide.
 16. A onaj što primi pet talanata otide te radi s njima, i dobi još pet talanata.
 17. Tako i onaj što primi dva, dobi i on još dva.
 18. A koji primi jedan, otide te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svoga.
 19. A poslije dugog vremena dođe gospodar ovih sluga, i stade svoditi račun sa njima.
 20. I pristupivši onaj što je primio pet talanata, donese još pet talanata govoreći: Gospodaru, predao si mi pet talanata; evo još pet talanata koje sam dobio s njima.
 21. A gospodar njegov reče mu: Dobro, slugo dobri i vjerni, u malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti; uđi u radost gospodara svojega.
 22. A pristupivši i onaj što je primio dva talanta reče: Gospodaru, predao si mi dva talanta; evo još dva talanta koja sam dobio s njima.
 23. A gospodar njegov reče mu: Dobro, slugo dobri i vjerni, u malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti; uđi u radost gospodara svojega.
 24. A pristupivši i onaj što je primio jedan talant reče: Gospodaru, znao sam da si ti tvrd čovjek: žanješ gdje nisi sijao, i skupljaš gdje nisi vijao;
 25. Pa se pobjah i otidoh te sakrih talant tvoj u zemlju; i evo ti tvoje.
 26. A gospodar njegov odgovarajući reče mu: Zli i lijeni slugo, znao si da žanjem gdje nisam sijao, i skupljam gdje nisam vijao:
 27. Trebalo je zato moje srebro da daš mjenjačima; i došavši, ja bih uzeo svoje sa dobitkom.
 28. Uzmite, dakle, od njega talant, i podajte onome što ima deset talanata.

29. Jer svakome koji ima daće se, i preteći će mu; a od onoga koji nema, i što ima uzeće se od njega.

30. A nevaljaloga slugu bacite u tamu najkrajnju; ondje će biti plač i škrgut zuba.

(Zač. 106). 31. A kada dođe Sin Čovječiji u slavi svojoj i svi sveti anđeli sa njim, tada će sjesti na prijesto slave svoje.

32. I sabraće se pred njim svi narodi, i razlučiće ih jedne od drugih kao pastir što razlučuje ovce od jaradi.

33. I postaviće ovce sa desne strane sebi, a jarad sa lijeve.

34. Tada će reći Car onima što mu stoje sa desne strane: Hodite blagosloveni Oca mojega; primite Carstvo koje vam je pripremljeno od postanja svijeta.

35. Jer ogladnjeh, i dadoste mi da jedem; ožednjeh, i napojiste me; stranac bijah, i primiste me;

36. Nag bijah, i odjenuste me; bolestan bijah, i posjetiste me; u tamnici bijah, i dođoste mi.

37. Tada će mu odgovoriti pravednici govoreći: Gospode, kada te vidjesmo gladna, i nahranismo? Ili žedna, i napojismo?

38. Kad li te vidjesmo stranca, i primismo? Ili naga, i odjenusmo?

39. Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici, i dođosmo ti?

40. I odgovarajući Car reći će im: Zaista vam kažem: kad učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste.

41. Tada će reći i onima što mu stoje s lijeve strane: Idite od mene, prokleti, u oganj vječni koji je pripremljen đavolu i anđelima njegovim.

42. Jer ogladnjeh, i ne dadoste mi da jedem; ožednjeh, i ne napojiste me;

43. Stranac bijah, i ne primiste me; nag bijah, i ne odjenuste me; bolestan i u tamnici bijah, i ne posjetiste me.

44. Tad će mu odgovoriti i oni govoreći: Gospode, kada te vidjesmo gladna ili žedna, ili stranca ili naga, ili bolesna ili u tamnici, i ne poslužismo ti?

45. Tada će im odgovoriti govoreći: Zaista vam kažem: kad ne učiniste jednome od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.

46. I ovi će otići u muku vječnu, a pravednici u život vječni.

26 Posljednje predskazivanje stradanja. Zavjera Judeja protiv Hrista. Pomazanje u Vitaniji. Judino izdajstvo. Pashalna večera i Pričešće. Molitva u Getsimaniji. Judin poljubac. Hvatanje Hrista i vođenje pred Kajafu i Sinedrion. Petrovo odricanje i kajanje.

(Zač. 107). 1. I kada svrši Isus sve riječi ove, reče učenicima svojim:

2. Znaćete da će za dva dana biti Pasha, i Sin Čovječiji biće predan da se razapne.

3. Tada se skupiše prvosveštenici i književnici i starješine naroda u dvor prvosveštenika po imenu Kajafa;

4. I savjetovaše se kako bi Isusa na prijevaru uhvatili i ubili.

5. I govorahu: Ali ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.

(Zač. 108). 6. A kad Isus bješe u Vitaniji u kući Simona gubavoga,

7. Pristupi mu žena sa alavastrovom posudom mirisa skupocjenoga, i izli na glavu njegovu kada sjedaše za trpezom.

8. A kad ovo vidješe učenici njegovi, negodovaše govoreći: Čemu ova šteta?

9. Jer se mogaše ovaj miris prodati skupo i dati siromasima.

10. A razumjevši Isus reče im: Što ometate ženu? Ona učini dobro djelo na meni.

11. Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda.

12. A ona izlivši miris ovaj na tijelo moje, učini to za moj pogreb.

13. Zaista vam kažem: Gdje se god uspropovijeda ovo jevanđelje po svemu svijetu, kazaće se za spomen njen i ovo što ona učini.

14. Tada jedan od Dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide prvosveštenicima,

15. I reče: Šta ćete mi dati i ja ću vam ga izdati? A oni mu položiše trideset srebrnika.

16. I od tada tražaše zgodno vrijeme da ga izda.

17. A u prvi dan beskvasnih hljebova, pristupiše učenici Isusu govoreći mu: Gdje hoćeš da ti ugotovimo da jedeš Pashu?

18. A on reče: Idite u grad tome i tome, i kažite mu: Učitelj kaže: Vrijeme je moje blizu, kod tebe ću da učinim Pashu sa učenicima svojim.

19. I učenici učiniše kako im zapovjedi Isus, i ugotoviše Pashu.

20. A kad bi uveče, sjede za trpezu sa Dvanaesticom učenika.
21. I dok jeđahu reče im: Zaista vam kažem: jedan od vas izdaće me.
22. I ožalostivši se veoma, poče mu svaki od njih govoriti: Da nisam ja, Gospode?
23. A on odgovarajući reče: Koji umoči sa mnom ruku u zdjelu taj će me izdati.
24. Sin Čovječiji, dakle, ide kao što je pisano za njega; ali teško onome čovjeku koji izda Sina Čovječijeg; bolje bi mu bilo da se nije rodio taj čovjek.
25. A Juda, izdajnik njegov, odgovarajući reče: Da nisam ja, Učitelju? Reče mu: Ti kaza!
26. I kad jeđahu, uze Isus hljeb i blagoslovivši prelomi ga, i davaše učenicima, i reče: Uzmite, jedite; ovo je tijelo moje.
27. I uze čašu i zablagodarivši dade im govoreći: Pijte iz nje svi;
28. Jer ovo je krv moja Novoga zavjeta koja se proljeva za mnoge radi otpuštenja grijehova.
29. Kažem vam pak da od sada neću piti ovoga roda vinogradskoga do onog dana kada ću piti s vama novoga u Carstvu Oca mojega.
30. I otpojavši hvalu, iziđoše na goru Maslinsku.
31. Tada im reče Isus: Svi ćete se vi sablazniti o mene ovu noć; jer u Pismu stoji: Udariću pastira, i ovce stada razbjeći će se.
32. A po vaskrsenju svome otići ću pred vama u Galileju.
33. A Petar odgovorivši reče mu: Ako se i svi sablazne o tebe, ja se neću nikad sablazniti.
34. Reče mu Isus: Zaista ti kažem: Noćas, prije nego pijetao zapjeva, tri puta ćeš me se odreći.
35. Reče mu Petar: Neću te se odreći makar morao i umrijeti s tobom! Tako rekoše i svi učenici.
36. Tada Isus dođe sa njima u mjesto koje se zove Getsimanija, i reče učenicima: Sjediti tu dok ja odem tamo da se pomolim Bogu.
37. I uzevši Petra i oba sina Zevedejeva poče se žalostiti i tugovati.
38. Tada im reče Isus: Žalosna je duša moja do smrti; ostanite ovdje i bdite sa mnom.
39. I otišavši malo, pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide čaša ova; ali opet ne kako ja hoću, nego kako ti!

40. I došavši učenicima nađe ih gdje spavaju, i reče Petru: Zar ne mogoste jedan čas probdjeti sa mnom?
41. Bdite i molite se da ne padnete u napast; jer je duh srčan, ali je tijelo slabo.
42. Opet i drugi put otide i pomoli se govoreći: Oče moj, ako ne može da me mimoide ova čaša da je ne pijem, neka bude volja tvoja.
43. I došavši nađe ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oči otežale.
44. I ostavivši ih, otide opet te se treći put pomoli govoreći one iste riječi.
45. Tada dođe učenicima svojim i reče im: Još spavate i počivate! Evo se približio čas, i Sin Čovječiji predaje se u ruke grješnika.
46. Ustanite, hajdemo! Evo, približio se izdajnik moj.
47. I dok on još tako govoraše, gle, Juda, jedan od Dvanaestorice, dođe, i sa njim ljudi mnogi s noževima i s koljem od prvosveštenika i starješina narodnih.
48. A izdajnik njegov dade im znak govoreći: Koga ja cjelivam, onaj je; držite njega.
49. I odmah pristupivši Isusu reče: Zdravo, Učitelju! I cjeliva ga.
50. A Isus mu reče: Prijatelju, na to li si došao? Tada pristupivši staviše ruke na Isusa i uhvatiše ga.
51. I gle, jedan od onih što bijahu sa Isusom mašivši se rukom izvadi nož svoj te udari slugu prvosveštenikova, i odreza mu uho.
52. Tada mu reče Isus: Vrati nož svoj na mjesto njegovo; jer svi koji se maše za nož, od noža će poginuti.
53. Ili misliš da ne mogu umoliti sad Oca svoga da mi pošalje više od dvanaest legiona anđela?
54. Kako bi se, dakle, ispunila Pisma da ovako treba da bude?
55. U taj čas reče Isus ljudima: Kao na razbojnika izišli ste s noževima i s koljem da me uhvatite, a svaki dan sam kod vas sjedio učeci u hramu, i ne uhvatiste me.
56. A ovo je sve bilo da se ispune Pisma proročka. Tada ga svi učenici ostaviše i pobjegoše.
- (Zač. 109). 57. A oni što uhvatiše Isusa odvedoše ga prvosvešteniku Kajafi, gdje se književnici i starješine sabraše.
58. A Petar iđaše za njim izdaleka do dvorišta prvosveštenikova i ušavši unutra sjede sa slugama da vidi svršetak.

59. A prvosveštenici i starješine i sav Sinedrion tražahu lažna svjedočanstva protiv Isusa da bi ga ubili,
60. I ne nađoše; i premda mnogi lažni svjedoci dolaziše, ne nađoše. Najposlije dođoše dva lažna svjedoka.
61. I rekoše: On je kazao: Ja mogu razvaliti hram Božiji i za tri dana sagraditi ga.
62. I ustavši prvosveštenik reče mu: Zar ništa ne odgovaraš što ovi protiv tebe svjedoče?
63. A Isus ćutaše. I prvosveštenik odgovarajući reče mu: Zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Hristos, Sin Božiji?
64. Reče mu Isus: Ti kaza. Ali ja vam kažem: od sada ćete vidjeti Sina Čovječijega gdje sjedi s desne strane Sile i dolazi na oblacima nebeskim.
65. Tada prvosveštenik razdrije haljine svoje govoreći: Huli na Boga! Šta nam više trebaju svjedoci? Evo sada čujete hulu njegovu.
66. Šta mislite? A oni odgovarajući rekoše: Zaslužio je smrt.
67. Tada mu popljuješe lice i udarahu ga, a drugi ga bijahu po obrazima
68. Govoreći: Proreci nam, Hriste, ko te udari?
69. A Petar sjeđaše napolju u dvorištu, i pristupi mu jedna sluškinja govoreći: I ti si bio sa Isusom Galilejcem.
70. A on se odreče pred svima govoreći: Ne znam šta govoriš.
71. I kad iziđe k vratima ugleda ga druga, i reče onima što bijahu ondje: I ovaj bješe sa Isusom Nazarećaninom.
72. I opet se odreče sa zakletvom: Ne znam toga čovjeka.
73. A malo potom pristupiše oni što stajahu i rekoše Petru: Vaistinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje.
74. Tada se poče preklinjati i kleti da ne zna toga čovjeka. I odmah zapjeva pijetao.
75. I opomenu se Petar riječi Isusove što mu je rekao: Dok pijetao ne zapjeva, tri puta ćeš me se odreći. I izišavši napolje plakaše gorko.

27 Isus pred Pilatom. Judino samoubistvo. Puštanje Varave i osuda Hrista. Mučenje i raspeće. Hula Judejaca. Smrt i pogreb Hrista. Straža na grobu.

(Zač. 110). 1. A kad bi jutro, učiniše vijeće svi prvosveštenici i starješine naroda protiv Isusa da ga pogube.

2. I svezavši ga odvedoše, i predaše ga Pontiju Pilatu, namjesniku.

(Zač. 111). 3. Tada vidjevši Juda, izdajnik njegov, da ga osudiše, raskaja se, i vrati trideset srebrnika prvosveštenicima i starješinama

4. Govoreći: Sagriješih što izdadoh krv nevinu. A oni rekoše: Šta mi marimo za to? Ti ćeš vidjeti.

5. I bacivši srebrnike u hramu, iziđe, i otide te se objesi.

6. A prvosveštenici, uzevši srebrnike, rekoše: Ne valja ih metnuti u hramovnu riznicu, jer su cijena za krv.

7. Nego se dogovoriše te kupiše za njih lončarevu njivu za groblje strancima.

8. Zato se ta njiva i prozva Krvna njiva do danas.

9. Tada se ispuni što je kazano preko proroka Jeremije koji govori: I uzeše trideset srebrnika, cijenu cijenjenoga, koga su cijenili sinovi Izrailjevi;

10. I dadoše ih za njivu lončarevu, kao što mi kaza Gospod.

11. A Isus stade pred namjesnikom, i zapita ga namjesnik govoreći: Jesi li ti car judejski? A Isus mu reče: Ti kažeš.

12. I kad ga tužahu prvosveštenici i starješine, ništa ne odgovori.

13. Tada mu reče Pilat: Zar ne čuješ koliko protiv tebe svjedoče?

14. I ne odgovori mu ni na jednu riječ, tako da se namjesnik divljaše veoma.

15. A o Prazniku bijaše običaj u namjesnika da narodu pusti po jednoga sužnja koga oni hoće.

16. A tada imahu poznatoga sužnja po imenu Varavu.

17. I kada se sabraše, reče im Pilat: Koga hoćete da vam pustim? Varavu ili Isusa nazvanoga Hrista?

18. Jer znađaše da su ga iz zavisti predali.

19. A kada sjeđaše u sudu, poruči mu žena njegova govoreći: Ne miješaj se ti ništa u sud toga pravednika, jer danas u snu mnogo postradah zbog njega.
20. A prvosveštenici i starješine nagovoriše narod da ište Varavu, a Isusa da pogube.
21. A namjesnik odgovarajući reče im: Koga hoćete od ove dvojice da vam pustim? A oni rekoše: Varavu.
22. Reče im Pilat: Šta da činim sa Isusom nazvanim Hristom? Rekoše mu svi: Da se razapne!
23. Namjesnik pak reče: A kakvo je zlo učinio? A oni iz glasa povikaše govoreći: Da se razapne!
24. A kad vidje Pilat da ništa ne pomaže, nego još veća buna biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govoreći: Ja sam nevin u krvi ovoga pravednika; vi ćete vidjeti.
25. I odgovarajući sav narod reče: Krv njegova na nas i na djecu našu!
26. Tada im pusti Varavu, a Isusa, šibavši, predade da se razapne.
- (Zač. 112). 27. Tada vojnici namjesnikovi uzeše Isusa u sudnicu i skupiše na njega svu četu vojnika.
28. I svukavši ga, obukoše mu purpurni ogrtač.
29. I opletavši vijenac od trnja, metnuše mu na glavu, i dadoše mu trsku u desnicu; i kleknuvši na koljena pred njim, rugahu mu se govoreći: Zdravo, care judejski!
30. I pljunuvši na njega, uzeše trsku i biše ga po glavi.
31. I kad mu se narugaše, svukoše s njega ogrtač, i obukoše ga u haljine njegove, i povedoše da ga razapnu.
32. I izlazeći nađoše čovjeka iz Kirine po imenu Simona i natjeraše ga da mu ponese krst.
- (Zač. 113). 33. I došavši na mjesto koje se zove Golgota, to jest: Mjesto lobanje,
34. Dadoše mu da pije ocat pomiješan sa žuču, i okusivši ne htje da pije.
35. A kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacivši kocku.
36. I sjeđahu ondje te ga čuvahu.
37. I staviše mu iznad glave krivicu njegovu napisanu: Ovo je Isus car judejski.
38. Tada raspeše s njim dva razbojnika, jednoga s desne i jednoga s lijeve strane.

39. A koji prolazahu huljahu na njega mašući glavama svojima
40. I govoreći: Ti koji hram razvaljuješ i za tri dana sagrađuješ, spasi sam sebe; ako si Sin Božiji, siđi sa krsta!
41. A tako i prvosveštenici sa književnicima, starješinama i farisejima podsmijevajući se govorahu:
42. Druge spase a sebe ne može da spase. Ako je car Izrailjev, neka siđe sad s krsta, pa ćemo vjerovati u njega.
43. Uzdao se u Boga, neka ga izbavi sad, ako mu je po volji; jer govoraše: Ja sam Sin Božiji.
44. Tako isto i razbojnici raspeti s njim rugahu mu se.
45. A od šestoga časa bi tama po svoj zemlji do časa devetoga.
46. A oko devetoga časa, povika Isus iz svega glasa govoreći: Ili, Ili, lima savahtani? To jest: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
47. A neki od onih što stajahu ondje čuvši to govorahu: Ovaj zove Iliju.
48. I odmah otrča jedan od njih te uze sunđer, i napuni octa, pa natače na trsku, te ga pojaše.
49. A ostali govorahu: Ostavi da vidimo hoće li doći Ilija da ga izbavi.
50. A Isus opet povika iz svega glasa, i ispusti duh.
51. I gle, zavjesa hrama razdrije se na dvoje, od gornjega kraja do donjega; i zemlja se potrese, i kamenje se raspade;
52. I grobovi se otvoriše, i ustadoše mnoga tijela svetih koji su pomrli;
53. I izišavši iz grobova po vaskrsenju njegovu, uđoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.
54. A kapetan i koji s njim čuvahu Isusa, vidjevši da se zemlja trese i šta bi, uplašiše se vrlo govoreći: Zaista ovaj bijaše Sin Božiji.
55. I ondje bijahu i gledahu izdaleka mnoge žene koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu,
56. Među kojima bijaše Marija Magdalena i Marša, mati Jakovljeva i Josijina, i mati sinova Zevedejevih.
57. A kad bi uveče, dođe čovjek bogat iz Arimateje, po imenu Josif, koji je takođe bio učenik Isusov.

58. Ovaj pristupivši Pilatu zamoli za tijelo Isusovo. Tad Pilat zapovjedi da mu dadu tijelo.
59. I uzevši Josif tijelo zavi ga u platno čisto.
60. I stavi ga u svoj novi grob što je bio isjekao u kamenu; i navalivši veliki kamen na vrata od groba, otide.
61. A ondje bješe Marija Magdalina i druga Marija, koje sjedahu prema grobu.
- (Zač. 114). 62. Sutradan pak po petku sabraše se prvosveštenici i fariseji kod Pilata
63. Govoreći: Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica kaza još za života: Poslije tri dana ustaću.
64. Zato zapovjedi da se utvrdi grob do trećega dana da ne dođu kako učenici njegovi noću, da ga ne ukradu i ne kažu narodu: Ustade iz mrtvih; i biće posljednja prevara gora od prve.
65. Reče im Pilat: Imate stražu, idite te utvrdite kako znate.
66. A oni otišavši utvrdiše grob sa stražom i zapečatiše kamen.

28 Vaskrsenje Hristovo i javljanje mironosicama i učenicima. Sinedrion potkupljuje stražu. Vaskrsli Gospod šalje apostole da propovijedaju i krštavaju po svijetu.

- (Zač. 115). 1. A pošto minu subota, na osvitku prvog dana nedjelje, dođoše Marija Magdalina i druga Marija da osmotre grob.
2. I gle, zemlja se zatrese veoma; jer anđeo Gospodnji siđe s neba, i pristupivši odvali kamen od vrata grobnih i sjeđaše na njemu.
3. A lice njegovo bijaše kao munja, i odijelo njegovo bijelo kao snijeg.
4. I u strahu od njega uzdrhtaše stražari, i postadoše kao mrtvi.
5. A anđeo odgovarajući reče ženama: Ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetoga tražite.
6. Nije ovdje; jer ustade kao što je kazao. Hodite da vidite mjesto gdje je ležao Gospod.
7. I idite brzo i recite učenicima njegovim da ustade iz mrtvih; i gle, on će pred vama otići u Galileju; tamo ćete ga vidjeti. Eto kazah vam.
8. I izišavši brzo iz groba, sa strahom i radošću velikom pohitaše da jave učenicima njegovim.

9. A kad iđahu da jave učenicima njegovim, i gle, srete ih Isus govoreći: Radujte se! A one pristupivši uhvatiše se za noge njegove i pokloniše mu se.
10. Tada im reče Isus: Ne bojte se, idite te javite braći mojoj neka idu u Galileju, i tamo će me vidjeti.
11. A dok one iđahu, gle, neki od stražara dođoše u grad i javiše prvosveštenicima sve što se dogodilo.
12. A oni sastavši se sa starješinama učiniše vijeće, i dadoše vojnicima dovoljno novaca, govoreći:
13. Kažite: učenici njegovi dođoše noću i ukradoše ga dok smo mi spavali.
14. I ako to čuje namjesnik, mi ćemo ga uvjeriti i vas osloboditi brige.
15. A oni uzevši novce učiniše kao što biše naučeni. I razglasi se ova riječ među Judejcima do danas.
- (Zač. 116). 16. A Jedanaest učenika otidoše u Galileju, na goru kuda im je zapovijedio Isus.
17. I kad ga vidješe, pokloniše mu se; a neki posumnjaše.
18. I pristupivši Isus reče im govoreći: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.
19. Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga duha.
20. Učeći ih da drže sve što sam vam zapovijedio; i, evo, ja sam sa vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin.

Novi zavjet

Gospoda našeg Isusa Hrista

SVETO JEVANĐELJE OD MARKA

1 Propovijed Jovana Krstitelja. Isusovo Krštenje. Kušanje u pustinji. Propovijed jevanđelja o Carstvu Božijem i Poziv prvih učenika. Liječenje bolesnika i gubavoga.

1. Početak jevanđelja Isusa Hrista, Sina Božijega.

2. Kao što je pisano kod proroka: Evo ja šaljem anđela svojega pred licem tvojim, koji će pripremiti put tvoj pred tobom.
3. Glas vapijućeg u pustinji: Pripremite put Gospodnji, poravnite staze njegove.
4. Pojavi se Jovan krsteći u pustinji, i propovijedajući krštenje pokajanja za oprostjenje grijehova.
5. I izlazaše k njemu sva Judejska zemlja i Jerusolimljani; i krštavaše ih sve u rijeci Jordanu, i ispovijedahu grijehove svoje.
6. A Jovan bijaše obučen u kamilju dlaku, i imaše pojas kožni oko sebe; i jeđaše bilje i divlji med.
7. I propovijedaše govoreći: Dolazi za mnom jači od mene pred kim ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti remena na obući njegovoj.
8. Ja vas krstih vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.
9. I dogodi se u one dane da dođe Isus iz Nazareta Galilejskoga, i krsti ga Jovan u Jordanu.
10. I odmah izlazeći iz vode vidje nebesa gdje se otvaraju i Duh kao golub silazi na njega.
11. I glas dođe s neba: Ti si Sin moj ljubljeni koji je po mojoj volji.
12. I odmah ga Duh izvede u pustinju.
13. I bi ondje u pustinji dana četrdeset, kušan od satane, i bi sa zvjerinjem, i anđeli mu služahu.
14. A pošto predadoše Jovana, dođe Isus u Galileju propovijedajući jevanđelje o Carstvu Božijemu.
15. I govoreći: Ispunilo se vrijeme i približilo se Carstvo Božije; pokajte se i vjerujte u jevanđelje.
16. A hodeći pokraj mora Galilejskog vidje Simona i Andreja brata njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari.
17. I reče im Isus: Hajdete za mnom, i učiniću vas da postanete lovci ljudi.
18. I odmah, ostavivši mreže svoje, pođoše za njim.
19. I otišavši malo odande, ugleda Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, i oni u lađi krpljahu mreže.
20. I odmah ih pozva; i oni ostavivši oca svojega Zevedeja u lađi s najamnicima, pođoše za njim.

21. I dođoše u Kapernaum; i odmah u subotu ušavši u sinagogu učaše.
22. I divljahu se nauci njegovoj; jer ih učaše kao onaj koji vlast ima a ne kao književnici.
23. I bijaše u sinagogi njihovoj čovjek s duhom nečistim i povika
24. Govoreći: Prođi se, šta hoćeš od nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te ko si, Svetac Božiji.
25. I zaprijeti mu Isus govoreći: Umukni i iziđi iz njega!
26. I strese ga duh nečisti, i povika iza glasa i iziđe iz njega.
27. I svi se zaprepastiše tako da pitahu jedan drugoga govoreći: Šta je ovo? I kakva je ovo nauka nova, da s vlašću zapovijeda i duhovima nečistim, i slušaju ga?
28. I otide glas o njemu odmah po svoj okolini Galilejskoj.
29. I odmah izišavši iz sinagoge dođoše u dom Simonov i Andrejev s Jakovom i Jovanom.
30. A tašta Simonova ležaše u groznici; i odmah mu kazaše za nju.
31. I pristupivši podiže je uzevši je za ruku, i pusti je groznica odmah, i služaše im.
32. A kad bi uveče, pošto sunce zađe, donošahu k njemu sve bolesnike i bjesomučnike;
33. I sav grad bijaše se sabrao pred vratima.
34. I iscijeli mnoge bolesnike od različnih bolesti, i demone mnoge istjera, i ne dopuštaše demonima da govore da znaju da je on Hristos.
35. A ujutro prije zore ustavši iziđe, i otide na pusto mjesto i ondje se moljaše Bogu.
36. I za njim pohitaše Simon i koji bijahu s njim.
37. I našavši ga rekoše mu: Svi te traže.
38. I reče im: Hajdemo u obližnja sela i gradove da i ondje propovijedam, jer sam za to došao.
39. I propovijedaše u sinagogama njihovim po svoj Galileji, i demone izgonjaše.
40. I dođe k njemu gubavac moleći ga, i na koljenima klečeći pred njim, i govoreći: Ako hoćeš, možeš me očistiti.
41. A Isus smilovavši se pruži ruku, pa dohvativši ga se reče mu: Hoću, očisti se.
42. I kad mu to reče, guba odmah otide s njega, i očisti se.

43. I zaprijetivši mu, odmah ga udalji.

44. I reče mu: Gledaj da nikome ništa ne kažeš, nego idi te se pokaži svešteniku, i prinesi za očišćenje svoje što je zapovjedio Mojsej za svjedočanstvo njima.

45. A on izišavši poče mnogo propovijedati i razglašavati šta je bilo, tako da Isus nije mogao javno u grad ući, nego bijaše napolju, u pustim mjestima, i dolažahu k njemu sa sviju strana.

2 Izliječenje uzetoga u Kapernaumu. Poziv Mateja za apostola. O postu. Trganje klasja u subotu.

1. I uđe opet u Kapernaum poslije nekoliko dana; i ču se da je u kući.

2. I odmah se skupiše mnogi tako da ne mogahu ni pred vratima da se smjeste; I kazivaše im riječ.

3. I dođoše k njemu sa uzetim, koga nošahu četvorica.

4. I ne mogući približiti se k njemu od naroda, otkriše krov od kuće gdje on bijaše, i prokopavši spustiše odar na kome uzeti ležaše.

5. A Isus vidjevši vjeru njihovu, reče uzetome: Sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji!

6. A ondje sjedahu neki od književnika i pomišljahu u srcima svojim:

7. Što ovaj tako huli na Boga? Ko može opraštati grijehе osim jednoga Boga?

8. I odmah razumjevši Isus duhom svojim da oni tako pomišljaju u sebi, reče im: Što tako pomišljate u srcima svojim?

9. Šta je lakše? Reći uzetome: Opraštaju ti se grijesi; ili reći: Ustani i uzmi odar svoj, i hodi?

10. No da znate da vlast ima Sin Čovječiji na zemlji opraštati grijehе, reče uzetome:

11. Tebi govorim: Ustani i uzmi odar svoj, i idi domu svome.

12. I usta odmah, i uzevši odar iziđe pred svima tako da se svi divljahu i slavljahu Boga govoreći: Nikada tako što ne vidjesmo.

13. I iziđe opet k moru; i sav narod išaše k njemu, i učaše ih.

14. I prolazeći vidje Levija Alfejeva gdje sedi na carini, i reče mu: Hajde za mnom. I ustavši otide za njim.

15. I kad sjedaše Isus za trpezom u kući njegovoj, mnogi carinici i grješnici sjedahu s njim i sa učenicima njegovim, jer ih bijaše mnogo koji išahu za njim.

16. A književnici i fariseji, vidjevši ga gdje jede sa carinicima i grješnicima, govorahu učenicima njegovim: Zašto sa carinicima i grješnicima jede i pije?
17. I čuvši Isus reče im: Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja nisam došao da pozovem pravednike na pokajanje, nego grješnike.
18. I bijahu učenici Jovanovi i farisejski koji pošćahu, i dođoše i rekoše mu: Zašto učenici Jovanovi i farisejski poste a tvoji učenici ne poste?
19. I reče im Isus: Mogu li svatovi postiti dok je ženik sa njima? Dokle god imaju sa sobom ženika ne mogu postiti.
20. Nego će doći dani kad će se oteti od njih ženik, i tada će postiti u one dane.
21. I niko ne prišiva nove zakrpe na staru haljinu; inače će odadrijeti nova zakrpa od staroga, i gora će rupa biti.
22. I niko ne sipa novo vino u mjevove stare; inače novo vino prodre mjevove, i vino se prolije i mjevovi propadnu; nego vino novo treba sipati u mjevove nove.
23. I dogodi se kad on iđāše u subotu kroz usjeve da učenici njegovi počēše praviti put trgajući klasje.
24. A fariseji mu govorahu: Pogledaj, šta čine u subotu što nije dozvoljeno!
25. A on im reče: Niste li nikad čitali šta učini David kad bi u nevolji i ogladnje on i oni što bijahu s njim?
26. Kako uđe u dom Božiji za vrijeme Avijatara prvosveštenika i pojede hljebove predloženja koje niko nije smio jesti osim sveštenika, i dade ih onima što bijahu s njim?
27. I govoraše im: Subota postade čovjeka radi, a ne čovjek subote radi.
28. Zato je Sin Čovječiji gospodar i od subote.

3 Isus liječi u subotu čovjeka sa suhom rukom i izgoni nečiste duhove. Izbor Dvanaestorice. O huli ča Duha Svetoga. Mati i braća Isusova.

1. I uđe opet u sinagogu, i ondje bješe čovjek koji imaše suhu ruku.
2. I motrahu na njega neće li ga u subotu iscijeliti da ga okrive.
3. I reče čovjeku sa suhom rukom: Stani na sredinu.
4. I reče njima: Valja li u subotu dobro činiti ili zlo činiti? Dušu spasti, ili pogubiti? A oni ćutahu.

5. I pogledavši na njih sa gnjevom, žaleći što su im srca okamenjena, reče čovjeku: Pruži ruku svoju! I pruži; i postade mu ruka zdrava kao i druga.
6. I izišavši fariseji odmah učiniše vijeće protiv njega sa irodovcima kako bi ga pogubili.
7. A Isus otide sa učenicima svojim prema moru; i mnogi narod iz Galileje pođe za njim, i iz Judeje,
8. I iz Jerusalima, i iz Idumeje, i s one strane Jordana i od Tira i Sidona mnoštvo veliko, čuvši šta on čini, dođe k njemu.
9. I reče učenicima svojim da lađica za njega bude spremna zbog naroda, da ga ne pritješnjavaju.
10. Jer mnoge iscijeli, tako da navaljivahu na njega koji imahu rane da ga se dotaknu.
11. I nečisti duhovi kad god bi ga vidjeli, pripadahu k njemu i vikahu govoreći: Ti si Sin Božiji.
12. I mnogo im prijećaše da ga ne razglašavaju.
13. I iziđe na goru i dozva one koje sam htjede, i dođoše mu.
14. I postavi Dvanaesticu, da budu s njim, i da ih šalje da propovijedaju,
15. I da imaju vlast iscjeljivati bolesti i izgoniti demone;
16. I nadjenu Simonu ime Petar;
17. I Jakova Zevedejeva i Jovana brata Jakovljeva, i nadjenu im ime Voanerges, što znači sinovi groma;
18. I Andreja i Filipa i Vartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadeja i Simona Kananita
19. I Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.
20. I dođoše u kuću, i sabra se opet narod, tako da ne mogahu ni hljeba jesti.
21. I kad to čuše njegovi, iziđoše da ga uhvate; jer govorahu da je izvan sebe.
22. A književnici koji bijahu sišli iz Jerusalima govorahu: U njemu je Veelzevul; a on pomoću kneza demonskog izgoni demone.
23. A on dozvavši ih, govoraše im u pričama: Kako može satana satanu izgoniti?
24. I ako se carstvo samo po sebi razdijeli, to carstvo ne može opstati;

25. I ako se dom sam po sebi razdijeli, taj dom ne može opstati;
26. I ako satana ustane sam na sebe i razdijeli se, ne može opstati, nego će propasti.
27. Niko ne može oteti pokućstvo jakoga, ušavši u kuću njegovu, ako najprije jakoga ne sveže, i onda će kuću njegovu oplijeniti.
28. Zaista vam kažem: Svi grijesi oprostiće se sinovima čovječijim, i huljenja na Boga, ma koliko hulili;
29. A koji pohuli na Duha Svetoga nema oprostjenja va vijek, nego je kriv vječnome sudu.
30. Jer govorahu: U njemu je duh nečisti.
31. I dođoše mati njegova i braća njegova, i stojeći napolju poslaše k njemu da ga zovu.
32. I sjedaše narod oko njega. I rekoše mu: Eno mati tvoja i braća tvoja napolju traže te.
33. I odgovori im govoreći: Ko je mati moja ili braća moja?
34. I pogledavši okolo na one koji sjede oko njega, reče: Evo mati moja i braća moja!
35. Jer ko izvrši volju Božiju onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.

4 Priče o Carstvu Božijem: o sijaču i sjemenu, o svijeći, o sjetvi i usjevu, o zrnu gorušičnom. Stišavanje bure.

1. I opet poče učiti kod mora. I sabra se oko njega narod mnogi, tako da on uđe u lađu na moru i sjedaše, a narod sav bijaše na zemlji kraj mora.
2. I učaše ih u pričama mnogo, i govoraše im u pouci svojoj:
3. Slušajte: Evo, iziđe sijač da sije.
4. I kad sijaše dogodi se da jedno sjeme pade pokraj puta, i dođoše ptice i pozobaše ga.
5. A drugo pade na kamenito mjesto gdje ne bijaše mnogo zemlje i odmah izniče, jer ne imađашe duboke zemlje;
6. A kad obasja sunce, uvenu, i budući da nemaše korijena, usahnu.
7. A drugo pade u trnje; i naraste trnje i uguši ga, i ne donese roda.
8. I drugo pade na zemlju dobru; i davaše rod koji napredovaše i rastijaše i donošaše po trideset i po šezdeset i po sto.
9. I govoraše im: Ko ima uši da čuje, neka čuje!

10. A kad osta sam, zapitaše ga za ovu priču oni oko njega sa Dvanaesticom.
11. I reče im: Vama je dano da znate tajne Carstva Božijega, a onima napolju sve u pričama biva,
12. Da očima gledaju i da ne vide, i da ušima slušaju i da ne razumiju; da se kako ne obrate i da im se oprostite grijesi.
13. I reče im: Zar ne razumijete priču ovu? A kako ćete sve priče razumjeti?
14. Sijač riječ sije.
15. A pokraj puta, gdje se sije riječ, jesu oni koji kad je čuju, odmah dođe satana i uzme riječ posijanu u srcima njihovim.
16. Tako i oni posijani na kamenitim mjestima jesu oni koji kad čuju riječ, odmah je prime s radošću, obučeni i prisebani; i uplašišu se.
17. Ali nemaju korena u sebi, nego su nepostojani, pa kad dođu do nevolje, ili gonjenja zbog riječi, odmah se sablazne.
18. A oni posijani u trnju, jesu oni koji slušaju riječ,
19. Ali brige ovoga vijeka i obmana bogatstva i požude za ostalim stvarima uđu i zaguše riječ, i bez roda ostanu.
20. A oni na dobroj zemlji posijani, jesu oni koji slušaju riječ i primaju, i donose rod po trideset i po šezdeset i po sto.
21. I govoraše im: Eda li se svjetiljka donosi da se metne pod sud ili pod odar? A ne da se na svijećnjak postavi?
22. Jer nema ništa tajno što neće biti javno; niti bi što sakriveno, a da ne iziđe na vidjelo.
23. Ko ima uši da čuje, neka čuje!
24. I govoraše im: Pamтите što čujete: kakvom mjerom mjerite onakvom će vam se mjeriti i dočetnuće se vama koji slušate.
25. Jer ko ima, daće mu se; a koji nema, uzeće mu se i ono što ima.
26. I govoraše im: Tako je Carstvo Božije kao čovjek kad baci sjeme u zemlju;
27. I spava i ustaje noću i danju; i sjeme niče i raste, da on i ne zna.
28. Jer zemlja sama od sebe donese najprije travu, potom klas, pa onda ispuni pšenicu u klasu.

29. A kad sazri rod, odmah pošalje srp; jer nastaje žetva.
30. I govoraše: Sa čime ćemo uporediti Carstvo Božije? Ili u kakvoj ćemo ga priči iskazati?
31. Ono je kao zrno gorušično koje kad se posije u zemlju manje je od svijih sjemena na zemlji;
32. A kad se posije, uzraste i bude veće od svega povrća, i pusti grane velike da mogu u njegovu hladu i ptice nebeske boraviti.
33. I takvim mnogim pričama kazivaše im riječ koliko mogahu slušati.
34. A bez priče ne govoraše im ni riječi. A učenicima nasamo tumačашe sve.
35. I reče im u onaj dan uveče: Pređimo na onu stranu.
36. I oni, ostavivši narod, uzeše ga kao što bješe u lađi; a i druge lađe bijahu s njim.
37. I nastade velika bura od vjetrova; i valovi tako zapljuskivahu lađu da ona već počela da tone.
38. A on bijaše na krmi spavajući na uzglavlju; i probudiše ga i rekoše mu: Učitelju, zar ti ne mariš što propadamo?
39. I ustavši zaprijeti vjetru, i reče moru: Čuti, prestani! I utoli vjetar, i postade tišina velika.
40. I reče im: Zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vjere?
41. I strahom se velikim ispuniše, i govorahu jedan drugome: Ama ko je ovaj da ga i vjetar i more slušaju?

5 Iscjeljenje bjesomučnoga u Gadari. Liječenje žene od tečenja krvi. Vaskrsenje Jairove kćeri.

1. I dođoše preko mora u zemlju Gadarinsku.
2. I kad iziđe iz lađe, odmah ga sreće iz grobova čovjek s duhom nečistim,
3. Koji boravljaše u grobovima i niko ga ne mogaše svezati ni verigama;
4. Jer je mnogo puta bio svezivan u okove i verige, pa je iskidao verige i okove izlomio; i niko ga ne mogaše ukrotiti.
5. I stalno noć i dan on bješe u grobovima i po gorama, vičući i bijući sebe kamenjem.
6. A kad vidje Isusa izdaleka, potrča i pokloni mu se.

7. I povikavši iz sveg glasa reče: Šta hoćeš od mene, Isuse Sine Boga Višnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!
8. Jer mu govoraše: Iziđi, duše nečisti, iz čovjeka!
9. I pitaše ga: Kako ti je ime? I odgovori mu i reče: Legion mi je ime; jer nas je mnogo.
10. I moliše ga mnogo da ih ne šalje iz onog kraja.
11. A ondje po brijegu pasijaše veliko krdo svinja.
12. I moliše ga svi demoni govoreći: Pošalji nas u svinje da u njih uđemo.
13. I dopusti im Isus odmah. I izišavši duhovi nečisti uđoše u svinje: i navali krdo s brijega u more; a bijaše ih oko dvije hiljade; i utopiše se u moru.
14. A svinjari pobjegoše, i javiše u gradu i po selima. I iziđoše ljudi da vide šta se dogodilo.
15. I dođoše Isusu, i vidješe bjesomučnoga u kome je bio legion gdje sjedi, obučen i priseban; i uplašiše se.
16. I ispričaše im oni što su vidjeli šta se dogodilo bjesomučnome, i o svinjama.
17. I počеше ga moliti da ide iz njihovih krajeva.
18. I kad uđe u lađu, moljaše ga onaj što je bio bjesomučan da bude s njim.
19. A Isus mu ne dade, već mu reče: Idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti je Gospod učinio, i kako te pomilovao.
20. I on otide i poče propovijedati u Dekapolju šta mu učini Isus; i svi se divljahu.
21. I kad pređe Isus u lađi opet na onu stranu, skupi se narod mnogi oko njega; i bješe kraj mora.
22. I gle, dođe jedan od starješina sinagoge po imenu Jair; i vidjevši ga pade pred noge njegove.
23. I moljaše ga mnogo, govoreći: Ćerčica je moja na samrti; da dođeš i metneš na nju ruke, da se spase i da živi.
24. I pođe s njim. I za njim iđaše naroda mnogo, i pritješnjavahu ga.
25. I žena neka koja je dvanaest godina болоvala od tečenja krvi,
26. I mnogo prepatila od mnogih ljekara, i potrošila sve što je imala, i ništa joj nije pomoglo, nego joj je još gore bilo,

27. Kad je čula za Isusa, dođe s narodom i dotače se ostrag haljine njegove.
28. Jer govoraše u sebi: Ako se samo dotaknem haljina njegovih, ozdraviću.
29. I odmah presahnu izvor krvi njezine, i osjeti u tijelu da ozdravi od bolesti.
30. I odmah Isus osjeti u sebi silu što iziđe iz njega, i obazrevši se na narod reče: Ko se to dotače mojih haljina?
31. I rekoše mu učenici njegovi: Vidiš gdje te narod pritiska, i pitaš: ko se dotače mene?
32. I on se obaziraše da vidi onu koja to učini.
33. A žena, uplašivši se i drhteći, znajući šta joj se dogodilo, dođe i kleče pred njim, i kaza mu svu istinu.
34. A on joj reče: Kćeri, vjera tvoja spasla te je; idi s mirom, i budi zdrava od bolesti svoje!
35. Dok on još govoraše, dođoše od starješine sinagoge govoreći: Kći tvoja umrije; što još trudiš Učitelja?
36. A Isus, čim je čuo riječ što kazaše, reče starješini sinagoge: Ne boj se, samo vjeruj!
37. I ne dade da iko pođe za njim osim Petra i Jakova i Jovana brata Jakovljeva.
38. I dođe u kuću starješine sinagoge, i vidje vrevu i one koji plaču i leleću mnogo.
39. I ušavši reče im: Šta ste se uznemirili i plaćete? Djevojčica nije umrla nego spava.
40. I podsmijevahu mu se. A on istjeravši sve uze oca i mater djevojčice i one koji bijahu s njim, i uđe gdje ležaše djevojčica.
41. I uzevši djevojčicu za ruku reče joj: Talita kumi, što znači: Djevojčice, tebi govorim, ustani!
42. I odmah ustade djevojčica, i hođaše; a bješe od dvanaest godina. I začudiše se čudom velikim.
43. I zaprijeti im vrlo da niko ne dozna za to; i reče da joj daju da jede.

6 Isus prezren u postojbini svojoj. Slanje Dvanaestorice na propovijed. Irod o Isusu. Pogubljenje Jovana Krstitelja. Prvo umnožavanje hljeba. Hristos ide po vodi i iscjeljuje bolesnike.

1. I otide odande, i dođe u postojbinu svoju; i za njim idoše učenici njegovi.

2. I kad dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi koji slušahu, divljahu se govoreći: Otkud ovome to? I kakva mu je premudrost dana? I čudesa takva rukama njegovim čine se?

3. Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, a brat Jakovljevi i Josijin i Judin i Simonov? I nisu li sestre njegove ovdje među nama? I sablažnjavahu se o njega.

4. A Isus im reče: Nigdje nije prorok bez časti do u postojbini svojoj i među rodbinom i u domu svome.

5. I ne mogaše ondje ni jednoga čuda učiniti, osim što malo bolesnika iscijeli metnuvši na njih ruke.

6. I čuđaše se nevjerju njihovome. I prohođaše po okolnim selima i učaše.

7. I dozva Dvanaesticu, i poče ih slati dva i dva, i davaše im vlast nad duhovima nečistim.

8. I zapovjedi im da ništa ne uzimaju na put osim štapa: ni torbe, ni hljeba, ni novaca u pojasu:

9. Nego obuveni u sandale, i ne oblačiti dvije haljine.

10. I reče im: Gdje uđete u dom, ondje ostanite dok ne iziđete odande.

11. I ako vas koji ne prime i ne poslušaju vas, izlazeći odande otresite prah sa nogu svojih za svjedočanstvo njima. Zaista vam kažem: Lakše će biti Sodomu i Gomoru u dan Suda nego gradu onome.

12. I otišavši propovijedahu da se pokaju.

13. I demone mnoge izgonjahu; i pomazivahu uljem mnoge bolesnike, i iscjeljivahu.

14. I začu car Irod, jer ime Isusovo bijaše se razglasilo, i reče: Jovan Krstitelj iz mrtvih ustade, i zato čini čudesa.

15. Neki govorahu: To je Ilija. A drugi govorahu: To je prorok ili neki od proroka.

16. A kad ču Irod, reče To je Jovan koga sam ja posjekao, on ustade iz mrtvih

17. Jer ovaj Irod posla te uhvatiše Jovana, i svezavši baci ga u tamnicu Irodijade radi, žene Filipa brata svojega, jer se oženi njome.

18. Jer Jovan govoraše Irodu: Ne možeš ti imati ženu brata svojega.

19. A Irodijada bješe kivna na njega, i htjede da ga ubije, ali ne mogaše.

20. Jer se Irod bojaše Jovana, znajući ga da je čovjek pravedan i svet, i čuvaše ga; i mnogo šta činjaše kako mu on reče, i rado ga slušaše.
21. I dođe dan pogodan, kad Irod na dan svoga rođenja davaše večeru velikašima svojim i vojvodama i starješinama galilejskim.
22. I kad uđe kći ove Irodijade i igravši i ugodivši Irodu i gostima njegovim, reče car djevojci: Iđi od mene što god hoćeš, i daću ti.
23. I zakle joj se: Što god zaišteš od mene daću ti, makar bilo i pola carstva moga.
24. A ona izišavši reče materi svojoj: Šta ću iskati? A ona reče: Glavu Jovana Krstitelja.
25. I odmah, brzo ušavši k caru, zaiska govoreći: Hoću da mi odmah daš na tanjiru glavu Jovana Krstitelja.
26. I ožalosti se car veoma, ali zakletve radi i gostiju svojih ne htjede joj odreći.
27. I odmah posla car dželata, i zapovjedi da donese glavu njegovu.
28. I on otišavši posiječe ga u tamnici, i donese glavu njegovu na tanjiru, i dade je djevojci, a djevojka je dade materi svojoj.
29. I čuvši učenici njegovi dođoše i uzeše tijelo njegovo, i položiše ga u grob.
30. I sabraše se apostoli kod Isusa, i javiše mu sve, i što učiniše i šta ljudi naučiše.
31. I reče im: Pođite vi sami na usamljeno mjesto, i otpočinite malo. Jer ih bijaše mnogo koji dolaze i odlaze, i ne imahu vremena ni da jedu.
32. I otidoše lađom u pusto mjesto sami.
33. I vidješe ih ljudi da odlaze, i poznaše ih mnogi, i pješice iz sviju gradova hitahu onamo, i prestigoše ih i skupiše se oko njega.
34. I izišavši Isus vidje narod mnogi, i sažali mu se na njih, jer bijahu kao ovce bez pastira; i poče ih učiti mnogo.
35. I kad bi već kasno, pristupiše k njemu učenici njegovi govoreći: Pusto je mjesto, a već je dockan;
36. Otpusti ih neka idu u okolna sela i naselja da kupe sebi hljeba; jer nemaju šta jesti.
37. A on odgovarajući reče im: Podajte im vi da jedu. I rekoše mu: Da idemo da kupimo hljeba za dvjesto dinara i da im damo da jedu?
38. A on im reče: Koliko hljebova imate? Idite vidite. I doznavši rekoše: Pet hljebova i dvije ribe.

39. I zapovjedi im da ih posade sve po grupama po zelenoj travi.
40. I posadiše se red za redom po sto i po pedeset.
41. I uzevši onih pet hljebova i dvije ribe, pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hljebove, i dade učenicima da stave pred njih; i one dvije ribe razdijeli svima.
42. I jedoše svi, i nasitiše se.
43. I nakupiše komada dvanaest punih kotarica, i od riba.
44. A bijaše onih što su jeli hljebove oko pet hiljada ljudi.
45. I odmah prinudi učenike svoje da uđu u lađu i da idu naprijed na onu stranu prema Vitsaidi dok on otpusti narod.
46. I rastavši se sa njima otide na goru da se pomoli.
47. I kad nastade večer, bijaše lađa nasred mora, a on sam na kopnu.
48. I vidje ih kako se muče veslajući, jer im bijaše protivan vjetar. I oko četvrte straže noćne dođe k njima idući po moru; i htjede da ih mimoide.
49. A oni, vidjevši ga gdje ide po moru, mišljahu da je priviđenje i povikaše;
50. Jer ga svi vidješe i prepadoše se. I odmah stade govoriti s njima, i reče im: Ne bojte se, ja sam, ne plašite se!
51. I uđe k njima u lađu, i vjetar se utiša; i bijahu prekomjerno izvan sebe i divljahu se.
52. Jer ne shvatiše događaj sa hljebovima; pošto im bijaše srce okamenjeno.
53. I prešavši na zemlju dođoše u Genisaret i pristadoše.
54. I kad oni iziđoše iz lađe, odmah ga poznadoše
55. I optrčaše sav onaj kraj i počeoše na posteljama donositi bolesnike gdje god bi čuli da je on. 56. I gdje god je ulazio u sela ili u gradove ili u naselja, na raskršćima polagahu bolesnike i moljahu ga da se barem skuta od haljine njegove dotaknu; i koji god ga se doticahu, spasavahu se.

7 Spor sa farisejima o predanjima starih. Iscjeljenje kćeri Hananejnine. Iscjeljenje gluvih i nijemih.

1. I skupiše se oko njega fariseji i neki od književnika koji bijahu došli iz Jerusalima.

2. I vidjevši neke od učenika njegovih da nečistim, to jest neumivenim, rukama jedu hljeb, ukoriše ih.
3. Jer fariseji i svi Judejci ne jedu dok ne umiju ruke do lakata, držeći se predanja od starih.
4. I kad dođu sa tržišta ne jedu dok se ne operu; i još mnogo ima što su primili te drže; peru čaše i sudove i kotlove i sjedišta.
5. A potom pitahu ga fariseji i književnici: Zašto učenici tvoji ne žive prema predanju od starih, nego jedu hljeb neumivenim rukama?
6. A on odgovarajući reče im: Dobro je prorokovao Isaija za vas licemjere, kao što je pisano: Ovaj narod usnama me poštuje, a srce im je daleko od mene.
7. No zalud me poštuju, učeći učenjima propisanim od ljudi.
8. Jer ostaviste zapovijest Božiju, a držite se predanja ljudskoga, pranja sudova i čaša; i mnogo drugo slično činite.
9. I reče im: Lijepo, ukidate zapovijest Božiju da svoje predanje sačuvate!
10. Jer Mojsej reče: Poštuj oca svojega i mater svoju; i: Koji ruži oca ili mater, smrću da umre.
11. A vi kažete: Ako reče čovjek ocu ili materi: ono čim bih ti mogao pomoći korvan je, to jest: prilog,
12. I ne date mu više da išta učini za oca ili mater,
13. Ukidajući riječ Božiju svojim predanjem koje dalje prenosite; i slično tome mnogo šta činite.
14. I dozvavši sav narod reče im: Poslušajte me svi, i razumijte.
15. Ništa nema što bi čovjeka moglo opoganiti od onoga što spolja ulazi u njega, nego što izlazi iz njega ono je što pogani čovjeka.
16. Ko ima uši da čuje neka čuje!
17. I kada dođe od naroda u kuću, pitahu ga učenici njegovi za priču.
18. I reče im: Zar ste i vi tako nerazumni? Zar ne razumijete da što god u čovjeka spolja ulazi ne može ga opoganiti?
19. Jer mu ne ulazi u srce nego u trbuh, i izlazi napolje, čisteći sva jela.
20. Još reče: Što izlazi iz čovjeka ono pogani čovjeka.

21. Jer iznutra, iz srca ljudskoga, izlaze zle pomisli, preljube, blud, ubistva,
22. Krađe, lakomstva, pakosti, lukavstvo, razvrat, zlo oko, hula na Boga, gordost, bezumlje.
23. Sva ova zla iznutra izlaze, i pogane čovjeka.
24. I ustavši odande otide u krajeve tirske i sidonske, i ušavši u kuću htjede da to niko ne dozna; no nije se mogao sakriti.
25. Jer čuvši za njega žena u čijoj kćeri bijaše duh nečisti, dođe i pade k nogama njegovim.
26. A ta žena bijaše neznaboškinja rodnom Sirofeničanka, i moljaše ga da istjera demona iz kćeri njezine.
27. A Isus joj reče: Pusti da se najprije djeca nahrane; jer nije pravo uzeti hljeb od djece i baciti psima.
28. A ona odgovori i reče mu: Da, Gospode, ali i psi ispod trpeze jedu od mrva djetinjih.
29. I reče joj: Za ovu riječ, idi, izišao je demon iz kćeri tvoje.
30. I došavši kući nađe kćer da leži na postelji, a demon bješe izišao.
31. I opet iziđe Isus iz krajeva tirskih i sidonskih i dođe na more Galilejsko kroz krajeve dekapoljske.
32. I dovedoše k njemu gluha i mutava, i moljahu ga da metne na njega ruku.
33. I uzevši ga iz naroda nasamo, metnu prste svoje u uši njegove, i pljunuvši dotače se jezika njegova;
34. I pogledavši na nebo uzdahnu, i reče mu: Efata to jest, otvori se!
35. I odmah mu se otvori sluh, i razdriješi se sveza jezika njegova, i govoraše pravilno.
36. I zabrani im da nikome ne kazuju; ali što im on više zabranjivaše to oni većma razglašavahu.
37. I veoma mnogo se divljahu govoreći: Sve dobro čini; i gluhe čini da čuju i nijeme da govore.

8 Drugo umnožavanje hljeba. Traženje znaka s neba. O kvascu farisejskom i Irodovom. Iscjeljenje slijepoga u Vitsaidi. Petrovo ispovijedanje Hrista. Prvo predskazivanje stradanja, smrti i vaskrsenja. O samoodricanju i nošenju krsta.

1. U te dane opet, kad bijaše mnogo naroda i ne imadahu šta jesti, prizva Isus učenike svoje i reče im:
2. Žao mi je naroda, jer već tri dana stoje kod mene i nemaju šta da jedu.
3. A ako ih otpustim gladne kućama njihovim, malaksaće na putu; jer su neki od njih došli izdaleka.
4. I odgovoriše mu učenici njegovi: Otkud ih može neko nahraniti hljebom ovdje u pustinji?
5. I zapita ih: Koliko imate hljebova? A oni rekoše: sedam.
6. I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji; i uzevši onih sedam hljebova i zablagodarivši, prelomi, pa dade učenicima svojim da postave, i postaviše narodu.
7. I imahu malo ribica; i blagoslovivši ih, reče da i njih postave.
8. I jedoše, i nasitiše se, i nakupiše komada što preteče sedam kotarica.
9. A onih što su jeli bijaše oko četiri hiljade; i otpusti ih.
10. I odmah uđe u lađu sa učenicima svojim, i dođe u predjele dalmanutske.
11. I iziđoše fariseji, i počеше se raspravljati s njim, i kušajući ga, iskahu od njega znak sa neba.
12. I uzdahnuvši duhom svojim reče: Zašto rod ovaj znak ište? Zaista vam kažem: Neće se dati znak rodu ovome.
13. I ostavivši ih uđe opet u lađu, i otide na onu stranu.
14. I zaboraviše učenici njegovi uzeti hljebove, i nemahu sa sobom u lađi do jedan hljeb.
15. I opominjaše ih govoreći: Gledajte, čuvajte se kvasca farisejskoga i kvasca Irodova.
16. I razmišljahu, jedan drugome govoreći: To je što hljeba nemamo.
17. I razumjevši Isus reče im: Zašto mislite da je to što hljeba nemate? Zar još ne shvatate niti razumijete? Zar je još okamenjeno srce vaše?
18. Imajući oči zar ne vidite, i uši imajući zar ne čujete? I ne pamтите li,

19. Kad onih pet hljebova razlomih na pet hiljada, koliko punih kotarica komada nakupiste? Rekoše mu: dvanaest.
20. A kad onih sedam na četiri hiljade, koliko punih kotarica komada nakupiste? A oni rekoše: sedam.
21. I reče im: Kako ne razumijete?
22. I dođe u Vitsaidu; i dovedoše k njemu slijepa, i moljahu ga da ga se dotakne.
23. I uzevši za ruku slijepoga, izvede ga izvan sela, i pljunuvši mu na oči, položi ruke na njega, i zapita ga vidi li što.
24. I on pogledavši reče: Vidim ljude da idu kao drveće.
25. I potom opet metnu mu ruke na oči, i učini da progleda: i iscijeli se, i vidje sve jasno.
26. I posla ga domu njegovom, govoreći: Niti ulazi u selo, niti kazuj kome u selu.
27. I iziđe Isus i učenici njegovi u sela Kesarije Filipove; i putem pitaše učenike svoje govoreći im: Šta govore ljudi, ko sam ja?
28. A oni odgovoriše: Jovan Krstitelj; a drugi: Ilija; a drugi: Neki od proroka.
29. A on im reče: A vi šta velite ko sam ja? A Petar odgovarajući reče mu: Ti si Hristos.
30. I zabrani im da nikom ne govore o njemu.
31. I poče ih učiti da Sin Čovječiji treba mnogo da postrada, i da će ga odbaciti starješine i prvosveštenici i književnici, i da će ga ubiti, i da će poslije tri dana vaskrsnuti.
32. I reče im to otvoreno. I uze ga Petar nasamo i poče ga koriti.
33. A on, okrenuvši se i pogledavši na učenike svoje, zaprijeti Petru govoreći: Idi od mene, satano; jer ti ne misliš ono što je Božije nego što je ljudsko.
34. I dozvavši narod sa učenicima svojim reče im: Ko hoće za mnom da ide neka se odrekne sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide.
35. Jer ko hoće život svoj da sačuva, izgubiće ga, a ko izgubi život svoj mene radi i jevandjelja onaj će ga sačuvati.
36. Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav svijet a duši svojoj naudi?
37. Ili kakav će otkup dati čovjek za dušu svoju?
38. Jer ko se postidi mene i mojih riječi u rodu ovome preljubotvornom i grješnom, i Sin će se Čovječiji postidjeti njega kad dođe u slavi Oca svojega sa svetim anđelima.

9 Preobraženje Gospodnje. Iscjeljenje dječaka s nečistim duhom. Drugo predskazivanje stradanja, smrti i vaskrsenja. O prvenstvu među apostolima. O čudesima u ime Isusovo i o sablazni.

1. I reče im: Zaista vam kažem: ima neki među ovima što stoje ovdje koji neće okusiti smrti dok ne vide Carstvo Božije da je došlo u sili.
2. I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana i izvede na goru visoku posebno samo njih; i preobrazi se pred njima.
3. I haljine njegove postadoše sjajne, vrlo bijele kao snijeg, kakve ne može bjelilja ubjeliti na zemlji.
4. I ukaza im se Ilija s Mojsejem i bijahu u razgovoru sa Isusom.
5. I Petar odgovarajući reče Isusu: Učitelju, dobro nam je ovdje biti; da načinimo tri sjenice: Tebi jednu i Mojseju jednu i Iliji jednu.
6. Jer ne znadijaše šta da kaže; jer bijahu uplašeni.
7. I pojavi se oblak te ih zakloni; i dođe glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubljani, njega poslušajte.
8. I odjednom obazrevši se nikoga više ne vidješe osim samoga Isusa pored sebe.
9. A kada silažahu sa gore zabrani im da nikome ne kazuju šta su vidjeli, sve dok Sin Čovječiji ne vaskrsne iz mrtvih.
10. I ovu riječ zadržase u sebi, pitajući jedan drugog: Šta to znači vaskrsnuti iz mrtvih?
11. I upitaše ga: Zašto govore književnici da najprije Ilija treba da dođe?
12. A on odgovarajući reče im: Kada Ilija prvo dođe, sve će urediti; i kako je napisano za Sina Čovječijega da treba mnogo da postrada i da unižen bude?
13. Ali vam kažem da je i Ilija došao, i učiniše s njim šta htjedoše, kao što je pisano za njega.
14. I došavši učenicima svojim vidje narod mnogi oko njih i književnike gdje raspravljaju s njima.
15. I odmah vidjevši ga sav narod zadivi se i pritrčavši pozdravljahu ga.
16. I upita književnike: Šta to raspravljate s njima?
17. I odgovarajući jedan iz naroda reče: Učitelju, dovedoh tebi sina svojega u kome je duh nijemi.

18. I kad god ga uhvati lomi ga, i pjenu baca, i škrguće zubima; i suši se. I rekoh učenicima tvojim da ga istjeraju; i ne mogoše.

19. A on odgovarajući reče: O rode nevjerni, dokle ću s vama biti? Dokle ću vas trpjeti? Dovedite ga k meni.

20. I dovedoše ga njemu; i kad ga vidje duh, odmah ga stade lomiti; i padnuvši na zemlju valjaše se bacajući pjenu.

21. I upita oca njegova: Koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A on reče: Iz djetinjstva.

22. I mnogo puta baca ga u vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako što možeš, pomози nam, smiluj se na nas.

23. A Isus mu reče: Ako možeš vjerovati, sve je moguće onome koji vjeruje.

24. I odmah povikavši otac djeteta sa suzama govoraše: Vjerujem, Gospode, pomози momemu nevjernju!

25. A Isus vidjevši da se stječe narod zaprijeti duhu nečistome govoreći mu: Duše nijemi i gluhi, ja ti zapovijedam, iziđi iz njega i više ne ulazi u njega!

26. I povikavši i izlomivši ga vrlo, iziđe; i bi kao mrtav tako da mnogi govorahu: umrije.

27. A Isus, uzevši ga za ruku, podiže ga; i ustade.

28. I kad uđe u kuću, pitahu ga učenici njegovi nasamo: Zašto ga mi ne mogosmo istjerati?

29. I reče im: Ovaj se rod ničim ne može istjerati do molitvom i postom.

30. I izišavši odande idahu kroz Galileju; i ne htjede da ko dozna,

31. Jer učaše učenike svoje i govoraše im da će Sin Čovječiji biti predan u ruke ljudi, i ubiće ga, i kada ga ubiju, trećeg dana vaskrsnuće.

32. I oni ne razumijevahu riječi, a bojahu se da ga zapitaju.

33. I dođe u Kapernaum, i kad bješe u kući zapita ih. Šta se prepiraste putem među sobom?

34. A oni ćutahu; jer se putem prepirahu među sobom ko je najveći.

35. I pošto sjede dozva Dvanaesticu i reče im: Koji hoće da bude prvi neka bude posljednji od sviju i svima sluga.

36. I uzevši dijete, metnu ga među njih i zagrlivši ga reče im:

37. Ko jedno od ovakve djece primi u ime moje, mene prima; a ko mene primi, ne prima mene nego Onoga koji je mene poslao.
38. Odgovori mu Jovan govoreći: Učitelju, vidjesmo jednoga koji ne ide za nama; a tvojim imenom izgoni demone; i zabranismo mu, jer ne ide za nama.
39. A Isus reče: Ne branite mu; jer nema nikoga koji bi imenom mojim čudo činio i mogao odmah zlo govoriti o meni.
40. Jer ko nije protiv vas s vama je.
41. Jer ko vas napoji čašom vode u ime moje, zato što ste Hristovi, zaista vam kažem: neće izgubiti platu svoju.
42. A koji sablazni jednoga od ovih malih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se objesi kamen vodenični o vrat i da se baci u more.
43. I ako te ruka tvoja sablažnjava, odsijeci je: bolje ti je bez ruke u život ući, negoli s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi,
44. Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.
45. I ako te noga tvoja sablažnjava, odsijeci je: bolje ti je ući u život hromu, negoli s dvije noge da te bace u pakao, u oganj neugasivi,
46. Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.
47. I ako te oko tvoje sablažnjava, iskopaj ga: bolje ti je s jednim okom ući u Carstvo Božije, negoli sa dva oka da budeš bačen u pakao ognjeni.
48. Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.
49. Jer će se svaki ognjem posoliti, i svaka će se žrtva solju posoliti.
50. Dobra je so; ali ako so postane neslana, čime će se osoliti? Imajte soli u sebi, i mir imajte među sobom.

10 O svetinji braka i o razvodu. Blagosiljanje djece. Bogati mladić. O nagradi zbog sljedovanja za Hristom. Treće predskazivanje stradanja, smrti i vaskrsenja. Molba sinova Zevedejevih. Iscjeljenje slijepog Vartimeja.

1. I ustavši odande dođe u krajeve Judejske preko Jordana, i steče se opet narod k njemu; i kao što običaj imaše, opet ih učaše.
2. I pristupivši fariseji, kušajući upitaše ga: Može li muž otpustiti ženu?

3. A on odgovori i reče im: Šta vam zapovjedi Mojsej?
4. A oni rekoše: Mojsej dopusti da joj se dade otpusna knjiga i da se otpusti.
5. I odgovarajući Isus reče im: Zbog okorelosti srca vašeg napisa vam on zapovijest ovu.
6. A u početku stvaranja Bog ih je stvorio kao muža i ženu.
7. Zbog toga će ostaviti čovjek oca svojega i mater i prilijepiće se ženi svojoj,
8. I biće dvoje jedno tijelo. Tako nisu više dvoje nego jedno tijelo.
9. A što je Bog sastavio čovjek da ne rastavlja.
10. I u kući opet zapitaše ga o tome učenici njegovi,
11. I reče im: Koji otpusti ženu i oženi se drugom, čini preljubu sa njom.
12. I ako žena odvojivši se od muža svojega pođe za drugoga, čini preljubu.
13. I donošahu mu djecu da ih se dotakne, a učenici zabranjivahu onima što ih donošahu.
14. A vidjevši Isus uznegodova i reče im: Pustite djecu neka dolaze meni, i ne branite im; jer je takvih Carstvo Božije.
15. Zaista vam kažem: Koji ne primi Carstva Božijega kao dijete, neće ući u njega.
16. I zagrlivši ih, stavi ruke na njih te ih blagoslovi.
17. I kad iziđe na put, pritrča neko, i kleknuvši na koljena pred njim, pitaše ga: Učitelju blagi, šta mi treba činiti da naslijedim život vječni?
18. A Isus mu reče: Što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednoga Boga.
19. Zapovijesti znaš: Ne čini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svjedoči lažno; ne čini nepravde nikome; poštuj oca svojega i mater.
20. A on odgovarajući reče mu: Učitelju, sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje.
21. A Isus pogledavši na nj, omilje mu, i reče mu: Još ti jedno nedostaje: idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima; i imaćeš blago na nebu; i dođi, uzmi krst svoj i hajde za mnom.
22. A on se snuždi zbog ove riječi, i otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat.
23. I pogledavši oko sebe Isus reče učenicima svojim: Kako je teško bogatima ući u Carstvo Božije!
24. A učenici se zapanjiše na riječi njegove. A Isus opet odgovarajući reče im: Djeco, kako je teško onima koji se uzdaju u bogatstvo ući u Carstvo Božije!

25. Lakše je kamili kroz iglene uši proći negoli bogatome u Carstvo Božije ući.
26. A oni se veoma čuđahu govoreći u sebi: pa ko se onda može spasti?
27. A Isus pogledavši na njih reče: Ljudima je to nemoguće, ali Bogu nije; jer sve je moguće Bogu.
28. A Petar mu poče govoriti: Eto mi smo ostavili sve i za tobom pođosmo.
29. A Isus odgovarajući reče: Zaista vam kažem: nema nikoga koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili djecu, ili njive, mene radi i jevanđelja radi,
30. A da neće primiti sad u ovo vrijeme sto puta onoliko kuća, i braće, i sestara, i oca, i mater, i djecu, i njive, uz progonjenje, a u vijeku koji dolazi život vječni.
31. Ali će mnogi prvi biti posljednji i posljednji prvi.
32. A kad uzlažahu putem u Jerusolim, Isus iđашe ispred njih, a oni se čuđahu, i za njim iđahu sa strahom.
- I uzevši opet Dvanaesticu, poče im kazivati šta će mu se dogoditi:
33. Evo idemo gore u Jerusolim, i Sin Čovječiji biće predan prvosveštenicima i književnicima, i osudiće ga na smrt, i predaće ga neznabošcima;
34. I narugaće mu se, i šibaće ga, i pljuvaće ga, i ubiće ga, i treći dan vaskrsnuće.
35. I dođoše pred njega Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi, govoreći: Učitelju, hoćemo da nam učiniš što ćemo to moliti.
36. A on im reče: Šta hoćete da vam učinim?
37. A oni mu rekoše: Daj nam da sjednemo jedan s desne strane tebi a drugi sa lijeve, u slavi tvojoj.
38. A Isus im reče: Ne znate šta ištete; možete li piti čašu koju ja pijem, i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?
39. A oni mu rekoše: Možemo. A Isus im reče: Čašu, dakle, koju ja pijem ispićete; i krštenjem kojim se ja krstim krstićete se;
40. Ali da sjednete s desne strane meni i s lijeve nije moje da dam, nego će se dati kojima je pripremljeno.
41. I čuvši to desetorica počeše se srditi na Jakova i Jovana.
42. A Isus dozvavši ih reče im: Znaete da oni koji se smatraju vladarima naroda gospodare njima, i velikaši njihovi vladaju nad njima.

43. Ali među vama da ne bude tako; nego koji hoće da bude među vama veliki, neka vam služi;

44. I koji hoće među vama da bude prvi, neka bude svima sluga.

45. Jer Sin Čovječiji nije došao da mu služe nego da služi, i da dade život svoj u otkup za mnoge.

46. I dođoše u Jerihon. I kad izlažaše iz Jerihona, on i učenici njegovi i narod mnogi, sin Timejev, Vartimej slijepi sjedaše kraj puta, proseći.

47. I čuvši da je to Isus Nazarećanin, stade vikati i govoriti: Sine Davidov Isuse, pomiluj me!

48. I priječahu mu mnogi da učuti, a on još većma vikaše: Sine Davidov, pomiluj me!

49. I zaustavivši se Isus reče: Pozovite ga! I zovnuše slijepoga govoreći mu: Ne boj se, ustani, zove te.

50. A on, zbacivši sa sebe haljinu svoju, ustade i dođe Isusu.

51. I odgovarajući reče mu Isus: Šta hoćeš da ti učinim? A slijepi mu reče: Učitelju, da progledam.

52. A Isus mu reče: Idi, vjera tvoja spase te. I odmah progleda, i otide putem za Isusom.

11 Svečani ulazak Hrista u Jerusolim. O neplodnoj smokvi. Istjerivanje trgovaca iz hrama. Moć vjere, molitve i praštanja. Hristova vlast.

1. I kada se približiše Jerusalimu, Vitfagi i Vitaniji, kod gore Maslinske, posla dvojicu od učenika svojih

2. I reče im: Idite u selo što je prema vama, i odmah kako uđete u njega naći ćete magare privezano, na koje niko od ljudi nije usjedao; odriješite ga i dovedite.

3. I ako vam ko reče: Šta to činite? kažite: Gospodu je potrebno; i odmah će ga poslati amo.

4. A oni otidoše, nađoše magare privezano kod vrata napolju na raskršću, i odriješiše ga.

5. A neki od onih što stajahu ondje rekoše im: Šta to činite i driješite magare?

6. A oni im rekoše kao što im zapovjedi Isus; i ostaviše ih.

7. I dovedoše magare Isusu, i metnuše na njega haljine svoje; i usjede na njega.

8. A mnogi prostriješe haljine svoje po putu; a drugi rezahu granje od drveća, i prostirahu po putu.

9. A koji idahu pred njim i za njim, vikahu govoreći: Osana! Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje!
10. Blagosloveno carstvo oca našega Davida koje dolazi u ime Gospodnje. Osana na visini!
11. I uđe Isus u Jerusalem, i u hram; i promotrivši sve, kad bi uveče. iziđe u Vitaniju sa Dvanaesticom.
12. I sutradan kad iziđoše iz Vitanije, ogladnje.
13. I vidjevši izdaleka smokvu s lišćem, dođe ne bi li što našao na njoj; i došavši njoj ništa ne nađe osim lišća; jer još ne bijaše vrijeme smokava.
14. I progovorivši Isus reče joj: Od sada niko ne jeo sa tebe roda do vijeka! I slušahu učenici njegovi.
15. I dođoše opet u Jerusalem: i ušavši Isus u hram stade izgoniti one koji prodavahu i kupovahu u hramu; i ispremeta stolove onih što mijenjahu novce, i sjedišta onih što prodavahu golubove.
16. I ne dozvoljavaše da ko pronese kakav sud kroz hram.
17. I učaše govoreći im: Nije li pisano: Dom moj nazvaće se dom molitve svima narodima? A vi načiniste od njega pećinu razbojničku.
18. I čuše književnici i prvosveštenici, i tražahu kako bi ga pogubili; jer ga se bojahu; jer se sav narod veoma divljaše nauci njegovoj.
19. I kad bi uveče, iziđe izvan grada.
20. A ujutru prolazeći vidješe smokvu gdje se osušila iz korijena.
21. I opomenuvši se Petar reče mu: Učitelju, gle, smokva što si je prokleo osušila se.
22. I odgovarajući Isus reče mu: Imajte vjeru u Boga.
23. Jer zaista vam kažem: Ako ko reče gori ovoj digni se i baci se u more, a ne posumnja u srcu svojem, nego uzvjeruje da će biti kao što govori, biće mu što god reče.
24. Zato vam kažem: Sve što ištete u svojoj molitvi, vjerujte da ćete primiti; i biće vam.
25. I kad stojite na molitvi, praštajte ako šta imate protiv koga; da i Otac vaš koji je na nebesima oprostí vama sagrješenja vaša.
26. Ako li pak vi ne opraštate, ni Otac vaš koji je na nebesima neće oprostí vama sagrješenja vaša.

27. I dođoše opet u Jerusolim; i kad hođaše po hramu dođoše njemu prvosveštenici i književnici i starješine,

28. I rekoše mu: Kakvom vlasti to činiš, ili ko ti dade tu vlast da ovo činiš?

29. A Isus odgovarajući reče im: I ja ću vas da upitam jednu riječ, i odgovorite mi, pa ću vam kazati kakvom vlasti ovo činim.

30. Krštenje Jovanovo da li bi s neba ili od ljudi? Odgovorite mi.

31. I pomišljahu u sebi govoreći: Ako rečemo: s neba; reći će: zašto mu, dakle, ne vjerovaste?

32. A da rečemo: od ljudi? - bojahu se naroda; jer svi mišljahu za Jovana da zaista prorok bješe.

33. I odgovarajući rekoše Isusu: Ne znamo. A Isus odgovarajući reče im: Ni ja vama neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

12 Priča o zlim vinogradarima i odbačenom kamenu. Caru carevo i Bogu Božije. O vaskrsenju mrtvih. Dvije najveće zapovijesti. Božanstvo Hristovo. Udovičina lepta.

1. I poče im govoriti u pričama: Posadi čovjek vinograd, i ogradi plotom, i iskopa pivnicu, i sagradi kulu, i dade ga vinogradarima, pa otide.

2. I kada dođe vrijeme, posla vinogradarima slugu da primi od vinogradara roda vinogradskoga.

3. A oni ga uhvatiše, izbiše i poslaše praznih ruku.

4. I opet im posla drugoga slugu; i onoga napadoše kamenjem, i razbiše mu glavu, i poslaše ga osramoćena.

5. I opet posla drugoga, i njega ubiše; i mnoge druge, jedne izbiše a druge pobiše.

6. A on imaše još jedinoga sina svoga, voljenoga, pa im najzad posla i njega, govoreći: Postidjeće se sina mojega.

7. A vinogradari oni rekoše među sobom: Ovo je nasljednik, hodite da ga ubijemo, i naše će biti nasljedstvo.

8. I uhvatiše ga, i ubiše, i izbaciše ga napolje iz vinograda.

9. Šta će, dakle, učiniti gospodar vinograda? Doći će i pogubiće vinogradare, i daće vinograd drugima.

10. Zar niste čitali u Pismu ovo: Kamen koji odbaciše zidari, on postade glava od ugla;
11. To bi od Gospoda i divno je u očima našim.
12. I tražahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda; jer razumješe da za njih govori priču; i ostavivši ga otidoše.
13. I poslaše njemu neke od fariseja i irodovaca da bi ga uhvatili u riječi.
14. A oni došavši rekoše mu: Učitelju, znamo da si istinit, i ne obazireš se ni na koga; jer ne gledaš ko je ko, nego zaista putu Božijemu učiš. Reci nam, dakle, treba li ćesaru davati porez ili ne? Da damo ili da ne damo?
15. A on znajući njihovo licemjerje reče im: Što me kušate? Donesite mi dinar, da vidim.
16. A oni donesoše. I reče im: Čiji je ovo lik i natpis? A oni mu rekoše Ćsarev.
17. I odgovarajući Isus reče im: Podajte ćsarevo ćesaru, a Božije Bogu. I zadiviše mu se.
18. I dođoše mu sadukeji, koji kažu da nema vaskrsenja, i zapitaše ga govoreći:
19. Učitelju, Mojsej nam napisa: Ako kome brat umre i ostavi ženu a djece ne ostavi, da brat njegov uzme ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu.
20. Sedmoro braće bješe: i prvi uze ženu, i umrije bez poroda.
21. I drugi je uze, i umrije, i ni on ne ostavi poroda; tako i treći.
22. I uzeše je sedmorica i ne ostaviše poroda. A poslije sviju umrije i žena.
23. O vaskrsenju, dakle, kada vaskrsnu, kojega će od njih biti žena? Jer su je svih sedam imali za ženu.
24. I odgovarajući Isus reče im: Ne varate li se zato što ne znate Pisma ni sile Božije?
25. Jer kad iz mrtvih vaskrsnu, niti se žene ni udaju, nego su kao anđeli na nebesima.
26. A za mrtve da vaskrsavaju niste li čitali u knjigama Mojsejevih kako mu reče Bog kod kupine govoreći: Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi?
27. Bog nije Bog mrtvih, nego živih. Vi se, dakle, veoma varate.
28. I pristupi jedan od književnika koji ih slušaše kako raspravljaju, pa vidjevši kako im dobro odgovori, zapita ga: Koja je zapovijest prva od sviju?
29. A Isus mu odgovori: Prva je zapovijest od sviju: Čuj Izrailju, Gospod Bog naš je Gospod jedini;

30. I ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim, i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovijest.

31. I druga je kao i ova: Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Druge zapovijesti veće od ovih nema.

32. I reče mu književnik: Dobro, učitelju, pravo si kazao da je Bog jedan, i nema drugoga osim njega;

33. I ljubiti njega svim srcem svojim i svim razumom i svom dušom i svom snagom, i ljubiti bližnjega kao samoga sebe, veće je od sviju paljenica i žrtava.

34. A Isus vidjevši kako pametno odgovori reče mu: Nisi daleko od Carstva Božijega. I niko se više ne usudi da ga zapita.

35. I odgovorivši Isus reče ućeci u hramu: Kako govore književnici da je Hristos sin Davidov?

36. Jer sam David kaza Duhom Svetim: Reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.

37. Sam David, dakle, naziva ga Gospodom, pa otkuda mu je sin? I mnogi narod slušaše ga rado.

38. I govoraše im u nauci svojoj: Čuvajte se književnika koji vole da idu u dugačkim haljinama, i da ih pozdravljaju na ulicama,

39. I žele prva mjesta po sinagogama, i začelja na gozbama.

40. Ovi što jedu kuće udovičke, i lažno se mole dugo, biće još većma osuđeni.

41. I sjede Isus prema hramovnoj blagajni i gledaše kako narod meće novce u nju. I mnogi bogati metahu mnogo.

42. I došavši jedna siromašna udovica metnu dvije lepte, koje čine jedan kodrant.

43. I dozvavši učenike svoje reče im: Zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od sviju koji meću u hramovnu blagajnu.

44. Jer svi metnuše od suviška svojega; a ona od sirotinje svoje metnu sve što imaše, svu imovinu svoju.

13 O razorenju hrama. O progonima Hrista radi. O razorenju Jerusalima, o drugom Hristovom dolasku i potrebi budnosti.

1. I kad je izlazio iz hrama, reče mu jedan od učenika njegovih: Učitelju, gle kakvo kamenje, i kakve građevine!
2. I odgovarajući Isus reče mu: Vidiš li ove velike građevine? Ni kamen na kamenu neće ovdje ostati koji se neće razmetnuti.
3. I kad sjeđaše na gori Maslinskoj prema hramu, pitahu ga nasamo Petar i Jakov i Jovan i Andrej:
4. Kaži nam: kad će to biti? I kakav je znak kada će se to sve svršiti?
5. A Isus odgovarajući počeo im govoriti: Pazite da vas ko ne prevvari.
6. Jer će mnogi doći u moje ime govoreći: Ja sam, i mnoge će prevariti.
7. A kad čujete ratove i glasove o ratovima, ne plašite se; jer treba to da bude; ali to još nije kraj.
8. Jer ustaće narod na narod i carstvo na carstvo; i biće zemljotresi po svijetu; i biće gladi i meteži. To je početak stradanja.
9. A vi se čuvajte; jer će vas predavati sudovima i po sinagogama biće vas, i pred vojvode i careve izvediće vas mene radi za svjedočanstvo njima.
10. I svima narodima treba najprije da se propovijeda jevanđelje.
11. A kad vas povedu da vas predadu, ne brinite se unaprijed šta ćete govoriti, niti se pripremajte, nego što vam se dade u onaj čas ono govorite; jer nećete vi govoriti nego Duh Sveti.
12. I predaće brat brata na smrt i otac dijete, i ustaće djeca na roditelje i pobiće ih.
13. I svi će vas omrznuti zbog imena mojega. Ali koji pretrpi do kraja taj će se spasti.
14. A kad vidite da gnusoba opustošenja, za koju govori prorok Danilo, stoji gdje ne treba - koji čita da razumije - tada koji budu u Judeji neka bježe u gore,
15. I koji bude na krovu da ne silazi u kuću, niti da ulazi da uzme što iz kuće svoje;
16. I koji bude u polju da se ne vraća natrag da uzme haljinu svoju.
17. Ali teško trudnicama i dojiljama u te dane!
18. Nego se molite Bogu da ne bude bježanje vaše u zimu.

19. Jer će u te dane biti nevolja kakva nije bila od početka tvorevine što je Bog stvorio do sad, niti će biti.
20. I da Gospod ne skрати te dane, niko se ne bi spasio; ali izabranih radi, koje izbra, skratio je te dane.
21. I tada ako vam ko reče: Evo ovdje je Hristos; ili: Eno ondje, ne vjerujte.
22. Jer će se pojaviti lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake i čudesa da bi, ako je moguće, prevarili i izabrane.
23. Ali vi se čuvajte; evo sve sam vam kazao unaprijed.
24. Ali u te dane, poslije te nevolje, sunce će se pomračiti, i mjesec svoju svjetlost izgubiti.
25. I zvijezde će spadati s neba i sile nebeske pokrenuti se.
26. I tada će ugledati Sina Čovječijega gdje dolazi na oblacima sa silom i slavom velikom.
27. I tada će poslati anđele svoje i sabraćé izabrane svoje od četiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba.
28. A od smokve naučite pouku: Kada se već njene grane podmlade i olistaju, znate da je blizu ljeto.
29. Tako i vi kada vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vrata.
30. Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude.
31. Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje neće proći.
32. A o danu tome ili o času niko ne zna, ni anđeli na nebu, ni Sin, do jedino Otac.
33. Pazite, bdite i molite se; jer ne znate kad će vrijeme nastati.
34. Kao što čovjek odlazeći ostavi kuću svoju, i dade slugama svojim vlast, i svakome svoj posao; i vrataru zapovjedi da straži.
35. Stražite, dakle, jer ne znate kada će doći gospodar kuće: uveče ili u ponoći ili u poj pijetlova ili ujutru,
36. Da ne dođe iznenada i nađe vas da spavate.
37. A što vama govorim, svima govorim: Stražite!

14 Pomazivanje Hrista u Vitaniји. Tajna Večera. Hristovo predskazivanje izdajnika i sablazni učenika. Molitva u Getsimaniji. Juda izdaje Hrista.

Bjekstvo učenika. Suđenje pred prvosveštenikom Kajafom. Petrovo odricanje i kajanje.

1. Bijahu još dva dana do praznika Pashe i beskvasnih hljebova; i tražahu prvosveštenici i književnici kako bi ga na prevaru uhvatili i ubili.
2. Ali govorahu: Ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.
3. I kad on bijaše u Vitaniji u kući Simona gubavoga i sjeđaše za trpezom, dođe žena sa sudom od alavastra, punim pravog skupocjenog nardovog mirisa, i razbivši sud izli mu na glavu.
4. A bijahu neki koji negodovahu među sobom govoreći: Zašto se taj miris prosipa tako?
5. Jer se mogaše taj miris prodati za više od trista dinara i dati siromasima. I vikahu na nju.
6. A Isus reče: Ostavite je; što joj smetate? Ona čini dobro djelo na meni.
7. Jer siromahe imate svagda sa sobom, i kad god hoćete možete im dobro činiti; a mene nemate svagda.
8. Ona je učinila što je mogla; pomazala je unaprijed tijelo moje za pogreb.
9. Zaista vam kažem: Gdje se god bude propovijedalo jevanđelje ovo po svemu svijetu, kazaće se za spomen njezin i ovo što ona učini.
10. A Juda Iskariotski, jedan od Dvanaestorice, otide prvosveštenicima da im ga izda.
11. I oni čuvši obradovaše se, i obećaše mu dati novce; i on tražaše zgodno vrijeme da ga izda.
12. I u prvi dan beskvasnih hljebova, kada žrtvovahu pashalno jagnje, rekoše mu učenici njegovi: Gdje ćeš da idemo da ti ugotovimo Pashu da jedeš?
13. I posla dvojicu od učenika svojih i reče im: Idite u grad, i srešće vas čovjek koji nosi krčag vode, idite za njim,
14. I gdje uđe kažite domaćinu kuće: Učitelj veli: gdje je moja odaja gdje ću jesti Pashu sa učenicima svojim?
15. I on će vam pokazati gotovu veliku gornju odaju, zastrtu i pripremljenu: ondje nam zgotovite.
16. I iziđoše učenici njegovi, i dođoše u grad, i nađoše kao što im kaza, i ugotoviše Pashu.
17. I kad bi večer, dođe sa Dvanaesticom.

18. I kad sjeđahu za trpezom i jeđahu, reče Isus: Zaista vam kažem: jedan od vas, koji jede sa mnom izdaće me.
19. A oni se stadoše žalostiti i govoriti mu jedan za drugim: Da nisam ja? I drugi: Da nisam ja?
20. A on odgovarajući reče im: Jedan od Dvanaestorice koji umoči sa mnom u zdjelu.
21. Sin Čovječiji, dakle, ide kao što je pisano za njega; ali teško onome čovjeku koji izda Sina Čovječijega; bolje bi mu bilo da se nije ni rodio onaj čovjek.
22. I kad jeđahu uze Isus hljeb i blagoslovivši prelomi ga, i dade im, i reče: Uzmite, jedite; ovo je tijelo moje.
23. I uze čašu i zablagodarivši dade im; i piše iz nje svi;
24. I reče im: Ovo je krv moja Novoga zavjeta koja se prolijeva za mnoge.
25. Zaista vam kažem: Više neću piti od roda vinogradskoga do onoga dana kad ću ga piti novoga u Carstvu Božijemu.
26. I otpojavši hvalu, iziđoše na goru Maslinsku.
27. I reče im Isus: Svi ćete se vi sablazniti o mene ove noći; jer je pisano: Udariću pastira i ovce će se razbjeći.
28. Ali po vaskrsenju mojemu ići ću pred vama u Galileju.
29. A Petar mu reče: Ako se i svi sablazne, ja neću.
30. I reče mu Isus: Zaista ti kažem: danas, ove noći, prije nego što pijetao dva puta zapjeva, ti ćeš me se tri puta odreći.
31. A Petar još odlučnije govoraše: Ako bih morao i umrijeti s tobom, neću te se odreći. Isto tako i svi govorahu.
32. I dođoše na mjesto koje se zove Getsimanija, i reče učenicima svojim: Sjedite ovdje dok ja odem da se pomolim Bogu.
33. I uze sa sobom Petra i Jakova i Jovana, i stade se vrlo žalostiti i tugovati.
34. I reče im: Žalosna je duša moja do smrti; ostanite ovdje i bdite.
35. I otišavši malo pade na zemlju, i moljaše se da bi ga mimoišao čas, ako je moguće.
36. I govoraše: Ava, Oče, sve je moguće tebi; pronesi čašu ovu mimo mene; ali opet ne kako ja hoću nego kako ti.

37. I dođe i nađe ih gdje spavaju, i reče Petru: Simone, zar spavaš? Zar ne mogaste jedan čas probdjeti?
38. Bdite i molite se da ne padnete u iskušenje; jer duh je srčan ali je tijelo slabo.
39. I opet otide i pomoli se Bogu govoreći one iste riječi.
40. I vrativši se nađe ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oči otežale; i ne znadijahu šta bi mu odgovorili.
41. I dođe i treći put, i reče im: Spavate, dakle, i počivate. Dosta je. Dođe čas, evo se predaje Sin Čovječiji u ruke grješnika.
42. Ustanite, hajdemo! Evo se izdajnik moj približio.
43. I odmah, dok on još govoraše, dođe Juda, jedan od Dvanaestorice, i s njim ljudi mnogi s noževima i s koljem, poslani od prvosveštenika i književnika i starješina.
44. A izdajnik njegov dade im znak govoreći: Koga cjelivam, onaj je; uhvatite ga i odvedite stražarno.
45. I došavši, odmah mu pristupi i reče: Zdravo, Učitelju! I cjeliva ga.
46. A oni staviše ruke svoje na njega i uhvatiše ga.
47. A jedan od onih što stajahu ondje izvadi nož te udari slugu prvosveštenečkog i odsječe mu uho.
48. I odgovarajući Isus reče im: Kao na razbojnika izišli ste s noževima i s koljem da me uhvatite.
49. Svaki dan sam bio kod vas u hramu i učio, i ne uhvatiste me. Ali da se ispuni Pismo.
50. I ostavivši ga, pobjegoše svi.
51. A za njim iđaše neki mladić ogrnut platnom po golom tijelu; i uhvatiše onoga mladića.
52. A on ostavivši platno, go pobježe od njih.
53. I dovedoše Isusa prvosvešteniku, i sabraše se kod njega svi prvosveštenici i književnici i starješine.
54. A Petar iđaše za njim izdaleka do u dvorište prvosveštenika, i sjedaše sa slugama, i grijaše se kod ognja.
55. A prvosveštenici i sav Sinedrion tražahu protiv Isusa svjedočanstva da ga ubiju; i ne nađoše.

56. Jer mnogi svjedočahu lažno protiv njega i svjedočanstva ne bijahu jednaka.
57. I neki ustavši svjedočahu protiv njega lažno, govoreći:
58. Mi ga čusmo gdje govori: Ja ću razvaliti ovaj hram rukotvoreni, i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni.
59. I ni ovo svjedočanstvo njihovo ne bijaše jednako.
60. I stavši prvosveštenik na sredinu zapita Isusa, govoreći: Zar ništa ne odgovaraš što ovi protiv tebe svjedoče?
61. A on ćutaše i ništa ne odgovaraše. Opet ga prvosveštenik zapita i reče: Jesi li ti Hristos, Sin Blagoslovenoga?
62. A Isus reče: Ja sam taj; i vidjećete Sina Čovječijega gdje sjedi sa desne strane Sile i dolazi na oblacima nebeskim.
63. A prvosveštenik razdrije haljine svoje, i reče: Šta nam više trebaju svjedoci?
64. Čuste hulu na Boga. Šta vam se čini? A oni ga svi osudiše da je zaslužio smrt.
65. I počеше neki pljuvati na njega i pokrivati mu lice, i udarati ga, i govoriti mu: Pogodi nam ko te udari! I sluge ga bijahu po obrazima.
66. I kad bijaše Petar dolje u dvorištu, dođe jedna od sluškinja prvosveštenikovih,
67. I vidjevši Petra gdje se grije, pogleda ga, i reče: I ti si bio sa Isusom Nazarećaninom.
68. A on se odreče govoreći: Ne znam niti razumijem šta ti govoriš. I iziđe napolje u prednje dvorište, i pijetao zapjeva.
69. I vidje ga sluškinja opet, pa poče govoriti onima što stajahu ondje: Ovaj je od njih.
70. A on se opet odričaše. I malo potom oni što stajahu ondje rekoše Petru: Vaistinu si od njih; jer si Galilejac, i govor ti je sličan.
71. A on se poče kleti i zaklinjati: Ne znam toga čovjeka o kojem govorite.
72. I po drugi put zapjeva pijetao. I sjeti se Petar riječi što mu reče Isus: Prije no što pijetao dva puta zapjeva, tri puta ćeš me se odreći. I stade plakati.

15 Hristos pred Pilatom. Puštanje Varave. Mučenje i raspinjanje Hrista. Smrt i pogreb.

1. I odmah ujutru učiniše vijeće prvosveštenici sa starješinama i književnicima, i sav Sinedrion, i svezavši Isusa odvedoše ga i predadoše Pilatu.

2. I upita ga Pilat: Jesi li ti car judejski? A on odgovarajući reče mu: Ti kažeš.
3. I tužahu ga prvosveštenici mnogo. Ali on ne odgovaraše ništa.
4. A Pilat ga ponovo upita govoreći: Zar ništa ne odgovaraš? Vidi koliko te optužuju!
5. Ali Isus više ništa ne odgovori tako da se Pilat divljaše.
6. A o Prazniku oslobađaše im po jednoga sužnja koga bi iskali.
7. A bijaše neki, po imenu Varava, u okovima sa svojim ustanicima, koji su u buni učinili ubistvo.
8. I povikavši narod stade iskati ono što im svagda činjaše.
9. A Pilat im odgovori, govoreći: Hoćete li da vam pustim cara judejskoga?
10. Jer znadijaše da su ga iz zavisti predali prvosveštenici.
11. Ali prvosveštenici podstakoše narod da je bolje da im pusti Varavu.
12. A Pilat opet odgovarajući reče im: A šta hoćete da učinim sa onim što ga zovete carem judejskim?
13. A oni opet povikaše: Raspni ga!
14. A Pilat im reče: A kakvo je zlo učinio? A oni još jače vikahu: Raspni ga!
15. I Pilat, želeći ugoditi narodu, pusti im Varavu, a Isusa, šibavši, predade da ga razapnu.
16. A vojnici ga odvedoše unutra u dvorište u takozvani pretorijum, i sazvaše svu četvu vojnika.
17. I obukoše mu purpurni ogrtač, i opletavši trnov vijenac staviše na njega.
18. I stadoše ga pozdravljati: Zdravo, care judejski!
19. I bijahu ga po glavi trskom, i pljuvahu na njega, i padajući na koljena klanjahu mu se.
20. I kad mu se narugaše, svukoše s njega purpurni ogrtač, i obukoše ga u njegove haljine i izvedoše da ga razapnu.
21. I natjeraše jednoga prolaznika, Simona iz Kirine, oca Aleksandrova i Rufova, koji iđaše iz polja, da ponese krst njegov.
22. I dovedoše ga na mjesto Golgotu, što znači: Mjesto lobanje.
23. I davaše mu da pije vino sa smirnom, a on ne uze.

24. I kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacajući kocku za njih ko će šta uzeti.
25. A bijaše čas treći, i razapeše ga.
26. I bješe natpis njegove krivice napisan: Car judejski.
27. I s njim raspeše dva razbojnika, jednoga s desne, a jednoga s lijeve strane njemu.
28. I ispuni se Pismo koje govori: I uvrstiše ga među bezakonike.
29. I prolaznici huljahu na njega mašući glavama svojim i govoreći: Ua! Ti što hram razvaljuješ i za tri dana sagrađuješ,
30. Spasi samoga sebe i siđi s krsta!
31. Tako i prvosveštenici s književnicima rugahu se, govoreći jedan drugome: Druge spase, a sebe ne može da spase.
32. Hristos, car Izrailjev, neka siđe sada s krsta da vidimo, pa ćemo mu vjerovati. I oni što bijahu s njim razapeti vrijeđahu ga.
33. A kada nastade šesti čas, bi tama po svoj zemlji do časa devetoga.
34. I u deveti čas povika Isus iz svega glasa govoreći: Eloi, Eloi, lima savahtani? što znači: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
35. I neki od onih što stajahu ondje čuvši to govorahu: Eno zove Iliju.
36. A jedan otrča te napuni sunđer octa, pa nataknuvši na trsku pojaše ga, govoreći: Ostavite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.
37. I Isus povika iz sveg glasa i izdahnu.
38. I zavjesa hramovna razdrije se na dvoje odozgo do dolje.
39. A kad vidje kapetan koji stajaše prema njemu da tako uzviknuvši izdahnu, reče: Zaista čovjek ovaj Sin Božiji bješe.
40. A bijahu tu i žene gledajući izdaleka, među kojima bješe i Marija Magdalina i Marija mati Jakova Maloga i Josije, i Salomija.
41. Koje i kad on bješe u Galileji išahu za njim i služahu mu; i mnoge druge i koje bijahu došle s njim u Jerusalem.
42. I kad već bi uveče, jer bijaše petak, to jest uoči subote,
43. Dođe Josif, iz Arimateje, ugledan savjetnik, koji i sam Carstvo Božije čekaše, i usudi se te uđe Pilatu i zaiska tijelo Isusovo.

44. A Pilat se začudi da je već umro; i dozvavši kapetana, zapita ga: Je li davno umro?

45. I doznavši od kapetana, dade tijelo Josifu.

46. I on kupivši platno i skinuvši ga, obavi platnom, i položi ga u grob koji bješe isječen u kamenu, i navali kamen na vrata groba.

47. A Marija Magdalena i Marija Josijina gledahu gdje ga polagahu.

16 Mironosice na grobu. Vaskrsenje Hristovo. Javljanje apostolima. Slanje učenika da propovijedaju i krštavaju. Vaznesenje.

1. I pošto prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Salomija kupiše mirise da dođu da ga pomažu.

2. I vrlo rano u prvi dan nedjelje dođoše na grob oko izlaska sunca.

3. I govorahu među sobom: Ko će nam odvaliti kamen od vrata groba?

4. I pogledavši vidješe da kamen bješe odvaljen; a bješe vrlo veliki.

5. I ušavši u grob vidješe mladića obučena u bijelu haljinu gdje sjedi s desne strane; i uplašiše se.

6. A on im reče: Ne plašite se. Isusa tražite Nazarećanina, raspetoga. Ustade, nije ovdje; evo mjesta gdje ga položiše.

7. Nego idite i kažite učenicima njegovim i Petru, da će pred vama otići u Galileju; tamo ćete ga vidjeti, kao što vam reče.

8. I izišavši pobjegoše od groba, jer ih uhvati strah i trepet, i nikom ništa ne kazaše, jer se bojahu.

9. A Isus, vaskrsnuvši rano u prvi dan nedjelje, javi se najprije Mariji Magdalini, iz koje bješe istjerao sedam demona.

10. I ona otide te javi onima što su bili s njim, koji plakahu i ridahu.

11. A oni čuvši da je živ i da ga je ona vidjela, ne vjerovali.

12. A poslije toga javi se na putu dvojici od njih u drugome obličju, kad su išli u selo.

13. I oni otišavši javiše ostalima; ali ni njima ne vjerovali.

14. Najposlije javi se njima Jedanaestorici kada bijahu za trpezom, i prekori ih za njihovo nevjerovanje i okorjelost srca, što ne vjerovali onima koji ga vidješe vaskrsloga.

15. I reče im: Idite po svemu svijetu i propovijedajte jevanđelje svakom stvorenju.
16. Koji povjeruje i krsti se biće spasen, a koji ne vjeruje biće osuđen.
17. A znaci onima koji vjeruju biće ovi: imenom mojim izgoniće demone; govoriće novim jezicima;
18. Uzimaće zmije u ruke; ako i smrtno što popiju, neće im nauditi; na bolesnike polagaće ruke, i ozdravljaće.
19. A Gospod pošto im ovo izgovori, uznese se na nebo i sjede Bogu sa desne strane.
20. A oni otidoše i propovijedaše svuda, i Gospod im pomagaše, i riječ potvrđivaše znacima koji su se potom pokazivali. Amin.

Novi zavjet

Gospoda našeg Isusa Hrista

SVETO JEVANĐELJE PO LUKI

1 Uvod. Najava rođenja Jovana Preteče. Blagovijest Presvetoj Djevi Mariji. Posjeta Marije Jelisaveti, Pjesma Marijina. Rođenje i obrezanje Jovanovo. Pjesma Zaharijina.

1. Budući da su mnogi pokušali izložiti kazivanje o događajima koji su se dogodili među nama,
2. Kao što nam predadoše oni koji su od početka bili očevidci i sluge Riječi (Logosa),
3. Namislih i ja, ispitavši tačno sve od početka, po redu pisati tebi, plemeniti Teofile,
4. Da poznaš temelj onih riječi kojima si naučen.
5. U vrijeme Iroda, cara judejskoga, bijaše neki sveštenik od reda Avijina, po imenu Zaharija, i žena njegova od kćeri Aronovih, po imenu Jelisaveta,
6. A bijahu oboje pravedni pred Bogom, i življahu po svima zapovijestima i uredbama Gospodnjim besprekorno.
7. I nemahu djece, jer Jelisaveta bješe nerotkinja, i bijahu oboje već poodmaklih godina.

8. I dogodi se, kad on služaše po svome redu pred Bogom,
9. Da po običaju sveštenstva pade mu u deo da uđe u hram Gospodnji i kadi.
10. I sve mnoštvo naroda moljaše se napolju za vrijeme kađenja.
11. A njemu se javi anđeo Gospodnji stavši sa desne strane kationog žrtvenika.
12. I zbuni se Zaharija vidjevši ga i spopade ga strah.
13. A anđeo mu reče: Ne boje se, Zaharija, jer je uslišena molitva tvoja; i žena tvoja Jelisaveta rodiće ti sina, i nadjenućeš mu ime Jovan.
14. I biće ti radost i veselje, i mnogi će se obradovati rođenju njegovu.
15. Jer će biti velik pred Gospodom, i neće piti vina i sikera; i ispuniće se Duha Svetoga još u utrobi matere svoje;
16. I mnoge će sinove Izrailjeve obratiti Gospodu Bogu njihovome;
17. I on će naprijed ići pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca ka djeci, i nepokorne ka mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod spreman.
18. I reče Zaharija anđelu: Po čemu ću ja to poznati? Jer ja sam star i žena je moja u godinama.
19. I odgovarajući anđeo reče mu: Ja sam Gavriilo koji stojim pred Bogom, i poslan sam da ti govorim i da ti ovo blagovijestim.
20. I evo, bićeš nijem i nećeš moći govoriti do onoga dana dok se to ne zbude, zato što nisi vjerovao mojim riječima koje će se ispuniti u svoje vrijeme.
21. I narod čekaše Zahariju, i čuđahu se što se zabavi u hramu.
22. A izišavši ne mogaše da im govori; i razumješe da je imao viđenje u hramu; i on im davaše znakove, i osta nijem.
23. I kada se navršīše dani službe njegove, otide domu svojemu.
24. A poslije onih dana zatrudnje Jelisaveta žena njegova, i krijaše se pet mjeseci govoreći:
25. Tako mi je učinio Gospod u dane ove u koje pogleda na me da me izbavi od sramote među ljudima.
26. A u šesti mjesec poslan bi od Boga anđeo Gavriilo u grad galilejski po imenu Nazaret,
27. Djevojci zaručenoj za muža, po imenu Josif, iz doma Davidova; i djevojci bješe ime Marija.

28. I ušavši k njoj anđeo reče: Raduj se, blagodatna! Gospod je s tobom, blagoslovena si ti među ženama!
29. A ona vidjevši ga, uplaši se od riječi njegove i mišljaše: kakav bi ovo bio pozdrav?
30. I reče joj anđeo: Ne boj se, Marija, jer si našla blagodat u Boga!
31. I evo začćeš i rodićeš sina, i nadjenućeš mu ime Isus.
32. On će biti veliki, i nazvaće se Sin Višnjega, i daće mu Gospod Bog prijesto Davida oca njegova;
33. I carovaće nad domom Jakovljevim vavijek, i carstvu njegovu neće biti kraja.
34. A Marija reče anđelu: Kako će to biti kad ja ne znam za muža?
35. I odgovarajući anđeo reče joj: Duh Sveti doći će na tebe, i sila Višnjega osjeniće te; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božji.
36. I eto, Jelisaveta rođaka tvoja, i ona zače sina u starosti svojoj, i ovo je šesti mjesec njoj, koju zovu nerotkinjom.
37. Jer u Boga je sve moguće što kaže.
38. A Marija reče: Evo sluškinje Gospodnje - neka mi bude po riječi tvojoj! I anđeo otide od nje.
39. A Marija ustavši onih dana otide hitno u gorski kraj, u grad Judin.
40. I uđe u dom Zaharijin, i pozdravi Jelisavetu.
41. A kad Jelisaveta ču pozdrav Marijin, zaigra dijete u utrobi njezinoj, i Jelisaveta se ispuni Duha Svetoga,
42. I povika uzvišenim glasom i reče: Blagoslovena si ti među ženama, i blagosloven je plod utrobe tvoje!
43. I otkud meni ovo da dođe mati Gospoda mojega meni?
44. Jer gle, kada glas pozdrava tvojega dođe u uši moje, zaigra dijete od radosti u utrobi mojoj.
45. I blago onoj koja vjerova, da će se izvršiti što joj je kazao Gospod.
46. I reče Marija: Veliča duša moja Gospoda;
47. I obradova se duh moj Bogu, Spasu mojemu,

48. Što pogleda na smjernost sluškinje svoje; jer gle, od sada će me zvati blaženom svi naraštaji;
49. Što mi učini veličinu Silni, i sveto ime njegovo.
50. I milost je njegova od koljena do koljena onima koji ga se boje.
51. Pokaza silu mišicom svojom; razasu gorde u mislima srca njihova.
52. Zbaci silne sa prijestola, i podiže ponižene.
53. Gladne napuni blaga, i bogate otpusti prazne.
54. Prihvati Izrailja slugu svojega da se opomene milosti;
55. Kao što govori ocima našim, Avraamu i sjemenu njegovu do vijeka.
56. I ostade Marija sa njom oko tri mjeseca, i vrati se domu svome.
57. A Jelisaveti dođe vrijeme da rodi, i rodi sina.
58. I čuše njeni susjedi i rodbina da je Gospod pokazao veliku milost svoju na njoj, i radovahu se s njom.
59. I u osmi dan dođoše da obrežu dijete, i davahu mu ime oca njegova - Zaharija.
60. I odgovarajući mati njegova reče: Ne, nego da se zove Jovan.
61. I rekoše joj: Nikoga nema u rodbini tvojoj da se zove tim imenom.
62. I znacima pitahu oca njegova kako bi on htio da ga nazovu.
63. I zaiskavši daščicu napisa govoreći: Jovan mu je ime. I začudiše se svi.
64. I odmah mu se otvoriše usta njegova i jezik njegov, i govoraše blagosiljajući Boga.
65. I uđe strah u sve susjede njihove; i po svoj gorskoj Judeji razglasi se sav ovaj događaj
66. I svi koji čuše staviše u srce svoje govoreći: Šta li će biti ovo dijete? I ruka Gospodnja bješe s njim.
67. A Zaharija otac njegov ispuni se Duha Svetoga i prorokova govoreći:
68. Blagosloven Gospod Bog Izrailjev što pohodi i izbavi narod svoj.
69. I podiže nam rog spasenja u domu Davida, sluge svojega,
70. Kao što kaza ustima svetih proroka svojih od vijeka,
71. Da će nas spasti od neprijatelja naših i iz ruku sviju koji nas mrze;

72. Učiniti milost ocima našim, i opomenuti se svetoga zavjeta svojega,
73. Zakletve kojom se zakle Avraamu ocu našem, da će nam dati:
74. Izbavljenje iz ruku neprijatelja naših, da mu bez straha služimo,
75. U svetosti i u pravdi pred njim u sve dane života našeg.
76. I ti, dijete, zvaćeš se prorok Višnjega; jer ćeš ići naprijed pred licem Gospodnjim da mu pripraviš put;
77. Da dadeš poznanje spasenja narodu njegovu za oprostjenje grijeha njihovih,
78. Radi srdačne milosti Boga našega, kojom nas je pohodio Istok s visine;
79. Da obasja one koji sjede u tami i sjeni smrti; da upravi noge naše na put mira.
80. A dijete rastijaše i jačaše duhom i bijaše u pustinji do dana dok se ne pokaza Izrailju.

2 Hristovo rođenje. Anđeo ga javlja pastirima. Poklonjenje pastira Bogomladencu. Obrezanje Isusovo. Sretenje. Proroštvo Simeonovo. Proročica Ana. Isus u hramu Jerusalimskom. Njegovo djetinjstvo u Nazaretu.

1. A u dane one iziđe zapovijest od ćesara Avgusta da se popiše sva vasseljena.
2. Ovo je bio prvi popis za vrijeme Kirinijeve uprave Sirijom.
3. I idahu svi da se popišu, svako u svoj grad.
4. A tada pođe i Josif iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov koji se zove Vitlejem, jer on bijaše iz doma i plemena Davidova,
5. Da se zapiše s Marijom, zaručenom za njega ženom, koja bješe trudna.
6. I kad ondje bijahu, ispuniše se dani da ona rodi.
7. I rodi sina svojega Prvenca, i povi ga, i položi ga u jaslje; jer im ne bijaše mjesta u gostionici.
8. I bijahu pastiri u onome kraju boraveći u polju i čuvajući stražu noću kod stada svojega.
9. I gle, anđeo Gospodnji stade među njih, i slava Gospodnja obasja ih; i ispuniše se strahom velikim.
10. I reče im anđeo: Ne bojte se; jer vam, evo, javljam radost veliku koja će biti svemu narodu.

11. Jer vam se danas rodi Spas, koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovu.
12. I ovo vam je znak: naći ćete dijete povijeno gdje leži u jaslama.
13. I ujedanput sa anđelom se pojavi mnoštvo vojske nebeske, koji hvaljahu Boga govoreći:
14. Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, među ljudima dobra volja.
15. A kad anđeli otidoše od njih na nebo, ljudi pastiri rekoše jedan drugome Hajdemo, dakle, do Vitlejema, da vidimo to što se dogodilo, što nam objavi Gospod.
16. I pohitavši, dođoše i nađoše Mariju i Josifa i dijete gdje leži u jaslama.
17. A kad vidješe, objaviše sve što im je kazano za to dijete.
18. I svi koji čuše diviše se tome što im kazaše pastiri.
19. A Marija čuvaše sve riječi ove i slagaše ih u srcu svojemu.
20. I vratiše se pastiri slaveći i hvaleći Boga za sve što čuše i vidješe kao što im bi kazano.
21. I kada se navrší osam dana da obrežu dijete, nadjenuše mu ime Isus, dato od anđela prije nego što on bi začét u utrobi.
22. A kada se navršíše dani za očišćenje njihovo po zakonu Mojsejevu, Doniješe ga u Jerusolim da ga stave pred Gospoda -
23. Kao što je napisano u Zakonu Gospodnjem, da se svako dijete muško koje najprije otvori matericu posveti Gospodu -
24. I da prinesu žrtvu kao što je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.
25. I gle, bijaše u Jerusalimu čovjek po imenu Simeon, i taj čovjek bješe pravedan i pobožan, koji čekaše utjehu Izrailjevu, i Duh Sveti bijaše na njemu.
26. I njemu bješe Duh Sveti otkrio da neće vidjeti smrti dok ne vidi Hrista Gospodnjega.
27. I Duhom vođen dođe u hram; i kad unesoše roditelji dijete Isusa da izvrše na njemu ono što je uobičajeno po Zakonu,
28. On ga uze u naručje svoje i blagoslovi Boga i reče:
29. Sad otpuštaš u miru slugu svojega, Gospode, po riječi svojoj;
30. Jer vidješe oči moje Spasenje tvoje,
31. Koje si ugotovio pred licem sviju naroda.

32. Svjetlost, da prosvjećuje neznabošce, i slavu naroda tvojega Izrailja.
33. A Josif i mati njegova čuđahu se tome što se govoraše o njemu.
34. I blagoslovi ih Simeon, i reče Mariji, materi njegovoj: Gle, ovaj leži da mnoge obori i podigne u Izrailju, i da bude znak protiv koga će se govoriti.
35. A i tebi samoj probošće mač dušu, da se otkriju pomisli mnogih srca.
36. I bješe Ana proročica, kći Fanuilova, od plemena Asirova, već poodmaklih godina, koja je sedam godina živjela sa mužem od djevojaštva svojega;
37. I ona, udovica od oko osamdeset i četiri godine, ne odlažaše od hrama, i služaše Bogu dan i noć postom i molitvom.
38. I ona u taj čas dođe, i slavljaše Gospoda, i govoraše o njemu svima koji čekahu izbavljenje u Jerusalmu.
39. I kad izvršiš sve po zakonu Gospodnjemu, vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret.
40. A dijete rastijaše i jačaše duhom, puneći se premudrosti, i blagodat Božija bijaše na njemu.
41. I roditelji njegovi iđahu svake godine u Jerusalm o prazniku Pashe.
42. I kad mu bi dvanaest godina, uziđoše oni u Jerusalm po običaju praznika.
43. I kada provedoše dane, i vraćahu se, osta dijete Isus u Jerusalmu; i ne znade Josif i mati njegova;
44. Nego, pomislivši da je sa društvom, otidoše dan hoda, i tražahu ga među srođnicima i poznanicima.
45. I ne našavši ga, vratiše se u Jerusalm da ga traže.
46. I poslije tri dana nađoše ga u hramu gdje sjedi među učiteljima, i sluša ih, i pita ih.
47. I svi koji ga slušahu divljahu se veoma njegovoj razboritosti i odgovorima.
48. I vidjevši ga zaprepastiše se, i mati njegova reče mu: Čedo, što nam tako učini? Evo otac tvoj i ja tražismo te s bolom.
49. I reče im: Zašto ste me tražili? Zar niste znali da meni treba biti u onome što je Oca mojega?
50. I oni ne razumješe riječ koju im reče.

51. I siđe s njima i dođe u Nazaret; i bješe im poslušan. I mati njegova čuvaže sve riječi ove u srcu svojemu.

52. I Isus napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.

3 Propovijed Jovana Krstitelja i svjedočanstvo o Hristu. Krštenje Hristovo. Rodoslov Isusov.

1. A u petnaestoj godini vladavine ćesara Tiverija, kad upravljaše Pontije Pilat Judejom, i Irod četverovlasnik Galilejom, a Filip, brat njegov četverovlasnik Iturejom i zemljom Trahonitidom, i Lisanije četverovlasnik Avilinom,

2. Za vrijeme prvosveštenika Ane i Kajafe, dođe riječ od Boga Jovanu sinu Zaharijinu u pustinji,

3. I on pođe po svoj okolini Jordana propovijedajući krštenje pokajanja za oproštenje grijehova.

4. Kao što je napisano u knjizi riječi proroka Isaije koji govori: Glas vapijućeg u pustinji: pripravite put Gospodnji; poravnite staze njegove;

5. Svaka dolina neka se ispuni i svaka gora i svaki brijeg neka se slegnu; i što je krivo neka bude pravo i neravnine na putevima neka budu glatke;

6. I svako će tijelo vidjeti spasenje Božije.

7. Jovan pak govoraše narodu koji izlažaše da ih krsti: Porodi aspidini, ko vam kaza da bježite od gnjeva koji ide?

8. Rodite, dakle, plodove dostojne pokajanja, i ne počinjite govoriti u sebi: Imamo oca Avraama; jer vam kažem da Bog može i od kamenja ovog podignuti decu Avraamu.

9. A već i sjekira stoji drveću kod korijena; i svako drvo koje dobra roda ne rađa siječe se i u oganj baca.

10. I pitahu ga ljudi govoreći: Šta ćemo, dakle, činiti?

11. A on odgovarajući reče im: Koji ima dvije haljine neka dade onome koji nema; i koji ima hrane neka čini isto tako.

12. Dođoše pak i carinici da ih krsti, i rekoše mu: Učitelju, šta ćemo činiti?

13. A on im reče: Ne činite ništa više nego što vam je naređeno.

14. A pitahu ga i vojnici govoreći: A šta ćemo mi činiti? I reče im: Nikoga da ne zlostavljate niti koga da opadate, i budite zadovoljni svojom platom.

15. A kako je narod iščekivao (Hrista) svi pomišljahu u srcima svojim za Jovana: nije li on Hristos?
16. Odgovaraše Jovan svima govoreći: Ja vas krštavam vodom; ali ide za mnom jači od mene, kome ja nisam dostojan odriješiti remena na obući njegovoj: On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.
17. U njegovoj ruci je lopata, i očistiće gumno svoje, i skupiće pšenicu u žitnicu svoju, a pljevu će sažeci ognjem neugasivim.
18. I mnogo još drugo tješeci ih, propovijedaše narodu jevanđelje.
19. A Irod četverovlasnik, koga koraše Jovan zbog Irodijade žene brata njegova, i zbog svih zala koja učini Irod,
20. Dodade na sve još i ovo: zatvori Jovana u tamnicu.
21. A dogodi se kada se bješe krstio sav narod, i kada se Isus krstio, dok se on moljaše Bogu, otvori se nebo,
22. I siđe na njega Duh Sveti u tjelesnom obliku kao golub, i ču se glas sa neba govoreći: Ti si Sin moj ljubljani, ti si po mojoj volji.
23. I sam Isus imaše oko trideset godina kad poče; i bješe, kao što se mišljaše, sin Josifa, sina Ilijeva,
24. Sina Matatova, sina Levijeva, sina Melhijeva, sina Jenejeva, sina Josifova,
25. Sina Matatijeva, sina Amosova, sina Naumova, sina Eslimova, sina Nagejeva,
26. Sina Maatova, sina Matatijeva, sina Semejeva, sina Josifova, sina Judina,
27. Sina Joananova, sina Risajeva, sina Zorovaveljova, sina Salatiilova, sina Nirijeva,
28. Sina Melhijeva, sina Adijeva, sina Kosamova, sina Elmodamova, sina Irova,
29. Sina Josijina, sina Eliezerova, sina Jorimova, sina Matatova, sina Levijeva,
30. Sina Simeonova, sina Judina, sina Josifova, sina Jonanova, sina Elikimova,
31. Sina Melejeva, sina Mainanova, sina Matatina, sina Natanova, sina Davidova,
32. Sina Jesejeva, sina Ovidova, sina Voozova, sina Salmonova, sina Naasonova,
33. Sina Aminadavova, sina Aramova, sina Joramova, sina Esromova, sina Faresova, sina Judina,
34. Sina Jakovljeva, sina Isakova, sina Avraamova, sina Tarina, sina Nahorova,

35. Sina Seruhova, sina Ragavova, sina Falekova, sina Everova, sina Salina,
36. Sina Kainanova, sina Arfaksadova, sina Simova, sina Nojeva, sina Lamehova,
37. Sina Matusalova, sina Enohova, sina Jaredova, sina Maleleilova, sina Kainanova,
38. Sina Enosova, sina Sitova, sina Adamova, sina Božijega.

4 Kušanje Isusa u pustinji. Povratak u Galileju i propovijed u Nazaretu. Dolazak u Kapernaum i iscjeljenje bjesomučnika, Petrove tašte i mnogih bolesnika. Propovijed po sinagogama galilejskim.

1. Isus pak pun Duha Svetoga vrati se sa Jordana, i bi odveden Duhom u pustinju.
2. I četrdeset dana kuša ga đavo, i ne jede ništa u te dane; i kad se oni navršiše, onda ogladnje.
3. I reče mu đavo: Ako si Sin Božiji, reci ovome kamenu da postane hljeb.
4. I odgovori mu Isus govoreći: Pisano je: Ne živi čovjek samo o hljebu, nego o svakoj riječi Božijoj.
5. I izvede ga đavo na goru visoku i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta za tren oka.
6. I reče mu đavo: Tebi ću dati svu vlast ovu i slavu njihovu, jer je meni predana, i kome hoću dajem je.
7. Ti, dakle, ako se pokloniš preda mnom, biće sva tvoja.
8. I odgovarajući Isus reče mu: Idi od mene, Satano, jer je pisano: Gospodu Bogu svojemu klanjaj se, i njemu jedinome služi.
9. I odvede ga u Jerusolim i postavi ga na krilo hrama, i reče mu: Ako si Sin Božiji, skoči odavde dolje.
10. Jer je pisano da će anđelima svojim zapovjediti za tebe da te sačuvaju,
11. I uzeće te na ruke da se ne spotakneš o kamen nogom svojom.
12. I odgovarajući Isus reče mu: Kazano je: Ne kušaj Gospoda Boga svojega.
13. I kada završi đavo sve kušanje, otide od njega za neko vrijeme.
14. I vrati se Isus u sili Duha u Galileju; i otide glas o njemu po svoj okolini.
15. I on učaše po sinagogama njihovim, i svi ga hvaljahu.

16. I dođe u Nazaret gdje bješe odgajen, i uđe po običaju svome u dan subotni u sinagogu, i ustade da čita.

17. I dadoše mu knjigu proroka Isaije, i otvorivši knjigu nađe mjesto gdje bješe napisano:

18. Duh Gospoda je na meni; zato me pomaza da blagovijestim siromasima; posla me da iscijelim skrušene u srcu; da propovijedim zarobljenima da će biti pušteni, i slijepima da će progledati; da oslobodim potlačene;

19. I da propovijedam prijatnu godinu Gospodnju.

20. I zatvorivši knjigu vrati je služitelju pa sjede; i oči sviiju u sinagogi bijahu uprte u njega.

21. A poče im govoriti: Danas se ispuni ovo Pismo u ušima vašim.

22. I svi mu svjedočahu, I divljahu se riječima blagodati koje izlažahu iz usta njegovih, i govorahu: Nije li ovo sin Josifov.

23. I reče im: Svakako ćete mi reći ovu poslovicu: Ljekaru, izliječi se sam; što čusmo da je bilo u Kapernaumu učini i ovdje u postojbini svojoj.

24. Reče pak: Zaista vam kažem da nijedan prorok nije priznat u postojbini svojoj.

25. A vaistinu vam kažem: Mnoge udovice bijahu u Izrailju u vrijeme Ilije kada se nebo zatvori za tri godine i šest mjeseci, i bi velika glad po svoj zemlji;

26. I nijednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu Sidonsku ženi udovici.

27. I mnogi bijahu gubavi u Izrailju u vrijeme proroka Jeliseja; i nijedan se od njih ne očisti do Neeman Sirijanin.

28. I svi se u sinagogi ispuniše gnjeva kad čuše ovo.

29. I ustavši istjeraše ga napolje iz grada, i odvedoše ga na vrh gore gdje bijaše njihov grad sazidan, da bi ga bacili odozgo.

30. Ali on prođe između njih, i otide.

31. I siđe u Kapernaum, grad galilejski, i učaše ih subotom.

32. I čuđahu se nauci njegovoj vrlo; jer riječ njegova bješe silna.

33. I u sinagogi bješe čovjek sa duhom nečistog demona, i povika iz sveg glasa

34. Govoreći: Prođi se, šta hoćeš od nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te ko si: Svetac Božiji.

35. I zaprijeti mu Isus govoreći: Umukni, i iziđi iz njega! I oborivši ga demon na sredinu, iziđe iz njega nimalo mu ne naudivši.
36. I zaprepašćenje zahvati sve i razgovarahu među sobom govoreći: Kakva je to riječ da vlašću i silom zapovijeda nečistim duhovima, i izlaze?
37. I otide glas o njemu po svima okolnim mjestima.
38. Podigavši se pak iz sinagoge dođe u kuću Simonovu; a taštu Simonovu bješe uhvatila velika groznica, i moliše ga za nju.
39. I stavši više nje zaprijeti groznici, i pusti je. I odmah ustade i služaše im.
40. A kada zahodaše sunce, svi koji imadahu bolesnike od razliĉnih bolesti dovođahu ih njemu; a on na svakoga od njih polagaše ruke, i iscjeljivaše ih.
41. A i demoni izlažahu iz mnogih vićući i govoreći: Ti si Hristos Sin Božiji. I prijeteći im ne dopuštaše da govore da znaju da je on Hristos.
42. A kad nasta dan, iziđe i otide u pusto mjesto; i narod ga tražaše, i dođe k njemu, i zadržavahu ga da ne ide od njih.
43. A on im reče: I drugim gradovima treba mi blagovijestiti o Carstvu Božijem; jer sam na to poslan.
44. I propovijedaše po sinagogama galilejskim.

5 Čudesan ribolov i poziv trojice apostola. Iscjeljenje gubavoga i oduzetoga. Pozivanje Levija - Mateja za apostola. O postu.

- 17). 1. A dogodi se kada se narod sleže k njemu da sluša riječ Božiju i on stajaše kraj Genisaretskog jezera,
2. I vidje dvije lađe gdje stoje ukraj jezera, a ribari bijahu izišli iz njih i ispirahu mreže.
3. I uđe u jednu lađu, koja bijaše Simonova, i zamoli ga da odmakne malo od obale; i sjede i učaše narod iz lađe.
4. A kad presta govoriti, reče Simonu: Hajde na dubinu i bacite mreže svoje za lov.
5. I odgovarajući Simon reče mu: Učitelju, svu noć smo se trudili, i ništa ne uhvatismo; ali na tvoju riječ baciću mrežu.
6. I učinivši to uloviše veliko mnoštvo riba te im se mreža poče cijepati.
7. I dadoše znak društvu koje bješe na drugoj lađi da dođu da im pomognu; i dođoše, i napuniše obje lađe tako da se one potapahu.

8. A kad vidje Simon Petar, pripade koljenima Isusovim govoreći: Iziđi od mene, Gospode, jer sam čovjek grješan.
9. Jer zaprepašćenje obuze njega i sve koji bijahu s njim zbog lova ribe što uhvatiše,
10. A tako isto i Jakova i Jovana, sinove Zevedejeve, koji bijahu drugovi Simonovi. I reče Isus Simonu: Ne boj se, od sada ćeš ljude loviti.
11. I izvukavši obje lađe na zemlju ostaviše sve, i otidoše za njim.
12. I kada bijaše Isus u jednome gradu, i gle, čovjek sav u gubi, pa vidjevši Isusa pade ničice i zamoli ga govoreći: Gospode, ako hoćeš možeš me očistiti.
13. I pruživši ruku dohvati ga se, i reče: Hoću, očisti se! I odmah guba spade s njega.
14. I on mu zapovjedi da nikom ne kazuje: Nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar za očišćenje svoje, kako je naredio Mojsej za svjedočanstvo njima.
15. Ali se glas o njemu još većma širio, i mnoštvo naroda stjecalo se da ga slušaju i da ih on iscjeljuje od njihovih bolesti.
16. A on se udaljavaše u pustinju i moljaše se Bogu.
17. I dogodi se jednoga dana kad on učaše, sjedahu ondje fariseji i zakonici koji bijahu došli iz sviju sela galilejskih i judejskih i iz Jerusalima; i bi sila Gospodnja da ih iscjeljuje;
18. I gle, ljudi donesoše na odru čovjeka koji bješe oduzet, i tražahu kako da ga unesu i polože pred njega.
19. I ne našavši kuda bi ga unijeli od naroda, popeše se na kuću i kroz krov spustiše ga sa odrom na sredinu pred Isusa.
20. I vidjevši vjeru njihovu reče mu: Čovječe, opraštaju ti se grijesi tvoji.
21. I počеше pomišljati u sebi književnici i fariseji govoreći: Ko je ovaj što govori hule? Ko može opraštati grijeha osim jedini Bog?
22. A razumjevši Isus pomisli njihove, odgovarajući reče im: Šta pomišljate u srcima svojim?
23. Šta je lakše, reći: Opraštaju ti se grijesi tvoji, ili reći: Ustani i hodi?
24. Ali da znate da vlast ima Sin Čovječiji na zemlji opraštati grijeha, - reče uzetome: Tebi govorim, ustani i uzmi odar svoj i idi domu svome.
25. I odmah ustade pred njima, i uze na čemu ležaše, i otide domu svome slaveći Boga.

26. I svi se zadiviše, i slavljahu Boga, i ispunivši se straha govorahu: Čuda se nagledasmo danas!

27. I potom iziđe, i vidje carinika po imenu Levije gdje sjedi na carini, i reče mu: Hajde za mnom.

28. I ostavivši sve, ustade i pođe za njim.

29. I priredi mu Levije kod kuće svoje veliku gozbu; i bješe mnoštvo carinika i drugih koji sjedahu sa njim za trpezom.

30. I gundahu književnici njihovi i fariseji govoreći učenicima njegovim: Zašto sa carinicima i grješnicima jedete i pijete?

31. I odgovarajući Isus reče im: Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni.

32. Nisam došao da pozovem pravednike nego grješnike na pokajanje.

33. A oni mu rekoše: Zašto učenici Jovanovi poste često i molitve čine, a tako i farisejski; dok tvoji jedu i piju?

34. A on im reče: Zar možete natjerati svatove da poste dok je ženik s njima?

35. Nego će doći dani kad će se oteti ženik od njih, i onda će postiti u one dane.

36. Kaza im pak i priču: Niko ne meće zakrpu od nove haljine na staru haljinu, inače će i novu razdrijeti, i staroj ne odgovara zakrpa od nove.

37. I niko ne sipa vino novo u mjevove stare, inače vino novo razdere mjevove, i ono se prolije, i mjevovi propadnu.

38. Nego vino novo u mjevove nove treba sipati, i oboje će se sačuvati.

39. I niko ko je pio staro neće odmah novoga; jer veli: staro je bolje.

6 Trganje klasja u subotu. Iscjeljenje čovjeka sa suhom rukom. Isusov sud o suboti. Izbor Dvanaestorice apostola. Besjeda na gori.

22). 1. Dogodi se pak u drugu subotu po Pashi da je on išao kroz usjeve, a učenici njegovi trgali su klasje, trli ga rukama i jeli.

2. A neki od fariseja rekoše im: Zašto činite što se ne smije činiti u subotu?

3. I odgovorivši Isus reče im: Zar ni to niste čitali šta učini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?

4. Kako uđe u dom Božiji, i uze hljebove predloženja, i jede, i dade onima što bijahu s njim, koje nikome nije bilo dopušteno jesti sem jedino sveštenicima.

5. I govoraše im: Sin Čovječiji je gospodar i od subote.

6. A dogodi se i u drugu subotu da on uđe u sinagogu i učaše, i bješe ondje čovjek kome desna ruka bješe suha.

7. Motrahu pak na njega književnici i fariseji neće li u subotu iscijeliti, da bi našli optužbu protiv njega.

8. A on znadaše pomisli njihove, i reče čovjeku koji imaše suhu ruku: Ustani i stani na sredinu! A on podigavši se stade.

9. A Isus im reče: Zapitaću vas: šta treba u subotu: dobro činiti ili zlo činiti? Dušu spasti ili pogubiti? A oni ćutahu.

10. I pogledavši na sve njih, reče mu: Pruži ruku svoju. A on učini tako; i ruka mu posta zdrava kao i druga.

11. A oni se napuniše bezumlja, i govorahu među sobom šta bi učinili Isusu.

12. A dogodi se u dane one da iziđe na goru da se moli; i provede svu noć u molitvi Bogu.

13. I kad bi dan, dozva učenike svoje, i izabra od njih Dvanaesticu, koje i apostolima nazva:

14. Simona, koga prozva Petrom, i Andreja brata njegova, Jakova i Jovana Filipa i Vartolomeja,

15. Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Simona zvanoga Zilot,

16. Judu Jakovljeva, i Judu Iskariotskoga, koji i postade izdajnik.

17. I sišavši s njima, stade na mjestu ravnom i mnogo učenika njegovih; i mnoštvo naroda iz sve Judeje i Jerusalima, i iz primorja tirskeg i sidonskog.

18. Koji dođoše da ga slušaju i da se iscjeljuju od svojih bolesti, i koje su mučili duhovi nečisti; i iscjeljivahu se.

19. I sav narod tražaše da ga se dotakne; jer iz njega izlažaše sila i iscjeljivaše ih sve.

20. I on podignuvši oči svoje na učenike svoje govoraše: Blaženi siromašni, jer je vaše Carstvo Božije.

21. Blaženi koji ste gladni sada, jer ćete se nasititi.

Blaženi koji plaćete sada, jer ćete se nasmijati.

22. Blaženi ste kad vas ljudi omrznu i kad vas odbace i osramote, i razglase ime vaše kao zlo zbog Sina Čovječijega.

23. Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, velika je plata vaša na nebu. Jer su tako činili prorocima ocevi njihovi.

24. Ali teško vama bogatima, jer ste već primili utjehu svoju.

25. Teško vama koji ste siti sada, jer ćete ogladnjeti. Teško vama koji se smijete sada, jer ćete zaridati i zaplakati.

26. Teško vama kada stanu svi ljudi dobro govoriti o vama, jer su tako činili lažnim prorocima ocevi njihovi.

27. Ali govorim vama koji slušate: Ljubite neprijatelje svoje, dobro tvorite onima koji vas mrze;

28. Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se za one koji vas vrijeđaju.

29. Onome koji te udari po obrazu, okreni i drugi; i koji hoće da ti uzme haljinu, podaj i košulju.

30. A svakome koji ište u tebe, podaj; i koji tvoje uzme, ne išti.

31. I kako hoćete da vama čine ljudi, činite tako i vi njima.

32. I ako ljubite one koji vas ljube, kakva vam je hvala? Jer i grješnici ljube one koji njih ljube.

33. I ako činite dobro onima koji vama čine dobra, kakva vam je hvala? Jer i grješnici čine tako.

34. I ako dajete u zajam onima od kojih se nadate da ćete dobiti, kakva vam je hvala? Jer i grješnici grješnicima daju u zajam da dobiju opet onoliko.

35. Nego ljubite neprijatelje svoje, i činite dobro, i dajite u zajam ne nadajući se ničemu; i plata će vam biti velika, i bićete sinovi Svevišnjega, jer je on blag i prema nezahvalnima i zlima.

36. Budite, dakle, milostivi kao i Otac vaš što je milostiv.

37. I ne sudite, i neće vam se suditi; i ne osuđujte, i nećete biti osuđeni; opraštajte, i oprostiće vam se.

38. Dajite, i daće vam se; mjeru dobru i nabijenu i stresenu i prepunu daće vam u naručje vaše. Jer kakvom mjerom mjerite onakvom će vam se mjeriti.

39. I kaza im priču: Može li slijepac slijepca voditi? Neće li oba pasti u jamu?
40. Nema učenika nad učiteljem svojim, nego i kada se usavrši biće svaki kao i učitelj njegov.
41. A zašto vidiš trun koji je u oku brata tvojega, a brvno koje je u tvojemu oku ne osjećaš?
42. Ili, kako možeš reći bratu svojemu: Brate, stani da izvadim trun koji je u oku tvojemu, kada sam ne vidiš brvno u oku svojemu? Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda vidjeti da izvadiš trun iz oka brata svojega.
43. Jer nema drveta dobra da rađa zao rod, niti drveta zla da rađa dobar rod.
44. Jer se svako drvo po rodu svome poznaje; jer se smokve ne беру sa trnja, niti se grožđe bere s kupine.
45. Dobar čovjek iz dobre riznice srca svojega iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice srca svojega iznosi zlo, jer usta njegova govore od suviška srca.
46. A što me zovete: Gospode, Gospode, a ne izvršujete što govorim?
47. Svaki koji dolazi meni i sluša riječi moje i izvršuje ih, kazaću vam kome je sličan:
48. Sličan je čovjeku koji, gradeći kuću iskopa i udubi i položi temelj na kamenu; a kada dođoše vode, navali rijeka na tu kuću i ne mogaše je pokrenuti, jer joj je temelj na kamenu.
49. A koji je čuo i nije izvršio sličan je čovjeku koji sagradi kuću na zemlji bez temelja, na koju navali rijeka i odmah pade, i raspade se kuća ona strašno.

7 Iscjeljenje kapetanovog sluga. Vaskrsenje mladića u Nainu. Izaslanstvo Jovanovo i Isusovo svjedočanstvo o Jovanu. Isus u domu Simona fariseja. Grješnica ga pomazuje mirisom.

1. A kada završi sve riječi svoje pred narodom, uđe u Kapernaum.
2. U kapetana pak jednoga bijaše sluga bolestan na umoru koji mu bješe mio.
3. A kad ču za Isusa, posla mu starješine judejske moleći ga da dođe i spase mu slugu.
4. A oni došavši Isusu moljahu ga usrdno, govoreći: Dostojan je da mu to učiniš,
5. Jer ljubi narod naš, i sagradi nam sinagogu.
6. A Isus iđaše s njima. I kad već bijaše nedaleko od kuće, posla kapetan njemu prijatelje govoreći mu: Gospode, ne trudi se, jer nisam dostojan da pod krov moj uđeš;

7. Zato i ne smatrah sebe dostojnim da ti dođem; nego samo reci riječ, i ozdraviće sluga moj.
8. Jer i ja sam čovjek pod vlašću, i imam pod sobom vojnike, pa rečem jednome: Idi, i ide; i drugome: Dođi, i dođe; i slugi svojemu: Učini to, i učini.
9. A kad to ču Isus, zadivi mu se, i okrenuvši se narodu koji išaše za njim reče: Kažem vam: ni u Izrailju toliku vjeru ne našoh.
10. I kada se poslani vratiše, našoše bolesnoga slugu zdrava.
11. I dogodi se potom da on išaše u grad koji se zove Nain, i s njim išahu mnogi učenici njegovi i mnoštvo naroda.
12. A kada se približi vratima grada, i gle, iznošahu mrtvac, jedinca sina matere njegove, i ona bješe udovica; i mnogi narod iz grada išaše sa njom.
13. I vidjevši je Gospod sažali se na nju, i reče joj: Ne plači!
14. I pristupivši dohvati se nosila, a nosioci stadoše; i reče: Momče, tebi govorim, ustani!
15. I sjede mrtvac i stade govoriti; i dade ga materi njegovoj.
16. A strah obuze sve, i slavljahu Boga govoreći: Veliki prorok podiže se među nama, i Bog pohodi narod svoj.
17. I otide glas ovaj o njemu po svoj Judeji i po svoj okolini.
18. I javiše Jovanu učenici njegovi za sve ovo.
19. I pozva Jovan dvojicu od učenika svojih i posla ih Isusu, govoreći: Jesi li ti Onaj što će doći, ili drugoga da čekamo?
20. Došavši pak ti ljudi k njemu rekoše: Jovan Krstitelj posla nas tebi govoreći: Jesi li ti Onaj što će doći, ili drugoga da čekamo?
21. A u taj čas on iscijeli mnoge od bolesti, i od rana i od zlih duhova, i mnogima slijepim darova vid.
22. I odgovarajući Isus reče im: Idite i kažite Jovanu što vidjeste i čuste: slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se propovijeda jevanđelje;
23. I blažen je onaj koji se ne sablazni o mene.
24. A kad otidoše učenici Jovanovi, poče narodu govoriti za Jovana: Šta ste izišli u pustinju da vidite? Trsku koju ljujla vjetar?

25. Nego šta ste izišli da vidite? Čovjeka u meke haljine obučena? Eto, koji gospodske haljine nose i u slastima žive po carskim su dvorovima.
26. No šta ste izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem i više od proroka.
27. Ovo je onaj za koga je pisano: Evo, ja šaljem anđela svojega pred licem tvojim koji će pripremiti put tvoj pred tobom.
28. Jer vam kažem: Nijedan između rođenih od žena nije veći prorok od Jovana Krstitelja; a najmanji u Carstvu Božijem veći je od njega.
29. I sav narod koji slušaše i carinici opravdaše Boga, krstivši se krštenjem Jovanovim;
30. A fariseji i zakonici odbaciše volju Božiju o njima, ne krstivši se od njega.
31. (A Gospod reče): S kime ću, dakle, uporediti ljude ovoga roda, i kome su slični?
32. Slični su djeci što sjede na trgu i dovikuju jedni drugima govoreći: Svirasmo vam, i ne igraste; naricasmo vam, i ne plakaste.
33. Jer je došao Jovan Krstitelj koji hljeba ne jede niti vina pije, a vi govorite: Demon je u njemu.
34. Došao je Sin Čovječiji koji i jede i pije, a vi kažete: Gle čovjeka izjelice i pijanice, druga carinicima i grješnicima.
35. I bi opravdana premudrost od sve djece njezine.
- Moljaše ga pak jedan od fariseja da bi objedovao u njega; i ušavši u kuću farisejevu, sjede za trpezu.
37. I gle, žena u gradu koja bješe grješnica, doznajući da je Isus za trpezom u kući farisejevoj, donese miris u sudu od alavastra.
38. I stavši pozadi kod nogu njegovih plakaše, i stade kvasiti noge njegove suzama, i kosom glave svoje otiraše, i cjelivaše noge njegove, i mazaše mirisom.
39. A kad vidje farisej koji ga je pozvao, reče u sebi: Da je on prorok, znao bi ko i kakva ga se žena dotiče; jer je grješnica.
40. I odgovarajući Isus reče mu: Simone, imam ti nešto kazati. A on reče: Učitelju, kaži.
41. A Isus reče: Dvojica bijahu dužni jednome povjeriocu, jedan bješe dužan pet stotina dinara, a drugi pedeset.
42. A kad oni ne imadoše da mu vrate, pokloni obojici. Kaži, koji će ga od njih dvojice većma ljubiti?

43. A Simon odgovarajući reče: Mislim onaj kome više pokloni. A on mu reče: Pravo si sudio.
44. I okrenuvši se ženi, reče Simonu: Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, ni vode mi na noge nisi dao, a ona mi suzama obli noge, i kosom glave svoje obrisa.
45. Cjeliva mi nisi dao; a ona, otkako uđe, ne presta cjelivati mi noge.
46. Uljem nisi pomazao glavu moju, a ona mirisom pomaza mi noge.
47. Zato ti kažem: Opraštaju joj se grijesi mnogi, jer je veliku ljubav imala; a kome se malo oprašta malu ljubav ima.
48. A njoj reče: Opraštaju ti se grijesi.
49. I stadoše u sebi govoriti oni što sjedahu s njim za trpezom: Ko je ovaj što i grijehe oprašta?
50. A ženi reče: Vjera tvoja spasla te je; idi u miru.

8 Priča o sijaču i sjemenu. Mati i braća Isusova. Stišavanje bure na moru. Čudo s gadarinskim bjesomučnikom. Iscjeljenje krvotočive žene. Vaskrsenje Jairove kćeri.

1. I bi poslije toga, i on prohođaše po gradovima i po selima propovijedajući i blagovijesteći Carstvo Božije, i Dvanaestorica s njim,
2. I neke žene koje bijahu izliječene od zlih duhova i bolesti: Marija, zvana Magdalina, iz koje je izišlo sedam demona,
3. I Jovana, žena Huze, pristava Irodova, i Susana, i druge mnoge koje mu služahu svojim imanjem.
4. A kad se sabra naroda mnogo, i iz sviju gradova dolažahu njemu, kaza u priči:
5. Iziđe sijač da sije sjeme svoje; i kad sijaše, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozobaše ga.
6. A drugo pade na kamen, i iznikavši osuši se, jer nemaše vlage.
7. A drugo pade usred trnja, i uzraste trnje i uguši ga.
8. A drugo pade na zemlju dobru, i iznikavši donese stostruki rod. Govoreći ovo povika: Ko ima uši da čuje neka čuje!
9. A učenici njegovi pitahu ga govoreći: Šta znači ova priča?

10. A on reče: Vama je dano da znate tajne Carstva Božijega; a ostalima biva u pričama, da gledajući ne vide, i čujući ne razumiju.
11. A ova priča znači: Sjeme je riječ Božija.
12. A koje je kraj puta to su oni koji slušaju, ali potom dolazi đavo i uzima riječ iz srca njihovoga, da ne vjeruju i da se ne spasu.
13. A koje je na kamenu to su oni koji kada čuju s radošću primaju riječ; i ovi korijena nemaju te za neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme iskušenja otpadnu.
14. A koje u trnje pade, to su oni koji čuše i, živeći u brigama i bogatstvu i slastima ovoga života, budu ugušeni, i ne donesu roda.
15. A koje je na dobroj zemlji, to su oni koji čuvši riječ, u dobrome i čistom srcu drže je, i rod donose u trpljenju. Ovo govoreći povika: Ko ima uši da čuje neka čuje!
16. A niko ne poklapa sudom svjetiljku kad je zapali, niti je meće pod krevet, nego je postavlja na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost.
17. Jer nema ništa tajno što neće biti javno, ni sakriveno što se neće doznati i na vidjelo izići.
18. Pazite, dakle, kako slušate; jer ko ima daće mu se, a ko nema, uzeće se od njega i ono što misli da ima.
19. Dođoše pak njemu mati i braća njegova, i ne mogahu od naroda da se sastanu s njim.
20. I javiše mu govoreći: Mati tvoja i braća tvoja stoje napolju, i hoće da te vide.
21. A on odgovarajući reče im: Mati moja i braća moja oni su koji slušaju riječ Božiju i izvršuju je.
22. I dogodi se jednoga dana i uđe on i učenici njegovi u lađu, i reče im: Pređimo na onu stranu jezera. I pođoše.
23. I dok plovljahu, on zaspao. I podiže se oluja na jezeru, i voda nadiraše, i bijahu u opasnosti.
24. I pristupivši probudiše ga govoreći: Učitelju, učitelju, izgibosmo! A on ustade, i zaprijeti vjetru i valovima vodenim, i prestadoše i nastala tišina.
25. A njima reče: Gdje je vjera vaša? A oni se uplašiše, i čuđahu se govoreći jedan drugome: Ko je ovaj da i vjetrovima i vodi zapovijeda, i slušaju ga?
26. I doploviše u zemlju gadarinsku koja je prema Galileji.

27. A kad on iziđe na zemlju, sreće ga neki čovjek iz grada u kome bijahu demoni dugo vremena, i u haljine ne oblačahu se, i ne življahu u kući, nego u grobovima.
28. A kad vidje Isusa, uzviknuvši pade pred njim i iz svega glasa reče: Šta hoćeš od mene, Isuse, Sine Boga Višnjega? Molim te, ne muči me!
29. Jer on zapovjedi duhu nečistome da iziđe iz čovjeka; jer ga mučahu mnogo godina, i vezivahu ga verigama i lancima čuvajući ga, i kidaše veze, i tjeraše ga demon po pustinjama.
30. A Isus ga zapita govoreći: Kako ti je ime? A on reče: Legion; jer mnogi demoni bijahu ušli u njega.
31. I moljahu ga da im ne zapovjedi da idu u bezdan.
32. A ondje pasijahu po gori veliko krdo svinja, i moljahu ga da im dopusti da u njih uđu. I dopusti im.
33. A pošto iziđoše demoni iz čovjeka, uđoše u svinje; i jurnu krdo sa strmeni u jezero, i utopi se.
34. A kad vidjeh svinjari šta se dogodilo, pobjegoše i javiše u gradu i po selima.
35. I iziđoše da vide šta se desilo, i dođoše Isusu, i nađoše čovjeka iz koga bijahu izišli demoni gdje sjedi odjeven i priseban kod nogu Isusovih; i uplaših se.
36. A oni što bijahu vidjeli, obavijestih ih kako se spase bjesomučni.
37. I moljahu ga sav narod iz okoline gadarinske da ode od njih; jer bijahu obuzeti strahom velikim. A on uđe u lađu i vrati se.
38. A čovjek iz koga iziđoše demoni moljahu ga da bi s njim bio; ali ga Isus otpusti govoreći:
39. Vrati se domu svome, i kazuj šta ti učini Bog. I otide propovijedajući po svemu gradu šta mu učini Isus.
40. A kad se vrati Isus, sreće ga narod, jer ga svi očekivahu.
41. I gle, dođe čovjek po imenu Jair, i on bješe starješina sinagoge, i pavi pred noge Isusove, moljahu ga da uđe u dom njegov.
42. Jer u njega bješe jedinica kći oko dvanaest godina, a ona umirahu. A kad išahu Isus, narod se tiskao oko njega.
43. I bješe neka žena bolesna od tečenja krvi dvanaest godina, koja je sve svoje imanje potrošila na ljekare i nijedan je nije mogao izliječiti:

44. I pristupivši sastrag dotače se skuta haljine njegove, i odmah stade tečenje krvi njene.
45. I reče Isus: Ko je to što me se dotače? A kada svi odricahu, reče Petar i koji bijahu s njim: Nastavniče, narod te opkolio i gura te, a ti govoriš: Ko je to što me se dotače?
46. A Isus reče: Neko me se dotače, jer ja osjetih silu koja iziđe iz mene.
47. A kad vidje žena da se nije sakrila, pristupi drhteći, i pade pred njim, i kaza mu pred svim narodom zašto ga se dotače i kako odmah ozdravi.
48. A on joj reče: Ne boj se, kćeri, vjera tvoja spasla te je; idi u miru.
49. Dok on još govoraše dođe neko od starješine sinagoge i reče mu: Umrla je kći tvoja, ne trudi Učitelja.
50. A kada ču Isus, odgovori mu govoreći: Ne boj se, samo vjeruj, i biće spasena.
51. I došavši u kuću, ne dopusti nikome da uđe osim Petru i Jovanu i Jakovu, i djevojčinom ocu i materi.
52. I svi plakahu i jaukahu za njom. A on reče: Ne plačite, nije umrla nego spava.
53. I podsmijevahu mu se znajući da je umrla.
54. A on izgnavši sve uze je za ruku i zovnu, govoreći: Djevojko, ustani.
55. I povrati se duh njen, i ustade odmah; i on zapovjedi da joj dadu da jede.
56. I zadiviše se veoma roditelji njeni. A on im zapovjedi da nikome ne kazuju šta se dogodilo.

9 Slanje Dvanaestorice na propovijed. Čudo umnoženja hljebova. Petrovo ispovijedanje Hrista. Prvo predskazivanje stradanja. O nošenju krsta. Preobraženje Hristovo. Iscjeljenje bjesomučnog dječaka. Drugo predskazivanje stradanja. Spor o šome ko je najveći. Čudesa imenom Isusovim. O sledovanju za Hristom.

1. Sazvavši pak Dvanaesticu učenika svojih, dade im silu i vlast nad svim demonima, i da liječe od bolesti.
2. I posla ih da propovijedaju Carstvo Božije, i da iscjeljuju bolesne.
3. I reče im: Ništa ne uzimajte na put, ni štapa, ni torbe, ni hljeba ni novca, niti po dvije haljine da imate.
4. I u koju kuću uđete, ondje ostajte i odande polazite.

5. I koji god vas ne prime, izlazeći iz grada onoga, otresite i prah sa nogu svojih, za svjedočanstvo protiv njih.
6. A oni izlazeći prolažahu po selima propovijedajući jevanđelje i liječeći svuda.
7. A Irod četverovlasnik ču šta on čini, i bijaše u nedoumici. Jer neki govorahu da je Jovan ustao iz mrtvih;
8. A jedni da se Ilija pojavio; drugi opet, da je vaskrsao neki od starih proroka.
9. I reče Irod: Jovana ja posjekoh; ali ko je taj o kome slušam tako nešto? I nastojaše da ga vidi.
10. I vrativši se apostoli ispričaše mu šta su učinili. I uzevši ih otide nasamo u mjesto pusto kod grada zvanog Vitsaida.
11. A kad narod saznade, pođe za njim, i on ih primi i govoraše im o Carstvu Božijem i iscijeli one koji trebahu izliječenja.
12. A dan stade naginjati. Tada pristupiše Dvanaestorica i rekoše mu: Otpusti narod, neka idu na konak u okolna sela i zaseoke, i nek nađu hrane, jer smo ovdje u pustom mjestu.
13. A on im reče: Podajte im vi da jedu. A oni rekoše: U nas nema više od pet hljebova i dvije ribe; sem da mi odemo i kupimo hrane za sav ovaj narod.
14. Jer bijaše ljudi, oko pet hiljada. Ali on reče učenicima svojim: Posadite ih na skupine po pedeset.
15. I učiniše tako, i posadiše ih sve.
16. A on uze onih pet hljebova i obje ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi ih i prelomi, i davaše učenicima da postave narodu.
17. I jedoše i nasitiše se svi, i nakupiše komada što im preteče dvanaest kotarica.
18. I kada se jedanput moljaše Bogu nasamo, s njim bijahu učenici, i zapita ih govoreći: Šta govori narod ko sam ja?
19. A oni odgovarajući rekoše: Jedni vele da si Jovan Krstitelj, a drugi da si Ilija; drugi opet da je neki od drevnih proroka vaskrsao.
20. A on im reče: A vi šta kažete ko sam ja? A Petar odgovarajući reče: Hristos Božiji.
21. A on im zaprijeti i zapovjedi da to nikome ne kazuju,
22. Rekavši da Sinu Čovječijemu treba mnogo postradati, i da će ga starješine i prvosveštenici i književnici odbaciti, i da će biti ubijen, i trećega dana da će ustati.

23. A svima govoraše: Ako ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe i uzme krst svoj i za mnom ide.
24. Jer ko hoće život svoj da sačuva, izgubiće ga; a ko izgubi život svoj mene radi, taj će ga sačuvati.
25. Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet zadobije a sebe upropasti ili sebi naudi?
26. Jer ko se postidi mene i mojih riječi njega će se Sin Čovječiji postidjeti kada dođe u slavi svojoj i Očevoj i svetih anđela.
27. A kažem vam zaista: Ima nekih među ovima što stoje ovdje koji neće okusiti smrti dok ne vide Carstva Božijega.
28. A oko osam dana poslije ovih riječi, uze on Petra i Jovana i Jakova i pope se na goru da se pomoli Bogu.
29. I dok se moljaše postade izgled lica njegovog drugačiji, i odijelo njegovo bijelo i blistajuće.
30. I gle, dva čovjeka govorahu s njim, a to bijahu Mojsej i Ilija,
31. Koji se pokazaše u slavi, i govorahu o ishodu njegovom koji je imao da se ispuni u Jerusalimu.
32. A Petar i oni s njim bjehu savladani snom; ali probudivši se vidješe slavu njegovu i dva čovjeka što stajahu s njim.
33. I kad se odvajahu oni od njega, reče Petar Isusu: Učitelju, dobro nam je ovdje biti; da sagradimo tri sjenice: jednu tebi, i jednu Mojseju, i jednu Iliji, - ne znajući šta govori.
34. A dok on to govoraše nastade oblak i zakloni ih; i uplašise se kada zađoše u oblak.
35. I ču se iz oblaka glas koji govoraše: Ovo je Sin moj ljubljani, njega slušajte.
36. I kada se ču glas, nađe se Isus sam. I oni začutaše i nikom ne objaviše u one dane ništa od onoga što su vidjeli.
37. A idući dan kada siđoše sa gore, sreće ga mnoštvo naroda.
38. I gle, čovjek iz naroda povika govoreći: Učitelju, molim te, pogledaj na sina mojega, jer mi je jedinac;
39. I evo, hvata ga duh i više iznenadno; i lomi ga uz pjenu, i jedva se udalji od njega pošto ga izlomi.
40. I molih učenike tvoje da ga istjeraju, pa ne mogoše.

41. A Isus odgovarajući reče: O rode nevjerni i pokvareni! Dokle ću biti s vama i trpjeti vas? Dovedi amo sina svojega.
42. A još dok on prilažашe stade ga demon kidati i lomiti. A Isus zaprijeti duhu nečistome, i iscijeli dječaka, i predade ga ocu njegovom.
43. I svi se veoma divljahu veličanstvu Božijem. A kada se svi čuđahu svemu što učini Isus reče učenicima svojim:
44. Stavite vi u uši svoje ove riječi: Sin Čovječiji biće predan u ruke ljudi.
45. A oni ne razumijevahu ovu riječ; jer bješe sakrivena od njih da je ne shvate; i bojahu se da ga zapitaju za ovu riječ.
46. A uđe pomisao u njih ko bi među njima bio veći.
47. A Isus znajući pomisao srca njihova uze dijete i postavi ga kraj sebe,
48. I reče im: Koji primi ovo dijete u ime moje, mene prima; a koji mene primi, prima Onoga koji je mene poslao; jer koji je najmanji među svima vama, taj je veliki.
49. A Jovan odgovarajući reče: Nastavniče, vidjesmo jednoga gdje imenom tvojim izgoni demone, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za tobom.
50. I reče mu Isus: Ne zabranjujte, jer nije protiv vas; a ko nije protiv vas, s vama je.
51. I kada se navršavahu dani njegovog uzlaženja (na nebo), on čvrsto odluči da ide u Jerusolim.
52. I posla glasnike pred sobom; i oni otidoše i dođoše u selo samarjansko da pripreme za njega.
53. I ne primiše ga, zato što on iđашe u Jerusolim.
54. A kad vidješe učenici njegovi Jakov i Jovan, rekoše: Gospode, hoćeš li da rečemo da oganj siđe s neba i da ih istrijebi, kao i Ilija što učini?
55. A on okrenuvši se zaprijeti im i reče: Ne znate kakvoga ste vi duha.
56. Jer Sin Čovječiji ne dođe da pogubi duše ljudske nego da spase. I otidoše u drugo selo.
57. A kad oni iđahu putem, reče mu neko: Gospode, ići ću za tobom kud god pođeš.
58. A Isus mu reče: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječiji nema gdje glavu skloniti.
59. A drugome reče: Hajde za mnom! A on reče: Gospode, dopusti mi da prvo odem da sahranim oca svojega.

60. A Isus mu reče: Ostavi neka mrtvi sahranjuju svoje mrtvace; a ti hajde te objavljuj Carstvo Božije.

61. A i drugi reče: Gospode, ići ću za tobom, ali prvo mi dopusti da odem da se oprostim sa domaćima svojim.

62. A Isus mu reče: Nijedan ko je metnuo ruku svoju na plug pa se obazire nazad, nije pripravan za Carstvo Božije.

10 Slanje Sedamdesetorice na propovijed. Opomene nepokajanim gradovima. Isus proslavlja Boga Oca. Dvije najveće zapovjesti. O milostivom Samarjaninu. Marša i Marija.

1. A potom izabra Gospod i druge, Sedamdesetoricu, i posla ih dva po dva pred licem svojim u svaki grad i mjesto kuda namjeravaše sam ići.

2. I reče im: Žetve je mnogo, a poslenika malo; zato se molite gospodaru žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

3. Idite; evo ja vas šaljem kao jaganjce među vukove.

4. Ne nosite kesu ni torbu ni obuću, i nikoga ne pozdravljajte na putu.

5. U koju god kuću uđete najprije kažite: Mir domu ovome!

6. I ako bude ondje sin mira, ostaće na njemu mir vaš; ako li ne bude, vratiće se vama.

7. A u toj kući budite, i jedite i pijte što u njih ima, jer je poslenik dostojan plate svoje; ne prelazite iz kuće u kuću.

8. I u koji god grad uđete i prime vas, jedite što vam se iznese,

9. I iscjeljujte bolesnike koji su u njemu, i govorite im: Približilo vam se Carstvo Božije.

10. I u koji god grad uđete i ne prime vas, izišavši na trgove njegove, recite:

11. I prah što nam je prionuo od grada vašega za noge naše otresamo vam. Ali ovo znajte da vam se približilo Carstvo Božije!

12. Kažem vam da će Sodomu biti lakše u Dan onaj negoli gradu tome.

13. Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila čudesa što su bila u vama, davno bi se, sjedeći u kostrijeti i pepelu, pokajali.

14. Ali Tiru i Sidonu biće lakše na Sudu nego vama.

15. I ti, Kapernaume, koji si se do neba podigao, do ada ćeš se survati.

16. Ko vas sluša mene sluša, i ko se vas odriče, mene se odriče; a ko se mene odriče, odriče se Onoga koji je mene poslao.
17. Vратиše se pak Sedamdesetorica sa radošću govoreći: Gospode, i demoni nam se pokoravaju u ime tvoje.
18. A on im reče: Vidjeh satanu gdje pade sa neba kao munja.
19. Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i skorpije i na svu silu vražiju, i ništa vam neće nauditi.
20. Ali se tome ne radujte što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte što su imena vaša napisana na nebesima.
21. U taj čas obradova se duhom Isus i reče: Hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razboritih, a otkrio to bezazlenima. Da, Oče, jer je tako bila volja tvoja.
22. I okrenuvši se učenicima reče: Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna ko je Sin, osim Oca, ni ko je Otac, osim Sina, i ako Sin hoće kome otkriti.
23. I okrenuvši se učenicima nasamo reče: Blago očima koje vide što vi vidite.
24. Jer vam kažem da su mnogi proroci i carevi željeli vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i čuti što vi čujete, i ne čuše.
25. I gle, zakonik neki ustade i kušajući ga reče: Učitelju, šta mi treba činiti da naslijedim život vječni?
26. A on mu reče: Šta je napisano u Zakonu? Kako čitaš?
27. A on odgovarajući reče: Ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i bližnjega svoga kao samoga sebe.
28. A on mu reče: Pravo si odgovorio; to čini i živjećeš.
29. A on, želeći sebe da opravda, reče Isusu: A ko je bližnji moj?
30. A Isus odgovarajući reče: Čovjek neki silažaše iz Jerusalima u Jerihon, i zapade među razbojnike, i ovi ga svukoše i rane mu zadadoše, pa odoše, a njega polumrtva ostaviše.
31. Slučajno pak silažaše onim putem neki sveštenik i vidjevši ga, prođe.
32. A tako i levit, kad je bio na onom mjestu, pristupivši, pogleda ga i prođe.
33. A Samarjanin neki putujući dođe do njega, pa kad ga vidje sažali mu se;

34. I pristupivši zavi mu rane i zali uljem i vinom; i posadivši ga na svoje kljuse dovede ga u gostionicu, i postara se oko njega.

35. I sutradan polazeći izvadi dva dinara te dade gostioničaru, i reče mu: Pobrini se za njega, a što više potrošiš ja ću ti platiti kad se vratim.

36. Šta misliš, dakle, koji je od one trojice bio bližnji onome što bješe zapao među razbojнике?

37. A on reče: Onaj koji mu milost učini. A Isus mu reče: Idi pa i ti čini tako.

38. A kad putovahu i on uđe u jedno selo, a žena neka, po imenu Marta, primi ga u kuću svoju.

39. I u nje bješe sestra po imenu Marija, koja sjede kod nogu Isusovih i slušaše besjedu njegovu.

40. A Marta se zauzela da ga što bolje usluži, i pristupivši mu reče: Gospode, zar ti ne mariš što me sestra moja ostavi samu da služim? Reci joj, dakle, da mi pomogne.

41. A Isus odgovarajući reče joj: Marta, Marta, brineš se i uznemiravaš za mnogo,

42. A samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobio dio izabrala koji joj se neće oduzeti.

11 O molitvi: Oče naš. Iscjeljenje nijemoga. O Veelzevulu. Žena blagosilja majku Isusovu. O znaku proroka Jone. Zdravo oko. Izobličavanje fariseja i književnika.

1. I kada se on moljaše Bogu na jednom mjestu pa prestade, reče mu neki od učenika njegovih: Gospode, nauči nas moliti se, kao što i Jovan nauči učenike svoje.

2. A on im reče: Kada se molite govorite: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje; da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu.

3. Hljev naš nasušni daj nam svaki dan;

4. I oprosti nam grijehе naše, jer i mi opraštamo svakome dužniku svojemu; i ne uvedi nas u iskušenje; nego nas izbavi od zloga.

5. I reče im: Koji od vas ima prijatelja i otide mu u ponoć i reče mu: Prijatelju, daj mi tri hljeba u zajam,

6. Jer mi dođe prijatelj s puta i nemam čime da ga poslužim.

7. A on iznutra odgovarajući da reče: Nemoj me uznemiravati; već su vrata zatvorena, i djeca su moja sa mnom u postelji; ne mogu ustati da ti dam.

8. Kažem vam: Ako i ne ustane da mu dade zato što mu je prijatelj, ali za njegovu bezočnost ustaće i daće koliko mu treba.
9. I ja vama kažem: Išтите i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se.
10. Jer svaki koji ište, dobija; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.
11. Koji je među vama otac od koga ako sin zaište hljeba, da mu dade kamen? Ili ako zaište ribu, da mu mjesto ribe dade zmiju?
12. Ili ako zaište jaje, da mu dade skorpiju?
13. Kada dakle vi, zli budući, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko će više Otac vaš nebeski dati Duha Svetoga onima koji ištu od njega?
14. I izgonjaše demona, i taj bješe nijem; i kad iziđe demon, progovori nijemi; i divljaše se narod.
15. A neki od njih rekoše: Pomoću Veelzevula, kneza demonskoga, izgoni demone.
16. A drugi kušajući ga iskahu od njega znak sa neba.
17. A on znajući pomisli njihove reče im: Svako carstvo koje se razdijeli samo u sebi, opustjeće, i dom koji se razdijeli sam u sebi, propašće.
18. Ako se i satana razdijeli sam u sebi, kako će opstati carstvo njegovo? Jer govorite da pomoću Veelzevula izgonim demone.
19. Ako li ja pomoću Veelzevula izgonim demone, sinovi vaši čijom pomoću izgone? Zato će vam oni biti sudije.
20. A ako li ja prstom Božijim izgonim demone, dakle, stiglo vam je Carstvo Božije.
21. Kad se jaki naoruža i čuva svoj dvor, imanje je njegovo na miru.
22. A kada dođe jači od njega i nadvlada ga, uzme sve oružje njegovo u koje se uzdao, i razdijeli što je zaplijenio od njega.
23. Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, rasipa.
24. Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, prolazi kroz bezvodna mjesta tražeći pokoja, i ne nalazeći govori: Vratiću se u dom svoj otkuda sam izišao.
25. I došavši nađe pometen i ukrašen.
26. Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorih od sebe, i ušavši obitavaju ondje; i potonje stanje biva čovjeku onome gore od prvoga.

27. A dok on to govoraše, podiže glas jedna žena iz naroda i reče mu: Blažena utroba koja te je nosila, i dojke koje si sisao!
28. A on reče: Vaistinu, blaženi su oni koji slušaju riječ Božiju i drže je.
29. A narodu koji se skupljaše stade govoriti: Naraštaj je ovaj zao naraštaj; ište znak, i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.
30. Jer kao što Jona bi znak Ninevljanima, tako će i Sin Čovječiji biti znak naraštaju ovome.
31. Carica južna ustaće na sudu s ljudima naraštaja ovoga, i osudiće ih; jer ona dođe s kraja zemlje da sluša mudrost Solomonovu, a gle, ovdje je veći od Solomona.
32. Ljudi Ninevljani će ustati na sudu s naraštajem ovim, i osudiće ga, jer se pokajaše na propovijed Joninu, a gle, ovdje je veći od Jone.
33. Niko pak ne meće zapaljenu svjetiljku na skriveno mjesto, niti pod sud, nego na svjećenjak da vide svjetlost oni koji ulaze.
34. Svjetiljka tijelu je oko. Ako. dakle, oko tvoje bude zdravo, i sve tijelo tvoje biće svijetlo; ako li oko tvoje bude kvarno, i tijelo će tvoje biti tamno.
35. Pazi, dakle, da svjetlost koja je u tebi ne bude tama.
36. Jer ako je sve tijelo tvoje svijetlo da nema nijednoga dijela tamna, biće svijetlo cijelo kao kad te svjetiljka obasjava svjetlošću.
37. A kad on to govoraše, moljaše ga neki farisej da objeduje kod njega. A on ušavši sjede za trpezu.
38. A farisej se začudi kad vidje da se najprije ne opru prije objeda.
39. A Gospod mu reče. Sad vi fariseji spolja čistite čašu i zdjelu, a iznutra ste puni grabeža i zlobe.
40. Bezumnici, nije li onaj načinio i iznutra koji je načinio spolja?
41. Ali podajte milostinju od onoga što je unutra; i gle, sve će vam biti čisto.
42. Ali teško vama farisejima što dajete desetak od metvice i rute i od svakoga povrća, a obilazite pravdu i ljubav Božiju: ovo je trebalo činiti, i ono ne izostavljati.
43. Teško vama farisejima što volite začelja po sinagogama i pozdrave na trgovima.
44. Teško vama, književnici i fariseji, licemjeri, što ste kao neprimjetni grobovi, te ljudi po njima odozgo gaze a ne znaju.
45. A neki od zakonika odgovarajući reče mu: Učitelju, govoreći to i nas vrijeđaš.

46. A on reče: Teško i vama zakonicima što tovarite na ljude bremena teška za nošenje, a vi ni jednim prstom svojim nećete da se prihvatite bremena.

47. Teško vama što zidate grobnice prorocima, a vaši su ih ocevi pobili.

48. Vi, dakle, svjedočite I odobravate djela otaca svojih; jer ih oni pobiše, a vi im grobnice zidate.

49. Zato i premudrost Božija reče: Poslaću im proroke i apostole, i od njih će jedne pobiti, a druge protjerati;

50. Da se ište od roda ovoga krv sviju proroka prolivena od postanja svijeta.

51. Od krvi Aveljeve sve do krvi Zaharije, koji pogibe između žrtvenika i hrama. Da, kažem vam, iskaće se od roda ovoga.

52. Teško vama zakonicima, što uzeste ključ od znanja: sami ne uđoste, a one koji bi ušli sprečiste.

53. A dok im on ovo govoraše, počеше književnici i fariseji žestoko da ga napadaju i da navaljuju raznim pitanjima,

54. Vrebajući ga i tražeći ne bi li što ulovili iz usta njegovih da bi ga okrivili.

12 O kvascu farisejskom - licemjerju. Ne bojiti se tjelesne nego duhovne smrti. O priznavanju Sina Čovječijeg i o Duhu Svetom. Priča o bezumnom bogatašu. O jelu i odijelu i bogatstvu. O dolasku Gospoda. O mudrom upravitelju. Znaci vremena.

1. Kada se, međutim, sabra na hiljade i hiljade naroda da stadoše gaziti jedni druge, počē govoriti najprije učenicima svojim: Čuvajte se kvasca farisejskoga, a to je licemjerje.

2. A ništa nije sakriveno što se neće otkriti, ni tajno što se neće doznati.

3. Zato, ono što u mraku rekoste, čuće se na vidjelu; i što na uho šaptaste u odajama, propovijedaće se na krovovima.

4. A kažem vama, prijateljima svojim: Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo i potom ne mogu ništa više učiniti.

5. Nego ću vam ukazati koga da se bojite: Bojte se onoga koji, pošto ubije, ima vlast baciti u pakao; da, kažem vam, njega se bojte.

6. Ne prodaje li se pet vrabaca za dvije pare? I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom.

7. A u vas je i svaka dlaka na glavi izbrojana. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.
8. Nego vam kažem: Koji god prizna mene pred ljudima priznaće i Sin Čovječiji njega pred anđelima Božijim;
9. A koji se odreće mene pred ljudima toga ću se odreći pred anđelima Božijim.
10. I svaki koji reče riječ protiv Sina Čovječijega, oprostiće mu se, a koji pohuli na Svetoga Duha neće mu se oprostiti.
11. A kad vas dovedu u sinagoge i pred načalstva i vlasti, ne brinite se kako ćete ili šta odgovoriti ili šta ćete kazati;
12. Jer će vas Sveti Duh naučiti u onaj čas šta treba reći.
13. Reče mu pak neko iz naroda: Učitelju, reci bratu mojemu da podijeli sa mnom nasleđe.
14. A on mu reče: Čovječe, ko mene postavi sudijom ili djeliteljem nad vama?
15. A njima reče: Gledajte i čuvajte se svake gramzivosti, jer niko ne živi od imovine svoje, što je suviše bogat.
16. Kaza im pak priču govoreći: U jednoga bogatog čovjeka rodi njiva.
17. I razmišljaše u sebi govoreći: Šta da činim, jer nemam u šta sabrati ljetinu svoju?
18. I reče: Ovo ću učiniti: srušiću žitnice svoje i sagrađiću veće; i ondje ću sabrati sva žita moja i dobra moja;
19. I kazaću duši svojoj: Dušo; imaš mnoga dobra sabrana za mnoge godine; počivaj, jedi, pij, veseli se.
20. A Bog mu reče: Bezumniče, ove noći tražiće dušu tvoju od tebe; a ono što si pripremio čije će biti?
21. Tako biva onome koji sebi teče blago, a ne bogati se Bogom.
22. A učenicima svojim reče: Zato vam kažem: ne brinite se dušom svojom šta ćete jesti, ni tijelom u šta ćete se odjenuti;
23. Duša je pretežnija od jela i tijelo od odijela.
24. Pogledajte gavrane kako ne siju, niti žanju, niti imaju riznicu ni žitnicu, i Bog ih hrani. A koliko ste vi pretežniji od ptica!
25. A ko od vas brinući se može dodati rastu svome lakat jedan?

26. Ako, dakle, ne možete ni najmanje, zašto se brinete za ostalo?
27. Pogledajte krinove kako rastu: ne trude se, niti predu; ali vam kažem: ni Solomon u svoj slavi svojoj ne obuče se kao jedan od njih.
28. Ako li travu u polju, koja danas jeste, a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, koliko će više vas, malovjerni!
29. Ni vi ne ištite šta ćete jesti i šta ćete piti, i ne uznemiravajte se.
30. Jer sve ovo traže neznabošci ovoga svijeta; a Otac vaš zna da vama treba ovo.
31. Nego ištite Carstvo Božije, i sve ovo će vam se dodati.
32. Ne boj se, malo stado, jer bi volja Oca vašega da vam dade Carstvo.
33. Prodajte što imate i dajte milostinju; načinite sebi kese koje neće oveštati, riznicu na nebesima koja se neće isprazniti, gdje se lopov ne približava, niti moljac kvari.
34. Jer gdje je blago vaše ondje će biti i srce vaše.
35. Neka budu bedra vaša opasana i svjetiljke zapaljene.
36. A vi slični ljudima koji čekaju gospodara svojega, kada će se vratiti sa svadbe da mu, čim dođe i kucne, odmah otvore.
37. Blago slugama onim koje gospodar došavši nađe budne. Zaista vam kažem da će se opasati, i posadiće ih, i pristupiće te će im služiti.
38. I ako dođe u drugu stražu, i u treću stražu dođe, i nađe ih tako, blago slugama onim.
39. Ali ovo znajte: kad bi znao domaćin u koji će čas doći lopov, bdio bi, i ne bi pustio da mu potkopaju kuću.
40. I vi, dakle, budite spremni; jer u koji čas ne mislite, doći će Sin Čovječiji.
41. A Petar mu reče: Gospode, govoriš li ovu priču nama ili svima?
42. A Gospod reče: Ko je, dakle, taj vjerni i mudri upravitelj, kojega će postaviti gospodar nad čeljadi svojom da im daje obrok na vrijeme?
43. Blago slugi onome kojega gospodar njegov, došavši, nađe da čini tako.
44. Zaista vam kažem, nad svim imanjem svojim postaviće ga.
45. Ako li reče sluga taj u srcu svojem: Neće moj gospodar još za dugo doći; i stane biti sluge i sluškinje, i jesti i piti, i opijati se;

46. Doći će gospodar toga slugu u dan kad ne očekuje, i u čas kad ne zna, i rasjeći će ga, i dio njegov metnuće s nevjernima.
47. A onaj sluga koji je znao volju gospodara svojega i nije pripremio niti učinio po volji njegovoj, biće mnogo bijen;
48. A koji nije znao, pa je učinio što zaslužuje batine, biće malo bijen. A od svakoga kome je mnogo dano, mnogo će se i tražiti; a kome je povjereno mnogo, od njega će se više iskati.
49. Dođoh da bacim oganj na zemlju; i kako bih želio da se već zapalio!
50. Ali se meni valja krstiti krštenjem, i kako mi je teško dok se to ne izvrši!
51. Mislite li da sam došao da mir dam na zemlji? Ne, kažem vam, nego razdjeljenje.
52. Jer od sada će petoro u jednoj kući biti razdijeljeni: troje protiv dvoje, i dvoje protiv troje.
53. Odijeliće se otac od sina i sin od oca; mati od kćeri i kći od matere; biće svekrva protiv snahe svoje i snaha protiv svekrve svoje.
54. A i narodu govoraše: Kad vidite oblak gdje se diže od zapada, odmah kažete: Dolazi pljusak; i biva tako.
55. I kad vidite gdje jugo duva kažete: Biće žega; i biva.
56. Licemjeri, lice neba i zemlje umijete raspoznavati, a vrijeme ovo kako ne raspoznajete?
57. A zašto i sami od sebe ne sudite ono što je pravedno?
58. Jer kad ideš sa suparnikom svojim poglavaru, potruđi se da se još na putu izbaviš od njega, da te ne odvuče sudiji, i sudija da te ne preda tamničaru, a tamničar da te ne baci u tamnicu.
59. Kažem ti: Nećeš izići odande dok ne daš i posljednju paru.

13 O pogibiji Galilejaca. Priča o neplodnoj smokvi. Iscjeljenje zgrčene žene u subotu. Priča o zrnu gorušičnom i o kvascu. O tijesnim vratima. Jadikovanje nad Jerusolimom.

U to pak vrijeme dođoše neki i kazaše mu za Galilejce čiju krv Pilat pomiješa sa žrtvama njihovim.

2. I odgovarajući Isus reče im: Mislite li da su ti Galilejci bili grješniji od sviju Galilejaca, kad su tako postradali?

3. Nisu, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti.
4. Ili onih osamnaest što na njih pade kula u Siloamu i pobi ih, mislite li da su oni krivlji bili od svijih ljudi što žive u Jerusalimu?
5. Nisu, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti.
6. Kaza pak ovu priču: neko imađашe smokvu posađenu u svome vinogradu, i dođe da traži roda na njoj, i ne nađe.
7. Onda reče vinogradaru: Evo tri godine kako dolazim i tražim roda na ovoj smokvi, i ne nalazim. Posijeci je! Zašto i zemlju da slabi?
8. A on odgovarajući reče mu: Gospodaru, ostavi je i ove godine dok okopam oko nje i metnem đubrivo.
9. Pa će možda roditi; ako li ne, posjeci ćeš je docnije.
10. A učaše u jednoj sinagogi subotom.
11. I gle, bješe ondje žena koja imađашe duha nemoći osamnaest godina, i bješe zgrčena, i ne mogaše se nikako uspraviti.
12. A kad je vidje Isus, prizva je i reče joj: Ženo, oslobođena si od nemoći svoje.
13. I stavi na nju ruke, i odmah se uspravi i slavljашe Boga.
14. A starješina sinagoge, negodujući što je Isus iscijeli u subotu, odgovorivši reče narodu: Šest je dana u koje treba raditi; u ove, dakle, dolazite te se liječite, a ne u dan subotni.
15. A Gospod mu odgovori i reče: Licemjere, svaki od vas ne odrješuje li u subotu svojega vola ili magarca od jasala i vodi da napoji?
16. A ovu, kćer Avraamovu, koju sveza satana evo osamnaest godina, ne trebaše li odriješiti od ove sveze u dan subotni?
17. I dok on ovo govoraše stidahu se svi koji mu se protivljahu; a sav narod radovaše se za sva slavna djela što ih on činjaše.
18. A on govoraše: Čemu je slično Carstvo Božije, i sa čime ću ga uporediti?
19. Slično je zrnu gorušičnom, koje uzevši čovjek baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo veliko, i ptice nebeske nastaniše se na granama njegovim.
20. Opet reče: Sa čime ću uporediti Carstvo Božije?
21. Slično je kvascu koji uze žena i pokri ga u tri kopaње brašna, dok ne uskise sve.

22. I prolažaše po gradovima i selima učeći a idući u Jerusolim.
23. Reče mu pak neko: Gospode, je li malo onih koji se spasavaju? A on im reče:
24. Borite se da uđete na uska vrata; jer vam kažem: mnogi će tražiti da uđu i neće moći.
25. Kad ustane domaćin i zatvori vrata, i počnete napolju stajati i kucati u vrata govoreći: Gospode, Gospode, otvori nam! I odgovarajući reći će vam: Ne poznajem vas otkuda ste.
26. Tada ćete početi da govorite: Jedosmo pred tobom i pismo, i po trgovima našim učio si.
27. A on će reći: Kažem vam, ne poznajem vas otkuda ste. Odstupite od mene svi koji činite nepravdu!
28. Ondje će biti plač i škrgut zuba, kad vidite Avraama i Isaka i Jakova i sve proroke u Carstvu Božijem, a sebe napolju istjerane.
29. I doći će od istoka i zapada i od sjevera i juga i sješće za trpezu u Carstvu Božijem.
30. I gle, ima posljednjih koji će biti prvi, i ima prvih koji će biti posljednji.
31. U taj dan pristupiše neki fariseji govoreći mu: Iziđi i idi odavde, jer Irod hoće da te ubije.
32. I reče im: Idite i kažite toj lisici: Evo izgonim demone i vršim iscjeljenja danas i sutra, a treći dan završiću.
33. Ali danas i sutra i prekosutra treba mi ići; jer prorok ne može poginuti izvan Jerusalima.
34. Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i kamenuješ poslane tebi, koliko puta htjedoh da saberem čeda tvoja kao kokoš piliće svoje pod krila, i ne htjedoste!
35. Eto, ostavlja vam se dom vaš pust. A kažem vam: nećete me vidjeti dok ne dođe da rečete: Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje!

14 Isus u kući farisejevoj. Iscjeljenje čovjeka od vodene bolesti u subotu. O počasnim. mjestima i pozivanju siromaha na gozbu. Priča o velikoj večeri. O idenju za Hristom.

1. I dogodi se da uđe u subotu u dom jednog od starješina farisejskih da jede hljeb; i oni motrahu na njega.
2. I gle, bješe pred neki čovjek koji imaše vodenu bolest.

3. I odgovarajući Isus reče zakonicima i farisejima govoreći: Je li dopušteno u subotu liječiti? A oni očutaše.
4. I on ga se dohvati. cijeli ga i otpusti.
5. I odgovarajući reče im: Koji od vas ne bi svojega magarca ili vola, da upadne u bunar, odmah izvadio u dan subotni?
6. I ne mogoše mu odgovoriti na to.
7. A zvanicama kaza priču, kad opazi kako izbirahu, začelja, i reče im:
8. Kad te ko pozove na svadbu, ne sjedaj u začelje, da ne bude među zvanicama neko ugledniji od tebe;
9. I da ne dođe onaj koji je pozvao i tebe i njega, i rekne ti: Podaj mjesto ovome. I onda ćeš sa stidom poći da zauzmeš posljednje mjesto.
10. Nego kad budeš pozvan, došavši sjedi na posljednje mjesto, da ti onaj koji te je pozvao reče kada dođe: Prijatelju, pomakni se naviše. Tada će ti biti čast pred onima koji sjede s tobom za trpezom.
11. Jer svaki koji sebe uzvisuje poniziće se, a koji sebe ponizuje uzvisiće se.
12. A i onome što ga je pozvao reče: Kada daješ ručak ili večeru, ne zovi prijatelje svoje, ni braću svoju, ni rođake svoje, ni bogate susjede, da ne bi onda i oni tebe pozvali i vratili ti.
13. Nego kad činiš gozbu, zovi siromahe, bogalje, hrome, slijepe;
14. I blažen ćeš biti što ti oni nemaju čime vratiti; nego će ti se vratiti o vaskrsenju pravednih.
15. A kada to ču neki od onih što sjedahu s njima za trpezom, reče mu: Blažen je onaj koji bude jeo objed u Carstvu Božijem!
16. A on mu reče: Neki čovjek zgotovi veliku večeru i pozva mnoge.
17. I u vrijeme večere, posla slugu svojega da kaže zvanicama: Dođite, jer je već sve gotovo.
18. I počese se svi redom izgovarati. Prvi mu reče: Kupih njivu i moram izići da je vidim; molim te, izgovori me.
19. I drugi reče: Kupih pet jarmova volova, i idem da ih ogledam; molim te, izgovori me.
20. I treći reče: Oženih se, i zato ne mogu doći.

21. I došavši sluga taj, javi ovo gospodaru svome. Tada se razgnjevi domaćin i reče slugi svome: Iziđi brzo na trgove i ulice gradske, i dovedi amo siromahe, i bogalje i hrome, i slijepe.
22. I reče sluga: Gospodaru, učinjeno je kako si zapovjedio, i još ima mjesta.
23. I reče gospodar slugi: Iziđi na puteve i među ograde, i privoli ih da uđu da mi se napuni dom.
24. Jer vam kažem da nijedan od onih zvanih ljudi neće okusiti moje večere. Jer je mnogo zvanih, ali je malo izabranih.
25. Iđаше pak s njime mnoštvo naroda, i obazrevši se reče im:
26. Ako neko dođe meni i ne mrzi oca svojega, i mater, i ženu, i djecu, i braću, i sestre, pa i život svoj, ne može biti moj učenik.
27. I ko ne nosi krsta svojega i za mnom ne ide, ne može biti moj učenik.
28. Jer ko od vas, kad hoće da zida kulu, ne sjedne najprije da proračuna izdatke, da li može dovršiti?
29. Da ne bi, kad postavi temelj pa ne mogne dovršiti, svi koji gledaju stali mu se rugati.
30. Govoreći: Ovaj čovjek počе zidati, pa ne može da dovrši.
31. Ili koji car, kad pođe u rat da se sukobi sa drugim carem, ne sjedne najprije i ne posavjetuje se da li je moćan sresti sa deset hiljada onoga što ide na njega sa dvadeset hiljada?
32. Ako li nije, on pošalje izaslanstvo dok je onaj još daleko i moli za mir.
33. Tako, dakle, svaki od vas koji se ne odreče svega što ima, ne može biti moj učenik.
34. So je dobra, ali ako i so obljutavi, čime će se osoliti?
35. Nije pogodna ni za zemlju ni za gnojivo, nego je prospu napolje. Ko ima uši da čuje neka čuje!

15 Priča o izgubljenoj ovci i izgubljenoj drahmi. Priča o bludnome sinu.

1. A približavahu mu se svi carinici i grješnici da ga čuju.
2. A fariseji i književnici gundahu govoreći: Ovaj prima grješnike i jede s njima.
3. A on im kaza priču ovu govoreći:

4. Koji čovjek od vas, imajući sto ovaca i izgubivši jednu od njih, ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je ne nađe?
5. I kad je nađe, metne je na ramena svoja radujući se,
6. I došavši doma, sazove prijatelje i susjede govoreći im: Radujte se sa mnom. jer našoh ovcu svoju izgublenu.
7. Kažem vam da će tako biti veća radost na nebu zbog jednoga grješnika koji se kaje, negoli za devedeset i devet pravednika koji nemaju potrebe za pokajanjem.
8. Ili koja žena, imajući deset drahmi, ako izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku i ne pomete kuću i ne traži pažljivo dok ne nađe?
9. I našavši sazove prijateljice i susjetke, govoreći: Radujte se sa mnom jer našoh drahmu koju izgubih.
10. Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božijim zbog jednoga grješnika koji se kaje.
11. I reče: Čovjek neki imadaše dva sina,
12. I reče mlađi od njih ocu: Oče, daj mi dio imanja što pripada meni. I on im podijeli imanje.
13. I poslije nekoliko dana pokupi mlađi sin sve svoje, i otide u zemlju daleku, i onamo prosu imanje svoje živeći razvratno.
14. A kad potroši sve, nastade velika glad u zemlji onoj, i on poče oskudijevati.
15. I otišavši pribi se kod jednoga žitelja one zemlje, i on ga posla u polje svoje da čuva svinje.
16. I željaše napuniti trbuh svoj rošćićima koje svinje jeđahu, i niko mu ne davaše.
17. A kad dođe sebi, reče: Koliko najamnika u oca moga imaju hljeba isuviše, a ja umirem od gladi!
18. Ustavši otići ću ocu svojemu, pa ću mu reći: Oče, sagriješih nebu i tebi,
19. I više nisam dostojan nazvati se sinom tvojim: primi me kao jednoga od najamnika svojih.
20. I ustavši otide ocu svojemu. A kad je još podaleko bio, ugleda ga otac njegov i sažali mu se, i potrčavši zagrlj ga i poljubi.
21. A sin mu reče: Oče, sagriješih nebu i tebi, i više nisam dostojan nazvati se sinom tvojim.

22. A otac reče slugama svojim: Iznesite najljepšu haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obuću na noge.
23. I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo.
24. Jer ovaj sin moj bješe mrtav, i oživje; i izgubljen bješe, i nađe se. I stadoše se veseliti.
25. A sin njegov stariji bijaše u polju i dolazeći, kada se približi kući, ču pjevanje i igranje.
26. I dozvavši jednoga od slugu pitaše: Šta je to?
27. A on mu reče: Brat je tvoj došao; i otac tvoj zakla tele ugojeno što ga je zdrava dočekaao.
28. A on se rasrdi i ne htjede da uđe. Tada iziđe otac njegov i moljaše ga.
29. A on odgovarajući reče ocu: Eto služim te toliko godina i nikad ne prestupih zapovijest tvoju, pa meni nikad nisi dao ni jareta da bih se provešelio sa prijateljima svojim.
30. A kada dođe taj tvoj sin, koji je rasuo imanje tvoje sa bludnicama, zaklao si mu tele ugojeno.
31. A on mu reče: Čedo, ti si svagda sa mnom, i sve moje jeste tvoje.
32. Trebalo je razveseliti se i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav bješe, i oživje; i izgubljen bješe, i nađe se.

16 O nepravednom upravitelju. Izobličavanje fariseji. O svetinji braka. O bogatašu i ubogom Lazaru.

1. A učenicima svojim govoraše: Čovjek neki bijaše bogat i imaše upravitelja, a ovaj bi oklevetan kod njega, da mu rasipa imanje.
2. I dozvavši ga reče mu: Šta to čujem za tebe? Položi račun kako si upravljao domom, jer više ne možeš njime upravljati.
3. A upravitelj doma reče u sebi: Šta da radim, jer gospodar moj oduzima od mene upravu? Kopati ne mogu, prositi stidim se.
4. Znam šta ću raditi da bi me primili u domove svoje kad mi se oduzme upravljanje.
5. I dozvavši redom dužnike gospodara svojega, reče prvome: Koliko ti duguješ gospodaru mojemu?
6. A on reče: Sto mjera ulja. I reče mu: Uzmi priznanicu svoju i sjedi te brzo napiši pedeset.
7. Potom reče drugome: A ti, koliko duguješ? A on reče: Sto vreća pšenice. I reče mu: Uzmi priznanicu svoju i napiši osamdeset.

8. I pohvali gospodar nepravednog upravitelja što vješto učini; jer su sinovi ovoga vijeka vještiji od sinova svjetlosti u svome naraštaju.
9. I ja vama kažem: Načinite sebi prijatelje bogatstvom nepravednim da bi vas kad osiromašite primili u vječna obitališta.
10. Koji je vjeran u najmanjem i u mnogom je vjeran; i ko je nepravedan u najmanjem i u mnogom je nepravedan.
11. Ako, dakle, u nepravednom bogatstvu vjerni ne biste, ko će vam povjeriti istinsko?
12. I ako u tuđem ne biste vjerni, ko će vam dati vaše?
13. Nijedan sluga ne može dva gospodara služiti; jer, ili će jednoga mrziti a drugoga voljeti, ili će se jednoga držati a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamonu.
14. A ovo sve slušahu i fariseji, koji bijahu srebroljupci, i rugahu mu se.
15. I reče im: Vi ste oni koji se pravite pravedni pred ljudima, ali Bog zna srca vaša; jer što je u ljudi visoko, gadost je pred Bogom.
16. Zakon i Proroci su do Jovana; od tada se Carstvo Božije blagovijesti, i svaki se trudi da uđe u njega.
17. A lakše je nebu i zemlji proći negoli jednoj crtici iz Zakona propasti.
18. Svaki koji otpušta ženu svoju i uzima drugu, preljubu čini; i svaki koji se ženi raspuštenicom, preljubu čini.
19. Čovjek pak neki bješe bogat i oblačao se u skerlet i u svilu, i sjajno se veseljaše svaki dan.
20. A bijaše neki siromah, po imenu Lazar, koji ležao je pred vratima njegovim gnojav, i lizao je gnoj njegov.
21. I željaše da se nasiti mrvama koje padahu sa trpeze bogatoga; a još i psi dolazahu i lizahu gnoj njegov.
22. A kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u naručje Avraamovo; a umrije i bogataš, i sahraniše ga.
23. I u paklu, nalazeći se u mukama, podiže oči svoje i ugleda izdaleka Avraama i Lazara u naručju njegovu.
24. I on povika i reče: Oče Avraame, smiluj se na me i pošalji Lazara neka umoči u vodu vrh od prsta svojega da mi rashladi jezik: jer se mučim u ovome plamenu.

25. A Avraam reče: Sinko, sjeti se da si ti primio dobra svoja u životu svome, a tako i Lazar zla; sada pak on se tješi, a ti se mučiš.

26. I povrh svega toga, postavljena je među nama i vama provalija velika, da oni koji bi htjeli odovud k vama prijeći, ne mogu; niti oni otuda k nama prelaze.

27. Tada reče: Molim te pak, oče, da ga pošalješ domu oca mojega;

28. Jer imam petoricu braće: neka im posvjedoči da ne bi i oni došli na ovo mjesto mučenja.

29. Reče mu Avraam: Imaju Mojseja i proroke, neka njih slušaju.

30. A on reče: Ne, oče Avraame, nego ako im dođe neko iz mrtvih pokajaće se.

31. A on mu reče: Ako ne slušaju Mojseja i proroke, ako neko i iz mrtvih vaskrsne, neće se uvjeriti.

17 O sablaznima, praštanju i vjeri. O zaludnim slugama. Iscjeljenje deseterice gubavih. O dolasku Carstva Božijega i drugom dolasku Sina Čovječijega. Poziv na bdijenje.

1. A i učenicima svojim govoraše: Nije moguće da ne dođu sablazni; ali teško onome preko koga dolaze.

2. Bolje bi mu bilo da mu se vodenični kamen objesi o vrat i da ga bace u more, nego da sablazni jednoga od ovih malih.

3. Pazite na sebe! A ako ti sagriješi brat tvoj, pokaraj ga; pa ako se pokaje, oprosti mu.

4. I ako ti sedam puta na dan sagriješi, i sedam puta obrati se tebi i reče: kajem se, oprosti mu.

5. I rekoše apostoli Gospodu: Dometni nam vjere!

6. A Gospod reče: Kad biste imali vjere koliko zrno gorušično, rekli biste ovome dudu: Išćupaj se i usadi se u more! - i poslušao bi vas.

7. A koji će od vas, ako ima slugu koji ore ili koji čuva stado, kada dođe iz polja, reći mu: Hodi i odmah sjedi za trpezu?

8. Zar mu neće reći: Ugotovi nešto da večeram i opaši se te mi služi dok jedem i pijem, pa poslije ti jedi i pij?

9. Eda li će on zahvaliti slugi tome kad učini što mu je zapovjedbano? Ne smatram.

10. Tako i vi kad izvršite sve što vam je zapovjedbno, govorite: Mi smo nepotrebne sluge, jer smo učinili što smo dužni učiniti.
11. I kad on iđase u Jerusolim, prolažase između Samarije i Galileje.
12. I kad ulažase u jedno selo, sretoše ga deset gubavih ljudi, koji stadoše izdaleka,
13. I podigoše glas govoreći: Isuse, Učitelju, pomiluj nas!
14. I vidjevši ih, reče im: Idite i pokažite se sveštenicima. I dogodi se, dok odlažahu, da se očistiše.
15. A jedan od njih, vidjevši da je izliječen, vrati se slaveći Boga iz svega glasa.
16. I pade ničice pred noge njegove i zablagodari mu. I taj bješe Samarjanin.
17. A Isus odgovarajući reče: Zar se ne očistiše deseterica? A gdje su deveterica?
18. Kako se ne nađe nijedan drugi da se vrati i dade slavu Bogu, nego samo ovaj inoplemenik?
19. I reče mu: Ustani i idi; vjera tvoja spasla te je.
20. A upitan od fariseja, kada će doći Carstvo Božije, on im odgovori i reče: Carstvo Božije ne dolazi na vidljiv način.
21. Niti će se reći: Evo ga ovdje, ili: eno ga ondje; jer gle, Carstvo Božije unutra je u vama.
22. I učenicima reče: Doći će dani kada ćete zaželjeti da vidite jedan od dana Sina Čovječijega, i nećete vidjeti.
23. I reći će vam: evo ga ovdje, ili: eno ga ondje; ali ne odlazite niti tamo jurite!
24. Jer kao što munja sine s neba, i obasja sve što je pod nebom, tako će biti i Sin Čovječiji u Dan svoj.
25. Ali mu najprije treba mnogo postradati, i odbačenu biti od roda ovoga.
26. I kako bješe u dane Nojeve onako će biti i u dane Sina Čovječijega:
27. Jeđahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onoga dana kad Noje uđe u kovčeg, i dođe potop i pogubi sve.
28. Slično kao što bješe u dane Lotove: jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sađahu, zidahu;
29. A u dan kad iziđe Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor sa neba i pogubi sve.

30. Tako će biti i u onaj Dan kada se pojavi Sin Čovječiji.
31. U onaj Dan ko bude na krovu, a pokućstvo njegovo u kući, neka ne silazi da ga uzme; a tako i onaj u polju, neka se ne vraća natrag.
32. Sjećajte se žene Lotove.
33. Ako neko nastoji da sačuva život svoj, izgubiće ga; a koji ga izgubi, oživjeće ga.
34. Kažem vam: U onu noć dva će biti na jednoj postelji, jedan će se uzeti a drugi ostaviti;
35. Dvije će mljeti zajedno, jedna će se uzeti a druga ostaviti;
36. Dva će biti na njivi, jedan će se uzeti a drugi će se ostaviti.
37. I odgovarajući rekoše mu: Gdje, Gospode? A on im reče: Gdje je trup ondje će se i orlovi sabrati.

18 O molitvi: molba udovičina bezbožnom sudiji. Farisej i carinik. Isus priziva sebi djecu. O bogatom mladiću. Treće predskazivanje stradanja i vaskrsenja. Iscjeljenje slijepoga u Jerihonu.

1. Kaza im pak i priču kako treba svagda da se mole, i da ne klonu,
2. Govoreći: U nekome gradu bijaše nekakav sudija koji se Boga ne bojaše i ljudi ne stidaše.
3. A u onome gradu bijaše jedna udovica, i ona dolažaše k njemu govoreći: Odbrani me od suparnika mojega.
4. I ne htjede zadugo. A najposlije reče u sebi: Ako se i ne bojim Boga i ljudi ne stidim,
5. No budući da mi dosađuje ova udovica, odbraniću je, da mi jednako ne dolazi i ne dodijava.
6. I reče Gospod: Čujte šta govori nepravedni sudija!
7. A zar Bog neće odbraniti izabranike svoje koji mu vapiju dan i noć, i zar će oklijevati?
8. Kažem vam da će ih ubrzo odbraniti. Ali Sin Čovječiji kada dođe, hoće li naći vjeru na zemlji?
9. A i nekima koji bijahu uvjereni za sebe da su pravedni, a ostale nipodaštavahu, kaza priču ovu:
10. Dva čovjeka uđoše u hram da se mole Bogu, jedan farisej a drugi carinik.

11. Farisej stade i moljaše se u sebi ovako: Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabljivci, nepravednici, preljubnici ili kao ovaj carinik.
12. Postim dvaput u sedmici; dajem desetak od svega što steknem.
13. A carinik izdaleka stajaše, i ne htjede ni očiju uzdignuti nebu, nego se bijaše u prsa svoja govoreći: Bože, milostiv budi meni grješnome!
14. Kažem vam, ovaj otide opravdan domu svome, a ne onaj. Jer svaki koji sebe uzvisuje poniziće se, a koji sebe ponizuje uzvisiće se.
15. A donošahu mu i dječicu da ih se dotakne; a kad vidješe učenici, zabraniše im.
16. A Isus dozvavši ih reče: Pustite djecu neka dolaze k meni, i ne sprečavajte ih; jer takvih je Carstvo Božije.
17. Zaista vam kažem: Koji ne primi Carstvo Božije kao dijete neće ući u njega.
18. I zapita ga neki knez govoreći: Učitelju blagi, šta da učinim pa da naslijedim život vječni?
19. A Isus mu reče: Što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednoga Boga.
20. Zapovijesti znaš: Ne čini preljubu; ne ubij; ne ukradi; ne svjedoči lažno; poštuju oca svojega i mater svoju.
21. A on reče: Sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje.
22. A kada to ču Isus, reče mu: Još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš i razdaj siromasima; i imaćeš blago na nebu: pa hajde za mnom.
23. A kad on to ču, postade žalostan; jer bješe veoma bogat.
24. A kad ga Isus vidje da postade žalostan, reče: Kako je teško onima koji imaju bogatstvo ući u Carstvo Božije!
25. Jer lakše je kamili proći kroz iglene uši negoli bogatome ući u Carstvo Božije.
26. A oni koji čuše rekoše: Pa ko se može spasti?
27. A on reče: Što je ljudima nemoguće Bogu je moguće.
28. Petar pak reče: Eto mi smo ostavili sve i pođosmo za tobom.
29. A on im reče: Zaista vam kažem: nema nikoga koji je ostavio kuću, ili roditelje, ili braću, ili sestre, ili ženu, ili djecu radi Carstva Božijega,
30. Koji neće primiti mnogostruko u ovo vrijeme i u dolazećem vijeku život vječni.

31. Uze pak Dvanaesticu i reče im: Evo idemo gore u Jerusolim, i sve će se svršiti što su proroci pisali za Sina Čovječijega.
32. Jer će biti predan neznabošcima i rugaće mu se, i mučiće ga i popljuvaće ga.
33. I pošto ga išibaju ubiće ga, i trećeg dana vaskrsnuće.
34. A oni ništa od toga ne shvatiše i ova riječ bješe sakrivena od njih, i ne razumješe šta im se govori.
35. A kada se približavaše Jerihonu, slijepac neki sjedaše kraj puta proseći.
36. Pa kada ču kako narod prolazi, raspitivaše: Šta je to?
37. I kazaše mu da Isus Nazarećanin prolazi.
38. I povika govoreći: Isuse, sine Davidov, pomiluj me!
39. A oni što idahu naprijed korahu ga da učuti, a on još jače vikaše: Sine Davidov, pomiluj me!
40. A Isus stade i zapovjedi da mu ga dovedu; a kad mu se približi, zapita ga
41. Govoreći: Šta hoćeš da ti učinim? A on reče: Gospode, da progledam.
42. A Isus mu reče: Progledaj! Vjera tvoja spasla teje.
43. I odmah progleda, i pođe za njim slaveći Boga. I sav narod koji vidje dade hvalu Bogu.

19 O Zakheju. Priča o deset kesa blaga. Svečani ulazak Hrista u Jerusolim. Izgon trgovaca iz hrama. Namjere starješina protiv Isusa.

1. I ušavši u Jerihon, prolažaše kroz njega.
2. I gle, čovjek zvani imenom Zakhej, i on bješe starješina carinika, i bješe bogat.
3. I tražaše da vidi Isusa ko je on; i ne mogaše od naroda, jer bješe maloga rasta.
4. I on potrčavši naprijed, pope se na divlju smokvu da ga vidi; jer je pored nje trebalo da prođe.
5. A kad Isus dođe na ono mjesto, pogledavši gore, vidje ga i reče mu: Zakheju, siđi brzo; jer mi danas valja biti u domu tvome.
6. I siđe brzo; i primi ga radujući se.
7. I svi koji vidješe negodovahu, govoreći kako uđe da gostuje kod grješnoga čovjeka.

8. A Zakhej stade i reče Gospodu: Gospode, evo pola imanja svoga daću siromasima, i ako koga nečim ošteti, vratiću četverostruko.
9. A Isus mu reče: Danas dođe spasenje domu ovome; jer i ovo je sin Avraamov.
10. Jer Sin Čovječiji dođe da potraži i spase izgubljeno.
11. A kad oni to slušahu, nastavi kazivati priču; jer on bješe blizu Jerusalima, i oni mišljahu da će se odmah pojaviti Carstvo Božije.
12. Reče dakle: Čovjek neki plemenita roda otide u daljnu zemlju da primi sebi carstvo, pa da se vrati.
13. Dozvavši pak deset svojih slugu, dade im deset kesa srebra i kaza im: Trgujte dok se ne vratim.
14. A njegovi građani mrzeli su ga, i poslaše za njim izaslanstvo govoreći: Nećemo da on caruje nad nama.
15. I dogodi se, kada se on vratio primivši carstvo, reče da mu dozovu one sluge kojima dade srebro, da vidi šta je koji zaradio.
16. I dođe prvi govoreći: Gospodaru, kesa tvoja donese deset kesa.
17. I reče mu: Dobro, dobri slugo; za to što si u najmanjem bio vjeran, evo ti vlast nad deset gradova.
18. I dođe drugi govoreći: Gospodaru, kesa tvoja donese pet kesa.
19. A on reče i njemu: I ti budi nad pet gradova.
20. I treći dođe govoreći: Gospodaru, evo tvoja kesa koju sam držao zavezanu u ubrusu;
21. Jer sam se bojao tebe, zato što si čovjek strog: uzimaš što nisi ostavio, i žanješ što nisi sijao, i sabiraš gdje nisi vijao.
22. A on mu reče: Po tvojim ću ti riječima suditi, zli slugo! Znao si da sam ja čovjek strog, koji uzimam što nisam ostavio, i žanjem što nisam sijao, i sabiram gdje nisam vijao.
23. Pa zašto nisi dao srebro moje u mjenjačnicu, i došavši ja bih ga primio sa dobitkom?
24. I reče prisutnima: Uzmite od njega kesu i podajte onome što ima deset kesa.
25. I rekoše mu: Gospodaru, on ima deset kesa.
26. Kažem vam pak: Svakome koji ima daće se; a od onoga koji nema, uzeće se i ono što ima.

27. A one neprijatelje moje koji nisu htjeli da ja carujem nad njima, dovedite amo, i isijecite ih preda mnom.
28. I rekavši ovo Isus pođe naprijed idući naviše u Jerusalem.
29. A kada se približi Vitfagi i Vitaniji, kod gore nazvane Maslinska, posla dvojicu učenika svojih,
30. Rekavši: Idite u selo što je prema vama, i kada uđete u njega, naći ćete magare privezano na koje nikada niko od ljudi nije usjedao; odriješite ga i dovedite.
31. I ako vas ko upita: Zašto driješite? ovako mu kažite: Ono treba Gospodu.
32. A kad otidoše poslani, nađoše kao što im kaza.
33. A kad oni driješahu magare, rekoše im gospodari njegovi: Što driješite magare?
34. A oni rekoše: Ono treba Gospodu.
35. I dovedoše ga Isusu, i nabaciše haljine svoje na magare, i posadiše Isusa.
36. I kad on iđaše, prostirahu haljine svoje po putu.
37. A kada se on već približi podnožju Gore Maslinske, poče sve mnoštvo učenika u radosti hvaliti Boga gromkim glasom za sva čudesa koja vidješe.
38. Govoreći: Blagosloven car koji dolazi u ime Gospodnje! Mir na nebu i slava na visinama!
39. I neki od fariseja iz naroda rekoše mu: Učitelju, zabrani učenicima svojim.
40. I odgovarajući reče im: Kažem vam, ako oni učute, kamenje će povikati.
41. I kada se približi, vidjevši grad zaplaka nad njim,
42. Govoreći: Kad bi i ti znao, bar u ovaj dan tvoj, ono što je za mir tvoj! Ali je sada sakriveno od očiju tvojih.
43. Jer će doći na tebe dani, i okružiće te neprijatelji tvoji opkopima, i opkoliće te, i stegnuće te sa sviju strana;
44. I srušiće tebe i djecu tvoju u tebi, i neće ostaviti u tebi ni kamena na kamenu, zato što nisi poznao vrijeme u kojemu si pohađen.
45. I ušavši u hram, stade izgoniti one što prodavahu u njemu i kupovahu.
46. Govoreći im: Napisano je: Dom moj, dom je molitve, a vi načiniste od njega pećinu razbojničku.

47. I učaše svaki dan u hramu. A prvosveštenici i književnici i narodni prvaci gledahu da ga pogube.

48. I ne nalažahu šta bi mu učinili; jer sav narod bješe prionuo uz njega slušajući ga.

20 O Hristovoj vlasti. Priča o zlim vinogradarima. O kamenu koji odbaciše zidari i o plaćanju poreze. O vaskrsenju mrtvih. Hristos Sin Božiji. Osuda književnika.

1. I dogodi se jednoga od onih dana dok je on učio narod u hramu i propovijedao jevanđelje, dođoše sveštenici i književnici sa starješinama.

2. I rekoše mu govoreći: Kaži nam, kakvom vlašću to činiš? Ili ko je taj što ti je dao tu vlast?

3. A on odgovarajući reče im: I ja ću vas upitati jednu riječ, i kažite mi:

4. Krštenje Jovanovo - da li bješe s neba ili od ljudi?

5. A oni pomisliše u sebi govoreći: Ako kažemo: s neba, reći će: zašto mu, dakle, ne vjerovaste?

6. Ako li rečemo: od ljudi, sav će nas narod kamenovati; jer je uvjeren da je Jovan prorok.

7. I odgovoriše da ne znaju otkuda.

8. A Isus im reče: Ni ja vama neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

9. A narodu poče kazivati priču ovu: Čovjek neki posadi vinograd, i predade ga vinogradarima pa otide na duže vrijeme.

10. I u svoje vrijeme posla vinogradarima slugu da mu dadu od roda vinogradskoga; ali vinogradari ga izbiše, i poslaše praznih ruku.

11. I opet posla drugoga slugu; a oni i njega izbivši i osramotivši poslaše praznih ruku.

12. I posla opet trećega; a oni i njega raniše i istjeraše.

13. Onda reče gospodar vinograda: Šta da činim? Poslaću sina svojega ljubljenoga; valjda će se zastidjeti kad vide njega.

14. A vinogradari vidjevši ga razmišljahu u sebi govoreći jedan drugome: Ovo je nasljednik; hodite da ga ubijemo da nama ostane nasljedstvo.

15. I istjeraše ga napolje iz vinograda i ubiše. Šta će, dakle, učiniti njima gospodar vinograda?

16. Doći će i pogubiti ove vinogradare, i daće vinograd drugima. A oni kada to čuše rekoše: Ne dao Bog!
17. A on pogledavši na njih reče: Šta znači, dakle, ono što je napisano: Kamen koji odbaciše zidari, onaj postade glava od ugla?
18. Svaki koji padne na taj kamen razbiće se; a na koga on padne satrće ga.
19. I tražahu prvosveštenici i književnici da u onaj čas dignu ruke na njega, no pobojaše se naroda; jer razumješe da za njih ovu priču kaza.
20. I motrahu na njega; i poslaše uhode, koji se pretvarahu da su pravedni, ne bi li ga uhvatili u riječi, te da bi ga predali načelstvu i vlasti namjesnikovoj.
21. I upitaše ga govoreći: Učitelju, znamo da pravo govoriš i učiš, i ne gledaš ko je ko, nego zaista učiš putu Božijem:
22. Da li nam je dopušteno davati danak ćesaru ili ne?
23. A on, razumjevši prepredenost njihovu, reče im: Što me kušate?
24. Pokažite mi dinar; čiji je na njemu lik i natpis? A oni odgovarajući rekoše: Ćesarev.
25. A on im reče: Podajte, dakle, ćesarevo ćesaru, a Božije Bogu.
26. I ne mogoše ga uhvatiti u riječi pred narodom; i zadivivši se odgovoru njegovom umukoše.
27. I pristupiše neki od sadukeja, koji vele da nema vaskrsenja, i zapitaše ga,
28. Govoreći: Učitelju, Mojsej nam napisa: Ako kome umre brat koji ima ženu, i ovaj umre bez djece, da brat njegov uzme ženu i da podigne potomstvo bratu svojemu.
29. Bijaše, dakle, sedmoro braće, i prvi uze ženu, i umrije bez djece;
30. I uze drugi ženu, i on umrije bez djece;
31. I treći je uze isto tako; a tako i sva sedmorica, ne ostaviše djece i pomriješe.
32. A poslije sviju umrije i žena.
33. O vaskrsenju, dakle, kojega će od njih biti žena? Jer je sedmorica imadoše za ženu.
34. I odgovarajući Isus reče im: Sinovi ovoga vijeka žene se i udaju;
35. A koji se udostojiše dobiti onaj vijek i vaskrsenje iz mrtvih, niti se žene niti se udaju;
36. Jer više ne mogu umrijeti, jer su kao anđeli, i sinovi su Božiji kada su sinovi vaskrsenja.

37. A da mrtvi ustaju, i Mojsej pokaza kod kupine kada naziva Gospoda Bogom Avraamovim i Bogom Isakovim i Bogom Jakovljevim.
38. A Bog nije Bog mrtvih nego živih; jer su njemu svi živi.
39. A neki od književnika odgovarajući rekoše: Učitelju, dobro si kazao.
40. I ne smjedoše više ništa da ga pitaju. A on im reče:
41. Kako govore da je Hristos sin Davidov?
42. Kada sam David govori u knjizi Psalama: Reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni sa desne strane,
43. Dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.
44. David, dakle, njega naziva Gospodom; pa kako mu je sin?
45. A kada sav narod slušaše, reče učenicima svojim:
46. Čuvajte se književnika, koji rado idu u dugačkim haljinama. i vole pozdrave na trgovima, i prva mjesta po sinagogama i začelja na gozbama;
47. Koji jedu kuće udovičke, i lažno se mole dugo, oni će još većma biti osuđeni.

21 Udovičina lepta. O razorenju jerusalimskoga hrama, gonjenju učenika i razrušenju Jerusalima. O drugom Dolasku i blizini Carstva Božijeg.

1. A pogledavši gore vidje bogate gdje među priloge svoje u riznicu hrama.
2. A vidje i jednu sirotu udovicu kako meće ondje dvije lepte;
3. I reče: Zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od sviju;
4. Jer svi ovi staviše na dar Bogu od suviška svoga, a ona od sirotinje svoje metnu svu imovinu svoju što imaše.
5. I kad neki govorahu za hram da je ukrašen lijepim kamenjem i zavjetnim poklonima, reče:
6. Doći će dani u koje od svega što vidite neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti.
7. I zapitaše ga govoreći: Učitelju, kada će to biti? I koji je znak kada će se to dogoditi?
8. A on reče: Pazite da vas ne prevare, jer mnogi će doći u ime moje govoreći: Ja sam, i: vrijeme se približilo. Nemojte, dakle, ići za njima.

9. A kada čujete za ratove i nemire, nemojte se uplašiti; jer sve to najprije treba da bude, ali nije odmah kraj.
10. Tada im reče: Ustaće narod na narod i carstvo na carstvo;
11. I zemljotresi veliki biće po mjestima, i biće gladi i pomori, i strahote i znaci veliki biće s neba.
12. A prije svega ovoga dignuće na vas ruke svoje i goniće vas i predavati u sinagoge i tamnice; vodiće vas pred careve i namjesnike zbog imena mojega.
13. A to će vam se dogoditi za svjedočanstvo.
14. Stavite, dakle, u srca svoja, da ne smišljate unaprijed kako ćete odgovarati;
15. Jer ja ću vam dati rječitost i mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti ili odgovoriti svi vaši protivnici.
16. A predavaće vas i roditelji, i braća, i rođaci, i prijatelji, i pobiće neke od vas.
17. I svi će vas omrznuti zbog imena mojega.
18. Ni dlaka s glave vaše neće propasti.
19. Trpljenjem svojim spasavajte duše svoje.
20. A kada vidite da je vojska opkolila Jerusalem, onda znajte da se približilo opustošenje njegovo.
21. Tada, koji budu u Judeji neka bježe u gore, i koji budu u samome gradu neka izlaze napolje, i koji su u polju neka ne ulaze u grad;
22. Jer su ovo dani osvete, da se ispuni sve što je napisano.
23. A teško trudnicama i dojiljama u te dane. Jer će biti nevolja velika na zemlji, i gnjev na narodu ovome.
24. I pašće od oštrice mača, i biće odvedeni u ropstvo po svim narodima; i Jerusalem će gaziti neznabošci dok se ne ispune vremena neznabožaca.
25. I biće znaci na suncu i mjesecu i zvijezdama; i na zemlji muka i nevolja narodima u užasu od huke morske i valova.
26. Umiraće ljudi od straha i od očekivanja onoga što nailazi na svijet; jer će se sile nebeske pokrenuti.
27. I tada će ugledati Sina Čovječijega gdje dolazi na oblaku sa silom i slavom velikom.

28. A kada se počne ovo zbivati, uspravite se i podignite glave svoje, jer se približava izbavljenje vaše.
29. I kaza im priču: Gledajte na smokvu i na sva drveta;
30. Kad vidite da već potjeraju pupoljke, sami znate da je već blizu ljeto.
31. Tako i vi kad vidite da se ovo zbiva, znajte da je blizu Carstvo Božije.
32. Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude.
33. Nebo i zemlja će proći, a riječi moje neće proći.
34. Ali pazite na sebe da srca vaša ne otežaju prejedanjem i pijanstvom i brigama ovoga života, i da Dan onaj ne naiđe na vas iznenada.
35. Jer će doći kao zamka na sve koji žive na licu vascijele zemlje.
36. Bдите, dakle, u svako vrijeme moleći se da se udostojite da izbjegnute sve što se ima dogoditi, i da stanete pred Sina Čovječijega.
37. A bijaše on danju u hramu i učaše, a noću izlažaše i boravljaše na gori zvanj Maslinska.
38. I sav narod hitaše jutrom njemu u hram da ga sluša.

22 Juda sprema izdaju. Tajna Večera. Ko je najveći među učenicima. O Petrovom odricanju. Spasiteljeva uputstva učenicima i molitva na Maslinskoj gori. Judina izdaja i hvatanje Isusa. Petrovo odricanje. Ruganje Isusu i sud pred Sinedrionom.

1. Približavaše se pak praznik beskvasnih hljebova zvani Pasha.
2. I tražahu prvosveštenici i književnici kako bi ga ubili; ali se bojahu naroda.
3. A satana uđe u Judu, zvanog Iskariotski, koji bješe iz broja Dvanaestorice.
4. I on otišavši dogovori se sa prvosveštenicima i književnicima i vojvodama kako će im ga izdati.
5. A oni se obradovaše, i ugovoriše da mu dadu novaca.
6. I on obeća, i tražaše zgodnu priliku da im ga preda bez prisustva naroda.
7. A dođe dan beskvasnih hljebova u koji trebaše klati pashalno jagnje.
8. I posla Petra i Jovana rekavši: Idite i ugotovite nam Pashu da jedemo.

9. A oni mu rekoše: Gdje hoćeš da ugotovimo?
10. A on im reče: Eto, kad uđete u grad, srešće vas čovjek koji nosi krčag vode; idite za njim u kuću u koju on uđe.
11. I recite domaćinu kuće: Učitelj ti veli: gdje je odaja gdje ću jesti Pashu sa učenicima svojim?
12. I on će vam pokazati veliku zastrtu gornju sobu; ondje ugotovite.
13. I oni otidoše i nađoše kao što im je kazao; i ugotoviše Pashu.
14. I kada dođe čas, sjede za trpezu, i dvanaest apostola s njim.
15. I reče im: Veoma zaželjeh da ovu Pashu jedem s vama prije nego postradam:
16. Jer vam kažem da je neću više jesti dok se ne ispuni u Carstvu Božijem.
17. I uzevši čašu zablagodari, i reče: Uzmite i razdijelite je među sobom;
18. Jer vam kažem da neću piti od roda vinogradskoga dok ne dođe Carstvo Božije.
19. I uzevši hljeb zablagodari, prelomi ga i dade im govoreći: Ovo je tijelo moje koje se daje za vas; ovo činite za moj spomen.
20. A tako i čašu po večeri, govoreći: Ova je čaša Novi zavjet u krvi mojoj, koja se za vas proljeva.
21. Ali evo ruke izdajnika mojega sa mnom na trpezi.
22. I Sin Čovječiji, dakle, ide kako je određeno; ali teško čovjeku onome koji ga izdaje!
23. I oni se stadoše pitati među sobom koji bi, dakle, od njih bio taj koji će to učiniti.
24. A nastade i prepirka među njima koji se od njih smatra da je veći.
25. A on im reče: Carevi naroda gospodare nad njima i vlastodršci njihovi nazivaju se dobrotvori.
26. Ali vi nemojte tako; nego ko je među vama veći, neka bude kao mlađi, i starješina kao sluga.
27. Jer ko je veći, koji sjedi za trpezom ili koji služi? Nije li onaj koji sjedi za trpezom? A ja sam među vama kao sluga.
28. A vi ste oni koji ste se održali sa mnom u iskušenjima mojim.
29. I ja vama zavještavam Carstvo kao što Otac moj meni zavješta,

30. Da jedete i pijete za mojom trpezom u Carstvu mome, i da sjedite na prijestolima i sudite nad dvanaest plemena Izrailjevih.
31. I reče Gospod: Simone, Simone, evo vas zaiska satana da vas vije kao pšenicu.
32. A ja se molih za tebe da vjera tvoja ne prestane; i ti, kada se obratiš, utvrdi braću svoju.
33. A on mu reče: Gospode, s tobom sam spreman i u tamnicu i u smrt ići.
34. A on reče: Kažem ti, Petre, neće danas zapjevati pijetao dok se triput ne odrečeš da me poznaješ.
35. I reče im: Kad vas poslah bez kese i torbe i obuće, da li vam što nedostade? A oni rekoše: Ništa.
36. A on im reče: Ali sad koji ima kesu neka je uzme, tako i torbu; a koji nema neka proda haljinu svoju i kupi nož.
37. Jer vam kažem da još i ovo treba na meni da se izvrši što je napisano: I uvrstiše ga među bezakonike. Jer što je (pisano) o meni, završava se.
38. A oni rekoše: Gospode, evo ovdje dva noža. A on im reče: Dosta je.
39. I izišavši, otide po običaju na goru Maslinsku; a za njim otidoše i učenici njegovi.
40. A kad bi na mjestu reče im: Molite se da ne padnete u iskušenje.
41. I sam odstupi od njih koliko se može kamenom dobaciti, i kleknuvši na koljena moljaše se
42. Govoreći: Oče, kad bi htio da proneseš ovu čašu mimo mene! Ali ne moja volja, no tvoja neka bude!
43. A javi mu se anđeo s neba krijepeći ga.
44. I budući u samrtnoj borbi, moljaše se usrdnije; a znoj njegov bijaše kao kaplje krvi koje kaplju na zemlju.
45. I ustavši od molitve dođe učenicima, i nađe ih da spavaju od žalosti,
46. I reče im: Što spavate? Ustanite i molite se da ne padnete u iskušenje!
47. Dok on još govoraše, gle narod, i jedan od Dvanaestorice, zvani Juda, iđaše pred njima, i približi se Isusu da ga poljubi. Jer im bijaše dao ovakav znak: koga poljubim, taj je!
48. A Isus mu reče: Judo, zar cjelivom izdaješ Sina Čovječijega?
49. A kad oni što bijahu s njim vidješe šta će biti, rekoše mu: Gospode, da bijemo nožem?

50. I udari jedan od njih slugu prvosveštenikovog, i odsiječe mu desno uho.
51. A Isus odgovorivši reče: Ostavite se toga. I dohvativši se uha njegovog, iscijeli ga.
52. A prvosveštenicima i vojvodama hramovnim i starješinama koji bijahu došli na njega reče Isus: Zar ste kao na razbojnika izišli s noževima i koljem da me uhvatite?
53. Svaki dan bio sam s vama u hramu i ne digoste ruke na mene; ali ovo je vaš čas i vlast tame.
54. A kad ga uhvatiše, odvedoše ga i uvedoše u dvor prvosveštenika. A Petar iđaše za njim izdaleka.
55. I kad naložiše vatru nasred dvorišta i sjedoše zajedno, i Petar sjeđaše među njima.
56. Vidjevši ga pak jedna sluškinja gdje sjedi kod vatre, i pogledavši na njega reče: I ovaj bješe sa njim.
57. A on ga se odreče govoreći: Ženo, ne poznajem ga.
58. I malo zatim vidje ga i drugi i reče: I ti si od njih. A Petar reče: Čovječe, nisam.
59. I pošto prođe oko jednoga časa, drugi neko potvrđivaše govoreći: Zaista i ovaj bješe s njim; jer je Galilejac.
60. A Petar reče: Čovječe, ne znam šta govoriš. I odmah dok on još govoraše zapjeva pijetao.
61. I obazrevši se Gospod pogleda na Petra, i sjeti se Petar riječi Gospodnje kako mu reče: Prije nego što pijetao zapjeva odreći ćeš me se triput.
62. I izišavši napolje, plakaše gorko.
63. A ljudi koji držahu Isusa rugahu mu se, i bijahu ga.
64. I pokrivši ga udarahu ga po licu i pitahu ga govoreći: Proreci ko te udari?
65. I druge mnoge hule govorahu na njega.
66. I kada se razdani, sabraše se starješine narodne, prvosveštenici i književnici, i odvedoše ga u svoj Sinedrion
67. Govoreći: Ako si ti Hristos, kaži nam. A on im reče: Ako vam i kažem, nećete vjerovati.
68. A ako vas i zapitam, nećete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti.
69. Odsada će Sin Čovječiji sjedjeti sa desne strane sile Božije.

70. Svi pak rekoše: Ti li si, dakle, Sin Božiji? A on im reče: Vi kažete da sam ja.

71. A oni rekoše: Što nam još treba svjedočenja? Jer sami čusmo iz usta njegovih.

23 Isus na sudu pred Pilatom i Irodom. Zahtjev Judejaca da se Varava pusti a Isus razapne. Osuda Hrista. Put na Golgotu. Raspeće. Raspeti razbojnici. Krsna smrt. Kapetan proslavlja Boga. Pogreb.

1. I ustade sve mnoštvo i odvede ga Pilatu.

2. I počeše ga tužiti govoreći: Ovoga nađosmo da otpađuje narod naš, i zabranjuje davati cesaru danak, i govori da je on Hristos car.

3. A Pilat ga zapita govoreći: Jesi li ti car judejski? A on odgovarajući reče mu: Ti kažeš.

4. A Pilat reče prvosveštenicima i narodu: Ne nalazim nikakve krivice na ovom čovjeku.

5. A oni uporno navaljivahu govoreći: On buni narod učeći po svoj Judeji počevši od Galileje pa sve dovde.

6. A Pilat čuvši za Galileju zapita: Zar je ovaj čovjek Galilejac?

7. I doznavši da je iz područja Irodova, posla ga Irodu, koji i sam bijaše u Jerusalmu onih dana.

8. A Irod vidjevši Isusa veoma se obradova; jer je odavno želio da ga vidi, pošto je mnogo slušao o njemu, i nadaše se da će vidjeti od njega neki znak.

9. I postavljашe mu mnoga pitanja; ali mu on ništa ne odgovori.

10. Stajahu pak prvosveštenici i književnici i žestoko ga optuživahu.

11. A Irod ga ponizi sa svojim vojnicima i naruga mu se, obuče mu bijelu haljinu i posla ga natrag Pilatu.

12. I u taj se dan pomiriše Pilat i Irod među sobom; jer prije bijahu u zavadi.

13. A Pilat, saznavši prvosveštenike i starješine i narod,

14. Reče im: Dovedoste mi ovoga čovjeka kao da on otpađuje narod, i eto, ja ga pred vama ispitah, i ne nađoh na ovome čovjeku nijedne krivice od onih za koje ga vi optužujete;

15. A ni Irod, jer vam ga natrag posla. I eto, nije učinio ništa što bi zasluživalo smrt.

16. Da ga, dakle, kaznim i pustim.

17. A moraše da im o Prazniku oslobodi jednoga.

18. A oni svi zajedno povikaše govoreći: Uzmi ovoga, a pusti nam Varavu!
19. Ovaj bijaše bačen u tamnicu za nekakvu pobunu učinjenu u gradu i za ubistvo.
20. A Pilat opet povika hoteći da pusti Isusa.
21. A oni vikahu govoreći: Raspni ga, raspni!
22. A on im po treći put reče: Kakvo je, dakle, zlo on učinio? Ja ništa na njemu ne nađoh što bi zasluživalo smrt; dakle, da ga kaznim pa da ga pustim.
23. A oni jednako navaljivahu s velikom vikom, i iskahu da se on razapne; i nadvlada vika njihova i prvosveštentička.
24. I Pilat presudi da bude po traženju njihovu.
25. I pusti im Varavu, bačenog u tamnicu za pobunu i ubistvo, kojega iskahu, a Isusa predade njima na volju.
26. I kada ga povedoše, zadržāše nekoga Simona Kirinejca, koji se vraćaše iz polja, i staviše na njega krst da nosi za Isusom.
27. A za njim iđāše veliko mnoštvo naroda i žena, koje plakahu i naricahu za njim.
28. A Isus obazrevši se na njih reče: Kćeri jerusalimske, ne plaćite za mnom, nego plaćite za sobom i za djecom svojom.
29. Jer evo, dolaze dani u koje će se reći: Blago nerotkinjama, i utrobama koje ne rodiše, i dojčkama koje ne dojiše.
30. Tada će početi govoriti gorama: Padnite na nas; i bregovima: Pokrijte nas!
31. Jer kad ovako čine sa sirovim drvetom, šta li će biti sa suhim?
32. Vođahu pak i druga dva zločinca sa njim da pogube.
33. I kada dođoše na mjesto zvano Lobanja, ondje razapeše njega i zločinca, jednoga s desne strane a drugoga s lijeve.
34. A Isus govoraše: Oče, oprosti im, jer ne znaju šta čine! I dijeleći haljine njegove bacahu kocku.
35. I narod stajaše gledajući. A i starješine ruga hu mu se s njima govoreći Druge spase, neka spase sebe, ako je on Hristos izabranik Božiji.
36. A i vojnici mu se rugahu, pristupahu i davah) mu ocat.
37. I govorahu: Ako si ti car judejski, spasi samog sebe!

38. A bijaše nad njim i natpis napisan slovima jelinskim i latinskim i jevrejskim: Ovo je car judejski.
39. A jedan od obješenih zločinaca huljaše na njega govoreći: Ako si ti Hristos, spasi sebe i nas!
40. A drugi odgovorivši ukoravaše ga govoreći: Zar se ti ne bojiš Boga, kada si i sam osuđen tako?
41. A mi smo pravedno osuđeni, jer primamo po svojim djelima kao što smo zaslužili; a on nikakva zla ne učini.
42. I reče Isusu: Sjeti me se. Gospode. kada dođeš u Carstvu svome.
43. I reče mu Isus: Zaista ti kažem, danas ćeš biti sa mnom u raj.
44. A bijaše oko šestoga časa, i tama bi po svoj zemlji do časa devetoga.
45. I pomrča sunce, i zavjesa hramovna razdrije se napola.
46. I povikavši Isus iz svega glasa reče: Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj. I rekavši ovo izdahnu.
47. A kad vidje kapetan šta se dogodi, proslavi Boga govoreći: Zaista ovaj čovjek bješe pravednik.
48. I sav narod koji se bijaše skupio da gleda ovaj prizor, kad vidje šta bi, vrati se bijući se u prsa.
49. A stajahu izdaleka svi poznanici njegovi i žene koje ga pratiše iz Galileje, posmatrajući ovo.
50. I gle, čovjek po imenu Josif, koji bješe savjetnik i čovjek dobar i pravedan, iz Arimateje, grada judejskog,
51. Koji ne bijaše pristao na njihovu odluku i na njihovo djelo, a i sam čekaše Carstvo Božije,
52. Pristupivši Pilatu zaiska tijelo Isusovo.
53. I skide ga i obvi platnom, i položi ga u grob usječen u kamenu, u koji ne bijaše nikad niko položen.
54. I dan bijaše petak, i subota osvitaše.
55. A idahu u pratnji i žene, koje bijahu došle sa Isusom iz Galileje, i vidješe grob i kako bi položeno tijelo njegovo,

56. Pa se vratiše i pripremiše mirise i miro. Subotu pak provedoše u miru po Zakonu.

24 Mironosice na grobu i kazivanje anđela o Hristovom vaskrsenju. Petar na grobu Isusovu. Javljanje Hrista dvojici učenika na putu za Emaus. Javljanje apostolima. Obećanje Svetoga Duha učenicima i blagoslov. Vaznesenje.

1. A u prvi dan nedjelje dođoše vrlo rano na grob, i donesoše mirise što pripraviše, a s njima i neke druge žene;
2. Ali nađoše kamen odvaljen od groba.
3. I ušavši ne nađoše tijelo Gospoda Isusa.
4. I dok se one čuđahu tome, gle, dva čovjeka stadoše pred njih u blistavim haljinama;
5. A kada se one uplašiše i oboriše lica zemlji, rekoše im: Što tražite živoga među mrtvima?
6. Nije ovdje, nego ustade; sjetite se kako vam kaza dok bješe još u Galileji,
7. Govoreći kako Sin Čovječiji treba da bude predan u ruke ljudi grješnika i da bude razapet i treći dan da vaskrsne.
8. I sjetiše se riječi njegovih.
9. Pa vrativši se od groba, javiše sve ovo Jedanaestorici i svima ostalima.
10. A to bijahu Magdalina Marija i Jovana i Marija Jakovljeva i ostale s njima koje kazaše ovo apostolima.
11. I ovima se učiniše njihove riječi kao buncanje, i ne vjerovaše im.
12. A Petar ustade pa otrča na grob, i nagnuvši se vidje samo pokrove gdje leže, i otide čudeći se u sebi tome što se dogodilo.
13. I gle, dvojica od njih idahu u onaj dan u selo koje bijaše udaljeno od Jerusalima šezdeset stadija i zvaše se Emaus.
14. I oni govorahu među sobom o svim ovim događajima.
15. I dok oni razgovarahu i raspravljahu, približi se i sam Isus i iđaše s njima.
16. Ali oči njihove bjehu zadržane da ga ne poznaju.
17. A on im reče: Kakav je to razgovor koji vodite među sobom idući, i što ste neveseli?

18. A jedan, po imenu Kleopa, odgovarajući reče mu: Zar si ti jedini stranac u Jerusalimu, i zar nisi saznao šta se u njemu zbilo ovih dana?
19. I reče im: Šta? A oni mu rekoše: O Isusu Nazarećaninu, koji bješe čovjek prorok, silan na djelu i u riječi pred Bogom i svim narodom;
20. Kako ga predadoše prvosveštenici i knezovi naši da bude osuđen na smrt, i razapeše ga?
21. A mi se nadasmo da je on taj koji će izbaviti Izrailja. Ali povrh svega toga, ovo je danas treći dan otkako se ovo dogodi.
22. A zaprepastiše nas i neke žene između nas koje su bile rano na grobu,
23. Pa ne našavši tijelo njegovo, dođoše govoreći da su vidjele i pojavu anđela koji govorahu da je on živ.
24. I neki od naših otidoše na grob, i nađoše tako kao što i žene kazaše, ali njega ne vidješe.
25. A on im reče: O bezumni i sporoga srca za vjerovanje u sve što govoriše proroci!
26. Nije li trebalo da Hristos to pretrpi i da uđe u slavu svoju?
27. I počevši od Mojseja i od sviju Proroka razjasni im što je u svim Pismima o njemu pisano.
28. I približiše se selu u koje idahu, i on se činjaše da hoće dalje da ide.
29. A oni ga ustavljahu govoreći: Ostani s nama, jer je dan nagnuo i blizu je več. I uđe da ostane s njima.
30. I dok on sjedaše s njima za trpezom, uzevši hljeb blagoslovi i prelomivši ga davaše im.
31. A njima se otvoriše oči i poznaše ga. I on posta nevidljiv za njih.
32. I rekoše oni jedan drugome: Ne goraše li srce naše u nama dok nam govoraše putem i dok nam objašnjavaše Pisma?
33. I ustavši onoga časa, vratiše se u Jerusalim, i nađoše okupljenu Jedanaesticu i one koji bijahu s njima.
34. Koji govorahu: Zaista ustade Gospod, i javi se Simonu.
35. I oni ispričaše šta bi na putu, i kako ga poznaše pri lomljenju hljeba.
36. I dok oni ovo govorahu, i sam Isus stade među njih, i reče im: Mir vam!
37. A oni se uplašiše, i budući ustrašeni, pomisliše da vide duha.

38. I reče im: Što ste zbunjeni? I zašto takve pomisli ulaze u srca vaša?
39. Vidite ruke moje i noge moje, da sam ja glavom; opipajte me i vidite; jer duh nema tijela i kostiju kao što vidite da ja imam.
40. I ovo rekavši pokaza im ruke i noge.
41. A dok još ne vjerovahu od radosti i dok se čuđahu, reče im: Imate li ovdje šta za jelo?
42. A oni mu dadoše komad ribe pečene, i meda u saću.
43. I uzevši jede pred njima.
44. A njima reče: Ovo su riječi koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da se mora sve ispuniti što je o meni napisano u Zakonu Mojsjevu i u Prorocima i u Psalmima.
45. Tada im otvori um da razumiju Pisma.
46. I reče im: Tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos postrada i vaskrse iz mrtvih trećega dana,
47. I da se u njegovo ime propovijeda pokajanje i oproštenje grijehova po svim narodima, počevši od Jerusalima.
48. A vi ste svjedoci ovome.
49. I evo, ja ću poslati obećanje Oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu Jerusalimu dok se ne obučete u silu s visine.
50. I izvede ih napolje do Vitanije, i podigavši ruke svoje blagoslovi ih.
51. I dok ih on blagosiljaše, odstupi od njih i uznošaše se na nebo.
52. A oni mu se pokloniše i vratiše se u Jerusalem sa radošću velikom,
53. I bjehu neprestano u hramu hvaleći i blagosiljajući Boga. Amin!

Novi zavjet

Gospoda našeg Isusa Hrista

SVETO JEVANĐELJE OD JOVANA

1 O Bogu Logosu kao tvorcu svijeta i davaocu života. Ovaploćenje Logosa. Svjedočanstvo Jovana Krstitelja o Hristu. Prvi učenici Isusovi.

1. U početku bješe Logos (Riječ), i Logos bješe u Boga, i Logos bješe Bog.
2. On bješe u početku u Boga.
3. Sve kroz njega postade, i bez njega ništa ne postade što je postalo.
4. U njemu bješe život, i život bješe svjetlost ljudima.
5. I svjetlost svijetli u tami, i tama je ne obuze.
6. Bi čovjek poslan od Boga, po imenu Jovan.
7. Ovaj dođe za svjedočanstvo, da svjedoči o svjetlosti, da svi vjeruju kroz njega.
8. On ne bješe svjetlost, nego da svjedoči o svjetlosti.
9. Bješe svjetlost istinita koja obasjava svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.
10. U svijetu bješe, i svijet kroz njega postade, i svijet ga ne pozna.
11. Svojima dođe, i svoji ga ne primiše.
12. A onima koji ga primiše dade vlast da budu čeda Božija, onima koji vjeruju u ime njegovo:
13. Koji se ne rodiše od krvi, ni od želje tjelesne, ni od želje muževljeve, nego od Boga.
14. I Logos postade tijelo i nastani se među nama, i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorodnoga od Oca, pun blagodat i istine.
15. Jovan svjedoči o njemu i više govoreći: Ovo je onaj za koga rekoh: koji za mnom dolazi ispred mene je, jer prije mene bješe.
16. I od ponoći njegove mi svi primismo, i blagodat na blagodat.
17. Jer se Zakon dade preko Mojseja, a blagodat i istina postade kroz Isusa Hrista.
18. Boga niko nije vidio nikad: Jedinorodni Sin koji je u naručju Oca, on ga objavi.
19. I ovo je svjedočanstvo Jovanovo kad poslaše Judejci iz Jerusalima sveštenike i levite da ga zapitaju: Ko si ti?
20. I priznade i ne poreče; i priznade: Ja nisam Hristos.
21. I upitaše ga: Šta dakle? Jesi li ti Ilija? I reče: Nisam. Jesi li ti prorok? I odgovori: Ne.

22. A oni mu rekoše: Ko si? Da odgovor damo onima koji nas poslaše: Šta kažeš o sebi samom?
23. Reče: Ja sam glas vapijućeg u pustinji: Poravnite put Gospodnji, kao što kaza Isaija prorok.
24. A izaslanici bijahu od fariseja.
25. I zapitaše ga i rekoše mu: Zašto, dakle, krštavaš kad ti nisi Hristos, ni Ilija, ni prorok?
26. Odgovori im Jovan govoreći: Ja krštavam vodom, a među vama stoji koga vi ne znate.
27. To je Onaj što dolazi za mnom, koji preda mnom bi, kome ja nisam dostojan odriješiti remena na obući njegovoj.
28. Ovo se dogodi u Vitaniji s one strane Jordana gdje Jovan krštavaše.
29. A sutradan vidje Jovan Isusa gdje dolazi k njemu, i reče: Gle, Jagnje Božije koje uzima na se grijeha svijeta!
30. Ovo je onaj za koga ja rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji preda mnom bi, jer prije mene bješe.
31. I ja ga ne znadoh, ali da se javi Izrailju, zato dođoh ja da krštavam vodom.
32. I posvjedoči Jovan govoreći: Vidio sam Duha gdje silazi kao golub sa neba i ostade na njemu.
33. I ja ga ne znadoh, ali Onaj koji me posla da krštavam vodom on mi reče: Na koga vidiš da silazi Duh i ostaje na njemu to je onaj koji krštava Duhom Svetim.
34. I ja sam vidio i zasvjedočio da je on Sin Božiji.
35. Sutradan opet stajaše Jovan i dvojica od učenika njegovih.
36. I ugledavši Isusa gdje ide, reče: Gle, Jagnje Božije!
37. I čuše ga oba učenika kad govoraše, i otidoše za Isusom.
38. A Isus obazrevši se i vidjevši ih, gdje idu za njim, reče im: Šta tražite? A oni mu rekoše: Ravi, što prevedeno znači: učitelju, gdje stanuješ?
39. Reče im: Dođite i vidite! I otidoše, i vidješe gdje stanuje; i ostadoše kod njega onaj dan. A bijaše oko desetoga časa.
40. A jedan od dvojice koji čuše od Jovana i odoše za njim bijaše Andrej, brat Simona Petra.

41. On nađe najprije brata svojega Simona, i reče mu: Našli smo Mesiju, što prevedeno znači: Hristos.
42. I dovede ga Isusu. I Isus pogledavši na njega reče: Ti si Simon, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kifa, što znači Petar.
43. Sutradan htjede Isus izići u Galileju, i nađe Filipa, i reče mu: Hajde za mnom!
44. A Filip bješe iz Vitsaide, iz grada Andrejeva i Petrova.
45. Filip nađe Natanaila i reče mu: Našli smo onoga za koga pisa Mojsej u Zakonu i Proroci: Isusa, sina Josifova, Nazarećanina.
46. I reče mu Natanailo: Iz Nazareta može li biti što dobro? Reče mu Filip: Dođi i vidi!
47. A Isus vidje Natanaila gdje dolazi k njemu i reče za njega: Evo pravog Izrailjca u kome nema lukavstva.
48. Reče mu Natanailo: Otkuda me poznaješ? Odgovori Isus i reče mu: Prije nego te pozva Filip, vidjeh te kad bijaše pod smokvom.
49. Odgovori Natanailo i reče mu: Ravi, ti si Sin Božiji, ti si car Izrailjev.
50. Odgovori Isus i reče mu: Zato što ti kazah da te vidjeh pod smokvom, vjeruješ? Vidjećeš više od ovoga.
51. I reče mu: Zaista, zaista vam kažem: od sada ćete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božije kako uzlaze i silaze na Sina Čovječijega.

2 Svadba u Kani Galilejskoj. Izgon trgovaca iz hrama. Predskazivanje smrti i vaskrsenja.

1. I u treći dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i ondje bješe mati Isusova.
2. A pozvan bješe i Isus i učenici njegovi na svadbu.
3. I kad nesta vina, reče mati Isusova njemu: Nemaju vina.
4. Isus joj reče: Šta hoćeš od mene, ženo? Još nije došao čas moj.
5. Reče mati njegova slugama: Što god vam reče učinite.
6. A ondje bješe šest kamenih sudova za vodu, postavljenih po običaju judejskog očišćenja, koji hvatahu po dvije ili po tri mjere.
7. Reče im Isus: Napunite sudove vodom. I napuniše ih do vrha.

8. I reče im Isus: Zahvatite sad i nosite peharniku. I odnesoše.
9. A kad okusi peharnik vino koje je postalo od vode, i ne znađаше otkuda je, a sluge znadijahu koje su zahvatile vodu, pozva peharnik ženika.
10. I reče mu: Svaki čovjek najprije dobro vino iznosi, a kada se opiju, onda lošije; a ti si čuvao dobro vino do sada.
11. Ovim, u Kani Galilejskoj, učini Isus početak znamenja, i pokaza slavu svoju; i vjerovaše u njega učenici njegovi.
12. Potom siđe u Kapernaum, on i mati njegova i braća njegova i učenici njegovi, i ondje ostadoše ne mnogo dana.
13. I blizu bješe Pasha judejska, i otide Isus u Jerusalem.
14. I nađe u hramu one što prodaju goveda i ovce i golubove, i mjenjače novca gdje sjede.
15. I načinivši bič od uzica, izagna sve iz hrama, i ovce i goveda; a mjenjačima prosu novac i stolove ispretura.
16. I reče onima što prodaju golubove: Nosite to odavde! Ne pravite od doma Oca moga, dom trgovine.
17. A učenici se njegovi sjetiše da je napisano: Revnost za dom tvoj izjeda me.
18. Judejci pak odgovoriše i rekoše mu: Kakav nam znak pokazuješ da to činiš?
19. Isus odgovori i reče im: Razvalite ovaj hram i za tri dana ću ga podići.
20. A Judejci rekoše: Četrdeset i šest godina zidan je ovaj hram, a ti ćeš za tri dana da ga podigneš?
21. A on govoraše o hramu tijela svojega.
22. Kada pak ustade iz mrtvih, sjetiše se učenici njegovi da ovo govoraše, i vjerovaše Pismu i riječi koju reče Isus.
23. A kada bješe u Jerusalmu o prazniku Pashe, mnogi vjerovaše u ime njegovo, videći znake njegove koje činjaše.
24. A sam Isus ne povjeravaše sebe njima, jer ih je on znao sve.
25. I ne trebaše da mu ko svjedoči za čovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u čovjeku.

3 Isusov razgovor s Nikodimom. Novo svjedočanstvo Jovanovo o Hristu. Nauka Hristova je sa neba.

1. A bijaše čovjek među farisejima, po imenu Nikodim, knez judejski.
2. On dođe Isusu noću i reče mu: Ravi, znamo da si učitelj od Boga došao; jer niko ne može ova znamenja tvoriti koja ti tvoriš ako nije Bog s njim.
3. Odgovori Isus i reče mu: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi odozgo, ne može vidjeti Carstva Božijega.
4. Reče mu Nikodim: Kako se može čovjek roditi kad je star? Eda li može po drugi put ući u utrobu matere svoje i roditi se?
5. Odgovori Isus: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u Carstvo Božije.
6. Što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je.
7. Ne čudi se što ti rekoh: valja vam se roditi odozgo.
8. Duh diše gdje hoće, i glas njegov čuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide: tako je svaki koji je rođen od Duha.
9. Odgovori Nikodim i reče mu: Kako može to biti?
10. Isus odgovori i reče mu: Ti si učitelj Izrailjev, a to li ne znaš?
11. Zaista, zaista ti kažem da ono što znamo govorimo i što smo vidjeli svjedočimo, i svjedočanstvo naše ne primete.
12. Kad vam kazah ono što je zemaljsko pa ne vjerujete, kako ćete vjerovati ako vam kažem ono što je nebesko?
13. I niko se nije popeo na nebo osim Onaj koji siđe s neba, Sin Čovječiji koji je na nebu.
14. I kao što Mojsej podiže zmiju u pustinji, tako treba da se podigne Sin Čovječiji,
15. Da svaki koji vjeruje u njega ne pogine, nego da ima život vječni,
16. Jer Bog tako zavolje svijet da je Sina svojega Jednorodnoga dao, da svaki koji vjeruje u njega ne pogine, nego da ima život vječni.
17. Jer ne posla Bog Sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroz njega.

18. Koji u njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje već je osuđen, jer nije vjerovao u ime Jedinorodnoga Sina Božijega.
19. A ovo je sud što je svjetlost došla na svijet, a ljudi više zavolješe tamu negoli svjetlost; jer njihova djela bijahu zla.
20. Jer svaki koji čini zlo mrzi svjetlost i ne ide ka svjetlosti, da se ne razotkriju djela njegova, jer su zla.
21. A ko istinu tvori, ide ka svjetlosti, da se vide djela njegova, jer su u Bogu učinjena.
22. Potom dođe Isus i učenici njegovi u judejsku zemlju, i tu boravljaše s njima i krštavaše.
23. A i Jovan krštavaše u Enonu blizu Salima, jer ondje bješe mnogo vode; i dolažahu te se krštavahu.
24. Jer još ne bijaše Jovan bačen u tamnicu.
25. Tada nastade raspra među učenicima Jovanovim i nekim Judejcem oko očišćenja.
26. I dođoše Jovanu i rekoše mu: Ravi, onaj što bješe s tobom preko Jordana, za koga si ti svjedočio, eno krštava, i svi idu njemu.
27. Jovan odgovori i reče: Ne može čovjek ništa primati ako mu ne bude dano s neba.
28. Vi mi sami svjedočite da rekoh: Nisam ja Hristos nego sam poslan pred njim.
29. Ko ima nevjestu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sluša ga, i radošću se raduje glasu ženikovu. Ova, dakle, radost moja ispunjena je.
30. On treba da raste, a ja da se umanjujem.
31. Koji odozgo dolazi nad svima je. Koji je sa zemlje od zemlje je, i od zemlje govori; a koji dolazi s neba nad svima je;
32. I što je vidio i čuo, to svjedoči; i svjedočanstvo njegovo niko ne prima.
33. Koji primi svjedočanstvo njegovo, potvrdi da je Bog istinit.
34. Jer koga Bog posla. onaj riječi Božije govori: jer Bog Duha ne daje na mjeru.
35. Jer Otac ljubi Sina, i sve je dao njemu u ruku.
36. Ko vjeruje u Sina, ima život vječni; a ako je neposlušan Sinu, neće vidjeti života, nego gnjev Božiji ostaje na njemu.

4 Odlazak Isusov iz Judeje. Razgovor sa Samarjankom na izvoru Jakovljevom. Vjera Samarjana u Hrista. Iscjeljenje sina careva čovjeka.

1. Kada, dakle, saznade Gospod da su fariseji čuli da Isus više učenika zadobija i krštava nego Jovan -
2. Iako sam Isus ne krštavaše nego učenici njegovi -
3. Ostavi Judeju i otide opet u Galileju.
4. A valjalo mu je proći kroz Samariju.
5. Tako dođe u grad samarijski zvani Sihar, blizu sela koje dade Jakov Josifu, sinu svojemu.
6. A ondje bijaše izvor Jakovljev. Isus pak umoran od puta sjeđaše tako na izvoru: bješe oko šestoga časa.
7. Dođe žena iz Samarije da zahvati vode. Reče joj Isus: Daj mi da pijem.
8. Jer učenici njegovi bijahu otišli u grad da kupe hrane.
9. Reče mu žena Samarjanka: Kako ti, koji si Judejac, tražiš od mene žene Samarjanke da piješ? Jer se Judejci ne družu sa Samarjanima.
10. Odgovori Isus i reče joj: Kad bi ti znala dar Božiji, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi tražila od njega i dao bi ti vodu živu.
11. Reče mu žena: Gospode, ni vedra nemaš, a studenac je dubok: odakle ti onda voda živa?
12. Eda li si ti veći od oca našega Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i stoka njegova?
13. Odgovori Isus i reče joj: Svaki koji pije od ove vode opet će ožednjeti;
14. A koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožednjeti do vijeka, nego voda koju ću mu dati postaće u njemu izvor vode koja teče u život vječni.
15. Reče mu žena: Gospode, daj mi tu vodu da ne žednim i ne dolazim ovamo da zahvatam.
16. Reče joj Isus: Idi, zovi muža svojega, i dođi ovamo.
17. Odgovori žena i reče: Nemam muža. Reče joj Isus: Dobro kaza: nemam muža;
18. Jer si pet muževa imala, i sada koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala.

19. Reče mu žena: Gospode, vidim da si ti prorok.
20. Oci naši klanjahu se Bogu na gori ovoj, a vi kažete da je u Jerusalimu mjesto gdje se treba klanjati.
21. Reče joj Isus: Ženo, vjeruj mi da dolazi čas kada se nećete klanjati Ocu ni na gori ovoj ni u Jerusalimu.
22. Vi se klanjate onome što ne znate; a mi se klanjamo onome što znamo; jer je spasenje od Judejaca.
23. Ali dolazi čas, i već je tu, kada će se istinski bogomoljci klanjati Ocu u duhu i istini, jer Otac traži da takvi budu oni koji mu se klanjaju.
24. Bog je duh; i koji mu se klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.
25. Reče mu žena: Znam da dolazi Mesija zvani Hristos; kad on dođe, objaviće nam sve.
26. Reče joj Isus: Ja sam - koji govorim s tobom.
27. I utom dođoše učenici njegovi, i začudiše se što sa ženom razgovara, ali nijedan ne reče: šta tražiš, ili što govoriš sa njom?
28. A žena ostavi svoj krčag i otide u grad i reče ljudima:
29. Hodite da vidite čovjeka koji mi kaza sve što sam učinila. Da nije on Hristos?
30. Izidoše, dakle, iz grada i pođoše njemu.
31. A u međuvremenu moljahu ga učenici njegovi govoreći: Ravi, jedi!
32. A on im reče: Ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate.
33. Tada učenici govorahu među sobom: Da mu neko ne donese da jede?
34. Isus im reče: Jelo je moje da vršim volju Onoga koji me je poslao, i izvršim njegovo djelo.
35. Ne kažete li vi da su još četiri mjeseca pa će nastati žetva? Eto, velim vam: podignite oči svoje i vidite njive kako se već žute za žetvu.
36. I koji žanje prima platu, i sabira rod za život vječni, da se raduje zajedno i koji sije i koji žanje.
37. Jer u tome je istinita riječ, da je drugi koji sije, a drugi koji žanje.
38. Ja vas poslah da žanjete gdje se vi niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste u trud njihov ušli.

39. A iz grada onoga mnogi od Samarjana povjerovali su u njega za riječ žene koja je svjedočila: Kaza mi sve što učinih.
40. Kada, dakle, dođoše k njemu Samarjani, moljahu ga da ostane kod njih; i ostade ondje dva dana.
41. I mnogo ih više vjerovali su za riječ njegovu,
42. Te ženi govoraše: Sad ne vjerujemo više zbog tvoga kazivanja, jer sami smo čuli i znamo da je ovo zaista Spasitelj svijeta, Hristos.
43. A poslije dva dana izađe odande, i otiđe u Galileju.
44. Jer sam Isus posvjedočio da prorok u svojoj postojbini nema časti.
45. A kada dođe u Galileju, primiše ga Galilejci, koji bijahu vidjeli sve što učini u Jerusalemu o Prazniku, jer i oni dođoše na Praznik.
46. Isus pak dođe opet u Kanu Galilejsku, gdje pretvori vodu u vino. I bješe neki carev čovjek čiji sin bolovao u Kapernaumu.
47. Ovaj čuvši da je Isus došao iz Judeje u Galileju, otiđe k njemu i moljaše ga da siđe i da mu iscijeli sina; jer bijaše na samrti.
48. Kaza mu, dakle, Isus: Ako ne vidite znake i čudesa, nećete da povjerujete.
49. Veli mu carev čovjek: Gospode, dođi dok nije umrlo dijete moje.
50. Reče mu Isus: Idi, sin tvoj je živ. I vjerovali su čovjek riječi koju mu reče Isus i pođe.
51. A već dok on silažao, gle, sretno ga sluga njegova i javiše mu govoreći: Dijete je tvoje živo.
52. Tada ih upita za čas u koji mu bi lakše; i kazaše mu: Juče u sedmi čas pusti ga groznica.
53. Tada razumje otac da to bješe u onaj čas u koji mu reče Isus: Sin tvoj je živ. I vjerovali su on i sva kuća njegova.
54. Ovo je opet drugo znamenje koje učini Isus došavši iz Judeje u Galileju.

5 Iscjeljenje bolesnoga u banji Vitezdi. Hristos govori da je jednak Bogu Ocu, i o sudu i vaskrsenju - Svjedočanstvo Jovana Krstitelja, Boga Oca i Svetoga Pisma.

1. Potom bješe praznik judejski, i izađe Isus u Jerusaleim.

2. A u Jerusalimu kod Ovčijih vrata postoji banja, koja se jevrejski zove Vitezda, i ima pet trijemova.
3. U njima ležale su veliko mnoštvo bolesnika, slijepih, hromih, suhih, koji čekahu da se voda zatalasa.
4. Jer anđeo Gospodnji povremeno silažale i uzburkavale vodu: i koji bi prvi ušao pošto se uzburka voda, ozdravio bi, ma od kakve bolesti bolovao.
5. A ondje bijaše neki čovjek koji trideset i osam godina bješe bolestan.
6. Kad vidje Isus ovoga gdje leži, i razumje da je već mnogo godina bolestan, reče mu: Hoćeš li zdrav da budeš?
7. Odgovori mu bolesnik: Gospode, čovjeka nemam, da me spusti u banju kada se uzburka voda; a dok ja dođem, drugi siđe prije mene.
8. Reče mu Isus: Ustani, uzmi odar svoj i hodi!
9. I odmah ozdravi čovjek, i uze odar svoj i hođale. A taj dan bješe subota.
10. Tada govorahu Judejci iscijeljenom: Subota je, nije ti dopušteno da nosiš odar.
11. On im odgovori: Koji me učini zdravim on mi reče: Uzmi odar svoj i hodi.
12. A oni ga zapitale: Ko je taj čovjek koji ti reče: Uzmi odar svoj i hodi?
13. A izliječeni ne znađale ko je; jer se Isus bješe udaljio zbog mnogog naroda na onome mjestu.
14. Potom ga nađe Isus u hramu i reče mu: Eto postao si zdrav, više ne griješi, da ti se što gore ne dogodi.
15. Čovjek otide i javi Judejcima da je Isus taj koji ga učini zdravim.
16. I zato gonjahu Judejci Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer činjale to u subotu.
17. A Isus im odgovori: Otac moj do sada djela, i ja djelam.
18. I zato još više tražahu Judejci da ga ubiju, ne samo što narušavale subotu, nego što i Boga nazivale svojim Ocem gradeći se jednak Bogu.
19. A Isus odgovori i reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego što vidi da Otac čini; jer što On čini, to isto čini i Sin:
20. Jer Otac ljubi Sina, i sve mu pokazuje što sam čini; i pokazale mu veća djela od ovih da se vi čudite.

21. Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljava, tako i Sin koje hoće oživljava.
22. Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud dao Sinu.
23. Da svi poštuju Sina kao što poštuju Oca. Ko ne poštuje Sina ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.
24. Zaista, zaista vam kažem: Ko moju riječ sluša i vjeruje Onome koji me je poslao, ima život vječni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.
25. Zaista, zaista vam kažem, da dolazi čas, i već je nastao, kada će mrtvi čuti glas Sina Božijega, i čuvši ga oživjeće.
26. Jer kao što Otac ima život u sebi, tako daje i Sinu da ima život u sebi;
27. I daje mu vlast i da sudi, jer je Sin Čovječiji.
28. Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti glas Sina Božijega,
29. I izići će oni koji su činili dobro u vaskrsenje života, a oni koji su činili zlo u vaskrsenje suda.
30. Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; Kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volju svoju no volju Oca koji me je poslao.
31. Ako ja svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo moje nije istinito.
32. Drugi je koji svjedoči za mene; i znam da je istinito svjedočanstvo kojim svjedoči za mene.
33. Vi ste poslali k Jovanu, i on je posvjedočio za istinu.
34. A ja ne primam svjedočanstvo od čovjeka, nego ovo govorim da se vi spasete.
35. On bješe svjetiljka koja goraše i svijetljaše; a vi htjedoste malo vremena da se radujete svjetlosti njegovoj.
36. Ali ja imam svjedočanstvo veće od Jovanova; jer djela koja mi daje Otac da ih svršim, ova djela koja ja činim svjedoče za mene da me je Otac poslao.
37. I Otac koji me posla on je i posvjedočio za mene. Niti ste glas njegov ikada čuli, ni lice njegovo vidjeli.
38. I riječ njegovu nemate da obitava u vama; zato što vi ne vjerujete Onome koga On posla.

39. Istražujete Pisma, jer vi mislite da u njima imate život vječni; a baš ona svjedoče o meni;
40. I nećete da dođete k meni da imate život.
41. Slavu od ljudi ne primam,
42. Nego vas poznajem da ljubavi Božije nemate u sebi.
43. Ja sam došao u ime Oca svojega i ne primete me; ako drugi dođe u ime svoje, njega ćete primiti.
44. Kako vi možete vjerovati kada primete slavu jedan od drugoga, a slavu koja je od jedinoga Boga ne tražite?
45. Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu; ima koji vas optužuje, Mojsej, u koga se vi uzdate.
46. Jer da vjerovaste Moj seju, vjerovali biste i me ni; jer on pisa o meni.
47. A kad njegovim Pismi ma ne vjerujete, kako ćete vjerovati mojim riječima?

6 Hristos hrani pet hiljada ljudi, i ide po moru. Isus Hristos Hljev života. Neki od učenika napuštaju Hrista. Apostol Petar ga priznaje za Sina Božijeg.

1. Poslije toga otide Isus preko Galilejskog, Tiverijadskog mora.
2. I za njim išaše mnoštvo naroda, jer gledahu znamenja njegova koja činjaše na bolesnicima.
3. A Isus iziđe na goru, i ondje sjedaše sa učenicima svojim.
4. A bijaše blizu Pasha, praznik judejski.
5. Podignuvši Isus oči, i vidjevši da mnoštvo naroda dolazi k njemu, reče Filipu: Odakle da kupimo hljeba da ovi
Jedu?
6. A ovo govoraše kušajući ga, jer sam znađaše šta će činiti.
7. Odgovori mu Filip: Ni za dvjesta dinara hljeba nije im dosta, da svako od njih samo malo dobije.
8. Reče mu jedan od učenika njegovih, Andrej, brat Simona Petra:

9. Ovdje ima jedno momče koje ima pet hljebova ječmenih i dvije ribe. Ali šta je to na toliko mnoštvo?
10. A Isus reče: Recite ljudima da posjedaju. A bješe trave mnogo na onome mjestu. Posjedaše, dakle, ljudi na broj oko pet hiljada.
11. A Isus uze hljebove, i zablago darivši, razdade učenicima, a učenici onima koji bijahu posjedali; tako i od riba koliko htjedoše.
12. A kada se nasitiše reče učenicima svojim: Skupite preostale komade, da ništa ne propadne.
13. I sakupiše, i napuniše dvanaest kotarica komada od pet hljebova ječmenih što preostade iza onih koji su jeli.
14. A ljudi vidjevši znamenje koje učini Isus govorahu: Ovo je zaista Prorok koji treba da dođe na svijet.
15. A kad razumije Isus da hoće da dođu da ga uhvate i učine carem, on otide opet na goru sam.
16. Kada pak nastala večer, siđoše učenici njegovi na more,
17. I ušavši u lađu pođoše preko mora u Kapernaum. I već bješe pao mrak, a Isus ne bješe došao k njima.
18. A more se podizalo od velikoga vjetra.
19. Pošto su, dakle, veslali oko dvadeset i pet ili trideset stadija, ugledaše Isusa kako ide po moru i približava se lađi, pa se prepadoše.
20. A on im reče: Ja sam; ne bojte se!
21. I htjedoše ga uzeti u lađu; i odmah se lađa obrete na zemlji u koju iđahu.
22. Sutradan narod koji je stajao s one strane mora, vidje da ondje ne bješe druge lađice osim one jedne u koju uđoše učenici njegovi, i da ne uđe Isus sa učenicima svojim u lađicu nego samo učenici njegovi otidoše;
23. A druge lađice iz Tiverijade dođoše blizu onoga mjesta gdje jedoše hljeb kada Gospod zablago darivši;
24. Kada, dakle, vidje narod da Isusa ne bješe ondje, ni učenika njegovih, uđoše i oni u lađe, i dođoše u Kapernaum tražeći Isusa.
25. I našavši ga s one strane mora, rekoše mu: Ravi, kada si došao ovamo?

26. Isus im odgovori i reče: Zaista, zaista vam kažem: ne tražite me što ste znamenja vidjeli, nego što ste hljeba jeli i nasitili se.
27. Trudite se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za život vječni, koje će vam dati Sin Čovječiji, jer ovoga potvrdi Bog Otac.
28. A oni mu rekoše: Šta da činimo da bismo tvorili djela Božija?
29. Odgovori Isus i reče im: Ovo je djelo Božije da vjerujete u Onoga koga On posla.
30. A oni mu rekoše: Kakav, dakle, znak ti pokazuješ da vidimo i da ti vjerujemo? Šta ti činiš?
31. Ocevi naši jedoše manu u pustinji, kao što je napisano: Hljeb sa neba dade im da jedu.
32. Tada im reče Isus: Zaista, zaista vam kažem: nije vam Mojsej dao hljeb sa neba nego Otac moj daje vam istiniti hljeb sa neba;
33. Jer hljeb je Božiji onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.
34. Tada mu rekoše: Gospode, daj nam svagda taj hljeb!
35. A Isus im reče: Ja sam hljeb života: koji meni dolazi neće ogladnjeti, i koji u mene vjeruje neće nikad ožednjeti.
36. Nego vam rekoh: i vidjeli ste me, i ne vjerujete.
37. Sve što mi daje Otac meni će doći; i onoga koji dolazi meni neću istjerati napolje.
38. Jer sam sišao s neba ne da tvorim volju svoju, nego volju Oca, koji me posla.
39. A ovo je volja Oca koji me posla, da sve što mi je dao ništa od toga ne izgubim, nego da to vaskrsnem u posljednji dan.
40. A ovo je volja Oca koji me posla, da svaki koji vidi Sina i vjeruje u njega ima život vječni; i ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan.
41. Tada gundahu Judejci na njega što reče: Ja sam hljeb koji siđe s neba,
42. I govorahu: Nije li ovo Isus, sin Josifov, kome mi znamo oca i mater? Kako, dakle, on govori: S neba sam sišao?
43. A Isus im odgovori i reče: Ne gundajte među sobom.
44. Niko ne može doći meni ako ga ne privuče Otac koji me posla; i ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan.

45. U Prorocima je napisano: I biće svi naučeni od Boga. Svaki koji čuje od Oca i nauči, dolazi k meni.
46. Ne da je ko vidio Oca, osim Onoga koji je od Boga: on je vidio Oca.
47. Zaista, zaista vam kažem: Koji vjeruje u mene ima život vječni.
48. Ja sam hljeb života.
49. Oci vaši jedoše manu u pustinji, i pomriješe.
50. Ovo je hljeb koji silazi s neba: da koji od njega jede ne umre.
51. Ja sam hljeb živi koji siđe s neba; ako ko jede od ovoga hljeba živjeće vavijek; i hljeb koji ću ja dati tijelo je moje, koje ću ja dati za život svijeta.
52. Judejci se pak prepirahu među sobom govoreći: Kako može ovaj dati nama tijelo svoje da jedemo?
53. A Isus im reče: Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete tijelo Sina Čovječijega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi.
54. Koji jede moje tijelo i pije moju krv ima život vječni; ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan.
55. Jer tijelo moje istinsko je jelo, a krv je moja istinsko piće.
56. Koji jede moje tijelo i pije moju krv u meni prebiva i ja u njemu.
57. Kao što mene posla živi Otac, i kao što ja živim zbog Oca, i onaj koji jede mene i on će živjeti zbog mene.
58. Ovo je hljeb koji siđe s neba: ne kao što oci vaši jedoše manu, i pomriješe; koji jede hljeb ovaj živjeće vavijek.
59. Ovo reče u sinagogi kad učaše u Kapernaumu.
60. Tada mnogi od učenika njegovih, čuvši to, rekoše: Ovoje tvrda besjeda. Ko je može slušati?
61. A Isus, znajući u sebi da učenici njegovi ropću zbog toga, reče im: Zar vas ovo sablažnjava?
62. A šta ako vidite Sina Čovječijega da odlazi gore gdje je prije bio?
63. Duh je ono što oživljava, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje vam ja govorim duh su i život su.

64. Ali ima među vama nekih koji ne vjeruju. Jer znađaste Isus od početka koji su to što ne vjeruju, i ko će ga izdati.
65. I govoraše: Zato sam vam rekao da niko ne može doći k meni ako mu ne bude dano od Oca mojega.
66. Od tada mnogi od učenika njegovih otidoše natrag, i više ne idahu s njim.
67. A Isus reče Dvanaestorici: Da nećete i vi da odete?
68. Tada mu odgovori Simon Petar: Gospode, kome ćemo otići? Ti imaš riječi života vječnoga.
69. I mi smo povjerovali i poznali da si ti Hristos Sin Boga živoga.
70. Isus im odgovori: Ne izabrah li ja vas dvanaesticu? I jedan od vas je đavo.
71. A govoraše za Judu Simonova Iskariota, jer on namjeravaše da ga izda, iako bješe jedan od Dvanaestorice.

7 Namjera Judejaca da ubiju Isusa i rasire u narodu o njemu. Hristova besjeda u Hramu o prazniku Sjenica. Mišljenje naroda i fariseja o Hristu.

1. I poslije toga hođaste Isus po Galileji: jer po Judeji ne htjede da hodi, pošto tražahu Judejci da ga ubiju.
2. Bijaše pak blizu judejski praznik Sjenica.
3. Tada mu rekoše braća njegova: Otidi odavde i idi u Judeju, da i učenici tvoji vide djela tvoja koja činiš;
4. Jer niko ne čini nešto u tajnosti, a sam traži da je poznat. Kada tako što činiš, pokaži se svijetu.
5. Jer ni braća njegova ne vjerovahu u njega.
6. Tada im reče Isus: Vrijeme moje još nije došlo, a vrijeme je vaše svagda spremno.
7. Ne može svijet mrziti vas; a mene mrzi jer ja svjedočim o njemu da su djela njegova zla.
8. Vi otidite na ovaj Praznik: ja još neću ići na ovaj Praznik, jer se moje vrijeme još nije ispunilo.
9. Rekavši im ovo, ostade u Galileji.
10. A kad otidoše braća njegova, tada i sam ode na Praznik, ne javno, nego kao u tajnosti.

11. A Judejci ga tražahu o Prazniku i govorahu: Gdje je onaj?
12. I bijahu o njemu mnoge prepirke u narodu: jedni govorahu da je dobar, a drugi govorahu: ne, nego vara narod.
13. Ali niko ne govoraše javno o njemu zbog straha od Judejaca.
14. A već u polovini Praznika dođe Isus u hram i učaše.
15. I čuđahu se Judejci govoreći: Kako ovaj zna knjige a nije se učio?
16. Tada im odgovori Isus i reče: Moja nauka nije moja, nego Onoga koji me je poslao.
17. Ako hoće ko volju njegovu da tvori, poznaće da li je ova nauka od Boga, ili ja sam od sebe govorim.
18. Koji govori sam od sebe, svoju slavu traži; a ko traži slavu Onoga koji ga je poslao, taj je istinit i nema u njemu nepravde.
19. Nije li Mojsej dao vama Zakon? I niko od vas ne izvršava Zakon. Zašto tražite da me ubijete?
20. Odgovori narod i reče: Demon je u tebi; ko traži da te ubije?
21. Odgovori Isus i reče im: Jedno djelo učinih, i svi se divite tome.
22. Mojsej vam je dao obrezanje, ne što je ono od Mojseja, nego od otaca, i u subotu obrezujete čovjeka.
23. Ako u subotu čovjek prima obrezanje, pa se time ne narušava Zakon Mojsejev, zašto se na mene gnjevite što cijeloga čovjeka izliječih u subotu?
24. Ne sudite po izgledu, nego pravedan sud sudite.
25. Tada govorahu neki od Jerusallimljana: Nije li to onaj koga traže da ubiju?
26. I gle, govori slobodno i ništa mu ne vele. Da stvarno ne doznaše naši glavari da je on zaista Hristos?
27. Ali ovoga znamo otkuda je; a Hristos kada dođe niko neće znati otkuda je.
28. Tada Isus povika u hramu učeći i govoreći: I poznajete me i znate otkuda sam; i sam od sebe nisam došao, nego je istinit Onaj koji me posla, kojega vi ne znate.
29. Ja ga znam, jer od njega jesam, i On me posla.
30. Tada tražahu da ga uhvate, i niko ne metnu na njega ruku, jer još ne bješe došao čas njegov.

31. A od naroda mnogi povjerovali su u njega, i govorahu: Kada dođe Hristos, zar će više znamenja činiti nego ovaj što učini?
32. Čuše fariseji da narod o njemu tako govori, i poslaše fariseji i prvosveštenici sluge da ga uhvate.
33. Tada Isus reče: Još malo vremena sam sa vama, pa idem Onome koji me je poslao.
34. Tražićete me i nećete me naći; i gdje sam ja vi ne možete doći.
35. A Judejci rekoše među sobom: Kuda ovaj namjerava da ide, a da ga mi nećemo naći? Ne misli li ući u rasijanje jelinsko i učiti Jeline?
36. Šta znači ova riječ koju reče: Tražićete me i nećete naći; i gdje sam ja vi ne možete doći?
37. A u posljednji veliki dan Praznika stajao je Isus i povika govoreći: Ko je žedan neka dođe meni i pije!
38. Koji u mene vjeruje, kao što Pismo reče, iz utrobe njegove poteći će rijeke vode žive.
39. A ovo reče o Duhu koga trebaše da prime oni koji vjeruju u ime njegovo, jer Duh Sveti još ne bješe dat, zato što Isus još ne bješe proslavljen.
40. A mnogi od naroda čuvši tu riječ, govorahu: Ovo je zaista Prorok.
41. Drugi govorahu: Ovo je Hristos. A jedni govorahu: Zar će Hristos doći iz Galileje?
42. Zar ne reče Pismo da će Hristos doći od sjemena Davidova i iz sela Vitlejema gdje bješe David?
43. Tako nastade razdor u narodu zbog njega.
44. A neki od njih htjedoše da ga uhvate; ali niko ne metnu ruku na njega.
45. Dođoše pak sluge prvosveštenicima i farisejima, i oni im rekoše: Zašto ga ne dovedoste?
46. Sluge odgovoriše: Nikada čovjek nije tako govorio kao ovaj čovjek.
47. Tada im odgovoriše fariseji: Zar ste se i vi prevarili?
48. Vjerova li ko u njega od glavara ili od fariseja?
49. Nego narod ovaj koji ne zna Zakon, proklet je!
50. Reče im Nikodim, koji mu je dolazio noću i bješe jedan od njih:
51. Eda li Zakon naš sudi čovjeku dokle ga najprije ne sasluša i dozna šta čini?

52. Odgovoriše mu i rekoše: Da nisi i ti iz Galileje? Ispitaj i vidi da prorok iz Galileje ne dolazi.

53. I otidoše svaki domu svome.

8 Sud o ženi uhvaćenoj u preljubi. Hristos svjetlost svijeta. Svjedočanstvo Očevu i nauka od Oca. Istina će vas osloboditi! Judejci robovi grijeha, nedostojna djeca Avraamova; njihov je otac đavo. Judejci ruže Isusa.

1. A Isus otide na Maslinsku goru.

2. I ujutru opet dođe u hram, i sav narod dolažашe k njemu: i sjede i učaše ih.

3. A književnici i fariseji dovedoše ženu uhvaćenu u preljubi, i postaviše je na sredinu.

4. I rekoše mu: Učitelju, ova žena je uhvaćena u preljubi na djelu;

5. A Mojsej nam u Zakonu zapovjedi da takve kamenujemo. Ti dakle, šta veliš?

6. Ovo pak rekoše iskušavajući ga da bi ga imali za što okriviti. A Isus sagnuvši se dolje, pisaše prstom po zemlji.

7. A kad ga uporno pitahu, ispravi se i reče im: Koji je među vama bez grijeha neka prvi baci kamen na nju.

8. Pa se opet saže dolje i pisaše po zemlji.

9. A oni čuvši to, i pokarani od svoje savjesti, izlažahu jedan po jedan, počevši od starješina do posljednjih; i ostade Isus sam i žena stojeći na sredini.

10. A kada se Isus ispravi, i ne vidjevši nikoga do samu ženu, reče joj: Ženo, gdje su oni što te tužahu? Zar te niko ne osudi?

11. A ona reče: Niko, Gospode. A Isus joj reče: Ni ja te ne osuđujem; idi, i od sada više ne griješi.

12. Isus im opet reče, govoreći: Ja sam svjetlost svijetu; ko ide za mnom neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života.

13. Tada mu rekoše fariseji: Ti sam za sebe svjedočiš; svjedočanstvo tvoje nije istinito.

14. Isus odgovori i reče im: Ako ja i svjedočim za samoga sebe, istinito je svjedočanstvo moje, jer znam otkuda dođoh i kuda idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem.

15. Vi sudite po tijelu, ja ne sudim nikome.

16. Ali ako ja i sudim, sud je moj istinit, jer nisam sam nego ja i Otac koji me posla.

17. A i u Zakonu vašemu stoji napisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito.
18. Ja sam onaj koji svjedoči za sebe, i svjedoči za mene Otac koji me posla.
19. Tada mu govorahu: Gdje je Otac tvoj? Isus odgovori: Ne znate ni mene ni Oca mojega: kad biste znali mene, znali biste i Oca mojega.
20. Ove riječi kaza Isus kod riznice kad učaše u hramu; i niko ga ne uhvati, jer još ne bješe došao čas njegov.
21. A Isus im ponovo reče: Ja idem, i tražićete me; i pomrijećete u grijehu svome; kud ja idem vi ne možete doći.
22. Tada rekoše Judejci: Da se neće sam ubiti, jer govori: kud ja idem vi ne možete doći?
23. I reče im: Vi ste odozdo, ja sam odozgo; vi ste od ovoga svijeta, ja nisam od ovoga svijeta.
24. Zato vam i rekoh da ćete pomrijeti u grijesima svojim; jer ako ne povjerujete da Ja jesam, pomrijećete u grijesima svojim.
25. Tada mu govorahu: Ko si ti? I reče im Isus: Početak, što vam i kažem.
26. Mnogo imam o vama govoriti i suditi; ali Onaj koji me posla istinit je, i ja govorim u svijetu ono što čuh od njega.
27. I ne razumješe da im govori za Oca.
28. A Isus im reče: Kad podignete Sina Čovječijega, onda ćete doznati da Ja jesam, i da ništa sam od sebe ne činim; nego kako me nauči Otac moj onako govorim.
29. I Onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi Otac mene sama; jer ja svagda činim što je njemu ugodno.
30. Kad on ovo govoraše, mnogi povjerovaše u njega.
31. Tada Isus govoraše onim Judejcima koji su mu povjerovali: Ako vi ostanete u nauci mojoj, zaista ste moji učenici;
32. I poznaćete istinu, i istina će vas osloboditi.
33. Odgovoriše mu: Mi smo sjeme Avraamovo, i nikad nikome nismo robovali. Kako ti govoriš: postaćete slobodni?
34. Isus im odgovori: Zaista, zaista vam kažem da svaki koji čini grijeh rob je grijehu.
35. A rob ne ostaje u kući vavijek, sin ostaje vavijek.

36. Ako vas, dakle, Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.
37. Znam da ste sjeme Avraamovo; ali tražite da me ubijete, jer moja riječ nema mjesta u vama.
38. Ja govorim što sam vidio od Oca svojega, i vi, dakle, činite što ste vidjeli od oca vašega.
39. Odgovoriše i rekoše mu: Otac naš je Avraam. Isus im reče: Da ste djeca Avraamova, činili biste djela Avraamova.
40. A sada tražite da ubijete mene, čovjeka koji sam vam kazao istinu, koju čuh od Boga. To Avraam nije činio.
41. Vi činite djela oca svojega. Tada mu rekoše: Mi nismo rođeni od bluda; jednoga oca imamo - Boga.
42. A Isus im reče: Kad bi Bog bio otac vaš, ljubili biste mene; jer ja od Boga iziđoh i dođoh; jer nisam došao sam od sebe, nego me On poslao.
43. Zašto ne razumijete govor moj? Jer ne možete da slušate riječ moju.
44. Vama je otac đavo, i želje oca svojega hoćete da činite; on bješe čovjekoubica od početka, i ne stoji u istini, jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori, jer je on laža i otac laži.
45. A meni ne vjerujete, jer ja istinu govorim.
46. Koji me od vas kori za grijeh? Ako li istinu govorim, zašto mi vi ne vjerujete?
47. Onaj koji je od Boga, riječi Božije sluša; zato vi ne slušate, jer niste od Boga.
48. A Judejci odgovoriše i rekoše mu: Ne kažemo li mi dobro da si ti Samarjanin, i da je demon u tebi?
49. Isus odgovori: U meni demonu nema, nego poštujem Oca svojega: a vi me sramotite.
50. A ja ne tražim slave svoje; postoji Onaj koji traži i sudi.
51. Zaista, zaista vam kažem: Ko održi riječ moju neće vidjeti smrti vavijek.
52. Tada mu rekoše Judejci: Sada znamo da je demon u tebi. Avraam umrije i proroci, a ti govoriš: ko održi riječ moju neće okusiti smrti vavijek.
53. Eda li si ti veći od oca našega Avraama, koji umrije? I proroci pomriješe. Ko se ti sam praviš?
54. A Isus odgovori: Ako ja proslavljam samoga sebe, slava je moja ništa. Otac je moj onaj koji me proslavlja, za koga vi govorite da je Bog vaš,

55. I ne poznajete ga, a ja ga znam. I ako rečem da ga ne znam, biću laža kao i vi. Nego ga znam, i riječ njegovu držim.
56. Avraam, otac vaš, bio je rad da vidi dan moj; i vidje i obradova se.
57. A Judejci mu rekoše: Još nemaš ni pedeset godina, a Avraama si vidio?
58. A Isus im reče: Zaista, zaista vam kažem: prije nego Avraam nastade, Ja jesam.
59. Tada uzeše kamenje da bace na njega; a Isus se sakri, i iziđe iz hrama pa prođe između njih i tako otide.

9 Hristos iscjeljuje u subotu slijepoga od rođenja. Fariseji ispituju iscijeljenoga.

1. I prolazeći vidje čovjeka slijepa od rođenja.
2. I zapitaše ga učenici njegovi govoreći: Ravi, ko sagriješi, ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep?
3. Isus odgovori: Ne sagriješi ni on ni roditelji njegovi, nego da se jave djela Božija na njemu.
4. Meni valja činiti djela Onoga koji me posla, dok je dan. Dolazi noć kad niko ne može raditi.
5. Dok sam u svijetu, svjetlost sam svijetu.
6. Rekavši ovo, pljunu na zemlju i načini blato od pljuvačke, i pomaza blatom oči slijepome.
7. I reče mu: Idi umij se u banji Siloamskoj, što prevedeno znači: poslan. On ode, dakle, i umi se, i dođe gledajući.
8. A susjedi i oni koji ga bijahu vidjeli prije da bješe slijep govorahu: Nije li ovo onaj što je sjedio i prosio?
9. Jedni govorahu da je on, a drugi da je nalik na njega. On govoraše: Ja sam.
10. Tada mu govorahu: Kako ti se otvoriše oči?
11. On odgovori i reče: Čovjek koji se zove Isus načini blato, i pomaza oči moje, i reče mi: idi u banju Siloamsku i umij se. I kad otidoh i umih se, progledah.
12. Tada mu rekoše: Gdje je on? Reče: Ne znam.
13. Onda njega, nekadašnjega slijepca, odvedoše farisejima.

14. A bješe subota kad Isus načini blato i otvori mu oči.
15. A fariseji ga tada opet pitahu kako progleda. A on im reče: Blato mi metnu na oči, i umih se i vidim.
16. Tada govorahu neki od fariseja: Nije ovaj čovjek od Boga, jer ne svetkuje subotu. Drugi govorahu: Kako može čovjek grješan takva znamenja činiti? I nasta razdor među njima.
17. Opet rekoše slijepcu: Šta ti veliš za onoga što otvori oči tvoje? A on reče: Prorok je.
18. Tada Judejci ne vjerovaše za njega da je bio slijep i progledao, dok ne dozvaše roditelje toga što je progledao,
19. I zapitaše ih govoreći: Je li ovo sin vaš za koga vi kažete da se rodi slijep? Kako, dakle, sada vidi?
20. A roditelji njegovi odgovoriše im i rekoše: Znamo da je ovo sin naš, i da se rodi slijep;
21. A kako sada vidi ne znamo, ili ko mu otvori oči mi ne znamo: sam je već odrastao, pitajte njega, neka sam kaže za sebe.
22. Ovo rekoše roditelji njegovi jer se bojahu Judejaca; jer se Judejci već bijahu dogovorili da bude odlučan od sinagoge ko god njega prizna za Hrista.
23. Zato rekoše roditelji njegovi: Odrastao je, njega pitajte.
24. Tada po drugi put dozvaše čovjeka koji je bio slijep, i rekoše mu: Podaj slavu Bogu, mi znamo da je onaj čovjek grješan.
25. A on odgovori i reče: Je li grješan, ne znam; jedno znam - da ja bijah slijep, i sada vidim.
26. Tada mu opet rekoše: Šta ti učini? Kako otvori oči tvoje?
27. Odgovori im: Već vam kazah i ne slušaste. Šta opet hoćete da čujete? Da nećete i vi da postanete učenici njegovi?
28. Oni ga izgrdiše i rekoše: Ti si učenik njegov, a mi smo učenici Mojsejevi.
29. Mi znamo da je Mojseju govorio Bog; a ovoga ne znamo otkuda je.
30. Odgovori čovjek i reče im: U tome i jeste čudo što vi ne znate otkuda je, a on otvori oči moje.
31. A znamo da Bog ne sluša grješnike; nego ako ko Boga poštuje i volju njegovu tvori, toga sluša.
32. Otkako je vijeka nije se čulo da iko otvori oči rođenome slijepcu.

33. Kad on ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa činiti.
34. Odgovoriše i rekoše mu: Ti si se rodio sav u grijesima, pa ti nas da učiš? I istjeraše ga napolje.
35. Ču Isus da ga i(?)tjeraše napolje, pa našavši ga reče mu: Vjeruješ li ti u Sina Božijega?
36. On odgovori i reče: A ko je on, Gospode, da u njega vjerujem?
37. A Isus mu reče: I vidio si ga i onaj koji govori s tobom, taj je.
38. A on reče: Vjerujem, Gospode! I pokloni mu se.
39. I reče Isus: Za sud ja dođoh u ovaj svijet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slijepi.
40. I čuše ovo neki od fariseja koji bijahu sa njim, i rekoše mu: Eda li smo i mi slijepi?
41. Reče im Isus: Kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha; a sada kažete: vidimo, tako vaš grijeh ostaje.

10 O Dobrom pastiru i njegovu stadu. Hristos u trijemu Solomonova hrama o Prazniku obnobljenja odgovara Judejcima o Ocu i sebi. Odlazak preko Jordana.

1. Zaista, zaista vam kažem: Ko ne ulazi na vrata u tor ovčiji nego prelazi na drugom mjestu, on je lopov i razbojnik.
2. A koji ulazi na vrata pastir je ovcima.
3. Njemu vratar otvara, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izvodi ih;
4. I kada svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.
5. A za tuđinom neće poći, nego će pobjeći od njega, jer ne poznaju glas tuđinaca.
6. Ovu priču kaza im Isus, ali oni ne razumješe šta bijaše to što im govoraše.
7. Tada im reče Isus opet: Zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata ovcima.
8. Svi koji god dođoše prije mene lopovi su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušашe.
9. Ja sam vrata; ako ko uđe kroza me spašće se, i ući će i izići će, i pašu će naći.
10. Lopov ne dolazi za drugo nego da ukrade i zakolje i upropasti. Ja dođoh da život imaju i da ga imaju u izobilju.
11. Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce.

12. A najamnik, koji nije pastir, kome ovce nisu svoje, vidi vuka gdje dolazi, i ostavlja ovce, i bježi; i vuk razgrabi ovce i raspudi ih.
13. A najamnik bježi, jer je najamnik i ne mari za ovce.
14. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje, i moje mene poznaju.
15. Kao što Otac poznaje mene i ja Oca; i život svoj polažem za ovce.
16. I druge ovce imam koje nisu iz ovoga tora, i te mi valja privesti, i čuće glas moj, i biće jedno stado i jedan pastir.
17. Zato me Otac ljubi, jer ja život svoj polažem da ga opet uzmem.
18. Niko ga ne uzima od mene, nego ga ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga i vlast imam opet uzeti ga. Ovu zapovijest primih od Oca svoga.
19. Tada opet nastade razdor među Judejcima zbog ovih riječi.
20. A mnogi od njih govorahu: U njemu je demon, i mahnita. Što ga slušate?
21. Drugi govorahu: Ovo nisu riječi bjesomučnika. Zar može demon slijepima oči otvarati?
22. A bijaše tada Praznik obnovljenja hrama u Jerusalimu, i bijaše zima.
23. I hodaše Isus u hramu po trijemu Solomonovu.
24. I Judejci ga opkoliše i govorahu mu: Dokle ćeš mučiti duše naše? Ako si ti Hristos, kaži nam otvoreno.
25. Isus im odgovori: Rekoh vam pa ne vjerujete. Djela koja tvorim ja u ime Oca svojega, ona svjedoče o meni,
26. Ali vi ne vjerujete; jer niste od ovaca mojih, kao što vam rekoh.
27. Ovce moje slušaju glas moj, i ja njih poznajem, i za mnom idu.
28. I ja im dajem život vječni, i nikad neće izginuti, i niko ih neće oteti iz ruke moje.
29. Otac moj koji mi ih je dao veći je od svijui; i niko ih ne može oteti iz ruke Oca mojega.
30. Ja i Otac jedno smo.
31. A Judejci opet podigoše kamenje da ga kamenuju.
32. Isus im odgovori: Mnoga dobra djela pokazah vam od Oca svojega, za koje od tih djela me kamenujete?

33. Odgovoriše mu Judejci govoreći: Ne kamenujemo te za dobro djelo, nego za hulu, što se ti, čovjek budući, praviš Bog.
34. Odgovori im Isus: Nije li napisano u Zakonu vašemu: Ja rekoh: bogovi ste?
35. Kad one nazva bogovima, kojima riječ Božija bi data, a Pismo se ne može ukinuti,
36. Kako vi govorite onome koga Otac posveti i posla na svijet: huliš, zato što rekoh: ja sam Sin Božiji?
37. Ako ne tvorim djela Oca svojega, ne vjerujte mi.
38. Ako li tvorim, iako meni ne vjerujete, djelima vjerujte, da poznate i vjerujete da je Otac u meni i ja u njemu.
39. Tada opet tražahu da ga uhvate; ali im se izmače iz ruku.
40. I otide opet preko Jordana na mjesto gdje Jovan najprije krštavaše; i ostade ondje.
41. I mnogi dođoše k njemu i govorahu: Jovan ne učini nijedno znamenje, ali sve što kaza Jovan za ovoga istina bješe.
42. I mnogi vjerovaše u njega ondje.

11 Povratak u Judeju. Lazarevo vaskrsenje. Dogovor poglavara sveštenećkih da ubiju Isusa. Predskazivanje Kajafino o iskupiteljskoj smrti Isusovoj.

1. Bijaše pak neki bolesnik, Lazar iz Vitanije, iz sela Marije i Marte, sestre njezine.
2. A Marija, ĉiji brat Lazar bolovaše, bješe ona koja pomaza Gospoda mirisom i obrisa noge njegove svojom kosom.
3. Onda sestre poslaše k njemu govoreći: Gospode, evo boluje onaj koga ti ljubiš.
4. A kada ĉu Isus, reče: Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božiju, da se Sin Božiji proslavi kroz nju.
5. A Isus ljubljaše Martu i sestru njezinu i Lazara.
6. Pa kada ĉu da je bolestan, tada ostade dva dana na mjestu gdje bješe.
7. Poslije toga reče uĉenicima: Hajdemo opet u Judeju.
8. Rekoše mu uĉenici: Ravi, sad Judejci tražahu da te kamenuju, pa zar opet ideš onamo?

9. Isus odgovori: Nije li dvanaest časova u danu? Ko danju ide ne spotiče se, jer vidi svjetlost ovoga svijeta;
10. A ko ide noću spotiče se, jer nema svjetlosti u njemu.
11. Ovo kaza, i potom im reče: Lazar, prijatelj naš, zaspao je, no idem da ga probudim.
12. Onda rekoše učenici njegovi: Gospode, ako je zaspao, ustaće.
13. A Isus im bješe rekao za smrt njegovu, oni pak mišljahu da govori o poćunku sna.
14. Tada im Isus reče otvoreno: Lazar umrije.
15. I milo mi je zbog vas što nisam bio ondje, da vjerujete; nego hajdemo njemu.
16. Onda Toma, zvani Blizanac, reče ostalim učenicima: Hajdemo i mi da pomremo s njim.
17. Kada pak dođe Isus, nađe ga, a on već četiri dana u grobu.
18. A Vitanija bješe blizu Jerusalima oko petnaest stadija.
19. I mnogi od Judejaca bijahu došli Marti i Mariji da ih tješe za bratom njihovim.
20. Kada pak Marta ću da Isus dolazi, iziđe pred njega, a Marija sjedaše doma.
21. Onda reče Marta Isusu: Gospode, da si ti bio ovdje, ne bi umro brat moj.
22. Ali i sada znam, da što god zaišteš u Boga, daće ti Bog.
23. Reče joj Isus: Vaskrsnuće brat tvoj.
24. Marta mu reče: Znam da će vaskrsnuti o vaskrsenju u posljednji dan.
25. Isus joj reče: Ja sam vaskrsenje i život; koji vjeruje u mene ako i umre, živjeće.
26. I svaki koji živi i vjeruje u mene neće umrijeti vavijek. Vjeruješ li ovo?
27. Reče mu: Da, Gospode! Ja vjerujem da si ti Hristos Sin Božiji koji dolazi u svijet.
28. I ovo rekavši otide te zovnu tajno Mariju, sestru svoju, rekavši: Ućitelj je došao i zove te.
29. Ona, kako ću, ustade brzo i otide k njemu.
30. Jer Isus još ne bješe došao u selo, nego bijaše na onome mjestu gdje ga srete Marta.
31. A Judejci, koji bijahu sa njom u kući i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo ustade i iziđe, pođoše za njom govoreći da ide na grob da plaće ondje.

32. A Marija, čim dođe gdje bješe Isus i vidje ga, pade pred noge njegove govoreći mu: Gospode, da si ti bio ovdje, ne bi umro moj brat.
33. Onda Isus, kad je vidje gdje plače, i gdje plaču Judejci koji dođoše s njom, potrese se u duhu i sam se uzbudi,
34. I reče: Gdje ste ga metnuli? Rekoše mu: Gospode, dođi da vidiš.
35. Isusu udariše suze.
36. Onda Judejci govorahu: Gle kako ga ljubljашe.
37. A neki od njih rekoše: Ne mogaše li ovaj koji otvori oči slijepome učiniti da i ovaj ne umre?
38. A Isus se opet potrese u sebi, i dođe na grob. A to bijaše pećina, i kamen ležaše na njoj.
39. Isus reče: Sklonite kamen! Reče mu Marta, sestra umrloga: Gospode, već zaudara; jer je četiri dana u grobu.
40. Reče joj Isus: Ne rekoh li ti da ako vjeruješ, vidjećeš slavu Božiju?
41. Tada skloniše kamen gdje ležaše mrtvac. A Isus podiže oči gore, i reče: Oče, blagodarim ti što si me uslišio!
42. A ja znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovdje stoji, da vjeruju da si me ti poslao.
43. I ovo rekavši, viknu gromkim glasom: Lazare, iziđi napolje!
44. I iziđe umrli uvijen po rukama i nogama pogrebnim povojima, i lice mu ubrusom povezano. Isus im reče: Razdriješite ga i pustite neka ide.
45. Onda mnogi od Judejaca koji bijahu došli Mariji, vidjevši šta učini Isus, povjerovaše u njega.
46. Neki pak od njih otidoše farisejima i kazaše im šta učini Isus.
47. Onda prvosveštenici i fariseji sabraše Sinedrion, i govorahu: Šta da radimo? Ovaj čovjek čini mnoga znamenja.
48. Ako ga ostavimo tako, svi će povjerovati u njega, pa će doći Rimljani i uzeti nam i zemlju i narod.
49. A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji one godine bješe prvosveštenik, reče im: Vi ne znate ništa;

50. Niti pomišljate da je za nas bolje da jedan čovjek umre za narod, a ne da sav narod propadne.
51. A ovo ne reče sam od sebe, nego budući prvosveštenik one godine, proreče da će Isus umrijeti za narod;
52. I ne samo za narod, nego i da rasijanu djecu Božiju sabere u jedno.
53. Od toga, dakle, dana dogovoriše se da ga ubiju.
54. A Isus ne hođашe više javno među Judejcima, nego otide odande u kraj blizu pustinje, u grad zvani Jefrem, i ondje boravljaše sa učenicima svojim.
55. A bješe blizu Pasha judejska, i mnogi iz cijele zemlje otidoše u Jerusalem prije Pashe da se očiste.
56. Tada tražahu Isusa, i stojeći u hramu govorahu među sobom: Šta vam se čini, da neće doći na Praznik?
57. A prvosveštenici i fariseji bijahu izdali zapovijest, ako ko dozna gdje je, neka javi da ga uhvate.

12 Pomazivanje Isusovo u Vitaniji. Svečani ulazak Hristov u Jerusalem. O pšeničnom zrnu. Glas sa neba. O smrti Hristovoj i porazu satane. Vjera u Hrista kao Svjetlost svijeta i nevjera Judejaca.

1. A Isus na šest dana prije Pashe dođe u Vitaniju gdje bješe Lazar koji umrije, koga on podiže iz mrtvih.
2. Ondje mu pak zgotoviše večeru, i Marta služaše, a Lazar bješe jedan od onih što sjedahu sa njim za trpezom.
3. A Marija uzevši litru pravoga nardova skupocjenoga mirisa pomaza noge Isusove, i obrisa kosom svojom noge njegove; a kuća se napuni mirisa od mira.
4. Onda reče jedan od učenika njegovih, Juda Simonov Iskariotski, koji ga namjeravaše izdati:
5. Zašto se ovo miro ne prodade za trista dinara i ne dade siromasima?
6. A ovo ne reče što mu bješe stalo do siromaha, nego što bješe lopov, i imaše kesu, i uzimaše što se metaše u nju.
7. A Isus reče: Ostavi je! Ona je to sačuvala za dan mojega pogreba;
8. Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda.

9. Doznade pak mnogi narod iz Judeje da je ondje i dođoše ne samo radi Isusa, nego i da vide Lazara koga on podiže iz mrtvih.
10. A prvosveštenici se dogovoriše da i Lazara ubiju;
11. Jer mnogi od Judejaca dolazahu zbog njega i vjerovahu u Isusa.
12. Sutradan mnogi narod koji bješe došao na Praznik, čuvši da Isus dolazi u Jerusalem,
13. Uzeše grane od palmi i iziđoše mu u sretanje i klicahu: Osana! Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje, car Izrailjev!
14. A Isus našavši magare usjede na njega, kao što je pisano:
15. Ne boj se, kćeri Sionova, evo car tvoj dolazi sjedeći na magaretu.
16. Ali ovo ne razumješe isprva učenici njegovi; nego kada se proslavi Isus, onda se sjetiše da ovo bješe za njega pisano, i da mu ovo učiniše.
17. A svjedočaše narod koji bješe s njim kada Lazara pozva iz groba i podiže ga iz mrtvih.
18. Zbog toga mu i iziđe narod u sretanje, jer ču da je on učinio ovo znamenje.
19. A fariseji rekoše među sobom: Vidite kako ništa ne pomaže. Eto, svijet ode za njim.
20. A bijahu i neki Jelini među onima koji dođoše da se poklone o Prazniku.
21. Oni, dakle, pristupiše Filipu, koji bješe iz Vitsaide Galilejske, i moljahu ga govoreći: Gospodine, hoćemo da vidimo Isusa.
22. Dođe Filip i kaza Andreju, a opet Andrej i Filip kazaše Isusu.
23. A Isus im odgovori govoreći: Došao je čas da se proslavi Sin Čovječiji.
24. Zaista, zaista vam kažem: ako zrno pšenice padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre, rod mnogi donosi.
25. Koji voli život svoj izgubiće ga, a ko mrzi život svoj na ovome svijetu sačuvaće ga za život vječni.
26. Ko meni služi, za mnom neka ide, i gdje sam ja ondje će i sluga moj biti; i ko meni služi tome će dati počast Otac moj.
27. Sad je duša moja uzbuđena, i šta da rečem? Oče, spasi me od časa ovoga; ali zato dođoh za čas ovaj.
28. Oče, proslavi ime svoje! Tada glas dođe s neba: I proslavih, i opet ću proslaviti!

29. A narod koji stajaše, kada to ču, govoraše da je grom zagrmio; a drugi govorahu: Anđeo mu je govorio.
30. Isus odgovori i reče: Ovaj glas nije bio mene radi no vas radi.
31. Sad je sud ovome svijetu; sad će knez ovoga svijeta biti izbačen napolje.
32. I kada ja budem podignut sa zemlje, sve ću privući sebi.
33. A ovo govoraše ukazujući kakvom će smrću umrijeti.
34. Narod mu odgovori: Mi čusmo iz Zakona da Hristos ostaje vavijek; i kako ti govoriš da se Sinu Čovječijemu valja podignuti? Ko je taj Sin Čovječiji?
35. A Isus im reče: Još je malo vremena svjetlost sa vama; idite dok svjetlost imate da vas tama ne obuzme; a ko ide po tami ne zna kuda ide.
36. Dok svjetlost imate vjerujte u svjetlost, da budete sinovi svjetlosti. Rekavši ovo, Isus otide i sakri se od njih.
37. Jer iako je učinio tolika znamenja pred njima, ne vjerovahu u njega;
38. Da se ispuni riječ Isaije proroka koji reče: Gospode, ko vjerova propovjedi našoj? I ruka Gospodnja kome se otkri?
39. Zato ne mogahu vjerovati, jer opet reče Isaija:
40. Zasljepio je oči njihove i okamenio srca njihova, da ne vide očima ni srcem razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim.
41. Ovo reče Isaija kada vidje slavu njegovu i govoraše o njemu.
42. Ali i od starješina mnogi vjerovali su u njega; no zbog fariseja ne priznavahu, da ne budu isključeni iz sinagoge;
43. Jer zavolješe više slavu ljudsku nego slavu Božiju.
44. A Isus povika i reče: Ko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u Onoga koji me je poslao.
45. I ko vidi mene, vidi Onoga koji me je poslao.
46. Ja u svijet dođoh kao svjetlost, da svako ko vjeruje u mene ne ostane u tami.
47. I ko čuje moje riječi i ne vjeruje, ja mu ne sudim; jer ne dođoh da sudim svijetu, nego da spasem svijet.

48. Ko odbacuje mene, i ne prima riječi moje, ima sebi sudiju: riječ koju ja govorih, ona će mu suditi u posljednji Dan.

49. Jer ja ne govorih sam od sebe, nego Otac moj koji me posla on mi dade zapovijest šta da kažem i šta da govorim.

50. I znam da je zapovijest njegova život vječni. Što god, dakle, ja govorim, ovako govorim kako mi je rekao Otac.

13 Tajna večera. Pranje nogu učenicima i ukazivanje na izdajnika. Nova zapovijest o ljubavi. Predskazivanje Petrovog odricanja.

1. A pred praznik Pashe, znajući Isus da je došao njegov čas da pređe iz ovoga svijeta Ocu, ljubivši svoje koji su u svijetu, ljubio ih je do kraja.

2. I kad bi večera, pošto đavo već bješe metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskom da ga izda,

3. Znajući Isus da mu je Otac sve dao u ruke, i da od Boga iziđe, i Bogu ide,

4. Ustade od večere i skide gornje haljine, pa uze ubrus i opasa se njime;

5. Potom usu vodu u umivaonik, i poče prati noge učenicima i otirati ubrusom kojim bješe opasan.

6. Onda dođe Simonu Petru, a ovaj mu reče: Gospode, zar ti moje noge da opereš?

7. Odgovori Isus i reče mu: Što ja činim, ti sad ne znaš, ali ćeš poslije razumjeti.

8. Reče mu Petar: Nikada ti nećeš oprati moje noge. Isus mu odgovori: Ako te ne operem, nemaš udjela sa mnom.

9. Reče mu Simon Petar: Gospode, ne samo noge moje, nego i ruke i glavu.

10. Reče mu Isus: Okupani nema potrebe šta da pere osim nogu, jer je sav čist; i vi ste čisti, ali ne svi.

11. Jer znađase izdajnika svojega, zato reče: Niste svi čisti.

12. A kad im oprala noge, uze haljine svoje pa opet sjede za trpezu i reče im: Znaete li šta sam vam učinio?

13. Vi me zovete Učiteljem i Gospodom; i pravo velite, jer jesam.

14. Kad vam, dakle, oprah noge, ja Gospod i Učitelj, i vi ste dužni jedni drugima prati noge.

15. Jer sam vam dao primjer da, kao što ja učinih vama, i vi činite.
16. Zaista, zaista vam kažem: Nije sluga veći od gospodara svojega, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao.
17. Kad ovo znate, blaženi ste ako to tvorite.
18. Ne govorim o svima vama; ja znam koje izabrah; nego da se ispuni Pismo: Koji sa mnohom hljeb jede, podiže petu svoju na mene.
19. Od sada vam govorim prije nego se zbude, da, kada se zbude, vjerujete da Ja jesam.
20. Zaista, zaista vam kažem: Koji prima onoga koga pošaljem, mene prima; a ko prima mene, prima Onoga koji me je poslao.
21. Rekavši ovo Isus se uzbudi duhom, i posvjedoči i reče: Zaista, zaista vam kažem, jedan od vas izdaće me.
22. Onda se učenici zgledahu među sobom, i bijahu u nedoumici o kome govori.
23. A jedan od učenika njegovih, koga Isus ljubljашe, bješe naslonjen na naručje Isusovo.
24. Njemu, dakle, Simon Petar dade znak da upita ko bi to bio o kome govori.
25. A ovaj, naslonivši se na prsa Isusova, reče mu: Gospode, ko je to?
26. Isus odgovori: Onaj je kome ja umočivši zalogaj dam. I umočivši zalogaj, dade Judi Simonovom Iskariotskom.
27. I po zalogaju tada uđe u njega satana. Onda mu reče Isus: Što činiš, čini brže.
28. A ovo ne razumjede niko od onih što bijahu za trpezom zašto mu reče.
29. A neki mišljahu, budući da u Jude bješe kesa, da mu Isus reče: Kupi što nam treba za praznik; ili da dade štogod siromasima.
30. A on uzevši zalogaj odmah iziđe; a bješe noć.
31. Kad on iziđe, Isus reče: Sada se proslavi Sin Čovječiji, i Bog se proslavi u njemu.
32. Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog će njega proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.
33. Dječice, još sam malo s vama; tražićete me, i kao što rekoh Judejcima da kuda ja idem vi ne možete doći, to i vama sada govorim.
34. Zapovijest novu dajem vam: da ljubite jedni druge, kao što ja vas ljubih, da i vi ljubite jedni druge.

35. Po tome će svi poznati da ste moji učenici ako budete imali ljubav među sobom.
36. Reče mu Simon Petar: Gospode, kuda ideš? Isus mu odgovori: Kuda ja idem ne možeš sada ići za mnom, ali ćeš poslije poći za mnom.
37. Petar mu reče: Gospode, zašto sad ne mogu ići za tobom? Život svoj položicu za tebe.
38. Odgovori mu Isus: Život li ćeš svoj položiti za mene? Zaista, zaista ti kažem: neće pijetao zapjevati dok me se triput ne odrekneš.

14 Oproštajna besjeda sa učenicima. Hristos - put, istina i život. On u Ocu i Otac u njemu. Obećanje Svetoga Duha Utješitelja. Bodrenje učenika.

1. Neka se ne zbunjuje srce vaše, vjerujte u Boga, i u mene vjerujte.
2. U kući Oca mojega stanovi su mnogi. A da nije tako, zar bih vam rekao: Idem da vam pripremim mjesto.
3. I ako otidem i pripre mim vam mjesto, opet ć; doći, i uzeću vas k sebi Da gdje sam ja, budete i vi.
4. I kuda ja idem znate, i put znate.
5. Reče mu Toma: Gospode ne znamo kuda ideš; i kako možemo znati put?
6. Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; niko ne dolazi Ocu osim kroz mene
7. Kad biste mene znali i Oca mojega biste znali; i od sada poznajete ga, i vidjeli ste ga.
8. Reče mu Filip: Gospode pokaži nam Oca, i biće nam dosta.
9. Isus mu reče: Toliko sam vremena s vama i nisi me poznao, Filipe? Ko je vidio mene, vidio je Oca: pa kako ti govoriš: Pokaži nam Oca?
10. Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam ja govorim ne govorim od samoga sebe, nego Otac koji prebiva u meni on tvori djela.
11. Vjerujte mi da sam ja u Ocu i Otac u meni; ako li ne, zbog samih djela vjerujte mi.
12. Zaista, zaista vam kažem: Ko vjeruje u mene, djela koja ja tvorim i on će tvoriti, i veća od ovih će tvoriti; jer ja idem Ocu svome.
13. I što god zaištete (od Oca) u ime moje, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu.
14. I ako šta zaištete u ime moje, ja ću učiniti.
15. Ako me ljubite, zapovijesti moje držite,

16. I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog Utješitelja da prebiva s vama vavijek,
17. Duha Istine, koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi, niti ga poznaje: a vi ga poznajete, jer sa vama prebiva, i u vama će biti.
18. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.
19. Još malo i svijet me više neće vidjeti, a vi ćete me vidjeti, jer ja živim, i vi ćete živjeti.
20. U onaj dan znaćete vi da sam ja u Ocu svome. i vi u meni, i ja u vama.
21. Ko ima zapovijesti moje i drži ih, to je onaj koji me ljubi; a koji mene ljubi, toga će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i javiću mu se sam.
22. Reče mu Juda, ne Iskariotski: Gospode, šta je to da ćeš se javiti nama, a ne svijetu?
23. Odgovori mu Isus i reče: Ako me neko ljubi, riječ moju držaće, i Otac moj ljubiće njega; i njemu ćemo doći i u njemu ćemo se nastaniti.
24. Ko mene ne ljubi, riječi moje ne drži; a riječ koju čujete nije moja nego Oca koji me je poslao.
25. Ovo sam vam govorio dok sam boravio s vama.
26. A Utješitelj Duh Sveti, koga će Otac poslati u ime moje, On će vas naučiti svemu i podsjetiće vas na sve što vam rekoh.
27. Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne dajem vam ga kao što svijet daje. Neka se ne zbunjuje srce vaše i neka se ne boji.
28. Čuste da vam ja kazah: Idem, i doći ću vama. Kad biste me ljubili, obradovali biste se što rekoh: idem Ocu; jer Otac moj veći je od mene.
29. A sada sam vam rekao, prije nego se zbude, da vjerujete kada se zbude.
30. Neću više mnogo govoriti s vama, jer dolazi knez ovoga svijeta, i u meni nema ništa.
31. Nego da zna svijet da ljubim Oca, i kao što mi zapovjedi Otac, onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde!

15 Nastavak oprostajne besjede. Hristos pravi čokot. Zapovijest o ljubavi. Sviješ će mrziti Hrista i učenike. Svjedočanstvo Svetoga Duha i učenika o Hristu.

1. Ja sam istinski čokot, i Otac moj je vinogradar.

2. Svaku lozu na meni koja ne rađa roda odsijeca je; a svaku koja rod rađa čisti je da više roda rodi.
3. Vi ste već čisti zbog riječi koju sam vam govorio.
4. Ostanite u meni, i ja ću u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne ostane na čokotu, tako ni vi ako u meni ne ostanete.
5. Ja sam čokot, a vi loze. Ko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogi plod, jer bez mene ne možete činiti ništa.
6. Ko u meni ne ostane, izbacit će se napolje kao loza, i osušit će se, i skupit će je, i u oganj baciti, i spaliti.
7. Ako ostanete u meni i riječi moje u vama ostanu, što god hoćete ištit i bit će vam.
8. Ovim se proslavi Otac moj da rod mnogi donosite, i bit će moji učenici.
9. Kao što Otac ljubi mene, i ja ljubim vas; ostanite u ljubavi mojoj.
10. Ako zapovijesti moje održite ostanete u ljubavi mojoj, kao što sam ja održao zapovijesti Oca mojega i ostajem u ljubavi njegovoj.
11. Ovo sam vam kazao da radost moja u vama ostane i radost vaša da se ispuni.
12. Ovo je zapovijest moja: da ljubite jedni druge kao što ja vas ljubim.
13. Od ove ljubavi niko nema veće, da ko život svoj položi za prijatelje svoje.
14. Vi ste prijatelji moji ako tvorite što vam ja zapovijedam.
15. Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov; nego sam vas nazvao prijateljima, jer sve što čuh od Oca svojega, objavih vam.
16. Ne izabrate vi mene, nego ja vas izabrah i postavih vas da vi idete i rod donosite; i rod vaš da ostane, da što god zaištete od Oca u ime moje da vam da.
17. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.
18. Ako vas mrzi svijet, znajte da je mene omrznuo prije vas.
19. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio, a kako niste od svijeta nego vas ja izabrah od svijeta, zato vas mrzi svijet.
20. Opominjite se riječi koju vam ja rekoh: nije sluga veći od gospodara svojega. Ako mene goniše, i vas će goniti; ako moju riječ održaše, i vašu će održati.
21. Ali sve će vam ovo činiti zbog imena mojega, jer ne poznaju Onoga koji me posla.

22. Da nisam došao i govorio im, ne bi grijeha imali; a sad izgovora nemaju za grijeh svoj.
23. Koji mrzi mene i Oca mojega mrzi.
24. Da ne tvorih među njima djela koja niko drugi nije tvorio, ne bi grijeha ima li: a sada su i vidjeli, i omrznuli i mene i Oca mojega.
25. Ali da se ispuni riječ napisana u Zakonu njihovu: Omrznuš me ni za što.
26. A kada dođe Utješitelj, koga ću vam ja poslati od Oca, Duh Istine, koji od Oca ishodi, On će svjedočiti za mene.
27. A i vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom.

16 Nastavak oproštajne besjede: o gonjenju učenika. Obećanje Svetoga Duha. Žalost i radost učenika. Molitva u ime Isusovo. Predskazivanje bjekstva učenika,

1. Ovo sam vam kazao da se ne sablaznite.
2. Izgoniće vas iz sinagoga; Ali dolazi čas kada će svaki ko vas ubije misliti da Bogu službu prinosi.
3. I to će činiti, jer ne poznaše Oca ni mene.
4. Ali ovo sam vam kazao da se, kada dođe čas, sjećate ovoga da vam ja kazah; a ispočetka ne kazah vam ovo. jer bijah s vama.
5. A sada idem Onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: kuda ideš?
6. Ali zato što sam vam ovo kazao, žalost je ispunila srce vaše.
7. No ja vam istinu govorim: bolje je za vas da ja odem, jer ako ja ne odem, Utješitelj neće doći k vama; ako li odem, poslaću ga k vama.
8. I kad On dođe, pokaraće svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud.
9. Za grijeh, dakle, što ne vjeruju u mene;
10. Za pravdu pak, što idem Ocu svojemu, i više me nećete vidjeti;
11. A za sud, što je knez ovoga svijeta osuđen.
12. Još vam imam mnogo govoriti, ali sada ne možete nositi.
13. A kada dođe On, Duh Istine, uvešće vas u svu istinu; jer neće govoriti od sebe, nego će govoriti ono što čuje, i javiće vam ono što dolazi.

14. On će mene proslaviti, jer od mojega će uzeti, i javiće vam.
15. Sve što ima Otac moje je, zato rekoh da će od mojega uzeti, i javiti vam.
16. Još malo, i nećete me vidjeti, i opet malo i ugledaćete me, jer ja idem Ocu.
17. Tada neki od učenika njegovih rekoše među sobom: Šta je to što nam kaže: Još malo, i nećete me vidjeti, i opet malo i ugledaćete me; i: Ja idem Ocu?
18. Govorahu, dakle: Šta je to što kaže: malo? Ne znamo šta govori.
19. A Isus razumije da htjedoše da ga pitaju, pa im reče: Zato li se zapitkujete među sobom, što rekoh: Još malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, i ugledaćete me.
20. Zaista, zaista vam kažem da ćete vi zaplakati i zaridati, a svijet će se radovati; i vi ćete žalosni biti, ali će se vaša žalost okrenuti na radost.
21. Žena kad rađa trpi muku, jer dođe čas njezin; a kada rodi dijete, više se ne opominje žalosti, zbog radosti što se rodi čovjek na svijet.
22. I vi, dakle, imate sada žalost; ali ću vas opet vidjeti, i radovaće se srce vaše, i radost vašu niko neće uzeti od vas.
23. I u onaj dan nećete me pitati ništa. Zaista, zaista vam kažem da što god zaištete od Oca u ime moje, daće vam.
24. Do sada ne iskaste ništa u ime moje; ištite i dobićete, da radost vaša bude ispunjena.
25. Ovo sam vam govorio u pričama; ali dolazi čas kad vam više neću govoriti u pričama, nego ću vam otvoreno javiti o Ocu.
26. U onaj dan ćete u ime moje zaiskati, i ne kažem vam da ću ja umoliti Oca za vas;
27. Jer sam Otac ljubi vas, zato što ste vi ljubili mene, i vjerovali da ja od Boga iziđoh.
28. Iziđoh od Oca, i došao sam na svijet; opet ostavljam svijet, i idem Ocu.
29. Rekoše mu učenici njegovi: Eto sad otvoreno govoriš, i priču nikakvu ne govoriš.
30. Sada znamo da sve znaš, i ne treba ti da te ko pita. Po tome vjerujemo da ti od Boga iziđe.
31. Isus im odgovori: Sad li vjerujete?
32. Evo dolazi čas, i već je došao, da se razbjegnute svaki na svoju stranu, a mene sama ostavite; ali nisam sam, jer je Otac sa mnom.

33. Ovo sam vam kazao, da u meni mir imate. U svijetu ćete imati žalost; ali ne bojte se, ja sam pobijedio svijet.

17 Hristova prvosveštenička molitva.

1. Ovo izgovori Isus, pa podiže oči svoje nebu i reče: Oče, došao je čas, proslavi Sina svojega, da i Sin tvoj proslavi tebe;
2. Kao što si mu dao vlast nad svakim tijelom, da svemu što si mu dao, daruje im život vječni.
3. A ovo je vječni život da poznaju tebe jednoga istinitoga Boga i koga si poslao Isusa Hrista.
4. Ja te proslavih na zemlji; djelo svrših koje si mi dao da izvršim.
5. I sada proslavi ti mene, Oče, u tebe samoga, slavom koju imadoh u tebe prije nego svijet postade.
6. Objavih ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta; tvoji bijahu pa si ih meni dao, i tvoju su riječ održali.
7. Sad razumješe da je sve što si mi dao od tebe.
8. Jer riječi koje si mi dao, dao sam njima; i oni primiše, i poznaše zaista da od tebe iziđoh, i vjerovaše da me ti posla.
9. Ja se za njih molim, ne molim se za svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji.
10. I sve moje tvoje je, i tvoje moje; i proslavio sam se u njima.
11. I više nisam u svijetu, a oni su u svijetu, i ja dolazim tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u ime tvoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao mi.
12. Dok bijah s njima u svijetu, ja ih čuvah u ime tvoje; one koje si mi dao sačuvah; i niko od njih ne pogibe osim sina pogibli, da se ispuni Pismo.
13. A sada dolazim tebi, i ovo govorim na"svijetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi.
14. Ja sam im dao riječ tvoju; i svijet ih omrznu, jer nisu od svijeta, kao ni ja što nisam od svijeta.
15. Ne molim da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sačuvaš od zloga.
16. Od svijeta nisu, kao ni ja što nisam od svijeta.
17. Posveti ih istinom tvojom: riječ tvoja jeste istina.

18. Kao što ti mene posla u svijet, i ja njih poslah u svijet.
19. Ja posvećujem sebe za njih, da i oni budu posvećeni istinom.
20. Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji zbog riječi njihove povjeruju u mene:
21. Da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi, da i oni u nama jedno budu da svijet vjeruje da si me ti poslao.
22. I slavu koju si mi dao ja sam dao njima, da budu jedno kao što smo mi jedno.
23. Ja u njima i ti u meni, da budu usavršeni u jedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da ljubiš njih kao što mene ljubiš.
24. Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja, da gledaju slavu moju koju si mi dao, jer si me ljubio prije postanja svijeta.
25. Oče pravedni, svijet tebe ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaše da si me ti poslao.
26. I ja im objavih ime tvoje i objaviću: da ljubav kojom me ljubiš u njima bude, i ja u njima.

18 Isus u Getsimaniji. Judina izdaja i hvatanje Isusa. Odvođenje prvosvešteniku Ani. Petrovo odricanje. Isus pred prvosveštenicima Anom i Kajafom i pred Pilatom.

1. Rekavši ovo Isus iziđe sa učenicima svojim preko potoka Kedrona, gdje bješe vrt, u koji uđe on i učenici njegovi.
2. A i Juda, izdajnik njegov, znađашe to mjesto; jer se Isus često okupljaše ondje sa učenicima svojim.
3. Onda Juda uze četu, i od prvosveštenika i fariseja sluge, i dođe onamo sa buktinjama i svjetiljkama i oružjem.
4. A Isus znajući sve šta ima da mu se dogodi, iziđe i reče im: Koga tražite?
5. Odgovoriše mu: Isusa Nazarećanina. Isus im reče: Ja sam. A s njima stajaše i Juda, izdajnik njegov.
6. A kada im reče: Ja sam, odstupiše nazad i popadaše na zemlju.
7. Onda ih opet zapita: Koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazarećanina.
8. Odgovori Isus: Rekoh vam da sam ja. Ako, dakle, mene tražite, pustite ove neka idu.
9. Da se ispuni riječ koju reče: Ne izgubih ni jednoga od onih koje si mi dao.

10. A Simon Petar imaše nož, pa ga poteže i udari slugu prvosveštenikovog, i odsiječe mu desno uho. A slugi bješe ime Malho.
11. Tada reče Isus Petru: Stavi nož u korice! Čašu koju mi je dao Otac zar da je ne pijem?
12. Onda četa i zapovjednik i sluge judejske uhvatiše Isusa i svezaše ga,
13. I odvedoše ga najprije Ani, jer bješe tast Kajafi, koji bješe prvosveštenik one godine.
14. A Kajafa bješe onaj što dade savjet Judejcima da je bolje da jedan čovjek umre za narod.
15. Za Isusom pak idjaše Simon Petar i drugi učenik; a taj učenik bješe poznat prvosvešteniku, pa uđe sa Isusom u dvorište prvosveštenika.
16. A Petar stajaše napolju kod vrata. Onda iziđe taj drugi učenik, koji bješe poznat prvosvešteniku, i reče vratarki te uvede Petra.
17. Tada sluškinja vratarka reče Petru: Da nisi i ti od učenika ovoga čovjeka? On reče: Nisam.
18. A sluge i momci bjehu naložili vatru i stajahu te se grijahu, jer bješe hladno; a i Petar bješe s njima, i stajaše i grijaše se.
19. Prvosveštenik pak upita Isusa za učenike njegove i za nauku njegovu.
20. Isus mu odgovori: Ja govorih javno svijetu; ja svagda učih u sinagogi i u hramu, gdje se uvijek skupljaju Judejci, i ništa u tajnosti ne govorih.
21. Što pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta im govorih; eto, oni znaju šta ja govorih.
22. A kad on ovo reče, jedan od slugu koji stajahu ondje udari Isusu šamar i reče: Zar tako odgovaraš prvosvešteniku?
23. Isus mu odgovori: Ako zlo rekoh, dokaži da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ?
24. Ana ga posla svezanoga Kajafi prvosvešteniku.
25. A Simon Petar stajaše i grijaše se. Onda mu rekoše: Da nisi i ti od učenika njegovih? A on se odreče i kaza: Nisam.
26. Reče jedan od slugu prvosveštenikovih, koji bijaše rođak onome što mu Petar odsiječe uho: Ne vidjeh li ja tebe u vrtu sa njim?
27. Onda se Petar opet odreče: i odmah pijetao zapjeva.
28. Isusa pak povedoše od Kajafe u sudnicu, A bješe jutro, i oni ne uđoše u sudnicu da se ne bi oskvrnili, nego da bi mogli jesti Pashu.

29. Onda Pilat iziđe k njima napolje i reče: Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?

30. Odgovoriše mu i rekoše: Kad on ne bi bio zločinac ne bismo ga predali tebi.

31. A Pilat im reče: Uzmite ga vi i po zakonu vašemu sudite mu. A Judejci mu rekoše: Mi ne smijemo nikoga pogubiti.

32. Da se ispuni riječ Isusova koju reče ukazujući kakvom će smrću umrijeti.

33. Onda uđe Pilat opet u sudnicu, pa dozva Isusa i reče mu: Ti li si car judejski?

34. Odgovori mu Isus: Govoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi kazaše o meni?

35. Pilat odgovori: Zar sam ja Judejac? Narod tvoj i prvosveštenici predaše te meni. Šta si učinio?

36. Isus odgovori: Carstvo moje nije od ovoga svijeta; kad bi bilo od ovoga svijeta carstvo moje, sluge moje bi se borile da ne budem predan Judejcima; ali carstvo moje nije odavde.

37. Tada mu reče Pilat: Dakle, ti si car? Isus odgovori: Ti kažeš da sam ja car. Ja sam za to rođen i za to sam došao na svijet da svjedočim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas moj.

38. Reče mu Pilat: Šta je istina? I ovo rekavši iziđe opet Judejcima, i reče im: Ja nijedne krivice ne nalazim na njemu.

39. A u vas je običaj da vam jednoga pustim na Pashu. Hoćete li, dakle, da vam pustim cara judejskoga?

40. Tada svi opet povikaše govoreći: Ne ovoga, nego Varavu! A Varava bješe razbojnik.

19 Šibanje Isusa. Trnov vijenac. Pilatova osuda Isusa. Raspeće. Podjela haljina Isusovih. Staranje Hristovo o Majci. Posljednje riječi i smrt. Josif i Nikodim. Pogreb.

1. Tada, dakle, Pilat uze Isusa i išiba ga.

2. A vojnici opletoše vijenac od trnja i metnuše mu na glavu, i, obukoše mu purpurnu haljinu,

3. I govorahu: Zdravo, care judejski! I udarahu ga po obrazima.

4. Pilat pak opet iziđe napolje i reče im: Evo vam ga izvodim napolje, da znate da na njemu ne nalazim nijedne krivice.

5. A Isus iziđe napolje noseći trnovi vijenac i purpurnu haljinu. I reče im Pilat: Evo čovjeka!
6. Kada ga, dakle, vidješe prvosveštenici i sluge, povikaše govoreći: Raspni ga, raspni! Pilat im reče: Uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivicu.
7. Odgovoriše mu Judejci: Mi imamo zakon i po zakonu našem mora da umre, jer načini sebe Sinom Božijim.
8. Kada, dakle, Pilat ču ovu riječ, poboja se većma.
9. I opet uđe u sudnicu, i reče Isusu: Odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora.
10. Pilat mu tad reče: Zar meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast da te raspnem i vlast imam da te pustim?
11. Isus odgovori: Ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kada ti ne bi bilo dano odozgo; zato onaj koji me predade tebi ima veći grijeh.
12. Od tada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Judejci vikahu govoreći: Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj ćesaru. Svaki koji sebe carem gradi protivni se ćesaru.
13. Pilat, dakle, čuvši ovu riječ izvede Isusa napolje, i sjede na sudijsku stolicu, na mjestu zvanom Litostroton, a jevrejski Gavata.
14. A bješe petak uoči Pashe, oko šestoga časa; i on reče Judejcima: Evo car vaš!
15. A oni povikaše: Uzmi, uzmi, raspni ga! Pilat im reče: Zar cara vašega da razapnem? Odgovoriše prvosveštenici: Nemamo cara osim ćesara.
16. Tada, dakle, predade ga njima da se razapne. A oni uzeše Isusa i odvedoše.
17. I noseći krst svoj iziđe na mjesto zvano Lobanja, a jevrejski Golgota.
18. Ondje ga razapeše, i sa njim drugu dvojicu, s jedne i sa druge strane, a Isusa u sredini.
19. Pilat pak napisa i natpis, pa postavi na krst; a bješe napisano: Isus Nazarećanin car judejski.
20. I ovaj natpis čitaše mnogi Judejci, jer blizu grada bješe mjesto gdje razapeše Isusa; i bješe napisano jevrejski, jelinski i rimski.
21. A prvosveštenici judejski govorahu Pilatu: Ne piši: car judejski, nego da on reče: ja sam car judejski.
22. Pilat odgovori: Što pisah, pisah.

23. Vojnici pak kada razapeše Isusa uzeše haljine njegove i načiniše četiri dijela, svakome vojniku po dio, i dolamu; a dolama ne bješe šivena nego izatkana izjedna.
24. Onda rekoše među sobom: Da je ne deremo, nego da bacimo kocku za nju kome će dopasti. Da se ispuni Pismo koje govori: Razdijeliše haljine moje među sobom, i za dolamu moju baciše kocku. Vojnici, dakle, tako učiniše.
25. A stajahu kod Isusova krsta mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalena.
26. A Isus vidjevši mater i učenika koga ljubljашe gdje stoji pored nje, reče materi svojoj: Ženo, eto ti sina!
27. Potom reče učeniku: Evo ti majke! I od onoga časa uze je učenik k sebi.
28. Poslije toga, znajući Isus da se već sve svršilo, da se sasvim ispuni Pismo reče: Žedan sam!
29. Stajашe pak sud pun octa; a oni napuniše sudež octa, i nataknuvši na trsku, prinesoše ustima njegovim.
30. A kad Isus okusi ocat reče: Svrši se! I preklonivši glavu predade duh.
31. A budući da bješe petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u subotu, jer bijaše veliki dan ona subota, Judejci zamoliše Pilata da im se prebiju golijeni, pa da ih skinu.
32. Onda dođoše vojnici, i prvome prebiše golijeni i drugome raspetome s njim;
33. A došavši do Isusa, kad vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni,
34. Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah iziđe krv i voda.
35. I onaj koji je vidio, posvjedočio je, i istinito je svjedočanstvo njegovo, i on zna da istinu govori, da i vi vjerujete.
36. Jer se ovo dogodi da se ispuni Pismo: Kost njegova neće se prelomiti.
37. I opet drugo Pismo govori: Pogledaće na onoga koga probodoše.
38. A potom Josif iz Arimateje, koji bješe učenik Isusov, ali krišom zbog straha od Judejaca, zamoli Pilata da uzme tijelo Isusovo. I dopusti Pilat. Onda dođe i uze tijelo Isusovo.
39. A dođe i Nikodim, koji je prvi put dolazio noću Isusu, i donese pomiješane smirne i aloja oko sto litara.
40. Tada uzeše tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisima, kao što je običaj u Judejaca da sahranjuju.

41. A na onome mjestu, gdje bješe raspet bio je vrt, i u vrtu grob nov, u koji još niko ne bijaše položen.

42. Ondje, dakle, zbog petka judejskoga, pošto bješe blizu grob, položiše Isusa.

20 Vaskrsenje Hristovo - prazan grob. Marija Magdalena i Petar i Jovan na grobu. Javljanje Hrista poslije vaskrsenja: Mariji Magdalini, Jedanaestorici apostola bez Tome i sa Tomom.

1. A u prvi dan sedmice dođe Marija Magdalena na grob rano, dok još bješe mrak, i vidje da je kamen dignut sa groba.

2. Onda otrča i dođe Simonu Petru i drugom učeniku koga ljubljашe Isus, i reče im: Uzeše Gospoda iz groba, i ne znamo gdje ga položiše.

3. Tada iziđe Petar i drugi učenik, i pođoše ka grobu.

4. Trčahu pak oba zajedno, i drugi učenik trčашe brže od Petra i stiže prvi na grob.

5. I nadvirivši se, vidje pokrove gdje leže; ali ne uđe.

6. Tada stiže Simon Petar za njim i uđe u grob i vidje pokrove gdje leže.

7. I ubrus koji bješe na glavi njegovoj, da ne leži sa pokrovima, nego posebno savijen na jednom mjestu.

8. Tada, dakle, uđe i drugi učenik, koji prvi dođe na grob, i vidje i vjerova;

9. Jer još ne znađahu Pismo da On treba da vaskrsne iz mrtvih.

10. Onda se učenici opet vratiše doma.

11. A Marija stajaše napolju kod groba i plakaše. I kada plakaše nadviri se nad grob

12. I vidje dva anđela u bijelim haljinama gdje sjede, jedan čelo glave, a drugi čelo nogu, gdje bješe ležalo tijelo Isusovo.

13. I oni joj rekoše: Ženo, što plačeš? Reče im: Zato što uzeše Gospoda mojega, i ne znam gdje ga položiše.

14. I ovo rekavši, obazre se natrag i ugleda Isusa gdje stoji, i ne znađашe da je Isus.

15. Reče joj Isus: Ženo, što plačeš? Koga tražiš? Ona, misleći da je gradinar, reče mu: Gospodine, ako si ga ti odnio, kaži mi gdje si ga položio, i ja ću ga uzeti.

16. Isus joj reče: Marija! Ona, okrenuvši se, reče mu: Ravuni, što će reći: Učitelju!

17. Reče joj Isus: Ne dotiči me se, jer još nisam uzišao Ocu svojemu; nego idi braći mojoj i kaži im: Uzlazim Ocu mojemu i Ocu vašemu, i Bogu mojemu i Bogu vašemu.
18. A Marija Magdalena otide i javi učenicima da je vidjela Gospoda i da joj ovo reče.
19. A kad bi uveče onoga prvoga dana sedmice, i dok su vrata bila zatvorena, gdje se bijahu učenici njegovi sakupili zbog straha od Judejaca, dođe Isus, i stade na sredinu i reče im: Mir vam!
20. I ovo rekavši, pokaza im ruke i rebra svoja. Tada se učenici obradovaše vidjevši Gospoda.
21. A Isus im reče opet: Mir vam! Kao što je Otac poslao mene, i ja šaljem vas.
22. I ovo rekavši, dunu i reče im: Primate Duh Sveti!
23. Kojima oprostite grijehе, opraštaju im se; i kojima zadržite, zadržani su.
24. A Toma, zvani Blizanac, jedan od Dvanaestorice, ne bješe sa njima kada dođe Isus.
25. A drugi mu učenici govorahu: Vidjeli smo Gospoda. A on im reče: Ako ne vidim na rukama njegovim rane od klinova, i ne metnem prst svoj u rane od klinova, i ne metnem ruku svoju u rebra njegova, neću vjerovati.
26. I poslije osam dana opet bijahu unutra učenici njegovi i Toma s njima. Dođe Isus kad bijahu vrata zatvorena, i stade na sredinu i reče: Mir vam!
27. Zatim reče Tomi: Pruži prst svoj amo i vidi ruke moje; i pruži ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego vjeran.
28. I odgovori Toma i reče mu: Gospod moj i Bog moj!
29. Reče mu Isus: Zato što si me vidio, povjerovao si; blaženi koji ne vidješe a vjerovali su.
30. A i mnoga druga znamenja učini Isus pred učenicima svojim koja nisu zapisana u knjizi ovoj.
31. A ova su zapisana da vjerujete da Isus jeste Hristos, Sin Božiji, i da vjerujući imate život u ime njegovo.

21 Javljanje vaskrsloga Hrista učenicima na Genisaretskom jezeru. Povratak Petra u apostolstvo. Predskazivanje o apostolima Petru i Jovanu.

1. Poslije toga opet se javi Isus učenicima svojim na moru Tiverijadskom. A javi se ovako:
2. Bijahu zajedno Simon Petar i Toma, zvani Blizanac, i Natanailo iz Kane Galilejske, i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od učenika njegovih.

3. Reče im Simon Petar: Idem da lovim ribu. Rekoše mu: Idemo i mi s tobom. Iziđoše i uđoše odmah u lađu, i one noći ne uhvatiše ništa.
4. A kad već nastade jutro, stajaše Isus na obali, ali učenici ne poznaše da je to Isus.
5. A Isus im reče: Djeco, nemate li što za jelo? Odgovoriše mu: Nemamo.
6. A on im reče: Bacite mrežu sa desne strane lađe, i naći ćete. Onda baciše, i već je ne mogahu izvući od mnoštva ribe.
7. Onda onaj učenik, koga ljubljашe Isus, reče Petru: To je Gospod! A Simon Petar, kada ču da je Gospod, opasa se ogrtačem, jer bješe nag, i baci se u more.
8. A drugi učenici stigoše lađicom, jer ne bijahu daleko od zemlje nego oko dvjesta lakata, vukući mrežu sa ribom.
9. Čim pak iziđoše na zemlju, vidješe ogranj, naložen i na njemu položenu ribu, i hljeb.
10. Isus im reče: Donesite od ribe što sada uhvatiste.
11. A Simon Petar uđe i izvuče mrežu na zemlju punu velikih riba, sto pedeset i tri; i od tolikoga mnoštva ne prodrije se mreža.
12. Reče im Isus: Hodite, objedujte. A nijedan od učenika ne smjede da ga upita: Ko si ti? znajući da je Gospod.
13. Tada dođe Isus, i uze hljeb i dade im, tako i ribu.
14. Ovo se već treći put javi Isus učenicima svojim pošto ustade iz mrtvih.
15. A kad objedovaše, reče Isus Simonu Petru: Simone Jonin, ljubiš li me više nego ovi? Reče mu: Da, Gospode, ti znaš da te volim. Reče mu: Napasaj jaganjce moje.
16. Reče mu opet po drugi put: Simone Jonin, ljubiš li me? Reče mu: Da, Gospode, ti znaš da te volim. Reče mu: Čuvaj ovce moje.
17. Reče mu treći put: Simone Jonin, voliš li me? Petar se ožalosti što mu reče treći put: voliš li me? I reče mu: Gospode, ti sve znaš, ti znaš da te volim. Reče mu Isus: Napasaj ovce moje.
18. Zaista, zaista ti kažem: Kada si bio mlađi, opasivao si se sam i hodio si kuda si htio; a kad ostariš, raširićeš ruke svoje i drugi će te opasati i odvesti kuda ne želiš.
19. A ovo reče ukazujući kakvom će smrću proslaviti Boga. I kazavši ovo, reče mu: Hajde za mnom!

20. A Petar osvrnuvši se vidje gdje za njima ide učenik koga Isus ljubljaje, koji se i na večeri nasloni na prsa njegova i reče: Gospode, ko je taj koji će te izdati?

21. Vidjevši Petar ovoga, reče Isusu: Gospode, a šta će ovaj?

22. Isus mu reče: Ako hoću da on ostane dok ne dođem, šta je tebi do toga? Ti hajde za mnom.

23. Onda iziđe ova riječ među braćom da onaj učenik neće umrijeti; ali Isus mu ne reče da neće umrijeti, nego: Ako hoću da on ostane dok ne dođem, šta je tebi do toga?

24. Ovo je onaj učenik koji svjedoči o ovome, i napisa ovo, i znamo da je istinito svjedočanstvo njegovo.

25. A ima i mnogo drugo što učini Isus, koje kad bi se redom napisalo, ni u sami svijet, mislim, ne bi stale napisane knjige. Amin.

Novi zavjet

Gospoda našeg Isusa Hrista

DJELA APOSTOLSKA

DJELA SVETIH APOSTOLA
PISAO SVETI APOSTOL I JEVANĐELIST LUKA

1 Uvod. Vaznesenje Hristovo na nebo. Molitva apostola i izbor Matije za apostola.

1. Prvu ti knjigu napisah, o Teofile, o svemu što poče Isus i tvoriti i učiti

2. Do dana kada se uznese, pošto Duhom Svetim dade zapovjesti apostolima koje izabra,

3. Kojima i po stradanju svome pokaza sebe živa mnogim istinitim dokazima, javljajući im se četrdeset dana i govoreći o Carstvu Božijemu.

4. S njima boraveći zapovjedi im da se ne udaljuju iz Jerusalima, nego da čekaju obećanje Oca, koje čuste, reče, od mene;

5. Jer je Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetim ne dugo poslije ovijeh dana.

6. Onda oni koji bijahu sabrani pitahu ga govoreći: Gospode, hoćeš li u ovo vrijeme uspostaviti carstvo Izrailjevo?
7. A on im reče: Nije vaše znati vremena i rokove koje Otac zadržava u svojoj vlasti,
8. Nego ćete primiti silu kada siđe Sveti Duh na vas; i bićete mi svjedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.
9. I ovo rekavši, dok oni gledahu, podiže se, i uze ga oblak ispred očiju njihovih.
10. I dok netremice gledahu za njim kako ide na nebo, gle, dva čovjeka u haljinama bijelim stadoše pored njih,
11. I oni rekoše: Ljudi Galilejci, što stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uznese na nebo, tako će isto doći kao što ga vidjeste da odlazi na nebo.
12. Tada se vratiše u Jerusalim sa gore zvane Maslinska, koja je blizu Jerusalima jedan subotni dan hoda.
13. I kad uđoše, popeše se u gornju odaju gdje su boravili, i to: Petar i Jakov, i Jovan i Andrej, Filip i Toma, Vartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Simon Zilot, i Juda Jakovljevi.
14. Ovi svi bijahu istrajno i jednodušno na molitvi i moljenju, sa ženama i sa Marijom materom Isusovom i sa braćom njegovom.
15. I u te dane ustade Petar između učenika, - a bijaše naroda na okupu oko sto dvadeset duša, - i reče:
16. Ljudi braćo, trebalo je da se izvrši ono Pismo što proreče Duh Sveti ustima Davidovim za Judu, koji bješe predvodnik onih što uhvatiše Isusa;
17. Jer se brojaše s nama i bijaše primio udjel službe ove.
18. On, dakle, steče njivu od plate nepravedne, i strmoglavivši se puče po srijedi, i prosu se sva utroba njegova.
19. I to postade znano svima koji žive u Jerusalimu, tako da se ta njiva prozva njihovim jezikom Akeldama, što znači: njiva krvi.
20. Jer je napisano u knjizi Psalama: Da bude dvor njegov pust, i da ne bude nikoga ko bi živio u njemu; i: Episkopstvo njegovo da primi drugi.
21. Treba, dakle, od ovih ljudi koji su bili zajedno s nama za sve vrijeme otkako među nas dođe i iziđe od nas Gospod Isus,
22. Počevši od krštenja Jovanova do dana kada se uznese od nas, da jedan od ovih bude s nama svjedok njegovog vaskrsenja.

23. I postaviše dvojicu: Josifa zvanog Varsava, koji bi nazvan Just, i Matiju.
24. I pomolivši se rekoše: Ti, Gospode, poznavaoče srdaca sviju, pokaži jednoga od ove dvojice koga si izabrao,
25. Da primi udjel ove službe i apostolstva, iz kojeg ispade Juda, da ide na mjesto svoje.
26. I baciše kocke za njih, i pade kocka na Matiju, i bi pribrojan Jedanaestorici apostola.

2 Pedesetnica: silazak Svetoga Duha na apostole. Petrova propovijed o Isusu Mesiji. Obraćanje tri hiljade vjernika i prva zajednica, Crkva u Jerusalimu.

1. I kad se navršši pedeset dana bijahu svi apostoli jednodušno na okupu.
2. I ujedanput nastade šum sa neba kao hujanje silnoga vjetra, i napuni sav dom gdje oni sjedahu;
3. I pokazaše im se razdijeljeni jezici kao ognjeni, i siđe po jedan na svakoga od njih.
4. I ispuniše se svi Duha Svetoga i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše da kazuju. A u Jerusalimu boravljahu Judejci, ljudi pobožni iz svakoga naroda koji je pod nebom.
6. Pa kad nastade ova huka, skupi se narod, i smete se; jer svaki od njih slušaše gdje oni govore njegovim jezikom.
7. I divljahu se i čuđahu se svi govoreći jedan drugome: Gle, zar nisu svi ovi što govore Galilejci?
8. Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili:
9. Parćani i Miđani i Elamiti, i koji žive u Mesopotamiji i Judeji i Kapadokiji, u Pontu i Aziji,
10. U Frigiji i Pamfiliji, u Egiptu i krajevima Libije blizu Kirine, i došljaci Rimljani, i Judejci i prozeliti,
11. Krićani i Arapi, čujemo gdje oni govore na našim jezicima o veličanstvenim djelima Božijim?
12. I svi se divljahu i bijahu u nedoumici govoreći jedan drugom: Šta bi ovo moglo biti?
13. A drugi se podsmijevahu i govorahu: Napili su se slatkoga vina.

14. A Petar stade sa jedanaesticom i podiže glas svoj i reče im: Ljudi Judejci, i svi vi koji boravite u Jerusalmu: ovo neka vam je na znanje, i saslušajte riječi moje.
15. Jer ovi nisu pijani kao što vi mislite, jer je tek treći čas dana.
16. Nego je to ono što je rekao prorok Joil:
17. I biće u posljednje dane, govori Gospod, izliću od Duha mojega na svako tijelo, i proricaće sinovi vaši i kćeri vaše, i mladići vaši vidjeće viđenja i starci vaši sanjaće snove.
18. Pa i na sluge svoje i na sluškinje svoje u te dane izliću od Duha mojega, i proricaće.
19. I daću čudesa gore na nebu i znake dolje na zemlji: krv i oganj i pušenje dima.
20. Sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego dođe veliki i slavni Dan Gospodnji.
21. I biće da će se spasti svaki koji prizove ime Gospodnje.
22. Ljudi Izrailjci, čujte riječi ove: Isusa Nazarećanina, čovjeka od Boga potvrđena među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko njega među vama, kao što i sami znate,
23. Ovoga, po određenom savjetu i promislju Božijem predanog uzeste i rukama bezakonika prikovaste i ubiste.
24. Njega Bog vaskrse, razdriješivši muke smrti, jer ne bješe moguće da ga ona drži.
25. Jer David govori za njega: Gospoda neprestano gledah pred sobom, jer mi je s desne strane, da se ne pokolebam.
26. Zato se razveseli srce moje i obradova se jezik moj, pa još i tijelo moje počivaće u nadi.
27. Jer nećeš ostaviti dušu moju u adu, niti ćeš dati da Svetac tvoj vidi truljenje.
28. Pokazao si mi puteve života, ispunićeš me veselja licem tvojim.
29. Ljudi braćo, neka je dopušteno sa slobodom reći vam za praoca Davida da i umrije, i ukopan bi, i grob je njegov među nama do ovoga dana.
30. Budući, dakle, da je bio prorok, i znajući da mu se Bog zakletvom zakleo da će od ploda bedara njegovih po tijelu podignuti Hrista da sjedi na prijestolu njegovu,
31. Predvidjevši govori za vaskrsenje Hristovo da ne bi ostavljena duša njegova u adu, niti tijelo njegovo vidje truljenja.
32. Ovoga Isusa vaskrse Bog, čemu smo svi mi svjedoci.

33. Desnicom, dakle, Božijom uznese se, i primivši od Oca obećanje Svetoga Duha, izli ovo što vi sada vidite i čujete.

34. Jer David ne iziđe na nebesa, nego sam govori: Reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane,

35. Dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.

36. Čvrsto, dakle, neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom učinio Bog njega, ovoga Isusa, koga vi raspeste.

37. A kada čuše, ražali im se u srcu i rekoše Petru i ostalim apostolima: Šta da učinimo, ljudi braćo?

38. A Petar im reče: Pokajte se, i da se krsti svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje grijehova; i primićete dar Svetoga Duha.

39. Jer obećanje je za vas i za djecu vašu i za sve daljne koje će dozvati Gospod Bog naš.

40. I drugim mnogim riječima svjedočaste, i moljaše ih govoreći: Spasite se od ovoga pokvarenoga roda.

41. Tada oni koji rado primiše riječ njegovu krstiše se; i dodade se u taj dan oko tri hiljade duša.

42. I bijahu postojani u nauci apostolskoj, i u zajednici, u lomljenju hljeba i u molitvama.

43. A uđe strah u svaku dušu, jer apostoli činiše mnoga čudesa i znake u Jerusalimu.

44. (Strah veliki bijaše na svima njima.) A svi koji vjerovaše bijahu na okupu i imahu sve zajedničko.

45. I tekovinu i imanje prodavahu i razdavahu svima kako je kome bilo potrebno.

46. I svaki dan bijahu istrajno i jednodušno u hramu, i lomeći hljeb po domovima, primahu hranu s radošću i u prostoti srca,

47. Hvaleći Boga, i bijahu omiljeni kod cijelog naroda. A Gospod svaki dan dodavaše Crkvi one koji se spasavahu.

3 Čudo iscjeljenja hromoga. Besjeda apostola Petra narodu o Isusu Hristu i poziv na pokajanje.

1. A Petar i Jovan iđahu zajedno gore u hram u deveti čas molitve.

2. I bijaše neki čovjek hrom od utrobe matere svoje, kojega nošahu i polagahu svaki dan pred vrata hrama koja se zovu Krasna da prosi milostinju od onih koji ulaze u hram.

3. Ovaj vidjevši Petra i Jovana da hoće da uđu u hram, zatraži milostinju.
4. A Petar pogledavši na njega s Jovanom reče: Pogledaj na nas!
5. A on ih pažljivo gledaše očekujući da od njih nešto dobije.
6. A Petar reče: Srebra i zlata nemam, nego što imam to ti dajem: U ime Isusa Hrista Nazarećanina ustani i hodi.
7. I uze ga za desnicu i podiže. I odmah se utvrdiše njegova stopala i gležnji;
8. I skočivši stade, i hođaše, i uđe s njima u hram hodeći i skačući i hvaleći Boga.
9. I vidje ga sav narod gdje ide i hvali Boga.
10. A poznadoše ga da to bješe onaj što milostinje radi sjedaše kod Krasnih vrata hrama i ispuniše se čuđenja, i bjehu van sebe od toga što mu se dogodi.
11. A dok se iscijeljeni hromi držaše Petra i Jovana, sav narod zadivljen navali njima u trijem koji se zvaše Solomonov.
12. A videći to, Petar se obrati narodu: Ljudi Izrailjci, što se čudite ovome ili šta gledate u nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da ovaj hodi?
13. Bog Avraamov i Isakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi Sina svojega Isusa, koga vi predadoste, i odrekoste ga se pred licem Pilatovim kada on presudi da ga pusti.
14. A vi se odrekoste Sveca i Pravednika i isprosiste čovjeka ubicu da vam pokloni.
15. A Načelnika života ubiste, kojega Bog vaskrse iz mrtvih, čemu smo mi svjedoci.
16. I radi vjere u ime njegovo, ovoga koga vidite i poznajete utvrdi ime njegovo, i vjera koja je od njega podari mu ovo iscjeljenje pred svima vama.
17. I sad, braćo, znam da iz neznanja ono učiniste, kao i starješine vaše.
18. A Bog ono što je predskazao ustima sviju svojih proroka, da će Hristos postradati, tako je i ispunio.
19. Pokajte se, dakle, i obratite se da se očistite od grijehova svojih,
20. Da dođu od lica Gospodnjega vremena utjehe; i da pošlje unaprijed naznačenoga vam Hrista Isusa,
21. Kojega treba da primi nebo do vremena vaspostavljanja svega o čemu je Bog govorio ustima sviju svetih proroka svojih od vjeka.

22. Jer Mojsej ocima reče: Gospod Bog vaš podigneće vam Proroka iz vaše braće, kao mene; njega poslušajte u svemu što god vam kaže.

23. I biće da će se svaka duša, koja ne poslušatoga Proroka, istrijebiti iz naroda.

24. A i svi proroci od Samuila i dalje koji god govoriše, takođe najaviše ove dane.

25. Vi ste sinovi proroka i zavjeta koji učini Bog s ocima vašim govoreći Avraamu: U sjemenu tvojemu blagosloviće se sva plemena na zemlji.

26. Vama prvo Bog podigavši Sina svojega Isusa, posla ga da vas blagoslovi i odvrati svakoga od zlih djela vaših.

4 Petar i Jovan u zatvoru i pred Sinedrionom. Molitva Crkve za apostole. Život prvih hrišćana: jedno srce i jedna duša.

1. A dok oni govorahu narodu, naiđoše na njih sveštenici i vojvoda hrama i sadukeji,

2. Srdeći se što oni uče narod i javljaju u Isusu vaskrsenje iz mrtvih.

3. I digoše na njih ruke, i metnuše ih u zatvor do ujutru, jer već bješe več.

4. A mnogi od onih koji čuše riječ povjerovali, i dostiže broj ljudi oko pet hiljada.

5. I bi sutradan da se skupiše knezovi njihovi i starješine i književnici u Jerusalem,

6. I Ana prvosveštenik i Kajafa i Jovan i Aleksandar i koliko ih god bješe od roda prvosveštenskoga;

7. I postavivši ih u sredinu pitahu: Kakvom silom ili u čije ime učiniste vi ovo?

8. Tada Petar, ispunivši se Duha Svetoga, reče im: Knezovi narodni i starješine Izrailjeve,

9. Ako nas danas ispituju zbog dobročinstva bolesnom čovjeku, kako on ozdravi,

10. Neka je na znanje svima vama, i svemu narodu Izrailjevu, da u ime Isusa Hrista Nazarećanina, kojega vi raspeste, kojega Bog podiže iz mrtvih, njime stoji ovaj pred vama zdrav.

11. On je kamen koji vi zidari odbaciste, a koji postade glava od ugla: i nema ni u jednome drugome spasenja.

12. Jer nema drugoga Imena pod nebom danoga ljudima kojim bismo se mogli spasti.

13. A videći smjelost Petrovu i Jovanovu, i znajući da su ljudi neuki i prosti, divljahu se, a prepoznaše ih i da su bili sa Isusom,

14. No gledajući iscijeljenog čovjeka gdje stoji s njima, ne mogahu ništa reći protiv.
15. Onda im zapovjediše da iziđu napolje iz Sinedriona, pa se savjetovahu među sobom,
16. Govoreći: Šta ćemo činiti ovim ljudima? Jer znamenito čudo što se dogodi kroz njih očigledno je svima koji žive u Jerusalimu, i ne možemo poreći.
17. Ali da se ne bi dalje širilo po narodu, da im strogo zaprijetimo da nikome od ljudi više ne govore o Imenu ovome.
18. I dozvavši ih zapovjediše im da ništa ne govore niti uče o Imenu Isusovu.
19. A Petar i Jovan odgovarajući im rekoše: Sudite, je li pravo pred Bogom da slušamo vas više nego Boga?
20. Jer mi ne možemo da ne govorimo ono što vidjesmo i čusmo.
21. A oni zaprijetivši im otpustiše ih, ne nalazeći ništa kako bi ih mučili, i to zbog naroda; jer svi hvaljahu Boga za ono što se dogodilo.
22. Jer više od četrdeset godina bješe onome čovjeku, na kome se dogodi ovo čudo ozdravljenja.
23. A kad ih otpustiše, ovi dođoše svojima i javiše šta im rekoše prvosveštenici i starješine.
24. A kad oni čuše, jednodušno podigoše glas Bogu i rekoše: Gospode, ti koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima;
25. Ti si ustima Davida, sluga svojega, rekao: Zašto se bune neznabošci, i narodi pomišljaju zaludne stvari?
26. Ustadoše carevi zemaljski i knezovi sabraše se zajedno na Gospoda i na Pomazanika njegovog.
27. Jer se zaista sabraše u ovome gradu na Svetoga Sina tvojega Isusa, kojega si pomazao, Irod i Pontijski Pilat sa neznabošcima i s plemenima Izrailjevim,
28. Da učine ono što ruka tvoja i savjet tvoj unaprijed odredi da bude.
29. I sad, Gospode, pogledaj na njihove prijetnje, i daj slugama tvojim da sa svakom smjelošću govore riječ tvoju,
30. Pružajući i ti ruku svoju na iscjeljivanje, da bivaju znaci i čudesa imenom Svetoga Sina tvojega Isusa.
31. I pošto se oni pomoliše Bogu, zatrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i ispuniše se svi Duha Svetoga, i govorahu riječ Božiju sa smjelošću.

32. A u naroda koji povjerova bješe jedno srce i jedna duša; i nijedan ne govoraše za imanje svoje da je njegovo, nego im sve bješe zajedničko.

33. I apostoli s velikom silom davahu svjedočanstvo o vaskrsenju Gospoda Isusa Hrista, i blagodat velika bješe na svima njima.

34. Jer niko među njima ne bješe u oskudici, pošto svi koji imadahu njive ili kuće, prodavahu i donošahu novce od prodanoga,

35. I polagahu pred noge apostolima; i davaše se svakome prema potrebi koju je imao.

36. A Josija, prozvani od apostola Varnava, što znači: sin utjehe, Levit, rodom sa Kipra,

37. Imao je njivu, i prodavši je donese novce i položi pred noge apostolima.

5 Ananija i Sapphira. Uspjeh apostolske propovijedi. Apostoli u zatvoru i njihovo čudesno oslobođenje. Apostoli pred Sinedrionom. Gamalilov savjet.

1. A neki čovjek, po imenu Ananija, sa ženom svojom Sapphirom prodade imanje,

2. I sakri od novaca sa znanjem i žene svoje, i donijevši jedan dijel položi pred noge apostolima.

3. A Petar reče: Ananija, zašto ispuni satana srce tvoje da slažeš Duhu Svetome i sakriješ od novaca što uze za njivu?

4. Kad je bila u tebe, ne bješe li tvoja? I kad je prodade, ne bješe li u tvojoj vlasti? Zašto si takvu stvar metnuo u srce svoje? Nisi slagao ljudima nego Bogu.

5. A kad ču Ananija riječi ove, pade i izdahnu; i veliki strah obuze sve koji čuše ovo.

6. I ustavši mladići uzeše ga i iznesoše te sahraniše.

7. A kad prođe oko tri časa, uđe i žena njegova ne znajući šta se dogodilo.

8. A Petar je upita: Kaži mi jeste li za toliko prodali njivu? A ona reče: Da, za toliko.

9. A Petar joj reče: Zašto se dogovoriste da iskušate Duha Gospodnjega? Gle, noge onih koji tvoga muža sahraniše pred vratima su, i tebe će iznijeti.

10. I odmah pade kraj nogu njegovih i izdahnu. A mladići ušavši nađoše je mrtvu, pa je iznesoše i sahraniše kod muža njezina.

11. I veliki strah obuze svu Crkvu i sve koji čuše ovo.

12. A rukama apostolskim bivahu mnogi znaci i čudesa u narodu; i bijahu svi jednodušno u trijemu Solomonovom.
13. Od ostalih pak niko ne smjede da im se pridruži, ali ih narod hvaljaše;
14. I sve se više umnožavahu oni koji vjerovahu u Gospoda, mnoštvo ljudi i žena,
15. Tako da su na ulice iznosili bolesnike i polagali na posteljama i nosilima, da bi kad prođe Petar bar sjenka njegova osjenila koga od njih.
16. A stičaše se i mnoštvo naroda iz okolnih gradova u Jerusolim donoseći bolesne i od nečistih duhova mučene, i svi se iscjeljivahu.
17. Ali se podiže prvosveštenik i svi koji bijahu s njim, sekta sadukejska, i ispuniše se zavisti,
18. I digoše ruke svoje na apostole, i baciše ih u opšti zatvor.
19. A anđeo Gospodnji otvori noću vrata tamnice, izvede ih i reče:
20. Idite i stanite u hramu pa govorite narodu sve riječi ovoga života.
21. A oni, čuvši to, uđoše ujutru u hram, i učahu. Pošto pak dođe prvosveštenik i koji bijahu s njim, sazvaše Sinedrion i sve starješine sinova Izrailjevih, i poslaše u tamnicu da ove dovedu.
22. A kad sluge otidoše i ne našoše ih u tamnici, onda se vratiše i javiše,
23. Govoreći: Tamnicu našosmo čvrsto zaključanu i čuvare gdje stoje pred vratima, ali kad otvorismo, unutra ni jednoga ne našosmo.
24. A kad čuše ove riječi sveštenik i vojvoda hrama i prvosveštenici bijahu u nedoumici šta se to dogodilo s njima.
25. A neko dođe i javi im govoreći: Eno oni ljudi što ih baciste u tamnicu stoje u hramu i uče narod.
26. Tada otide vojvoda s momcima i dovede ih ne na silu; jer se bojahu naroda da ih ne pobije kamenjem.
27. A kad ih dovedoše, postaviše ih pred Sinedrion, i zapita ih prvosveštenik govoreći:
28. Nismo li vam strogo zabranili da ne učite o Imenu ovom? A vi ste eto napunili Jerusolim vašim učenjem, i hoćete da bacite na nas krv ovoga Čovjeka.
29. A Petar i apostoli odgovarajući rekoše: Bogu se treba pokoravati više nego ljudima.
30. Bog otaca naših vaskrse Isusa, kojega vi ubiste objesivši na drvo.

31. Njega Bog desnicom svojom uzvisi za Načalnika i Spasitelja, da dade Izrailju pokajanje i oprostjenje grijehova.

32. I mi smo njegovi svjedoci ovih riječi, i Duh Sveti kojega Bog dade onima koji se njemu pokoravaju.

33. A kad oni to čuše, razjariše se veoma i dogovarahu se da ih pobiju.

34. Ali ustade u Sinedrionu jedan farisej, po imenu Gamalilo, zakonik, poštovan od svega naroda, i zapovjedi da apostole malo udalje napolje,

35. Pa im reče: Ljudi Izrailjci, dobro pazite šta ćete činiti sa ovim ljudima.

36. Jer prije ovih dana ustade Tevda govoreći da je on nešto veliko; uz njega pristade ljudi brojem oko četiri stotine; on bi ubijen, i svi koji ga slušahu razidoše se i propadoše.

37. Poslije ovoga ustade Juda Galilejac u dane popisa i odvuče dosta naroda za sobom; on takođe pogibe i svi koji ga slušahu rasturiše se.

38. I sad vam kažem: Prođite se ovih ljudi i ostavite ih: jer ako bude od ljudi ova namisao ili ovo djelo, propašće;

39. No ako je od Boga, ne možete ga uništiti, da se kako i bogoborci ne nađete.

40. Onda ga poslušашe, i dozvavši apostole izbiše ih i zabraniše im da govore o Imenu Isusovom, i otpustiše ih.

41. A ovi onda otidoše iz Sinedriona radujući se što se udostojiše da podnesu sramotu za Ime njegovo.

42. I svaki dan u hramu i po domovima ne prestajahu da uče i propovijedaju jevanđelje o Isusu Hristu.

6 Izbor sedmorice đakona. Rast hrišćanske zajednice u Jerusalimu. Arhiđakon Stefan na sudu pred Sinedrionom.

1. I u ove dane, kada se množahu učenici, podigoše jelinisti viku na Jevreje što se njihove udovice zaboravljahu kad se dijeljaše pomoć svaki dan.

2. Onda Dvanaestorica, sazvavši mnoštvo učenika, rekoše: Ne dolikuje nama da ostavivši riječ Božiju služimo oko trpeza.

3. Potražite, dakle, braćo, između vas sedam osvjedočenih ljudi, punih Duha Svetoga i mudrosti, koje ćemo postaviti na ovu službu.

4. A mi ćemo u molitvi i u službi riječi prilježno ostati.

5. I riječ ova bi ugodna svemu narodu. I izabraše Stefana, čovjeka ispunjenoga vjerom i Duhom Svetim, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu prozelita iz Antiohije.
6. Ove postaviše pred apostole i oni pomolivši se Bogu položiliše ruke na njih.
7. I riječ Božija rastijaše i veoma se množaše broj učenika u Jerusalimu, i veliko mnoštvo sveštenika pokoravahu se vjeri.
8. A Stefan pun vjere i sile činjaše znake i čudesa velika u narodu.
9. Tada ustadoše neki iz sinagoge koja se zove Libertinska, Kirinska i Aleksandrijska i od onih iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom,
10. I ne mogahu protivstati mudrosti i duhu kojim govoraše.
11. Tada podmetnuše ljude koji rekoše: Čuli smo ga da govori hulne riječi na Mojseja i na Boga.
12. I pobuniše narod i starješine i književnike, i napadoše i uhvatiše ga, i dovedoše pred Sinedrion,
13. Pa izvedoše lažne svjedoke koji govorahu: Ovaj čovjek ne prestaje da huli na ovo sveto mjesto i na Zakon.
14. Jer smo ga čuli gdje govori: Ovaj Isus Nazarećanin razoriće ovo mjesto i izmijeniće običaje koje nam predade Mojsej.
15. I pogledavši na njega svi koji sjedahu u Sinedrionu, vidješe lice njegovo kao lice anđela.

7 Govor arhidakona Stefana pred Sinedrionom. Njegova osuda i prvomučenička smrt za Hrista.

1. A prvosveštenik reče: Je li to tako?
2. A on reče: Ljudi braćo i oci, čujte! Bog slave javi se ocu našem Avraamu kad bješe u Mesopotamiji, prije nego se doseli u Haran.
3. I reče mu: Iziđi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega, i dođi u zemlju koju ću ti pokazati.
4. Tada iziđe iz zemlje Haldejske, i doseli se u Haran; i odande, po smrti oca njegova, preseli ga u ovu zemlju u kojoj vi sada živite.

5. I ne dade mu nasljedstva u njoj ni stope, i obeća da će je dati u posjed njemu i sjemenu njegovu poslije njega, dok on još nemaše djeteta.
6. A Bog reče ovako: Sjeme tvoje biće došljaci u zemlji tuđoj i porobiće ga i zlostavljaće ga četiri stotine godina.
7. I narodu tome kome će robovati ja ću suditi, reče Bog; i potom će izići, i služiće mi na ovome mjestu.
8. I dade mu zavjet obrezanja, i tako rodi Isaka, i obreza ga u osmi dan; i Isak Jakova, i Jakov dvanaest praotaca.
9. A praoci pozavidješe Josifu i prodadoše ga u Egipat; i Bog bijaše s njim.
10. I izbavi ga od sviju nevolja njegovih, i dade mu milost i premudrost pred Faraonom, carem egipatskim, i postavi ga poglavarem nad Egiptom i svim domom njegovim.
11. A dođe glad na svu zemlju Egipatsku i Hanaansku i nevolja velika, i ne nalažahu hrane oci naši.
12. A Jakov čuvši da ima pšenice u Egiptu posla prvi put oce naše.
13. I kad dođoše drugi put, kaza se Josif braći svojoj, i rod Josifov postade poznat Faraonu.
14. A Josif posla i dozva oca svojega Jakova i svu rodbinu svoju, sedamdeset i pet duša.
15. I siđe Jakov u Egipat, i skonča, on i oci naši;
16. I prenesoše ih u Sihem, i položiše u grob koji kupi Avraam za novce od sinova Emora Sihemljanina.
17. I kako se približavaše vrijeme obećanja za koje se Bog zakle Avraamu, narod se uveća i umnoži u Egiptu.
18. Dok ne nasta drugi car nad Egiptom, koji ne znaše Josifa.
19. Ovaj postupi lukavo sa rodnom našim, zlostavljaše oce naše da bacaju djecu svoju da ne ostaju u životu.
20. U to vrijeme se rodi Mojsej i bješe mio Bogu, i bi tri mjeseca gajen u domu oca svojega.
21. A kada je bio izbačen, uze ga kći Faraonova i odgaji ga sebi za sina.
22. I nauči se Mojsej svoj mudrosti egipatskoj, i bješe silan u riječima i u djelima.
23. A kad mu se navršavaše četrdeseta godina, dođe mu na srce da obiđe braću svoju, sinove Izrailjeve.

24. I vidjevši nekoga gdje mu se čini nepravda, uze ga u odbranu i osveti ugnjetavanog, ubivši Egipćanina.
25. A mišljaše on da braća njegova razumiju da im Bog njegovom rukom daje spasenje; ali oni ne razumješe.
26. A sutradan pojavi se među njima dok su se tukli i stade ih miriti govoreći: Ljudi, vi ste braća, zašto činite nepravdu jedan drugome?
27. A onaj što činjaše nepravdu bližnjemu odgurnu ga rekavši: Ko tebe postavi za starješinu i sudiju nad nama?
28. Ili hoćeš i mene da ubiješ kao što si juče ubio Egipćanina?
29. A Mojsej pobježe zbog ove riječi, i posta došljak u zemlji Madijanskoj, gdje rodi dva sina.
30. I kad se navrší četrdeset godina, javi mu se u pustinji gore Sinajske Anđeo Gospodnji u plamenu ognjenom u kupini.
31. A kada Mojsej vidje, divljaše se viđenju. Kada pak on pristupi da razmotri, bi glas Gospodnji njemu:
32. Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Avraamov i Bog Isakov i Bog Jakovljevi. A Mojsej se uplaší i ne smijaše da pogleda.
33. A Gospod mu reče: Izuj obuću sa nogu svojih, jer je mjesto na kome stojiš sveta zemlja.
34. Gledajući vidjeh muku naroda mojega koji je u Egiptu, i čuh njihovo uzdisanje, i siđoh da ih izbavim; i sad hodi da te pošaljem u Egipat.
35. Ovoga Mojseja, kojega se odrekoše govoreći: Ko tebe postavi za starješinu i sudiju? - toga Bog posla za starješinu i izbavitelja rukom Anđela koji mu se javi u kupini.
36. Ovaj ih izvede učinivši čudesa i znake u zemlji Egipatskoj i u Crvenom moru i u pustinji četrdeset godina.
37. Ovo je Mojsej koji reče sinovima Izrailjevim: Gospod Bog vaš podignuće vam Proroka iz braće vaše, kao mene: njega poslušajte.
38. Ovo je onaj što bješe u crkvi u pustinji sa Anđelom, koji mu je govorio na gori Sinajskoj, i sa ocima našim; koji primi riječi žive, da ih nama dade;
39. Kojega ne htjedoše poslušati oci naši, nego ga odbaciše, i okrenuše se srcem svojim prema Egiptu,

40. Rekavši Aronu: Načini nam bogove koji će ići pred nama, jer sa ovim Mojsejem, koji nas je izveo iz zemlje Egipatske, ne znamo šta mu se dogodi.
41. I u dane one načiniše tele i prinesoše žrtvu idolu, i radovahu se djelima ruku svojih.
42. A Bog se okrenu od njih i predade ih da služe vojsci nebeskoj, kao što je pisano u knjizi Proroka: Eda što zaklano i žrtve prinesoste mi za četrdeset godina u pustinji, dome Izrailjev?
43. I prihvatiste čador Molohov, i zvjezdu boga vašega Remfana, kipove koje načiniste da im se klanjate; i preseliću vas dalje od Vavilona.
44. Oci naši imahu šator svjedočanstva u pustinji, kao što zapovjedi Onaj što govori Mojseju da ga načini po obrascu koji bješe vidio;
45. Njega i naslijedivši oci naši unesoše sa Isusom Navinom pri zauzimanju zemlje neznabožaca, koje progna Bog ispred lica otaca naših; sve do dana Davidovih,
46. Koji nađe blagodat pred Bogom i moljaše da nađe stan Bogu Jakovljevu.
47. A Solomon mu sazida dom.
48. Ali Svevišnji ne živi u rukotvorenim hramovima, kao što govori prorok:
49. Nebo mi je prijesto, a zemlja podnožje nogama mojima; kakav ćete mi dom sazidati, govori Gospod; ili koje je mjesto za počivanje moje?
50. Nije li ruka moja stvorila sve ovo?
51. Tvrđovrati i neobrezani srcem i ušima, vi se svagda protivite Duhu Svetome; kako oci vaši, tako i vi.
52. Kojega od proroka ne protjeraše oci vaši? I pobiše one koji predskazaše dolazak Pravednika, kojega sada vi izdajnici i ubice postadoste,
53. Vi koji primiste Zakon naredbama anđelskim, i ne održaste.
54. Kad ovo čuše, razjariše se vrlo u srcima svojima, i škrgutahu zubima na njega.
55. A on, pun Duha Svetoga, pogleda na nebo i vidje slavu Božiju i Isusa gdje stoji s desne strane Bogu,
56. I reče: Evo vidim nebesa otvorena i Sina Čovječijega gdje stoji s desne strane Bogu.
57. A oni povikavši iza glasa zatisnuše uši svoje, i navališe jednodušno na njega,
58. Pa izbacivši ga izvan grada stadoše ga kamenovati. A svjedoci metnuše haljine svoje kod nogu mladića po imenu Savla,

59. I kamenovahu Stefana, koji se moljaše Bogu i govoraše: Gospode Isuse, primi duh moj!

60. Onda kleče na koljena i povika iza glasa: Gospode, ne uračunaj im grijeh ovaj! I ovo rekavši, usnu.

8 Gonjenje Crkve u Jerusalimu. Savle goni hrišćane. Filip, Petar i Jovan propovijedaju u Samariji. Simon gatar. Obraćanje i krštenje Etiopljanina.

1. A Savle odobravaše njegovo ubistvo. A u taj dan postade veliko gonjenje na Jerusalimsku crkvu, i svi se rasijaše po krajevima judejskim i samarijskim, osim apostola.

2. A ljudi pobožni sahraniše Stefana i učiniše nad njim veliki plač.

3. A Savle je pustošio Crkvu, ulazeći u kuće i silom odvlačeći ljude i žene predavaše ih u tamnicu.

4. Međutim, oni što se rasijaše prolažahu i propovijedahu riječ.

5. A Filip sišavši u grad samarijski propovijedaše im Hrista.

6. A narod je pazio jednodušno na ono što im govoraše Filip, slušajući i gledajući znake koje činjaše;

7. Jer duhovi nečisti s velikom vikom izlažahu iz mnogih koji ih imahu, i mnogi uzeti i hromi ozdraviše.

8. I bi velika radost u gradu onome.

9. A bješe otprije u gradu neki čovjek, po imenu Simon, koji čaraše i dovođaše u čudo narod samarijski, govoreći da je on nešto veliko.

10. Njega svi pažljivo slušahu, i malo i veliko, govoreći: Ovo je velika sila Božija.

11. A zato ga slušahu pažljivo što ih je mnogo vremena činima zadivljavao.

12. No kada povjerovaše Filipu koji propovijedaše jevandjelje o Carstvu Božijemu i o imenu Isusa Hrista, krštavahu se i ljudi i žene.

13. Tada i sam Simon povjerova i krstivši se ostade kod Filipa; i gledajući znake i čuda velika gdje se zbivaju, divljaše se vrlo.

14. A kad čuše apostoli u Jerusalimu da je Samarija primila riječ Božiju, poslaše im Petra i Jovana.

15. Ovi sišavši pomoliše se Bogu za njih da prime Duha Svetoga;

16. Jer još ni na jednoga od njih ne bješe sišao, nego bijahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa.
17. Tada polagahu ruke na njih, i oni primahu Duha Svetoga.
18. A kad vidje Simon da se polaganjem apostolskih ruku daje Duh Sveti, donese im novaca,
19. Govoreći: Dajte i meni tu vlast da kad položim ruke na nekoga primi Duha Svetoga.
20. A Petar mu reče: Novci tvoji s tobom da budu na pogibao, što si pomislio da se dar Božiji može dobiti za novce.
21. Nema tebi dijela ni udjela u ovoj riječi, jer srce tvoje nije pravo pred Bogom.
22. Zato se pokaj od te zloće tvoje, i moli se Bogu eda bi ti se oprostila pomisao srca tvojega;
23. Jer te vidim da si u gorkoj žuči i u okovima nepravde.
24. A Simon odgovarajući reče: Pomolite se vi za mene Gospodu da ne naiđe na mene ništa od onoga što ste rekli.
25. A oni, zasvjedočivši i govorivši riječ Gospodnju, vratiše se u Jerusalim, i mnogim selima samarijskim propovijedahu jevandjelje.
26. A anđeo Gospodnji reče Filipu govoreći: Ustani i idi prema jugu na put koji silazi od Jerusalima u Gazu; on je pust.
27. I ustavši pođe. I gle, čovjek Etiopljanin, uškopljenik, vlastelin Kandakije carice etiopske, što bješe nad svima njezinim riznicama, koji bješe došao u Jerusalim kao poklonik,
28. Pa se vraćашe, i sjedeći na kolima svojim čitaše proroka Isaiju.
29. A Duh reče Filipu: Pristupi i prilijepi se tim kolima.
30. A Filip pritrčavši, ču ga gdje čita proroka Isaiju, i reče: Da li razumiješ to što čitaš?
31. A on reče: Kako bih mogao ako me ko ne uputi? I umoli Filipa da se popne i sjedne sa njim.
32. A mjesto iz Pisma koje čitaše bješe ovo: Kao ovca na zaklanje odvede se, i kao jagnje nijemo pred onim koji ga striže, tako ne otvara usta svojih.
33. U njegovom poniženju ukide se sud njegov. A rod njegov ko će iskazati? Jer se uzima sa zemlje život njegov.

34. Onda uškopljenik odgovori i reče Filipu: Molim te, za koga ovo govori prorok? Za sebe ili za nekoga drugoga?

35. A Filip otvorivši usta svoja, i počevši od Pisma ovoga, propovjedi mu jevanđelje o Isusu.

36. Kako pak idahu putem, dođoše na neku vodu, i reče uškopljenik: Evo vode, šta me sprečava da se krstim?

37. A Filip mu reče: Ako vjeruješ od svega srca, može. A on odgovarajući reče: Vjerujem da je Isus Hristos Sin Božiji.

38. I zapovjedi da stanu kola, i siđoše oba u vodu, i Filip i uškopljenik, i krsti ga.

39. A kad izidoše iz vode Duh (Sveti pade na uškopljenika, a anđeo) Gospodnji uze Filipa, i više ga ne vidje uškopljenik, nego otide putem svojim radujući se.

40. A Filip se obrete u Azotu; i prolazeći propovijedaše jevanđelje svima gradovima, dok ne dođe u Kesariju.

9 Savlovo obraćenje i boravak u Damasku i u Jerusalimu. Petar iscjeljuje Eneju u Lidi i vaskrsava Tavitu u Jopi.

1. A Savle, još dišući prijetnjom i ubistvom na učenike Gospodnje, pristupi prvosvešteniku,

2. I zatraži od njega poslanice u Damask za sinagoge, da ako koga nađe koji je od ovoga Puta, i ljude i žene, svezane dovede u Jerusalim.

3. A kad putovaše i dođe blizu Damaska, iznenada obasja ga svjetlost sa neba,

4. I padnuvši na zemlju ču glas gdje mu govori: Savle, Savle, zašto me goniš?

5. A on reče: Ko si ti, Gospode? A Gospod reče: Ja sam Isus kojega ti goniš, (teško ti je protiv bodila praćati se.

6. A on drhteći od straha reče: Gospode, šta ću da činim? A Gospod mu reče) nego ustani i uđi u grad, pa će ti se kazati šta treba da činiš.

7. A ljudi koji putovahu s njim stajahu nijemi, čujući glas, a nikoga ne videći.

8. A Savle ustade sa zemlje i otvorenim očima svojim nikoga ne viđaše. Oni ga uzeše za ruku i uvedoše u Damask.

9. I bješe tri dana slijep, i ne jede, niti pi.

10. A u Damasku bješe jedan učenik, po imenu Ananija, i reče mu Gospod u viđenju: Ananija! A on reče: Evo me, Gospode!
11. A Gospod njemu: Ustani i idi u ulicu koja se zove Prava, i traži u domu Judinom po imenu Savla Taršanina; jer gle, on se moli Bogu,
12. I vidje u viđenju čovjeka, po imenu Ananiju, gdje uđe i metnu ruku na njega da progleda.
13. A Ananija odgovori: Gospode, čuo sam od mnogih za toga čovjeka koliko zla počini svetima tvojima u Jerusalimu.
14. I ovdje ima vlast od prvosveštenika da veže sve koji prizivaju Ime tvoje.
15. A Gospod mu reče: Idi, jer mi je on sasud izbrani, da iznese Ime moje pred neznabošce i careve i sinove Izrailjeve;
16. A ja ću mu pokazati koliko mu valja postradati za Ime moje.
17. I otide Ananija, i uđe u kuću, i metnuvši ruke na njega reče: Savle brate, Gospod Isus, koji ti se javi na putu kojim si išao, poslao me je da progledaš i da se ispuniš Duha Svetoga.
18. I odmah otpade od očiju njegovih kao krljušt, i progleda, i ustavši krsti se;
19. I uzevši hranu, okrijepi se. I bi Savle nekoliko dana sa učenicima koji bijahu u Damasku.
20. I odmah po sinagogama propovijedaše Isusa da je on Sin Božiji.
21. A svi koji slušahu čuđahu se i govorahu: Nije li ovo onaj što u Jerusalimu satiraše one koji prizivaju Ime ovo, i ne dođe li ovdje za to da ih vezane vodi prvosveštenicima?
22. A Savle sve više jačaše, pa zbunjivaše Judejce koji žive u Damasku, dokazujući da je ovo Hristos.
23. A kad se navršio podosta dana, dogovoriše se Judejci da ga ubiju.
24. Ali Savle doznade za njihovu zavjeru; a oni čuvahu vrata dan i noć da bi ga ubili;
25. No učenici ga uzeše noću i spustiše preko zida u kotarici.
26. Kada pak dođe Savle u Jerusalim, pokušavaše da se pridruži učenicima; i svi ga se bojahu, ne vjerujući da je učenik.
27. A Varnava ga uze i dovede apostolima, i ispriča im kako je na putu vidio Gospoda i kako mu je govorio, i kako je u Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo.

28. I zajedno s njima je ulazio u Jerusalim i izlazio i slobodno propovijedao u ime Gospoda Isusa,

29. I govoraše i prepiraše se s jelinistima, a oni vrebahu da ga ubiju.

30. A kada braća ovo saznaše svedoše ga u Kesariju i ispratiše ga u Tars.

31. Međutim, Crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji uživahu mir napredujući i hodeći u strahu Gospodnjem, i umnožavahu se utjehom Svetoga Duha.

32. I dogodi se da Petar obilazeći sve, siđe i svetima koji življahu u Lidi.

33. I nađe tamo jednoga čovjeka po imenu Eneja, koji već osam godina ležaše na odru, jer bješe uzet.

34. I reče mu Petar: Eneje, iscjeljuje te Isus Hristos; ustani i prostri sam sebi! I odmah ustade.

35. I vidješe ga svi koji življahu u Lidi i Saronu, i obratiše se Gospodu.

36. A u Jopi bješe jedna učenica, po imenu Tavita, što prevedeno znači Srna, i ona bješe puna dobrih djela i milostinja koje činjaše.

37. I dogodi se u te dane da se ona razbolje i umrije; onda je okupaše i položiše u gornju sobu.

38. I budući da je Lida blizu Jope, učenici čuvši da je Petar u njoj, poslaše dva čovjeka moleći ga da bez oklijevanja dođe do njih.

39. A Petar ustavši otide s njima; i kad dođe, uvedoše ga u gornju sobu i skupiše se oko njega sve udovice plačući i pokazujući košulje i haljine što je radila Srna dok je bila s njima.

40. A Petar izgnavši sve napolje, kleče na koljena i pomoli se Bogu, i okrenuvši se tijelu reče: Tavito, ustani! A ona otvori oči svoje, i vidjevši Petra pridignu se i sjede.

41. On pak davši joj ruku podiže je; i dozvavši svete i udovice pokaza je živu.

42. I ovo se razglasi po svoj Jopi, i mnogi vjerovali su u Gospoda.

43. A on ostade mnogo dana u Jopi kod nekoga Simona kožara.

10 Obraćanje i krštenje Kornilija i njegovog doma u Kesariji.

1. A u Kesariji neki čovjek, po imenu Kornilije, kapetan čete koja se zvaše Italijanska,

2. Pobožan i bogobožan sa cijelim domom svojim, koji je činio mnoge milostinje narodu i molio se stalno Bogu;
3. Vidje na javi u viđenju, oko devetog časa dana, anđela Božijega gdje uđe k njemu i reče mu: Kornilije!
4. A on, pogledavši na njega i uplašivši se, reče: Šta je, Gospode? A on mu reče. Molitve tvoje i milostinje tvoje uziđoše na spomen pred Bogom.
5. I sad pošalji ljude u Jopu i dozovi Simona prozvanoga Petra;
6. On gostuje u nekoga Simona kožara, čija je kuća kod mora. (On će ti kazati riječi kojima ćeš se spasti ti i sav dom tvoj).
7. A kad otide anđeo koji je govorio Korniliju, on dozva dvojicu od ukućana svojih i jednog pobožnog vojnika od onih koji bijahu stalno uz njega,
8. I kazavši im sve posla ih u Jopu.
9. A sutradan dok oni putovahu i približavahu se gradu, iziđe Petar na ravni krov doma da se pomoli Bogu oko šestoga časa.
10. I ogladnje, i htjede da jede; a kad mu oni gotovljahu, naiđe na njega zanos,
11. I vidje nebo otvoreno i sasud nekakav gdje silazi na njega, kao veliko platno zavezano na četiri kraja i spušta se na zemlju;
12. U kome bijahu sve četvoronožne životinje na zemlji i zvjerinje i gmizavci i ptice nebeske.
13. I dođe mu glas: Ustani, Petre, zakolji i jedi.
14. A Petar reče: Nipošto. Gospode, jer nikad ne jedoh bilo šta pogano ili nečisto.
15. I opet glas njemu po drugi put: Što je Bog očistio, ti ne pogani!
16. I ovo bi triput, i sasud se opet uznese na nebo.
17. A dok se Petar u sebi pitaše šta bi bilo viđenje koje vidje, i gle, ljudi poslani od Kornilija, raspitavši se za dom Simonov, stadoše pred vrata,
18. I zovnuvši pitahu da li gostuje ovdje Simon zvani Petar.
19. I dok Petar razmišljaše o viđenju, reče mu Duh: Evo tri čovjeka traže tebe;
20. Nego ustani i siđi i idi s njima ne premissljajući ništa, jer sam ih ja poslao.

21. A Petar sišavši ljudima poslanim njemu od Kornilija reče: Evo, ja sam taj koga tražite. Radi čega ste došli?
22. A oni rekoše: Kornilije kapetan, čovjek pravedan i bogobožan, na dobru glasu kod svega naroda judejskoga, primio je zapovijest od anđela svetoga da te pozove u svoj dom i da čuje riječi od tebe.
23. Onda ih pozva unutra i ugosti. A sutradan ustavši pođe s njima, i neki od braće koja bjehu iz Jope pođoše s njim.
24. I sutradan uđoše u Kesariju. A Kornilije ih čekaše sazavši rodbinu svoju i bliske prijatelje.
25. A kad Petar ulažao, srete ga Kornilije, i padnuvši pred noge njegove pokloni se.
26. A Petar ga podiže govoreći: Ustani, i ja sam samo čovjek.
27. I s njim razgovarajući uđe, i nađe mnoge koji se bijahu sabrali,
28. I reče im: Vi znate kako je zabranjeno čovjeku Judejcu družiti se ili dolaziti inoplemeniku; ali meni Bog pokaza da ni jednoga čovjeka ne treba zvati poganim ili nečistim.
29. Zato i dođoh bez pogovora čim sam pozvan. Pitam vas, dakle, radi čega ste me pozvali?
30. A Kornilije reče: Prije četiri dana ja postih do ovoga časa, i u deveti čas bijah na molitvi u kući svojoj; i gle, čovjek stade preda me u haljini sjajnoj,
31. I reče: Kornilije, uslišena je molitva tvoja i milostinje tvoje biše spomenute pred Bogom.
32. Pošalji, dakle, u Jopu i dozovi Simona koji je prozvan Petar: on gostuje u kući Simona kožara pored mora; kada on dođe, reći će ti.
33. Onda odmah poslao tebi, i ti si dobro učinio što si došao. Sada, dakle, svi mi stojimo pred Bogom da čujemo sve što ti je od Boga zapovjedbano.
34. A Petar otvorivši usta reče: Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko,
35. Nego je u svakom narodu mio njemu onaj koji ga se boji i tvori pravdu.
36. Riječ koju poslao sinovima Izrailjevim, blagovjesteći mir kroz Isusa Hrista: On je Gospod svijeta.
37. Vi znate riječ koja se zbiljava po svoj Judeji, počevši od Galileje, poslije krštenja koje propovijedaše Jovan:

38. Isusa iz Nazareta, kako ga pomaza Bog Duhom Svetim i silom, koji prolazaše čineći dobro i iscjeljujući sve mučene od đavola, jer Bog bijaše s njim.
39. I mi smo svjedoci svega što učini u zemlji Judejskoj i u Jerusalimu. Njega i ubiše, objesivši na drvo.
40. Ovoga Bog vaskrse treći dan, i učini da se on javi,
41. Ne svemu narodu, nego nama, svjedocima unaprijed izabranima od Boga, koji s njim jedosmo i pismo po njegovu vaskrsenju iz mrtvih.
42. I zapovjedi nam da propovijedamo narodu i svjedočimo da je on određeni od Boga Sudija živih i mrtvih.
43. Za njega svjedoče svi proroci da će Imenom njegovim primiti oprostjenje grijeha svako ko vjeruje u njega.
44. Dok Petar još govoraše ove riječi, siđe Duh Sveti na sve koji slušahu riječ.
45. I zadiviše se vjerni iz obrezanja koji dođoše s Petrom, da se i na neznabošce izlio dar Duha Svetoga.
46. Jer ih slušahu gdje govore jezike i veličaju Boga. Tada odgovori Petar:
47. Zar može ko zabraniti vodu da se ne krste ovi koji primiše Duha Svetoga kao i mi?
48. I zapovjedi im da se krste u ime Isusa Hrista. Tada ga moliše da ostane kod njih nekoliko dana.

11 Petar pravda svoje druženje sa neznabošcima. Širenje Jevanđelja u Antiohiji. Naziv: Hrišćani. Staranje za braću u Judeji.

1. A čuše apostoli i braća koji bijahu u Judeji da i neznabošci primiše riječ Božiju.
2. I kad uziđe Petar u Jerusalim, prepirahu se s njim oni iz obrezanja,
3. Govoreći: Ušao si neobrezanim ljudima i jeo si s njima.
4. A Petar im otpoče izlagati po redu govoreći:
5. Ja bijah u gradu Jopi na molitvi, i vidjeh u zanosu viđenje: nekakav sasud silažaše kao veliko platno sa četiri kraja i spuštaše se s neba, i dođe do mene.
6. Zagledavši u njega pažljivo, razmotrih i vidjeh četvoronožne životinje zemaljske i zvjerinje i gmizavce i ptice nebeske.
7. I čuh glas koji mi govori: Ustani, Petre, zakolji i jedi.

8. A ja rekoh: Nipošto, Gospode, jer ništa pogano ili nečisto nikada ne uđe u moja usta.
9. I odgovori mi glas sa neba po drugi put: Što je Bog očistio, ti ne pogani!
10. A ovo bi triput; i uze se opet sve na nebo.
11. I gle, u taj čas tri čovjeka stadoše pred kućom u kojoj bijah, poslani iz Kesarije k meni.
12. A Duh mi reče da idem s njima ne promišljajući ništa. A dođoše sa mnom i ovih šestoro braće, i uđosmo u kuću čovjekovu.
13. I on nam kaza kako vidje anđela u kući svojoj koji je stao i rekao mu: Pošalji ljude u Jopu i dozovi Simona zvanoga Petra,
14. On će ti kazati riječi kojima ćeš se spasti ti i sav dom tvoj.
15. A kad ja počeh govoriti, siđe Duh Sveti na njih, kao i na nas u početku.
16. Tada se sjetih riječi Gospodnje kako govoraše: Jovan je krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetim.
17. Ako im, dakle, Bog dade jednak dar kao i nama koji povjerovasmo u Gospoda Isusa Hrista, ko bijah ja da bih mogao spriječiti Boga?
18. A kad čuše ovo začutaše, i slavljahu Boga govoreći: Zaista i neznabošcima dade Bog pokajanje za život.
19. Oni, međutim, koji se rasijaše od nevolje, koja nastala zbog Stefana, prođoše sve do Fenikije i Kipra i Antiohije ne propovijedajući riječ nikome do samo Judejcima.
20. A neki od njih bijahu Kiprani i Kirinejci, koji ušavši u Antiohiju govorahu jelinistima propovijedajući jevanđelje o Gospodu Isusu.
21. I ruka Gospodnja bijaše s njima; i veliki broj ih povjerova i obrati se Gospodu.
22. A dođe riječ o njima do ušiju Crkve u Jerusalemu; i poslaše Varnavu da prođe sve do Antiohije.
23. Kad ovaj dođe i vidje blagodat Božiju, obradova se i moljaše sve da iskrenim srcem ostanu u Gospodu;
24. Jer bješe čovjek blag i pun Duha Svetoga i vjere. I obrati se mnogi narod Gospodu.
25. Varnava pak iziđe u Tars da potraži Savla, i kada ga nađe, dovede ga u Antiohiju.
26. I oni se cijelu godinu sastajahu sa Crkvom, i učiše mnogi narod; i najprije u Antiohiji učenici biše nazvani Hrišćani.

27. A u te dane siđoše iz Jerusalima proroci u Antiohiju.
28. I ustavši jedan od njih, po imenu Agav, predskaza duhom veliku glad koja je imala biti po cijelom svijetu: koja i bi za Klaudija ćesara.
29. A ućenici odlućiše da svaki od njih, koliko koji mogaše, pošalje, na pomoć braći koja živiljahu u Judeji.
30. Ovo i učiniše poslavši starješinama preko ruke Varnavine i Savlove.

12 Irod goni hrišćane. Smrt apostola Jakova. Petar u tamnici i ćudեսno oslobođenje. Irodova smrt.

1. A u ono vrijeme podiže car Irod ruke da mući neke od Crkve.
2. I pogubi Jakova brata Jovanovog maćem.
3. I vidjevši da je to po volji Judejcima, nastojaše da uhvati i Petra; a bijahu dani beskvasnih hljebova.
4. Njega i uhvati i baci u tamnicu, i predade ga ćetirima stražama od po ćetiri vojnika da ga ćuvaju, namjeravajući da ga poslije Pashe izvede pred narod.
5. Petra, dakle, ćuvahu u tamnici, a Crkva se usrdno moljaše za njega Bogu.
6. A kada htjede Irod da ga izvede, te noći spavaše Petar između dvojice vojnika, okovan u dvoje verige, i stražari pred vratima ćuvahu tamnicu.
7. I gle, anđeo Gospodnji se pojavi, i svjetlost obasja prostoriju, i kucnuvši Petra u rebra probudi ga govoreći: Ustani brzo! I spadoše mu verige s ruku.
8. I anđeo mu reće: Opaši se, i obuj obuću svoju. I učini tako. I reće mu: Obuci haljinu svoju, pa hajde za mnom.
9. I izišavši iđaše za njim, i ne znadijaše da je stvarnost to što anđeo ćinjaše, nego mišljaše da gleda viđenje.
10. A kad prođoše prvu stražu i drugu, dođoše vratima gvozdenim koja vode u grad; ona im se sama otvoriše, i izišavši prođoše jednu ulicu, i anđeo odmah odstupi od njega.
11. I kada dođe Petar sebi, reće: Sada zaista znam da Gospod posla anđela svojega te me izbavi iz ruku Irodovih i od svega što je očekivao narod judejski.
12. I razabravši se dođe do kuće Marije, matere Jovana zvanoga Marko, gdje bijahu mnogi sabrani i moljahu se Bogu.
13. A kad zakuca Petar u vrata od dvorišta, pristupi djevojka po imenu Roda, da ćuje.

14. I poznavši glas Petrov, od radosti ne otvori vrata, nego utrča i javi da Petar stoji pred vratima.
15. A oni joj rekoše: Jesi li luda! Ali ona uvjeralaše da je tako. A oni govorahu: To je anđeo njegov.
16. Petar pak jednako kucaše. A kad otvoriše, vidješe ga i zadiviše se.
17. Mahnuvši im rukom da ćute, on im ispriča kako ga Gospod izvede iz tamnice, i reče: Javite ovo Jakovu i braći. I izišavši otide na drugo mjesto.
18. A kada nastala dan, bješe ne mala uzbuna među vojnicima, šta to bi sa Petrom.
19. I kad ga Irod zaista i ne nađe, onda ispita stražare i zapovjedi da se odvedu; a on, sišavši iz Judeje u Kesariju, ondje boravljaše.
20. A bješe Irod gnjevan na Tirce i Sidonce, no ovi jednostavno dođoše njemu, i pridobivši Vlasta, posteljnika careva, iskahu mira, jer se njihova zemlja hranila od carske.
21. I u određeni dan obuče se Irod u carsku haljinu, i sjevši na prijesto održa im govor;
22. A narod klicaše: Glas Božiji, a ne čovječiji!
23. Ali odjednom udari ga anđeo Gospodnji, jer ne dade slave Bogu; i budući izjeden od crva izdahnu.
24. A riječ Božija rastijaše i množaše se.
25. A Varnava i Savle predavši pomoć vratiše se iz Jerusalima u Antiohiju, uzevši sa sobom i Jovana prozvanoga Marko.

13 Prvo Pavlovo misionarsko putovanje među neznabošce. Pavle i Varnava na Kipru i u Antiohiji Pisidijskoj. Propovijed o Hristu.

1. A u Crkvi koja bješe u Antiohiji bijahu neki proroci i učitelji, i to: Varnava i Simeon zvani Niger, i Lukije Kirinejac, i Manain odgajen sa Irodom četverovlasnikom, i Savle.
2. A dok oni služahu Gospodu i počahu, reče Duh Sveti: Odvojte mi Varnavu i Savla na djelo na koje sam ih pozvao.
3. Tada oni, postivši i pomolivši se Bogu i položivši ruke na njih, otpustiše ih.
4. A ovi, poslani od Duha Svetoga, siđoše u Selevkiju, i odande otploviše na Kipar.
5. I stigavši u Salaminu objavljivahu riječ Božiju u sinagogama judejskim; a imahu i Jovana za prislužnika.

6. A kad prođoše ostrvo sve do Pafa, nađoše nekakvog vračara i lažnog proroka, Judejca, po imenu Varisus,
7. Koji bješe s namjesnikom Sergijem Pavlom, čovjekom razboritim. Ovaj dozvavši Varnavu i Savla zaiksa da čuje riječ Božiju.
8. A Elima vračar, jer to znači ime njegovo, protivljaše im se gledajući da odvrati namjesnika od vjere.
9. A Savle, zvani i Pavle, ispunjen Duhom Svetim, pogledavši oštro na njega,
10. Reče: O, prepuni svakog lukavstva i svake podmuklosti, sine đavolji, neprijatelju svake pravde! Zar nećeš prestati da kvariš prave puteve Gospodnje?
11. I sad evo ruke Gospodnje na te. i bićeš slijep da ne vidiš sunca za neko vrijeme. I odmah pade na njega mrak i tama, i pipajući naokolo tražaše vodiča.
12. Tada namjesnik, kad vidje šta bi, povjerova, zadivljen naukom Gospodnjom.
13. A kada Pavle i oni sa njim otploviše iz Pafa, dođoše u Pergu Pamfilijsku; Jovan pak odvojivši se od njih, vrati se u Jerusolim.
14. A oni otišavši iz Perge, dođoše u Antiohiju Pisidijsku, i ušavši u sinagogu u dan subotni sjedoše.
15. Poslije pak čitanja Zakona i Proroka starješine sinagoge poslaše k njima govoreći: Ljudi braćo, ako imate riječ utjehe za narod, govorite.
16. A Pavle ustavši mahnu rukom i reče: Ljudi Izrailjci i koji se Boga bojite, čujte:
17. Bog naroda ovoga Izrailjskoga izabra oce naše, i uzdiže narod kad bijahu došljaci u zemlji egipatskoj, i moćnom rukom izvede ih iz nje.
18. I za četrdeset godina hranjaše ih u pustinji.
19. I zatrvši sedam naroda u zemlji hanaanskoj, razdijeli im kockom zemlju njihovu.
20. I poslije toga za četiri stotine pedeset godina dade im sudije do Samuila proroka.
21. I otada iskaše cara, i dade im Bog Saula, sina Kisova, čovjeka od koljena Venijaminova, za četrdeset godina.
22. I uklonivši njega podiže im Davida za cara, kome i reče posvjedočivši: Nađoh Davida sina Jesejeva, čovjeka po srcu mojemu, koji će ispuniti svaku volju moju.
23. Od njegovog sjemena, po obećanju, podiže Bog Izrailju Spasitelja Isusa,

24. Pošto pred njegov dolazak Jovan propovijedaše krštenje pokajanja svemu narodu Izrailjevu.
25. I kada Jovan završavaše podvig svoj, govoraše: Za koga me vi smatrate, ja nisam taj, nego evo ide za mnom Onaj kome ja nisam dostojan odriješiti remena na obući njegovoj.
26. Ljudi braćo, sinovi roda Avraamova, i koji se među vama boje Boga, vama se posla riječ ovoga spasenja.
27. Jer oni što žive u Jerusalimu, i starješine njihove, ne poznaše Ovoga, nego osudivši ga, ispuniše proročke riječi koje se čitaju svake subote.
28. I ne našavši ni jedne krivice smrtne, moliše Pilata da ga pogubi.
29. A kad svršiše sve što je pisano za njega, skinuše ga sa drveta i položiše u grob.
30. A Bog njega podiže iz mrtvih.
31. On se javljaše u toku više dana onima koji uzidoše sa njim iz Galileje u Jerusolim, koji su sad svjedoci njegovi pred narodom.
32. I mi vam blagovijestimo da je obećanje, dato ocima, Bog ispunio nama, djeci njihovoj, vaskrsnuvši Isusa,
33. Kao što je i napisano u drugom psalmu: Sin moj jesi ti, ja te danas rodih.
34. A da vaskrse iz mrtvih Njega koji se više neće vratiti u truležnost ovako je rekao: Daću vam Svetinje Davidove, vjerne.
35. Zato i na drugome mjestu govori: Nećeš dati da Svetac tvoj vidi truljenje.
36. Jer David, posluživši rodu svojem, po volji Božijoj umrije, i položiše ga kod otaca njegovih, i vidje truljenje.
37. A Onaj kojega Bog podiže ne vidje truležnosti.
38. Neka vam je, dakle, na znanje, ljudi braćo, da se kroz Njega vama objavljuje oprostjenje grijehova.
39. I od svega, od čega se ne mogoste opravdati u Zakonu Mojsejevu, u Njemu se opravdava svaki koji vjeruje.
40. Gledajte, dakle, da ne dođe na vas ono što je rečeno u Prorocima:
41. Vidite, vi prezirači, i čudite se, i nestanite; jer ja djelam djelo u dane vaše, djelo koje nećete vjerovati ako vam ko bude kazivao.

42. A kad oni izlažahu iz sinagoge judejske, moljahu neznabošci da im se ove riječi i u drugu subotu govore.
43. Kada se pak skup raziđe, mnogi od Judejaca i pobožnih obraćenika pođoše za Pavlom i Varnavom koji im govorahu i savjetovahu ih da ostanu u blagodat Božijoj.
44. I u iduću subotu sabra se gotovo sav grad da čuje riječ Božiju.
45. A kad vidješe Judejci toliki narod, napuniše se zavisti, i usprotiviše se riječima Pavlovijem protivrećei i huleći.
46. A Pavle i Varnava smjelo rekoše: Vama je najprije trebalo da se govori riječ Božija: ali pošto je odbacujete, i ne smatrate sebe dostojnima vječnoga života, evo obraćamo se neznabošcima.
47. Jer nam tako zapovjedi Gospod: Postavih te za svjetlost neznabošcima, da budeš na spasenje do kraja zemlje.
48. A kad čuše neznabošci, radovahu se i slavljahu riječ Gospodnju, i povjerovaše koji bjehu naznačeni za život vječni.
49. I riječ Gospodnja se rasprostiraše po svoj okolini.
50. A Judejci podbuniše pobožne i ugledne žene i gradske prvake, te podigoše gonjenje na Pavla i Varnavu, i istjeraše ih iz svoje oblasti.
51. Oni pak otresoše na njih prah sa nogu svojih i dođoše u Ikoniju.
52. A učenici se ispunjavahu radosti i Duha Svetoga.

14 Pavle i Varnava u Ikoniji, Listri i Dervi. Iscjeljenje hromog. Povratak u Antiohiju.

1. A dogodi se i u Ikoniji da oni tako isto uđu u sinagogu judejsku, i govore tako da povjerova veliko mnoštvo Judejaca i Jelina.
2. A Judejci koji ostaše nepokorni podbuniše i razdražiše duše neznabožaca na braću.
3. Ali oni ostadoše dosta vremena, govoreći smjelo o Gospodu, koji posvjedočavaše riječ blagodat svoje dajući da bivaju znaci i čuda rukama njihovim.
4. A mnoštvo gradsko se podijeli, i jedni bijahu sa Judejcima, a drugi sa apostolima.
5. Kada pak navališe i neznabošci i Judejci sa poglavarima svojim da ih izruže i kamenuju,
6. Shvativši to oni pobjegoše u gradove likaonske, Listru i Dervu i u okolinu njihovu,

7. I tamo propovijedahu jevanđelje.
8. A neki čovjek u Listri sjedaše nemoćan u nogama, budući hrom od utrobe matere svoje, i nikada ne bješe hodio.
9. Ovaj slušaše Pavla gdje govori, koji pogledavši na njega i vidjevši da ima vjeru da će ozdraviti,
10. Reče snažnim glasom: Tebi govorim u ime Gospoda Isusa Hrista, uspravi se na noge svoje! I on skoči, i hođaše.
11. A kad vidje narod šta Pavle učini, podiže glas svoj govoreći likaonski: Bogovi postadoše slični ljudima i siđoše k nama.
12. I nazivahu Varnavu Zevsom a Pavla Hermesom, jer on vođaše riječ.
13. A žrec Zevsa što bješe pred gradom njihovim, dovede junce, i donese vijence pred vrata, i s narodom htjede da prinese žrtvu.
14. A kad čuše apostoli, Varnava i Pavle, razderaše haljine svoje, i uskočiše među narod vičući i govoreći:
15. Ljudi, šta to činite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam blagovijestimo da se od ovih ništavnih stvari obratite Bogu živome, koji stvori nebo i zemlju i more i sve što je u njima;
16. Koji u prošlim naraštajima bješe pustio sve narode da idu svojim putevima;
17. Mada ipak ne ostavi sebe neposvjedočena, čineći dobro, dajući nam s neba dažd i godine rodne, puneći srca naša jelom i veseljem.
18. I ovo govoreći jedva umiriše narod da im ne prinosi žrtve (nego da ide svaki svojoj kući. A dok oni ondje boravljahu i poučavahu),
19. Dođoše iz Antiohije i Ikonije Judejci, (i prepirući se javno sa njima, nagovoriše narod da odustane od njih tvrdeći da ništa istinito ne govore, nego sve lažu), i podbunivši masu, kamenovaše Pavla i izvukoše ga izvan grada misleći da je umro.
20. A kad se oko njega skupiše učenici, ustade i uđe u grad, i sutradan iziđe s Varnavom u Dervu.
21. I propovijedajući jevanđelje gradu onome i pridobivši mnogo učenika, vratiše se u Listru i Ikoniju i Antiohiju,
22. Utvrđujući duše učenika i savjetujući ih da ostanu u vjeri, i da nam kroz mnoge nevolje valja ući u Carstvo Božije.

23. I rukopoložiše im prezvitere za svaku Crkvu, pa pomolivši se Bogu s postom, predadoše ih Gospodu u koga vjerovali su.
24. I prošavši Pisidiju, dođoše u Pamfiliju,
25. I govoreći riječ Gospodnju u Pergu, siđoše u Ataliju,
26. I odande otploviše u Antiohiju, odakle bijahu predani blagodati Božijoj na djelo koje izvršiše.
27. A kad dođoše i sabraše Crkvu, kazaše sve šta učini Bog s njima, i kako otvori neznabošcima vrata vjere.
28. I ostaše ondje ne malo vremena sa učenicima.

15 Apostolski sabor u Jerusalimu. Odluke sabora. Drugo Pavlovo misionarsko putovanje.

1. I neki sišavši iz Judeje učahu braću: Ako se ne obrežete, po običaju Mojsejevu, ne možete se spasti.
2. A kad nastade raspra, i ne malo prepiranje Pavla i Varnave s njima, odrediše da Pavle i Varnava i drugi neki idu gore u Jerusalim apostolima i prezviterima za ovo pitanje.
3. A oni onda otpraćeni od Crkve, prolažahu kroz Fenikiju i Samariju kazujući o obraćanju neznabožaca, i pričinjavahu veliku radost svoj braći.
4. A kada dođoše u Jerusalim, bjehu primljeni od Crkve i od apostola i od prezvitera i objaviše sve što učini Bog sa njima, i kako otvori neznabošcima vrata vjere.
5. Onda ustadoše neki od jeresi farisejske koji su povjerovali, govoreći da ih valja obrezati i zapovjediti da drže Zakon Mojsejev.
6. A apostoli i prezviteri sabraše se da izvide ovo mišljenje.
7. A poslije mnogog razmatranja ustade Petar i reče im: Ljudi braćo, vi znate da Bog od prvih dana izabra među nama da iz mojih usta čuju neznabošci riječ jevanđelja i da vjeruju.
8. I Bog, koji poznaje srca, posvjedoči im dajući im Duha Svetoga kao i nama,
9. I ne postavi nikakve razlike između nas i njih. vjerom očistivši srca njihova.
10. Sada, dakle, zašto kušate Boga, i hoćete da nametnete učenicima jaram na vrat, koji ni oci naši ni mi ne mogosmo nositi?
11. Nego vjerujemo da ćemo se spasti blagodaću Gospoda Isusa Hrista kao i oni.

12. Onda umuče sve mnoštvo, i slušahu Varnavu i Pavla koji kazivahu kolike znake i čudesu učini Bog među neznabošcima preko njih.
13. A kad oni začutaše, odgovori Jakov govoreći: Ljudi braćo, čujte me!
14. Simon objasni kako se Bog prije pobrinu da od neznabožaca uzme narod za Ime svoje.
15. I sa ovim se saglašavaju riječi Proroka, kao što je napisano:
16. Potom ću se vratiti, i sazidaću dom Davidov, koji je pao, i njegove razvaline popraviću, i podignuću ga,
17. Da potraže ostali ljudi Gospoda i svi neznabošci na koje je prizvano ime moje, govori Gospod koji tvori sve ovo;
18. Bogu su poznata od postanja svijeta sva djela njegova.
19. Zato ja smatram da se ne prave teškoće onima od neznabožaca koji se obraćaju Bogu;
20. Nego da im se napiše da se čuvaju od nečistota idolskih i od bluda i od udavljenoga i od krvi; (i ono što njima nije milo drugima da ne čine).
21. Jer Mojsej ima od davnih vremena u svim gradovima one koji ga propovijedaju, pošto se u sinagogama čita svake subote.
22. Tada nađoše za dobro apostoli i prezviteri sa svom Crkvom da izaberu između sebe ljude i da pošalju u Antiohiju s Pavlom i Varnavom, Judu zvanoga Varsava i Silu, ljude istaknute među braćom,
23. I napisaše rukama svojim ovo: Apostoli i prezviteri i braća pozdravljaju braću iz neznabožaca koja su u Antiohiji i Siriji i Kilikiji.
24. Pošto čusmo da neki izišavši od nas uznemiriše vas riječima, i smutiše duše vaše govoreći da se obrezujete i da držite Zakon, što im mi ne zapovjedismo;
25. Zato mi sabrani jednodušno, nađosmo za dobro da vam pošaljemo izbrane ljude sa našim dragim Varnavom i Pavlom,
26. Ljudima koji su predali duše svoje za Ime Gospoda našega Isusa Hrista.
27. Poslasmo, dakle, Judu i Silu, da vam i oni to isto usmeno kažu.
28. Jer ugodno bi Svetome Duhu i nama da nikakvo breme više ne mećemo na vas osim ovoga što je neophodno:
29. Da se čuvate od žrtava idolskih i od krvi i od udavljenoga i od bluda, (i što nećete da se čini vama ne činite drugima); od ovoga ako se čuvate, dobro ćete činiti. Budite zdravo.

30. Oni, dakle, koje otpremiše, dođoše u Antiohiju, i sabravši narod predadoše poslanicu.
31. A kad pročitaše, obradovaše se utjesi.
32. A Juda i Sila, koji bijahu i sami proroci, dugom besjedom utješise braću i utvrdiše.
33. I pošto provedoše ondje neko vrijeme, otpustiše ih braća s mirom apostolima.
34. No Sila nađe za dobro da ostane ondje, a Juda se sam vrati u Jerusalem.
35. A Pavle i Varnava boravljahu u Antiohiji učeći i propovijedajući sa mnogima drugima riječ Gospodnju.
36. Poslije pak nekoliko dana reče Pavle Varnavi: Hajde da se vratimo i da obiđemo braću našu po svim gradovima u kojima objavljivasmo riječ Gospodnju, da vidimo kako su.
37. A Varnava htjede uzeti sa sobom Jovana zvanoga Marko.
38. A Pavle zahtijevaše da onoga koji ih je napustio u Pamfiliji i koji nije išao sa njima na djelo na koje su poslani, ne uzimaju sa sobom.
39. Tako nastala ljutnja, te se oni razdvojiše, i Varnava uzevši Marka otplovi na Kipar.
40. A Pavle izbravši Silu otide, predan od braće blagodati Božijoj;
41. I prolažaše kroz Siriju i Kilikiju utvrđujući Crkve.

16 Pavlu se pridružuje Timotej i prenose Jevandjelje u Evropu. Obraćanje Lidije u Filipima. Pavle i Sila u tamnici. Krštenje tamničara, i oslobođenje apostola.

1. Zatim stiže u Dervu i Listru, i gle, ondje bješe neki učenik, po imenu Timotej, sin žene neke Judejke vjernice i oca Jelina;
2. Za njega dobro svjedočahu braća koja bijahu u Listri i u Ikoniji.
3. Ovoga htjede Pavle uzeti na put sa sobom; i uze ga i obreza zbog Judejaca koji bijahu u onim mjestima, jer svi znadijahu oca njegova da bješe Jelin.
4. I kad prolažahu po gradovima, učise ih da drže pravila koja utvrdiše apostoli i prezviteri u Jerusalem.
5. Tako se Crkve utvrđivahu u vjeri i broj njihov se povećavaše svaki dan.
6. A kad prođoše Frigiju i Galatijsku zemlju, zabrani im Duh Sveti govoriti riječ u Aziji.
7. Došavši do Mizije pokušavahu da idu u Vitiniju, ali im Duh ne dopusti.

8. I kad prođoše Miziju, siđoše u Troadu.
9. I Pavlu se pokaza viđenje noću: bješe neki čovjek Makedonac, koji stajaše i moljaše ga govoreći: Pređi u Makedoniju i pomози nam!
10. A kad vidje viđenje, odmah gledasmo da iziđemo u Makedoniju, jer razumjesmo da nas je Gospod pozvao da im propovijedamo jevanđelje.
11. Kad se pak odvezosmo iz Troade, stigosmo pravo na Samotrak, i sutradan u Neapolj,
12. A odande u Filipe, koje su prvi grad onoga dijela Makedonije, naseobina rimska. U tome gradu ostadosmo nekoliko dana,
13. I u dan subotni iziđosmo van grada na rijeku, gdje se smatralo da je bogomolja; i sjednuvši govorismo ženama koje se bijahu sabrale.
14. I neka bogobojazna žena, po imenu Lidija, prodavačica porfire iz grada Tijatira, slušaše; njoj Gospod otvori srce da pazi na ono što govori Pavle.
15. A kad se krsti ona i dom njezin, zamoli nas govoreći: Ako smatrate da vjerujem u Gospoda, uđite u moj dom i ostanite. I prinudi nas.
16. Dogodi se pak kad iđasmo na molitvu da nas sreće jedna robinja koja imaše duh pogađački i gatajući donošaše veliki dobitak svojim gospodarima.
17. Ova pođe za Pavlom i za nama, i vikaše govoreći: Ovi su ljudi sluge Boga Višnjega, koji nam javljaju put spasenja.
18. I ovako činjaše mnogo dana. A kada se Pavlu dosadi, okrenu se i reče duhu: Zapovijedam ti imenom Gospoda Isusa Hrista, iziđi iz nje! I iziđe u taj čas.
19. A kada vidješe njezini gospodari da iziđe nada njihovog dobitka, uzeše Pavla i Silu i odvukoše ih na trg pred poglavare.
20. I kad ih dovedoše vojvodama, rekoše: Ovi ljudi uzbunjuju naš grad, a Jevreji su
21. I propovijedaju običaje koje nama ne priliči primati ni tvoriti, jer smo Rimljani.
22. I sleže se narod na njih, i vojvode im razdriješe haljine, i zapovjediše da ih šibaju.
23. I pošto im udariše mnogo batina, baciše ih u tamnicu, i zapovjediše tamničaru da ih dobro čuva.
24. Primivši takvu zapovijest, on ih baci u najdonju tamnicu i noge im metnu u klade.
25. A oko ponoći Pavle i Sila moljahu se i slavljahu Boga; a sužnji ih slušahu.

26. Odjednom pak nastade veliki zemljotres, tako da se potresoše temelji tamnice; i odmah se otvoriše sva vrata i svima spadoše okovi.

27. A kad se probudi tamničar i vidje otvorena vrata tamnička, izvadi nož i htjede da se ubije, misleći da su sužnji pobjegli.

28. A Pavle povika jakim glasom govoreći: Ne čini sebi zla nikakva, jer smo svi ovdje!

29. A on zaiskavši svjetiljku uletje i drhteći pade pred Pavla i Silu;

30. I izvevši ih napolje reče: Gospodo, šta mi treba činiti da se spasem?

31. A oni rekoše: Vjeruj u Gospoda Isusa Hrista i spašćeš se ti i sav dom tvoj.

32. I govorahu mu riječ Gospodnju, i svima u domu njegovu.

33. I uzevši ih u onaj čas noći opra im rane; i odmah se krsti on i svi njegovi.

34. I uvede ih u svoj dom i postavi trpezu, i radovaše se sa svim domom svojim što je povjerovao u Boga.

35. A kad nastade dan, vojvode poslaše služitelje govoreći: Pusti one ljude.

36. A tamničar javi ove riječi Pavlu: Poslaše vojvode da budete pušteni. Sad, dakle, iziđite i idite s mirom.

37. A Pavle im reče: Izbiše nas javno bez suda, ljude Rimljane, baciše u tamnicu; i sad hoće tajno da nas puste? Ne tako, nego sami neka dođu i izvedu nas.

38. A služitelji kazaše vojvodama ove riječi; i uplašiše se kad čuše da su Rimljani,

39. I došavši izviniše im se, i kad ih izvedoše, moljahu da otiđu iz grada.

40. A kad izadoše iz tamnice, dođoše Lidiji, i vidjevši braću utješiše ih, i otidoše.

17 Pavlov dolazak i propovijed u Solunu, Veriji i Atini. Govor na Areopagu.

1. Prošavši pak Amfipolj i Apoloniju dođoše u Solun, gdje bješe sinagoga judejska.

2. I Pavle po svome običaju uđe k njima, i tri subote raspravljaše s njima o Pismu,

3. Razotkrivajući i dokazujući im da je trebalo da Hristos postrada i vaskrsne iz mrtvih, i da ovaj Isus, kojega ja vama propovijedam, jeste Hristos.

4. I neki od njih se uvjeriše, i pridružiše se Pavlu i Sili, i od pobožnih Jelina mnoštvo veliko, i od uglednih žena ne malo.

5. A Judejci koji ne povjerovaše iz surevnjivosti, uzeše neke zle ljude sa ulice, i sabravši gomilu uzbuniše grad, i napadoše na kuću Jasonovu, i tražahu da ih izvedu pred narod.
6. A kad njih ne nađoše, odvukoše Jasona i neke od braće pred starješine gradske vičući: Ovi što uzmutiše cijeli svijet dođoše i ovdje;
7. Njih je Jason primio; i ovi svi rade protiv cesarevih zapovijesti, govoreći da ima drugi car, Isus.
8. I smutiše narod i starješine gradske koji ovo čuše.
9. Ali kad ih Jason i ostali zadovoljiše odgovorom, pustiše ih.
10. A braća odmah noću poslaše Pavla i Silu u Veriju; oni stigavši, uđoše u sinagogu judejsku.
11. Ovi pak bijahu plemenitiji od onih u Solunu; ovi primiše riječ svesrdno, svaki dan istražujući Pismo, da li je tako.
12. Tako vjerovaše mnogi od njih, i od uglednih jelinskih žena i od ljudi ne malo.
13. A kad doznaše solunski Judejci da Pavle i u Veriji propovijeda riječ Božiju, dođoše i tamo buneći i smućujući narod.
14. A braća onda odmah poslaše Pavla da ide u primorje; a Sila i Timotej ostaše ondje.
15. A pratioci dovedoše Pavla do Atine, i primivši zapovijest za Silu i Timoteja da dođu k njemu što brže, vratiše se.
16. A dok ih Pavle čekaše u Atini, ražesti se duh njegov u njemu gledajući grad pun idola;
17. I raspravljaše sa Judejcima i sa pobožnima u sinagogi, i na trgu svaki dan sa onima s kojima se susretaše.
18. A neki od filozofa epikurejaca i stojičara prepirahu se s njim; i jedni govorahu: Šta hoće ovaj praznoslov da kaže? A drugi: Izgleda da je propovjednik tuđih bogova. Jer im propovijedaše jevanđelje o Isusu i vaskrsenju.
19. Pa ga uzeše i odvedoše na Areopag govoreći: Možemo li znati kakva je ta nova nauka koju ti kazuješ?
20. Jer nešto novo mećeš u naše uši; hoćemo, dakle, da znamo šta bi to moglo biti.
21. A svi Atinjani i doseljeni stranci ni za šta se drugo nisu zanimali, nego da štogod novo govore ili slušaju.

22. A Pavle stavši nasred Areopaga reče: Ljudi Atinjani, po svemu vas vidim da ste vrlo pobožni.
23. Jer prolazeći i posmatrajući vaše svetinje, nađoh i žrtvenik na kome bješe napisano: Nepoznatome Bogu. Onoga, dakle, kojega ne znajući poštujete toga vam ja propovijedam.
24. Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, koji je Gospod neba i zemlje, ne stanuje u rukotvorenim hramovima,
25. Niti prima ugađanja od ruku čovječijih, kao da nešto treba Njemu, koji sam daje svima život i dihanje i sve.
26. I stvorio je od jedne krvi svaki narod čovječanstva da stanuje po svemu licu zemaljskome, i postavio je naprijed određena vremena i međe njihova boravljenja;
27. Da traže Gospoda, ne bi li ga dodirnuli i našli, mada On nije daleko ni od jednoga od nas.
28. Jer u Njemu živimo, i krećemo se, i jesmo; kao što su i neki od vaših pjesnika rekli: Jer Njegov i rod jesmo.
29. Kad smo, dakle, rod Božiji, ne treba da mislimo da je Božanstvo podobno zlatu ili srebru ili kamenu, rezanom po vještini i zamisli čovječijoj.
30. Ali ne gledajući Bog na vremena neznanja, sad zapovijeda svima ljudima svuda da se pokaju;
31. Jer je ustanovio dan u koji će suditi vasseljeni po pravdi preko Čovjeka kojega odredi i dade svima vjeru vaskrsnuvši ga iz mrtvih.
32. A kad čuše za vaskrsenje mrtvih, jedni se rugahu a drugi rekoše: Da te čujemo opet o tome.
33. I tako Pavle otide iz njihove sredine.
34. A neki ljudi pristavši uz njega povjerovaše, među kojima bješe Dionisije Areopagit, i žena po imenu Damara, i drugi s njima.

18 Pavlov rad u Korintu. Povratak u Jerusalem i Antiohiju. Početak trećeg misionarskog putovanja. Apolos u Efesu i Ahaji.

1. A potom se udalji Pavle iz Atine i dođe u Korint.
2. I nađe jednoga Judejca, po imenu Akilu rodom iz Ponta, koji bješe skoro došao iz Italije i ženu njegovu Priskilu, jer bješe zapovjedio Klaudije da se svi Judejci udalje iz Rima, i dođe k njima.

3. I pošto bješe istoga zanata, ostao je kod njih i radio, jer im zanat bješe pravljenje šatora.
4. A raspravljашe u sinagogi svake subote, i uvjeravaše Judejce i Jeline.
5. I kada siđoše iz Makedonije Sila i Timotej, ustreptala duha Pavle svjedočашe Judejcima da je Isus - Hristos.
6. No pošto se oni protivljahu i huljahu, otrese haljine svoje i reče im: Krv vaša na glave vaše; ja sam čist, i od sada idem neznabošcima.
7. I otišavši odande, dođe u kuću nekoga po imenu Justa, koji poštovaše Boga, čija kuća bješe do same sinagoge.
8. A Krisp, starješina sinagoge, povjerova u Gospoda sa svim domom svojim; i mnogi od Korinćana koji slušahu povjerovaše i krstiše se.
9. A Gospod reče Pavlu noću u viđenju: Ne boj se, nego govori, i da ne učutiš;
10. Jer sam ja s tobom, i niko se neće usuditi da ti učini zlo, jer ja imam mnogi narod u ovome gradu.
11. I on je boravio ondje godinu i šest mjeseci učeći ih riječi Božijoj.
12. A kad bješe Galion namjesnik u Ahaji, napadoše Judejci jednodušno na Pavla i dovedoše ga na sud,
13. Govoreći: Ovaj nagovara ljude da poštuju Boga protivno Zakonu.
14. A kad Pavle htjede da otvori usta, reče Galion Judejcima: Da je kakva nepravda bila ili zlo djelo, po dužnosti poslušao bih vas, o Judejci:
15. Ali kad je u pitanju riječ i imena i zakon vaš, gledajte sami: jer ja sudija tome neću da budem.
16. I istjera ih iz sudnice.
17. Onda svi Jelini uhvatiše Sostena, starješinu sinagoge, i biše ga pred sudnicom; a Galion nije za to ništa mario.
18. A Pavle ostade još podosta dana, pa se oprostí sa braćom i otplovi u Siriju i s njima Priskila i Akila; a ostriže glavu u Kenhreji, jer bijaše dao zavjet.
19. I prispje u Efes; i njih ostavi ondje, a on uđe u sinagogu, i razgovaraše sa Judejcima.
20. A kad ga oni moliše da ostane kod njih duže vremena, ne pristade,

21. Nego se oprostí s njima govoreći: Valja mi na svaki način da praznik koji dolazi provedem u Jerusalmu: nego ako Bog htjedne vratiću se opet vama. I odveze se iz Efesa, a Akila i Priskila ostadoše u Efesu.

22. I sišavši u Kesariji, iziđe i pozdravi Crkvu, pa se spusti u Antiohiju.

23. I ostavši neko vrijeme, iziđe i prođe redom Galatijsku zemlju i Frigiju utvrđujući sve učenike.

24. A dođe u Efes neki Judejac po imenu Apolos, rodóm iz Aleksandrije, čovjek rječít i jak u Svetome Pismu.

25. Ovaj bješe upućen na Put Gospodnji i, govoreći duhom, govoraše i učaše pravo o Gospodu, a znadijaše samo krštenje Jovanovo.

26. I ovaj poče smjelo propovijedati u sinagogi. A kad ga čuše Akila i Priskila, prihvatíše ga i još mu tačnije izložíše Put Gospodnji.

27. A kad on htjede da pređe u Ahaju, ohrabriše ga braća i pisaše učenicima da ga prime. I on došavši onamo pomože mnogo onima koji su blagodaću povjerovali.

28. Jer je silno opovrgavao Judejce pred narodom dokazujući iz Svetoga Pisma da je Isus - Hristos.

19 Pavle u Efesu. Buna Dimitrija zlatara.

1. Dogodi se pak, kad bješe Apolos u Korintu, da Pavle prolažaše gornje zemlje, i dođe u Efes, i našavši neke učenike,

2. Reče im: Jeste li primili Duha Svetoga kada ste povjerovali? A oni mu rekoše: Nismo ni čuli da ima Duh Sveti.

3. A on im reče: U šta se, dakle, krstite? A oni rekoše: U krštenje Jovanovo.

4. A Pavle reče: Jovan je krstio krštenjem pokajanja, govoreći narodu da vjeruju u Onoga koji dolazi za njim, to jest u Hrista Isusa.

5. A kad to čuše, krstíše se u ime Gospoda Isusa.

6. I kad Pavle položi ruke na njih, siđe Duh Sveti na njih, i govorahu jezike i proricaahu.

7. A bijaše ljudi svega oko dvanaest.

8. I uđe u sinagogu i govoraše smjelo tri mjeseca, raspravljajući i uvjeravajući o Carstvu Božijem.

9. I kada neki ostajahu uporni i ne vjerovahu, huleći na Put Gospodnji pred narodom, odstupi od njih i odvoji učenike, pa vođaše razgovore svaki dan u školi nekoga Tirana.
10. I ovo je trajalo dvije godine, tako da svi koji žive u Aziji čuše riječ Gospoda Isusa, i Judejci i Jelini.
11. I Bog činjaše neobična čudesa rukama Pavlovim,
12. Tako da su ubruse znojave od tijela njegova ili pojaseve nosili na bolesnike i oni se iscjeljivahu od bolesti, i zli duhovi izlažahu iz njih.
13. A pokušашe i neki od Judejaca zaklinjača, koji se skitahu, da nad onima u kojima bijahu zli duhovi spominju ime Gospoda Isusa, govoreći: Zaklinjemo vas Isusom koga Pavle propovijeda.
14. A bijahu neki sedam sinova Skeve Judejca, prvosveštenika, koji ovo činjahu.
15. A zli duh odgovarajući reče: Isusa poznajem, i Pavla znam; ali vi ko ste?
16. I skočivši na njih čovjek u kome bješe zli duh nadjača ih i savlada, tako da goli i izranavljeni utekoše iz one kuće.
17. I ovo doznadoše svi koji življahu u Efesu, i Judejci i Jelini; i strah spopade sve njih, i veličaše se ime Gospoda Isusa.
18. I mnogi od onih koji su povjerovali, dolažahu te se ispovijedahu i kazivahu djela svoja.
19. A mnogi od onih koji se zanimahu čarolijama, sabraše knjige svoje i spaljivahu ih pred svima; i proračunaše i nađoše da im je vrijednost pedeset hiljada srebrnika.
20. Tako silno rastijaše i jačaše riječ Gospodnja.
21. I kada se ovo svrši, naumi Pavle u duhu da prođe Makedoniju i Ahaju, pa da ide u Jerusolim rekavši: Pošto tamo budem, valja mi i Rim vidjeti.
22. I posla u Makedoniju dvojicu od onih koji mu pomagahu, Timoteja i Erasta; a on osta neko vrijeme u Aziji.
23. A u vrijeme ono nastade ne mala buna zbog Puta Gospodnjega.
24. Jer nekakav zlatar po imenu Dimitrije, praveći male srebrne Artemidine hramove, davaše majstorima ne mali posao;
25. Skupivši ove i njima slične zanatlije reče: Ljudi, vi znate da od ovoga posla zavisi naše blagostanje:

26. I vidite i čujete da ne samo u Efesu nego gotovo po svoj Aziji ovaj Pavle ubijedi i odvrati mnogi narod govoreći da to što se rukama čovječijim pravi nisu bogovi.
27. I ne samo što će ova opasnost snaći naš zanat da bude prezren, nego se i svetište velike boginje Artemide neće računati ni u šta, i propašće veličanstvo one koju sva Azija i sav svijet poštuje.
28. A kad oni ovo čuše, ispuniše se gnjeva, i vikahu govoreći: Velika je Artemida Efeska!
29. I sav grad napuni se meteža; i navališe jednodušno na pozorište i uhvatiše Makedonce Gaja i Aristarha, saputnike Pavlove.
30. A kad Pavle htjede da ide među narod, ne dadoše mu učenici.
31. A neki i od azijskih poglavara, koji mu bijahu prijatelji, poslaše k njemu moleći ga da se ne pojavljuje u pozorištu.
32. Jedni pak vikahu jedno a drugi drugo; jer zbor bijaše smućen, i većina ih ne znadijahu zašto su se skupili.
33. A iz naroda izvukoše Aleksandra kad ga Judejci istakoše. Aleksandar pak mahnuvši rukom htjede da se brani pred narodom.
34. A kad prepoznaše da je Judejac, povikaše svi u glas, i vikahu puna dva časa: Velika je Artemida Efeska!
35. A gradski pisar, utišavši narod, reče: Ljudi Efesci, ko je taj čovjek koji ne zna da je grad Efes služitelj velike boginje Artemide i njezinog kipa, koji je s neba pao?
36. Pa kad je to neosporno, treba da budete mirni i da ništa naglo ne činite.
37. Jer dovedoste ove ljude, koji niti hram pokradoše niti na boginju vašu pohuliše.
38. A Dimitrije i majstori s njim, ako imaju tužbu na nekoga, postoje sudovi i postoje namjesnici, neka tuže jedan drugoga.
39. Ako li nešto drugo ištete, to će se riješiti na zakonitom zboru.
40. Inače smo u opasnosti da budemo optuženi za današnju bunu; a nema ni jednoga razloga kojim bismo mogli opravdati ovaj metež. I ovo rekavši raspusti zbor.

20 Pavle putuje u Makedoniju, Grčku i Malu Aziju. U Troadi vraća u život Evtiha. Put iz Troade u Milit i oproštaj sa starješinama Crkve iz Efesa.

1. A kad se utiša metež, dozva Pavle učenike, i utješivši ih oprostí se s njima, i iziđe da ide u Makedoniju.

2. I pošto prođe one krajeve i posavjetova ih mnogim poukama, dođe u Jeladu.
3. I ostade tamo tri mjeseca; a kako Judejci stvoriše zavjeru protiv njega kada je htio otputovati u Siriju, on namisli da se vrati preko Makedonije.
4. I pođe s njim do Azije Sosipatar Pirov iz Verije, i Solunjani Aristarh i Sekund, i Gaj iz Derve i Timotej, i Tihik i Trofim iz Azije.
5. Ovi otišavši naprijed čekahu nas u Troadi.
6. A mi otplovismo poslije dana beskvasnih hljebova iz Filila, i dođosmo njima u Troadu za pet dana, i ondje ostasmo sedam dana.
7. A u prvi dan nedjelje, kad se sabraše učenici da lome hljeb, besjeđaše im Pavle, jer namjeravaše sutradan da otide, i produži besjedu do ponoći.
8. I bijahu mnoge svijeće u gornjoj sobi gdje se bijasmo sabrali.
9. A sjeđaše na prozoru jedan mladić, po imenu Evtih, obuzet dubokim snom; pošto Pavle dugo govoraše, on, savladan od sna, pade dolje sa trećega sprata, i digoše ga mrtva.
10. A Pavle sišavši pade na nj, i zagrlivši ga reče: Ne uznemiravajte se jer je duša njegova u njemu.
11. Onda iziđe gore pa, prelomivši hljeb i pričestivši se, dugo govoraše sve do zore, i tako otide.
12. A mladića dovedoše živog i utješise se ne malo.
13. A mi dođosmo ranije u lađu i otplovismo u As, da bismo odande uzeli Pavla; jer tako bješe zapovjedio, hoteci sam da ide pješice.
14. A kad se sastade s nama u Asu, uzesmo ga, i dođosmo u Mitilinu.
15. I odande otplovismo i stigismo sutradan naspram Hiosa; a idućega dana približismo se Samosu i zastadosmo u Trogiliji, pa slijedećega dana dođosmo u Milit.
16. Jer Pavle odluči da prođe mimo Efes da se ne bi zadržao u Aziji; jer hitaše, ako bi mu bilo moguće, da o Pedesetnici bude u Jerusalimu.
17. Iz Milita pak posla u Efes i dozva starješine crkvene.
18. I kad dođoše k njemu, reče im: Vi znate od prvoga dana kada dođoh u Aziju, da bijah sa vama sve vrijeme,
19. Služeći Gospodu sa svakim smirenjem i mnogim suzama i napastima koje me snađoše od zavjera Judejaca.

20. Da nisam izostavio ništa što je korisno da vam ne objavim i da vas poučim javno i po domovima;
21. Svjedočeci i Judejcima i Jelinima pokajanje pred Bogom i vjeru u Gospoda našega Isusa Hrista.
22. I sad evo, ja svezan Duhom idem u Jerusalem ne znajući šta će mi se u njemu dogoditi,
23. Osim da Duh Sveti u svakome gradu svjedoči, govoreći da me okovi i nevolje čekaju.
24. Ali se ni za što ne brinem, niti marim za svoj život, samo da završim put svoj s radošću i služenje koje primih od Gospoda Isusa: da posvjedočim jevanđelje blagodati Božije.
25. I evo sad ja znam da više nećete vidjeti mojega lica vi svi među kojima prolazih propovijedajući Carstvo Božije.
26. Zato vam svjedočim u današnji dan da sam čist od krvi sviju.
27. Jer ne propustih da vam objavim svu volju Božiju.
28. Pazite, dakle, na sebe i na sve stado u kome vas Duh Sveti postavi za episkope da napasate Crkvu Gospoda i Boga koju steče krvlju svojom.
29. Jer ja znam to da će po odlasku mome ući među vas grabljivi vuci koji ne štede stada;
30. I između vas samih ustaće ljudi koji će govoriti naopako da odvlače učenike za sobom.
31. Zato pazite i opominjite se da tri godine dan i noć ne prestajah poučavati sa suzama svakoga od vas.
32. A od sada, braćo, predajem vas Bogu i riječi blagodati njegove, koja može nazidati i dati vam nasljedstvo među svima osvećenima.
33. Srebra, ili zlata, ili ruha, ni od koga ne zaželjeh.
34. Sami znate da potrebama mojim i onih koji su sa mnom bili poslužiše ove ruke moje.
35. Sve vam pokazah da se tako valja truditi i pomagati nemoćnima, i opominjati se riječi Gospoda Isusa koju on reče: Blaženije je davati nego primati.
36. I ovo rekavši, kleče na koljena svoja sa svima njima i pomoli se Bogu.
37. I nastade veliki plač sviju i grleći Pavla cjelivahu ga,
38. Osobito rastuženi zbog riječi koju je kazao da oni neće više vidjeti lica njegova: i otpratiše ga u lađu.

21 Pavlov put u Jerusalim. U Jerusalimu uhvaćen i odveden u rimski vojni logor.

1. A kada mi odvojivši se od njih otplovismo, idući pravo dođosmo na Kos, i drugi dan na Rodos a odande u Pataru.
2. I našavši lađu koja polazi u Finikiju, uđosmo i odvezosmo se.
3. Kada se pak ukaza Kipar, ostavismo ga na lijevo, plovismo u Siriju, i pristadosmo u Tiru; jer ondje trebaše da se istovari lađa.
4. I našavši učenike, ostasmo ondje sedam dana; oni Pavlu govorahu Duhom da ne ide gore u Jerusalim.
5. A kad nam se navršise dani, izišavši pođosmo praćeni od sviju sa ženama i djecom do iza grada, pa kleknuvši na obali pomolismo se Bogu.
6. I oprostivši se jedni sa drugima, uđosmo u lađu; a oni se vratise svojim kućama.
7. A mi preplovivši od Tira, prispjesmo u Ptolemaidu, i pozdravivši braću ostadosmo kod njih jedan dan.
8. A sutradan iziđosmo, Pavle i mi koji bijasmo sa njim, i dođosmo u Kesariju; i ušavši u kuću Filipa jevanđelista, koji bješe jedan od sedam đakona, ostasmo kod njega.
9. I ovaj imaše četiri kćeri djevojke koje proricahu.
10. Dok smo ondje boravili mnogo dana, siđe ozgo iz Judeje neki prorok po imenu Agav;
11. I došavši k nama uze pojas Pavlov i veza svoje ruke i noge i reče: Tako govori Duh Sveti: čovjeka kojega je ovaj pojas, ovako će svezati u Jerusalimu Judejci, i predaće ga u ruke neznabožaca.
12. A kada čusmo ovo, molismo ga i mi i mještani da ne ide gore u Jerusalim.
13. A Pavle odgovori: Šta činite te plaćete i cijepate mi srce? Jer ja sam gotov ne samo da budem svezan nego i da umrem u Jerusalimu za ime Gospoda Isusa.
14. A kad ga ne mogosmo odvratiti, umirismo se rekavši: Volja Gospodnja neka bude.
15. I poslije ovih dana spremismo se i iziđosmo u Jerusalim.
16. A dođoše s nama i neki učenici iz Kesarije vodeći nas nekom Mnasonu sa Kipra, starom učeniku, da budemo njegovu gosti.
17. I kada dođosmo u Jerusalim, primiše nas braća ljubazno.

18. A sutradan otide Pavle sa nama Jakovu; i dođoše svi prezviteri.
19. I pozdravivši ih ispriča sve po redu šta učini Bog među neznabošcima njegovim služenjem.
20. A oni čuvši slavljahu Boga i rekoše mu: Vidiš li brate, koliko je hiljada Judejaca koji povjerovaše, i svi su revnitelji Zakona. A čuli su o tebi da učiš odstupanju od Mojseja sve Judejce koji su među neznabošcima, govoreći im da ne obrezuju djecu svoju, niti da se drže običaja otačkih.
22. Šta ćemo, dakle, sada? Svakako će se narod sabrati, jer će čuti da si došao.
23. Ovo, dakle, učini što ti kažemo: Imamo četiri čovjeka koji su na sebe uzeli zavjet;
24. Uzmi njih i očisti se s njima, i potroši na njih da obriju glave svoje, i svi će doznati da ono što su čuli za tebe nije ništa, nego da i sam držiš Zakon i živiš po njemu.
25. A za neznabošce koji su povjerovali mi napisasmo odlučivši da oni ništa od toga ne drže, osim da se čuvaju od idolskih žrtava, i od Krvi, od udavljenoga, i od bluda.
26. Tada Pavle uze one ljude, i sutradan očistivši se s njima, uđe u hram, najavljujući kad će se ispuniti dani očišćenja da bi se prinijela žrtva za svakoga od njih.
27. A kad je trebalo da se navrši sedam dana, vidjevši ga u hramu oni Judejci što bijahu iz Azije, pobuniše sav narod i staviše ruke na njega,
28. Vičući: Ljudi Izrailjci, pomagajte! Ovo je čovjek koji sve uči svuda protiv naroda i Zakona i Mjesta ovoga; pa još i Jeline uvede u hram i opogani sveto mjesto ovo.
29. Jer bijahu vidjeli s njim u gradu Trofima iz Efesa, i mišljahu da ga je Pavle uveo u hram.
30. I sav se grad podiže, i sleže se narod, i uhvativši Pavla, izvukoše ga napolje iz hrama; i odmah se zatvoriše vrata.
31. I dok tražahu da ga ubiju, dođe glas gore do zapovjednika odreda da se uzbuni sav Jerusolim.
32. A on odmah uzevši vojnike i kapetane, pojuri na njih. Oni pak vidjevši zapovjednika i vojnike, prestaše tući Pavla.
33. A zapovjednik se približi i uze ga, pa zapovjedi da ga metnu u dvoje verige, i pitaše ga ko je i šta je učinio.
34. A u narodu jedni su vikali jedno a drugi drugo. Kada pak ne mogaše od buke ništa pouzdano da dozna, zapovjedi da ga odvedu u logor.

35. A kad bi na stepenicama, moradoše ga vojnici nositi zbog pritiska svjetine.
36. Jer za njim iđāše mnoštvo naroda vičući: Pogubi ga!
37. Pri ulasku u logor Pavle reče zapovjedniku: Je li mi dozvoljeno reći ti nešto? A on reče: Zar znaš jelinski?
38. Nisi li ti onaj Egipćanin koji se prije ovih dana pobuni i izvede u pustinju četiri hiljade odmetnika?
39. A Pavle reče: Ja sam čovjek Judejac iz Tarsa, građanin poznatoga grada u Kilikiji; molim te dopusti mi da govorim narodu.
40. A kad mu on dopusti, stade Pavle na stepenicama i mahnu rukom narodu; i kad nastā velika tišina, progovori jevrejskim jezikom i reče:

22 Pavlova riječ Judejcima o svome obraćenju Hristu, i razgovor sa vojnim zapovjednikom.

1. Ljudi, braćo i oci, čujte sada moju odbranu pred vama.
2. A kad čuše da im se jevrejskim jezikom obrati, nastade još veća tišina. I reče:
3. Ja sam čovjek Judejac, rođen u Tarsu kilikijskom, vaspitan u ovome gradu kod nogu Gamalilovih, naučen tačno Zakonu otačkom, i bijah revnitelj Božiji kao što ste vi svi danas.
4. Ja ovaj Put progonih do smrti, vezujući i predajući u tamnice i ljude i žene,
5. Kao što će mi posvjedočiti i prvosveštenik i sve starješine; od kojih i poslanice primih na braću u Damasku, i iđah da i one što bijahu onamo svezane dovedem u Jerusalem da budu kažnjeni.
6. A kad iđah i približih se Damasku, dogodi mi se da iznenadno oko podne zablista oko mene velika svjetlost sa neba.
- 7 I padoh na zemlju. i čuh glas, koji mi govori: Savle, Savle, zašto me goniš?
8. A ja odgovorih: Ko si ti, Gospode? A on mi reče: Ja sam Isus Nazarećanin, kojega ti goniš.
9. A oni koji bijahu sa mnom vidješe svjetlost i biše ustrašeni, ali ne čuše glasa koji mi govoraše.
10. A ja rekoh: Šta da činim, Gospode? A Gospod mi reče: Ustani i idi u Damask, i tamo će ti se kazati o svemu što ti je određeno da činiš.

11. I pošto ja obnevidjeh od slave svjetlosti one, povedoše me za ruku oni koji bijahu sa mnom, i tako uđoh u Damask.
12. A neki Ananija, čovjek pobožan po Zakonu, posvjedočen od sviju Judejaca koji žive u Damasku,
13. Dođe k meni, stade i reče mi: Savle brate, progledaj! I ja u taj čas pogledah u njega.
14. A on mi reče: Bog otaca naših izabra te da poznaš volju njegovu, i da vidiš Pravednika, i da čuješ glas iz usta njegovih:
15. Da mu budeš svjedok pred svima ljudima za ovo što si vidio i čuo.
16. I sada šta oklijevaš? Ustani i krsti se, i speri grijehe svoje, prizvavši Ime Gospodnje.
17. A dogodi mi se kada se vratih u Jerusalem i dok se moljah u hramu da dođoh u zanos,
18. I vidjeh Njega koji mi govori: Pohitaj i iziđi brzo iz Jerusalama, jer neće primiti svjedočanstva tvojega za mene.
19. A ja rekoh: Gospode, sami znaju da sam ja bacao u tamnice i tukao po sinagogama one koji vjeruju u tebe.
20. I kad se prolijevaše krv Stefana svjedoka tvojega, i sam bijah prisutan i pristajah na smrt njegovu, i čuvah haljine onih koji ga ubijahu.
21. I reče mi: Idi, jer ću te ja poslati daleko među neznabošce.
22. A oni ga slušahu do ove riječi, pa podigoše glas svoj govoreći: Uzmi sa zemlje takvoga, jer on ne treba da živi!
23. I kad oni vikahu i zbacivahu haljine i bacahu prah u vazduh,
24. Naredi zapovjednik da ga odvedu u tabor, i reče da ga bijenjem ispitaju da bi doznao za kakvu krivicu tako vikahu na njega.
25. I kad ga pritegoše kajišima, reče Pavle kapetanu koji ondje stajaše: Čovjeka Rimljanina, i neosuđena, zar vam je dozvoljeno da bijete?
26. A kada to ču kapetan, pristupi zapovjedniku i javi govoreći: Pazi šta ćeš činiti, jer ovaj čovjek je rimski građanin.
27. A zapovjednik pristupivši reče mu: Kaži mi jesi li ti Rimljanin? A on reče: Da.
28. A zapovjednik odgovori: Ja sam za veliku cijenu ovo građanstvo dobio. A Pavle reče: A ja sam se i rodio u njemu.

29. Onda odmah odstupiše od njega oni što htjedoše da ga ispituju, a i zapovjednik se uplaši kada doznade da je Rimljanin i što ga bješe svezao.

30. Sutradan pak želeći da pouzdano dozna zašto ga optužuju Judejci, pusti ga iz okova i zapovjedi da dođu prvosveštenici i sav Sinedrion njihov, pa svede Pavla i postavi ga pred njima.

23 Pavle na sudu pred Sinedrionom. Zavjera Judejaca protiv Pavla. Vojnici ga odvođe u Kesariju.

1. A Pavle uperi pogled na Sinedrion i reče: Ljudi braćo, ja sam sa svom dobrom savjesti živio pred Bogom do samoga ovoga dana.

2. A prvosveštenik Ananija zapovjedi onima što stajahu do njega da ga biju po ustima.

3. Tada mu reče Pavle: Tebe će Bog biti, zide okrećeni! I ti sjediš te mi sudiš po zakonu, a nasuprot zakonu zapovjedaš da me biju.

4. A oni što stajahu unaokolo rekoše: Zar prvosveštenika Božijega vrijeđaš?

5. A Pavle reče: Ne znadoh, braćo. da je prvosveštenik; jer je pisano: Ne govori zlo starješini naroda tvojega.

6. A Pavle shvativši da je jedan dio sadukeja a drugi fariseja, povika u Sinedrionu: Ljudi braćo, ja sam farisej, sin farisejev, za nadu i za vaskrsenje mrtvih meni se sudi.

7. A kad on ovo reče, nastade raspra među farisejima i sadukejima, i razdijeli se narod.

8. Jer sadukeji govore da nema vaskrsenja, ni anđela, ni duha, a fariseji priznaju oboje.

9. I nastade velika vika, i ustavši književnici od strane fariseja prepirahu se govoreći: Nikakvo zlo ne nalazimo na ovome čovjeku; ako li mu pak govori duh ili anđeo, ne ratujmo protiv Boga.

10. A kada nastade velika svađa, pobojavši se zapovjednik da Pavla ne rastrgnu, zapovjedi da siđu vojnici i da ga otrgnu od njih i odvedu u logor.

11. A iduće noći stade Gospod pred njega i reče: Budi hrabar, Pavle, jer kao što si svjedočio za mene u Jerusalimu, tako ti valja i u Rimu svjedočiti.

12. Kada pak svanu dan, učiniše neki od Judejaca zavjeru i zakleše se govoreći da neće ni jesti ni piti dokle ne ubiju Pavla.

13. A bješe ih više od četrdeset koji tu zavjeru učiniše.

14. Ovi pristupiše prvosvešteniku i starješinama i rekoše: Zakletvom se zaklesmo da nećemo ništa okusiti dok ne ubijemo Pavla.
15. Sada, dakle, vi sa Sinedrionom kažete zapovjedniku da ga sutra svede vama, kao da biste htjeli doznati bolje o njemu; a mi smo spremni da ga ubijemo prije nego se on približi.
16. A sin sestre Pavlove, čuvši za ovu zasjedu, dođe i uđe u logor i javi Pavlu.
17. Pavle pak, dozvavši jednoga od kapetana, reče: Ovo momče odvedi zapovjedniku, jer ima nešto da mu javi.
18. A on ga uze i dovede zapovjedniku, i reče: Sužanj Pavle dozva me i zamoli da tebi dovedem ovo momče koje ima nešto da ti kaže.
19. A zapovjednik uzevši ga za ruku, i otišavši nasamo, pitaše ga: Šta je to što imaš da mi javiš?
20. I reče: Judejci se dogovoriše da te zamole da sutra svedeš Pavla njima u Sinedrion, kao da bi htjeli nešto tačnije ispitati o njemu.
21. Ali ih ti nemoj poslušati, jer ga vrebaju njih više od četrdeset ljudi koji su se zakleli da neće ni jesti ni piti dokle ga ne ubiju; i sad su gotovi, i čekaju tvoje obećanje.
22. Zapovjednik onda otpusti momče zapovjedivši mu: Nikom ne kazuj da si mi ovo javio.
23. I dozvavši dvojicu od kapetana, reče: Pripremite dvjesta vojnika da idu u Kesariju, i sedamdeset konjanika i dvjesta strijelaca, po trećem času noći.
24. I neka dovedu konje da posade Pavla i sprovedu ga živa do Feliksa upravnika.
25. I napisa pismo sa ovakvom sadržinom:
26. Klaudije Lisija, moćnome upravniku Feliksu pozdravlje.
27. Čovjeka ovoga uhvatiše Judejci i htjedoše da ga ubiju; ja pak dođoh sa vojnicima i oteh ga, doznavši da je Rimljanin.
28. I želeći doznati uzrok za koji ga optužuju dovedoh ga u njihov Sinedrion,
29. I nađoh da ga optužuju za pitanja zakona njihovog, a da nema nikakve krivice koja zaslužuje smrt ili okove.
30. Kada mi je pak prijavljena zavjera Judejaca protiv ovoga čovjeka, odmah ga poslah tebi, zapovjedivši i njegovim tužiocima da pred tobom kažu šta imaju na njega. Budi zdravo!

31. Tada vojnici, kao što im se zapovjedi, uzeše Pavla i odvedoše ga noću u Antipatridu.
32. A sutradan, ostavivši konjanike da idu s njim, vratiše se u logor.
33. I oni došavši u Kesariju i predavši pismo upravniku, izvedoše i Pavla pred njega.
34. A upravnik pročitavši pismo, zapita iz koje je on oblasti; i doznavši da je iz Kilikije reče:
35. Saslušaću te kada stignu i tvoji tužioc. I zapovjedi da ga čuvaju u Irodovoj sudnici.

24 Pavle na sudu pred Feliksom. Jevrejska optužba i Pavlova odbrana. Sužanjstvo u Kesariji.

1. A poslije pet dana siđe prvosveštenik Ananija sa starješinama i sa retorom nekim Tertulom, koji optužiše Pavla upravniku.
2. A kad ga dozvaše, poče njega Tertul tužiti govoreći:
3. Da pod tobom živimo u velikom miru, i da se pravice ovome narodu čine tvojim staranjem, priznajemo sa svakom zahvalnošću svagda i svuda, plemeniti Felikse!
4. Ali da ti mnogo ne dosađujem, molim te da nas ukratko saslušáš po tvojemu snishođenju.
5. Jer našosmo ovoga čovjeka da je kuga, i da podiže bunu protiv svih Judejaca po cijelom svijetu, i da je kolovođa Nazarejske jeresi,
6. Koji pokuša i hram da oskrnavi; njega i uhvatismo i htjedosmo da mu sudimo po zakonu našem.
7. Ali dođe Lisija zapovjednik i sa velikom silom ote ga iz naših ruku i posla tebi,
8. Zapovjedivši da njegovi tužioc dođu k tebi; od njega možeš sam, ispitavši ga, doznati o svemu ovome za što ga mi tužimo.
9. A i Judejci se saglasiše govoreći da je to tako.
10. A Pavle odgovori kada mu upravnik dade znak da govori: Znajući da si već mnogo godina pravedni sudija ovome narodu, sa većim raspoloženjem sebe branim.
11. Ti možeš doznati da nema više od dvanaest dana kako ja iziđoh u Jerusalem da se pomolim Bogu.
12. I niti me zatekoše u hramu, niti u sinagogama, niti u gradu da se s kime prepirem ili da stvaram uzbunu u narodu,

13. Niti oni mogu dokazati ono za šta me sada optužuju.
14. A ovo ti priznajem, da tim Putem, koji oni nazivaju jeres, ja služim Bogu otačkom, vjerujući svemu onome što je napisano u Zakonu i u Prorocima.
15. Imajući nadanje na Boga da će biti vaskrsenje mrtvima, i pravednicima i grješnicima, koje i sami ovi čekaju.
16. Zbog toga pak i sam se trudim da imam čistu savjest svagda pred Bogom i ljudima.
17. I poslije mnogo godina došao sam da donesem milostinju narodu svome i da prinesem žrtve.
18. U tome nađoše me očišćena u hramu, ne sa svjetinom, niti sa bukom,
19. Neki Judejci iz Azije koji su trebali doći preda te da se tuže ako imaju što na mene.
20. Ili ovi sami neka kažu, ako su našli na meni kakvu krivicu, kada sam stajao pred Sinedrionom,
21. Osim ove jedne riječi koju uzviknuh stojeći među njima: Za vaskrsenje mrtvih vi mi danas sudite.
22. A kada Feliks ču ovo, odgodi im, znajući vrlo dobro za ovaj Put, i reče: Kada dođe Lisija zapovjednik, izvidjeću vašu stvar.
23. I zapovjedi kapetanu da se Pavle čuva, i da mu se učini olakšanje, i da se ni jednome od njegovih bliskih ne zabranjuje služiti mu i dolaziti k njemu.
24. A poslije nekoliko dana dođe Feliks sa Drusilom ženom svojom, koja bješe Judejka, i dozvavši Pavla slušaše od njega o vjeri u Hrista Isusa.
25. A kad on govoraše o pravdi i uzdržanju i o budućem sudu, uplaši se Feliks i odgovori: Idi za sada, a kad uzimadnem vremena pozvaću te.
26. Ujedno se pak nadao da će mu Pavle dati novaca da bi ga pustio; zato ga je i dozivao često i razgovarao s njim.
27. A kad se navršise dvije godine, dođe Feliksu za nasljednika Porkije Fest. A Feliks, hoteći Judejcima učiniti na volju, ostavi Pavla u sužanjstvu.

25 Jevreji optužuju Pavla Festu. Pavle traži sud ćesarev. Izvođenje pred Agripu.

1. A Fest onda, stupivši na dužnost u pokrajini, iziđe poslije tri dana iz Kesarije u Jerusolim.

2. Tada se pojaviše pred njim prvosveštenik i prvaci judejski protiv Pavla i moljahu ga,
3. Tražeći uslugu protiv njega, da ga pošalje u Jerusalem, stvarajući zasjedu da ga ubiju na putu.
4. A Fest odgovori da se Pavle drži u Kesariji, i da će on sam uskoro onamo otići.
5. Koji, dakle, mogu od vas, reče, neka pođu sa mnom, pa ako ima kakva krivica na tome čovjeku, neka ga tuže.
6. A pošto provede kod njih ne više od deset dana, siđe u Kesariju, i sutradan sjede na sudijsku stolicu i zapovjedi da dovedu Pavla.
7. Kada ga pak dovedoše, stadoše unaokolo Judejci koji bijahu došli iz Jerusalima, i mnoge i teške krivice iznošahu na Pavla, kojih ne mogahu dokazati.
8. A on se branjaše: Ni Zakonu judejskome, ni hramu, ni cesaru šta sagriješih.
9. Ali Fest, hoteći Judejcima učiniti po volji, odgovori Pavlu i reče: Hoćeš li da ideš gore u Jerusalem i ondje da ti sudim za ovo?
10. A Pavle reče: Ja stojim na sudu cesarevu, gdje i treba da mi se sudi. Judejcima ništa nisam skrivio, kao što ti najbolje znaš.
11. Ako li sam skrivio, ili učinio nešto što zaslužuje smrt, ne marim umrijeti; ako li ništa nema od onoga za što me ovi optužuju, niko me ne može njima predati. Cesara prizivam!
12. Tada fest, pogovorivši sa savjetnicima, odgovori: Na cesara si se pozvao, cesaru ćeš poći.
13. A pošto prođe nekoliko dana, Agripa car i Vernikija siđoše u Kesariju da pozdrave Festa.
14. I budući da ondje boraviše mnogo dana, izloži Fest caru Pavlovu stvar govoreći: Jednoga čovjeka ostavio je Feliks kao sužnja.
15. Povodom kojega, kad ja bijah u Jerusalimu, pojavio se prvosveštenici i starješine judejske zahtjevajući da se on osudi.
16. Ja im odgovorih da nije običaj u Rimljana da se preda neki čovjek na smrt prije nego se optuženi suoči sa onima koji ga tuže i ne dobije priliku za odbranu od optužbe.
17. A kada se oni ovdje sastadoše, nikakva odlaganja ne učinih, no sutradan sjedoh na sudijsku stolicu i zapovjedih da dovedu čovjeka.
18. Oko njega stadoše tužioc i nijedne krivice koje ja pretpostavljah ne iznesoše.

19. Nego imahu protiv njega nekakva pitanja o svojem vjeroispovjedanju, i o nekome Isusu koji je umro, za kojega Pavle tvrđāše da je živ.
20. A ja u nedoumici po ovome sporu rekoh da li bi htio ići u Jerusālim i tamo da mu se sudi za ovo.
21. Kada pak Pavle zatraži da ga čuvamo do presude Avgustove, zapovjedih da ga čuvaju dokle ga pošaljem ćesaru.
22. A Agripa reće Festu: I sam bih želio ćuti toga ćovjeka. A on reće: Sutra ćeš ga ćuti.
23. Sutradan pak, kad Agripa i Vernikija dođoše sa velikim sjajem i uđoše u sudnicu sa zapovjednicima i najuglednijim ljudima grada, i kada Fest zapovjedi, dovedoše Pavla.
24. I reće Fest: Agripa care i svi ljudi koji ste s nama, pogledajte ovoga ćovjeka zbog kojega je sve mnoštvo Judejaca i u Jerusālimu i ovdje navaljivalo na mene vićući da on ne treba više da živi.
25. A ja doznavši da on nije ništa ućinio što zaslućuje smrt, a i on sam uloži priziv svijetlome ćesaru, odlućih da ga pošaljem.
26. Za njega nemam šta pouzdano pisati gospodaru. Zato ga i privedoh pred vas, a osobito preda te, Agripa care, da bih, po ućinjenom ispitivanju, imao šta pisati.
27. Jer mi se ćini nerazumno suńnja poslati, a krivice njegove ne navesti.

26 Pavlova odbrana pred Festom i carem Agripom. Poslan je rimskom caru.

1. A Agripa reće Pavlu: Dopušta ti se da govoriš sam o sebi. Onda Pavle podigavši ruku, poće svoju odbranu:
2. Smatram sebe srećnim, care Agripa, što ću se danas pred tobom braniti od svega za što me optućuju Judejci.
3. Osobito što ti poznaješ sve judejske obićaje i sporove. Zato te molim da me strpljivo saslućāš.
4. Moje, dakle, življenje od mladosti, koje je od poćetka bilo međū narodom mojim u Jerusālimu, znaju svi Judejci,
5. Koji me znaju od ranije, ako hoće posvjedoćiti, da po najstroćijoj struji naše vjere življah kao farisej.
6. I sada stojim pred sudom zbog nade u obećanje koje Bog dade ocima našim,

7. Do kojega naših dvanaest plemena, usrdno služeći dan i noć, nadaju se da će dostići. Za ovu nadu, care Agripa, optužen sam od Judejaca.
8. Zašto vi smatrate da je nevjerovatno da Bog mrtve vaskrsava?
9. I ja sam, zaista, i sam mislio da mi valja mnogo raditi protiv imena Isusa Nazarećanina,
10. Što i činih u Jerusalimu; i mnoge od svetih ja zatvarah u tamnice, primivši vlast od prvosveštenika; i kad ih ubijahu, ja se saglašavah.
11. I po svim sinagogama, često ih mučeći primoravah da hule, i sa prevelikom jarošću protiv njih, gonio sam ih čak i u tuđim gradovima.
12. I tako idući u Damask sa ovlašćenjem i naređenjem od prvosveštenika,
13. U podne, care, vidjeh na putu s neba svjetlost veću od sijanja sunčanoga, koja obasja mene i one što iđahu sa mnom.
14. A kad mi svi padosmo na zemlju, čuh glas gdje govori meni i kazuje jevrejskim jezikom: Savle, Savle, zašto me goniš? Teško ti je protiv bodila praćati se!
15. A ja rekoh: Ko si ti, Gospode? A on reče: Ja sam Isus kojega ti goniš.
16. Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se za to javih da te postavim za služitelja i svjedoka ovome što si vidio i što ću ti pokazati,
17. Izbavljajući te od naroda judejskoga i od neznabožaca u koje te ja šaljem,
18. Da im otvoriš oči da se od tame obrate svjetlosti i od vlasti satanine Bogu, da vjerom u mene prime oprostjenje grijeha i udio sa osvećenima.
19. Zato, care Agripa, ja ne bijah nepokoran nebeskom viđenju;
20. Nego najprije onima u Damasku i u Jerusalimu, zatim po svojoj zemlji judejskoj i neznabošcima propovijedah da se pokaju i da se obrate Bogu čineći djela dostojna pokajanja.
21. Zato me Judejci uhvatiše u hramu i htjedoše da me rastrgnu.
22. Ali dobivši pomoć od Boga stojim do samoga ovoga dana i svjedočim malom i velikom, ne kazujući ništa osim ono što su Proroci i Mojsej kazali da će biti:
23. Da će Hristos postradati, i da će biti prvi iz vaskrsenja mrtvih, i da će javiti svjetlost narodu judejskome i neznabošcima.
24. A kada on sebe ovako pravdaše, reče Fest snažnim glasom: Luduješ Pavle! Mnoge te knjige izvode iz pameti.

25. A on reče: Ne ludujem, moćni Feste, nego kazujem riječi istine i razuma.
26. Jer za ovo zna car, kojemu i govorim slobodno; jer ne vjerujem da mu je što od ovoga nepoznato, jer se ovo nije dogodilo u nekom uglu.
27. Vjeruješ li, care Agripa, Prorocima? Znam da vjeruješ.
28. A Agripa reče Pavlu: Još malo pa ćeš me nagovoriti da postanem hrišćanin.
29. A Pavle reče: Molio bih Boga i za malo i za mnogo da bi ne samo ti nego i svi koji me slušaju danas bili takvi kao i ja što sam, osim ovih okova.
30. I kad on ovo reče, ustade car i upravnik i Vernikija i koji sjedahu s njima,
31. I udaljivši se razgovarahu među sobom, govoreći: Ovaj čovjek nije učinio ništa što zaslužuje smrt ili okove.
32. A Agripa reče Festu: Ovaj čovjek mogaše biti pušten da se nije pozvao na ćesara. (I tako riješi upravnik da ga pošalje ćesaru).

27 Pavla kao sužnja sprovode u Rim. Brodolom i izbavljenje na Malti.

1. I kako bi odlučeno da otplovimo u Italiju, predadoše i Pavla i neke druge sužnje kapetanu ćesareve čete, po imenu Julije.
2. A kad uđosmo u lađu adramitsku s namjerom da plovimo u azijska mjesta, otisnusmo se; s nama bješe Aristarh, Makedonac iz Soluna.
3. Drugi dan pristadosmo u Sidon. A Julije čovjekoljubivo postupajući prema Pavlu dopusti mu da odlazi prijateljima da bi se starali o njemu.
4. I odande krenuvši plovismo ispod Kipra, pošto vjetrovi bijahu suprotni.
5. I preplovivši pučinu kilikijsku i pamfilijsku, dođosmo u Miru Likijsku.
6. I ondje našavši kapetan lađu aleksandrijsku koja plovi u Italiju, ukrca nas u nju.
7. Plovivši pak mnogo dana sporo, i jedva došavši prema Knidu, jer nam vjetar ne dadijaše, doplovismo pod Krit kod Salmone.
8. I s mukom ploveći pored obale prispjesmo u neko mjesto koje se zove Dobra pristaništa, blizu kojega bješe grad Laseja.
9. Pa kako prođe dosta vremena i već plovljenje ne bješe bez opasnosti, jer i post već bješe prošao, savjetovaše Pavle

10. Govoreći im: Ljudi, vidim da će plovljenje biti s mukom i velikom štetom, ne samo za tovar i lađu, nego i za živote naše.
11. Ali kapetan više vjerova kormilaru i vlasniku lađe, negoli Pavlovim riječima.
12. A pošto pristanište ne bješe zgodno za zimovnik, savjetovahu mnogi da se odvezu odande, ne bi li kako mogli doći do Finika, da zimuju u tom pristaništu kritskom koje gleda prema jugozapadu i sjeverozapadu.
13. I kad dunu jug, mišljahu da im se želja ispuni, pa podignuvši kotvu plovljahu pokraj Krita.
14. Ali ne zadugo po tom dunu nasuprot njemu buran vjetar koji se zove sjeveroistočnjak.
15. I kad zahvati lađu i ona se ne mogaše vjetru protiviti. prepustismo se valovima da nas nose.
16. A kad prođosmo mimo jednog ostrva koje se zove Klauda, jedva mogosmo uzdržati čamac,
17. Koji izvukavši, upotrijebiše pomoćna sredstva i podvezaše lađu, pa bojeći se da ne udare na sprud, spustiše jedra i tako dalje plovljahu.
18. A kad nam veoma dosađivaše bura, sutradan izbacivahu toware.
19. I trećeg dana svojim rukama izbacismo alat lađarski.
20. A kad se ni sunce ni zvijezde za mnogo dana ne pojaviše, i bura ne mala navali, bijaše najzad izgubljena svaka nada da ćemo se spasti.
21. Pošto se dugo nije jelo, to Pavle stade među njih i reče: Trebaše, dakle, o ljudi, poslušati mene, i ne otiskivati se od Krita, pa izbegnuti ovu muku i štetu.
22. I evo sada vam savjetujem da budete raspoloženi, jer ni jedna duša od vas neće propasti, osim lađe.
23. Jer ove noći stade preda me anđeo Boga čiji jesam i kome služim,
24. Govoreći: Ne boj se, Pavle! Ti moraš izići pred cesara; i evo, Bog ti je darovao sve koji plove sa tobom.
25. Zato, ljudi, budite raspoloženi, jer vjerujem Bogu da će tako biti kao što mi bi rečeno.
26. Mi ćemo, dakle, biti izbačeni na neko ostrvo.
27. A kad bi četrnaesta noć i mi plovljasmo po Adriji, oko ponoći pomisliše lađari da se približavaju nekoj zemlji.

28. I izmjerivši dubinu nađoše dvadeset hvati. I malo prošavši, opet izmjeriše i nađoše petnaest hvati.
29. Onda bojeći se da kako ne udare na podvodne stijene, baciše sa krme četiri kotve, pa se moljahu da svane dan.
30. A kad lađari gledahu da pobjegnu sa lađe, i spustiše čamac u more izgovarajući se kao da hoće sa pramca da spuste kotve,
31. Reče Pavle kapetanu i vojnicima: Ako ovi ne ostanu na lađi, vi se ne možete spasti.
32. Tada vojnici odrezaše konope na čamcu i pustiše ga te pade.
33. A još prije svitanja dana, moljaše Pavle sve da jedu govoreći: Danas je četrnaesti dan kako čekate, i bez jela provodite, ništa ne okusivši.
34. Zato vas molim da uzmete hrane, jer je to za vaše spasenje. A ni jednome od vas neće pasti dlaka s glave.
35. I rekavši ovo, uze hljeb, i zablagodari Bogu pred svima i prelomivši, stade jesti.
36. Onda se svi oraspoložiše, pa i sami uzeše hranu.
37. A u lađi bijaše nas duša svega dvjesta sedamdeset i šest.
38. Pošto se pak nasitiše jela, olakšaše lađu izbacivši pšenicu u more.
39. A kad nastade dan, ne prepoznaše zemlju, ali ugledaše neki zaliv sa pjeskovitom obalom, na koju riješiše, ako bude moguće, da izvuku lađu.
40. I odvezavši kotve pustiše u more, i odriješiše ujedno i užad na krmama, pa raširivši malo jedro prema vjetru upraviše obali.
41. A kada naiđoše na morski sprud, nasukaše lađu; i pramac se zari i ostade nepomičan, a krma se razbijaše od sile talasa.
42. Vojnici se tada dogovoriše da pobiju sužnje, da koji ne ispliva i ne utekne.
43. Ali kapetan želeći sačuvati Pavla, spreči njihovu namjeru i zapovjedi onima koji mogu plivati da prvi iskoče i iziđu na zemlju,
44. A ostali, jedni na daskama, a drugi na nečem od lađe. I tako svi iziđoše živi na zemlju.

28 Boravak na ostrvu Malti. Čudo sa zmijom. Dolazak Pavlov u Rim i propovijed.

1. I kad se izbaviše s lađe koji bijahu s Pavlom, tada saznadoše da se ostrvo zove Malta.

2. A mještani nam ukazivahu ne malo čovjekoljublje, jer naloživši vatru sve nas primiše zbog kiše koja padaše i zbog zime.
3. I kada Pavle skupi gomilu granja i naloži na vatru, izađe zmija od vrućine i ujede ga za ruku.
4. A kada vidješe mještani zmiju gdje visi o ruci njegovoj, govorahu jedan drugome: Svakako je ovaj čovjek ubica, jer ga izbavljenog od mora Pravda ne ostavi da živi.
5. A on otrese zmiju u vatru, i ne pretrpje nikakvo zlo.
6. A oni očekivahu da će on oteći ili odjednom pasti mrtav. No kad zadugo čekaše, i vidješe da mu ništa zlo ne bi, promijeniše se i govorahu da je on bog.
7. Oko mjesta pak onoga bijahu imanja poglavara od ostrva, po imenu Publija, koji nas primi i ljubazno ugosti tri dana.
8. A dogodi se da otac Publijev imaše groznicu i srdobolju i ležaše. Njemu Pavle uđe, pa pomolivši se Bogu i položivši ruke na njega, iscijeli ga.
9. Kada se pak to dogodi, i drugi na ostrvu koji bijahu bolesni dolažahu, i iscjeljivahu se.
10. I oni nam ukazivahu velike počasti, a kad pođosmo spremiše što nam je bilo potrebno.
11. A poslije tri mjeseca odvezosmo se na lađi aleksandrijskoj, koja je bila prezimila na ostrvu, i imaše oznaku Dioskura.
12. I doplovivši u Sirakusu ostasmo ondje tri dana.
13. A odande obilazno prispjesmo u Riginju; i posle jednoga dana, kada dunu jugo dođosmo drugi dan u Potiole.
14. Ondje nađemo braću i oni nas zamole te ostanemo kod njih sedam dana, i tako dođosmo u Rim.
15. I tamošnja braća, načuvši za nas, iziđoše nam u susret do Apijeve trga i Tri krčme. I kad ih vidje Pavle, zablagodari Bogu i ohrabri se.
16. A kad dođosmo u Rim, kapetan predade sužnje vojvodi. Ali Pavlu se dopusti da živi zasebno s vojnikom koji ga čuvaše.
17. Poslije pak tri dana sazva Pavle prvake judejske. I kad se oni skupiše, govoraše im: Ljudi braćo, ja ništa ne učinih protiv naroda ili običaja otačkih, a predan sam iz Jerusalima kao sužanj u ruke Rimljanima.
18. Oni pak ispitavši me, htjedoše da me puste, jer se ne nađe na meni ni jedna smrtna krivica.

19. Ali kad se Judejci usprotiviše, bio sam prinuđen da se pozovem na ćesara, ne kao da bih imao svoj narod za nešto optužiti.
20. Iz toga razloga zatražih da vas vidim i porazgovaram; jer zbog nade Izrailjeve okovan sam u ove lance.
21. A oni mu rekoše: Mi niti primismo pisma za tebe iz Judeje, niti dođe ko od braće da javi ili kaže nešto zlo o tebi.
22. Uostalom, želimo da čujemo od tebe šta misliš; jer nam je poznato za ovu jeres da se svuda govori protiv nje.
23. I odredivši mu dan, dođoše mnogi kod njega u stan; njima je izlagao svjedoćeci o Carstvu Božijem od jutra do mraka i uvjeravajući ih o Isusu iz Zakona Mojsejeva i iz Proroka.
24. I jedni vjerovahu onome što on govoraše, a drugi ne vjerovahu.
25. A budući nesaglasni među sobom, počeše da se razilaze, dok Pavle reče jednu riječ: Dobro je kazao Duh Sveti preko proroka Isaije ocima našim,
26. Govoreći: Idi narodu ovome i reci: Ušima ćete čuti i nećete razumjeti, i očima ćete gledati i nećete vidjeti.
27. Jer je otvrdnulo srce ovoga naroda, i ušima teško čuju, i očima svojim zažmuriše da kako očima ne vide, i ušima ne čuju, i srcem ne razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim.
28. Neka vam je, dakle, na znanje da se neznabošćima posla ovo spasenje Božije; oni će i čuti.
29. I kad on ovo reče, otidoše Judejci prepirući se mnogo među sobom.
30. A Pavle ostade pune dvije godine u svome iznajmljenom stanu, i primaše sve koji mu dolažahu,
31. Propovijedajući Carstvo Božije, i ućeci o Gospodu Isusu Hristu sa svakom smjelošću i neometano.

Novi Zavjet

POSLANICE

POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA RIMLJANIMA

1 Uvod. Jevanđelje o Hristu je sila Božija na spasenje svakome koji vjeruje. O istini, slavi i pravdi Božijoj i o gnjevu na bezbožnost.

1. Pavle, sluga Isusa Hrista, pozvani apostol, izabran za jevanđelje Božije,
2. Koje Bog naprijed obeća preko proroka svojih u Svetim Pismima,
3. O Sinu svojem, koji je po tijelu rođen od sjemena Davidova,
4. Isusu Hristu Gospodu našem, koji je objavljen u sili po Duhu Svetome za Sina Božijega vaskrsenjem iz mrtvih,
5. Kroz kojega primismo blagodat i apostolstvo, da radi Imena njegovog privedemo u poslušnost vjere sve neznabošce,
6. Među kojima ste i vi pozvanici Isusa Hrista,
7. Svima koji su u Rimu ljubljenima od Boga, pozvanima svetima, blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
8. Prvo, dakle, zahvaljujem Bogu svojem kroz Isusa Hrista za sve vas što se o vjeri vašoj govori po svemu svijetu.
9. Jer mi je svjedok Bog, kojemu služim duhom svojim u jevanđelju Sina njegova, da vas se sjećam bez prestanka,
10. Moleći se svagda Bogu u molitvama svojim da bi mi nekada voljom Božijom uspjelo da dođem k vama;
11. Jer žarko želim da vas vidim, da vam predam neki duhovni dar za vaše utvrđenje.
12. To jest, da se tu sa vama utješim zajedničkom vjerom, i vašom i mojom.
13. Ali vam neću zatajiti, braćo, da sam mnogo puta namjeravao da vam dođem, da i među vama imam neki plod kao i među ostalim neznabošcima, pa bih dosad spriječen.
14. Dužan sam i Jelinima i Varvarima, i mudrima i nerazumnima.
15. Otuda moja želja da i vama koji ste u Rimu propovijedam jevanđelje.
16. Jer se ne stidim jevanđelja Hristova, jer je ono sila Božija na spasenje svakome koji vjeruje, a najprije Judejcu i Jelinu.

17. Jer se u njemu otkriva pravda Božija iz vjere u vjeru, kao što je napisano: A pravednik će od vjere živjeti.
18. Jer se otkriva gnjev Božiji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi.
19. Jer što se može doznati za Boga poznato je njima, jer im je Bog objavio.
20. Jer što je na Njemu nevidljivo, od postanja svijeta umom se na stvorenjima jasno vidi, njegova vječna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.
21. Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga, niti mu zahvališe, nego zaludješe u svojim umovanjima, i potamnje nerazumno srce njihovo;
22. Govoreći da su mudri, poludješe,
23. I zamijeniše slavu besmrtnoga Boga podobijem smrtnoga čovjeka i ptica i četvoronožnih životinja i gmizavaca.
24. Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u nečistotu, da se beščaste tjelesa njihova među njima samima;
25. Koji zamijeniše istinu Božiju lažju, i više poštovaše i poslužiše stvari nego Tvorcu, koji je blagosloven u vijekove. Amin.
26. Zato ih predade Bog u sramne strasti. Jer i žene njihove pretvoriše prirodno upotrebljavanje u protivprirodno,
27. A isto tako i muškarci ostavivši prirodno upotrebljavanje žena, raspališe se željom svojom jedan na drugoga, muškarci sa muškarcima čineći sram, primajući na sebi odgovarajuću platu za svoju zabludu.
28. I kako ne mariše da poznaju Boga, predade ih Bog u pokvaren um da čine što je neprilično,
29. Njih koji su ispunjeni svake nepravde, bluda, zloće, lakomstva, nevaljalstva, puni zavisti, ubistva, svađe, lukavstva, zloćudnosti:
30. Došaptači, opadači, bogomrsci, nasilnici, gordeljivci, hvalisavci, izmišljači zala, nepokorni roditeljima,
31. Nerazumni, nevjere, neosjetljivi, nepomirljivi, nemilostivi.
32. Oni, poznavši pravdu Božiju, da koji to čine zaslužuju smrt, ne samo da čine to, nego i odobravaju onima koji to čine.

2 O sudu Božijem; o Judejcima i Jelinima; o prirodnom zakonu i obrezanju.

1. Zato nemaš izgovora, o čovječe, koji god sudiš, jer u čemu sudiš drugome, sebe osuđuješ; jer ti koji sudiš činiš to isto.
2. A znamo da je sud Božiji istinit nad onima koji to čine.
3. A pomišljaš li to, o čovječe, koji sudiš onima koji to čine, a činiš isto, da ćeš ti izbjeći sud Božiji?
4. Ili prezireš bogatstvo njegove dobrote i krotosti i dugotrpljenja, ne znajući da te dobrota Božija na pokajanje vodi?
5. Nego svojom upornošću i nepokajanim srcem sabiraš sebi gnjev za dan gnjeva i otkrivanja pravednoga suda Boga,
6. Koji će dati svakome po djelima njegovim:
7. Život vječni onima koji istrajnošću u dobrim djelima traže slavu i čast i besmrtnost;
8. A jarost i gnjev onima koji se uporno protive istini a pokoravaju nepravdi.
9. Nevolja i tuga na svaku dušu čovjeka koji čini zlo, a najprije Judejca i Jelina;
10. A slava i čast i mir svakome koji čini dobro, a najprije Judejcu i Jelinu;
11. Jer Bog ne gleda ko je ko.
12. Jer koji bez zakona sagriješiš, bez zakona će i izginuti; a koji pod zakonom sagriješiš, po zakonu će se osuditi.
13. Jer nisu pravedni pred Bogom oni koji slušaju zakon, nego će se opravdati oni koji ispunjavaju zakon.
14. Jer kad neznabošci nemajući zakona čine od prirode što je po zakonu, oni nemajući zakon sami su sebi zakon;
15. Oni dokazuju da je u srcima njihovim napisano ono što je po zakonu, pošto svjedoči savjest njihova, i pošto se misli njihove među sobom optužuju ili opravdavaju,
16. Na dan kada Bog uzasudi tajne ljudske po jevanđelju mojemu kroz Isusa Hrista.
17. Gle, ti se zoveš Judejac i oslanjaš se na zakon, i hvališ se Bogom,
18. I znaš volju (njegovu), i umiješ da razlikuješ šta je dobro, naučen od zakona;
19. I smatraš da si vođ slijepima, svjetlost onima koji su u mraku,

20. Vaspitač nerazumnima, učitelj djeci, koji ima oličenje znanja i istine u zakonu.
21. Zar ti, dakle, koji učiš druge, sebe ne učiš?
22. Ti koji propovijedaš da se ne krade, kradeš? Koji govoriš da se ne čini preljuba, činiš preljubu? Ti koji se gadiš na idole, kradeš svetinju?
23. Zar ti koji se hvališ zakonom, prestupanjem zakona vrijeđaš Boga?
24. Jer se ime Božije zbog vas huli među neznabošcima, kao što je napisano.
25. Jer obrezanje koristi, ako zakon ispunjavaš; ako li si prijestupnik zakona, obrezanje je tvoje neobrezanje postalo.
26. Ako, dakle, neobrezani čuva zapovijesti zakona, zar se neće njegovo neobrezanje računati za obrezanje?
27. I onaj koji je po prirodi neobrezan, a ispunjava zakon, osudiće tebe koji si pored Pisma i obrezanja prestupnik zakona.
28. Jer nije ono Judejac što je spolja, niti je ono obrezanje što je spolja, na tijelu,
29. Nego je ono Judejac koji je to iznutra, i obrezanje je obrezanje srca duhom a ne slovom; takvome je pohvala ne od ljudi nego od Boga.

3 O Božijoj pravednosti. Svi su ljudi grješnici; opravdaće se ne djelima Zakona nego vjerom u Hristu.

1. Kakvo je, dakle, preimućstvo Judejca, ili kakva je korist obrezanja?
2. Mnogo u svakom pogledu. Prvo, što su im povjerene riječi Božije.
3. Jer šta ako neki ne vjerovaše? Zar će njihovo nevjerovanje vjeru Božiju ukinuti?
4. Nikako! Nego, neka je Bog istinit, a čovjek je svaki laža, kao što je napisano: Da se opravdaš u riječima svojim i da pobijediš kada ti sude.
5. Ako li naša nepravda objavljuje Božiju pravednost, šta ćemo reći? Zar je Bog nepravedan kada pokazuje gnjev? Kao čovjek govorim.
6. Nikako! Jer kako bi onda Bog mogao suditi svijetu?
7. Jer ako se istina Božija kroz moju laž pokaza obilno na slavu Njegovu, zašto još i ja kao grješnik da budem osuđen?
8. I zar ćemo, kao što nas grde i kao što kažu neki da mi govorimo, činiti zlo da dođe dobro? Njihova je osuda pravedna.

9. Šta, dakle? Imamo li prednost? Nikako! Jer prethodno dokazasmo da su i Judejci i Jelini svi pod grijehom.
10. Kao što je napisano: Nema nijednog pravednog,
11. Nema onoga koji razumije, nema onoga koji traži Boga.
12. Svi zastraniše i zajedno nevaljali postaše: nema ga koji čini dobro, nema baš nijednoga.
13. Njihovo je grlo grob otvoren, jezicima svojim varahu, otrov je aspidin pod usnama njihovim.
14. Usta su im puna kletve i gorčine.
15. Noge su im brze da proljevaju krv.
16. Pustoš i bijeda je na putevima njihovim;
17. I puta mirnog ne poznaše.
18. Nema straha Božijega pred očima njihovim.
19. A znamo da ono što zakon govori, govori onima koji su u zakonu, da se svaka usta zatvore, i sav svijet da bude kriv Bogu;
20. Jer djelima zakona ni jedno tijelo neće se opravdati pred njim; jer kroz zakon dolazi poznanje grijeha.
21. A sada se bez zakona javila pravda Božija, posvjedočena od Zakona i Proroka:
22. I to pravda Božija kroz vjeru u Isusa Hrista za sve i na sve koji vjeruju, jer nema razlike.
23. Jer svi sagriješiše i lišeni su slave Božije,
24. A opravdavaju se darom, blagodaću njegovom, kroz iskupljenje koje je u Hristu Isusu,
25. Kojega odredi Bog da bude krvlju svojom žrtva pomirenja kroz vjeru, da pokaže pravdu svoju oproštenjem pređašnjih grijeha,
26. U dugotrpljenju Božijem, da se pokaže pravda njegova u sadašnje vrijeme, da je On pravedan i da opravdava onoga koji je od vjere Isusove.
27. Gdje je, dakle, hvalisanje? Isključeno je. Kakvim zakonom? Da li zakonom djela? Ne, nego zakonom vjere.
28. Mislimo, dakle, da će se čovjek opravdati vjerom bez djela zakona.
29. Ili je Bog samo Judejaca, a ne i neznabožaca? Da, i neznabožaca.

30. Jer jedan je Bog, koji će opravdati obrezanje iz vjere i neobrezanje vjerom.

31. Ukidamo li, dakle, zakon vjerom? Nikako! Nego zakon utvrđujemo.

4 Opravdanje Avraama vjerom. Hristos je opravdanje naše.

1. Šta ćemo, dakle, reći za Avraama, oca našega, da je postigao po tijelu?

2. Jer ako se Avraam djelima opravda, ima hvalu, ali ne pred Bogom.

3. Jer šta kaže Pismo? I vjerova Avraam Bogu i to mu se uračuna u pravednost.

4. A onome koji radi, ne računa se plata po milosti nego po dugu;

5. Onome pak koji ne radi, a vjeruje u Onoga koji opravdava grješnika, računa se vjera njegova u pravednost.

6. Kao što i David govori da je blažen onaj čovjek kome Bog uračunava pravednost bez djela:

7. Blaženi su oni kojima se oprostite bezakonja i kojima se pokriše grijesi.

8. Blažen je čovjek kome Gospod ne uračuna grijeh.

9. Ovo blaženstvo, dakle, da li se odnosi na obrezanje ili i na neobrezanje? Jer govorimo da se Avraamu uračuna vjera u pravednost.

10. Kako mu se, dakle, uračuna? Kad je bio u obrezanju ili neobrezanju? Ne u obrezanju, nego u neobrezanju.

11. I primi znak obrezanja, pečat pravednosti vjere koju imaše u neobrezanju, da bi on bio otac sviju koji vjeruju u neobrezanju, da se i njima uračuna u pravednost;

12. I da bi bio otac obrezanja ne samo onima koji su od obrezanja, nego i onima koji hode po stopama vjere oca našega Avraama koju imaše u neobrezanju.

13. Jer obećanje Avraamu ili sjemenu njegovu da on bude nasljednik svijeta ne bi zakonom nego pravednošću vjere.

14. Jer ako su nasljednici oni koji su od zakona, uzaludna je vjera i propade obećanje.

15. Jer zakon stvara gnjev; a gdje nema zakona nema ni prijestupa.

16. Zato je od vjere, da bude po blagodati, da obećanje bude sigurno svemu potomstvu, ne samo onome koje je od zakona, nego koje je od vjere Avraama, koji je otac svima nama.

17. Kao što je napisano: Jer sam te postavio za oca mnogim narodima pred Bogom kome povjerova, koji oživljuje mrtve i zove nepostojeće kao postojeće.

18. Kad nije bilo nikakve nade on s nadom povjerova da će biti otac mnogim narodima, kao što je rečeno: Tako će biti tvoje potomstvo.
19. I ne oslabivši vjerom ne pomisli na svoje već umrtvljeno tijelo, a bješe mu negdje oko sto godina, ni na umrtvljenost Sarine materice.
20. I u obećanje Božije ne posumnja s nevjerovanjem, nego ojača u vjeri i dade slavu Bogu,
21. I bješe potpuno uvjeren da ono što Bog obeća, kadar je i učiniti.
22. Zato mu se i uračuna u pravednost.
23. A ne bi pisano samo za njega da mu je uračunato,
24. Nego i za nas kojima će se uračunati, koji vjerujemo u Onoga koji vaskrse Isusa Hrista Gospoda našega iz mrtvih,
25. Koji bi predan za grijehе naše i ustade za opravdanje naše.

5 Hristos umrije za naše opravdanje i pomirenje sa Bogom. Grijeh i smrt došli su kroz Adama, pravednost i život kroz Hrista.

1. Opravdavši se, dakle, vjerom, imamo mir u Bogu kroz Gospoda našeg Isusa Hrista,
2. Kroz kojega i pristupismo vjerom u ovu blagodat u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem slave Božije.
3. I ne samo to, nego se i hvalimo u nevoljama, znajući da nevolja gradi trpljenje,
4. A trpljenje iskustvo, a iskustvo nadu;
5. A nada ne postiđuje, jer se ljubav Božija izlila u srca naša Duhom Svetim koji je dat nama.
6. Jer Hristos, još dok bjesmo nemoćni, umrije u određeno vrijeme za bezbožnike.
7. Jer jedva će ko umrijeti za pravednika; a za dobroga možda bi se ko i usudio da umre.
8. Ali Bog pokazuje svoju ljubav prema nama, jer još dok bijasmo grješnici, Hristos umrije za nas.
9. Mnogo ćemo, dakle, prije biti kroz njega spaseni od gnjeva sada kada smo opravdani krvlju njegovom.
10. Jer kada smo se kao neprijatelji pomirili sa Bogom kroz smrt Sina njegova, mnogo ćemo se prije, već pomireni, spasti životom njegovim.

11. A ne samo to, nego se i hvalimo Bogom kroz Gospoda našega Isusa Hrista, kroz kojega sada primismo pomirenje.
12. Zato kao što kroz jednoga čovjeka uđe u svijet grijeh, i kroz grijeh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, pošto svi sagriješiše.
13. Jer grijeh bješe na svijetu do zakona, ali se grijeh ne računa kada nema zakona.
14. Ali smrt carova od Adama do Mojsija i nad onima koji ne sagriješiše sličnim prijestupom kao Adam, koji je slika Onoga koji će doći.
15. Ali blagodatni dar nije tako kao prijestup, jer ako prijestupom jednoga pomriješe mnogi, mnogo se više blagodat Božija i dar u blagodati jednoga čovjeka Isusa Hrista izobilno izli na mnoge.
16. I ne bi sa darom onako kao što bi sa prijestupom kroz jednoga; jer sud zbog jednoga bi osuda, a blagodatni dar bi opravdanje od mnogih prijestupa.
17. Jer ako se prijestupom jednoga zacari smrt kroz jednoga, tim prije će oni koji primaju izobilje blagodati i dar pravednosti u životu carovati kroz jednoga Isusa Hrista.
18. Tako, dakle, kao što jednim prijestupom dođe osuda na sve ljude, tako i jednim opravdanjem dođe na sve ljude opravdanje života.
19. Jer kao što kroz neposlušnost jednoga čovjeka postaje mnogi grješni, tako će i kroz poslušnost jednoga postati mnogi pravedni.
20. A zakon uz to dođe da se umnoži prijestup: a gdje se umnoži grijeh ondje se još većma umnoži blagodat,
21. Da bi, kao što carova grijeh u smrti, tako i blagodat carovala pravednošću za život vječni kroz Isusa Hrista, Gospoda našega.

6 Krštenje kao pogrebenje u smrt Hristovu i savaskrsavanje sa Njim u novi život.

1. Šta ćemo, dakle, reći? Hoćemo li ostati u grijehu da se blagodat umnoži? Nikako!
2. Mi koji umriješmo grijehu, kako ćemo još živjeti u njemu?
3. Ili zar ne znate da svi koji se krstimo u Hrista Isusa, u smrt njegovu se krstismo?
4. Tako se s njim pogrebosmo kroz krštenje u smrt, da bi, kao što Hristos ustade iz mrtvih slavom Očevom, tako i mi hodili u novom životu.
5. Jer ako postadosmo sjedinjeni sa oblikom smrti njegove, onda ćemo i sa vaskrsenjem,

6. Znajući ovo, da se stari naš čovjek razape sa Njime, da bi se uništilo tijelo grješovno, da više ne robujemo grijehu.
7. Jer ko umrije oslobodi se od grijeha.
8. Ako li umrijesmo sa Hristom, vjerujemo da ćemo i živjeti sa njime,
9. Znajući da Hristos ustavši iz mrtvih, više ne umire; smrt više ne vlada njime.
10. Jer što je umro, grijehu je umro jednom za svagda; a što živi, Bogu živi.
11. Tako i vi smatrajte sebe da ste mrtvi grijehu, a živi Bogu u Hristu Isusu, Gospodu našem.
12. Da ne caruje, dakle, grijeh u vašemu smrtnom tijelu, da ga slušate u pohotama njegovim;
13. Niti dajite udove svoje grijehu za oružje nepravde; nego predajte sebe Bogu, kao oživljeni iz mrtvih, i udove svoje Bogu za oružje pravde.
14. Jer grijeh neće vama ovladati, pošto niste pod zakonom nego pod blagodaću.
15. Šta dakle? Hoćemo li griješiti kad nismo pod zakonom nego pod blagodaću? Nikako!
16. Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušnost, sluge ste onoga koga slušate: ili grijeha za smrt, ili poslušnosti za pravednost.
17. Ali Bogu hvala što bijaste sluge grijehu pa poslušaste od srca pravilo nauke kojoj se predadoste;
18. Oslobodivši se pak grijeha, postadoste sluge pravednosti.
19. Kao čovjek govorim zbog nemoći vašega tijela. Jer kao što davaste ude svoje da robuju nečistoti i bezakonju za bezakonje, tako sada dajte ude svoje da služe pravdi za osvećenje.
20. Jer kada bijaste robovi grijeha, slobodni bijaste od pravednosti.
21. Kakav, dakle, plod imadoste tada od onoga čega se sada stidite? Jer je kraj onoga smrt.
22. A sad, oslobodivši se od grijeha i postavši sluge Božije, imate plod svoj na osvećenje, a kraj život vječni.
23. Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božiji je život vječni u Hristu Isusu, Gospodu našem.

7 Oslobođenje od Zakona i služenje Hristu. Borba između zakona i grijeha u starom čovjeku.

1. Ili ne znate, braćo, jer govorim onima koji znaju zakon, da zakon vlada nad čovjekom samo dokle on živi?
2. Jer je udata žena vezana zakonom za živog muža; ako li muž umre, razriješi se od zakona muževljeva.
3. Zato, dakle, dok joj je muž živ biće preljubnica ako pođe za drugoga muža; ako li joj umre muž, slobodna je od zakona da ne bude preljubnica, ako pođe za drugoga muža.
4. Tako, braćo moja, i vi umrijeste zakonu tijelom Hristovim, da pripadnete drugome, Onome koji ustade iz mrtvih, da plod donesemo Bogu.
5. Jer kad bijasmo u tijelu, strasti grjehovne kroz zakon dještovahu u našim udima da se smrti plod donosi.
6. A sad se oslobodismo od zakona umrijeviši onome što nas držaše, da služimo (Bogu) u novome duhu a ne po starome slovu.
7. Šta ćemo, dakle, reći? Da je zakon grijeh? Nikako! Nego ja grijeha ne poznah osim kroz zakon; jer ni za želju ne bih znao da zakon ne kaza: Ne poželi!
8. A grijeh uzevši povod kroz zapovijest izazva u meni svaku želju; jer je grijeh bez zakona mrtav.
9. A ja življah nekad bez zakona; a kada dođe zapovijest, grijeh oživlje,
10. A ja umrijeh, i nađe se da mi zapovijest data za život, bi na smrt.
11. Jer grijeh uzevši povod kroz zapovijest prevari me i ubi me njome.
12. Tako, dakle, zakon je svet, i zapovijest je sveta i pravedna i dobra.
13. Zar mi, dakle, dobro donese smrt? Nikako! Nego grijeh, da se pokaže kao grijeh, pričinu mi smrt kroz dobro, da bude grijeh do krajnosti grješan kroz zapovijest.
14. Jer znamo da je zakon duhovan, a ja sam tjelesan, rođen u ropstvo grijehu.
15. Jer ne znam šta činim, jer ne činim ono što hoću, nego što mrzim to činim.
16. Ako li činim ono što neću, priznajem da je zakon dobar.
17. Tada to ne činim više ja, nego grijeh koji živi u meni.

18. Jer znam da dobro ne živi u meni, to jest, u tijelu mojemu; jer htjeti imam u sebi, ali učiniti dobro ne nalazim.
19. Jer dobro, što hoću, ne činim, nego zlo, što neću, ono činim.
20. A kad činim ono što neću, već ne činim to ja, nego grijeh koji živi u meni.
21. Nalazim, dakle, zakon: kada hoću dobro da činim, zlo mi je prisutno.
22. Jer se radujem zakonu Božijemu po unutarnjem čovjeku;
23. Ali vidim drugi zakon u udima svojim koji se bori protiv zakona uma mojega, i porobljava me zakonom grijeha koji je u udima mojim.
24. Ja jadni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove?
25. Blagodarim Bogu kroz Isusa Hrista Gospoda našega. Tako, dakle, ja sam umom služim zakonu Božijemu, a tijelom zakonu grijeha.

8 Vjerujući, oslobođeni u Hristu od zakona grijeha, žive Duhom Svetim kao sinovi Božiji. Sastradavanje sve stvari. Ljubav Božija u Hristu.

1. Nikakve, dakle, sad osude nema onima koji u Hristu Isusu ne žive po tijelu nego po Duhu.
2. Jer zakon Duha života u Hristu Isusu oslobodi me od zakona grijeha i smrti.
3. Jer što zakonu bješe nemoguće, pošto bješe oslabljen tijelom, Bog poslavši Sina svoga u obličju tijela grjehovnoga i zbog grijeha, osudi grijeh u tijelu,
4. Da se pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu.
5. Jer koji su po tijelu tjelesno misle, a koji su po Duhu duhovno.
6. Jer je tjelesno mudrovanje smrt, a duhovno mudrovanje život i mir.
7. Jer je tjelesno mudrovanje neprijateljstvo Bogu, pošto se ne pokorava zakonu Božijem, niti pak može.
8. A koji su po tijelu ne mogu ugoditi Bogu.
9. A vi niste po tijelu nego po Duhu, pošto Duh Božiji živi u vama. Ako pak neko nema Duha Hristova, on nije njegov.
10. A ako je Hristos u vama, onda je tijelo mrtvo za grijeh, a Duh je život za pravednost.

11. Ako li živi u vama Duh Onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tjelesa Duhom svojim koji živi u vama.
12. Tako, dakle, braćo, nismo dužni tijelu da po tijelu živimo;
13. Jer ako živite po tijelu, pomrijećete; ako li Duhom djela tjelesna umrtvljujete, živjećete.
14. Jer koje vodi Duh Božiji oni su sinovi Božiji.
15. Jer ne primiste duha ropstva, da se opet bojite; nego primiste Duha usinovljenja, kojim vičemo: Ava, Oče!
16. Ovaj Duh svjedoči našem duhu da smo djeca Božija.
17. A kad smo djeca, i nasljednici smo: nasljednici, dakle, Božiji a sunasljednici Hristovi; pošto s njim stradamo da se s njim i proslavimo.
18. Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nisu ništa prema slavi koja će nam se otkriti.
19. Jer žarkim iščekivanjem tvorevina očekuje da se jave sinovi Božiji.
20. Jer se tvar pokori taštini, ne od svoje volje, nego zbog onoga koji je pokori, sa nadom
21. Da će se i sama tvar osloboditi od robovanja propadljivosti na slobodu slave djece Božije.
22. Jer znamo da sva tvar zajedno uzdiše i tuguje do sada.
23. A ne samo ona, nego i mi koji prve darove Duha imamo, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući usinovljenje, izbavljenje tijela našega.
24. Jer se nadom spasosmo. A nada koja se vidi nije nada. Jer kad ko vidi nešto, kako i da se nada?
25. Ako li se nadamo onome što ne vidimo, čekamo sa strpljenjem.
26. A takođe nam i Duh pomaže u našim nemoćima: jer ne znamo šta ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh se moli za nas uzdisajima neizrecivim.
27. A Onaj što ispituje srca, zna šta je želja Duha, jer po volji Božijoj posreduje za svete.
28. A znamo da onima koji ljube Boga sve pomaže na dobro, njima koji su pozvani po namjeri:
29. Jer koje unaprijed pozna, unaprijed i odredi, da budu saobrazni liku Sina njegova, da on bude Prvorođeni među mnogom braćom.

30. A koje unaprijed odredi, one i prizva; a koje prizva one i opravda; a koje opravda one i proslavi.
31. Šta ćemo, dakle, reći na ovo? Ako je Bog s nama, ko će protiv nas?
32. On koji svoga Sina ne poštedje, nego ga predade za sve nas, kako da nam s njime i sve ne daruje?
33. Ko će optužiti izabrane Božije? Bog je onaj koji opravdava.
34. Ko će osuditi? Hristos je onaj koji umrije, pa još i vaskrse, koji je i s desne strane Bogu, koji i posreduje za nas.
35. Ko će nas rastaviti od ljubavi Hristove? Žalost ili tjeskoba, ili gonjenje, ili glad, ili golotinja, ili opasnost, ili mač?
36. Kao što je napisano: Radi tebe nas ubijaju vazdan, smatraju nas ovcama za klanje.
37. Ali u svemu ovome pobjeđujemo kroz Onoga koji nas je zavolio.
38. Jer sam uvjeren da nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnjost, ni budućnost,
39. Ni visina, ni dubina, niti ikakva druga tvar neće moći odvojiti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu Gospodu našem.

9 Ko su pravi Izrailjci; priziv neznabožaca u narod Božiji po milosti Božijoj.

1. Istinu govorim u Hristu, ne lažem, to mi svjedoči savjest moja Duhom Svetim,
2. Da mi je vrlo žao i srce me moje boli bez prestanka:
3. Jer bih želeo da ja sam budem odlučan od Hrista za braću svoju, srodnike moje po tijelu,
4. Koji su Izrailjci, čije je usinovljenje i slava i zavjeti i zakon i bogoslužjenje i obećanja,
5. Čiji su i oci, i od kojih je Hristos po tijelu, koji je nad svima Bog blagosloveni u vijekove. Amin.
6. Ali ne kao da je propala riječ Božija. Jer nisu svi Izrailjci koji su od Izrailja;
7. Niti su svi djeca koji su od sjemena Avraamovog, nego: U Isaku će ti se nazvati sjeme.
8. To jest, nisu ono djeca Božija što su po tijelu djeca, nego se djeca obećanja računaju u sjeme.

9. Jer je ovo riječ obećanja: U ovo vrijeme doći ću i u Sare će biti sin.
10. A ne samo ona, nego i Reveka koja začne od jednoga, od Isaka oca našega.
11. Jer dok još djeca ne bijahu rođena, ni učinila dobra ni zla, da ostane onako kako je Bog po izboru odredio,
12. Ne zbog djela, nego zbog Onoga koji priziva, reče joj se: Veći će služiti manjemu.
13. Kao što je napisano: Jakova zavoljeh, a Isava omrzoh.
14. Šta ćemo, dakle, reći: Zar ima nepravde kod Boga? Nikako!
15. Jer Mojseju veli: Pomilovaću koga pomilujem, i sažaliću se na koga se sažalim.
16. Tako, dakle, nije ni do onoga koji hoće, ni do onoga koji trči, nego do Boga koji miluje.
17. Jer Pismo govori Faraonu: Baš za to te podigoh da na tebi pokažem silu svoju, i da se razglasi ime moje po svojoj zemlji.
18. Tako, dakle, koga hoće pomiluje, a koga hoće otvrdoglavi.
19. Reći ćeš mi: Zašto onda ukorava? Jer ko se suprotstavio volji njegovoj?
20. A ko si ti, o čovječe, da se prepireš sa Bogom? Zar rukotvorina govori majstoru svome: zašto si me tako načinio?
21. Ili zar lončar nema vlasti nad glinom, da od iste smese načini jedan sud za čast, a drugi za sram?
22. A šta ako Bog, hoteći da pokaže gnjev svoj i da objavi moć svoju, podnese sa velikim strpljenjem sasude gnjeva, koji su spremljeni za propast,
23. Da bi objavio bogatstvo slave svoje na sasudima milosti, koje pripravi za slavu,
24. Nas koje i prizva, ne samo od Judejaca nego i od neznabožaca.
25. Kao što i govori kod Osije: Nazvaću narodom svojim narod koji nije moj, i nemilu milom;
26. I biće da na mjestu gdje im je bilo rečeno: Vi niste moj narod, tamo će se nazvati sinovi Boga živoga.
27. A Isaija viče za Izrailj: Ako bude broj sinova Izrailjevih kao pijesak morski, ostatak će se spasti.
28. Jer će izvršiti brzo riječ svoju po pravdi, izvršiće Gospod brzo riječ svoju na zemlji.

29. I kao što proreče Isaija: Da nam Gospod Savaot nije ostavio sjeme, postali bismo kao Sodom i slični Gomoru.
30. Šta ćemo, dakle, reći? Da neznabošci koji ne tražiše pravednost postigoše pravednost, ali pravednost od vjere;
31. A Izrailj tražeći zakon pravednosti ne postiže zakona pravednosti.
32. Zašto? Zato što ne tražашe od vjere, nego od djela zakona. Jer se spotakoše o Kamen spoticanja,
33. Kao što je napisano: Evo stavljam u Sionu Kamen spoticanja i Stijenu sablazni; i svaki koji u njega vjeruje neće se postidjeti,

10 Opravdava pravda Božija vjerom u Hrista, a ne starozavjetna pravda Izrailja.

1. Braćo, želja je srca moga i molitva Bogu za Izrailj da se spase.
2. Jer im svjedočim da imaju revnost za Boga, ali ne po razumu.
3. Jer ne poznajući pravde Božije i nastojeći da svoju pravdu utvrde, ne pokoriše se pravdi Božijoj.
4. Jer je Hristos završetak Zakona za opravdanje svakom koji vjeruje.
5. Jer Mojsej piše za pravednost koja je od zakona Čovjek koji to čini živjeće u tome.
6. A pravednost koja je od vjere ovako govori: Da ne rečeš u srcu svome: Ko će se popeti na nebo? to jest da svede Hrista;
7. Ili: Ko će sići u bezdan? to jest, da izvede Hrista iz mrtvih.
8. Ali šta govori (Pismo)? Blizu ti je riječ, u ustima tvojima i u srcu tvome, to jest riječ vjere koju propovijedamo.
9. Jer ako ispovijedaš ustima svojim da je Isus Gospod, i vjeruješ u srcu svojem da ga Bog podiže iz mrtvih, bićeš spasen.
10. Jer se srcem vjeruje za pravednost, a ustima se ispovijeda za spasenje.
11. Jer Pismo govori: Svaki koji vjeruje u Njega neće se postidjeti.
12. Jer nema razlike između Judejca i Jelina; jer je isti Gospod sviju, bogat za sve koji ga prizivaju.
13. Jer svaki koji prizove Ime Gospodnje biće spasen.

14. Kako će, dakle, prizvati Onoga u koga ne povjerovaše? Kako li će povjerovati u Onoga za koga ne čuše? A kako će čuti bez propovjednika?

15. A kako će propovijedati ako ne budu poslani? Kao što je napisano: Kako su krasne noge onih koji blagovijeste mir, koji blagovijeste dobro!

16. Ali svi ne poslušajte jevanđelje; jer Isaija govori: Gospode, ko vjerova propovijedi našoj?

17. I tako vjera biva od propovijedi, a propovijed od riječi Božije.

18. Ali velim: Zar ne čuše? Svakako: Po svoj zemlji otide glas njihov, i do krajeva vaseljene riječi njihove.

19. Nego velim: Zar ne razumje Izrailj? Prvi Mojsej govori: Ja ću vas na surevnjivost pokrenuti kroz one koji nisu narod, nerazumnim narodom rasrdiću vas.

20. A Isaija govori smjelo: Nađoše me koji me ne traže, javih se onima koji ne pitaju za mene.

21. A Izrailju govori: Vazdan pružah ruke svoje prema narodu neposlušnom i buntovnom.

11 Bog nije odbacio svoj narod. Premudri su putevi Božiji.

1. I kažem, dakle: Zar Bog odbaci narod svoj? Nikako! Jer sam i ja Izrailjac, od sjemena Avraamova, od plemena Venijaminova.

2. Ne odbaci Bog narod svoj, koji unaprijed pozna. Ili ne znate šta govori Pismo za Iliju kako se tuži Bogu na Izrailja govoreći:

3. Gospode, proroke tvoje pobiše i žrtvenike tvoje raskopaše, i ja ostadoh jedini i traže život moj.

4. A šta mu veli Božiji odgovor? Ostavih sebi sedam hiljada ljudi, koji ne prikloniše koljena pred Vaalom.

5. Tako, dakle, i u sadašnje vrijeme postoji jedan ostatak po izboru blagodati.

6. Ako li je po blagodati, onda nije od djela, jer blagodat već ne bi bila blagodat; ako li je od djela, više nije blagodat, jer djelo već ne bi bilo djelo.

7. Šta, dakle? Ono što Izrailj traži ne postiže, a izabrani postigoše; ostali pak okorješe,

8. Kao što je napisano: Dade im Bog duh neosjetljivosti, oči da ne vide i uši da ne čuju do dana današnjega.

9. I David govori: Neka im bude trpeza njihova zamka i klopka i sablazan i odmazda;

10. Neka potamne oči njihove da ne vide, i leđa njihova zauvijek savij!
11. Govorim, dakle: Posrnuše li da otpadnu? Nikako! Nego je njihov pad spasenje neznabošcima, da bi se i oni podstakli na revnost.
12. A ako je pad njihov bogatstvo svijetu i poraz njihov bogatstvo neznabošcima, koliko li je više punoća njihova?
13. Jer govorim vama neznabošcima; pošto sam ja apostol neznabožaca, hvalim služenje svoje,
14. Ne bih li kako podstakao na revnost svoj rod i spasao neke od njih.
15. Jer ako je odbacivanje njihovo pomirenje svijetu, šta bi bilo primanje - ako ne oživljavanje iz mrtvih?
16. Ako je kvasac svet, to je i tijesto; i ako je korijen svet, to su i grane.
17. Ako li se neke grane odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, pricijepio si se na njih i postao zajedničar korijena i sokova maslinovih,
18. Ne preuznosi se nad granama; ako se pak uznosiš, ne nosiš ti korijen nego korijen tebe.
19. Reći ćeš, dakle: Odlomiše se grane, da se ja pricijepim.
20. Dobro! Nevjеровanjem se odlomiše, a ti vjerom stojiš. Ne ponosi se, nego se boj.
21. Jer kad Bog prirodne grane ne poštedje, neće možda ni tebe poštedjeti.
22. Vidi, dakle, dobrotu i strogost Božiju: na onima što otpadoše strogost, a na tebi dobrotu, ako ostaneš u dobroti; inače ćeš i ti biti odsječen.
23. A i oni, ako ne ostanu u nevjеровanju, biće pricijepljeni, jer je Bog moćan da ih opet pricijepi.
24. Jer kad si ti odsječen od masline, po prirodi divlje, i pricijepio se, ne po prirodi, na pitomu maslinu, koliko će se prije, ovi koji su po prirodi, pricijepiti na svoju maslinu?
25. Jer neću, braćo, da vi ne znate ovu tajnu, da ne mudrujete sami po sebi: dio Izrailja otvrdnu, dok ne uđe pun broj neznabožaca.
26. I tako će se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: Doći će od Siona Izbavitelj i odvrtiće bezbožnost od Jakova.
27. I ovo im je zavjet od mene, kada skinem grijehе njihove.
28. Po jevandjelju, dakle, neprijatelji su vas radi; a po izboru, mili su otaca radi.

29. Jer Bog se neće raskajati za svoje darove i prizvanje.
30. Jer kao što i vi nekad ne pokoravaste se Bogu, a sad ste pomilovani zbog njihove nepokornosti,
31. Tako se i oni sada ne pokoriše radi vašega pomilovanja da bi i oni bili pomilovani;
32. Jer Bog zatvori sve u nepokornost, da sve pomiluje.
33. O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! Kako su neispitivi sudovi njegovi i neistraživi putevi njegovi!
34. Jer ko poznade um Gospodnji? Ili ko mu bi savjetnik?
35. Ili ko njemu prethodno dade, da mu bude vraćeno?
36. Jer je od njega i kroz njega i radi njega sve. Njemu slava u vijekove. Amin.

12 Život hrišćana u Crkvi kao Tijelu Hristovom.

1. Molim vas, dakle, braćo, radi milosti Božije da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, kao svoje duhovno bogoslužjenje.
2. I ne saobražavajte se ovome vijeku, nego se preobražavajte obnovljenjem uma svoga da iskustvom poznate šta je dobra i ugodna i savršena volja Božija.
3. Jer kroz blagodat koja mi je data, govorim svakome koji je među vama: da ne misli o sebi više nego što valja misliti, nego da misli smirenomno, svaki po mjeri vjere kako mu je Bog udijelio.
4. Jer kao što u jednom tijelu imamo mnoge ude, a svi udi nemaju isti posao,
5. Tako smo mnogi jedno tijelo u Hristu, a pojedinačno udi smo jedni drugima.
6. Imamo pak različite darove po blagodati koja nam je data: ako je proroštvo, neka je po mjeri vjere;
7. Ako je služba, neka je u služenju; učiteljstvo, neka je u učenju;
8. Ako je tješitelj, neka tješi; koji daje, neka daje iskreno; koji upravlja, neka je revnosta; koji čini milostinju, neka čini radosno.
9. Ljubav da ne bude licemjerna. Mrzeći zlo držite se dobra.
10. U bratoljublju budite jedni prema drugima nježni; čašću činite jedni druge većim od sebe.
11. U revnosti ne budite lijeni; budite duhom vatreni; Gospodu služite.

12. Budite u nadi radosni, u nevolji trpeljivi, u molitvi postojani.
13. Pomažite svetima u potrebama; budite gostoljubivi.
14. Blagosiljajte one koji vas gone, blagosiljajte a ne kunite.
15. Radujte se sa radosnima, i plačite sa onima koji plaču.
16. Budite jedne misli među sobom. Nemojte gordo misliti nego se družite sa smirenima. Ne smatrajte sami sebe mudrim.
17. Nikome ne uzvraćajte zlo za zlo; nastojte dobro činiti pred svima ljudima.
18. Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svima ljudima.
19. Ne činite osvetu za sebe, ljubljeni, nego podajte mjesto gnjevu (Božijem), jer je napisano: Moja je osвета, ja ću vratiti, govori Gospod.
20. Ako je, dakle, gladan neprijatelj tvoj. nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer to čineći zgrnućeš živo ugljevlje na glavu njegovu.
21. Ne daj da te zlo pobijedi, nego pobijedi zlo dobrim.

13 O pokoravanju vlastima. Ljubav je punoća zakona. Oblačenje u Hrista.

1. Svaka duša da se pokorava vlastima koje vladaju, jer nema vlasti da nije od Boga, a vlasti što postoje od Boga su ustanovljene.
2. Zato ko se protivi vlasti protivi se uredbi Božijoj, a koji se protive, primiće osudu na sebe.
3. Jer starješine nisu strah za dobra djela nego za zla. Hoćeš li pak da se ne bojiš vlasti? Čini dobro, i imaćeš pohvalu od nje,
4. Jer je sluga Božiji tebi za dobro. Ako li zlo činiš boj se, jer ne nosi mača uzalud, jer je Božiji sluga, osvetnik, da izlije gnjev na onoga koji zlo čini.
5. Zato je potrebno pokoravati se ne samo zbog gnjeva, nego i zbog savjesti.
6. Jer zbog toga i poreze plaćate, jer su službenici Božiji koji se time stalno bave.
7. Podajte, dakle, svakome što ste dužni: kome porezu - porezu, kome carinu - carinu, kome strah - strah, kome čast - čast.
8. Ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga; jer koji ljubi drugoga ispunio je zakon.

9. Jer ono: Ne čini preljubu, ne ubij, ne ukradi, ne svjedoči lažno, ne poželi, i bilo koja druga zapovijest, ispunjava se u ovoj riječi: Ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga.
10. Ljubav ne čini zla bližnjemu; ljubav je, dakle, punoća zakona.
11. I ovo tim prije što znate vrijeme, da je već čas da ustanemo od sna, jer nam je sada spasenje bliže nego kad povjerasmo.
12. Noć poodmače, a dan se približi. Odbacimo, dakle, djela tame i obucimo se u oružje svjetlosti.
13. Da hodimo pošteno kao po danu: ne u pirovanju i pijanstvu, ne u razvratu i bestidnosti, ne u svađi i zavisti.
14. Nego se obucite u Gospoda Isusa Hrista; i staranje za tijelo ne pretvarajte u pohote.

14 Treba snositi slabe i ne sablažnjavati braću. Carstvo Božije je u Duhu Svetom. Slavoslov Bogu.

1. A slaboga u vjeri primajte, bez raspravljanja o mišljenjima.
2. Jer jedan vjeruje da smije sve jesti, a koji je slab jede zelje.
3. Koji jede neka ne prezire onoga koji ne jede; i koji ne jede neka ne osuđuje onoga koji jede, jer ga Bog primi.
4. Ko si ti što osuđuješ tuđega slugu? Svojemu gospodaru on stoji ili pada. Ali će stajati, jer je Bog moćan da ga uspravi.
5. Tako jedan razlikuje dan od dana, a drugi drži sve dane da su jednaki. Svaki neka je osvjedočen u umu svome.
6. Koji razlikuje dane, Gospodu razlikuje, a koji ne razlikuje dane, Gospodu ne razlikuje. Koji jede Gospodu jede, jer blagodari Bogu; i koji ne jede, Gospodu ne jede i blagodari Bogu.
7. Jer niko od nas ne živi samome sebi, i niko ne umire samome sebi;
8. Jer ako živimo, Gospodu živimo; ako li umiremo, Gospodu umiremo. Dakle, i kad živimo i kad umiremo, Gospodnji smo.
9. Jer zato Hristos i umrije i vaskrse i oživi da ovlada i mrtvima i živima.
10. A ti, zašto osuđuješ brata svoga? Ili ti, zašto nipodaštavaš brata svoga? Jer ćemo svi predstati sudu Hristovom.

11. Jer je pisano: Živ sam ja, govori Gospod, pokloniće mi se svako koljeno, i svaki jezik ispovijediće Boga.
12. Dakle, svaki će od nas dati Bogu odgovor za sebe.
13. Zato da ne osuđujemo više jedan drugoga, nego se više o tome starajte da ne postavljate bratu spoticanje ili sablazan.
14. Znam i uvjeren sam u Gospodu Isusu da ništa nije nečisto po sebi, osim kad ko misli da je što nečisto, onome je nečisto.
15. Ako li se brat tvoj zbog jela žalosti, već ne postupaš po ljubavi; ne gubi jelom svojim onoga za koga Hristos umrije.
16. Neka se, dakle, ne huli na vaše dobro.
17. Jer Carstvo Božije nije jelo ni piće, nego pravednost i mir i radost u Duhu Svetome.
18. Jer koji ovim služi Hristu, ugodan je Bogu i ljudima vrijedan.
19. Starajmo se, dakle, za ono što doprinosi miru, i uzajamnom napretku.
20. Ne ruši djelo Božije zbog jela, jer je sve čisto; nego je zlo za čovjeka koji jede sa spoticanjem.
21. Dobro je ne jesti mesa i ne piti vina i ne činiti ono na šta se brat tvoj spotiče ili sablažnjava ili slabi.
22. Ti imaš vjeru? Imaj je sam za sebe pred Bogom. Blažen je onaj ko ne osuđuje sebe za ono što nađe za dobro.
23. A koji sumnja osuđen je ako jede, jer ne čini po vjeri: a sve što nije od vjere grijeh je.
24. A Onome koji vas može utvrditi po jevanđelju mojemu i propovijedi Isusa Hrista, po otkrivenju tajne o kojoj se ćutalo od vječnih vremena,
25. A sad objavljene i kroz spise proročke, po zapovijesti vječnoga Boga, obznanjene svima neznabošcima za poslušnost vjeri,
26. Jedinome premudrome Bogu, kroz Isusa Hrista, njemu slava u vjekove. Amin.

15 Ne ugađati sebi nego bližnjima i živjeti u slozi. Jevanđelje Božije preko apostola Pavla.

1. Dužni smo pak mi jaki slabosti slabih nositi, i ne sebi ugađati.
2. Svaki od nas neka ugađa bližnjemu na dobro radi napretka.

3. Jer i Hristos ne ugodi sebi, nego kao što je pisano: Ruženja onih koji ruže tebe padoše na mene.
4. Jer što se ranije napisa za našu se pouku napisa, da kroz trpljenje i utjehom Pisma imamo nadu.
5. A Bog trpljenja i utjehe neka vam da isto da mislite među sobom po Hristu Isusu,
6. Da bi jednodušno, jednim ustima slavili Boga i Oca Gospoda našega Isusa Hrista.
7. Zato primajte jedan drugoga, kao što je i Hristos primio vas na slavu Božiju.
8. Ali kažem, da je Isus Hristos bio sluga obrezanja istine radi Božije, da utvrdi obećanja ocima.
9. A neznabošci da proslave Boga zbog milosti, kao što je napisano: Zato ću te priznati među neznabošcima, Gospode, i pjevaću imenu tvojemu.
10. I opet govori: Veselite se neznabošci, s narodom njegovim.
11. I opet: Hvalite Gospoda svi neznabošci, i slavite ga svi narodi.
12. I opet Isaija govori: Biće korijen Jesejev, i koji ustade da vlada nad neznabošcima, u njega će se uzdati neznabošci.
13. A Bog nade da vas ispuni svakom radošću i mirom u vjeri, da izobilujete u nadi silom Duha Svetoga.
14. A ja sam, braćo moja, i sam uvjeren u vas, da ste i sami puni dobrote, ispunjeni svakog znanja, da možete i jedni druge poučavati.
15. A pisah vam, braćo, malo smjelije, kao napominjući vam po blagodati koja mi je data od Boga,
16. Da budem služitelj Isusa Hrista među neznabošcima sveštenoslužeci jevandjelju Božijemu, da prinos neznabožaca bude blagougodan, osvećen Duhom Svetim.
17. Imam, dakle, hvalu u Hristu Isusu u onome što je po Bogu;
18. Jer se neću usuditi da govorim nešto što Hristos nije učinio kroza me riječju i djelom za poslušnost neznabožaca.
19. U sili znakova i čudesa, u sili Duha Božijega: tako da sam od Jerusalima i naokolo sve do Ilirika ispunio jevandjeljem Hristovim.
20. I tako se starah da širim jevandjelje, ne tamo gdje ime Hristovo bješe poznato, da ne zidam na tuđem temelju;

21. Nego kao što je pisano: Kojima se ne javi za njega, vidjeće; i koji nijesu čuli, razumjeće.
22. Zato i mnogo puta bijah spriječen da dođem k vama;
23. A sad više nemajući mjesta u ovim krajevima, a imajući želju od mnogo godina da dođem k vama,
24. Kad pođem u Španiju, doći ću vam; jer se nadam, da ću vas u prolazu vidjeti, i vi ćete me otpratiti onamo kad se najprije bar donekle nasitim vas.
25. A sad idem u Jerusolim služeći svetima.
26. Jer Makedonija i Ahaja dobrovoljno odlučiše da skupe neki zajednički prilog za siromahe među svetima u Jerusolimu.
27. Dobrovoljno odlučiše, ali i dužni su im; jer kad neznabošci postadoše učesnici u njihovim duhovnim dobrima, dužni su i oni njima u tjelesnim potrebama poslužiti.
28. Kad ovo, dakle, svršim, i ovaj im plod predam, poći ću u Španiju preko vas.
29. A znam da kad dođem k vama, doći ću u punoći blagoslova jevanđelja Hristova.
30. Ali vas molim, braćo, radi Gospoda našeg Isusa Hrista, i radi ljubavi Duha, da mi budete saborci molitvama Bogu za mene;
31. Da se izbavim od nepokornih u Judeji, i da služenje moje za Jerusolim bude po volji svetima;
32. Da s radošću dođem k vama, po volji Božijoj, i da se uspokojim s vama.
33. A Bog mira neka je sa svima vama. Amin.

16 Preporuka Five i pozdravi u Rim iz Korinta.

1. Preporučujem vam pak Fivu sestru našu, koja je služiteljica crkve u Kenhreji,
2. Da je primite u Gospodu kao što priliči svetima, i da joj budete u pomoći u svakoj stvari koju od vas zatreba; jer je i ona mnogima pomogla, i meni samome.
3. Pozdravite Priskilu i Akilu, saradnike moje u Hristu Isusu,
4. Koji za moj život svoje vratove položise, kojima ne zahvaljujem samo ja, nego i sve Crkve iz neznabožaca; pozdravite i domaću crkvu njihovu.
5. Pozdravite milog mi Epeneta, koji je prvenac Ahaje u Hristu.
6. Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za nas.

7. Pozdravite Andronika i Juniju, srodnike moje, i sapatnike moje u sužanjstvu, koji su znameniti među apostolima, koji i prije mene povjerovali su u Hrista.
8. Pozdravite Amplija, ljubljenog mi u Gospodu.
9. Pozdravite Urbana, saradnika našega u Hristu, i moga miloga Stahija.
10. Pozdravite Apelija, prekaljenog u Hristu. Pozdravite Aristovulove.
11. Pozdravite Irodiona, srodnika mogega. Pozdravite Narkisove, koji su u Gospodu.
12. Pozdravite Trifenu i Trifosu, koje se trude u Gospodu. Pozdravite dragu Persidu, koja se mnogo trudila u Gospodu.
13. Pozdravite Rufa izabranog u Gospodu, i mater njegovu i moju.
14. Pozdravite Asinkrita, Fleronta, Erma, Patrova, Ermija, i braću koja su s njima.
15. Pozdravite Filologa i Juliju, Nireja i sestru njegovu, i Olimpa, i sve svete koji su s njima.
16. Pozdravite jedan drugoga cjelivom svetim. Pozdravljaju vas Crkve Hristove.
17. Molim vas pak, braćo, da pazite na one koji čine razdore i sablazni protiv nauke koju vi naučiste, i klonite ih se;
18. Jer takvi ne služe Gospodu našem Isusu Hristu nego svojem trbuhu, i blagim i laskavim riječima varaju srca nezlobivih.
19. A vaša se poslušnost razglasi svuda. Zato se radujem zbog vas; ali hoću da ste vi mudri za dobro, a bezazleni za zlo.
20. A Bog mira brzo će satrijeti satanu pod noge vaše. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama.
21. Pozdravljaju vas Timotej, saradnik moj, i Lukije i Jason i Sosipatar, srodnici moji.
22. Pozdravljam vas u Gospodu i ja Tertije, koji napisah ovu poslanicu.
23. Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i cijele Crkve. Pozdravlja vas Erast, blagajnik gradski, i brat Kwart.
24. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

Novi Zavjet

PRVA POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA KORINĆANIMA

1 Pozdrav. Blagodarnost Bogu za blagodat i zajednicu u Hristu. O diobama u Korintu. Riječ o krstu: ludost ili sila? Hristos Božija sila i premudrost.

1. Pavle, voljom Božijom pozvani apostol Isusa Hrista, i brat Sosten,
2. Crkvi Božijoj koja je u Korintu, osvećenima u Hristu Isusu, pozvanima svetima, sa svima koji na svakom mjestu prizivaju ime Gospoda našega Isusa Hrista, njihovoga i našega:
3. Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
4. Blгодарim neprestano Bogu mojemu za vas, na blagodat Božijoj koja vam je data u Hristu Isusu,
5. Što se u svemu obogatiste u njemu, u svakoj riječi i svakom znanju,
6. Kao što se svjedočanstvo Hristovo utvrdi u vama;
7. Tako da ne oskudijevate ni u jednom blagodatnom daru, vi koji čekate otkrivenje Gospoda našega Isusa Hrista,
8. Koji će vas i utvrditi do kraja da budete besprekorni na dan Gospoda našega Isusa Hrista.
9. Vjieran je Bog koji vas pozva u zajednicu Sina svojega Isusa Hrista, Gospoda našega.
10. Molim vas pak, braćo, imenom Gospoda našega Isusa Hrista da svi isto govorite, i da ne budu među vama razdori, nego da budete utvrđeni u istom razumu i istoj misli.
11. Jer sam čuo za vas, braćo moja, od Hlojinih, da su među vama svađe.
12. A ovo kažem zato što svaki od vas govori: Ja sam Pavlov, a ja Apolov, a ja Kifin, a ja Hristov.
13. Zar se Hristos razdijeli? Da se Pavle ne razape za vas? Ili se u ime Pavlovo krstiste?
14. Blгодарim Bogu što ne krstih ni jednoga od vas osim Krista i Gaja,
15. Da ne bi ko rekao da u ime svoje krstih.
16. A krstih i dom Stefaninov; dalje ne znam da li nekog drugog krstih.
17. Jer me Hristos ne posla da krštavam, nego da propovijedam jevanđelje, ne mudrim riječima, da se ne obesnaži krst Hristov.

18. Jer je riječ o krstu ludost onima koji ginu, a sila Božija nama koji se spasavamo.
19. Jer je napisano: Pogubiću mudrost mudrih, razum razumnih odbaciću.
20. Gdje je mudrac? Gdje književnik? Gdje prepirač ovoga vijeka? Zar ne pretvori Bog mudrost ovog svijeta u ludost?
21. Pošto, dakle, u premudrosti božijoj svijet mudročću ne pozna Boga, izvoli se Bogu da ludoščću propovijedi spase one koji vjeruju.
22. Jer i Judejci ištu znake, i Jelinima traže mudrost.
23. A mi propovijedamo Hrista raspetoga, Judejima sablazan, a Jelinima ludost;
24. Onima pak pozvanima, i Judejcima i Jelinima, Hrista, Božiju silu i Božiju premudrost.
25. Jer je ludost Božija mudrija od ljudi, i slabost je Božija jača od ljudi.
26. Jer gledajte, braćo, na vas pozvane: nema tu ni mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo moćnih, ni mnogo plemenita roda;
27. Nego što je ludo pred svijetom ono izabra Bog da posrami mudre; i što je slabo pred svijetom ono izabra Bog da posrami jake;
28. I što je neplemenito pred svijetom i poniženo izabra Bog, i ono što je ništavno, da uništi ono što jeste,
29. Da se ne pohvali ni jedno tijelo pred Bogom.
30. Iz Njega ste i vi u Hristu Isusu, koji nam postade premudrost od Boga i - pravednost i osvećenje i izbavljenje.
31. Da bude kao što je napisano: Ko se hvali neka se Gospodom hvali.

2 Apostol propovijeda Hrista raspetoga. Tjelesni čovjek i čovjek u Duhu Svetom.

1. I ja došavši k vama, braćo, ne dođoh s visokom riječi ili mudročću da vam javim svjedočanstvo Božije.
2. Jer rasudih da ne znam među vama išta sem Isusa Hrista, i to raspetoga.
3. I ja bijah među vama u slabosti i u strahu i u velikom trepetu,
4. I riječ moja i propovijed moja ne bi u ubjedljivim riječima ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha i sile.

5. Da vjera vaša ne bude u mudrosti ljudskoj nego u sili Božijoj.
6. A mudrost govorimo među savršenima, ali ne mudrost ovoga vijeka, ni knezova ovoga vijeka koji su prolazni;
7. Nego govorimo premudrost Božiju u tajni sakrivenu, koju predodredi Bog prije vijekova za slavu našu,
8. Koju ni jedan od knezova ovoga vijeka nije poznao; jer da su je poznali ne bi Gospoda slave razapeli.
9. Nego kao što je napisano. Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovjeku ne dođe, ono pripremi Bog onima koji ga ljube.
10. A nama Bog otkri Duhom svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije.
11. Jer ko od ljudi zna šta je u čovjeku osim duha čovjekova koji je u njemu? Tako i šta je u Bogu niko ne zna osim Duha Božijega.
12. A mi ne primismo duha ovoga svijeta, nego Duha koji je od Boga, da znamo što nam je darovano od Boga;
13. Što i govorimo, ne riječima naučenim od ljudske mudrosti, nego naučenim od Duha Svetog; duhovno duhovnim dokazujući.
14. A tjelesni čovjek ne prima što je od Duha Božijega, jer mu je ludost, i ne može da razumije, jer se to ispituje duhovno.
15. Duhovan pak sve ispituje, a njega samog niko ne ispituje.
16. Jer ko poznade um Gospodnji da bi ga poučio? A mi imamo um Hristov.

3 Ukoravanje zbog podjela. Temelj Crkve je Hristos.

1. I ja, braćo, ne mogoh vam govoriti kao duhovnima nego kao tjelesnima, kao maloj djeci u Hristu.
2. Mlijekom vas napojih a ne jelom, jer još ne mogoste. Ali ni sad još ne možete,
3. Pošto ste još tjelesni. Jer sve dok je među vama zavist i nesloga i razdori, zar niste tjelesni i zar se ne vladate po čovjeku?
4. Jer kad neko govori: Ja sam Pavlov, a drugi ja sam Apolov, zar niste tjelesni?
5. Ko je, dakle, Pavle, a ko Apolos, do služitelji kroz koje povjerovaste, i to kako Gospod svakome dade?

6. Ja posadih, Apolos zali, ali Bog učini da uzraste.
7. Tako niti je što onaj koji sadi, ni onaj koji zalijeva, nego Bog koji čini da raste.
8. A onaj koji sadi i onaj koji zalijeva jedno su, i svaki će primiti svoju platu prema svome trudu.
9. Jer mi smo Božiji saradnici, a vi ste Božija njiva, Božija građevina.
10. Po blagodati Božijoj koja mi je data, ja sam kao mudar neimar postavio temelj, a drugi zida na njemu; ali svaki neka gleda kako zida.
11. Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim postojećeg, koji je Isus Hristos.
12. Ako li ko zida na ovome temelju zlato, srebro, drago kamenje, drva, sijeno, slamu,
13. Svačije će djelo izići na vidjelo; jer će Dan pokazati, jer će se ognjem otkriti, i svačije će se djelo ognjem ispitati kakvo je.
14. Ako ostane čije djelo što je nazidao, primiće platu;
15. Ako čije djelo izgori, biće oštećen, a sam će se spasti, no tako kao kroz oganj.
16. Ne znate li da ste hram Božiji i da Duh Božiji obitava u vama?
17. Ako neko razara hram Božiji, razoriće njega Bog; jer je hram Božiji svet, a to ste vi.
18. Niko neka se ne vara: ako neko među vama misli da je mudar u ovome vijeku, neka bude lud da bi bio mudar.
19. Jer je mudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom; jer je napisano: On hvata mudre u njihovom lukavstvu.
20. I opet: Gospod zna pomisli mudrih da su ništavne.
21. Zato neka se niko ne ponosi ljudima, jer sve je vaše:
22. Bio Pavle, ili Apolos, ili Kifa, ili svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće, sve je vaše,
23. A vi ste Hristovi, a Hristos Božiji.

4 Apostolsko služenje i poniženje.

1. Tako da nas ljudi smatraju kao sluge Hristove i upravitelje tajni Božijih.
2. A od upravitelja se, dakle, traži da se svaki nađe vjeran.

3. A ja najmanje marim što me sudite vi ili čovječiji dan; a ni sam sebe ne sudim.
4. Jer ne osjećam ništa na svojoj savjesti, ali zato nisam opravdan; a onaj koji me sudi jeste Gospod.
5. Zato ne sudite ništa prije vremena, dokle ne dođe Gospod, koji će i osvjetliti što je sakriveno u tami i objaviti namjere srca; i tada će biti svakome pohvala od Boga.
6. A ovo, braćo moja, primijenih na sebe i Apola radi vas, da se od nas naučite ne mudrovati više od onoga što je napisano, da se ne bi radi nekoga nadimali jedan na drugoga.
7. Jer ko te ističe? Šta li imaš što nisi primio? A ako si primio, što se hvališ kao da nisi primio?
8. Već ste se nasitili; već se obogatiste; bez nas se zacariste. O, da se zaista zacariste, da se i mi s vama zacarimo!
9. Jer mislim da Bog nas apostole pokaza posljednje, kao na smrt osuđene; jer postasmo prizor i anđelima i ljudima.
10. Mi ludi Hrista radi, a vi mudri u Hristu; mi slabi, a vi jaki; vi slavni, a mi prezreni.
11. Do ovoga časa podnosimo i glad i žeđ i golotinju i udarce, i potucamo se,
12. I trudimo se radeći svojim rukama. Kad nas grde, blagosiljamo; kad nas gone, trpimo;
13. Kad hule na nas, molimo; postasmo kao smetlište svijeta, svima smeće do danas.
14. Ne pišem ovo da vas posramim, nego vas poučavam kao svoju milu djecu.
15. Jer ako imate i hiljade učitelja u Hristu, ali nemate mnogo otaca. Jer vas u Hristu Isusu ja rodih jevanđeljem.
16. Molim vas, dakle, ugledajte se na mene.
17. Zato vam poslah Timoteja, koji mi je čedo ljubljeno i vjerno u Gospodu; on će vas podsjetiti na puteve moje koji su u Hristu Isusu, kao što svuda u svakoj crkvi učim.
18. Neki se naduše kao da ja neću doći k vama.
19. Ali ću vam doći uskoro, ako Gospod hoće, i neću gledati na riječ onih nadmenih, nego na silu;
20. Jer Carstvo Božije nije u riječi nego u sili.
21. Šta hoćete? Da dođem k vama sa prutom ili sa ljubavlju i duhom krotosti?

5 O korintskom bludniku i odnosu prema zlima.

1. Svuda se čuje da je blud među vama, i to takav blud kakav se ni među neznabošcima ne pominje: da neko ima ženu oca svoga.
2. I vi ste naduveni, umjesto da plaćete, da bi se izbacio između vas onaj koji je učinio to djelo.
3. Jer ja, odsutan tijelom no duhom prisutan, već sam osudio, kao da sam tamo, onoga koji je to tako učinio,
4. U ime Gospoda našeg Isusa Hrista kad se saberete vi i moj duh, sa silom Gospoda našega Isusa Hrista,
5. Da se takav preda satani na mučenje tijela, da bi se duh spasao u dan Gospoda Isusa.
6. Nije dobro hvalisanje vaše. Ne znate li da malo kvasca sve tijesto ukiseli?
7. Odbacite, dakle, stari kvasac, da bude novo tijesto, kao što ste beskvasni. Jer i Pasha naša Hristos, žrtvova se za nas.
8. Zato da praznujemo ne u kvascu starom, ni u kvascu zloće i nevaljalstva, nego u beskvasnim hljebovima iskrenosti i istine.
9. Pisah vam u poslanici da se ne miješate sa bludnicima;
10. Ali ne uopšte sa bludnicima ovoga svijeta, ili s koristoljupcima, ili sa otimačima, ili sa idolopoklonicima; jer biste morali izići iz ovoga svijeta.
11. A sad vam napisah da se ne miješate s nekim koji se brat zove ako je bludnik, ili koristoljubac, ili idolopoklonik, ili opadač, ili pijanica, ili otimač; s takvim zajedno i da ne jedete.
12. Jer što da sudim i onima koji su napolju? Zar ne sudite vi onima koji su unutra?
13. A onima koji su napolju sudiće Bog. I izbacite zloga između vas samih.

6 Ukor zbog suđenja. O nepravednicima. O odnosu prema tijelu.

1. Usuđuje li se neko od vas, imajući žalbu na drugoga, da se sudi kod nepravednih a ne kod svetih?
2. Ne znate li da će sveti suditi svijetu? A ako ćete vi suditi svijetu, zar ste nedostojni presuđivanja o sitnicama?
3. Ne znate li da ćemo anđelima suditi, a kamo li u stvarima ovoga svijeta?

4. A vi kad imate suđenja za stvari ovoga svijeta, uzimate za sudije one koji u Crkvi ne znače ništa.
5. Na sramotu vama govorim. Zar nema među vama ni jednoga mudra koji će moći presuditi među braćom svojom?
6. Nego se brat sa bratom sudi, i to kod nevjernih!
7. I to vam je već sasvim na sramotu što imate parnice među sobom. Zašto radije ne pretrpите nepravdu? Zašto radije ne podnesete štetu?
8. Nego vi činite nepravdu i nanosite štetu, i to braći!
9. Ili ne znate da nepravednici neće naslijediti Carstva Božijega? Ne varajte se: ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni rukobludnici, ni muželožnici,
10. Ni lakomci, ni lopovi, ni pijanice, ni opadači, ni otimači, neće naslijediti Carstvo Božije.
11. I takvi bijaste neki; ali se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda Isusa Hrista i Duhom Boga našega.
12. Sve mi je dozvoljeno, ali sve ne koristi; sve mi je dozvoljeno, ali ne dam da išta ovlada mnome.
13. Jela su za stomak i stomak za jela, ali će Bog i jedno i drugo ukinuti. A tijelo nije za blud nego za Gospoda, i Gospod za tijelo.
14. A Bog i Gospoda vaskrse, i nas će vaskrsnuti silom svojom.
15. Ne znate li da su tjelesa vaša udovi Hristovi? Hoću li, dakle, uzeti udove Hristove i od njih načiniti udove bludnice? Nikako!
16. Ili ne znate, da ko se sa bludnicom sveže jedno je tijelo s njom? Jer je rečeno: Biće dvoje jedno tijelo.
17. A ko se sjedini sa Gospodom, jedan je duh s Njime.
18. Bježite od bluda. Svaki grijeh koji čovjek učini van tijela je, a koji bludniči svome tijelu griješi.
19. Ili ne znate da je tijelo vaše hram Svetoga Duha koji je u vama, kojega imate od Boga i niste svoji?
20. Jer ste kupljeni skupo. Proslavite, dakle, Boga tijelom svojim i duhom svojim, jer su Božiji.

7 O braku i bezbračnosti.

1. A za ono što mi pisaste: dobro je čovjeku da se ne dohvata žene.
2. Ali zbog bluda svaki neka ima svoju ženu, i svaka neka ima svojega muža.
3. Muž neka ukazuje ženi dužnu ljubav, tako i žena mužu.
4. Žena nije gospodar od svojega tijela, nego muž; tako i muž nije gospodar od svojega tijela, nego žena.
5. Ne zabranjujte se jedno drugome, sem po dogovoru privremeno, da bi se predali postu i molitvi, pa opet da se sastanete, da vas satana ne iskušava vašim neuzdržanjem.
6. Ali ovo govorim kao mišljenje, a ne kao zapovijest.
7. Jer hoću da svi ljudi budu kao i ja, ali svaki ima sopstveni dar od Boga, ovaj ovako, onaj onako.
8. A neoženjenim i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao i ja što sam.
9. Ako ne mogu da se uzdržavaju, neka se žene i udaju; jer je bolje ženiti se i udavati negoli upaljivati se.
10. A oženjenim i udatim zapovijedam, ne ja nego Gospod, da se žena od muža ne razdvaja;
11. Ako li se pak i razdvoji, neka ostane neudata, ili neka se pomiri s mužem; i muž da ne ostavlja ženu.
12. A ostalima govorim ja, a ne Gospod: Ako neki brat ima ženu nevjerujuću i ona se privoli da živi s njim, neka je ne ostavlja.
13. I ako neka žena ima muža nevjerujućeg i on se privoli da živi s njom, neka ga ne ostavlja.
14. Jer se nevjerujući muž posveti ženom, i žena nevjerujuća posveti se mužem; inače djeca vaša bila bi nečista, a sada su sveta.
15. Ako li se nevjerujući razdvaja, neka se razdvoji; brat ili sestra u takvom slučaju nisu ropski vezani; jer na mir nas je pozvao Bog.
16. Jer šta znaš, ženo, možda ćeš spasti muža? Ili šta znaš, mužu, možda ćeš spasti ženu?
17. Samo kako Bog svakome dodijeli, svaki kako ga je Gospod prizvao, onako neka živi. I tako zapovijedam po svima Crkvama.

18. Je li ko prizvan kao obrezan? Neka se ne gradi neobrezan. Je li ko prizvan kao neobrezan? Neka se ne obrezuje.
19. Obrezanje nije ništa, i neobrezanje nije ništa, nego držanje zapovijesti Božijih.
20. Svaki neka ostane u onome zvanju u kome je prizvan.
21. Jesi li prizvan kao rob? Nemoj da brineš, nego ako i možeš postati slobodan, radije se strpi.
22. Jer koji je kao rob prizvan u Gospodu, slobodnjak je Gospodnji; tako i koji je prizvan kao slobodnjak, rob je Hristov.
23. Kupljeni ste skupo; ne budite robovi ljudima.
24. Svaki, braćo, u čemu je prizvan u onome neka ostane pred Bogom.
25. A za djevojke nemam zapovijesti Gospodnje, nego dajem savjet, kao onaj koji je stekao milost od Gospoda da je vjerodostojan.
26. Mislim, dakle, da je to dobro zbog sadašnje nevolje, da je dobro čovjeku ovako biti.
27. Jesi li se privezao za ženu? Ne traži da se razdriješiš. Jesi li se odriješio od žene? Ne traži ženu.
28. Ako li se i oženiš, nisi sagriješio; i djevojka ako se uda, nije sagriješila. Ali će takvi imati nevolju tjelesnu, a ja bih da vas poštedim.
29. A ovo kažem, braćo, da je ostalo malo vremena; od sada i oni koji imaju žene da budu kao da ih nemaju,
30. I koji plaču kao da ne plaču, i koji se raduju kao da se ne raduju, i koji kupuju kao da ništa nemaju,
31. I koji ovaj svijet upotrebljavaju kao da ga ne upotrebljavaju; jer prolazi obličje ovoga svijeta.
32. A ja hoću da ste vi bezbrižni. Ko je neoženjen brine se za Gospodnje, kako će ugoditi Gospodu;
33. A ko je oženjen brine se za ovosvjetsko, kako će ugoditi ženi.
34. Razlikuje se i žena od djevojke. Koja je neudata brine se za Gospodnje, kako će ugoditi Gospodu, da bude sveta i tijelom i duhom; a koja je udata brine se za ovosvjetsko, kako će ugoditi mužu.

35. A ovo govorim za vašu sopstvenu korist, ne da vam nametnem zamku, nego za blagoobrazno i istrajno služenje Gospodu, u sabranosti.
36. Ako li pak neko misli da je ružno za njegovu djevojku da bude neudata, i ako tako treba da bude, neka čini šta hoće, ne griješi, neka je uda.
37. A koji je postojan u srcu, i nije mu nužda, a ima vlast nad svojom voljom, i ovo je odlučio u srcu svome, da zadrži svoju djevojku, dobro čini.
38. Tako i onaj koji udaje svoju djevojku dobro čini; ali koji ne udaje bolje čini.
39. Žena je privezana zakonom za vrijeme dok joj živi muž; ako li joj muž umre, slobodna je za koga hoće da se uda, samo u Gospodu.
40. Ali je blaženija ako ostane tako, po mojemu mišljenju; a mislim da i ja imam Duha Božijega.

8 O nesablažnjavanju slabe braće jelom.

1. A o žrtvama idolskim poznato nam je da svi imamo znanje. Znanje nadima, a ljubav izgrađuje.
2. Ako li neko misli da nešto zna, još ništa nije saznao kao što treba znati.
3. A ako neko ljubi Boga, toga je Bog poznao.
4. Što se pak tiče jedenja idolskih žrtava, znamo da idol nije ništa na svijetu, i da nema nijednoga drugoga Boga osim jednoga.
5. Jer ako i ima takozvanih bogova, bilo na nebu bilo na zemlji, kao što je mnogo bogova i mnogo gospoda,
6. Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, od kojega je sve i za kojega smo mi, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz kojega je sve i mi kroz njega.
7. Ali svi nemaju to saznanje; jer neki, sa savješću naviklom na idole, do sada jedu kao idolsku žrtvu, i njihova savjest, budući slaba, prlja se.
8. A jelo nas ne postavlja pred Boga; jer niti dobijamo ako jedemo, niti gubimo ako ne jedemo.
9. A čuvajte se da kako ova vaša sloboda ne postane spoticanje slabima.
10. Jer ako tebe, koji imaš znanje, vidi neko gdje sjediš za trpezom u idolskom hramu, neće li se savjest njegova, zato što je slab, ohrabriti da jede idolske žrtve?
11. I zbog tvoga znanja propada slabi brat, za kojega Hristos umrije.

12. A tako, griješeći se o braću i ranjavajući njihovu slabu savjest, o Hrista se griješite.

13. Zato, ako jelo sablažnjava brata mojega, neću jesti mesa do vijeka, da ne sablaznim brata svojega.

9 Apostolova upotreba hrišćanske slobode u službi Jevanđelja: svima je bio sve za spasenje.

1. Nisam li apostol? Nisam li slobodan? Zar nisam vidio Isusa Hrista, Gospoda našega? Niste li vi djelo moje u Gospodu?

2. Ako drugima nisam apostol, ali vama jesam, jer ste vi pečat mojega apostolstva u Gospodu.

3. To je moja odbrana pred onima koji me osuđuju.

4. Zar nemamo pravo jesti i piti?

5. Zar nemamo pravo sestru ženu sa sobom voditi, kao i ostali apostoli, i braća Gospodnja, i Kifa?

6. Ili samo ja i Varnava nemamo pravo ovo činiti?

7. Ko ikad vojuje o svome trošku? Ko sadi vinograd i ne jede od roda njegovog? Ili ko čuva stado i od mlijeka stada ne jede?

8. Zar ovo govorim po ljudskom? Ili ne govori ovo i Zakon?

9. Jer je u Mojsejevu zakonu napisano: Ne zavežuj usta volu koji vrše. Brine li se to Bog za volove?

10. Ili govori upravo radi nas? Jer se radi nas napisa: da koji ore, treba u nadi da ore, i koji vrše u nadi da će primiti po svojem nadanju.

11. Ako mi vama posijamo ono što je duhovno, zar je mnogo ako mi od vas požnjemo ono što je tjelesno?

12. Ako se drugi koriste vašim pravom, kako li ne bi mi? Ali se mi ne koristimo ovim pravom, nego sve podnosimo da ne učinimo kakve smetnje jevanđelju Hristovu.

13. Ne znate li da oni koji vrše svetu službu od svetinje se hrane, i koji žrtveniku služe sa žrtvenikom dijele?

14. Tako i Gospod zapovjedi da oni koji jevanđelje propovijedaju od jevanđelja žive.

15. A ja od toga ništa ne koristih. I ne napisah ovo da meni tako bude; jer bi mi bolje bilo umrijeti nego da ko moju pohvalu uništi.

16. Jer ako propovijedam jevanđelje, nema mi pohvale, jer mi i obaveza nalaže; i teško meni ako ne propovijedam jevanđelje.
17. Jer ako ovo činim od svoje volje, platu imam; ako pak bez svoje volje, služba mi je povjerena.
18. Kakva mi je, dakle, plata? Da blagovijesteći besplatno izložim jevanđelje Hristovo, da se ne koristim svojim pravom u jevanđelju.
19. Jer budući slobodan od sviju, svima sebe učinih robom, da ih što više pridobijem.
20. I postadoh Judejcima kao Judejac, da Judejce pridobijem; onima koji su pod zakonom kao pod zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom;
21. Onima koji su bez zakona postadoh kao bez zakona, premda nisam Bogu bez zakona, nego sam u zakonu Hristovu, da pridobijem one koji su bez zakona.
22. Slabima postadoh kao slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da kako god neke spasem.
23. A ovo činim za jevanđelje, da budem njegov zajedničar.
24. Ne znate li da oni što trče na trkalištu, trče svi, a jedan dobija nagradu? Tako trčite da je dobijete.
25. A svaki koji se bori od svega se uzdržava, oni pak da dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljiv.
26. Ja, dakle, tako trčim, ne kao na nepouzvano; tako se borim, ne kao onaj koji bježi vjetar;
27. Nego iznuravam tijelo svoje i savlađujem ga, da propovijedajući drugima ne budem sam odbačen.

10 O jelu i piću starog Izrailja i o hrišćanskoj zajednici u pričešću Tijela i Krvi Hristove.

1. A neću da ne znate, braćo, da oci naši svi pod oblakom bijahu, i svi kroz more prođoše,
2. I svi se u Mojseja krstiše u oblaku i moru;
3. I svi isto jelo duhovno jedoše;
4. I svi isto piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne stijene koja ih je slijedila, a stijena bješe Hristos.
5. Ali većina od njih ne bješe po Božijoj volji, jer biše pobijeni u pustinji.

6. A ovo biše primjeri nama, da ne želimo zla kao što oni želješe.
7. Niti bivajte idolopoklonici, kao neki od njih, kao što je napisano: Sjede narod da jede i pije, i ustade da igra.
8. Niti da bludničimo, kao što neki od njih bludničiše, i pade ih u jedan dan dvadeset i tri hiljade.
9. Niti da kušamo Hrista, kao što neki od njih kušaše, i od zmija izgiboše.
10. Niti ropćite kao što neki od njih roptaše, i izgiboše od istrebitelja.
11. A sve ovo njima se događaše za primer, a napisa se za pouku nama, na koje dođe svršetak vijekova.
12. Zato koji misli da stoji neka pazi da ne padne.
13. Drugo vas iskušenje nije snašlo osim čovječijega; vjeran je Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će učiniti sa iskušenjem i kraj, da možete podnijeti.
14. Zato, ljubljeni moji, bjegajte od idolopoklonstva.
15. Kao mudrima govorim; sudite vi šta kažem.
16. Čaša blagoslova koju blagosiljamo nije li zajednica krvi Hristove? Hljeb koji lomimo nije li zajednica tijela Hristova?
17. Jer jedan je hljeb, jedno smo tijelo mnogi, pošto se svi od jednoga hljeba pričešćujemo.
18. Gledajte Izrailja po tijelu: koji jedu žrtve nisu li zajedničari žrtvenika?
19. Šta, dakle, kažem? Da je idol nešto? Ili da je idolska žrtva nešto?
20. Ne, nego da ono što neznabošci žrtvuju, demonima žrtvuju, a ne Bogu; a ja neću da ste vi zajedničari sa demonima.
21. Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu demonsku; ne možete učestvovati u trpezi Gospodnjoj i u trpezi demonskoj.
22. Zar da razljutimo Gospoda? Jesmo li jači od njega?
23. Sve mi je slobodno, ali sve ne koristi; sve mi je slobodno, ali sve ne izgrađuje.
24. Niko neka ne traži što je njegovo, nego svaki ono što je drugoga.
25. Sve što se prodaje na tržištu jedite, ništa ne ispitujući savjesti radi;

26. Jer je Gospodnja zemlja i sve što je na njoj.
27. Ako li vas neko od nevjernika zove, i hoćete ići, jedite sve što vam se prinese, ništa ne ispitujući savjesti radi.
28. Ako li vam neko reče: Ovo je idolska žrtva, ne jedite radi onoga koji vas izvijesti i radi savjesti; jer je Gospodnja zemlja i sve što je na njoj.
29. Ali ne govorim za savjest tvoju, nego drugoga. Jer zašto da moju slobodu sudi savjest drugoga?
30. Ako ja s blagodarnošću jedem, zašto da me ruže za ono za što ja blagodarim?
31. Ako, dakle, jedete, ako li pijete, ako li što drugo činite, sve na slavu Božiju činite.
32. Ne budite na spoticanje ni Judejcima, ni Jelinima, ni Crkvi Božijoj.
33. Kao što i ja u svemu svima ugađam, ne tražeći korist svoju nego mnogih, da se, spasu.

11 O predanju, molitvi, i odnosu muža i žene. O svetoj Evharistiji i učešću u njoj.

1. Ugledajte se na mene, kao i ja na Hrista.
2. Hvalim vas pak, braćo, što sve moje pamтите, i držite predanja kao što vam predadoh.
3. Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos, a muž je glava ženi, a Bog je glava Hristu.
4. Svaki muž koji se s pokrivenom glavom moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju.
5. I svaka žena koja se gologlava moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju; jer je jedno isto kao i ošišana.
6. Jer ako se žena ne pokriva, neka se i šiša; ako li je stidno ženi šišati se ili brijati se, neka se pokriva.
7. Ali muž ne treba da pokriva glavu, jer je slika i slava Božija; a žena je slava muževljeva.
8. Jer nije muž od žene, nego žena od muža,
9. Pošto muž ne bi sazdan radi žene, nego žena radi muža.
10. Zato žena treba da ima vlast na glavi radi anđela.
11. Ipak, u Gospodu niti je muž bez žene ni žena bez muža.
12. Jer kao što je žena od muža, tako je i muž kroz ženu a sve je od Boga.

13. Sami u sebi sudite: je li lijepo da se žena gologlava Bogu moli?
14. Zar vas i sama priroda ne uči da je mužu sramota ako ima dugačku kosu,
15. A ženi je slava ako ima dugačku kosu? Jer joj je kosa data umjesto pokrivala.
16. Ako li neko misli da se svađa, mi takvoga običaja nemamo, niti Crkve Božije.
17. A ovo zapovijedajući ne hvalim vas, jer se ne sakupljate na bolje nego na gore.
18. Jer prije svega, kad se sakupljate u Crkvu. čujem da postoje podjele među vama, i nešto od toga vjerujem.
19. Jer treba i podvajanja da budu među vama, da se pokažu koji su postojani među vama.
20. Kad se, dakle, sakupljate na jedno mjesto, ne jede se večera Gospodnja;
21. Jer svako svoju večeru prije drugih jede, te jedan gladuje a drugi se opija.
22. Zar nemate kuća da jedete i pijete? Ili prezirete Crkvu Božiju i sramotite one koji nemaju? Šta da vam kažem? Hoću li vas zato pohvaliti? Ne pohvaljujem.
23. Jer ja primih od Gospoda što vam i predadoh, da Gospod Isus one noći kad bješe predan, uze hljeb,
24. I zahvalivši prelomi i reče: Uzmite, jedite, ovo je tijelo moje, koje se za vas lomi; ovo činite u moj spomen.
25. Isto tako i čašu, po večeri, govoreći: Ova je čaša Novi Zavjet u mojoj krvi; ovo činite, kad god pijete, u moj spomen.
26. Jer kad god jedete ovaj hljeb i čašu ovu pijete, smrt Gospodnju objavljujete, dokle ne dođe.
27. Tako koji jede ovaj hljeb ili pije čašu Gospodnju nedostojno, biće kriv tijelu i krvi Gospodnjoj.
28. Ali čovjek neka ispituje sebe, i tako od hljeba neka jede i od čaše neka pije.
29. Jer koji nedostojno jede i pije, sud sebi jede i pije, ne razlikujući tijela Gospodnjega.
30. Zato su među vama mnogi slabi i bolesni, i dosta ih umire.
31. Jer da smo sami sebe ispitivali, ne bismo bili osuđeni.
32. A kad nam sudi Gospod, kara nas, da ne budemo osuđeni sa svijetom.
33. Stoga, braćo moja, kad se sastajete da jedete, iščekujte jedan drugoga.

34. Ako li je neko gladan, neka jede kod kuće, da se na osudu ne sastajete. A ostalo uređiću kad dođem.

12 O duhovnim darovima i jedinstvu Tijela Hristovog - Crkve.

1. A o duhovnim darovima, braćo, neću da ne znate.
2. Znaete da kad bijaste neznabošci idoste bezglasnim idolima, kako vas odvođahu.
3. Zato vam dajem na znanje, da niko ko Duhom Božijim govori ne kaže: Anatema na Isusa! I niko ne može reći: Isus je Gospod, osim Duhom Svetim.
4. Različni su darovi, ali je Duh isti.
5. I različne su službe, ali je Gospod isti.
6. I različna su djestva, ali je isti Bog koji djelstvuje sve u svima.
7. No svakome se daje projava Duha na korist.
8. Jer jednome se daje kroz Duha riječ mudrosti; a drugome riječ znanja po istom Duhu;
9. A drugome vjera istim Duhom; a drugome darovi iscjeljivanja istim Duhom;
10. A drugome činjenje čudesa, a drugome proroštvo, a drugome razlikovanje duhova, a drugome različni jezici, a drugome tumačenje jezika.
11. A sve ovo čini jedan i isti Duh, dijeleći svakome ponaosob kako hoće.
12. Jer kao što je tijelo jedno i ima udove mnoge, a svi udovi jednoga tijela, iako su mnogi, jedno su tijelo, tako i Hristos.
13. Jer se i jednim Duhom svi mi krstismo u jedno tijelo, bili Judejci, ili Jelini, ili robovi, ili slobodni; i svi smo jednim Duhom napojeni.
14. Jer i tijelo nije jedan ud nego mnogi.
15. Ako reče noga: Pošto nisam ruka, nisam od tijela; zar ipak nije od tijela?
16. I ako reče uho: Pošto nisam oko, nisam od tijela; zar ipak nije od tijela? Ako bi sve tijelo bilo oko, gdje je onda sluh?
17. Ako bi sve bilo sluh, gdje je mirisanje?
18. A sada, Bog postavi udove u tijelu, svaki pojedini od njih kako htjede.
19. A ako bi svi bili jedan ud, gdje je tijelo?

20. Sada pak, mnogi su udovi, a jedno tijelo.
21. A oko ne može reći ruci: Ne trebaš mi; ili opet glava nogama: Ne trebate mi.
22. Nego, šta više, koji se udovi tijela čine da su slabiji, neophodni su;
23. I koji nam se čine manje časni na tijelu, njima pridajemo veću čast;
24. I neugledni naši udovi imaju veći ugled, dok onim uglednim to ne treba. Ali Bog tako složi tijelo davši slabom udu veću čast,
25. Da ne bude razdora u tijelu nego da se udovi podjednako brinu jedan za drugoga.
26. I ako strada jedan ud, s njim stradaju svi udovi; a ako li se jedan ud proslavlja, s njim se raduju svi udovi.
27. A vi ste tijelo Hristovo, i udovi ponaosob.
28. I ove postavi Bog u Crkvi: prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, zatim čudotvorce, onda darove iscjeljivanja, pomaganja, upravljanja, različitih jezika.
29. Jesu li svi apostoli? Jesu li svi proroci? Jesu li svi učitelji? Jesu li svi čudotvorci?
30. Imaju li svi darove iscjeljivanja? Govore li svi jezike? Da li svi tumače?
31. A revnujte za veće darove. I pokazaću vam još uzvišeniji put.

13 Himna ljubavi.

1. Ako jezike čovječije i anđeoske govorim, a ljubavi nemam, onda sam kao zvono koje ječi, ili kimval koji zveči.
2. I ako imam dar proroštva i znam sve tajne i sve znanje, i ako imam svu vjeru da i gore premještam, a ljubavi nemam, ništa sam.
3. I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi.
4. Ljubav dugo trpi, blagotvorna je, ljubav ne zavidi, ljubav se ne gordi, ne nadima se,
5. Ne čini što ne pristoji, ne traži svoje, ne razdražuje se, ne misli o zlu,
6. Ne raduje se nepravdi, a raduje se istini,
7. Sve snosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi.
8. Ljubav nikad ne prestaje, dok će proroštva nestati, jezici će zamuknuti, znanje će prestati.

9. Jer djelimično znamo, i djelimično prorokujemo;
10. A kada dođe savršeno, onda će prestati što je djelimično.
11. Kad bijah dijete, kao dijete govorah, kao dijete mišljah, kao dijete razmišljah; a kada sam postao čovjek odbacio sam što je djetinjsko.
12. Jer sad vidimo kao u ogledalu, u zagonetki, a onda ćemo licem u lice; sad znam djelimično, a onda ću poznati kao što bih poznat.
13. A sad ostaje vjera, nada, ljubav, ovo troje; ali od njih najveća je ljubav.

14 O daru jezika i proroštva i o izgrađivanju Crkve.

1. Držite se ljubavi, i starajte se za duhovne darove, a osobito da prorokujete.
2. Jer koji govori jezik, ne govori ljudima nego Bogu; jer niko ne razumije, pošto on duhom govori tajne.
3. A koji prorokuje govori ljudima za nazidanje i bodrenje i utješnje.
4. Jer koji govori jezik sebe izgrađuje, a koji prorokuje Crkvu izgrađuje.
5. A htio bih da svi govorite jezike, a osobito da prorokujete; jer je veći onaj koji prorokuje nego onaj koji govori jezike, sem ako i tumači, da se Crkva izgrađuje.
6. A sad, braćo, ako dođem k vama govoreći jezike, šta ću vam koristiti ako vam ne budem govorio ili u otkrivenju, ili u poznanju, ili u proroštvu, ili u pouci?
7. I bezdušne stvari koje daju glas, bilo svirala ili gusle, ako ne daju razgovijetne glasove, kako će se razumjeti šta se svira ili gudi?
8. Jer, ako truba da nejasan glas, ko će se pripremiti za boj?
9. Tako i vi, ako rečete jezikom nerazumljivu riječ, kako će se znati šta govorite? Jer ćete govoriti u vjetar.
10. Ma koliko da je na svijetu vrsta glasova, ali nijedan od njih nije bez značenja.
11. Ako, dakle, ne znam značenje glasa, biću tuđin onome koji govori, i onaj koji govori biće meni tuđin.
12. Tako i vi, budući da ste revnitelji duhovnih darova, trudite se da izobilujete u onima koji su za izgrađivanje Crkve.
13. Zato, koji govori jezik, neka se moli Bogu da i tumači.
14. Jer ako se tim jezikom molim Bogu, moj duh se moli, a um je moj bez ploda.

15. Šta treba, dakle? Moliću se Bogu duhom; a moliću se i umom: hvaliću Boga duhom, a hvaliću i umom.
16. Jer ako blagosiljaš duhom, kako će onaj koji zauzima mjesto običnog vjernika reći amin na tvoje blagodarenje, kad ne zna šta govoriš?
17. Jer ti dobro blagodariš, ali se drugi ne izgrađuje.
18. Blagodarim Bogu mojemu što govorim jezike više od sviju vas.
19. Ali u Crkvi volim reći pet riječi umom svojim, da i druge poučim, negoli hiljade riječi jezikom.
20. Braćo, ne budite djeca umom, nego zloćom djetinjite, a umom budite savršeni.
21. U Zakonu je napisano: Tuđim jezicima i tuđim usnama govoriću narodu ovome, i ni tako me neće poslušati, govori Gospod.
22. Tako su jezici ne znak vjerujućim, nego nevjerujućim, a proroštvo ne nevjerujućim, nego vjerujućim.
23. Ako se, dakle, skupi sva Crkva na jedno mjesto, pa svi uzgovore jezike, a uđu neupućeni ili nevjerujući, neće li reći da ludujete?
24. A ako svi prorokuju, i uđe kakav nevjerujući ili neupućeni, biva pokaran od sviju i suđen od sviju,
25. I tako tajne srca njegova bivaju otkrivene; i tada će pasti ničice i pokloniće se Bogu, objavljujući da je zaista Bog sa vama.
26. Šta, dakle, braćo? Kada se sabirate svaki od vas ima psalam, ima pouku, ima jezik, ima otkrivenje, ima tumačenje; sve neka bude za izgrađivanje.
27. Ako neko govori jezik, onda neka ih po dvojica, ili najviše trojica, i to redom, a jedan neka tumači.
28. Ako li ne bude tumača, neka ćuti u Crkvi, a neka govori samome sebi i Bogu,
29. A proroci dva ili tri neka govore, a drugi neka rasuđuju.
30. Ako li se otkrije drugome koji sjedi, prvi neka učuti.
31. Jer možete prorokovati svi, jedan po jedan, da svi uče, i svi da se tješe.
32. I duhovi proročki pokoravaju se prorocima.
33. Jer Bog nije Bog nereda, nego mira.

34. Kao po svima Crkvama svetih, žene vaše u Crkvama da ćute; jer njima nije dopušteno da govore, nego da se pokoravaju, kao što i Zakon govori.
35. Ako li hoće šta da nauče, neka kod kuće pitaju svoje muževe; jer je neprilično ženi da govori u Crkvi.
36. Eda li od vas riječ Božija iziđe? Ili samo do vas dođe?
37. Ako ko smatra da je prorok ili duhovan, neka razumije šta vam pišem, jer su ovo Gospodnje zapovijesti.
38. Ako li ko neće da zna, neka ne zna.
39. Tako, braćo moja, revnujte da prorokujete, i jezike govoriti ne zabranjujte.
40. A sve neka biva blagoobrazno i uredno.

15 O Vaskrsenju Hristovom i vaskrsenju mrtvih.

1. Ali vama napominjem, braćo, jevanđelje koje vam propovijedah, koje i primiste, u kome i stojite,
2. Kroz koje se i spasavate, ako držite onako kako vam propovijedah, osim ako uzalud ne povjerovaste.
3. Jer vam najprije predadoh što i primih, da Hristos umrije za grijehe naše po Pismu,
4. I da bi pogreben, i da je ustao treći dan, po Pismu,
5. I da se javio Kifi, zatim Dvanaestorici;
6. Potom se on javio odjednom više od pet stotina braće, od kojih su većina i sada živi, a neki se upokojiše.
7. Potom se javio Jakovu, zatim svima apostolima;
8. A poslije sviju, kao kakvom nedonoščetu, javio se i meni.
9. Jer sam ja najmanji od apostola, koji nisam dostojan nazvati se apostol, zato što gonih Crkvu Božiju.
10. No blagodaću Božijom jesam što jesam, i blagodat njegova koja je u meni ne osta prazna, nego se potrudih više od sviju njih, ali ne ja, nego blagodat Božija koja je sa mnom.
11. Bilo, dakle, ja bilo oni, tako propovijedamo, i tako povjerovaste.
12. A ako se Hristos propovijeda da je ustao iz mrtvih, kako neki među vama govore da nema vaskrsenja mrtvih?

13. A ako nema vaskrsenja mrtvih, to ni Hristos nije ustao.
14. A ako Hristos nije ustao, onda je prazna propovijed naša, pa prazna i vjera vaša.
15. A pokazujemo se i lažni svjedoci Božiji što svjedočismo protiv Boga da vaskrse Hrista, kojega ne vaskrse, ako, dakle, mrtvi ne ustaju.
16. Jer ako mrtvi ne ustaju, to ni Hristos nije ustao.
17. A ako Hristos nije ustao, uzalud vjera vaša: još ste u grijesima svojim.
18. Onda i oni koji usnuše u Hristu, propadoše.
19. I ako se samo u ovome životu nadamo u Hrista, jadniji smo od sviju ljudi.
20. No zaista je Hristos ustao iz mrtvih, te postade prvenac onih koji su umrli.
21. Jer pošto je kroz čovjeka smrt, kroz čovjeka je i vaskrsenje mrtvih.
22. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi oživjeti.
23. No svaki u svome redu: prvenac Hristos, potom, o njegovu dolasku, oni koji su Hristovi:
24. Onda kraj, kad preda Carstvo Bogu i Ocu, kad ukine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu.
25. Jer on treba da caruje dok ne položi sve neprijatelje pod noge svoje.
26. Posljednji neprijatelj ukinuće se - smrt.
27. Jer sve pokori pod noge njegove. A kada kaže da mu je sve pokoreno, očigledno, osim Onoga koji mu pokori sve.
28. A kad mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onome koji mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu.
29. Inače, šta će činiti oni koji se krštavaju za mrtve; ako mrtvi uopšte ne vaskrsavaju? Zašto se i krštavaju za mrtve?
30. Zašto se i mi izlažemo opasnosti svaki čas?
31. Svaki dan umirem, tako mi, braćo, vaše pohvale, koju imam u Hristu Isusu Gospodu našem.
32. Jer ako se po čovjeku borih sa zvjerovima u Efesu, kakva mi je korist? Ako mrtvi ne ustaju - da jedemo i pijemo, jer sutra ćemo umrijeti!

33. Ne varajte se: Zli razgovori kvare dobre običaje.
34. Otriježite se kao što treba, i ne griješite; jer neki ne poznaju Boga; na sramotu vama kažem.
35. Ali reći će neko: Kako će ustati mrtvi? I u kakvom će tijelu doći?
36. Bezumniče, ono što ti siješ neće oživjeti ako ne umre.
37. I što siješ, ne siješ tijelo koje će nastati, nego golo zrno, bilo pšenično ili neko drugo.
38. A Bog mu daje tijelo kako hoće, i svakome sjemenu svoje tijelo.
39. Nije svako tijelo isto tijelo, nego je drugo tijelo čovječije, a drugo tijelo životinjsko, a drugo riblje, a drugo ptičije.
40. I postoje tjelesa nebeska i tjelesa zemaljska; ali je druga slava nebeskih a druga zemaljskih.
41. Druga je slava sunca, a druga slava mjeseca, i druga slava zvijezda, jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi.
42. Tako i vaskrsenje mrtvih: sije se u raspadljivosti, ustaje u neraspadljivosti;
43. Sije se u beščaću, ustaje u slavi; sije se u nemoći, ustaje u sili;
44. Sije se tijelo duševno, ustaje tijelo duhovno. Postoji tijelo duševno i postoji tijelo duhovno.
45. Tako je i napisano: Prvi čovjek Adam postade duša živa, a posljednji Adam duh koji oživljuje.
46. Ali nije prvo duhovno, nego duševno, potom duhovno.
47. Prvi čovjek je od zemlje, zemljan; drugi čovjek je Gospod sa neba.
48. Kakav je zemljani, takvi su i zemljani; i kakav je nebeski, takvi su i nebeski.
49. I kao što nosismo sliku zemljanoga, tako ćemo nositi i sliku nebeskoga.
50. A ovo kažem, braćo, da tijelo i krv ne mogu naslijediti Carstva Božijega, niti raspadljivost nasljeđuje neraspadljivost.
51. Evo vam kazujem tajnu: Svi nećemo pomrijeti, a svi ćemo se promijeniti,
52. Ujedanput, u trenu oka, pri posljednjoj trubi; jer će zatrubiti, i mrtvi će vaskrsnuti neraspadljivi, i mi ćemo se promijeniti.

53. Jer treba ovo raspadljivo da se obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost.
54. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno obuče u besmrtnost, onda će se ispuniti ona riječ što je napisana: Pobjeda proždrije smrt.
55. Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, pakle, pobjeda?
56. A žalac je smrti grijeh, a sila je grijeha zakon.
57. A Bogu hvala koji nam daje pobjedu kroz Gospoda našega Isusa Hrista.
58. Zato, braćo moja mila, budite čvrsti, nepokolebivi, napredujte neprestano u djelu Gospodnjem, znajući da trud vaš nije uzalud u Gospodu.

16 O milostinji za siromašne u Jerusalimu. Pouke i pozdravi.

1. A što se tiče milostinje za svete, kao što uredih po Crkvama galatijskim, tako činite i vi.
2. Svakog prvog dana nedjelje, neka svaki od vas ostavlja kod sebe sakupljajući koliko može, da ne bivaju prikupljanja onda kada dođem.
3. A kada dođem, one koje izaberete poslaću sa pismima u Jerusalim da odnesu vašu milostinju.
4. A ako bude vrijedno da i ja idem, poći će sa mnom.
5. A vama ću doći kad prođem Makedoniju, jer ću proći kroz Makedoniju;
6. A kod vas, možda ću se zadržati ili i prezimiti, da me vi otpratite kuda pođem.
7. Jer neću da vas vidim sada uzgredno, nego se nadam da neko vrijeme ostanem kod vas, ako dopusti Gospod.
8. A u Efesu ću ostati do Pedesetnice;
9. Jer mi se otvoriše velika vrata za rad, i protivnika je mnogo.
10. A ako dođe Timotej, gledajte da bude kod vas bez straha; jer on radi djelo Gospodnje kao i ja.
11. Zato niko da ga ne prezre. Ispratite ga s mirom da dođe k meni, jer ga čekam sa braćom.
12. A što se tiče brata Apola, mnogo ga molih da dođe k vama sa braćom; i svakako ne bješe volja da sada dođe, ali će doći kad bude prilika.
13. Bдите, stojte u vjeri, muški se držite, snažite se.

14. Sve da vam biva u ljubavi.
15. Molim vas pak, braćo, znate za dom Stefaninov da je prvenac iz Ahaje, i da sebe posvetiše služenju svetima;
16. Da se i vi pokoravate takvima, i svakome koji pomaže i trudi se.
17. A radujem se dolasku Stefanina i Fortunata i Ahajika, jer mi oni popuniše vaše odsustvo;
18. Jer umiriše duh moj i vaš. Uvažavajte, dakle, takve.
19. Pozdravljaju vas Crkve azijske. Pozdravljaju vas mnogo u Gospodu Akila i Priskila sa domaćom svojom crkvom.
20. Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite se međusobno cjelivom svetim.
21. Pozdrav je mojom rukom, Pavlovom.
22. Ako neko ne ljubi Gospoda Isusa Hrista, neka je anatema. Maran ata^[1]
23. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama.
24. Ljubav moja sa svima vama u Hristu Isusu. Amin.

Napomene

1. Aramejski izraz: "Gospod dolazi" ili "Gospode, dođi".

Novi Zavjet

DRUGA POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA KORINĆANIMA

1 Pozdrav. Zahvalnost Bogu za utjehu u nevoljama. Hristos je Božije Amin i naše utvrđenje.

1. Pavle, apostol Isusa Hrista po volji Božijoj, i brat Timotej, Crkvi Božijoj koja je u Korintu, sa svima svetima koji su u čitavoj Ahaji:
2. Blagodat vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista.
3. Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe,
4. Koji nas tješi u svakoj nevolji našoj da bismo mi mogli tješiti one koji su u svakoj nevolji, utjehom kojom nas same tješi Bog;

5. Da kao što su stradanja Hristova obilna u nama, tako je kroz Hrista obilna i utjeha naša.
6. Ako li se mučimo, za vašu je utjehu i spasenje, koje se postiže podnošenjem onih istih stradanja koja i mi trpimo; ako li se utješavamo, za vašu je utjehu i spasenje;
7. I nadanje je naše pouzdano za vas, znajući da kao što ste zajedničari stradanja tako ste i utjehe.
8. Jer nećemo, braćo, da ne znate o nevolji našoj koja nam se dogodi u Aziji, da suviše bijasmo opterećeni, preko moći, tako da smo bili u nedoumici i za život;
9. Čak sami u sebi osudu na smrt doživjesmo, da se ne bismo uzdali u sebe nego u Boga koji podiže mrtve,
10. Koji nas je od tolike smrti izbavio, i izbavlja, u koga se nadamo da će nas i opet izbaviti,
11. Uz pomoć i vaše molitve za nas, da od mnogih lica bude uzneta za nas izobilna blagodarnost Bogu, zbog našeg blagodatnog dara.
12. Jer je ovo naša hvala, svjedočanstvo savjesti naše, da u prostoti i iskrenosti Božijoj, ne po mudrosti tjelesnoj, nego po blagodati Božijoj živjesmo u svijetu, a osobito prema vama.
13. Jer vam drugo ne pišemo nego što čitate i što razumijete, a nadam se da ćete i do kraja razumjeti,
14. Kao što nas unekoliko i razumjeste, da smo mi vaša hvala, kao i vi naša, u dan Gospoda Isusa.
15. I u ovom pouzdanju htjedoh doći prvo vama, da drugu blagodat imate:
16. I poslije vas da odem u Makedoniju, i opet iz Makedonije da dođem vama, i vi da me otpratite u Judeju.
17. Želeći, dakle, ovo zar lakomisleno postupih? Ili ovo što se odlučujem, po tijelu se odlučujem, da bude kod mene i da da, i ne ne?
18. Ali je Bog vjeran, da riječ naša vama ne postade da i ne.
19. Jer Sin Božiji Isus Hristos, kojega mi vama propovijedasmo, ja i Siluan i Timotej, ne postade da i ne, nego u Njemu postade da.
20. Jer koliko je obećanja Božijih, u Njemu su da, i u Njemu su amin, Bogu na slavu kroz nas.
21. A Bog je onaj koji nas utvrđuje s vama u Hristu, i koji nas pomaza,
22. Koji nas i zapečati, i dade zalog Duha u srca naša.

23. A ja prizivam Boga za svjedoka na svoju dušu, da štedeći vas ne dođoh više u Korint.

24. Ne kao da gospodarimo nad vjerom vašom, nego smo pomagači vaše radosti; jer u vjeri stojite čvrsto.

2 Preporuka da se primi grješnik koji se kaje. Miomir i čistota apostolove propovjedi.

1. A ovo odlučih u sebi da vam opet ne dođem u žalosti.

2. Jer, ako vas ja žalostim, ko je taj koji mene veseli, ako ne onaj koga ja žalostim?

3. I ovo vam baš napisah, da kada dođem ne budem ožalošćen od onih od kojih bi trebalo da se radujem, uzdajući se u sve vas, da je radost moja radost sviju vas.

4. Jer od mnoge žalosti i s bolom srca napisah vam sa mnogim suzama, ne da se ožalostite nego da poznate preobilnu ljubav koju imam prema vama.

5. Ako li je ko ožalostio, nije ožalostio mene, nego djelimično - da ne pretjeram - sve vas.

6. Takvome je dovoljno ovo karanje od mnogih;

7. Tako da je, naprotiv, bolje da opraštate i tješite, kako taj ne bi bio savladan od prevelike žalosti.

8. Zato vas molim, potvrdite ljubav prema njemu.

9. Jer vam zato i pisah, da bih poznao oprobanost vašu, jeste li u svemu poslušni.

10. A kome što oprostite, opraštam i ja; jer i ja ako sam što kome oprostio, oprostio sam vas radi pred licem Isusa Hrista,

11. Da nas obmanom ne savlada satana, jer nam njegove namjere nisu nepoznate.

12. A kad dođoh u Troadu radi jevanđelja Hristovog, i pošto mi se otvoriše vrata u Gospodu.

13. Ne imadoh mira u duhu svojem u ne našavši Tita brata svojega, nego oprostivši se s njima, iziđoh u Makedoniju.

14. A hvala Bogu koji nam svagda daje pobjedu u Hristu Isusu, i kroz nas javlja miris poznanja svojega na svakome mjestu;

15. Jer smo mi Hristov miomir Bogu među onima koji se spasavaju i među onima koji propadaju:

16. Jednima miris smrti za smrt, a drugima miris života za život. A za ovo ko je sposoban?

17. Jer mi nismo kao oni mnogi koji trguju riječju Božijom, nego iz iskrenosti, kao od Boga, pred Bogom, u Hristu govorimo.

3 Služba Novog Zavjeta je služba duha i života. Gospod Duh Sveti je sloboda i slava naša.

1. Počinjemo li opet sebe preporučivati? Ili su nam potrebne kao nekima preporučne poslanice za vas ili preporuke od vas?

2. Vi ste naša poslanica napisana u srcima našim koju znaju i čitaju svi ljudi,

3. Pokazujući se da ste poslanica Hristova, kroz naše služenje napisana, ne mastilom, nego Duhom Boga živoga, ne na kamenim tablicama, nego na tjelesnim tablicama srca.

4. A takvo pouzdanje imamo u Boga kroz Hrista,

5. Ne da smo sposobni sami od sebe što pomisliti, nego je naša sposobnost od Boga,

6. Koji nas i učini sposobnim da budemo služitelji Novoga Zavjeta, ne slova nego Duha; jer slovo ubija, a Duh oživljuje.

7. Ako li služba smrti izrezana na kamenu slovima bješe u slavi, tako da i sinovi Izrailjevi ne mogoše gledati u lice Mojsejevo od slave lica njegova koja prolazi,

8. Kako li neće služba Duha biti mnogo više u slavi?

9. Jer kad je služba osude slava, mnogo većma izobiluje u slavi služba pravednosti.

10. Jer se i ne proslavi ono što je proslavljeno tom prilikom zbog ove prevelike slave.

11. Jer kad je slavno ono što prestaje, mnogo će više biti u slavi ovo što ostaje.

12. Imajući, dakle, takvu nadu sa velikom smjelošću se ponašamo,

13. A ne kao što Mojsej metaše pokrivalo na lice svoje, da ne bi mogli sinovi Izrailjevi gledati svršetak onoga što prestaje.

14. No zaslijepiše pomisli njihove; jer do današnjeg dana to isto pokrivalo u čitanju Staroga Zavjeta ostaje neotkriveno, jer se ono u Hristu ukida;

15. Nego do danas, kad se čita Mojsej. stoji pokrivalo na srcu njihovom;

16. A kada bi se obratili ka Gospodu, ukinulo bi se pokrivalo.

17. A Duh (Sveti) je Gospod; a gdje je Duh Gospodnji ondje je sloboda.

18. Svi mi pak koji otkrivenim licem odražavamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u taj isti lik, iz slave u slavu, kao od Duha Gospoda.

4 Apostol ne propovijeda sebe, nego Hrista; u nevoljama se pojavljuje sila i slava Božija.

1. Zato imajući ovo služenje, kao što bismo pomilovani, ne malaksavamo,
2. Nego se odrekosmo tajnih sramotnih djela, ne hodeći u lukavstvu, niti izvrćući riječ Božiju, nego javljanjem istine preporučujemo sebe svakoj savjesti ljudskoj pred Bogom.
3. Ako li je i pokriveno jevanđelje naše, pokriveno je onima koji propadaju;
4. U njima bog ovoga svijeta oslijepi razum nevjernika, da im ne zasvijetli svjetlost jevanđelja slave Hrista, koji je ikona Boga nevidljivoga.
5. Jer ne propovijedamo sebe, nego Hrista Isusa, Gospoda, a sebe kao sluge vaše Isusa radi.
6. Jer Bog koji reče da iz tame zasija svjetlost, On zasija u srcima našim radi prosvjetljenja znanja slave Božije u licu Isusa Hrista.
7. A ovo blago imamo u zemljanim sudovima, da preizobilje sile bude od Boga, a ne od nas.
8. Svačim smo ugnjetavani, ali ne potišteni; zbunjivani, ali ne očajni;
9. Progonjeni, ali nismo ostavljeni; oboreni, ali ne pogubljeni;
10. Svagda noseći na tijelu umiranje Gospoda Isusa, da se i život Isusov na tijelu našem pokaže.
11. Jer mi živi stalno se predajemo na smrt za Isusa, da se i život Isusov javi u smrtnome tijelu našem.
12. Tako da smrt djeluje u nama, a život u vama.
13. Imajući pak isti duh vjere kao što je napisano: Vjerovah, zato govorih; i mi vjerujemo, zato i govorimo,
14. Znajući da će Onaj koji vaskrse Gospoda Isusa, i nas vaskrsnuti kroz Isusa, i preda se postaviti s vama.
15. Jer je sve vas radi, da blagodat umnožena kroz mnoge preizobiluje blagodarenjem na slavu Božiju.

16. Zbog toga mi ne malaksavamo, nego ako se naš spoljašnji čovjek i raspada, ipak se unutrašnji obnavlja iz dana u dan.

17. Jer naša prolazna mala nevolja priprema nam preizobilno i neizmjereno vječno bogatstvo slave,

18. Nama, koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi privremeno, a ono što se ne vidi, vječno.

5 Čežnja za vječnom kućom na nebesima. Nova tvar u Hristu i pomirenje sa Bogom.

1. Jer znamo, ako se naša zemaljska kuća, tjelesni šator, razruši, imamo zdanje od Boga, kuću nerukotvorenu, vječnu na nebesima.

2. Jer za tim i uzdišemo želeći da se obučemo u svoj nebeski stan,

3. Tako da se i obučeni, ne nagi nađemo.

4. Jer budući u ovome šatoru, uzdišemo opterećeni zato što nećemo da se svučemo, nego da se još obučemo, da bi život progutao ono što je smrtno.

5. A onaj koji nas je baš za ovo i sazdao, jeste Bog, koji nam je i dao zalog Duha.

6. Stoga se svagda uzdamo i znamo da dok boravimo u tijelu, udaljeni smo od Gospoda;

7. Jer vjerom hodimo a ne gledanjem;

8. I postajemo smjeli i više volimo otići iz tijela i nastaniti se kod Gospoda.

9. Zato se i rado trudimo, bilo da boravimo ovdje, bilo da odlazimo, da budemo Njemu ugodni.

10. Jer nam se svima valja javiti na sudu Hristovom, da primi svaki ono što u tijelu učini, bilo dobro ili zlo.

11. Znajući, dakle, strah Gospodnji uvjeravamo ljude, a Bogu smo poznati, a nadam se da smo poznati i vašim savjestima.

12. Jer ne preporučujemo opet sebe vama nego vam dajemo povod da se sa nama ponosite, da biste imali što odgovoriti onima koji se hvale onim što je na licu a ne što je na srcu.

13. Jer, ako smo van sebe, Bogu smo; ako smo prisebni, vama smo.

14. Jer nas ljubav Hristova obuzima pa ovako mislimo: da ako jedan za sve umrije, to svi umriješe.

15. I On za sve umrije, da oni koji žive ne žive više sebi, nego Onome koji za njih umrije, i vaskrse.
16. Zato mi od sada nikoga ne znamo po tijelu; a ako i poznamo Hrista po tijelu no sada ga više ne poznajemo.
17. Stoga, ako je ko u Hristu, nova je tvar, staro prođe, gle, sve novo postade.
18. A sve je od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista, i koji nam dade službu pomirenja,
19. Jer Bog bješe u Hristu koji pomiri svijet sa sobom, ne uračunavši im grijehove, i metnuvši u nas riječ pomirenja.
20. Umjesto Hrista, dakle, molimo, kao da Bog poziva kroz nas: Molimo u ime Hristovo - pomirite se sa Bogom.
21. Jer Njega, koji nije znao grijeha, učini grijehom nas radi, da mi postanemo pravda Božija u Njemu.

6 Podvizi Pavlove apostolske službe. Nema zajednice između pravde i bezakonja.

1. A sarađujući s Njim, molimo vas da ne primite uzalud blagodat Božiju;
2. Jer govori: U vrijeme pogodno poslušah te, i u dan spasenja pomogoh ti. Evo sad je najpogodnije vrijeme, evo sad je dan spasenja!
3. Nikako ni u čemu ne dajući spoticanje da se služba ne kudi,
4. Nego se u svemu pokazujemo kao sluge Božije: u trpljenju mnogom, u nevoljama, u bijedama, u tjeskobama;
5. U ranama, u tamnicama, u bunama, u trudovima, u bdjenjima, u postovima,
6. U čistoti, u znanju, u dugotrpljenju, u blagosti, u Duhu Svetome, u ljubavi nelicemjernoj,
7. U riječi istine, u sili Božijoj, sa oružjem pravednosti desnim i lijevim,
8. U slavi i sramoti, u grdnji i pohvali, kao varalice i istiniti,
9. Kao neznani i poznati, kao oni koji umiru a evo živimo, kao kažnjavani ali ne ubijani,
10. Kao žalošćeni a uvijek radosni, kao siromašni a mnoge bogateći, kao oni koji ništa nemaju a sve posjeduju.
11. Usta naša otvoriše se prema vama, Korinćani, srce naše postade široko.

12. Vama nije tijesno u nama, nego vam je tijesno u srcima vašim;
13. A za isto uzdarje od vas, kao djeci govorim, budite široka srca i vi.
14. Ne uprežite se u isti jaram s nevjernicima; jer šta ima pravednost sa bezakonjem; ili kakvu zajednicu ima svjetlost s tamom?
15. A kakvu saglasnost Hristos sa Velijarom? Ili kakav dio ima vjerni s nevjernikom?
16. I kakvo je slaganje hrama Božijeg sa idolima? Jer vi ste hram Boga živoga, kao što reče Bog: Useliću se u njih, i živjeću u njima, i biću im Bog, i oni će biti moj narod.
17. Zato iziđite iz njihove sredine i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se nečistog i ja ću vas primiti,
18. I biću vam otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod Svedržitelj.

7 Pavlova i hrišćanska radost od žalosti po Bogu. Apostol Tit došao.

1. Imajući, dakle, ovakva obećanja, o ljubljeni, očistimo sebe od svake nečistote tijela i duha, tvoreći svetinju u strahu Božijemu.
2. Primate nas: nikoga ne uvredismo, nikoga ne oštetismo, nikoga ne oglobismo.
3. Ne govorim radi osude, jer sam ranije rekao da ste u srcima našim, da bi zajedno umrli i zajedno živjeli.
4. Mnogo se uzdam u vas, mnogo se ponosim vama, prepun sam utjehe, izobilujem radošću pored sviju nevolja naših.
5. Jer i kada dođosmo u Makedoniju, nikakva pokoja nije imalo tijelo naše, nego u svemu bijasmo u nevolji: spolja borbe, iznutra strahovanja.
6. Ali Bog koji tješi ponižene, utješi nas dolaskom Titovim;
7. A ne samo dolaskom njegovim, nego i utjehom kojom se on utješi zbog vas, kazujući nam vašu čežnju, vaše jadikovanje, vaše revnovanje za mene, tako da se još više obradovah.
8. Jer ako vas i ožalostih poslanicom, ne kajem se, ako se i kajah; jer vidim da ona poslanica, ako i za malo, ožalosti vas.
9. Sada se radujem, ne što se ožalostiste, nego što se ožalostiste na pokajanje; jer se ožalostiste po Bogu, da ni u čemu ne budete oštećeni od nas.
10. Jer žalost koja je po Bogu donosi pokajanje za spasenje, za koje se ne kaje; a žalost ovoga svijeta donosi smrt.

11. Jer gle, baš to što se vi po Bogu ožalostiste, kakvu brižljivost stvori u vama, pa pravdanje, pa nezadovoljstvo, pa strah, pa želju, pa revnost, pa kažnjavanje! U svemu pokazaste sebe čistim u ovoj stvari.

12. Ako vam, dakle, i pisah, to ne zbog onoga koji je skrivio, niti zbog onoga kome je krivo učinjeno, nego da se pokaže staranje vaše među vama koje imate za nas pred Bogom.

13. Zato se utješismo. A uz našu utjehu još se više obradovasmo radosti Titovoj, jer vi svi umiriste duh njegov.

14. Jer ako sam mu se nešto za vas pohvalio, nisam se postidio; nego kako je sve istina što govorismo vama, tako i pohvala naša pred Titom bi istinita.

15. I srce je njegovo još punije ljubavi prema vama kad se sjeti poslušnosti sviju vas kako ga sa strahom i trepetom primiste.

16. Radujem se, što se u svemu smijem osloniti na vas.

8 O milostinji za siromašne hrišćane u Jerusalimu. Apostol Tit dolazi u Korint.

1. Izvještavamo vas pak, braćo, o blagodati Božijoj koja je data u Crkvama Makedonije,

2. Da je u mnogome kušanju kroz nevolje obilje radosti njihove, i puko siromaštvo njihovo, izobilovalo u bogatstvu prostodušnosti njihove;

3. Svjedočim da po mogućstvu i preko mogućstva dobrovoljno davahu,

4. Sa mnogim usrdem moleći nas da prihvatimo milost i zajednicu u služenju svetima,

5. I ne samo koliko se nadasmo, nego oni sebe najprije predadoše Gospodu i nama po volji Božijoj,

6. Tako da mi umolismo Tita, da kao što je prije počeo, onako i dovrši kod vas i ovu milostinju.

7. Nego kao što u svemu izobilujete: u vjeri, i u riječi, i u znanju, i u svakom staranju i u ljubavi vašoj prema nama, da izobilujete i u ovoj milostinji.

8. Ne govorim ovo kao zapovijest, nego da kroz revnost drugih provjerim iskrenost ljubavi vaše.

9. Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista, da bogat budući, vas radi osiromaši, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.

10. I savjet dajem u ovome, jer ovo koristi vama, koji počeste ne samo da činite, nego i da želite to još od lanjske godine.
11. A sada dovršite to i na djelu, da kao što bješe dobra volja da želite, tako da učinite od onoga što imate.
12. Jer ako ima ko dobru volju, mio je po onome što ima, a ne po onome što nema.
13. Jer ne da drugima bude olakšanje, a vama nevolja, nego podjednako,
14. U sadašnje vrijeme vaš suvišak da bude za njihov nedostatak, da i njihov suvišak bude za vaš nedostatak; da bude jednakost.
15. Kao što je napisano: Ko je mnogo skupio, nije mu preteklo; i ko je malo skupio, nije mu nedostalo.
16. A hvala Bogu, koji je dao takvo staranje za vas u srce Titovo,
17. Da primi molbu, pa budući vrlo revnostaan, da ode k vama dragovoljno.
18. A poslasmu s njim i brata koga hvale po svima Crkvama zbog propovijedanja jevandjelja.
19. I ne samo to, nego je i određen od Crkava da ide s nama na ovo dobročinstvo kome mi služimo u slavu samoga Gospoda i po našoj želji;
20. Čuvajući se toga da nas ko ne pokudi za naše rukovanje ovolikim obiljem priloga,
21. Jer se staramo za dobro ne samo pred Gospodom nego i pred ljudima.
22. A poslasmu s njima i brata svojega, kojega mnogo puta poznasmo u mnogim stvarima da je revnostaan, a sad još mnogo revnosniji, zbog velikog uzdanja u vas.
23. Što se tiče Tita, on je moj drug i saradnik među vama, a braća naša, oni su poslanici Crkava, slava Hristova.
24. Pokažite im, dakle, pred licem Crkava, svedočanstvo vaše ljubavi i naše pohvale za vas.

9 Nastavak: o službi dobročinstva svetima.

1. Jer za takvo služenje svetima izlišno mi je da vam pišem;
2. Jer znam vašu dobru volju, zbog koje se ponosim vama pred Makedoncima, pošto se Ahaja pripremi još od lani, a vaša revnost podstače mnoge.

3. A braću poslah da naša hvala zbog vas u ovoj stvari ne bude uzaludna, nego da budete pripremljeni, kao što govorih,
4. Da se, ako dođu sa mnohom Makedonci i nađu vas nepripremljene, ne postidimo mi, da ne kažemo vi, zbog ove hvale.
5. Tako nađoh, da je potrebno umoliti braću, da prije odu k vama i da pripreme ranije obećani vaš blagoslov, da on bude gotov kao blagoslov, a ne kao škrtost.
6. A ovo velim: Ko škrtio sije, škrtio će i žnjeti, a ko sa blagoslovima sije, sa blagoslovima će i žnjeti.
7. Svaki kako odluči u srcu, ne sa žalošću ili prinudno; jer Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje.
8. A Bog je kadar da vas obogati svakom blagodaću, da u svemu svagda imajući dovoljno svega, izobilujete u svakom dobrom djelu.
9. Kao što je napisano: Prosu, - dade siromasima; pravda Njegova ostaje do vijeka.
10. A Onaj koji daje sjeme sijaču i hljeb za jelo, daće i umnožiće sjeme vaše, i daće da uzrastu plodovi pravednosti vaše;
11. Bogateći se u svemu za svaku prostodušnost koja kroz nas prinosi zahvalnost Bogu;
12. Jer vršenje ove službe ne popunjava samo nedostatke svetih, nego i pobuđuje mnoge na obilno zahvaljivanje Bogu.
13. Kroz iskustvo ove službe oni hvale Boga zbog vaše pokornosti ispovijedanju jevanđelja Hristova i zbog prostodušnosti u zajedničarenju s njima i sa svima,
14. I u molitvama svojim za vas oni čeznu za vama zbog preizobilne blagodati Božije na vama.
15. A hvala Bogu na njegovom neiskazanom daru.

10 Pavlova odbrana pred neprijateljima i pohvala u Jevanđelju.

1. A sam Ja, Pavle, molim vas radi krotosti i blagosti Hristove, ja koji sam ponizan kada sam kod vas, a odvažan prema vama kada sam odsutan;
2. Molim pak, kad budem kod vas, da mi ne bude potrebe da budem onako slobodan kao što mislim da smijem protiv nekih koji misle za nas da po tijelu živimo.
3. Jer živeći u tijelu, ne vojujemo po tijelu;

4. Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno nego silno Bogom za rušenje utvrđenja, obarajući pomisli,
5. I svaku oholost, koja ustaje protiv poznanja Božijega, i pokoravajući svaku pomisao na poslušnost Hristu,
6. Te smo gotovi kazniti svaku neposlušnost kada se ispuni vaša poslušnost.
7. Vi gledate po spoljašnosti. Ako je ko uvjeren u sebe da je Hristov, neka opet pomisli u sebi da, kao što je on Hristov, tako smo i mi Hristovi.
8. Jer ako bih se nešto više pohvalio vlašću našom koju nam dade Gospod za nazidavanje, a ne za kvarenje čaše, neću se postidjeti,
9. Da se ne pokažem kao da vas plašim poslanicama.
10. Jer su mu poslanice, veli, teške i jake, a kad je tijelom prisutan slab je, i riječ mu je ništavna.
11. Neka takav pomisli ovo: kakvi smo riječju u poslanicama kada smo odsutni, takvi smo i djelom kad smo prisutni.
12. Jer ne smijemo sebe ubrajati ili sravnjivati sa nekima koji sami sebe hvale; ali oni kad sami sebe sobom mjere, i sami sebe sa sobom porede, nerazumni su.
13. A mi se nećemo hvaliti preko mjere, nego po meri pravila čiju nam mjeru Bog dodijeli, da dostignemo i do vas.
14. Jer se mi ne prostiremo preko mjere, kao da ne dosežemo do vas, nego i do vas dostigosmo s jevanđeljem Hristovim;
15. Ne hvalimo se preko mjere u tuđim trudovima, ali imamo nadu da ćemo se, kad uzraste vjera vaša, s vama veličati po pravilu našem izobilno.
16. Da i u daljim krajevima od vas propovijedamo jevanđelje, i da se ne pohvalimo onim što je po tuđemu pravilu urađeno.
17. A koji se hvali, Gospodom neka se hvali!
18. Jer nije valjan onaj koji se sam hvali, nego kojega Gospod hvali.

11 Pavlova propovijed Jevanđelja i stradanja u apostolstvu.

1. O, da biste malo potrpjeli bezumlje moje! No i trpite me.
2. Jer revnujem za vas Božijom revnošću, jer vas obručih mužju jedinome, da djevojku čistu privedem Hristu.

3. Ali se bojim da kao što Evu prevari zmija lukavstvom svojim, da se tako i misli vaše ne odvrate od prostodušnosti koja je u Hristu.
4. Jer ako neko dođe i propovijeda drugoga Isusa, kojega mi ne propovijedasmo, ili drugi duh primata koji ne primiste, ili drugo jevanđelje koje ne dobiste - vi to dobro podnosite!
5. A ja mislim da ni u čemu nisam manji od prevelikih apostola.
6. Jer ako sam i nevješt u riječi, ali nisam u znanju nego se u svemu pokazasmo vama i svima.
7. Ili grijeh učinih što ponizih sebe da se vi uzvisite, što vam besplatno propovijedah Božije jevanđelje?
8. Od drugih Crkava oteh, uzevši platu za služenje vama, pa došavši k vama i budući u oskudici, ne dosadih nikome;
9. Jer moju oskudicu popuniše braća što dođoše iz Makedonije; i u svemu čuvah sebe i čuvaću da ne budem vama na teretu.
10. Kao što je istina Hristova u meni, tako se hvala ova neće uzeti od mene u predjelima Ahaje.
11. Zašto? Zato li što vas ne ljubim? Bog zna! A što činim i činiću,
12. Da uklonim povod onima koji traže povoda, da bi se u onome čim se hvale, našli kao i mi.
13. Jer su takvi lažni apostoli, lukavi poslenici, koji se pretvaraju da su apostoli Hristovi.
14. I nikakvo čudo; jer se sam satana pretvara u anđela svjetlosti.
15. Nije, dakle, ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju da su sluge pravednosti, kojima će svršetak biti po djelima njihovim.
16. Opet velim, neka me niko ne smatra bezumnim; uostalom, i kao bezumnog primite me, da se i ja nešto malo pohvalim.
17. A što govorim, ne govorim po Gospodu, nego kao u bezumlju, hvaleći se na ovakav način.
18. Budući da se mnogi hvale po tijelu, i ja ću da se hvalim.
19. Jer rado podnosite bezumne, pošto ste mudri;
20. Jer podnosite ako vas neko porobljuje, ako vas neko ždere, ako vam oduzima, ako se nadima, ako vas po obrazu bije.

21. Na sramotu govorim, kao da mi postadosmo nemoćni. No na šta se ko osmjeljuje, po bezumlju govorim, i ja se osmjeljujem.
22. Jesu li Jevreji? I ja sam. Jesu li Izrailjci? I ja sam. Jesu li sjeme Avraamovo? I ja sam.
23. Jesu li sluge Hristove? Kao bezuman govorim, ja sam još više: više sam se trudio, odviše boja podnio, više puta bio u tamnici, često u smrtnoj opasnosti;
24. Od Judejaca sam primio pet puta po četrdeset manje jedan udarac,
25. Tri puta sam bio šiban, jednom kamenovan, tri brodoloma pretrpio, noć i dan proveo na morskoj pučini;
26. Često sam putovao, bio u opasnosti na rijekama, u opasnosti od razbojnika, u opasnosti od svoga roda, u opasnosti od neznabožaca, u opasnosti u gradu, u opasnosti u pustinji, u opasnosti na moru, u opasnosti među lažnom braćom;
27. U trudu i naporu, često u nespavanju, u gladovanju i žeđi, često u postovima, u zimi i golotinji;
28. Pored svega ostaloga, svakodnevni pritisak ljudi na mene, briga za sve Crkve.
29. Ko oslabi, a da i ja ne oslabim? Ko se sablažnjava, a ja da ne gorim.
30. Ako se treba hvaliti, nemoćima svojim ću se hvaliti.
31. Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji je blagosloven va vijek, zna da ne lažem.
32. U Damasku namjesnik cara Arete čuvaše grad Damask želeći da me uhvati,
33. I spustiše me kroz prozor u kotarici preko zida te izbjegoh iz njegovih ruku.

12 Apostolova viđenja i otkrivenja Gospodnja. Njegova stradanja i ljubav prema Korinćanima.

1. Ne koristi mi da se hvalim, jer ću doći na viđenja i otkrivenja Gospodnja.
2. Znam čovjeka u Hristu koji prije četrnaest godina - da li u tijelu, ne znam, da li izvan tijela, ne znam, Bog zna - bi odnesen do trećega neba.
3. I znam da taj čovjek - da li u tijelu, da li izvan tijela, ne znam, Bog zna -
4. Bi odnesen u raj i ču neiskazane riječi koje čovjeku nije dopušteno govoriti.
5. Takvim ću se hvaliti, a samim sobom neću se hvaliti, osim ako nemoćima svojim.

6. Jer kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih istinu kazao; ali se uzdržavam, da ne bi ko pomislio za mene više od onoga što vidi u meni, ili čuje od mene.
7. I da se ne bih pogordio zbog mnoštva otkrivenja, dade mi se žalac u tijelo, anđeo satanin, da mi pakosti, da se ne ponosim.
8. Za njega triput Gospoda molih, da odstupi od mene;
9. I reče mi: Dosta ti je blagodat moja; jer se sila moja u nemoći pokazuje savršena. Zato ću se najradije hvaliti svojim nemoćima, da se useli u mene sila Hristova.
10. Zato sam dobre volje u nemoćima, u porugama, u nevoljama, u gonjenjima, u tjeskobama za Hrista; jer kada sam slab onda sam silan.
11. Postadoh bezuman hvaleći se! Vi me natjeraste. Jer je trebalo da me vi hvalite, pošto ni u čemu nisam manji od prevelikih apostola iako sam ništa.
12. Jer znaci apostola učinjeni su među vama u svakom trpljenju, u znacima i čudesima i silama.
13. Jer šta je to u čemu ste manji od ostalih Crkava, osim što vam ja sam ne dosadim? Oprostite mi ovu nepravdu.
14. Evo gotov sam po treći put da vam dođem, i neću vam dosaditi; jer ne tražim vaše nego vas. Jer nisu djeca dužna teći imanje roditeljima nego roditelji djeci.
15. A ja ću vrlo rado trošiti i istrošiću se potpuno za duše vaše, iako vas ja odviše ljubim, a vi me manje ljubite.
16. Ali neka bude, ja vam ne bih na teretu, nego budući lukav, dobih vas prijevarom.
17. Eda li vas što zakidoh preko nekoga od onih koje sam slao k vama?
18. Umolih Tita, i s njim poslah brata: eda li vas Tit što zakide? Zar ne hodismo istim duhom? Zar ne istim stopama?
19. Mislite li opet da se branimo pred vama? Pred Bogom u Hristu govorimo; a sve je, ljubljani, za vaše izgrađivanje.
20. Jer se bojim da vas, kad dođem, neću naći kakve hoću, i ja ću se naći vama kakvog me nećete; da kako ne budu svađe, zavisti, srdnje, prkosi, opadanja, šaptanja, nadimanja, neredi;
21. Da me opet kad dođem ne ponizi Bog moj kod vas, te ne zaplačem za mnogima koji su prije grijehili i nisu se pokajali za nečistotu i blud i razvrat što počinise.

13 Opomena na samoprovjeravanje pred Hristom. Završni pozdrav i blagoslov.

1. Ovo treći put dolazim k vama; na ustima dva ili tri svjedoka utvrđuje se svaka riječ.
2. Naprijed kazah i unaprijed govorim, kada sam bio kod vas drugi put, i sad kad nisam kod vas, pišem onima koji su prije sagriješili i svima ostalima, da ako dođem opet, neću štedjeti,
3. Jer tražite da iskušate Hrista koji u meni govori, koji za vas nije slab, nego je silan među vama.
4. Jer ako i raspet bi po slabosti, ali živi po sili Božijoj; jer smo i mi slabi u Njemu, ali ćemo živjeti s Njim silom Božijom za vas.
5. Sami sebe ispitujte, jeste li u vjeri, sami sebe isprobajte. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hristos u vama? Sem ako u nečemu niste valjani.
6. A nadam se da ćete poznati da mi nismo nevaljani.
7. A molimo se Bogu da vi ne činite nikakva zla, ne da se mi valjani pokažemo, nego da vi dobro činite, a mi kao nevaljani da budemo.
8. Jer ništa ne možemo protiv istine, nego za istinu.
9. Jer se radujemo kada smo mi slabi, a vi jaki; za to se i molimo Bogu, za vaše savršenstvo.
10. Zbog toga, odsutan vam pišem ovo, da kada budem prisutan ne postupim strogo, po vlasti koju mi je dao Gospod za izgrađivanje a ne za rušenje.
11. Najzad, braćo, radujte se, usavršavajte se, utješavajte se, isto mislite, mir imajte, i Bog ljubavi i mira biće s vama.
12. Pozdravite jedan drugoga svetim cjelivom. Pozdravljaju vas svi sveti.
13. Blagodat Gospoda Isusa Hrista i ljubav Boga Oca i zajednica Svetoga Duha sa svima vama. Amin.

Novi Zavjet

POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA GALATIMA

1 Pozdrav. Jevandelje Hristovo ne može biti drugo od bogootkrivenoga.

1. Pavle, apostol ne od ljudi ni preko čovjeka, nego kroz Isusa Hrista i Boga Oca koji ga vaskrse iz mrtvih,

2. I sva braća koja su sa mnom, Crkvama Galatije:
3. Blagodat vam i mir od Boga Oca i Gospoda našega Isusa Hrista,
4. Koji dade sebe za grijehе naše da izbavi nas od sadašnjega vijeka zloga, po volji Boga i Oca našega,
5. Kojemu slava u vijekove vijekova. Amin.
6. Čudim se da se od Onoga koji vas pozva blagodaću Hristovom, tako brzo odvrćate na drugo jevanđelje,
7. Koje nije drugo, samo što vas neki zbunjuju i hoće da izvrću jevanđelje Hristovo.
8. Ali ako vam i mi ili anđeo s neba propovijeda jevanđelje drukčije nego što vam propovijedamo, anatema da bude!
9. Kao što smo već rekli, i sada opet velim: ako vam neko propovijeda jevanđelje drukčije nego što primiste, anatema da bude!
10. Zar ja sad nastojim da ljude pridobijem ili Boga? Ili tražim ljudima da ugađam? Jer kad bih još ljudima ugađao, ne bih bio sluga Hristov.
11. A dajem vam na znanje, braćo, da jevanđelje koje sam ja blagovijestio, nije od čovjeka;
12. Niti ga ja primih od čovjeka, niti naučih, nego otkrivenjem Isusa Hrista.
13. Jer ste čuli moje življenje nekad u Judejstvu, da odviše gonih Crkvu Božiju i pustoših je,
14. I napredovah u Judejstvu više od mnogih vrsnika svojih u rodu svome, budući odviše revnitelj za svoja otačka predanja.
15. A kada blagovoli Bog, koji me izabra od utrobe matere moje i prizva blagodaću svojom,
16. Da objavi Sina svojega u meni, da ga blagovijestim među neznabošcima, toga časa ne pitah tijela i krvi,
17. Niti iziđoh u Jerusalim onima koji su bili apostoli prije mene, nego otidoh u Arabiju, i opet se vratih u Damask.
18. A potom, nakon tri godine, iziđoh u Jerusalim da vidim Petra, i ostadoh kod njega petnaest dana.
19. A drugoga od apostola ne vidjeh, osim Jakova brata Gospodnjega.
20. A što vam pišem, evo Bog mi je svjedok da ne lažem.

21. Potom dođoh u predjele Sirije i Kilikije.
22. A bijah lično nepoznat Hristovim Crkvama Judeje,
23. Nego samo bijahu čuli da, onaj koji nas je nekada gonio, sada propovijeda vjeru koju je nekada rušio,
24. I slavljahu Boga zbog mene.

2 Pavlovo sučeljavanje sa Petrom u Antiohiji. O opravdanju vjerom a ne djelima Zakona.

1. A potom, nakon četrnaest godina, opet iziđoh u Jerusalem sa Varnavom, uzevši sa sobom i Tita;
2. A iziđoh po otkrivenju, i izložih im jevanđelje koje propovijedam neznabošcima, posebno pak izložih uglednima, da kako ne trčim ili ne trčah uzalud;
3. Ali ni Tit, koji bješe sa mnom, i bješe Jelin, ne bi primoran da se obreže;
4. I to zbog pridošle lažne braće što se uvukoše da uhode slobodu našu, koju imamo u Hristu Isusu, da nas zarobe;
5. Ovima se ni za čas ne dadosmo u pokornost, da istina jevanđelja ostane kod vas.
6. A za one koje su smatrali da su nešto, ma ko oni negda bili, ne marim ništa, jer Bog ne gleda ko je ko; jer oni koji su smatrani uglednim meni ništa ne dodadoše,
7. Nego naprotiv, kada uvidješe da je meni povjereno jevanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane,
8. Jer onaj koji pomože Petru u apostolstvu među obrezanima pomože i meni među neznabošcima, -
9. I poznavši blagodat koja je meni dana, Jakov i Kifa i Jovan, koji su smatrani da su stubovi, dadoše meni i Varnavi desnice zajedništva, da mi idemo neznabošcima, a oni obrezanima;
10. Samo da se opominjemo siromašnih, što se i starah da tako činim.
11. A kada dođe Petar u Antiohiju, suprotstavih mu se u lice, jer bješe za osudu.
12. Jer prije nego što dođoše neki od Jakova, jeđaše s neznabošcima; a kada dođoše snebivaše se i odvajашe, bojeći se onih koji su iz obrezanja.
13. I dvoličahu s njim i ostali Judejci, tako da i Varnava prista na njihovo dvoličenje.

14. Ali kad vidjeh da ne idu pravo istini jevanđelja, rekoh Petru pred svima: Kada ti koji si Judejac živiš neznabožački a ne judejski, zašto nagoniš neznabošce da žive judejski?

15. Mi koji smo po prirodi Judejci, a ne grješnici iz neznabožaca,

16. Pa znajući da se čovjek ne opravdava djelima zakona nego vjerom Isusa Hrista, i mi povjerovasmo u Hrista Isusa, da se opravdamo vjerom Hristovom a ne djelima zakona, jer se djelima zakona nijedno tijelo neće opravdati.

17. Ako li se mi, koji tražimo da se opravdamo u Hristu, nađosmo i sami grješnici, je li onda Hristos sluga grijehu? Bože sačuvaj!

18. Jer ako opet zidam ono što razvalih, pokazujem se da sam prestupnik.

19. Jer ja zakonom zakonu umrijuh, da Bogu živim. Sa Hristom se razapeh;

20. A živim - ne više ja nego živi u meni Hristos; a što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božijega, koji me zavoli i predade sebe za mene.

21. Ne odbacujem blagodat Božiju: jer ako pravednost kroz zakon biva, onda Hristos uzalud umrije.

3 Opravdanje vjerom Avraama i vjernika. Zakon je pripremao i vodio ka Hristu. Krštenje u Hristu.

1. O nerazumni Galati, ko vas je općinio da se ne pokoravate istini, vi kojima je pred očima Isus Hristos naslikan razapet među vama?

2. Ovo samo hoću od vas da doznam, da li Duha primiste kroz djela zakona ili kroz propovijed vjere?

3. Zar ste tako nerazumni? Počevši Duhom, sad tijelom završavate?

4. Zar toliko postradaste uzalud? Kad bi bilo samo uzalud!

5. Onaj, dakle, koji vam daje Duha i čini čudesu među vama, čini li to zbog djela zakona ili zbog slušanja vjere?

6. Kao što Avraam povjerova Bogu i uračuna mu se u pravednost.

7. Shvatite, dakle, da su oni sinovi Avraamovi koji su od vjere.

8. A Pismo predvidjevši da Bog opravdava neznabošce vjerom, unaprijed objavi Avraamu: U tebi će se blagosloviti svi neznabošci.

9. Tako se oni koji su od vjere blagosiljaju sa vjernim Avraamom.

10. Jer koji su god od djela zakona pod prokletstvom su, jer je napisano: Proklet svaki koji ne ostane u svemu što je napisano u Knjizi zakona da to čini.
11. A da se zakonom niko ne opravdava pred Bogom, jasno je; jer: Pravednik će od vjere živjeti.
12. A zakon nije od vjere, nego čovjek koji tvori zapovijesti, živjeće kroz njih.
13. Hristos nas je iskupio od prokletstva zakona postavši za nas prokletstvo, jer je napisano: Proklet svaki koji visi na drvetu;
14. Da na mnogobošcima bude blagoslov Avraamov u Hristu Isusu, da primimo obećanje Duha kroz vjeru.
15. Braćo, kao čovjek govorim, niko potvrđeno zavještanje čovjekovo ne odbacuje niti mu što dodaje.
16. Avraamu pak i sjemenu njegovu rečena biše obećanja; ne kaže: i sjemenima, kao za mnoge, nego kao za jedno: I sjemenu tvojemu, koje je Hristos.
17. Ovo pak velim: Zakon, koji je postao poslije četiri stotine i trideset godina, ne poništava zavjet koji je od Boga ranije potvrđen za Hrista, da se ne ukine obećanje.
18. Jer ako je nasljedstvo od zakona, onda već nije od obećanja, a Avraamu ga obećanjem darova Bog.
19. Šta će, dakle, zakon? Zbog grijeha dodade se, dok ne dođe sjeme kome je dato obećanje, i ustanovljen je preko anđela, rukom posrednika.
20. Posrednika pak nema gdje je jedan; a Bog je jedan.
21. Zar je, dakle, zakon protivan obećanjima Božijim? Nikako! Jer da je dat zakon koji može oživljavati, zaista bi od zakona bila pravednost;
22. Ali Pismo zatvori sve pod grijeh da bi se obećanje dalo kroz vjeru Isusa Hrista onima koji vjeruju.
23. A prije dolaska vjere bismo pod zakonom čuvani i zatvoreni za vjeru koja se imala otkriti.
24. Tako nam zakon postade vaspitač za Hrista, da bi se vjerom opravdali;
25. A kad dođe vjera, više nismo pod vaspitačem.
26. Jer ste svi sinovi Božiji vjerom u Hrista Isusa.
27. Jer koji se god u Hrista krstiste, u Hrista se obukoste.

28. Nema više Judejca ni Jelina, nema više roba ni slobodnoga, nema više muškog ni ženskog, jer ste vi svi jedan (čovjek) u Hristu Isusu.

29. A kad ste vi Hristovi, onda ste sjeme Avraamovo i nasljednici po obećanju.

4 Dolazak Sina Božijeg radi našeg iskupljenja i usinovljenja. Sara i Agara i Crkva.

1. Ali kažem, za vrijeme dok je nasljednik dijete ništa se ne razlikuje od roba, ako i jeste gospodar svega.

2. Nego je pod starateljima i upraviteljima do roka koji je otac odredio.

3. Tako i mi, kada bijasmo djeca, bijasmo porobljeni stihijama svijeta;

4. A kad dođe punoća vremena, posla Bog Sina svojega, koji se rodi od žene, koji bi pod zakonom,

5. Da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo usinovljenje.

6. A pošto ste sinovi, posla Bog Duha Sina svojega u srca vaša, koji viče: Ava, Oče!

7. Tako nisi više rob, nego sin; ako li si sin, i nasljednik si Božiji kroz Hrista.

8. Ali tada ne znajući Boga, robovaste bogovima koji to po prirodi nisu.

9. A sada poznavši Boga, ili bolje, budući poznati od Boga, kako se opet vraćate na slabe i bijedne stihije kojima opet iznova hoćete da robujete?

10. Gledate na dane i mjesece, i vremena i godine!

11. Bojim se za vas, da se nisam uzalud trudio oko vas.

12. Budite kao ja, jer sam i ja kao vi, braćo, molim vas; ništa mi ne učiniste nažao.

13. A znate da vam zbog slabosti tijela propovijedah jevanđelje prvi put,

14. I iskušenje moje na tijelu mojemu ne prezreste niti popljuvaste, nego me primiste kao anđela Božijega, kao Hrista Isusa.

15. Kakvo li tek bijaše onda vaše blaženstvo? Jer vam svjedočim da biste, kada bi bilo moguće, izvadili oči svoje i dali meni.

16. Zato li vam postadoh neprijatelj, što vam istinu govorim?

17. Oni ne revnuju dobro za vas, nego hoće da vas odvoje, da njima revnujete.

18. A dobro je revnovati svagda u dobru, i ne samo kada sam ja kod vas.

19. Dječice moja, koju opet s mukom rađam, dokle se Hristos ne uobliči u vama!
20. Htio bih pak da sam sada kod vas, i da izmijenim glas svoj, jer sam u nedoumici zbog vas.
21. Kažite mi, vi koji hoćete pod zakonom da budete, zar ne slušate zakon?
22. Jer je napisano da Avraam dva sina imade, jednoga od robinje a jednoga od slobodne.
23. Ali onaj od robinje, po tijelu se rodi: a ovaj od slobodne, po obećanju.
24. A to je rečeno sa drugim značenjem: jer su one dva zavjeta, jedan od gore Sinaja, koji rađa za robovanje, a to je Agara.
25. Jer Agara je gora Sinaj u Arabiji, i odgovara sadašnjem Jerusalimu, a on robuje sa djecom svojom;
26. A gornji Jerusolim slobodan je, i mati je svima nama.
27. Jer je napisano: Razveseli se, nerotkinjo koja ne rađaš, klikni i uzvikni, ti koja nemaš muke porođaja; jer ostavljena ima mnogo više djece, nego ona koja ima muža.
28. A mi smo, braćo, po Isaku djeca obećanja.
29. No kao što tada onaj po tijelu rođeni gonjaše rođenog po duhu, tako i sada.
30. Ali šta Pismo govori? Istjeraj robinju i sina njezina; jer sin robinjin neće naslijediti sa sinom slobodne.
31. Tako, braćo, nismo djeca robinje nego slobodne.

5 Blagovijest o slobodi u Hristu. Hođenje u Duhu i ljubavi.

1. Stojte, dakle, u slobodi kojom nas Hristos oslobodi, i ne dajte se opet u jaram ropstva uhvatiti.
2. Evo ja, Pavle, kažem vam da ako se obrezujete, Hristos vam ništa neće koristiti.
3. A svjedočim opet svakome čovjeku koji se obrezuje da je dužan sav zakon tvoriti.
4. Odvojiste se od Hrista, vi koji sebe zakonom opravdavate, i od blagodati otpadoste;
5. Jer mi Duhom, od vjere, čekamo nadu pravednosti.
6. Jer u Hristu Isusu niti što vrijedi obrezanje ni neobrezanje, nego vjera koja kroz ljubav djela.
7. Trčaste dobro! Ko vas spriječi da se ne pokoravate istini?

8. Ta upornost nije od Onoga koji vas zove.
9. Malo kvasca ukiseli sve tijesto.
10. Ja se uzdam u vas u Gospodu da ništa drugo nećete misliti; a onaj koji vas uzbunjuje snosiće osudu, ma ko bio.
11. A ja, braćo, ako još obrezanje propovijedam, zašto me onda gone? Dakle, ukida se sablazan krsta.
12. O, da bi se i odsjekli oni koji vas bune!
13. Jer ste vi, braćo, na slobodu pozvani; samo ne slobodu za ugađanje tijelu, nego da iz ljubavi služite jedni drugima.
14. Jer se sav Zakon ispunjava u jednoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga.
15. Ali ako jedan drugoga ujedate i proždirete, gledajte da se međusobno ne istriebite.
16. Velim pak: po Duhu hodite, i pohotu tjelesnu nećete činiti.
17. Jer tijelo želi protiv Duha, a Duh protiv tijela; a ovo se protivi jedno drugome, da činite ono što ne biste htjeli.
18. Ako ste pak Duhom vođeni, niste pod zakonom.
19. A poznata su djela tijela, koja su: preljuba, blud, nečistota, besramnost,
20. Idolopoklonstvo, čaranje, neprijateljstva, svađe, pakosti, gnjev, prkosi, razdori, jeresi.
21. Zavisti, ubistva, pijanstva, raskalašnosti, i slično ovima za koja vam unaprijed kazujem, kao što sam i ranije govorio, da oni koji tako nešto čine neće naslijediti Carstva Božijega.
22. A plod Duha jeste: ljubav, radost, mir, dugotrpljenje, blagost, dobrota, vjera,
23. Krotost, uzdržanje. Za takve nema zakona.
24. A koji su Hristovi, raspeše tijelo sa strastima i željama.
25. Ako Duhom živimo, po Duhu i da hodimo.
26. Ne budimo sujetni, izazivajući jedni druge, zavideći jedni drugima.

6 O krotkom bratoljublju i dobročinstvu. Hvalimo se krstom Hristovim a ne obrezanjem.

1. Braćo, ako i upadne čovjek u kakvo sagrešenje, vi duhovni ispravljajte takvoga duhom krotosti, čuvajući sebe da i ti ne budeš iskušan.
2. Nosite bremena jedan drugoga, i tako ispunite zakon Hristov.
3. Jer ako ko misli da je nešto, a nije ništa, vara samoga sebe.
4. A svaki neka ispita svoje djelo, i tada će sam u sebi imati pohvalu a ne u drugome;
5. Jer će svaki svoje breme nositi.
6. A koji se uči riječi, neka dijeli sva dobra sa onim koji ga uči.
7. Ne varajte se, Bog se ne da obmanjivati; jer što čovjek posije ono će i požnjeti.
8. Jer koji sije u tijelo svoje, od tijela će požnjeti trulež, a ko sije u duh, od Duha će požnjeti život vječni.
9. A dobro činiti da nam ne dosadi, jer ćemo u svoje vrijeme požnjeti ako ne malakšemo.
10. Zato, dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, a osobito svojim po vjeri.
11. Vidite kako vam velikim slovima napisah svojom rukom!
12. Koji hoće da se dopadnu po tijelu, oni vas primoravaju da se obrezujete, samo da ne budu gonjeni za krst Hristov.
13. Jer ni sami obrezani ne drže zakon, nego hoće da se vi obrezujete da bi se vašim tijelom hvalili.
14. A ja, Bože sačuvaj da se čim drugim hvalim osim krstom Gospoda našeg Isusa Hrista, kojim se meni razape svijet i ja svijetu.
15. Jer u Hristu Isusu niti obrezanje što pomaže niti neobrezanje, nego nova tvar.
16. I koji god budu živjeli po ovome pravilu, mir na njih i milost, i na Izrailj Božiji.
17. Ubuduće da mi niko ne stvara teškoće, jer ja rane Gospoda Isusa na tijelu svome nosim.
18. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa duhom vašim, braćo. Amin.

POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA EFESCIMA

1 Himna zahvalnosti Bogu Ocu, za blagodat u Hristu i Duhu. Molitva Apostolova. Hristos glava tijela Crkve.

1. Pavle, apostol Isusa Hrista po volji Božijoj, svetima koji su u Efesu, i vjernima u Hristu Isusu:
2. Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
3. Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio u Hristu svakim blagoslovom duhovnim na nebesima,
4. Kao što nas i izabra u Njemu prije postanja svijeta da budemo sveti i neporočni pred Njim, u ljubavi,
5. Predodredivši nas sebi na usinovljenje kroz Isusa Hrista, po blagonaklonosti volje svoje,
6. Na pohvalu slave blagodati svoje, kojom nas oblagodati u Ljubljnome,
7. U kome imamo izbavljenje krvlju njegovom, oproštenje grijehova po bogatstvu blagodati njegove,
8. Koju je preumnožio u nama u svakoj mudrosti i razboritosti,
9. Obznanivši nam tajnu volje svoje, po blagovoljenju svojemu koje unaprijed odredi u Njemu,
10. Za ostvarenje punoće vremena, da se sve sastavi u Hristu, ono što je na nebu i što je na zemlji, u Njemu,
11. U kome i postasmo nasljednici unaprijed određeni prema namjeri Onoga koji sve čini po savjetu volje svoje,
12. Da budemo na pohvalu slave njegove, mi koji smo se unaprijed nadali u Hrista,
13. U kojemu i vi, čuvši riječ istine, jevanđelje spasenja vašega, i povjerovavši u Njega, biste zapečaćeni obećanim Duhom Svetim,
14. Koji je zalog nasljedstva našega, za iskupljenje tekovine, na pohvalu slave njegove.
15. Zato i ja, čuvši za vašu vjeru u Gospoda Isusa i ljubav prema svima svetima,
16. Ne prestajem blagodariti za vas spominjući vas u svojim molitvama:
17. Da vam Bog Gospoda našega Isusa Hrista, Otac slave, dade Duha mudrosti i otkrivenja da ga poznate,

18. I prosvijetljene oči srca vašega da biste znali u čemu je nada poziva njegova, i kakvo je bogatstvo slave nasljeđa njegova u svetima,

19. I kakva je neizmijerna veličina sile njegove na nama koji vjerujemo po djestvu silne moći njegove,

20. Koju učini u Hristu vaskrsavši ga iz mrtvih, i posadi sebi s desne strane na nebesima,

21. Iznad svakoga načalstva, i vlasti, i sile, i gospodstva, i iznad svakoga imena što se može nazvati, ne samo u ovome vijeku, nego i u budućem;

22. I sve pokori pod noge njegove, i Njega postavi iznad svega za glavu Crkvi,

23. Koja je tijelo njegovo, punoća Onoga koji sve ispunjava u svemu.

2 Ranija otuđenost u grijesima i sadašnje spasenje blagodaću u Hristu. Pomirenje sa Bogom u tijelu Hristovom, u domu Božijem.

1. I vas koji bijaste mrtvi zbog prijestupa i grijehova svojih,

2. U kojima nekada hodiste po duhu ovoga svijeta, po knezu koji vlada u vazduhu, po duhu koji sada djestvuje u sinovima protivljenja,

3. Među kojima i mi svi živjesmo nekada po željama tijela svoga, čineći volju tijela i pomisli, i bijasmo po prirodi djeca gnjeva kao i ostali;

4. A Bog, koji je bogat u milosti, zbog velike ljubavi svoje kojom nas zavolje,

5. I nas, koji bijasmo mrtvi zbog grijehova, oživi sa Hristom - blagodaću ste spaseni -

6. I s Njim zajedno vaskrse i zajedno posadi na nebesima u Hristu Isusu,

7. Da pokaže u vijekovima koji dolaze preveliko bogatstvo blagodati svoje dobrotom prema nama u Hristu Isusu.

8. Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božiji:

9. Ne od djela, da se ne bi ko hvalisao.

10. Jer smo njegova tvorevina, sazdana u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog unaprijed pripremi da u njima hodimo.

11. Zato pamтите da vi, koji ste nekada po tijelu neznabošci bili, nazivani neobrezanje od onih koji su se zvali tjelesno obrezanje rukom vršeno,

12. Da bijaste u ono vrijeme bez Hrista, otuđeni od zajednice Izrailjeve i strani u zavjetima obećanja, nade nemajući, i bez Boga na svijetu.

13. A sad u Hristu Isusu, vi koji ste nekad bili daleko, postadoste blizu krvlju Hristovom.
14. Jer On je mir naš, koji i jedne i druge sastavi u jedno i razruši pregradu koja je rastavljala, to jest neprijateljstvo,
15. Ukinuvši tijelom svojim zakon sa njegovim zapovijestima i propisima, da oba sazda u samome sebi u jednoga novoga čovjeka, stvarajući mir;
16. I da pomiri sa Bogom i jedne i druge u jednom tijelu krstom, ubivši neprijateljstvo na njemu.
17. I On došavši blagovijesti mir vama koji ste daleko i onima koji su blizu.
18. Jer kroz Njega imamo i jedni i drugi pristup ka Ocu u jednom Duhu.
19. Tako, dakle, niste više stranci ni došljaci, nego ste sugrađani svetih i domaći Božiji,
20. Nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je ugaoni kamen sam Isus Hristos,
21. Na kome sva građevina, skladno spojena, raste u hram sveti u Gospodu;
22. U koga se i vi zajedno ugrađujete u obitalište Božije u Duhu.

3 Otkrivenje tajne Hristovog domostroja kroz Pavla. Molitva Svetoj Trojici za savršenstvo svih svetih.

1. Radi toga sam ja, Pavle, sužanj Hrista Isusa za vas neznabošce.
2. Ako ste pak čuli za ustrojstvo blagodati Božije koja je meni dana za vas,
3. Da se meni po otkrivenju obznani tajna, kao što ranije pisah ukratko,
4. Odakle čitajući možete shvatiti moje poznavanje tajne Hrista,
5. Koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena sinovima čovječijim, kako se sada Duhom otkri njegovim svetim apostolima i prorocima:
6. Da su neznabošci sunasljednici i sutjelesnici i sudionici obećanja njegova u Hristu Isusu kroz jevanđelje,
7. Kojemu postadoh sluga po daru blagodati Božije, koja mi je dana po djeystvu sile njegove.
8. Meni, najmanjemu od svih svetih, dade se ova blagodat da blagovijestim među neznabošcima neistraživo bogatstvo Hristovo,

9. I da rasvijetlim svima u čemu je ustrojstvo tajne od vječnosti sakrivene u Bogu, koji je saznao sve kroz Isusa Hrista,
10. Da se kroz Crkvu sada obznani načalstvima i vlastima na nebesima mnogostruka mudrost Božija,
11. Po vječnoj namjeri koju izvrši u Hristu Isusu Gospodu našem,
12. U kome imamo slobodu i pristup s pouzdanjem kroz vjeru u Njega.
13. Zato vas molim da ne malakšete zbog nevolja mojih za vas, koje su slava vaša.
14. Radi toga preklanjam koljena svoja pred Ocem Gospoda našega Isusa Hrista,
15. Od koga svaki rod na nebesima i na zemlji ima svoje ime,
16. Da vam po bogatstvu slave svoje dade silu, da ojačate Duhom njegovim u unutarnjem čovjeku,
17. Da se Hristos vjerom useli u srca vaša,
18. Da biste, ukorjenjeni i utemeljeni u ljubavi, mogli razumjeti sa svima svetima šta je širina i dužina, i dubina i visina,
19. I poznati ljubav Hristovu koja prevazilazi razum, da biste se ispunili svakom punoćom Božijom.
20. A Onome koji može još i neuporedivo više učiniti od onoga što mi ištemo ili mislimo, po sili koja djeluje u nama,
21. Njemu neka je slava u Crkvi u Hristu Isusu kroz sve naraštaje u vijekove vijekova. Amin.

4 Jedinstvo Duha i vjere u Crkvi. Služenje u izgrađivanju tijela Crkve. Život novog čovjeka.

1. Molim vas, dakle, ja sužanj u Gospodu, da se vladate dostojno zvanja na koje ste pozvani,
2. Sa svakom smirenošću i krotošću, sa dugotrpljenjem, podnoseći jedan drugoga u ljubavi,
3. Starajući se da čuvate jedinstvo Duha svezom mira:
4. Jedno tijelo, jedan Duh, kao što ste i pozvani u jednu nadu zvanja svojega;
5. Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje,

6. Jedan Bog i Otac svijetu, koji je nad svima, kroza sve, i u svima nama.
7. A svakome se od nas daje blagodat po mjeri dara Hristova.
8. Zato veli: Uzišavši na visinu zaplijeni plijen i daje darove ljudima.
9. A ono "uziđe" šta je, osim da prvo i siđe u najdonja mjesta zemlje?
10. Onaj koji siđe to je isti koji i uziđe više svijetu nebesa da ispuni sve.
11. I On daje jedne kao apostole, a druge kao proroke, jedne kao jevanđeliste, a druge kao pastire i učitelje,
12. Za usavršavanje svetih u djelu služenja, za sazidanje tijela Hristova;
13. Dok ne dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanja Sina Božijega, u čovjeka savršena, u mjeru rasta punoće Hristove;
14. Da ne budemo više mala djeca, koju ljuđa i zanosi svaki vjetar učenja, obmanom ljudskom, i lukavstvom radi dovođenja u zabludu;
15. Nego da budemo istinski u ljubavi da u svemu uzrastemo u Onoga koji je glava - Hristos.
16. Od koga sve tijelo, sastavljano i povezivano pomoću svih zglavaka, tako da jedan drugog potpomaže po mjeri svakog pojedinog člana, čini da tijelo raste na izgrađivanje samoga sebe u ljubavi.
17. Ovo, dakle, govorim i svjedočim u Gospodu da više ne živite kao što žive i ostali neznabošci u praznoumlju svome,
18. Pomračenih misli, otuđeni od života Božijega zbog neznanja koje je u njima, zbog okamenjenosti srca njihovoga.
19. Oni otupjevši predadoše sebe razuzdanosti pa čine svaku nečistotu s pohlepom.
20. A vi tako ne upoznaste Hrista,
21. Ako li ga čujete i u Njemu naučeni biste, kao što i jeste istina u Isusu,
22. Da vi odbacite raniji način života staroga čovjeka, koji propada u željama varljivim,
23. A da se obnavljate duhom uma svojega,
24. I obucite se u novoga čovjeka, sazdanoga po Bogu u pravednosti i svetosti istine.
25. Zato odbacivši laž, govorite istinu svaki sa svojim bližnjim; jer smo udovi jedan drugome.

26. Gnjevite se ali ne grijehite; sunce da ne zađe u gnjevu vašemu;
27. Niti dajite mjesta đavolu.
28. Kradljivac neka više ne krade, nego bolje neka se trudi da radi svojim rukama ono što je dobro da bi imao davati onome kome je potrebno.
29. Nikakva rđava riječ da ne izlazi iz usta vaših, nego samo dobra za izgrađivanje onoga što je potrebno, da donese blagodat onima koji slušaju.
30. I ne žalostite Svetoga Duha Božijega, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja.
31. Svaka gorčina i gnjev i ljutina i vika i hula sa svakom zlobom, neka su daleko od vas.
32. A budite među sobom blagi, milostivi, praštajući jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio vama.

5 Život u hrišćanskim vrlinama. Tajna braka - slika Hrista i Crkve.

1. Ugledajte se, dakle, na Boga kao djeca voljena.
2. I živite u ljubavi kao što je i Hristos nas ljubio i predao sebe za nas kao prinos i žrtvu Bogu na prijatni miris.
3. A blud i svaka nečistota i lakomstvo da se i ne spominje među vama, kao što i dolikuje svetima;
4. Ni sramotne ni lude riječi ili šale, što god je nepristojno, nego radije zahvaljivanje.
5. Jer znajte ovo, da nijedan bludnik, ili nečist, ili lakomac, koji je idolopoklonik, nema nasljeđa u Carstvu Hrista i Boga.
6. Niko da vas ne zavarava praznim riječima; jer zbog toga dolazi gnjev Božiji na sinove protivljenja.
7. Ne budite, dakle, saučesnici njihovi.
8. Jer nekada bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodu: vladajte se kao djeca svjetlosti;
9. Jer plod Duha je u svakoj dobroti i pravednosti i istini.
10. Istražujte što je ugodno Gospodu.
11. I nemojte uzimati učešća u besplodnim djelima tame, nego ih još razotkrivajte.
12. Jer je sramno i govoriti o onome što oni tajno čine.

13. A sve što se razotkriva svjetlošću se objelodanjuje; jer sve što je objelodanjeno izlazi na svjetlost.
14. Zato veli: Ustani ti koji spavaš i vaskrsni iz mrtvih, i obasjaće te Hristos.
15. Dakle, pazite dobro kako živite, ne kao nemudri, nego kao mudri,
16. Koristeći vrijeme, jer su dani zli.
17. Zbog toga ne budite nerazumni, nego shvatite šta je volja Gospodnja.
18. I ne opijajte se vinom, u čemu je razvrat, nego se ispunjavajte Duhom,
19. Govoreći među sobom u psalmima i himnama i pjesmama duhovnim, pjevajući i pojući Gospodu u srcu svome;
20. Zahvaljujući svagda za sve Bogu i Ocu u ime Gospoda našega Isusa Hrista,
21. Pokoravajući se jedan drugome u strahu Božijem.
22. Žene, pokoravajte se svojim muževima kao Gospodu.
23. Jer muž je glava ženi kao što je i Hristos glava Crkvi, i On je spasitelj tijela.
24. No kao što se Crkva pokorava Hristu, tako i žene u svemu svojim muževima.
25. Muževi, volite svoje žene kao što i Hristos zavole Crkvu i sebe predade za nju,
26. Da je osveti, očistivši je krštenjem u vodi riječju,
27. Da je stavi preda se, slavnu Crkvu, koja nema mrlje ni bore, ili što tome slično, nego da bude sveta i neporočna.
28. Tako su dužni i muževi da vole svoje žene kao svoja tijela; jer koji voli svoju ženu, samoga sebe voli.
29. Jer niko nikad ne omrznu na svoje tijelo, nego ga hrani i njeguje, kao i Gospod Crkvu.
30. Jer smo udovi tijela njegova, od mesa njegova, i od kostiju njegovih.
31. Toga radi ostaviće čovjek oca svojega i mater i prilijepiće se ženi svojoj, i biće dvoje jedno tijelo.
32. Tajna je ovo velika, a ja govorim o Hristu i o Crkvi.
33. Tako i vi, svaki da voli onako svoju ženu kao i sebe samoga; a žena da se boji svojega muža.

6 Život hrišćana u domu. Oblačenje u sveoružje Božije. Molitveni pozdravi.

1. Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodu, jer je ovo pravedno.
2. Poštuj oca svojega i mater; ovo je prva zapovijest s obećanjem:
3. Da ti dobro bude, i da dugo poživiš na zemlji.
4. I vi ocevi, ne razdražujte djecu svoju, nego ih podižite u vaspitanju i nauci Gospodnjoj.
5. Robovi, budite poslušni svojim gospodarima po tijelu, kao Hristu, sa strahom i trepetom, u prostoti srca svojega,
6. Ne radeći samo prividno kao da ugađate ljudima, nego kao sluge Hristove, tvoreći volju Božiju od srca,
7. Služeći dragovoljno kao Gospodu, a ne kao ljudima,
8. Znajući da će svaki ako što dobro učini, to primiti od Gospoda, bio rob ili slobodnjak.
9. I vi gospodari, činite to isto njima, bez prijetnje, znajući da je i njihov i vaš Gospodar na nebesima, a On ne gleda ko je ko.
10. A dalje, braćo moja, jačajte u Gospodu, i u sili moći njegove.
11. Obucite se u sveoružje Božije, da biste se mogli održati protiv lukavstva đavolskoga.
12. Jer ne ratujemo protiv krvi i tijela, nego protiv poglavarstva, i vlasti, i gospodara tame ovoga svijeta, protiv duhova zlobe u podnebesju.
13. Zato uzmite sveoružje Božije, da biste se mogli oduprijeti u zli dan, i odoljevši svemu, održati se.
14. Stojte, dakle, opasavši bedra svoja istinom i obukavši se u oklop pravde,
15. I obuvši noge u pripravnost za jevanđelje mira;
16. A iznad svega uzmite štit vjere, o koji ćete moći pogasiti sve ognjene strijele nečastivoga;
17. I kacigu spasenja uzmite, i mač Duha, koji je riječ Božija.
18. I svakom molitvom i prozbom molite se u Duhu u svako doba, i uz to, bdite sa svakom istrajnošću i moljenjem za sve svete,
19. I za mene, da mi se dade riječ kad otvorim usta svoja, da smjelo obznamim tajnu jevanđelja,

20. Za koje služim u okovima, da o njemu govorim smjelo, kao što sam dužan govoriti.
21. A da biste i vi znali kako sam ja i šta radim, sve će vam kazati Tihik, ljubljani brat i vjerni služitelj u Gospodu,
22. Kojega upravo za to i poslao sam k vama, da znate kako smo i da utješite srca vaša.
23. Mir braći i ljubav sa vjerom od Boga Oca i Gospoda Isusa Hrista!
24. Blagodat sa svima koji postojano ljube Gospoda našega Isusa Hrista. Amin.

Novi Zavjet

POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA FILIPLJANIMA

1 Pavle u okovima zahvaljuje Bogu i moli se za vjerne. Radost življenja i umiranja za Hrista. Živjeti dostojno Jevanđelja.

1. Pavle i Timotej, sluge Isusa Hrista, svima svetima u Isusu Hristu koji su u Filipima, sa episkopima i đakonima:
2. Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
3. Zahvaljujem Bogu mojemu kad god se sjetim vas,
4. Svagda u svakoj molitvi mojoj sa radošću moleći se za sve vas,
5. Što vi postadoste zajedničari u jevanđelju, od prvoga dana pa do sada;
6. Ubijeden u to, da će Onaj koji je otpočeo dobro djelo u vama dovršiti ga sve do dana Isusa Hrista.
7. Kao što je i pravo da ja ovo za sve vas mislim; jer vas imam u srcu, i u okovima mojima, i u odbrani, i potvrđivanju jevanđelja, sve vas koji ste zajedničari moji u blagodati.
8. Jer Bog mi je svjedok, koliko čeznem za svima vama u ljubavi Isusa Hrista;
9. I za to se molim Bogu da ljubav vaša sve više i više izobiluje u poznanju i svakom rasuđivanju,
10. Da procijenite šta je najbolje, da budete čisti i besprekorni na dan Hristov,
11. Puni plodova pravde kroz Isusa Hrista, na slavu i hvalu Božiju.
12. Hoću pak da znate, braćo, da je ono što se zbilo sa mnom samo doprinijelo napretku jevanđelja,

13. Tako da sav carski sud i svi ostali znaju da sam u okovima za Hrista.
14. I mnoga braća u Gospodu, obodrena okovima mojima još više su se osmjelili da bez straha govore riječ Božiju.
15. Jedni, doduše, iz zavisti i svađe propovijedaju Hrista, a drugi od dobre volje;
16. Tako da jedni iz prkosa objavljuju Hrista s nečistom namjerom, misleći da će nanijeti žalost mojim okovima.
17. A drugi iz ljubavi, znajući da sam ovdje za odbranu jevanđelja.
18. Šta onda? Bilo kako mu drago, pritvorno ili istinski, Hristos se propovijeda; i tome se radujem, a i radovaću se;
19. Jer znam da će se ovo okrenuti na moje spasenje po vašoj molitvi i pomoću Duha Isusa Hrista,
20. Kao što pouzdano čekam i nadam se da se ni u čemu neću postidjeti, nego da će se Hristos kao svagda i sada svom smjelošću veličati u tijelu mojemu, bilo životom bilo smrću.
21. Jer je meni život Hristos i smrt dobitak.
22. Ali ako je življenje u tijelu plodonosno za moje djelo, onda ne znam šta da izaberem.
23. A obuzima me oboje: imam želju umrijeti i sa Hristom biti, što je mnogo bolje;
24. Ali ostati u tijelu potrebnije je vas radi.
25. I ovo pouzdano znam, da ću ostati i boraviti sa svima vama za vaš napredak i radost vjere,
26. Da bi se pohvala vaša u Hristu Isusu umnožila preko mene kada vam opet dođem.
27. Samo živite dostojno jevanđelja Hristova, da vas kada dođem vidim, ili ako vam ne dođem, da čujem za vas da stojite u jednome duhu, jednodušno boreći se za vjeru jevanđelja,
28. I ni u čemu da se ne plašite protivnika; to je njima znak pogibli a vama spasenja, i to od Boga.
29. Jer je vama darovano za Hrista, ne samo da vjerujete u Njega, nego i da stradate za Njega.
30. Imajući onu istu borbu kakvu kod mene vidjeste i sad čujete o meni.

2 O jednodušnosti i smirenju. Hristovo poniženje i proslavljenje. Preporuka za Timoteja i Epafrodita.

1. Ako, dakle, imate neku utjehu u Hristu, ako li toplinu ljubavi, ako li zajednicu Duha, ako li saosjećanje i samilost,
2. Upotpunite moju radost, da isto mislite, da istu ljubav imate, jednodušni, jednomisleni:
3. Ništa ne činite iz prkosa, niti za praznu slavu, nego smirenjem smatrajte jedan drugoga većim od sebe.
4. Ne starajte se svako za svoje, nego svako i za ono što je drugih.
5. Zato neka je u vama ista misao koja je i u Hristu Isusu,
6. Koji budući u obličju Božijem, nije smatrao za otimanje to što je jednak sa Bogom,
7. Nego je sebe ponizio uzevši obličje sluge, postao istovjetan ljudima, i izgledom se nađe kao čovjek;
8. Unizio je sebe i bio poslušan do smrti, i to do smrti na krstu,
9. Zato i Njega Bog visoko uzdiže, i darova mu Ime koje je iznad svakoga imena.
10. Da se u Ime Isusovo pokloni svako koljeno što je na nebesima i na zemlji i pod zemljom;
11. I da svaki jezik prizna da je Isus Hristos Gospod na slavu Boga Oca.
12. Tako, ljubljani moji, kao što ste svagda bili poslušni, ne samo u mojem prisustvu, nego mnogo više sada u odsustvu mojem, gradite spasenje svoje sa strahom i trepetom.
13. Jer Bog je onaj koji čini u vama i da hoćete i da tvorite po njegovom blagovoljenju.
14. Sve činite bez gundanja i dvoumljenja,
15. Da budete besprekorni i čestiti, djeca Božija neporočna usred roda nevaljaloga i pokvarenoga, u kojemu sijate kao svjetila u vasioni,
16. Držeći riječ života na moju pohvalu za dan Hristov, da mi ne bude uzalud trčanje, niti trud uzalud.
17. Ali ako se i prinosim na žrtvu i službu vjere vaše, radujem se, i sa svima vama se radujem.
18. Isto tako se i vi radujte, i budite radosni sa mnom.

19. A nadam se u Gospoda Isusa, da ću vam uskoro poslati Timoteja, da se i ja oraspoložim doznajući kako ste vi.
20. Jer nemam nikoga tako srodne duše koji bi se toliko iskreno brinuo za vas.
21. Jer svi traže svoje, a ne ono što je Hrista Isusa.
22. A njegovu osvjedočenu vjernost znate, jer je kao dijete ocu sa mnom služio jevanđelju.
23. Nadam se, dakle, da ću njega poslati odmah čim vidim šta će sa mnom biti.
24. A uzdam se u Gospoda da ću i sam ubrzo doći.
25. Smatrao sam pak za neophodno da pošaljem k vama Epafrodita, brata i satrudnika i saborca mojega, a koga ste vi poslali da mi se nađe za moje potrebe.
26. Jer je silno čeznuo za svima vama, i bilo mu je žao što ste čuli da se razboljeo.
27. I zaista bješe bolestan gotovo na smrt, ali ga Bog pomilova, i ne samo njega, nego i mene, da mi ne dođe žalost na žalost.
28. Zato ga hitno poslah da se obradujete kada ga opet vidite, a ja da budem manje žalostan.
29. Primite ga, dakle, u Gospodu sa punom radošću, i takve poštujujte,
30. Jer se za djelo Hristovo izloži do smrti, ne mareći za svoj život, da nadoknadi ono u čemu ne stigoste vi da me uslužite.

3 Ne uzdati se u tijelo, već u poznanje Hrista vaskrsloga. Stremljenje ka nebeskom življenju.

1. A dalje, braćo moja, radujte se u Gospodu. Jer meni nije dosadno pisati vam jedno isto, a vama je ukrepljenje.
2. Čuvajte se pasa, čuvajte se zlih poslenika, čuvajte se "podrezanih"!
3. Jer obrezani, to smo mi, koji Duhom Božijim služimo i hvalimo se Hristom Isusom, a ne uzdamo se u tijelo,
4. Premda bih se i ja mogao uzdati u tijelo. Ako neko drugi misli da se može uzdati u tijelo, ja još više:
5. Obrezan sam u osmi dan, od roda sam Izrailjeva, plemena Venijaminova, Jevrejin od Jevreja, po zakonu farisej,
6. Po revnosti gonitelj Crkve Božije, po pravdi zakona besprijekoran.

7. Ali sve što mi bješe dobitak, smatrah za štetu Hrista radi.
8. No šta više, ja i smatram sve za štetu prema prevashodnome poznanju Hrista Isusa, Gospoda mojega, radi kojega sam sve ostavio, i smatram sve za trice, da bih Hrista dobio
9. I da se nađem u Njemu ne sa svojom pravednošću koja je od zakona, nego onom koja je po vjeri u Hrista, pravednošću od Boga na osnovu vjere;
10. Da poznam Njega i silu vaskrsenja njegova i udio u njegovim stradanjima, saobražavajući se smrti njegovoj,
11. Da bih kako dostigao u vaskrsenje mrtvih.
12. Ne kao da to već postigoh ili se već usavrših, nego stremim ne bih li to dostigao, kao što mene dostiže Hristos Isus.
13. Braćo, ja za sebe ne mislim još da sam to dostigao; jedno pak činim: što je za mnom zaboravljam, a stremim za onim što je preda mnom,
14. I trčim prema cilju radi nagrade nebeskoga prizvanja Božijega u Hristu Isusu.
15. Mi, dakle, koji smo savršeni, ovako da mislimo: ako li što drugačije mislite, i ovo će vam Bog otkriti.
16. Uostalom, ono što smo dostigli, toga pravila da se držimo i isto da mislimo.
17. Ugledajte se na mene, braćo, i gledajte na one koji tako žive kao što nas imate za primjer.
18. Jer mnogi, za koje vam mnogo puta govorih, a sad i plačući govorim, vladaju se kao neprijatelji krsta Hristova;
19. Njihov je kraj pogibao, njihov bog je trbuh, i slava u sramoti njihovoj, oni misle ono što je zemaljsko.
20. Međutim, naše življenje je na nebesima, otkuda očekujemo i Spasitelja Gospoda Isusa Hrista.
21. Koji će preobraziti naše poniženo tijelo, tako da bude saobrazno tijelu slave njegove, po sili kojom On može sve učiniti i sebi pokoriti.

4 Molba za radost i mir u Gospodu i za svaku vrlinu. Zahvalnost za dobročinstvo. Pozdravi.

1. Zato, braćo moja ljubljena i najželjenija, radosti moja i vijenče moj, tako stojte u Gospodu, ljubljeni!

2. Evodiju molim, i Sintihiju molim, da isto misle u Gospodu.
3. Da, molim i tebe, satrudniče vjerni, pomaži njima koje se potruđiše sa mnom u propovijedanju jevanđelja zajedno i sa Klimentom i ostalim pomoćnicima mojim, čija su imena u knjizi života.
4. Radujte se svagda u Gospodu, i opet velim: radujte se!
5. Blagost vaša neka bude poznata svima ljudima. Gospod je blizu.
6. Ne brinite se ni za što, nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvalnošću kazujte Bogu želje vaše.
7. I mir Božiji, koji prevazilazi svaki um, sačuvaće srca vaša i misli vaše u Hristu Isusu.
8. A dalje, braćo, što god je istinito, što god je pošteno, što god je pravedno, što god je čisto, što god je dostojno ljubavi, što god je na dobru glasu, bilo koja vrлина, bilo što pohvale dostojno, to mislite;
9. Što i naučiste, i primiste i čuste i vidjeste na meni, ono činite, i Bog mira biće s vama.
10. A obradovah se vrlo u Gospodu što se najzad opet sjetiste da se starate za mene, kao što se i staraste, ali nemadoste prilike.
11. Govorim to ne zbog oskudice, jer ja sam se naučio da budem zadovoljan onim što imam.
12. Znam i poniziti se, znam i izobilovati; u svemu i svačemu navikoh; i sit biti i gladovati, i izobilovati i oskudijevati.
13. Sve mogu u Hristu koji mi daje moć.
14. Ipak, dobro učiniste što uzeste učešća u mojoj nevolji.
15. A znate i vi, Filipljani, da u početku propovijedanja jevanđelja, kad iziđoh iz Makedonije, ni jedna mi Crkva nije učestvovala u davanju i primanju osim vi jedini;
16. Jer mi i u Solun poslaste i prvi i drugi put za moju potrebu.
17. Ne kao da tražim dara, nego tražim ploda koji se množi na korist vašu.
18. A ja sam primio sve i imam izobilno. Podmiren sam primivši od Epafrodita što ste mi poslali, slatki miomir, žrtvu prijatnu, ugodnu Bogu.
19. A Bog moj ispuniće svaku potrebu vašu po bogatstvu svojem u slavi, u Hristu Isusu.
20. A Bogu i Ocu našem slava u vijekove vijekova. Amin.

21. Pozdravite svakoga svetoga u Hristu Isusu. Pozdravljaju vas braća što su sa mnom.
22. Pozdravljaju vas svi sveti, a osobito oni iz careva doma.
23. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

Novi Zavjet

POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA KOLOŠANIMA

1 Zahvalnost Bogu za vjeru, ljubav i nadu. Slava Hrista kao Tvorca i Glave tijela Crkve.

1. Pavle, po volji Božijoj apostol Isusa Hrista, i brat Timotej,
2. Svetoj i vjernoj braći u Hristu Isusu koja su u Kolosi: Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
3. Zahvaljujemo svagda Bogu i Ocu Gospoda našega Isusa Hrista kad se molimo za vas,
4. Pošto smo čuli za vjeru vašu u Hrista Isusa i za ljubav koju imate prema svima svetima.
5. Zbog nade koja vam je pripremljena na nebesima, o kojoj ranije čuste u istinitoj riječi jevandjelja.
6. Koje je u vama kao i u svemu svijetu, i plodonosno je i raste kao i u vama, od onoga dana kako čuste i poznaste blagodat Božiju u istini.
7. Kao što i naučiste od Epafrasa, ljubljenoga našega saradnika, koji je za vas vjerni služitelj Hristov,
8. Koji nam i javi o vašoj ljubavi u Duhu.
9. Toga radi i mi, od onoga dana kako čusmo, ne prestajemo moliti se Bogu za vas i iskati da se ispunite poznanjem volje njegove u svakoj mudrosti i razumu duhovnome,
10. Da se vladate dostojno Gospoda ugađajući mu u svemu, i da budete plodni u svakom dobrom djelu, i da rastete u poznanju Boga,
11. Jačajući svakom snagom, po sili slave njegove, za svaku postojanost i dugotrpeljivost s radošću,
12. Zahvaljujući Bogu i Ocu koji nas osposobi za udio u nasljedstvu svetih u svjetlosti;
13. Koji nas izbavi od vlasti tame i prenese u Carstvo Sina ljubavi svoje,
14. U kome imamo iskupljenje, oprostjenje grijehova;

15. Koji je ikona Boga nevidljivoga, Prvorođeni prije svake stvari,
16. Jer Njime bi sazdano sve, što je na nebesima i što je na zemlji, što je vidljivo i što je nevidljivo, bili prijestoli ili gospodstva, ili načalstva ili vlasti: sve je Njime i za Njega sazdano.
17. I On je prije svega, i sve u njemu postoji.
18. I On je glava tijela, Crkve, koji je početak, Prvorođeni iz mrtvih, da u svemu On bude prvi.
19. Jer (Otac) blagoizvoli da se u Njemu nastani sva punoća.
20. I da kroz Njega izmiri sve sa sobom, učinivši mir njegovom krvlju na krstu, (pomirivši) kroz Njega i ono što je na zemlji i ono što je na nebesima.
21. I vas koji ste nekada bili otuđeni i svjesno neprijatelji u zlim djelima,
22. Sada vas izmiri smrću njegovog ljudskog tijela da vas izvede preda se svete, neporočne i nevine,
23. Ako samo ostanete u vjeri utemeljeni i postojani, i ne odvajajući se od nade jevanđelja, koje čuste, koje je propovijedano svoj stvari pod nebom, kojemu ja, Pavle, postadoh služitelj.
24. Sada se radujem u svojim stradanjima za vas. i u svome tijelu dopunjavam što nedostaje Hristovim patnjama, za tijelo njegovo, koje je Crkva,
25. Kojoj ja postadoh služitelj po ustrojstvu Božijem koje mi je dano za vas, da u potpunosti objavim riječ Božiju,
26. Tajnu sakrivenu od vijekova i pokoljenja, koja se sada javi svetima njegovim;
27. Njima Bog htjede pokazati koliko je bogatstvo slave tajne ove među neznabošcima, koja je Hristos u vama, nada slave;
28. Kojega mi propovijedamo urazumljujući svakoga čovjeka i učeći svakoga čovjeka svakoj mudrosti, da bismo pokazali svakoga čovjeka savršena u Hristu Isusu.
29. Za ovo se i trudim, boreći se po njegovoj moći koja u meni silno djeluje.

2 Ukorijenjenost u tajni Hrista; umiranje i ožvljenje sa Njime. Izbjegavanje lažnih učenja.

1. Hoću, dakle, da znate koliku borbu imam za vas i za one u Laodikiji i u Jerapolju, i za sve koji ne vidješe lica mojega u tijelu,

2. Da se utješe srca njihova, da se sjedine u ljubavi i u svakome bogatstvu punoga razumijevanja za poznanje tajne Boga i Oca i Hrista,
3. U kome su sakrivena sva blaga premudrosti i znanja.
4. A ovo govorim, da vas neko ne prevari zavodljivim riječima.
5. Jer ako sam tijelom i odsutan, ali sam duhom sa vama, radujući se i videći vaš red i čvrstinu vaše vjere u Hrista.
6. Kako, dakle, primiste Hrista Isusa Gospoda, tako u Njemu i živite,
7. Ukoričeni i nazidani u Njemu, i utvrđeni u vjeri kao što ste naučeni, izobilujući u njoj sa zahvalnošću.
8. Pazite da vas ko ne obmane filosofijom i praznom prijevarom, po predanju ljudskom, po nauci svijeta, a ne po Hristu.
9. Jer u Njemu obitava sva punoća Božanstva tjelesno,
10. I vi ste ispunjeni u Njemu, koji je glava svakoga načalstva i vlasti;
11. U Njemu vi i obrezani biste obrezanjem nerukotvorenim, odbacivanjem tijela grjevnosti obrezanjem Hristovim,
12. Pošto se s Njim pogreboste krštenjem, u Njemu ste i savaskrsli kroz vjeru u moć Boga koji ga vaskrse iz mrtvih.
13. I vas koji ste bili mrtvi u grijesima i u neobrezanju tijela vašega, oživi vas sa Njim, oprostivši nam sve grijehe;
14. Izbrisa obveznicu koja nas svojim propisima optuživaše i bješe protiv nas, i ukloni je prikovavši je na krst;
15. Razoružavši načalstva i vlasti, žigosa ih javno, pobjedivši na njemu.
16. Da vas, dakle, niko ne osuđuje za jelo ili piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote,
17. Što je sjenka onoga što će doći, a tijelo je Hristovo.
18. Niko da vas ne obmanjuje tobožnjom poniznošću i služenjem anđelima, upuštajući se u ono što nije vidjeo, i uzalud nadimajući se tjelesnim umom svojim,
19. A ne držeći se glave iz koje je sve tijelo pomoću zglavaka i sveza sastavljeno da raste rastom Božijim.

20. Ako, dakle, umrijeteste sa Hristom za stihije svijeta, zašto se držite propisa kao da živite u svijetu? -

21. Ne dodirni, ne okusi, ne opipaj! -

22. Po zapovijestima i naukama ljudskim; a to sve propada upotrebom.

23. Ovo je samo na izgled mudrost u samovoljnom služenju i poniznosti i mučenju tijela, a nije od nekog značaja za zadovoljenje tijela.

3 Misli i živjeti sa vaskrsim Hristom. Svlačenje starog čovjeka i oblačenje u novog. Život hrišćana u domu.

1. Ako ste, dakle, vaskrsli sa Hristom, tražite ono što je gore gdje Hristos sjedi s desne strane Boga.

2. Mislite o onome što je gore, a ne što je na zemlji.

3. Jer umrijeteste i vaš je život sakriven sa Hristom u Bogu.

4. A kada se javi Hristos, život naš, onda ćete se i vi s Njime javiti u slavi.

5. Umrtnite, dakle, udove svoje koji su na zemlji: blud, nečistotu, strast, zlu pohotu i lakomstvo, što je idolopoklonstvo,

6. Zbog kojih dolazi gnjev Božiji na sinove protivljenja,

7. U kojima i vi negda hodiste, kada življaste u njima.

8. A sad odbacite i vi to sve: gnjev, ljutinu, pakost, huljenje, sramotne riječi iz usta svojih.

9. Ne lažite jedan drugoga, jer svukoste staroga čovjeka sa djelima njegovim,

10. I obukoste se u novoga, koji se obnavlja za poznanje, prema liku Onoga koji ga je saznao,

11. Gdje nema Jelina ni Judejca, obrezanja ni neobrezanja, varvarina ni Skita, roba ni slobodnjaka, nego je sve i u svemu Hristos.

12. Obucite se, dakle, kao izabranici Božiji, sveti i ljubljani, u milosrđe, dobrotu, smirenoumlje, krotost, dugotrpeljivost,

13. Podnoseći jedan drugoga, i opraštajući jedan drugome ako ko ima tužbu na koga; kao što Hristos oprostio vama, tako i vi.

14. A povrh svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva.

15. I mir Božiji neka vlada u srcima vašim, na koji ste i pozvani u jednome tijelu, i budite zahvalni.
16. Riječ Hristova neka obitava u vama bogato, u svakoj mudrosti učite i urazumljajte sebe: psalmima i slavopojima i pjesmama duhovnim, u blagodati pjevajući Gospodu u srcima svojim.
17. I sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista, zahvaljujući Bogu Ocu kroz Njega.
18. Žene, pokoravajte se svojim muževima, kao što dolikuje u Gospodu.
19. Muževi, ljubite žene vaše i ne srdite se na njih.
20. Djeco, slušajte roditelje svoje u svemu, jer je ovo ugodno Gospodu.
21. Ocevi, ne razdražujte djece vaše, da ne klonu duhom.
22. Robovi, budite poslušni u svemu vašim gospodarima po tijelu, ne radeći samo pritvorno kao da ljudima ugađate, nego u prostoti srca, bojeći se Boga.
23. I sve što god činite, od srca činite, kao Gospodu, a ne kao ljudima,
24. Znajući da ćete od Gospoda primiti kao nagradu nasljedstvo, jer Gospodu Hristu služite.
25. A koji čini nepravdu, primiće što je skrivio, i ne gleda se ko je ko.

4 O molitvi i ponašanju. Slanje Tihika i Onisima. Pozdravi.

1. Gospodari, pravdu i jednakost ukazujte robovima, znajući da i vi imate Gospoda na nebesima.
2. U molitvi budite istrajni; bdite u njoj sa zahvaljivanjem,
3. Moleći se ujedno i za nas, da nam Bog otvori vrata riječi, da kazujemo tajnu Hristovu, zbog koje sam i svezan,
4. Da je objavim kao što treba da govorim.
5. Mudro se vladajte prema onima koji su izvan, koristeći vrijeme.
6. Riječ vaša da biva svagda u blagodati, solju začinjena, da znate kako treba svakome odgovoriti.
7. Za mene kazaće vam sve Tihik, ljubljeni brat i vjerni služitelj i saradnik u Gospodu,
8. Kojega poslao k vama za to isto, da sazna kako ste vi, i da utješi srca vaša,

9. S Onisimom, vjernim i ljubljenim bratom, koji je od vas. Oni će vam kazati sve kako je ovdje.
10. Pozdravlja vas Aristarh, koji je sužanj sa mnom, i Marko, nećak Varnavin, - za kojega primiste zapovjesti, ako dođe k vama, primite ga -,
11. I Isus, prozvani Just, koji su iz obrezanja: oni su jedini moji saradnici za Carstvo Božije koji mi biše utjeha.
12. Pozdravlja vas Epafras, koji je od vas, sluga Isusa Hrista; on se jednako trudi za vas u molitvama da budete savršeni i ispunjeni svakom voljom Božijom.
13. Jer ja svjedočim za njega da ima veliku revnost za vas i za one koji su u Laodikiji i za one u Jerapolju.
14. Pozdravlja vas Luka, ljekar ljubljeni, i Dimas.
15. Pozdravite braću u Laodikiji, i Nimfana i domaću crkvu njegovu.
16. I kada se ova poslanica pročita kod vas, nastojte da se pročita i u Laodikijskoj Crkvi, a onu iz Laodikije da i vi pročitate.
17. I kažite Arhipu: gledaj službu koju si primio u Gospodu, da je ispunjavaš.
18. Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Opominjite se mojih okova. Blagodat sa vama! Amin.

Novi Zavjet

PRVA POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA SOLUNJANIMA

1 Pozdrav. Zahvalnost Bogu za primjernu vjeru Solunjana u Jevanđelje.

1. Pavle i Silvan i Timotej Crkvi Solunskoj koja je u Bogu Ocu i Gospodu Isusu Hristu: Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
2. Zahvaljujemo Bogu svagda za sve vas pominjući vas u molitvama svojim,
3. Sjećajući se neprestano vašeg djela vjere, i truda ljubavi, i postojane nade u Gospoda našega Isusa Hrista pred Bogom i Ocem našim,
4. Znajući, braćo ljubljena od Boga, da ste izabrani.
5. Jer jevanđelje naše nije propovijedano vama samo riječju, nego i u sili i u Duhu Svetome, i sa punim ubjedenjem, kao što znate kakvi smo bili među vama radi vas.

6. I vi se ugledaste na nas i na Gospoda, primivši riječ u golemoj nevolji sa radošću Duha Svetoga,
7. Tako da postadoste obrazac svima vjerujućima u Makedoniji i u Ahaji.
8. Jer je od vas odjeknula riječ Gospodnja ne samo u Makedoniji i u Ahaji, nego se i u svakom mjestu razglasi vjera vaša u Boga, tako da nam nije potrebno što govoriti.
9. Jer oni sami pričaju o nama kako nas vi dočekaste, i kako se od idola obratiste Bogu, da služite Bogu živom i istinitom,
10. I da očekujete Sina njegova s nebesa, kojega podiže iz mrtvih, Isusa, koji nas izbavlja od gnjeva koji dolazi.

2 Apostolovo bogougodno vladanje u Jevanđelju. Podsticaj na vladanje dostojno Boga.

1. Jer i sami, braćo, znate da dolazak naš k vama nije bio uzalud;
2. Nego, pošto najprije, stradamo i ponižavani bismo u Filipima, kao što znate, mi se osmjelismo u Bogu našem da vam kazujemo jevanđelje Božije uz veliku borbu.
3. Jer naša propovijed nije od zablude, niti od nečistote, ni u lukavstvu,
4. Već kao što nas je Bog provjerio da smo sposobni da nam se povjeri jevanđelje, tako govorimo, a ne kao oni koji ugađaju ljudima, nego Bogu koji ispituje srca naša.
5. Jer, kao što znate, nikada ne nastupasmo radi laskanja, niti zbog pohlepe - Bog je svjedok;
6. Ne tražeci slave od ljudi, ni od vas ni od drugih.
7. Mogli smo vam biti na teretu kao Hristovi apostoli; međutim, bijasmo blagi među vama kao dojilja kada neguje svoju djecu.
8. Tako smo čeznuli za vama, da smo gotovi bili dati vam ne samo jevanđelje Božije nego i duše naše, zato što nam bijaste omiljeli.
9. Jer vi, braćo, pamтите trud naš i napor; jer dan i noć radeći da ne bismo bili na teretu ikome od vas, propovijedasmo vam jevanđelje Božije.
10. Vi i Bog ste svjedoci kako se sveto i pravedno i neporočno vladamo pred vama koji vjerujete.
11. Kao što znate kako svakog pojedinog od vas, kao otac djecu svoju,

12. Preklinjasma vas i hrabrismo i svijedočismo, da se vladate dostojno Boga, koji vas priziva u svoje Carstvo i slavu.
13. Toga radi i mi neprestano zahvaljujemo Bogu, što primivši riječ Božiju koju od nas čujete, prihvatiste je ne kao riječ čovječiju, nego - što zaista i jeste - kao riječ Božiju, koja i djeluje u vama vjerujućima.
14. Jer vi, braćo, postadoste slični Crkvama Božijim koje su u Judeji u Hristu Isusu, zato što i vi propatiste od svojih sunarodnika isto što i oni od Judejaca,
15. Koji ubiše i Gospoda Isusa i svoje proroke. i nas progoniše, i Bogu ne ugađaju, i protivni su svima ljudima,
16. Sprečavajući nas da govorimo neznabošcima da bi se spasli; i kroz to zasvagda da navršite mjeru grijehova svojih, ali ih na kraju sustiže gnjev.
17. A mi, braćo, odvojivši se od vas za neko vrijeme, licem a ne srcem, još više s velikom željom nastojasma da vidimo lice vaše.
18. Zato htjedosmo doći k vama - bar ja Pavle nekoliko puta - i spreči nas satana.
19. Jer ko je naša nada ili radost ili vijenac hvale? Zar niste to i vi pred Gospodom našim Isusom Hristom o njegovu dolasku?
20. Jer ste vi naša slava i radost.

3 Radost zbog dobrih vijesti po Timoteju o vjeri i ljubavi Solunjana. Apostolova molitva za njih.

1. Zato, ne mogavši više izdržati, nađosmo za dobro da ostanemo sami u Atini,
2. Pa poslismo Timoteja, brata našega i služitelja Božijega i saradnika našega u jevanđelju Hristovom, da vas utvrdi i da vas obodri u vjeri vašoj,
3. Da se niko ne pokoleba u ovim nevoljama; jer sami znate da nam to predstoji.
4. Jer kad smo još kod vas bili, mi smo vam kazali unaprijed da ćemo imati nevolja, i kao što znate to se i dogodilo.
5. Radi toga i ja, ne mogavši više izdržati, poslaha da saznam o vjeri vašoj, da vas kako nije iskušao kušać, pa da naš trud bude uzalud.
6. A sada, kada nam je Timotej došao od vas, i donio nam dobre vijesti o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas se svagda rado sjećate, želeći da vidite nas, kao i mi vas.
7. Zato se vama utješismo, braćo, vjerom vašom pri svoj našoj nevolji i bijedi.

8. Jer sad smo živi, kad vi čvrsto stojite u Gospodu.

9. Jer kakvu zahvalnost možemo odati Bogu za vas, za svu radost kojom se radujemo zbog vas pred Bogom našim?

10. Noć i dan najusrdnije se molimo Bogu da vidimo lice vaše i da dopunimo ono što nedostaje vjeri vašoj.

11. A sam Bog i Otac naš i Gospod naš Isus Hristos da upravi put naš k vama.

12. A vas Gospod neka obogati i preispuni ljubavlju jednih prema drugima i prema svima, kakva je i naša prema vama,

13. Da bi se utvrdila srca vaša neporočna u svetosti pred Bogom i Ocem našim o dolasku Gospoda našega Isusa Hrista sa svima svetima njegovim. Amin.

4 Živjeti u svetosti i bratoljublju. Hrišćanska nada za umrle. Vaskrsenje mrtvih.

1. A nadalje, braćo, molimo vas i savjetujemo u Gospodu Isusu, da kao što primiste od nas: kako vam se valja vladati i Bogu ugađati, da još više napredujete.

2. Jer znate kakve vam pouke dadosmo kroz Gospoda Isusa.

3. Jer je ovo volja Božija: svetost vaša, da se čuvate od bluda,

4. I svaki od vas da zna držati svoje tijelo u svetosti i u časti,

5. A ne u strasnoj želji, kao i neznabošci koji ne poznaju Boga;

6. I da niko ne prestupa i ne šteti brata svojega u svemu tome, jer je Gospod osvetnik za sve to, kao što vam i prije rekosmo i svjedočismo.

7. Jer nas ne prizva Bog na nečistotu, nego u svetost.

8. Koji, dakle, odbacuje, ne odbacuje čovjeka nego Boga, koji je i dao Svetoga Duha svojega vama.

9. A o bratoljublju ne treba da vam se piše, jer ste sami od Boga naučeni da se ljubite među sobom,

10. Jer vi to i činite prema svoj braći po cijeloj Makedoniji. Ali vas molimo, braćo, da još obilnije činite,

11. I da se usrdno starate da živite mirno, i da gledate svoja posla, i da radite svojim sopstvenim rukama, kako vam zapovijedismo;

12. Da se vladate pošteno prema onima što su izvan, i da vam ništa ne treba.
13. Nećemo pak, braćo, da vam bude nepoznato šta je sa onima koji su usnuli, da ne biste tugovali kao oni koji nemaju nade.
14. Jer ako vjerujemo da Isus umrije i vaskrse, tako će i Bog one koji su usnuli u Isusu dovesti s Njim.
15. Jer vam ovo kazujemo riječju Gospodnjom da mi koji budemo živi o dolasku Gospodnjem, nećemo preteći one koji su usnuli.
16. Jer će sam Gospod sa zapovješću, glasom arhanđela i sa trubom Božijom, sići s neba, i prvo će mrtvi u Hristu vaskrsnuti;
17. A potom mi živi koji ostanemo bićemo zajedno s njima uzneseni na oblacima u sretanje Gospodu u vazduhu, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.
18. Tako utješavajte jedni druge ovim riječima.

5 Dan Gospodnji doći će iznenada. Treba bditi, moliti se i međusobno izgrađivati u vrlinama.

1. A o vremenima i rokovima, braćo, nije potrebno da vam se piše;
2. Jer vi sami dobro znate da će Dan Gospodnji doći kao lopov u noći.
3. Jer kada govore: Mir je i sigurnost, tada će naići na njih iznenada pogibija, kao bol na trudnu ženu, i neće izbjeći.
4. Ali vi, braćo, niste u tami, da vas taj Dan zateče kao lopov.
5. Jer ste vi svi sinovi svjetlosti i sinovi dana; nismo noći niti tame.
6. Zato nemojmo spavati, kao i ostali, nego bdijmo i budimo trijezni.
7. Jer koji spavaju, noću spavaju, i koji se opijaju noću se opijaju.
8. A mi koji smo sinovi dana budimo trijezni i obučeni u oklop vjere i ljubavi i s kacigom nade spasenja.
9. Jer nas Bog ne odredi za gnjev, nego da dobijemo spasenje kroz Gospoda našega Isusa Hrista,
10. Koji umrije za nas da bismo mi, bilo da bdimo ili da spavamo, zajedno s njim živjeli.
11. Zato se tješite uzajamno, i izgrađujte jedan drugoga, kao što i činite.

12. Molimo vas pak, braćo, odajte priznanje onima koji se trude među vama, i vašim pretpostavljenim u Gospodu, i onima koji vas poučavaju,
13. I da ih poštujuete veoma mnogo sa ljubavlju zbog djela njihovoga. Živite u miru među sobom.
14. Molimo vas pak, braćo, savjetujte neuredne, tješite malodušne, i podržavajte slabe, budite velikodušni prema svima.
15. Gledajte da niko ne vraća kome zlo za zlo; nego svagda idite za dobrom, i među sobom i prema svima,
16. Radujte se svagda,
17. Molite se bez prestanka,
18. Na svemu zahvaljujte: jer je ovo volja Božija za vas u Hristu Isusu.
19. Duha ne gasite,
20. Proroštva ne prezirite.
21. Sve ispitujte, dobra se držite.
22. Od zla u svakom vidu uklanjajte se.
23. A sam Bog mira da vas posveti potpuno, i vascijeli duh vaš i duša i tijelo da se sačuva bez poroka za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista.
24. Vjieran je Onaj koji vas priziva, koji će to i učiniti.
25. Braćo, molite se za nas.
26. Pozdravite svu braću cjelivom svetim.
27. Zaklinjem vas Gospodom da se pročita ova poslanica svoj svetoj braći.
28. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama! Amin.

Novi Zavjet

DRUGA POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA SOLUNJANIMA

1 Blagodarnost Bogu i hvala po Crkvama za vjeru i stradanje. Utjeha zbog ponovnog dolaska Gospoda Isusa.

1. Pavle i Silvan i Timotej Crkvi Solunskoj u Bogu Ocu našem i Gospodu Isusu Hristu:
2. Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
3. Dužni smo svagda blagodariti Bogu za vas, braćo, kao što priliči, zato što veoma raste vjera vaša i umnožava se ljubav svakoga od vas, jednog prema drugom.
4. Tako da se mi sami hvalimo vama po Crkvama Božijim, vašim trpljenjem i vjerom u svima vašim gonjenjima i nevoljama koje podnosite.
5. To je znak pravednoga suda Božijega, da se udostojite Carstva Božijega. za koje i stradate,
6. Pošto je pravedno u Boga da uzvrati muku onima koji vas muče,
7. A vama stradalnicima spokojstvo sa nama kada se javi s neba Gospod Isus s anđelima sile svoje,
8. U ognju plamenome, koji će osuditi one koji ne poznaju Boga i ne pokoravaju se jevanđelju Gospoda našega Isusa Hrista.
9. Takvi će biti osuđeni na vječnu pogibao od lica Gospodnjega i od slave sile njegove.
10. Kada dođe u onaj Dan da se proslavi u svetima svojim i pokaže se divan u svima vjerujućima, jer povjerovaste svjedočanstvu našem.
11. Zato se i molimo svagda za vas, da vas Bog naš učini dostojnim zvanja i ispuni svaku blagu namjeru dobrote i djelo vjere u sili,
12. Da se proslavi ime Gospoda našega Isusa Hrista u vama i vi u njemu, po blagodati Boga našega i Gospoda Isusa Hrista.

2 O ponovnom dolasku Gospoda Hrista i prethodnom otpadništvu od vjere i o Antihristu. Držati se jevanđelskih predanja.

1. Ali vas molimo, braćo, u pogledu dolaska Gospoda našega Isusa Hrista i našega sabranja u Njemu.
2. Ne dajte se lako pokolebati umom, niti uplašiti, ni duhom, ni riječju, ni poslanicom - tobože našom - kao da je već nastao Dan Hristov.

3. Da vas niko ne prevari ni na koji način; jer neće doći dok najprije ne dođe otpadništvo i ne pojavi se čovjek bezakonja, sin pogibli,
4. Koji se protivi i preuznosi iznad svega što se zove Bog ili svetinja, tako da će sam sjesti u hram Božiji kao Bog, tvrdeći za sebe da je Bog.
5. Zar ne pamtite da sam vam ovo kazivao još kad sam bio kod vas?
6. I sad znate šta ga zadržava da se ne javi do u svoje vrijeme.
7. Jer tajna bezakonja već djeluje, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava.
8. I tada će se javiti bezakonik, kojega će Gospod Isus ubiti duhom usta svojih i uništiti pojavom svoga prisustva;
9. Onoga je dolazak po djestvu sataninu sa svakom silom i znacima i čudesima lažnim,
10. I sa svakom prijevarom nepravde među onima koji propadaju, zato što ne primiše ljubav istine da bi se spasli.
11. I zato će im Bog poslati silu obmane, da vjeruju laži;
12. Da budu osuđeni svi koji ne vjerovaše istini, nego zavolješe nepravdu.
13. A mi smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo, ljubljena od Gospoda, što vas je Bog izabrao od početka za spasenje u svetinji Duha i vjeri istine,
14. Na koje vas prizva kroz jevanđelje naše, da zadobijete slavu Gospoda našega Isusa Hrista.
15. Tako dakle, braćo, stojte čvrsto i držite predanja, kojima ste naučeni, bilo našom riječju, bilo poslanicom.
16. A sam Gospod naš Isus Hristos, i Bog i Otac naš, koji nas je zavolio i dao utjehu vječnu i nadu dobru u blagodati,
17. Neka utješi srca vaša i utvrdi vas u svakoj riječi i djelu dobrome.

3 Moliti se za apostole i za utvrđenje u Hristu. Kloniti se neurednih i neradnika.

1. Najzad, braćo, molite se za nas, da se riječ Gospodnja brzo širi i proslavlja kao i kod vas;
2. I da se izbavimo od naopakih i zlih ljudi, jer neće svi vjeru.
3. No vjeran je Gospod; On će vas utvrditi i sačuvati od lukavoga.

4. A uzdamo se u Gospodu za vas, da činite i da ćete činiti ono što vam zapovijedamo.
5. A Gospod neka upravi srca vaša na ljubav Božiju i na trpljenje Hristovo.
6. Zapovijedamo vam pak, braćo, u ime Gospoda našega Isusa Hrista, da se klonite od svakoga brata koji živi neuredno, a ne po predanju koje primiše od nas.
7. Jer sami znate kako treba da se ugledate na nas, jer nismo živjeli neuredno među vama,
8. Niti smo zabadava jeli hljeb u nekoga. no s trudom i mukom, radeći dan i noć, da ne bi bili na teretu nekome od vas:
9. Ne kao da nemamo vlasti, nego da sebe damo vama za primjer, da bi se ugledali na nas.
10. Jer kada smo bili kod vas, ovo smo vam zapovijedali: Ako neko neće da radi, neka i ne jede.
11. Jer čujemo da neki među vama žive neuredno, ne rade ništa, a u sve se miješaju.
12. Zato takvima zapovijedamo i molimo ih u Gospodu našem Isusu Hristu da mirno radeći svoj hljeb jedu.
13. A vama, braćo, da ne dosadi dobro činiti.
14. Ako li ko ne poslušá riječi naše u ovoj poslanici, toga obilježite, i ne družite se s njim, da bi se posramio;
15. Ali ga ne smatrajte kao neprijatelja, nego urazumljajte ga kao brata.
16. A sam Gospod mira neka vam da mir svagda i u svakoj prilici. Gospod sa svima vama!
17. Pozdrav mojom rukom Pavlovom, što je znak u svakoj poslanici, ovako pišem:
18. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

Novi Zavjet

PRVA POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA TIMOTEJU

1 Pozdrav. Opomena nekima da ne odstupaju od zapovijesti Jevanđelja. Pavlova zahvalnost Hristu za spasenje.

1. Pavle, apostol Isusa Hrista po zapovijesti Boga, Spasa našega i Gospoda Isusa Hrista, nade naše,
2. Timoteju, pravome sinu po vjeri, blagodat, milost, mir od Boga Oca našega i Hrista Isusa Gospoda našega.

3. Kao što te molih idući u Makedoniju, da ostaneš u Efesu i zapovjediš nekima da ne uče drukčije,
4. Niti da se bave bajkama i rodoslovima beskrajnim, koji više navode na prepirke negoli na služenje Bogu u vjeri.
5. A cilj zapovijesti jeste ljubav od čista srca i savjesti dobre i vjere nelicemjerne,
6. Od čega neki odstupiše i skrenuše u praznoslovlje,
7. Želeći da budu učitelji zakona a ne razumiju ni šta govore ni šta tvrde.
8. A znamo da je zakon dobar ako ga ko pravilno upotrebljava.
9. Znajući to da zakon nije propisan za pravednika, nego za bezakonike i nepokorne, bezbožnike i grješnike, nepobožne i pogane, oceubice i materoubice, krvnike,
10. Bludnike, muželožnike, ljudokradice, lažljivce, krivokletnike, i ako je što drugo protivno zdravoj nauci
11. Prema jevandjelju slave blaženoga Boga, koje je meni povjereno.
12. I zahvaljujem Hristu Isusu Gospodu našem koji mi dade moć, što me za vjerna primi, postavivši na služenje
13. Mene, koji sam ranije bio hulnik i gonitelj i prkosnik, ali bih pomilovan, jer to iz neznanja učinih, u nevjerovanju;
14. Ali se još više umnoži blagodat Gospoda našega sa vjerom i ljubavlju u Hristu Isusu.
15. Istinita je riječ i svakoga primanja dostojna da Hristos Isus dođe u svijet da spase grješnike od kojih sam prvi ja.
16. Ali zbog toga bih pomilovan da bi Isus Hristos pokazao na meni prvome svo dugotrpljenje, za primjer onima koji će vjerovati u njega za život vječni.
17. A Caru vijekova, neprolaznome, nevidljivome, jedinome premudrome Bogu, čast i slava u vijekove vijekova. Amin.
18. Ovu ti zapovijest predajem, sine Timoteje, shodno pređašnjim proročanstvima o tebi da po njima ratuješ dobar rat,
19. Imajući vjeru i dobru savjest, koju neki odbacivši pretrpješe brodolom vjere;
20. Među kojima su Imenej i Aleksandar, koje predadoh satani, da se nauče da ne hule.

2 Molitva Bogu za sve ljude. Pavle apostol Bogočovjeka. Ponašanje muževa i žena.

1. Molim, dakle, prije svega da se čine moljenja, molitve, prozbe, blagodarenja za sve ljude,
2. Za careve i za sve koji su u vlasti, da tih i miran život poživimo u svakoj pobožnosti i čestitosti.
3. Jer je ovo dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom,
4. Koji hoće da se svi ljudi spasu i da dođu u poznanje istine.
5. Jer jedan je Bog, jedan i posrednik između Boga i ljudi, čovjek Hristos Isus,
6. Koji sebe dade u otkup za sve, svjedočanstvo u naznačena vremena,
7. Za koje sam ja postavljen propovjednik i apostol - istinu govorim u Hristu, ne lažem - učitelj neznabožaca u vjeri i istini.
8. Hoću, dakle, da se muževi mole na svakom mjestu, podižući svete ruke bez gnjeva i dvoumljenja.
9. Isto tako, i žene u pristojnom odijelu, stidom i čestitošću da ukrašavaju sebe, ne pletenicama, ni zlatom, ni biserom, ni haljinama skupocjenim,
10. Nego dobrim djelima, kao što priliči ženama koje se privolješe bogopoštovanju.
11. Žena neka se uči u miru sa svakom pokornošću;
12. Ali ženi ne dopuštam da bude učitelj, niti da vlada mužem, nego da bude mirna.
13. Jer je Adam sazdan prvi, zatim Eva:
14. I Adam se ne prevari a žena prevarena, postade prestupnica;
15. Ali će se spasti rađanjem djece, ako ostanu u vjeri i ljubavi i u svetinji sa čestitošću.

3 Vrline episkopa i đakona u domu i u Crkvi kao Domu Božijem. Glavna tajna pobožnosti: Bog se javi u tijelu.

1. Istinita je riječ: ako ko episkopstvo želi, dobro djelo želi.
2. Ali episkop treba da je bez mane, jedne žene muž, trezven, mudar, pošten, gostoljubiv, kadar da poučava;
3. Ne pijanica, ne ubojica, ne lihvar, nego krotak, miroljubiv, ne srebroljubiv;
4. Koji svojim domom dobro upravlja, ima poslušnu djecu sa svakom skromnošću;

5. A ako neko ne umije svojim domom upravljati, kako će se moći starati za Crkvu Božiju?
6. Ne novokršten, da se ne bi pogordio i upao u osudu đavolju.
7. A treba da ima i dobro svjedočanstvo od onih koji su napolju, da ne bi upao u sramotu i zamku đavolju.
8. Tako i đakoni treba da budu čestiti, ne dvolični, ne koji mnogo vina piju, ne lakomi,
9. Koji imaju tajnu vjere u čistoj savjesti.
10. A i ovi da se prvo provjere, pa onda da služe, pošto su bez mane.
11. Tako i žene treba da su skromne, da ne klevetaju, trezvene, vjerne u svemu.
12. Đakoni da budu muževi jedne žene, koji dobro upravljaju djecom i svojim domovima.
13. Jer koji su dobro služili, stiču - sebi dobar stepen i veliku smjelost u vjeri u Hristu Isusu.
14. Ovo ti pišem nadajući se da ću skoro doći k tebi;
15. Ako li se zadržim, da znaš kako se treba vladati u domu Božijemu, koji je Crkva Boga živoga, stub i tvrđava istine.
16. I zaista velika je tajna pobožnosti: Bog se javi u tijelu, opravda se u Duhu, pokaza se anđelima, propovjedi se neznabošcima, vjerova se u svijetu, vaznese se u slavi.

4 Čuvati se lažnih i licemjernih učitelja. Vježbati se u pobožnosti. Savjeti Timoteju.

1. A Duh izričito govori da će u posljednja vremena odstupiti neki od vjere slušajući duhove prevare i nauke demonske,
2. U licemjerju lažljivaca, čija je savjest spaljena,
3. Koji zabranjuju ženiti se, i traže uzdržavanje od jela koja je Bog stvorio da ih sa zahvalnošću uzimaju vjerni i oni koji su poznali istinu.
4. Jer je svako stvorenje Božije dobro i ništa nije za odbacivanje kad se prima sa zahvalnošću,
5. Jer se osvećuje riječju Božijom i molitvom.
6. Ovo savjetujući braći, bićeš dobar služitelj Isusa Hrista, odgajen riječima vjere i dobrom naukom kojoj si sljedovao.

7. A poganih i babskih priča kloni se i vježbaj se u pobožnosti.
8. Jer tjelesno vježbanje za malo je korisno, a pobožnost je korisna u svemu, pošto ona ima obećanje života sadašnjega i budućega.
9. Ovo je istinita riječ i dostojna svakoga primanja:
10. Jer za to se i trudimo i bivamo sramočeni, jer se nadamo u Boga živoga, koji je spasitelj sviju ljudi, osobito vjernih.
11. Ovo zapovijedaj i uči.
12. Niko da ne prezire tvoju mladost, ali budi obrazac vjernima u riječi, u življenju, u ljubavi, u duhu, u vjeri, u čistoti.
13. Dokle ne dođem pazi na čitanje, utješavanje i učenje.
14. Ne zanemari blagodatni dar u tebi koji ti je dat kroz proročanstvo polaganjem ruku starješina na tebe.
15. Ovo proučavaj, u ovome stoj, da se napredak tvoj pokaže u svemu.
16. Pazi na sebe i na nauku, istraj u tome; jer čineći ovo, spasićeš i sebe i one koji te slušaju.

5 Savjeti za starije, za udovice i sveštenike. Pouke Timoteju.

1. Starca ne karaj, nego ga savjetuj kao oca; mladiće kao braću;
2. Starice kao matere; mlade kao sestre, u svakoj čistoti.
3. Udovice poštuju, koje su prave udovice.
4. Ako li koja udovica ima djecu ili unučad, neka se uče najprije svoj dom poštovati, i dug vraćati roditeljima; jer ovo je dobro i ugodno pred Bogom.
5. A prava udovica i usamljenica nada se u Boga i provodi u molitvama i moljenjima noć i dan.
6. A ona koja se odala nasladama, živa je umrla.
7. I ovo zapovijedaj, da budu bez mane.
8. Ako li ko o svojim a osobito o domaćima ne promišlja, odrekao se vjere i gori je od nevjernika.
9. Da se ne upisuje među udovice mlađa od šezdeset godina, koja je bila žena jednoga muža,

10. Osvjedočena u dobrim djelima, ako je djecu odgajila, ako je gostoljubiva bila, ako je svetima noge prala, ako je nevoljnima pomagala, ako je išla za svakim dobrim djelom.
11. A mlađe udovice ne primaj, jer kada ih strast odvoji od Hrista, hoće da se udaju;
12. One podležu osudi što prvo obećanje odbaciše.
13. A uz to se uče i neradu, skitajući po kućama; i ne samo neradu, nego su i jezičave i radoznale, pa govore što ne treba.
14. Hoću, dakle, da se mlađe udovice udaju, djecu da rađaju, kuću da kuće, i nikakva povoda ne daju protivniku za napadanje.
15. Jer neke već skrenuše za satanom.
16. Ako koji vjerni ili vjerna ima udovice, neka se stara o njima, da se ne opterećuje Crkva, da bi se ona mogla starati o pravim udovicama.
17. Prezviteri koji su dobre starješine dostojni su dvostruke časti, osobito oni koji se trude u propovijedanju i učenju.
18. Jer Pismo govori: Volu koji vrše ne zavezuj usta, i: Radnik je dostojan svoje plate.
19. Protiv prezvitera ne primaj tužbe, osim na osnovu dva ili tri svjedoka.
20. One koji griješe pokaraj pred svima, da i ostali imaju strah.
21. Preklinjem te pred Bogom i Gospodom Isusom Hristom i izabranim anđelima da ovo držiš bez dvoumljenja, i da ne činiš ništa po pristrasnosti.
22. Ne polaži ruke ni na koga brzo, niti učestvuj u tuđim grijesima. Čuvaj sebe čista.
23. Više ne pij samo vodu, nego pij po malo vina, zbog svoga želudca i čestih bolesti svojih.
24. Grijesi nekih ljudi su javni i prethode sudu, a kod nekih se objelodanjuju kasnije.
25. Tako su i dobra djela vidna; a ako i nisu, ne mogu se sakriti.

6 O robovima i lažnim učiteljima. Prošiv bogaćenja i srebroljublja. Podvizi u vjeri i vrlinama. Slavljenje Boga.

1. Oni koji su robovi pod jarmom neka svoje gospodare smatraju dostojnima svake časti, da se ne bi hulilo na ime Božije i na učenje.
2. A koji imaju vjernike za gospodare, neka ne budu prema njima nemarni zato što su braća, nego neka im još bolje služe, jer su ti koji primaju njihovo dobročinstvo, vjerni i mili.

3. Ovo uči i savjetuj. Ako neko drukčije uči i ne drži se zdravih riječi Gospoda našega Isusa Hrista i učenja o pobožnosti,
4. Pogordio se ništa ne znajući, nego boluje od zapitkivanja i prepiranja, od čega nastaje zavist, svađa, huljenja, lukava podozrenja,
5. Prazna nadmudrivanja ljudi izopačenoga uma i lišenih istine, koji misle da je pobožnost izvor dobitka. Kloni se takvih.
6. A pobožnost jeste veliki dobitak kad smo zadovoljni onim što imamo.
7. Jer ništa ne donijesmo na svijet; jasno je da ništa ne možemo ni odnijeti.
8. A kad imamo hranu i odjeću, budimo ovim zadovoljni.
9. A koji hoće da se bogate, upadaju u iskušenje i zamku, i u mnoge lude i pogubne želje, koje guraju ljude u propast i pogibao.
10. Jer je korijen sviju zala srebroljublje, kojemu neki predavši se zastraniše od vjere i navukoše na sebe muke mnoge.
11. A ti, o čovječe Božiji, bježi od toga, a idi za pravdom, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, trpljenjem i krotošću.
12. Bori se dobrim podvigom vjere, hvataj se za život vječni u koji si i pozvan, i ispovjedio si dobro ispovijedanje pred mnogim svjedocima.
13. Zapovijedam ti pred Bogom koji svemu život daje i pred Hristom Isusom koji posvjedoči pred Pontijem Pilatom dobro ispovijedanje:
14. Da održiš zapovijest čistu i besprekornu do javljanja Gospoda našega Isusa Hrista,
15. Koje će u svoje vrijeme pokazati blaženi i jedini Vladar, Car careva i Gospodar gospodara,
16. On koji jedini ima besmrtnost i živi u svjetlosti nepristupnoj, Koga niko od ljudi ne vidje niti može vidjeti; Njemu čast i sila vječna. Amin.
17. Bogatima ovoga svijeta zapovijedaj da se ne preuznose, niti da se uzdaju u bogatstvo nesigurno, nego u Boga živoga, koji nam daje sve izobilno na upotrebu;
18. Neka dobro čine, neka se bogate u dobrim djelima, neka budu darežljivi, društveni,
19. Spremajući sebi dobar temelj za budućnost, da dobiju život vječni.
20. O Timoteje, sačuvaj povjeren ti zalog, kloneći se poganih i praznih razgovora i sporova lažno nazvanoga znanja,

21. Kojemu se neki privoleše i otpadoše od vjere. Blagodat s tobom. Amin.

Novi Zavjet

DRUGA POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA TIMOTEJU

1 Zahvalnost Bogu za vjeru Timotejevu i podsticaj dara u njemu: da se ne postidi stradanja za Hrista i da sačuva zalag Duha.

1. Pavle, apostol Hrista Isusa po volji Božijoj, prema obećanju života u Hristu Isusu,
2. Timoteju, ljubljenoj čedu: Blagodat, milost, mir od Boga Oca i Hrista Isusa Gospoda našega.
3. Zahvaljujem Bogu, kojemu služim od predaka u čistoj savjesti, što te se neprestano sjećam u molitvama svojim dan i noć;
4. Sjećajući se suza tvojih, želim da te vidim da se radošću ispunim.
5. Na umu mi je nelicemjerna vjera tvoja, koja se prvo useli u babu tvoju Loidu i mater tvoju Evnikiju, a uvjeren sam da je i u tebi.
6. Iz toga razloga ti napominjem da razgorijevaš blagodatni dar Božiji koji je u tebi kroz polaganje ruku mojih.
7. Jer nama Bog nije dao duha plašljivosti, nego sile i ljubavi i cjelomudrenosti.
8. Ne postidi se, dakle, stradanja Gospoda našega, ni mene sužnja njegova, nego budi mi sastradalnik u jevanđelju po sili Boga,
9. Koji nas spase i prizva prizvanjem svetim, ne po djelima našim, nego po svojoj volji i blagodati datoj nam u Hristu Isusu prije vječnih vremena,
10. A sada pokazanoj javljanjem Spasitelja našega Isusa Hrista, koji razruši smrt i obasja život i neraspadljivost jevanđeljem,
11. Za koje sam ja postavljen propovjednik i apostol i učitelj neznabožaca.
12. Iz toga razloga ovo i stradam. ali se ne stidim: jer znam Kome sam povjerovao, i uvjeren sam da je On kadar sačuvati zalag moj za onaj dan.
13. Kao obrazac zdrave nauke imaj ono što si čuo od mene u vjeri i ljubavi u Hristu Isusu.
14. Dobro zavještanje sačuvaj Duhom Svetim, koji obitava u nama.
15. To znaš da se odvратиše od mene svi oni u Aziji, među kojima su Figel i Ermogen.

16. Gospod neka dade milost Onisiforovu domu, jer me je mnogo puta okrijepio, i okova mojih nije se postidjeo,

17. Nego došavši u Rim još revnosnije me potraži i nađe.

18. Neka mu dade Gospod da nađe milost kod Gospoda u onaj dan. A koliko mi je u Efesu poslužio, ti najbolje znaš.

2 Biti dobar borac Hrista vaskrsloga, trudbenik u Jevandelju i kloniti se lažnih učenja, prepiranja i želja.

1. Ti, dakle, čedo moje, jačaj u blagodati koja je u Hristu Isusu;

2. I što si čuo od mene pred mnogim svjedocima, to predaj vjernim ljudima, koji će biti kadri i druge naučiti.

3. Ti se, dakle, zlopatai kao dobar vojnik Isusa Hrista.

4. Nijedan se vojnik ne upliće u poslove običnog života, da bi ugodio vojvodi.

5. Ako se ko i bori, ne dobija vijenac ako se ne bori po pravilu.

6. Zemljoradnik koji se trudi treba prvi da okusi od plodova.

7. Razumi šta govorim; a Gospod neka ti dade razboritost u svemu.

8. Pamti Isusa Hrista vaskrsloga iz mrtvih, od sjemena Davidova, po jevandelju mojemu,

9. Za koje se zlopاتم do samih okova kao zločinac, ali se riječ Božija ne da svezati.

10. Zbog toga podnosim sve radi izabranih, da i oni dobiju spasenje koje je u Hristu Isusu sa slavom vječnom.

11. Istinita je riječ: ako s Njim umriješmo, s Njim ćemo i živjeti;

12. Ako trpimo, s Njim ćemo i carovati; ako li se odrekemo, i On će se nas odreći;

13. Ako li iznevjerimo, On ostaje vjieran, jer se ne može samog sebe odreći.

14. Ovo napominji, preklinjući ih pred Gospodom da se ne prepiru, što nije ni od kakve koristi nego na propast onima koji slušaju.

15. Postaraj se da se pokažeš valjan pred Bogom, trudbenik koji se nema čega stidjeti i koji pravo upravlja riječju istine.

16. A poganih praznih razgovora kloni se; jer će takvi još više napredovati u bezbožnosti.

17. I riječ njihova kao živa rana razjedaće oko sebe, među kojima su Imenej i Filit,

18. Koji zastraniše od istine, govoreći da je vaskrsenje već bilo, i ruše vjeru nekih.
19. Ali tvrdo stoji temelj Božiji, imajući ovaj pečat: Pozna Gospod one koji su njegovi, i: Neka odstupi od nepravde svaki koji priziva ime Gospodnje.
20. A u velikome domu nema samo zlatnih i srebrnih sudova, nego i drvenih i glinenih, i jedni su za čast a drugi za nižu upotrebu.
21. Ako, dakle, ko očisti sebe od ovih, biće sud za čast, osvećen i koristan domaćinu, pripremljen za svako dobro djelo.
22. Bježi od mladalačkih želja, a drži se pravde, vjere, ljubavi, mira sa svima koji prizivaju Gospoda od čistoga srca.
23. A ludih i neukih zapitkivanja kloni se, znajući da rađaju svađe;
24. Sluga pak Gospodnji ne treba da se svađa, nego da bude tih prema svima, poučan, nezlobiv,
25. Koji sa krotošću kara one koji se protive, eda bi im kako Bog dao pokajanje za poznanje istine,
26. I da se izbave iz zamke đavola, koji ih je žive ulovio da vrše volju njegovu.

3 O zlim ljudima u posljednja vremena. Stradanje pobožnih za Hrista. Držati se bogonadahnutog Svetog Pisma.

1. Ali ovo znaj da će u posljednje dane nastati teška vremena.
2. Jer će ljudi biti samoljubivi, srebroljubivi, hvalisavi, gordeljivi, hulnici, neposlušni roditeljima, neblagodarni, nepobožni,
3. Bezosećajni, nepomirljivi, klevetnici, neuzdržljivi, surovi, nedobroljubivi,
4. Izdajnici, naprasiti, naduveni, više slastoljubivi nego bogoljubivi,
5. Koji imaju izgled pobožnosti, a sile njezine su se odrekli. I kloni se ovih.
6. Jer su od ovih oni koji se uvlače u kuće i zavode žene koje su natovarene grijesima i vođene različitim požudama,
7. Koje se svagda uče, i nikad ne mogu da dođu do poznanja istine.
8. Kao što se Janije i Jamvrije protivioše Mojseju, tako se i ovi protive istini, ljudi izopačenoga uma. nepouzđani u vjeri.

9. Ali neće više napredovati; jer će njihovo bezumlje postati očigledno svima, kao što se desilo i sa onima.
10. A ti si sledovao mojoj nauci, življenju, nastrojenju, vjeri, dugotrpljenju, ljubavi, istrajnosti,
11. Gonjenjima, stradanjima koja mi se dogodiše u Antiohiji, u Ikoniji, u Listri. Kakva gonjenja pretrpješ i od svih izbavi me Gospod!
12. A i svi koji hoće da žive pobožno u Hristu Isusu biće gonjeni.
13. A zli ljudi i opsjenari napredovaće od zla na gore, varajući i varajući se.
14. No ti stoj u tome što si naučio i što si se uvjerio, znajući od koga si se naučio,
15. I što iz djetinjstva znaš Sveštene spise koji te mogu umudriti za spasenje kroz vjeru u Hrista Isusa.
16. Sve je Pismo bogonadahnutu, i korisno za učenje, za karanje, za ispravljanje, za vaspitanje u pravednosti,
17. Da bude savršen Božiji čovjek, pripremljen za svako dobro djelo.

4 Podsticaj na propovijedanje i djelo jevanđelista. Kraj Pavlovog podviga i dobijanje vijenca. Poruke i pozdravi.

1. Ja te, dakle, zaklinjem pred Bogom i Gospodom našim Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima javljanjem svojim i Carstvom svojim:
2. Propovijedaj riječ, nastoj u vrijeme i ne vrijeme, pokaraj, zaprijeti, utješi, sa svakom strpljivošću i poukom.
3. Jer će doći vrijeme kada zdrave nauke neće podnositi, nego će po svojim željama okupiti sebi učitelje da ih češu po ušima;
4. I odvrtiće uši od istine, a okrenuti se bajkama.
5. A ti budi trezven u svemu, zlopati se, vrši djelo jevanđelista, služenje svoje ispuni.
6. Jer ja se već prinosim na žrtvu, i vrijeme mojega odlaska nastade.
7. Dobar rat ratovah, trku završih, vjeru održah.
8. Sad me čeka vijenac pravde, koji će mi u onaj Dan dati Gospod, pravedni Sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji s ljubavlju očekuju Dolazak njegov.
9. Postaraj se da mi dođeš brzo.

10. Jer me Dimas ostavi, zavoljevši sadašnji vijek, i otide u Solun; Kriskent u Galatiju, Tit u Dalmaciju; Luka je sam kod mene.
11. Marka uzmi i dovedi sa sobom, jer mi je pogodan za službu.
12. A Tihika poslah u Efes.
13. Kada dođeš, donesi mi ogrtač što sam ostavio u Troadi kod Karpa, i knjige, osobito one od pergamenta.
14. Aleksandar kovač mnoga mi zla učini. Neka mu Gospod plati po djelima njegovim.
15. Njega se i ti čuvaj; jer se veoma protivio našim riječima.
16. Pri mojoj prvoj odbrani niko ne osta sa mnom, nego me svi ostaviše. Neka im se ne uračuna!
17. Ali Gospod bi sa mnom i osnaži me, da se kroz mene raširi propovijed i da čuju svi neznabošci; i bih izbavljen iz usta lavovih.
18. I izbaviće me Gospod od svakoga zla djela i spasti za Carstvo svoje nebesko; Njemu slava u vijekove vijekova. Amin.
19. Pozdravi Priskilu i Akilu, i Onisiforov dom.
20. Erast osta u Korintu, a Trofima ostavih u Militu bolesna.
21. Postaraj se da dođeš prije zime. Pozdravlja te Evul, i Pud, i Lin, i Klaudija, i braća sva.
22. Gospod Isus Hristos neka je sa duhom tvojim. Blagodat s vama. Amin.

Novi Zavjet

POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA TITU

1 Poruka Titu o postavljanju sveštenika i o vrlinama episkopa. Poroci nekih Krićana.

1. Pavle sluga Božiji i apostol Isusa Hrista po vjeri izabраниh Božijih i poznanju istine pobožnosti,
2. Za nadu vječnoga života koji prije vječnih vremena obeća Bog koji ne obmanjuje,
3. A objavi u određena vremena riječ svoju propovijedanjem, koje je meni povjerio po zapovijesti Spasitelja našega Boga,

4. Titu, pravome sinu po zajedničkoj vjeri: Blagodat. milost, mir, od Boga Oca i Gospoda Isusa Hrista, Spasitelja našega.
5. Zato te ostavih na Kritu da urediš što je nedovršeno, i da postaviš po svima gradovima starješine, kao što ti ja zapovjedih:
6. Ako je ko bez mane, jedne žene muž, i ima djecu vjerujuću, kojoj ne prigovaraju da su razuzdana ili nepokorna.
7. Jer episkop kao Božiji domoupravitelj treba da je bez mane, ne samovoljan, ne gnjevljiv, ne pijanica, ne ubojica, ne lihvar;
8. Nego gostoljubiv, dobroljubiv, mudar, pravedan, pobožan, uzdržljiv;
9. Koji se čvrsto drži istinite riječi saglasne sa učenjem, da bi bio sposoban i poučavati u zdravoj nauci i pokarati one koji se protive.
10. Jer ima mnogo nepokornih, praznorječivih i obmanjivača, osobito koji su iz obrezanja,
11. Kojima treba usta zatvoriti, koji čitave domove izopačuju učeći što ne treba, radi nečasnog dobitka.
12. Reče neko od njih, njihov sopstveni prorok: Krićani, svagda lažljivci, zli zvjerovi, proždrljivci lijeni.
13. Svjedočanstvo je ovo istinito. Zbog toga karaj ih bez poštete, da budu zdravi u vjeri,
14. Da ne slušaju judejske bajke, ni zapovijesti ljudi koji preziru istinu.
15. Čistima je sve čisto, a nečistima i nevjernima ništa nije čisto, nego je nečist i njihov um i savjest.
16. Govore da znaju Boga, a djelima ga se odriču; jer su gnusni i nepokorni i nesposobni za ma koje dobro djelo.

2 Savjeti starima i mladima i robovima. Blagodat Božija u Hristu, koji nas je iskupio od grijeha na dobra djela.

1. A ti govori što priliči zdravom učenju.
2. Starci da budu trezveni, skromni, mudri, zdravi u vjeri, u ljubavi, u trpljenju.
3. Starice takođe da se drže kako dolikuje svetima; da ne klevetaju, da mnogo ne robuju vinu, da uče dobru,
4. Da urazumljuju mlade žene: da vole muževe, da vole djecu,

5. Da budu razborite, čedne, kućanice, dobre, pokorne svojim muževima, da se ne bi hulilo na riječ Božiju.
6. Tako i mladiće savjetuj da budu čestiti.
7. U svemu pokaži sebe za ugled u dobrim djelima: u učenju ispravnost, čestitost, čistotu,
8. Riječ zdravu, besprijekornu, da se posrami protivnik nemajući ništa loše reći za nas.
9. Robovi da budu poslušni svojim gospodarima, da im budu ugodni u svemu, da ne protivrječe,
10. Da ne krađu, nego da pokazuju potpunu vjernost u svemu, da bi nauku Spasitelja našeg Boga krasili u svemu.
11. Jer se javi blagodat Božija spasonosna svima ljudima,
12. Koja nas uči da se odrečemo bezbožnosti i zemaljskih požuda, i da poživimo razborito, pravedno i pobožno u sadašnjem vijeku,
13. Očekujući blaženu nadu i javljanje slave velikoga Boga i Spasa našega Isusa Hrista,
14. Koji daje sebe za nas da bi nas iskupio od svakoga bezakonja, i da očisti za sebe narod izabrani koji revnuje u dobrim djelima.
15. Ovo govori i savjetuj i karaj sa punom vlašću: niko da te ne prezire.

3 Raniji poroci i sadašnje vrline preporođenih u Hristu. Kloniti se jeretika. Poruke i pozdravi.

1. Napominji im da budu pokorni i poslušni poglavarstvima i vlastima, spremni za svako dobro djelo;
2. Nikoga da ne ruže, da se ne svađaju, da budu blagi, da pokazuju svaku krotost prema svima ljudima.
3. Jer i mi bijasmo nekada nerazumni, nepokorni, zabludeli, robujući raznim požudama i nasladama, provodeći život u zlobi i zavisti, gnusni, mrzeći jedan drugoga.
4. A kada se javi dobrota i čovekoljublje Boga, Spasitelja našega,
5. Ne za djela pravedna koja mi učinismo, nego po svojoj milosti spase nas banjom novoga rođenja i obnovljenja Duhom Svetim,
6. Kojega izli na nas obilno kroz Isusa Hrista Spasitelja našega,

7. Da bismo, opravdani njegovom blagodaću, postali nasljednici života vječnoga kao što se nadamo.
8. Istinita je ova riječ, i hoću da to potvrđuješ, kako bi se oni koji povjerovaše Bogu starali da prednjače u dobrim djelima. Ovo je ljudima dobro i korisno.
9. A ludih zapitkivanja i rodoslova i sporova i prepiranja o zakonu kloni se; jer je to nekorisno i sujetno.
10. Čovjeka jeretika po prvome i drugome savjetovanju kloni se,
11. Znajući da se takav izopačio, i griješi; samoga sebe je osudio.
12. Kada pošljem k tebi Artema ili Tihika, postaraj se da dođeš k meni u Nikopolj, jer sam odlučio da ondje zimujem.
13. Zakonika Zina i Apola marljivo opremi, da ne oskudijevaju ni u čemu.
14. Ali i naši neka se uče prednjačiti u dobrim djelima gdje god je potrebno, da ne budu bez ploda.
15. Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi sve koji nas ljube u vjeri. Blagodat sa svima vama. Amin.

Novi Zavjet

POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA FILIMONU

1 Zauzimanje sužnja Pavla za odbjeglog roba Onisima, a sad obraćenoga i vjernoga hrišćanina.

1. Pavle, sužanj Hrista Isusa, i brat Timotej, Filimonu ljubljenome i saradniku našem,
2. I miloj Apfiji, i Arhipu, saborcu našem, i domaćoj tvojoj crkvi:
3. Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
4. Zahvaljujem Bogu mojemu svagda spominjući te u molitvama svojim,
5. Jer čujem za ljubav tvoju i vjeru koju imaš prema Gospodu Isusu i prema svima svetima,
6. Da zajedništvo vjere tvoje bude djelotvorno u poznanju svakoga dobra koje imamo u Hristu Isusu.
7. Ljubav pak tvoja čini nam veliku radost i utjehu, jer si, brate, srca svetih umirio.
8. Stoga, iako imam punu slobodu u Hristu da ti zapovijedam šta treba da činiš,

9. Zbog ljubavi radije te molim, ja lično, Pavle starac, a sada i sužanj Isusa Hrista,
10. Molim te za čedo moje Onisima, kojega rodih u okovima svojim;
11. Nekada tebi nepotrebnoga, a sada i tebi i meni potrebnoga. Poslah ti ga natrag;
12. A ti njega, to jest srce moje, primi.
13. Ja ga htjedoh zadržati kod sebe, da mi umjesto tebe posluži u okovima za jevandjelje.
14. Ali bez tvojega znanja ne htjedoh ništa činiti, da tvoje dobročinstvo ne bi bilo prinudno nego dobrovoljno.
15. Jer možda se zato i rastade s tobom za kratko da ga dobiješ za vječnost,
16. Ne više kao roba, nego više od roba, brata ljubljenoga, osobito meni, a koliko više tebi, i po tijelu i u Gospodu.
17. Ako sam ti, dakle, zajedničar u vjeri, primi njega kao mene.
18. Ako ti je u čemu skrivio, ili dužan ostao, to meni uračunaj.
19. Ja, Pavle, napisah svojom rukom, ja ću platiti; da ti ne kažem da i samog sebe meni duguješ.
20. Da, brate, obraduj me u Gospodu; umiri srce moje u Gospodu.
21. Uzdajući se u tvoju poslušnost, napisah ti, znajući da ćeš učiniti više nego što kažem.
22. A ujedno pripremi mi gostoprimstvo, jer se nadam da ću vašim molitvama biti vam darovan.
23. Pozdravlja te Epafras koji je sa mnom sužanj u Hristu Isusu,
24. Marko, Aristarh, Dimas, Luka, saradnici moji.
25. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa duhom vašim. Amin.

Novi Zavjet

POSLANICA SVETOG APOSTOLA PAVLA JEVREJIMA

1 Hristos je Sin Božiji i viši od anđela.

1. Bog koji je iz davnine mnogo puta i raznim načinima govorio ocima preko Proroka,

2. U ove posljednje dane govorio je nama preko Sina, kojega postavi nasljednikom svega, kroz kojega je i vijekove stvorio;
3. On koji je sjaj slave i obličje bića Njegovoga i koji drži sve moćnom riječju svojom, pošto sam izvrši očišćenje grijehova naših, sjede sa desne strane Veličanstva na visinama,
4. I toliko se pokaza veći od anđela koliko je slavnije Ime naslijedio nego oni.
5. Jer kome od anđela ikada reče: Sin moj jesi Ti, ja te danas rodih? I opet: Ja ću njemu biti Otac, a on meni Sin.
6. I opet, kada uvodi Prvorodnoga u vaseljenu, govori: I neka mu se poklone svi anđeli Božiji.
7. A za anđele govori: Koji čini anđele svoje duhovima i sluge svoje plamenom ognjenim.
8. Za Sina pak: Prijesto je tvoj, Bože, vavijek vijeka; žezal pravičnosti je žezal Carstva tvogega.
9. Zavolio si pravdu i omrzao bezakonje; zbog toga te pomaza, Bože, Bog tvoj uljem radosti više nego drugove tvoje.
10. I opet: Ti, Gospode, u početku osnova zemlju, i nebesa su djelo ruku tvojih;
11. Oni će proći, a ti ostaješ, i sve će ostarjeti kao odijelo,
12. I savićeš ih kao haljinu, i izmjeniće se, a ti si uvijek isti, i godine tvoje neće minuti.
13. A kome od anđela ikad reče: Sjedi meni sa desne strane dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?
14. Nisu li svi oni duhovi za služenje, koji se šalju da služe onima koji će naslijediti spasenje?

2 Slušati Hrista koji je istinskim očovječenjem i stradanjem pobijedio smrt i đavola i spasao sve.

1. Zbog toga moramo veoma paziti na ono što čusmo, da ne skrenemo.
2. Jer ako je riječ kazana preko anđela potvrđena, i svaki prestup i neposlušnost dobi zasluženu kaznu,
3. Kako ćemo je mi izbjeći ako ne marimo za tako veliko spasenje, koje otpoče propovijedati Gospod, a potvrdiše ga među nama oni koji su čuli,
4. Što i Bog posvjedoči znacima i čudesima, raznim moćnim djelima i razdavanjem Duha Svetoga po svojoj volji.

5. Jer Bog ne pokori anđelima onaj svijet koji dolazi, o kojem govorimo.
6. Neko pak negdje posvjedoči govoreći: Šta je čovjek da ga se sjećaš, ili sin čovječiji da ga pohodiš?
7. Učinio si ga privremeno manjim od anđela, slavom i čašću ovjenčao si ga, i postavio si ga nad djelima ruku tvojih;
8. Sve si pokorio pod noge njegove. I pošto mu pokori sve, ništa mu ne ostavi nepokoreno. Ali sada još ne vidimo da mu je sve pokoreno.
9. A privremeno manjim od anđela vidimo Isusa, zbog stradanja sve do smrti, ovjenčanoga slavom i čašću, da bi po blagodat Božijoj okusio smrt za sve.
10. Jer je prikladno Bogu, za Kojega je sve i kroz Kojega je sve, Koji privede mnoge sinove u slavu, da Čelnika spasenja njihova učini savršenim kroz stradanje.
11. Jer i Onaj koji osvećuje i oni koji se osvećuju svi su od jednoga, zato se ne stidi da ih naziva braćom, govoreći:
12. Objaviću Ime tvoje braći svojoj, usred sabora pjesmom ću te veličati.
13. I opet: Ja ću se uzdati u Njega. I opet: Evo ja i djeca koju mi dade Bog.
14. A pošto ta djeca imaju zajednicu u krvi i mesu, i On uze najprisnijeg udjela u tome, da smrću satre onoga koji ima moć smrti, to jest đavola,
15. I da izbavi one koji iz straha od smrti cijeloga života bijahu krivci za svoje robovanje.
16. Jer, zaista se ne prisajedini anđelima, nego se prisajedini sjemenu Avraamovu.
17. Stoga je trebalo da u svemu bude podoban braći, da bi bio milostiv i vjeran prvosveštenik u službi Bogu, kako bi očistio grijeha naroda.
18. Jer pošto je i sam stradao budući kušan, zato može pomoći onima koji bivaju kušani.

3 Hristos Prvosveštenik je veći od Mojseja, a vjerni su zajedničari Njegovi.

1. Zato, braćo sveta, zajedničari zvanja nebeskoga, poznajte Poslanika i Prvosveštenika vjere naše koju ispovjedamo, Isusa Hrista.
2. Koji je vjeran Onome koji ga je postavio, kao i Mojsej u svemu domu njegovu,
3. Jer se ovaj udostoji veće slave nego Mojsej, kao što veću čast od doma ima onaj koji ga je sagradio.
4. Jer je svaki dom sazidan od nekoga, a onaj koji je sve sazdao jeste Bog.

5. Mojsej pak bješe vjeran u svemu domu njegovu kao sluga, za svjedočanstvo onoga što je imalo da se kaže,
6. Dok je Hristos kao Sin nad domom njegovim; a njegov dom smo mi, ako smjelo pouzdanje i nadu kojom se hvalimo do kraja nepokolebivo održimo.
7. Zato, kako veli Duh Sveti: Danas, ako glas njegov čujete,
8. Nemojte da budu tvrdokorna srca vaša kao prilikom ogorčenja u dan kušanja u pustinji,
9. Gdje me iskušavaše ocevi vaši, ispitivaše me a gledali su djela moja četrdeset godina.
10. Zato se razgnjevih na pokoljenje ono, i rekoh: svagda lutaju srcem, a sami - ne poznaše puteva mojih:
11. Zato se zakleh u gnjevu svojem da neće ući u počinak moj.
12. Pazite, braćo, da ne bude u nekome od vas zlo srce nevjerovanja, odstupanjem od Boga živoga;
13. Nego bodrite jedan drugoga svaki dan, dokle god to "danas" traje, da koji od vas ne postane tvrdokoran obmanom grijeha.
14. Jer smo postali zajedničari Hristovi, samo ako prvobitnu vjeru do kraja čvrsto održimo.
15. Dok se još govori: Danas, ako glas njegov čujete, nemojte da budu tvrdokorna srca vaša, kao prilikom ogorčenja.
16. A koji su to što čuše i ogorčiše? Zar ne svi koji iziđoše iz Egipta vođeni Mojsejem?
17. A na koje se On gnjevio četrdeset godina? Nije li na one koji sagriješiše, čije kosti ostadoše u pustinji?
18. Kojima li se zakleo da neće ući u počinak njegov, ako ne onima koji bijahu nepokorni?
19. I vidimo da ne mogoše ući zbog nevjerovanja.

4 Narodu Božijem ostavljen je počinak. Živa riječ Božija. Hristos Veliki Prvosveštenik.

1. Bojimo se, dakle, da neko od vas, dok još važi obećanje za ulazak u počinak njegov, ne pomisli da je odocnio.
2. Jer i nama je javljena radosna vijest kao i onima; ali njima ne bi od koristi riječ koju čuše, pošto oni koji je čuše ne prihvatiše je sa vjerom.

3. A mi koji povjerovasmu ulazimo u počinak, kao što je rekao: Zato se zakleh u gnjevu svojemu da oni neće ući u počinak moj, mada djela Božija bijahu završena od postanka svijeta.
4. Jer reče negdje za sedmi dan ovako: I počinu Bog u dan sedmi od svih djela svojih.
5. A ovdje opet: Neće ući u počinak moj.
6. Pa pošto neki imaju da uđu u njega, a oni kojima je najprije javljena radosna vijest ne uđoše zbog nepokornosti,
7. To opet odredi jedan dan, "Danas", govoreći preko Davida, poslije tolikoga vremena, kao što reče: Danas, ako glas njegov čujete, nemojte da budu tvrdokorna srca vaša.
8. Jer da je njih Isus Navin uveo u počinak, ne bi se poslije toga govorilo o nekom drugom danu.
9. Prema tome, narodu Božijem tek predstoji počinak.
10. Jer ko je ušao u odmor njegov i sam je počinuo od djela svojih, kao i Bog od svojih.
11. Postarajmo se, dakle, da uđemo u taj počinak, da ne bi ko pao po istom primjeru nepokornosti.
12. Jer je riječ Božija živa i djelotvorna, oštija od svakoga dvosjekloga mača, i prodire sve do razdiobe duše i duha, zglobova i srži, i sudi namjere i pomisli srca.
13. I nema tvari sakrivene pred njim, nego je sve obnaženo i otkriveno pred očima Onoga kome ćemo odgovarati.
14. Imajući, dakle, Prvosveštenika velikoga, koji je prošao nebesa, Isusa Sina Božijega, treba da se držimo čvrsto vjere koju ispovijedamo.
15. Jer nemamo prvosveštenika koji ne bi mogao sastradati nemoćima našim, nego Prvosveštenika koji je u svemu kušan kao i mi, ali bez grijeha.
16. Stoga pristupajmo smjelo prijestolu blagodat, da primimo milost i nađemo blagodat za blagovremenu pomoć.

5 Hristos Prvosveštenik po činu Melhisedekovu. Mliječna i jaka hrana.

1. Jer svaki prvosveštenik koji se uzima između ljudi, postavlja se za ljude na služenje Bogu, da prinosi i darove i žrtve za grijeha,
2. Koji može da saosjeća sa onima koji su u neznanju i zabludi; jer je i sam podložan slabostima,

3. I zbog toga je dužan, kako za narod, tako i za samoga sebe da prinosi žrtve za grijeh.
4. I niko sam sebi ne prisvaja tu čast, nego prizvan od Boga, kao i Aron.
5. Tako i Hristos ne dade sam sebi slavu da bude prvosveštenik, nego Onaj koji mu reče: Sin moj jesi ti, ja te danas rodih.
6. Kao što i na drugom mjestu veli: Ti si Sveštenik vavijek po činu Melhisedekovu.
7. On u dane zemaljskoga života svojega sa silnim vapajem i suzama prinese molitve i prozbe Onome koji je mogao da ga spase od smrti, i bi uslišen zbog pobožnosti svoje.
8. Iako bijaše Sin, preko stradanja nauči se poslušnosti,
9. I pokazavši se savršen, postade svima koji su mu poslušni uzrok spasenja vječnoga,
10. Narečen od Boga Prvosveštenik po činu Melhisedekovu.
11. O tome bismo imali govoriti mnogo, ali teško je objasniti, jer ste postali nemarni za slušanje.
12. Jer vi koji bi po godinama trebalo da ste učitelji, opet treba da se učite početnim osnovama riječi Božijih; i takvi postadoste da vam treba mlijeko, a ne jaka hrana.
13. Jer koji god se hrani mlijekom, neiskusano je u znanju pravednosti, jer je dijete.
14. A jaka hrana je za savršene, čija su čula navikom izvježbana za razlikovanje i dobra i zla.

6 Čuvati se otpadništva od vjere i sa padom se držati obećanja Božijeg.

1. Zato, ostavivši početničku nauku o Hristu, pohitajmo ka savršenstvu; i nemojmo iznova postavljati temelj pokajanja od mrtvih djela, i vjere u Boga,
2. I nauke o krštavanjima, i o polaganju ruku, i o vaskrsenju mrtvih, i o sudu vječnome.
3. I ovo ćemo učiniti, ako Bog dopusti.
4. Jer nije moguće one koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dar nebeski, i postali zajedničari Duha Svetoga,
5. I okusili dobru riječ Božiju, i sile budućega vijeka,
6. Pa kad su otpali, ponovo vraćati na pokajanje, pošto oni sa svoje strane opet raspinju i ruže Sina Božijega.
7. Jer zemlja koja upija dažd što često na nju pada, i koja rađa bilje korisno onima radi kojih se i obrađuje, prima blagoslov od Boga;

8. A koja rađa trnje i korov, ne valja i nije daleko od prokletstva, a njezin je kraj: u vatru!
9. Ali što se vas tiče, ljubljani, iako ovako govorimo, ubijedeni smo da stvari stoje bolje i da vode spasenju.
10. Jer Bog nije nepravedan pa da zaboravi djelo vaše i trud ljubavi koju pokazaste za Ime njegovo, posluživši i služeći svetima.
11. A želimo da svaki od vas pokaže tu istu revnost radi ostvarenja nade sve do kraja.
12. Da ne budete lijeni, nego da podražavate one koji vjerom i istrajnošću nasljeđuju obećanja.
13. Jer kad Bog dade obećanje Avraamu, nemajući ni u koga većega da se zakune, zakle se samim sobom,
14. Govoreći: Zaista ću te bogato blagosloviti i obilno te umnožiti.
15. I tako Avraam strpljivo čekajući dočeka obećanje.
16. Jer se ljudi zaklinju većim od sebe, i svakom njihovom prepiranju završetak je zakletva kao jemstvo.
17. Zato i Bog, želeći da nasljednicima obećanja što pouzdanije pokaže neizmjenivost svoje odluke, posluži se zakletvom,
18. Da bismo u dvjema nepokolebivim stvarima, u kojima je nemoguće da Bog prevari, imali moćnu utjehu mi koji smo pribjegli da se držimo nade koja je pred nama:
19. Nju imamo kao kotvu duše, čvrstu i pouzdanu, koja ulazi unutar iza zavjese,
20. Gdje kao preteča za nas uđe Isus, postavši Prvosveštenik vavijek po činu Melhisedekovu.

7 Hristos Sveštenik kao Melhisedek, veći od sveštenika Levijevih, vječni je Prvosveštenik Novog Zavješa.

1. Jer taj Melhisedek, car Salimski, sveštenik Boga višnjega, koji sreće Avraama kad se vraćate poslije poraza careva, i blagoslovi ga;
2. Kome Avraam dade i desetak od svega, on je po značenju svoga imena prvo car pravde, a potom je i car Salimski, to jest, car mira,
3. Bez oca, bez matere, bez rodoslova, niti mu dani imaju početka niti mu život ima svršetka, a kao sličan Sinu Božijemu ostaje sveštenik bez prestanka.

4. No pogledajte koliko je velik ovaj, kome je i sam patrijarh Avraam dao desetak od probranoga plijena.
5. I dok sinovi Levijevi primajući sveštenstvo imaju zapovijest da uzimaju po zakonu desetak od naroda, to jest od braće svoje, iako su proizišli iz bedara Avraamovih,
6. Dogle ovaj koji nije od njihovog roda, uze desetak od Avraama, i njega, koji je imao obećanje, blagoslovio je.
7. A van svakoga je spora da veći blagosilja manjega.
8. I tako ovdje desetak uzimaju ljudi smrtni, a tamo onaj za kojega se svjedoči da živi.
9. I moglo bi se reći, da Levije koji uzima desetak, dade desetak kroz Avraama,
10. Pošto on još bijaše u bedrima oca kada ga sreće Melhisedek.
11. Ako je, dakle, savršenstvo bilo postignuto kroz levitsko sveštenstvo, jer je narod njime doveden pod Zakon, zašto je bilo još potrebno govoriti da će se pojaviti drugi Sveštenik po činu Melhisedekovu, a ne po činu Aronovu?
12. Ali kada se mijenja sveštenstvo, mora se promijeniti i Zakon.
13. Jer Onaj za koga se ovo veli iz drugoga je plemena, od kojega niko nije pristupao žrtveniku.
14. Jer je očigledno, da je Gospod naš proizišao iz plemena Judinog, za koje Mojsej ništa ne reče o sveštenstvu.
15. I još je očiglednije, kada po podobiju Melhisedekovu nastaje drugi Sveštenik,
16. Koji nije postao po zakonu tjelesne zapovijesti, nego po sili života neuništivoga.
17. Jer Pismo svjedoči: Ti si Sveštenik vavijek po činu Melhisedekovu.
18. Ukida se, dakle, pređašnja zapovijest zbog njene nemoći i nekorisnosti -
19. Jer Zakon ništa nije doveo do savršenstva, - a uvodi se bolja nada kroz koju se približujemo Bogu.
20. Ukoliko ne bješe bez zakletve, -
21. Jer oni bez zakletve postaju sveštenici, a Ovaj sa zakletvom Onoga koji mu govori: Zakle se Gospod i neće se raskajati: Ti si Sveštenik vavijek po činu Melhisedekovu -
22. Utoliko Isus postaje jamac boljega Zavjeta.
23. I onih sveštenika bilo je mnogo, jer ih je smrt sprečavala da ostaju,

24. A Ovaj, pošto ostaje vavijek, ima neprolazno sveštenstvo.

25. Zato i može potpuno i za uvijek spasti one koji kroz njega dolaze Bogu, pošto svagda živi pa može posredovati za njih.

26. Jer takav nam Prvosveštenik trebaše: svet, nezlobiv, čist, odvojen od grješnika i viši od nebesa;

27. Koji nema potrebe, kao oni prvosveštenici, da svaki dan prinosi žrtve, najprije za svoje grijeh, a potom i za narodne, jer On ovo učini jednom zauvijek prinijevši samoga sebe.

28. Jer Zakon postavlja za prvosveštenike ljude koji imaju slabosti, a riječ zakletve poslije Zakona, postavlja Sina vavijek savršenoga.

8 Novozavjetni Prvosveštenik je s desna Bogu. Novi Zavjet ukida Stari.

1. A od ovoga što govorismo glavno je: Mi imamo takvoga Prvosveštenika.

koji sjede s desne strane prijestola Veličanstva na nebesima,

2. Sveštenoslužitelj Svetinje i istinske Skinije, koju postavi Gospod, a ne čovjek.

3. Jer se svaki prvosveštenik postavlja da prinosi i dare i žrtve; zato je potrebno da i Ovaj ima nešto da prinese.

4. Jer ako bi bio na zemlji, ne bi ni bio sveštenik, budući da postoje sveštenici koji prinose dare po Zakonu.

5. Koji služe praslici i sjeni nebeskih stvarnosti, kao što bješe rečeno Mojseju kada je trebalo da načini skiniju: Gledaj, reče, da načiniš sve po obrascu koji ti je pokazan na gori.

6. A sada Ovaj dobi toliko uzvišenije služenje koliko je posrednik boljega Zavjeta, koji je na boljim obećanjima zasnovan.

7. Jer da je prvi zavjet bio bez mane, ne bi se tražilo mjesto za drugi.

8. Jer koreći njih govori: Evo idu dani, govori Gospod, i učiniću sa domom Izrailjevim i sa domom Judinim Zavjet novi,

9. Ne onakav zavjet koji učinih sa ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje Egipatske: jer oni ne ostaše u zavjetu mome, i ja ne marih za njih, govori Gospod.

10. Jer ovo je Zavjet koji ću zavjetovati domu Izrailjevu poslije onih dana, govori Gospod: Staviću zakone moje u misli njihove i napisaću ih na srcima njihovim, i biću im Bog, i oni će biti moj narod.

11. I niko neće učiti bližnjega svoga, i niko brata svoga, govoreći: Poznaj Gospoda; jer će me svi poznati, od maloga do velikoga.

12. Jer ću biti milostiv nepravdama njihovim, i neću više spominjati grijeha njihove i bezakonja njihova.

13. A kad veli Zavjet novi, prvi je učinio zastarjelim; a ono što zastarijeva i stari, blizu je iščeznuća.

9 Starozavjetna skinija i žrtve nesavršene su; Hristova žrtva savršeno spasava i uvodi u nebo.

1. Imala je, doduše, i prva skinija pravila za bogoslužjenje, a i Svetinju zemaljsku.

2. Jer bješe uređen prvi dio skinije, u njemu svijetnjak i trpeza i postavljeni hljebovi, i to se zove Svetinja.

3. A iza druge zavjese dio skinije, nazvan Svetinja nad svetinjama,

4. Koja imaše zlatnu kadionicu, i kovčeg obložen svuda zlatom, u kome bješe zlatni sasud sa manom, i procvjetali štap Aronov, i ploče Zavjeta,

5. A nad njim heruvimi slave, koji osjenjavahu očistilište; o čemu sada ne treba govoriti posebno.

6. A pošto ovo bijaše tako uređeno, ulažahu sveštenici svagda u prvi dio skinije da vrše službu Božiju;

7. A u drugi jednom u godini sam prvosveštenik, ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodne grijeha iz neznanja.

8. Ovim Duh Sveti pokazuje da još nije otvoren put u Svetinju, dokle god prva skinija stoji;

9. Koja je praslika za sadašnje vrijeme, kada se prinose i darovi i žrtve koje ne mogu da usavrše savjest onoga koji služi,

10. A propisane su samo za jela i pića i razna pranja i obrede tjelesne do vremena obnove.

11. Ali kad je došao Hristos, Prvosveštenik budućih dobara, kroz veću i savršeniju skiniju, nerukotvorenu, to jest ne od ove tvorevine,

12. Ne sa krvlju jarčijom ni juničjom, nego sa svojom krvlju uđe jednom za svagda u Svetinju izvršivši vječno iskupljenje.

13. Jer ako krv jaraca i junaca i pepeo od junice, kojom kad se krope nečisti osvećuje ih da budu tjelesno čisti,

14. Koliko li će više krv Hrista, koji Duhom vječnim prinese sebe neporočna Bogu, očistiti savjest vašu od mrtvih djela, da bi služili Bogu živome i istinitome.
15. I zato je On posrednik Novoga Zavjeta, da poslije njegove smrti za iskupljenje od prestupa u prvome zavjetu, prizvani prime obećano vječno nasljedstvo.
16. Jer gdje je zavještanje mora da bude i smrt zavještača,
17. Jer je zavještanje punovažno tek poslije smrti, pošto nikada ne važi dok je zavještač u životu.
18. Jer ni prvi zavjet nije ustanovljen bez krvi.
19. Tako, kada je Mojsej objavio sve zapovijesti Zakona svemu narodu, onda uze krvi od junaca i jaraca, s vodom i vunom crvenom i isopom, te pokropi i knjigu i sav narod,
20. Govoreći: Ovo je krv zavjeta koji vama odredi Bog.
21. A tako i skinuju i sve sasude bogoslužbene pokropi krvlju.
22. I po Zakonu gotovo sve se čisti krvlju i bez prolijevanja krvi ne biva oproštenje.
23. Trebalo je, dakle, da se slike nebeskih stvari ovako očiste, a same nebeske stvari boljim žrtvama od ovih.
24. Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu Svetinju, koja je predobrazac istinske, nego u samo Nebo, da se sada pojavi pred licem Božijim radi nas;
25. Niti ulazi mnogo puta da prinosi samoga sebe, kao što prvosveštenik ulazi u Svetinju svake godine sa tuđom krvlju;
26. Inače bi On morao mnogo puta stradati počev od postanja svijeta; a sada na svršetku vijekova, javi se jednom za svagda da svojom žrtvom uništi grijeh.
27. I kao što ljudima predstoji jedanput umrijeti, a potom sud (Božiji),
28. Tako i Hristos jedanput prinese sebe na žrtvu da ponese grijehe mnogih. A drugi put će se pojaviti ne zbog grijeha nego za spasenje onih koji ga čekaju.

10 Starozavjetne žrtve i sila Hristove žrtve. Slava Novoga Zavješa. Potreba vjernosti Hristu.

1. Jer Zakon imajući samo sjenku budućih dobara, a ne sami lik stvari, ne može nikada jednim te istim žrtvama, koje se prinose stalno svake godine, usavršiti one koji pristupaju.
2. Inače, zar one ne bi prestale da se prinose, pošto oni koji služe ne bi se više osjećali grješnim, budući jednom za svagda očišćeni?

3. Međutim, te žrtve svake Godine podsjećaju na grijeh.
4. Jer nije moguće da krv junaca i jaraca spere grijeh.
5. Zato ulazeći u svijet govori: Žrtvu i prinos nisi htio, ali si mi tijelo pripremio.
6. Svespaljenice i žrtve za grijeh nisu ti bile ugodne;
7. Tada rekoh: Evo dođoh, kao što je u početku Knjige pisano za mene, da učinim volju tvoju, Bože.
8. Govoreći prethodno, da žrtvu i prinos i svespaljenice i žrtve za grijeh nisi htio niti su ti bile ugodne, one koje se po zakonu prinose:
9. Potom reče: Evo idem da učinim volju tvoju, Bože. Ukida prvo, da postavi drugo.
10. Tom voljom smo osvećeni prinošenjem tijela Isusa Hrista jednom za svagda.
11. I svaki sveštenik stoji svakodnevno služeći i mnogo puta prinoseći iste žrtve koje nikada ne mogu uništiti grijeh;
12. A On, prinijevši jednu žrtvu za grijeh, znavijek sjede s desne strane Boga,
13. Čekajući dalje dok se ne polože neprijatelji njegovi za podnožje nogu njegovih.
14. Jer je On jednim prinosom učinio savršenima zauvijek one koji se osvećuju.
15. A svjedoči nam i Duh Sveti; jer pošto je naprijed rekao:
16. Ovo je Zavjet koji ću im zavještati poslije onih dana, govori Gospod, dajući zakone moje u srca njihova, i u misli njihove napisaću ih, - kaže:
17. I grijeh njihove i bezakonja njihova neću više spominjati.
18. A gdje je oproštenje grijehova, tu nema više prinosa za njih.
19. Imajući dakle, braćo, slobodu za ulazak u Svetinju krvlju Isusovom,
20. Putem novim i živim, koji nam je On otvorio zavjesom, to jest tijelom svojim,
21. I Sveštenika velikoga nad domom Božijim,
22. Pristupajmo istinitim srcem, u punoj vjeri, sa srcima očišćenim od zle savjesti i tijelom opranim vodom čistom,
23. Držimo se čvrsto u ispovijedanju nade bez kolebanja, jer je pouzdan Onaj koji je obećao:
24. I starajmo se jedan o drugome u podsticanju na ljubav i dobra djela.

25. Nemojmo izostajati sa skupova naših, kao što neki imaju običaj, nego se uzajamno bodrimo, i utoliko više koliko vidite da se približuje Dan onaj.
26. Jer ako mi griješimo hotimice i poslije primljenog poznanja istine, tu više nema žrtve za grijehe,
27. Nego samo strašno očekivanje suda i jarost ognja koji će progutati protivnike.
28. Kad neko prestupi Zakon Mojsejev, po iskazu dva ili tri svjedoka, ima da umre bez milosti;
29. Zamislite koliko će sada težu kaznu zaslužiti onaj koji gazi Sina Božijega, i krv Zavjeta kojom je osvećen za nesvetu drži, i Duha blagodati vrijeđa?
30. Jer znamo Onoga koji reče: Moja je osveta, ja ću uzvratiti, govori Gospod. I opet: Gospod će suditi narodu svojemu.
31. Strašno je pasti u ruke Boga živoga.
32. A sjećate se prvih dana, u koje, tek prosvijetljeni, podnijeste mnoge podvige stradanja,
33. Izloženi, s jedne strane, porugama i nevoljama, a sa druge, postavši sastradalnici onima koji to isto doživljavaju.
34. Jer ste i okovima mojim saosećali, i s radošću podnosili otimanje imovine vaše, znajući da vi imate bolje i neprolazno imanje na nebesima.
35. Ne gubite, dakle, pouzdanje svoje, koje donosi veliku nagradu.
36. Jer vam je trpljenje potrebno, da pošto izvršite volju Božiju primite ono što je obećano.
37. Jer još malo, vrlo malo, pa će doći Onaj koji treba da dođe i neće odocniti.
38. A pravednik će od vjere živjeti; ako li odstupi, neće biti po volji duši mojoj.
39. Mi, međutim, nismo od onih koji odstupaju na propast, nego od onih koji vjeruju na spasenje duše.

11 Vjera i njezina moć u starozavjetnim pravednicima.

1. A vjera je osnov svega čemu se nadamo, potvrda stvari nevidljivih.
2. Jer u njoj stari primiše dobro svjedočanstvo.
3. Vjerom saznajemo da su svjetovi sazdana riječju Božijom, tako da je vidljivo postalo iz nevidljivoga.

4. Vjerom prinese Avelj Bogu bolju žrtvu nego Kain; njome bi posvjedočen da je pravednik, kada sam Bog prihvati dare njegove; kroz nju on i poslije smrti još govori.
5. Vjerom Enoh bješe uznesen da ne vidi smrti; i više se ne nađe, jer ga Bog uznese, pošto prije njegova uznesenja bješe mu potvrđeno da je ugodio Bogu.
6. A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji prilazi Bogu, treba da vjeruje da Bog postoji i da On nagrađuje one koji ga traže.
7. Vjerom Noje bi od Boga obaviješten o onome što se još ne vidi, i iz pobožnog straha sagradi kovčeg za spasenje doma svoga; njome on osudi sav svijet, i postade nasljednik pravednosti po vjeri.
8. Vjerom Avraam poslušao kada bi pozvan da pođe u zemlju koju je imao da primi u nasljedstvo, i pođe ne znajući kuda ide.
9. Vjerom se naseli on u zemlji obećanoj kao u tuđoj, i u šatorima stanovaše sa Isakom i Jakovom, sunasljednicima istoga obećanja.
10. Jer očekivaše Grad koji ima temelje, kojemu je neimar i tvorac Bog.
11. Vjerom i sama Sara primi moć da začne, i uprkos dubokoj starosti ona rodi; jer vjerovala je Onome koji to obeća.
12. Zato se i rodiše potomci od jednoga, i to prestarjeloga čovjeka, mnoštvom kao zvijezde nebeske i kao pijesak nebrojeni na obali mora.
13. U vjeri pomriješe svi ovi ne dočekavši ostvarenje obećanja, ali ih vidješe izdaleka, i pozdraviše, i priznaše da su stranci i prolaznici na zemlji.
14. Jer oni koji tako govore pokazuju da traže Otadžbinu.
15. I da su mislili na onu iz koje su izašli, imali bi vremena da se vrate;
16. Ali sad žele bolju, to jest nebesku. Zato se Bog ne stidi njih da se naziva Bog njihov; jer im je pripremio Grad.
17. Vjerom prinese Avraam Isaka kada je kušan, i jedinca prinošaše onaj koji je primio obećanja,
18. Kome bješe kazano: U Isaku će ti se nazvati sjeme,
19. Jer je razumio da je Bog kadar i iz mrtvih vaskrsavati; zato ga i dobi kao prasluku.
20. Vjerom u ono što će doći blagoslovi Isak Jakova i Isava.

21. Vjerom Jakov umirući blagoslovi svakoga sina Josifova, i pokloni se preko vrha palice svoje.
22. Vjerom Josif na samrti napominjaše o izlasku sinova Izrailjevih, i zapovjedi za kosti svoje.
23. Vjerom su Mojseja, pošto se rodi, krili tri mjeseca roditelji njegovi, jer vidješe da je dijete krasno, i ne pobojaše se zapovijesti careve.
24. Vjerom Mojsej, kada je odrastao, odreče da se naziva sin kćeri Faraonove;
25. I više voljaše da strada sa narodom Božijim nego da ima privremenu nasladu grijeha,
26. Smatrajući porugu Hristovu za veće bogatstvo od svega blaga egipatskoga, jer gledaše na nagradu.
27. Vjerom on ostavi Egipat, ne pobjavši se jarosti careve, jer se čvrsto držaše Nevidljivoga, kao da ga vidi.
28. Vjerom obavi pashu i kropljenje krvlju, da se onaj koji ubijaše prvence ne dotakne njih.
29. Vjerom prijeđoše Crveno more kao po suhu; a kada to pokušaše Egipćani, potopiše se.
30. Vjerom padoše zidovi jerihonski, kada se oko njih obilazilo sedam dana.
31. Vjerom Rava bludnica ne pogibe s nevjernicima, jer primi uhode s mirom,
32. I šta još da kažem? Jer mi ne bi dostalo vremena kad bih stao kazivati o Gedeonu, Varaku, Samsonu, Jeftaju, Davidu, Samuilu i o drugim prorocima,
33. Koji vjerom pobijediše carstva, činiše pravdu, dobiše obećanja, zatvoriše usta lavovima,
34. Ugasiše silu ognjenu, utekoše od oštrica mača, od nemoćnih postadoše jaki, bijahu silni u ratu, poraziše vojske tuđinske;
35. Neke žene primiše svoje mrtve vaskrsenjem; drugi pak bijahu mukama umoreni ne pristavši na izbavljenje, da bi dobili bolje vaskrsenje;
36. A drugi iskusiše poruge i šibanja, pa još okove i tamnice;
37. Kamenjem pobijeni, prestrugani, izmučeni, od mača pomriješe: potucaše se u kožusima i kozjim kožama u oskudici, u nevoljama, u patnjama;
38. Oni kojih svijet ne bijaše dostojan, potucahu se po pustinjama i gorama i po pešterama i po jamama zemaljskim.
39. I svi ovi, osvjedočeni u vjeri, ne dobiše obećanje;

40. Zato što je Bog nešto bolje predvidjeo za nas, da ne bi oni bez nas dostigli savršenstvo.

12 Trpjeti i istrajati gledajući na Načelnika i Savršitelja vjere Isusa. Pedagogija Božija. Jerusalim nebeski i Crkva prvorodenih na nebu.

1. Zato i mi, imajući oko sebe toliki oblak svjedoka, odbacimo svako breme i grijeh koji nas lako zavodi, i sa strpljenjem hitajmo u podvig koji nam predstoji,

2. Gledajući na Isusa, Načelnika i Savršitelja vjere, koji umjesto predstojeće mu radosti pretrpi krst, ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane Prijestola Božijega.

3. Pomislite, dakle, na Njega, koji je od grješnika podnio takvo protivljenje protiv sebe, da ne malakšete i ne klonu duše vaše.

4. Još se ne suprotstaviste do krvi boreći se protiv grijeha,

5. I zaboravili ste savjet koji vam govori kao sinovima: Sine moj, ne zanemaruj karanje Gospodnje, niti kloni kada te on pokara.

6. Jer koga ljubi Gospod onoga i kara; i bije svakoga sina kojega prima.

7. Ako podnosite karanje, Bog postupa sa vama kao sa sinovima. Jer koji je to sin kojega otac ne kara?

8. Ako li ste bez karanja, koje su svi iskusili, onda ste kopilad a ne sinovi.

9. Dalje, kad su nas naši tjelesni oci karali, mi smo ih slušali. Zar se nećemo mnogo više pokoravati Ocu duhova i živjeti?

10. Jer oni nas karahu za malo dana prema svome nahodjenju, a On na korist našu, da budemo zajedničari svetosti njegove.

11. Jer svako karanje, dok traje, ne čini se da je radost, nego žalost, ali poslije daje mirni plod pravednosti onima koji su kroz njega izvježbani.

12. Zato ispravite klonule ruke i oslabljena koljena,

13. I poravnite staze za noge svoje, da se ono što je hromo ne pogorša, nego naprotiv, da se izliječi.

14. Starajte se da imate mir sa svima i svetost, bez koje niko neće vidjeti Gospoda;

15. Pazeći da ko ne ostane bez blagodati Božije: da ne bi nekakav korijen gorčine uzrastao i napravio nemir, i njime se zarazili mnogi;

16. Da ko ne bude bludnik ili poganac, kao Isav, koji za jedno jelo prodade svoje prvorodstvo.

17. Jer znate da je on i kasnije, kad je htio da naslijedi blagoslov, odbačen bio, jer ne nađe pokajanje, iako ga je sa suzama tražio.
18. Jer niste pristupili gori opipljivoj, i ognju razbuktalom, i mraku i tami i oluji,
19. I zvuku trube, i glasu riječi, za koji oni što ga čuše moljahu da im se više ne govori;
20. Jer ne mogahu podnijeti zapovijest: Ako se i zvijer dotakne te gore, biće kamenovana.
21. A prizor je tako strašan bio, da Mojselj reče: Prestrašen sam i drhtim,
22. Nego ste pristupili Gori Sionskoj i Gradu Boga živoga, Jerusalimu nebeskome, mirijadama anđela,
23. Svečanom saboru i Crkvi prvorodnih, zapisanih na nebesima, i Bogu Sudiji sviju, i duhovima savršenih pravednika,
24. I Isusu, Posredniku Novog Zavjeta, i krvi očišćenja, koja bolje govori negoli Aveljeva.
25. Gledajte da ne odbacite Onoga koji govori. Jer, kad ne izbjegoše kaznu oni što odbaciše onoga koji prorokovaše na zemlji, a kamoli mi ako se odvratimo od Onoga sa nebesa,
26. Čiji glas onda potrese zemlju, a sad obeća govoreći: Još jednom ja ću potresti ne samo zemlju nego i nebo.
27. A ovo "još jednom" pokazuje promjenu onoga što se koleba, kao stvorenog, da bi ostalo ono što se ne koleba.
28. Zato, primajući Carstvo nepokolebivo, da imamo blagodat i njome da služimo ugodno Bogu sa poštovanjem i strahom.
29. Jer Bog naš je oganj koji spaljuje.

13 Imati hrišćanske vrline. Sjećati se svojih učitelja u Hristu i čuvati se tuđe nauke. Završne pouke i pozdravi.

1. Bratoljublje neka ostane.
2. Gostoljublje ne zaboravljajte, jer iz gostoljublja neki i ne znajući primiše anđele.
3. Sjećajte se sužanja kao da ste s njima okovani, i onih koji se zlopate, jer ste i sami u tijelu.
4. Brak neka bude u svemu častan i postelja bračna čista; a bludnicima i preljubnicima sudiće Bog.
5. Ne budite srebroљubivi, budite zadovoljni onim što imate, jer je On rekao: Neću te ostaviti niti ću od tebe odstupiti.

6. Tako da možemo smjelo govoriti: Gospod je moj pomoćnik, i neću se bojati; šta mi može učiniti čovjek?
7. Sjećajte se svojih starješina, koji vam propovijedaše riječ Božiju; gledajući na svršetak njihova života, ugledajte se na vjeru njihovu.
8. Isus Hristos je isti juče i danas i u vijekove.
9. Ne dajte se zavesti različitim i tuđim učenjima, jer je dobro utvrđivati srce blagodaću a ne jelima, od kojih ne imaše koristi oni koji su u njima uživali.
10. Mi imamo žrtvenik od kojega nemaju prava da jedu oni koji služe skiniji.
11. Jer tjelesa onih životinja, čiju krv za grijeh unosi prvosveštenik u svetinju, spaljuju se van staništa.
12. Zato i Isus, da bi osvetio narod krvlju svojom, postrada izvan grada.
13. Dakle, izađimo k Njemu izvan staništa, porugu njegovu noseći.
14. - Jer ovdje nemamo postojana grada, nego tražimo onaj koji će doći. -
15. Kroz Njega, dakle, neprestano da prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest, plod usana koje ispovjedaju Ime njegovo.
16. A dobročinstvo i zajedništvo ne zaboravljajte; jer se takvim žrtvama ugađa Bogu.
17. Slušajte starješine svoje i povinujte im se, jer oni bdiju nad dušama vašim, pošto će odgovarati za njih, da bi to s radošću činili a ne sa uzdisanjem, jer vam ovo ne bi bilo od koristi.
18. Molite se Bogu za nas. Jer smo uvjereni da imamo dobru savjest, želeći da se u svemu dobro vladamo.
19. A molim da činite ovo još više, da bih vam se što prije vratio.
20. A Bog mira, koji podiže iz mrtvih velikoga Pastira ovaca, krvlju Zavjeta vječnoga, Gospoda našega Isusa Hrista,
21. Neka vas usavrši u svakome djelu dobrome, da vršite volju njegovu, tvoreći u vama ono što mu je ugodno, kroz Isusa Hrista, kojemu slava u vijekove vijekova. Amin.
22. Molim vas pak, braćo, primite ovu riječ utjehe, jer vam ukratko i napisah.
23. Znajte da je brat naš Timotej oslobođen, sa kojim ću vas, ako uskoro dođe, vidjeti.
24. Pozdravite sve starješine svoje i sve svete. Pozdravljaju vas braća iz Italije.

25. Blagodat sa svima vama. Amin.

Novi Zavjet

SABORNA POSLANICA SVETOG APOSTOLA JAKOVA

1 Pozdrav. O iskušenjima i grijehu. Primanje i izvršavanje riječi Božije.

1. Jakov, sluga Boga i Gospoda Isusa Hrista, pozdravlja dvanaest plemena rasijanih po svijetu.

2. Svaku radost imajte, braćo moja, kada padnete u različna iskušenja,

3. Znajući da kušanje vaše vjere gradi trpljenje:

4. A trpljenje neka usavršuje djelo, da budete savršeni i potpuni bez ikakvog nedostatka.

5. Ako li kome od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga koji svima daje jednostavno i bez karanja, i daće mu se.

6. Ali neka ište s vjerom, ne sumnjajući ništa; jer koji sumnja on je kao morski val što ga vjetar podiže i vitla.

7. Jer takav čovjek neka ne misli da će primiti što od Gospoda.

8. Dvojedušan čovjek, nepostojan je u svima putevima svojim.

9. A ponizni brat neka se hvali visinom svojom;

10. A bogataš svojom poniznošću, jer će proći kao cvijet travni.

11. Jer ogrija sunce sa žegom, i osuši travu, i cvijet njezin otpade, i krasota lica njezina propade; tako će i bogataš na putevima svojim uvenuti.

12. Blažen je čovjek koji pretrpi iskušenje, jer kad bude oproban primiće vijenac života, koji Gospod obeća onima koji ga ljube.

13. Nijedan kad je kušan da ne govori: Bog me kuša; jer Bog je neprijemčiv za kušanje zlom, i On ne iskušava nikoga,

14. Nego svakoga iskušava sopstvena želja, koja ga mami i vara.

15. Tada želja zatrudnevši rađa grijeh, a grijeh učinjen rađa smrt.

16. Ne varajte se, draga braćo moja.

17. Svaki dar dobri i svaki poklon savršeni odozgo je, silazi od Oca svjetlosti, u kojega nema izmjenljivosti ni sjenke promjene.
18. Jer nas je dragovoljno rodio riječju istine, da budemo kao prvina od njegovih stvorenja.
19. Zato, draga braćo moja, neka bude svaki čovjek brz čuti a spor govoriti i spor gnjeviti se;
20. Jer gnjev čovjekov ne tvori pravdu Božiju.
21. Zato odbacite svaku nečistotu i ostatak zlobe, i s krotišću primite usađenu riječ koja može spasiti duše vaše.
22. Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušaoci, varajući sami sebe.
23. Jer ako ko sluša riječ a ne tvori, on je sličan čovjeku koji gleda lice tijela svojega u ogledalu:
24. Jer se ogleda, pa otide, i odmah zaboravi kakav bješe.
25. Ali ko pronikne u savršeni zakon slobode i ostane u njemu, i ne postane zaboravan slušalac nego tvorac djela, taj će biti blažen u djelanju svojemu.
26. Ako ko od vas misli da je pobožan, a ne zauzdava jezika svojega, nego vara srce svoje, njegova je pobožnost uzalud.
27. Pobožnost čista i neporočna pred Bogom i Ocem jeste ova: posjećivati sirote i udovice u nevolji njihovoj, i čuvati sebe neopoganjena od svijeta.

2 Hrišćanin ne gleda ko je ko i ispunjava sav Zakon Božiji. Vjera bez dobrih djela mrtva je.

1. Braćo moja, ne gledajući ko je ko, imajte vjeru u našega Gospoda slave Isusa Hrista.
2. Jer ako dođe na sabranje vaše čovjek sa zlatnim prstenom i u svijetloj haljini, a dođe i siromah u bijednoj haljini,
3. I pogledate na onoga u svijetloj haljini, i rećete mu: Ti sjedi ovdje lijepo, a siromahu: Ti stani ondje, ili sjedi ovdje niže podnožja mojega;
4. Zar time ne učiniste razliku u sebi i postadoste sudije sa zlim pomislama?
5. Čujte, draga braćo moja, ne izabra li Bog siromahe ovoga svijeta da budu bogati vjerom, i nasljednici Carstva koje obeća onima koji Njega ljube?
6. A vi poniziste siromaha. Nisu li bogataši ti koji vas ugnjetavaju i zar vas oni ne vuku na sudove?

7. Ne hule li oni na dobro Ime kojim ste nazvani?
8. No, ako vi zakon carski izvršujete po Pismu: Ljubi bližnjega svojega kao samog sebe, dobro činite;
9. Ako li gledate ko je ko, grijeh činite, i zakon vas kara kao prestupnike.
10. Jer koji sav zakon održi a sagriješi u jednome, kriv je za sve.
11. Jer Onaj koji je rekao: Ne čini preljube! rekao je i: Ne ubij! Ako, dakle, ne učiniš preljubu a ubiješ, postao si prestupnik zakona.
12. Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti suđeni;
13. Jer će onome biti sud bez milosti koji ne čini milosti; a milost slavi pobjedu nad sudom.
14. Kakva je korist, braćo moja, ako ko reče da ima vjeru a djela nema? Zar ga može vjera spasti?
15. Ako li brat ili sestra goli budu, i oskudijevaju u svakodnevnoj hrani,
16. I reče im koji od vas: Idite s mirom, grijte se, i nasitite se, a ne date im što je potrebno za tijelo, kakva je korist?
17. Tako i vjera, ako nema djela, mrtva je sama po sebi.
18. No neko će reći: Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi vjeru tvoju bez djela tvojih, a ja ću tebi pokazati vjeru moju iz djela mojih.
19. Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i đavoli vjeruju, i drhte.
20. Ali hoćeš li da znaš, o čovječe sujetni, da je vjera bez djela mrtva?
21. Avraam, otac naš, ne opravda li se djelima kad prinese Isaka sina svojega na žrtvenik?
22. Vidiš li kako je vjera sadjejtvovala djelima njegovim, i kroz djela usavršila se vjera?
23. I ispuni se Pismo koje govori: Avraam povjerova Bogu, i primi mu se u pravdu, i prijatelj Božiji nazva se.
24. Vidite li, dakle, da se djelima opravdava čovjek, a ne samo vjerom?
25. A slično i Rava bludnica ne opravda li se djelima kada primi uhode, i izvede ih drugim putem?
26. Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

3 Obuzdavanje jezika. Prava i lažna mudrost.

1. Braćo moja, ne budite mnogi učitelji, znajući da ćemo većma biti osuđeni,
2. Jer svi mnogo griješimo. Ako neko u riječi ne griješi taj je savršen čovjek, moćan je zauzdati i sve tijelo.
3. Gle, konjima stavljamo uzde u usta da nam se pokoravaju, i sve tijelo njihovo okrećemo.
4. Eto i lađe, iako su velike i silni ih vjetrovi gone, okreću se malim kormilom onamo kuda hoće onaj koji upravlja.
5. Tako je i jezik mali ud, a hvali se da je veliki. Gle, malena vatra, kako velike stvari zapali!
6. I jezik je vatra, svijet nepravde. Tako se i jezik nalazi među našim udima, prljajući sve tijelo, i paleći tok života našega, i zapaljujući se od pakla.
7. Jer svaki rod zvjerinja i ptica, i gmizavaca i riba, pripitomljava se i pripitomio se rodu čovječijemu,
8. A jezik niko od ljudi ne može ukrotiti; to nemirno zlo, puno otrova smrtonosnoga.
9. Njim blagosiljamo Boga i Oca, i njime proklinjemo ljude stvorene po podobiju Božiju.
10. Iz istih usta izlazi blagoslov i kletva. Ne valja, braćo moja, da ovo tako biva.
11. Zar može iz istog izvora teći slatko i gorško?
12. Može li, braćo moja, smokva masline rađati ili vinova loza smokve? Tako nijedan izvor ne daje slanu i slatku vodu.
13. Ko je među vama mudar i razuman? Neka pokaže od dobrog ponašanja djela svoja u mudroj krotosti.
14. Ako li imate goršku zavist i svadljivost u srcima svojim, ne hvalite se i ne lažite protiv istine.
15. Ovo nije ona mudrost što silazi odozgo nego zemaljska, čulna, demonska.
16. Jer gdje je zavist i svađa, ondje je nesloga i svaka zla stvar.
17. A mudrost koja je odozgo, prvo je čista, potom mirna, krotka, poslušna, puna milosti i dobrih plodova, nepristrasna, i nelicemjerna.
18. A plod pravde u miru sije se onima koji mir grade.

4 Porijeklo borbi i svađa zbog želja. Poniznost pred Bogom. Neosuđivanje braće. Grijeh samopouzdanja.

1. Otkuda ratovi i borbe među vama? Ne otuda li, od sladostrašća vaših, koja se bore u vašim udima?
2. Želite i nemate; ubijate i zavidite, i ne možete da dobijete; borite se i vojujete, i nemate, jer ne ištete.
3. Ištete, i ne primete, jer pogrešno ištete, da na uživanja vaša trošite.
4. Preljubnici i preljubnice, ne znate li da je prijateljstvo prema svijetu neprijateljstvo prema Bogu? Jer koji hoće svijetu prijatelj da bude, neprijatelj Božiji postaje.
5. Ili mislite da Pismo uzalud govori: Sa surevnjivošću čezne za duhom, kojega useli u nas?
6. A daje veću blagodat; stoga kaže: Bog se protivi gordima, a smirenima daje blagodat.
7. Pokorite se, dakle, Bogu, a usprotivite se đavolu, i pobjeći će od vas.
8. Približite se Bogu, i On će se približiti vama. Očistite ruke, grješnici, popravite srca vaša, dvodušni.
9. Trpите i tugujte i plačite: smijeh vaš neka se pretvori u plač, i radost u žalost.
10. Ponizite se pred Gospodom, i uzdignuće vas.
11. Ne ogovarajte jedan drugoga, braćo; jer ko ogovara brata ili osuđuje brata svojega ogovara zakon i osuđuje zakon, a ako zakon osuđuješ, nisi vršilac zakona nego sudija.
12. Jedan je Zakonodavac i Sudija, koji može spasti i pogubiti. A ko si ti što drugoga osuđuješ?
13. Slušajte sad vi koji govorite: Danas ili sutra poći ćemo u ovaj ili onaj grad, i boravićemo ondje jednu godinu, i trgovaćemo i zaradićemo;
14. Vi koji ne znate šta će biti sutra. Jer šta je život vaš? On je para, koja se za malo pokaže, a potom je nestane.
15. Umjesto da govorite Ako Gospod hoće, i živi budemo, učinićemo ovo ili ono.
16. A sad se hvalite svojom nadmenošću. Svaka takva hvala je zla.
17. Onaj, dakle, koji zna dobro činiti a ne čini grijeh mu je.

5 Varljivost bogatstva. Trpeljivost prema braći. Lakomislene zakletve. Moć molitve. Ljubav prema grješniku.

1. Hodite sad bogataši, plaćite i ridajte zbog nevolja svojih koje dolaze.
2. Bogatstvo vaše istrunu, a odijelo vaše pojedoš moljci;
3. Zlato vaše i srebro zarđa, i rđa njihova biće svjedočanstvo protiv vas, i izješće tijela vaša, kao oganj. Nagomilaste blago u posljednje dane.
4. Gle, vapije plata radnika koji su požnjeli njive vaše, koju ste im zakinuli; i vapaji žetelaca dođoše do ušiju Gospoda Savaota.
5. Naslađivaste se na zemlji, i živjeste raskalašno; uhraniste srca vaša, kao na dan zaklanja.
6. Osudiste, ubiste pravednika, i on vam se ne usprotivi.
7. Trpite, dakle, braćo moja, do dolaska Gospodnjega. Gle, ratar iščekuje dragocjeni plod zemlje, strpljivo ga čekajući dok ne primi dažd rani i pozni.
8. Budite, dakle, i vi strpljivi, utvrdite srca vaša, jer se dolazak Gospodnji približi.
9. Ne jadikujte jedan na drugoga, braćo, da ne budete osuđeni: gle, Sudija stoji pred vratima.
10. Za ugled stradanja i dugotrpljenja, braćo moja, uzmite proroke koji govoriše u ime Gospodnje.
11. Eto, mi nazivamo blaženim one koji pretrpješe. Trpljenje Jova čuste i kraj njegov od Gospoda vidjeste, jer je Gospod mnogomilostiv i sažaljiv.
12. A prije svega, braćo moja, ne kunite se ni nebom; ni zemljom, niti drugom kakvom zakletvom; neka vaše da bude da, a ne, ne; da ne padnete pod osudu.
13. Zlopati li se ko među vama? Neka se moli Bogu. Je li ko veseo? Neka pjeva Bogu.
14. Boluje li ko među vama? Neka dozove prezvitere crkvene, i neka se mole nad njim, pomazavši ga uljem u ime Gospodnje.
15. I molitva vjere će spasti bolesnika, i podignuće ga Gospod; i ako je grijeh učinio, oprostić mu se.
16. Ispovijedajte pak jedni drugima sagrješnja, i molite se Bogu jedni za druge, da ozdravite. Mnogo je moćna usrdna molitva pravednika.
17. Ilija bješe čovjek isto kao i mi, i molitvom pomoli se Bogu da ne bude dažda, i ne udari dažd na zemlji za tri godine i šest mjeseci.

18. I opet se pomoli, i nebo dade kišu, i zemlja iznese rod svoj.

19. Braćo, ako ko od vas zaluta sa puta istine, pa ga neko vrati,

20. Neka zna da će onaj koji obrati grješnika sa puta zablude njegove, spasti dušu od smrti, i pokriti mnoštvo grijehova.

Novi Zavjet

PRVA SABORNA POSLANICA SVETOG APOSTOLA PETRA

1 Pozdrav. Zahvalnost Bogu za veliku nadu i sveti i blaženi život koji On darova vjerujućima.

1. Petar, apostol Isusa Hrista, izabranima koji stranstvuju u rasijanju po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji i Vitiniji;

2. Po predznanju Boga Oca, osvećenjem Duha za poslušanje i krophjenje krvlju Isusa Hrista: Blagodat i mir da vam se umnoži.

3. Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj preporodi za živu nadu vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih,

4. Za nasljedstvo nepropadljivo i neokaljano i neuvenljivo, koje je sačuvano na nebesima za vas,

5. Silom Božijom čuvane kroz vjeru na spasenje, spremljeno da se otkrije u posljednje vrijeme;

6. U njemu se radujte, iako ste sada malo, ako treba, ožalošćeni različitim iskušenjima,

7. Da se vrijednost vaše vjere, dragocjenija od zlata propadljivoga, no ognjem ispitivanoga, nađe na hvalu i čast i slavu, kada se javi Isus Hristos;

8. Kojega ne vidjevši ljubite, i Njega sad ne gledajući no vjerujući, radujete se radošću neiskazanom i proslavljenom,

9. Primajući kraj vjere svoje: spasenje duša.

10. O kojem spasenju ispitivaše i istraživaše proroci, koji proricaše o vama podarenoj blagodati;

11. Ispitujući u koje ili kakvo vrijeme javljaše Duh Hristov koji bješe u njima, unaprijed svjedočeci za Hristova stradanja i za slave poslije toga.

12. Njima se otkri da ne sebi, nego vama služahu u onom što vam se sad javi preko onih koji vam propovjediše jevanđelje Duhom Svetim poslanim s neba, u što anđeli žele zaviriti.
13. Zato opasavši bedra razuma svojega, budite trezveni, sasvim se nadajte blagodati koja će vam se donijeti otkrivenjem Isusa Hrista.
14. Kao čeda poslušnosti ne povodite se za pređašnjim željama iz vremena vašega neznanja,
15. Nego po Svetome koji vas je pozvao, budite i sami sveti u svemu življenju.
16. Jer je napisano: Budite sveti, jer sam ja svet.
17. I ako zovete Ocem onoga koji, ne gledajući ko je ko, sudi svakome po djelu, provodite u strahu vrijeme vašega stranstvovanja,
18. Znajući da se propadljivim srebrom ili zlatom ne iskupiste iz svojega sujetnoga življenja, od otaca vam predanoga,
19. Nego časnom krvlju Hrista, kao Jagnjeta neporočnog i bezazlenog,
20. Predviđenog još prije postanja svijeta, a javljenog u posljednja vremena radi vas,
21. Koji kroz njega vjerujete u Boga koji ga podiže iz mrtvih, i dade mu slavu, tako da vaša vjera i nadanje budu u Boga.
22. Duše svoje očistivši Duhom u poslušanju istine za bratoljublje nelicemjerno, od čista srca ljubite jedni druge iskreno,
23. Preporođeni ne od sjemena truležnog nego netruležnog, riječju živoga Boga koja ostaje uvijek.
24. Jer je svako tijelo kao trava, i svaka slava čovječija kao cvijet travni: osuši se trava, i cvijet njezin otpade;
25. Ali riječ Gospodnja ostaje uvijek. A to je ta riječ koja je vama blagoviještena.

2 Hristos ugaoni Kamen i - Kamen spoticanja. Hrišćani izabrani narod: da se klone tjelesnih želja, pokoravaju vlastima, podražavaju Hrista u podnošenju stradanja.

1. Odbacivši, dakle, svaku zlobu i svako lukavstvo i licemjerje, i zavist i sva ogovaranja,
2. Žarko želite razumnoga i pravoga mlijeka, kao novorođena djeca, da o njemu uzrastete za spasenje,

3. Ako već okusiste da je blag Gospod.
4. Pristupajući Njemu, Kamenu živom, od ljudi odbačenom, ali od Boga izabranom, dragocjenom.
5. I vi sami kao živo kamenje zidajte se u dom duhovni, sveštenstvo sveto, da biste prinosili žrtve duhovne, blagoprijatne Bogu, kroz Isusa Hrista.
6. Jer stoji u Pismu: Evo polažem u Sionu Kamen krajeugaoni, izabrani, dragocjeni; i ko u njega vjeruje neće se postidjeti.
7. Vama je, dakle, koji vjerujete čast; a onima koji se protive, kamen koji odbaciše zidari on postade glava od ugla, i bi Kamen spoticanja i Stijena sablazni;
8. Koji se i spotiču o njega protiveći se riječi, na što su i opredijeljeni.
9. A vi ste rod izabrani, carsko sveštenstvo, narod sveti, narod zadobijen, da objavite vrline Onoga koji vas dozva iz tame na čudesnu svjetlost svoju;
10. Koji nekad ne bijaste narod, a sada ste narod Božiji; koji ne bijaste pomilovani, a sada ste pomilovani.
11. Ljubljeni, molim vas kao putnike i strance, da se čuvate od tjelesnih želja, koje vojuju na dušu.
12. Vladajte se dobro među neznabošcima, da bi za ono za što vas opadaju kao zločince, vidjevši vaša dobra djela, slavili Boga u dan pohođenja.
13. Budite, dakle, pokorni svakom redu ljudskom, Gospoda radi: ako caru, kao gospodaru;
14. Ako li namjesnicima, kao njegovim poslanicima za osudu zločincima, a za pohvalu onima koji dobro čine.
15. Jer je tako volja Božija da dobro čineći učutkujete neznanje bezumnih ljudi;
16. Kao slobodni, a ne kao oni koji koriste slobodu za prikrivanje zlobe, nego kao sluge Božije.
17. Svakoga poštuju, bratstvo ljubite, Boga se bojte, cara poštuju.
18. Sluge, budite pokorni sa svakim strahom gospodarima, ne samo dobrima i blagima nego i grubima.
19. Jer to je blagodat, ako neko podnosi žalosti po savjesti radi Boga, stradajući nepravedno.

20. Jer kakva je pohvala ako grijehite pa kažnjavani, podnosite? Nego ako dobro činite pa podnosite stradanja, to je ugodno pred Bogom.

21. Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za vas, ostavljajući vam primjer da idete njegovim stopama;

22. On grijeha ne učini, niti se nađe prijevara u ustima njegovim;

23. On vrijeđan, ne uzvrćaše uvredom; stradajući ne prijećaše, nego je prepustio Onome koji pravedno sudi.

24. On grijeha naše sam iznese na tijelu svojem na drvo, da za grijeha umremo, i za pravdu živimo, jer se njegovom ranom iscijeliste.

25. Jer bijaste kao izgubljene ovce, ali sada se vratiste Pastiru i Episkopu duša vaših.

3 Bračne dužnosti. Živjeti u ljubavi i krotosti. Stradanje zbog dobra. Hristovo stradanje, propovijed duhovima u Adu, vaskrsenje i vaznesenje.

1. Isto tako i vi, žene, budite pokorne svojim muževima, da ako neki ne vjeruju riječi, onda ponašanjem žena i bez riječi budu pridobijeni,

2. Kada vide čedno ponašanje vaše sa strahom.

3. Vaše ukrašavanje da ne bude spolja: u pletenju kose i u kićenju zlatom ili u oblačenju haljina;

4. Nego u skrivenome čovjeku srca, u nepropadljivosti krotkoga i tihoga duha, što je pred Bogom dragocjeno.

5. Jer tako nekad ukrašavahu sebe i svete žene koje se uzdahu u Boga i pokoravahu se svojim muževima.

6. Kao što Sara bješe poslušna Avraamu, nazivajući ga gospodarem; njezine kćeri postadoste, čineći dobro, i ne bojeći se nikakva straha.

7. Tako i vi, muževi, živite sa svojim ženama po razumu, ukazujući im čast kao slabijem ženskom sasudu, kao i sunasljednicima blagodati života, da ne budu ometane molitve vaše.

8. A najposlije budite svi jednostušni, sažaljivi, bratoljubivi, milosrdni, srdačni;

9. Ne vraćajte zlo za zlo, ni uvredu za uvredu; nego naprotiv, blagosiljajte, znajući da ste na to pozvani de naslijedite blagoslov.

10. Jer koji hoće da ljubi život i da vidi dane dobre, neka uzdrži jezik svoj od zla, i usne njegove da ne govore prijevare;
11. Neka se uklanja od zla i neka čini dobro; neka traži mir i neka mu stremi.
12. Jer oči Gospodnje obraćene su na pravednike, i uši njegove na molitvu njihovu; a lice Gospodnje protiv onih koji čine zlo.
13. I ko može vama nauditi ako budete revnitelji dobra?
14. Nego ako i stradate pravde radi, blaženi ste. A straha se njihova ne bojte, niti se plašite;
15. No Gospoda Boga osvećujte u srcima svojim, svagda spremni sa krotošću i strahom na odgovor svakome koji traži od vas razlog vaše nade,
16. Imajući dobru savjest, da se u onome za što vas klevetaju kao zločince postide oni koji kude vaše dobro vladanje u Hristu.
17. Jer je bolje, ako hoće volja Božija, da stradate dobro čineći, negoli zlo čineći.
18. Zato i Hristos jedanput za grijehе naše postrada, pravednik za nepravednike, da nas privede Bogu, usmrćen tijelom, a oživjevši duhom;
19. Kojim i siđe i propovijeda duhovima u tamnici.
20. Ovi nekada bijahu neposlušni kad ih očekivaše Božije dugotrpljenje u dane Nojeve, kada se građaše kovčeg, u kome se malo, to jest, osam duša spasoše vodom,
21. Koja i nas sada spasava krštenjem kao ispunjenjem praobraza, ne kao pranje tjelesne nečistoće, nego obećanje Bogu dobre savjesti vaskrsenjem Isusa Hrista,
22. Koji, otišavši na nebo, sa desne je strane Boga, i potčinjeni su mu anđeli i vlasti i sile.

4 Prestati sa grijehom. Potreba budnosti, molitve i ljubavi. Stradanje sa Hristom i za Hrista.

1. Kada, dakle, Hristos postrada za nas tijelom, i vi se tom misli naoružajte, jer ko postrada tijelom, prestao je da griješi,
2. Da ostalo vrijeme života u tijelu ne živi više po željama čovječijim, nego po volji Božijoj.
3. Jer ste dosta proteklog vremena života proveli čineći volju neznabožaca dok ste se odavali razvratu, pohotama, opijanju, žderanju, pijankama i bogomrskom idolopoklonstvu.
4. Zato se čude što vi ne trčite s njima u istu poplavu razvrata, i hule na vas.

5. Oni će dati odgovor Onome koji je gotov da sudi živima i mrtvima.
6. Zato je i mrtvima propovijedano jevanđelje, da prime sud po čovjeku tijelom, a da žive po Bogu duhom.
7. A svemu se kraj približio. Budite, dakle, cjelomudreni i trezveni u molitvama.
8. A prije svega imajte istrajnu ljubav među sobom; jer ljubav pokriva mnoštvo grijehova.
9. Budite gostoljubivi među sobom bez gundanja;
10. Svaki kao što je primio blagodatni dar, njime služite jedni drugima, kao dobri upravitelji raznovrsne blagodati Božije.
11. Ako neko govori, neka govori kao riječi Božije; ako neko služi, neka služi kao po moći koju Bog daje; da se u svemu slavi Bog kroz Isusa Hrista, kome je slava i sila u vijekove vijekova. Amin.
12. Ljubljeni, ne čudite se ognju koji vam biva radi kušanja vašeg, kao da vam se nešto neobično događa,
13. Nego se radujte što učestvujete u stradanjima Hristovim, da biste se i u otkrivenju slave njegove radovali i veselili.
14. Ako vas ruže za Ime Hristovo, blaženi ste, jer Duh Božiji, Duh slave i sile počiva na vama; oni, dakle, hule na njega, a vi ga proslavljate.
15. Samo da niko od vas ne postrada kao ubica ili lopov ili zločinac, ili kao onaj koji se miješa u tuđe poslove.
16. No ako li kao hrišćanin, neka se ne stidi, već neka slavi Boga zbog tog udjela.
17. Jer je vrijeme da počne sud od doma Božijeg; ako li prvo počne od nas, kakav li će tek biti kraj onima što se protive jevanđelju Božijem?
18. I ako se pravednik jedva spasava, bezbožnik i grješnik gdje će se javiti?
19. Zato i oni koji stradaju po volji Božijoj, neka njemu kao vjernome Sazdatelju, povjere duše svoje u dobročinstvu.

5 Dužnosti crkvenih starješina i dužnosti vjernih. Nada u Boga i protivljenje đavolu. Pozdravi i blagoslov.

1. Prezvitere koji su među vama molim, ja koji sam saprezviter i svjedok Hristovih stradanja, i zajedničar u slavi koja će se otkriti:

2. Čuvajte stado Božije, koje vam je povjereno, i nadgledajte ga, ne prinudno, nego dobrovoljno, i po Bogu, ne zbog nečasnog dobitka, nego od srca;
3. Niti kao da gospodarite nasljedstvom Božijim; nego budite ugled stadu;
4. I kad se javi Arhipastir, primićete vijenac slave koji ne vene.
5. Tako i vi mlađi pokoravajte se starješinama, a svi, pokoravajući se jedni drugima, prigrlite smirenoumlje, jer se Bog gordima protivi a smirenima daje blagodat.
6. Ponizite se, dakle, pod moćnu ruku Božiju, da vas uzvisi kad dođe vrijeme.
7. Sve svoje brige položite na Njega, jer se On stara za vas.
8. Budite trezveni i bdite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere.
9. Njemu se protivite utvrđeni vjerom, znajući da se takva ista stradanja događaju vašem bratstvu po svijetu.
10. A Bog svake blagodati, koji vas pozva u vječnu svoju slavu u Hristu Isusu, neka vas On, pošto malo postradate, usavrši, utvrdi, ukrijepi, utemelji;
11. Njemu slava i sila u vijekove vijekova. Amin.
12. Po Siluanu, vjernom bratu, kao što mislim, napisah vam ovo malo, da posavjetujem i posvjedočim da je to istinita blagodat Božija, u kojoj vi stojite.
13. Pozdravlja vas Crkva u Vavilonu, izabrana kao i vi, i Marko sin moj.
14. Pozdravite jedni druge cjelivom ljubavi. Mir vam svima koji ste u Hristu Isusu. Amin.

Novi Zavjet

DRUGA SABORNA POSLANICA SVETOG APOSTOLA PETRA

1 Pozdrav. Darovi božanske sile i hrišćanske vrline. Hristovo preobraženje na gori i pouzdanost proročke riječi.

1. Simon Petar, sluga i apostol Isusa Hrista, onima što su primili sa nama jednako dragocjenu vjeru u pravdi Boga našega i Spasa Isusa Hrista:
2. Blagodat i mir da vam se umnoži poznanjem Boga i Isusa Gospoda našega.
3. Pošto nam je njegova božanska sila darovala sve što je potrebno za život i pobožnost, poznanjem Onoga koji nas pozva slavom i vrlinom.

4. Kroz koje su nama darovana dragocjena i prevelika obećanja da kroz njih postanete pričasnici božanske prirode, izbjegnivši pohotnu trulež u svijetu.
5. I upravo na ovo uložite svu revnost pa projavite u vjeri vašoj vrlinu, a u vrlini znanje,
6. A u znanju uzdržanje, a u uzdržanju trpljenje, a u trpljenju pobožnost,
7. A u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav.
8. Jer kad ovo sve imate i umnožava se u vama to vas neće učiniti neradnim i neplodnim za poznanje Gospoda našega Isusa Hrista.
9. Jer ko ovoga nema slijep je, kratkovid je, zaboravivši svoje očišćenje od starih grijeha.
10. Zato, braćo, postarajte se još većma da svoje prizvanje i izbor utvrdite, jer čineći ovo nećete pogriješiti nikad;
11. Jer će vam se tako izobilno dati ulazak u vječno Carstvo Gospoda i Spasa našeg Isusa Hrista.
12. Zato neću prestajati da vam o tome stalno napominjem, iako znate i utvrđeni ste u ovoj istini;
13. Jer mislim da je pravo, dok sam u ovom tijelu da vas opominjanjem budim,
14. Znajući da ću uskoro ostaviti tijelo svoje, kao što mi i objavi Gospod naš Isus Hristos.
15. A trudiću se da se poslije mogega odlaska vi svagda sjećate ovoga.
16. Jer vam ne objavismo silu i dolazak Gospoda našega Isusa Hrista sljedujući izmišljenim bajkama, nego smo sami bili očevidci veličanstva njegova.
17. Jer on primi od Boga Oca čast i slavu kada mu dođe ovaj glas od veličanstvene slave: Ovo je Sin moj ljubljani, koji je po mojoj volji.
18. I ovaj glas čusmo mi kako siđe s neba, dok bijasmo s Njim na gori svetoj.
19. I imamo najpouzdaniju proročku riječ, i dobro činite što pazite na nju kao na svjetilnik koji svijetli u tamnom mjestu, dokle Dan ne osvane i Danica se ne rodi u srcima vašim.
20. I ovo prvo znajte da nijedno proroštvo Pisma ne biva po ličnom tumačenju.
21. Jer nikad proroštvo ne nastade čovječijom voljom, nego pokretani Duhom Svetim govoriše sveti Božiji ljudi.

2 Čuvanje od lažnih proroka i poročnih učitelja.

1. A bilo je i lažnih proroka u narodu, kao što će i među vama biti lažnih učitelja, koji će unijeti jeresi pogibli, i odrićće se Gospodara koji ih iskupi i dovešće sebi naglu pogibao.
2. I mnogi će poći za njihovim nečistotama, zbog kojih će se pohuliti na Put istine.
3. I u lakomstvu iskorišćavaće vas varljivim riječima; njihov sud odavno ne docni, i pogibao njihova ne drijema.
4. Jer kad Bog ne poštedje anđele koji sagriješiše, nego ih baci u okove mraka paklenoga, i predade da se čuvaju za sud;
5. I ne poštedje stari svijet, nego sačuva propovjednika pravde Noja, i sedmoro s njim, i navede potop na svijet bezbožnički;
6. I gradove Sodom i Gomor osudi na propast i u pepeo pretvori, postavivši ih za primjer budućim bezbožnicima;
7. I izbavi pravednoga Lota namučenog razvratnim vladanjem bezakonika;
8. Jer dok življaše ovaj pravednik među njima, gledajući i slušajući bezakona djela iz dana u dan, mučашe pravednu dušu svoju;
9. Zna Gospod pobožne da izbavlja od iskušenja, a nepravednike da čuva za kaznu u dan sudnji;
10. A osobito one koji idu za tijelom u nečistoj pohoti, i preziru gospodstvo Božije; drski, samovoljni, i ne drhte huleći na slave,
11. Dok anđeli, koji su veći snagom i silom, ne iznose protiv njih pred Gospodom hulnoga suda.
12. A oni, kao beslovesne životinje, po prirodi sazdane za lov i trošenje, huleći na ono što ne poznaju, u pokvarenosti svojoj propašće,
13. I primiće platu nepravde. Oni smatraju za slast posvednevno uživanje; bestidnici i nevaljalci, koji se naslađuju svojim prijevarama, jedući sa vama:
14. Oči su im pune preljube i neprestanoga grijeha, prelašćuju neutvrđene duše, imaju srce izvježbano u lakomstvu. Djeca prokletstva!
15. Ostavivši pravi put, zalutaše, i pođoše putem Valaama Vosorova koji zavoli platu nepravde,
16. Ali bi pokaran za svoje bezakonje: nemušto marvinče progovori glasom čovječijim i spriječi bezumlje prorokovo.

17. Oni su izvori bezvodni; oblaci olujom gonjeni, za njih se čuva mrak tame zauvijek.
18. Jer govoreći naduvene i sujetne riječi prelašćuju na tjelesne želje i razvrat one koji su stvarno pobjegli od onih što žive u zabludi,
19. Obećavajući im slobodu a sami su robovi pokvarenosti; jer od koga je ko pobijeđen tome i robuje.
20. Jer ako oni koji pobjegnu od nečistota svijeta poznanjem Gospoda i Spasa Isusa Hrista, opet se u njih zapletu i budu nadvladani, biva im potonje gore od prvoga.
21. Jer bolje bi im bilo da ne poznaše Put pravde, negoli kad ga poznaše što se vratite od predate im svete zapovijesti.
22. Njima se dogodilo ono što veli istinita poslovice: Pas se vraća na svoju bljuvotinu, i: Svinja se okupala pa se u blatu valja.

3 Posljednji dani i Hristov Drugi dolazak. Čekanje novog neba i nove zemlje. Dostojno pripremanje. Pavlovo pisanje. Svršetak.

1. Evo, ljubljani, pišem vam već drugu poslanicu; u njima podsjećanjem budim vaš čisti razum,
2. Da se sjetite riječi koje su ranije kazali sveti proroci, i zapovijesti apostola vaših od Gospoda i Spasa,
3. Znajući prvo ovo da će u posljednje dane doći rugači koji će živjeti po svojim sopstvenim željama,
4. I govoriti: Šta je s obećanjem Dolaska njegovog? Jer otkako se oci upokojiše sve stoji tako od početka stvaranja.
5. Jer oni hotimice gube iz vida da nebesa biše odavno, i da je zemlja iz vode i od vode sazdana riječju Božijom,
6. Od kojih tadašnji svijet, vodom potopljen, propade.
7. A sadašnja nebesa i zemlja ostavljeni su njegovom riječju za oganj i čuvaju se za Dan suda i pogibli bezbožnih ljudi.
8. Ali ovo jedno nemojte previđati, ljubljani, da je jedan dan pred Gospodom kao hiljada godina, i hiljada godina kao jedan dan.
9. Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni; nego nas dugo trpi, jer neće da iko propadne no da se svi pokaju.

10. A doći će Dan Gospodnji kao lopov noću, u koji će nebesa s hukom proći, a stihije će se užarene raspasti i zemlja i djela što su na njoj izgorjeće.
11. Pa kad će se sve ovo raspasti, kakvi treba da budete vi u svetom vladanju i pobožnosti,
12. Očekujući i želeći da skorije bude dolazak Božijega Dana, od koga će se nebesa ognjem zapaljena raspasti i stihije užarene rastopiti.
13. Nova pak nebesa i novu zemlju po obećanju Njegovom očekujemo, gdje pravda obitava.
14. Zato, ljubljeni, očekujući ovo starajte se da se nađete pred Njim čisti i neporočni u miru.
15. I dugotrpljenje Gospoda našega držite za spasenje, kao što vam i ljubljeni naš brat Pavle po danoj mu mudrosti pisa,
16. Kao što govori o ovome i u svima svojim Poslanicama, u kojima su neka mjesta teško razumljiva. koja neuki i neutvrđeni izvrću, kao i ostala Pisma na svoju sopstvenu propast.
17. A vi, dakle, ljubljeni, znajući unaprijed, čuvajte se da obmanom bezakonika ne budete odvedeni s njima, i ne otpadnete od svojega oslonca,
18. No uzrastajte u blagodati i u poznanju Gospoda našega i Spasa Isusa Hrista. Njemu slava i sada i u Dan vječni. Amin.

Novi Zavjet

PRVA SABORNA POSLANICA SVETOG APOSTOLA JOVANA BOGOSLOVA

1 O Logosu života. Hođenje u svjetlosti. Priznavanje svoje grješnosti.

1. Što bješe od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što sagledasmo i ruke naše opipaše, o Logosu (Riječi) života:
2. I Život se javi, i vidjeli smo, i svjedočimo, i objavljujemo vam Život vječni, koji bješe u Oca i javi se nama;
3. Što smo vidjeli i čuli objavljujemo vama da i vi s nama imate zajednicu, a naša zajednica je sa Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Hristom.
4. I ovo vam pišemo da radost naša bude potpuna.
5. I ovo je obećanje koje smo čuli od njega i javljamo vama, da je Bog svjetlost, i tame u njemu nema nikakve.

6. Ako rečemo da imamo zajednicu s njim i u tami hodimo, lažemo i ne tvorimo istinu.
7. Ako li u svjetlosti hodimo, kao što je On sam u svjetlosti, imamo zajednicu jedni sa drugima, i krv Isusa Hrista, Sina njegova, očičava nas od svakoga grijeha.
8. Ako rečemo da grijeha nemamo, sebe varamo, i istine nema u nama.
9. Ako ispovijedamo grijeha svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost i očisti nas od svake nepravde.
10. Ako rečemo da nismo sagriješili, pravimo ga lažom i riječ njegova nije u nama.

2 Držanje Hristovih zapovijesti. Stara i nova zapovijest ljubavi. Čuvati se od svijeta i Antihrista. O pomazanju od Duha Svetoga.

1. Dječice moja, ovo vam pišem da ne sagriješite; i ako neko sagriješi, imamo Zastupnika kod Oca, Isusa Hrista Pravednika.
2. A on je žrtva pomirenja za grijeha naše, i ne samo za naše nego i svega svijeta.
3. I po tome znamo da smo ga poznali, ako zapovijesti njegove držimo.
4. Onaj koji govori: Poznao sam ga, a zapovijesti njegove ne drži, laža je, i u njemu istine nema;
5. A koji drži riječ njegovu, zaista je u njemu ljubav Božija dostigla savršeno; po tome znamo da u njemu jesmo.
6. Onaj koji govori da u njemu prebiva, dužan je da kao što On poživje i sam tako živi.
7. Braćo, ne pišem vam zapovijest novu, nego zapovijest staru koju imaste od početka. Zapovijest stara jeste riječ koju čujete od početka.
8. Opet vam pišem zapovijest novu, ono što je istinito u njemu i u vama:
da tama prolazi i svjetlost istinita već sija.
9. Onaj koji govori da je u svjetlosti, a mrzi brata svojega, u tami je sve do sada.
10. Onaj koji ljubi brata svojega, u svjetlosti prebiva, i sablazni u njemu nema;
11. A koji mrzi brata svojega, u tami je, i u tami hodi, i ne zna kuda ide, jer mu tama zaslijepi oči.
12. Pišem vam, dječice, da su vam oprost i grijesi radi Imena njegova.

13. Pišem vam, oci, jer ste poznali Onoga koji je od početka. Pišem vam, mladići, jer ste pobijedili nečastivoga. Pisah vam, djeco, jer ste poznali Oca.
14. Pisah vam, oci, jer ste poznali Onoga koji je od početka. Pisah vam, mladići, jer ste jaki i riječ Božija u vama prebiva i pobijedili ste nečastivoga.
15. Ne ljubite svijeta ni što je u svijetu. Ako neko ljubi svijet, ljubavi Očeve nema u njemu;
16. Jer sve što je u svijetu: pohota tjelesna, i pohota očiju, i nadmenost življenja, nije od Oca, nego je od svijeta.
17. I svijet prolazi i pohota njegova; a onaj koji tvori volju Božiju ostaje vavijek.
18. Djeco, posljednji je čas, i kao što čuste da Antihrist dolazi, i sada su se pojavili mnogi antihristi; otuda znamo da je posljednji čas.
19. Od nas iziđoše, ali ne bijahu od nas; jer da bijahu od nas, ostali bi s nama; ali da se pokažu da nisu svi od nas.
20. A vi imate Pomazanje od Svetoga i znate sve.
21. Ne pisah vam zato što ne znate istinu, nego što je znate, i da nikakva laž nije od istine.
22. Ko je lažljivac ako ne onaj ko poriče da Isus jeste Hristos. Taj je antihrist, koji odriče Oca i Sina.
23. Svaki koji odriče Sina, ni Oca nema; a koji priznaje Sina, ima i Oca.
24. Vi, dakle, što čuste od početka, to u vama neka ostane; ako u vama ostane to što od početka čuste, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.
25. A ovo je obećanje koje nam On obeća, život vječni.
26. Ovo vam napisah o onima koji vas varaju.
27. A vi, Pomazanje koje primiste od Njega, u vama ostaje, i nema potrebe da vas iko uči; nego kako vas to isto Pomazanje uči o svemu, i istinito je i nije laž, i kao što vas nauči, ostanite u njemu.
28. I sada, dječice, ostanite u njemu da kada se javi imamo svjetlost, i da se ne postidimo pred njim o Dolasku njegovom.
29. Ako znate da je On pravedan, znajte da je svaki koji tvori pravdu od njega rođen.

3 Djeca Božija ne griješe i imaju ljubav prema Bogu i braći. Zapovijest da vjerujemo i ljubimo.

1. Vidite koliku nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božija nazovemo i budemo; zato nas svijet ne poznaje, jer njega ne pozna.
2. Ljubljeni, sada smo djeca Božija, i još se ne otkri šta ćemo biti; a znamo da kada se otkrije, bićemo slični Njemu, jer ćemo ga vidjeti kao što jeste.
3. I svaki koji ovu nadu ima u njega, očisćava sebe, kao On što je čist.
4. Svaki koji čini grijeh i bezakonje čini; a grijeh jeste bezakonje.
5. I znate da se On javi da grijehe naše uzme; i grijeha u njemu nema.
6. Svaki koji u njemu prebiva ne griješi; svaki koji griješi nije ga vidio niti ga je poznao.
7. Dječice, niko da vas ne vara: koji tvori pravdu pravedan je, kao što je On pravedan;
8. Onaj koji tvori grijeh od đavola je, jer đavo griješi od početka. Radi toga se javi Sin Božiji da razori djela đavolja.
9. Svaki koji je rođen od Boga ne čini grijeh, jer sjeme Njegovo ostaje u njemu, i ne može griješiti, jer je od Boga rođen.
10. Po ovome se poznaju djeca Božija i djeca đavolja: Svaki koji ne tvori pravdu nije od Boga, ni onaj koji ne voli brata svojega.
11. Jer ovo je poruka, koju čujete od početka, da ljubimo jedni druge.
12. Ne kao što Kain bješe od nečastivoga i zakla brata svojega. A zbog čega ga zakla? Jer djela njegova bijahu zla, a brata mu pravedna.
13. Ne čudite se, braćo moja, ako vas svijet mrzi.
14. Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću; jer ko ne ljubi brata ostaje u smrti.
15. Svaki koji mrzi brata svojega jeste čovjekoubica; a znate da nijedan čovjekoubica nema vječni život koji ostaje u njemu.
16. Po tome smo poznali ljubav što On za nas život svoj položi; i mi smo dužni polagati život za braću.
17. A koji ima bogatstva ovoga svijeta, i vidi brata svojega u nevolji, i zatvori srce svoje od njega, kako onda ljubav Božija boravi u njemu?

18. Dječice moja, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.
19. I po tome znamo da smo od istine, i uspokojićemo pred njim srca svoja:
20. Jer ako nas osuđuje srce, Bog je veći od srca našeg i zna sve.
21. Ljubljeni, ako nas srce naše ne osuđuje, smjelost imamo pred Bogom;
22. I što god ištemo, primamo od njega, jer zapovijesti njegove držimo i činimo što je ugodno njemu.
23. A ovo je zapovijest njegova: da vjerujemo u ime Sina njegova Isusa Hrista, i da ljubimo jedni druge kao što nam je dao zapovijest. 24. I onaj koji drži zapovijesti njegove u njemu prebiva, i On u njemu. I po tome znamo da On prebiva u nama, po Duhu kojega nam je dao.

4 Razlikovanje duha istine i duha laži. Ljubav prema Bogu i bližnjima. Bog je ljubav.

1. Ljubljeni, ne vjerujte svakome duhu, nego ispitujte duhove jesu li od Boga; jer mnogi su lažni proroci izišli u svijet.
2. Po ovome raspoznavajte Duha Božijeg: Svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, od Boga je;
3. A svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, nije od Boga; i to je duh Antihrista, za kojega ste čuli da dolazi, i sada je već u svijetu.
4. Vi ste od Boga, dječice, i pobijedili ste ih, jer je veći Onaj koji je u vama negoli koji je u svijetu.
5. Oni su od svijeta, zato govore od svijeta, i svijet ih sluša.
6. Mi smo od Boga; koji poznaje Boga sluša nas, koji nije od Boga ne sluša nas. Po ovome poznajemo duha istine i duha obmane.
7. Ljubljeni, ljubimo jedni druge; jer je ljubav od Boga, i svaki koji ljubi od Boga je rođen, i poznaje Boga.
8. Koji ne ljubi ne poznade Boga; jer Bog je ljubav.
9. U tome se pokazala ljubav Božija prema nama što je Bog Sina svojega Jedinorodnoga poslao u svijet da živimo Njime.
10. U tome je ljubav, ne što mi zavoljesmo Boga, nego što On zavolje nas, i posla Sina svojega, kao žrtvu pomirenja za grijeha naše.

11. Ljubljeni, kad ovako Bog zavoli nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge.
12. Boga niko nikada nije vidio: ako ljubimo jedni druge, Bog u nama prebiva, i ljubav je njegova savršena u nama.
13. Po ovome znamo da u Njemu prebivamo, i On u nama, što nam je dao od Duha svojega.
14. I mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina - Spasitelja svijeta.
15. Koji prizna da je Isus Sin Božiji, Bog u njemu prebiva i on u Bogu.
16. I mi smo poznali i povjerovali ljubav koju Bog ima prema nama. Bog je ljubav, i koji prebiva u ljubavi, u Bogu prebiva i Bog u njemu.
17. Time se ljubav pokazala savršenom u nama, da bismo imali smjelosti na Dan suda; jer kao što je On, i mi smo u ovome svijetu.
18. U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav izgoni strah napolje; jer je u strahu mučenje, a ko se boji, nije se usavršio u ljubavi.
19. Mi ljubimo njega, jer On prvi zavoli nas.
20. Ako ko reče: Ljubim Boga, a mrzi brata svojega, laža je; jer koji ne ljubi brata svojega kojega vidi, kako može ljubiti Boga, kojega nije vidio?
21. I ovu zapovijest imamo od njega: Koji ljubi Boga, da ljubi i brata svojega.

5 Vjera koja pobjeđuje svijet. O svjedočanstvu na nebu i na zemlji. Vrste grijeha. Sviješ u zlu leži. Poznanje Istinitog Boga.

1. Svaki koji vjeruje da Isus jeste Hristos, od Boga je rođen; i svaki koji ljubi roditelja ljubi i rođenog od njega.
2. Po tome znamo da ljubimo djecu Božiju kad Boga ljubimo i zapovijesti njegove držimo.
3. Jer ovo je ljubav Božija - da zapovijesti njegove držimo; a zapovijesti njegove nisu teške.
4. Jer sve što je rođeno od Boga pobjeđuje svijet; i ovo je pobjeda koja pobijedi svijet - vjera naša.
5. Ko je taj koji pobjeđuje svijet do onaj koji vjeruje da Isus jeste Sin Božiji?
6. On je taj što dođe vodom i krvlju, Isus Hristos; ne samo vodom, nego vodom i krvlju; i Duh je onaj koji svjedoči, jer Duh je istina.
7. Jer je troje što svjedoči na nebu: Otac, Logos (Riječ), i Sveti Duh; i ova trojica su jedno.

8. I troje je što svjedoči na zemlji: duh, i voda, i krv: i ovo troje su ujedno.
9. Ako primamo svjedočanstvo čovječije, svjedočanstvo je Božije veće; jer ovo je svjedočanstvo Božije koje je posvjedočio o Sinu svojem.
10. koji vjeruje u Sina Božijega ima svjedočanstvo u sebi; koji ne vjeruje Bogu načinio ga je lažom, jer nije vjerovao svjedočanstvu kojim je Bog posvjedočio o Sinu svojem.
11. I ovo je svjedočanstvo da nam je Bog dao život vječni; i ovaj život je u Sinu njegovom.
12. Onaj koji ima Sina ima život; ko nema Sina Božijega nema života.
13. Ovo napisah vama koji vjerujete u ime Sina Božijega, da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime Sina Božijega.
14. I ovo je smjelost koju imamo prema njemu da nas poslušna ako što molimo po volji njegovoj.
15. I kad znamo da nas sluša što god molimo, znamo da imamo traženo što smo iskali od njega.
16. Ako neko vidi brata svojega gdje griješi grijehom ne na smrt, neka se moli, i daće mu život; onima koji griješe ne na smrt. Ima grijeh na smrt, za njega ne kažem da se moli.
17. Svaka nepravda je grijeh; a ima grijeh ne na smrt.
18. Znamo da svaki rođeni od Boga ne griješi, nego koji je rođen od Boga čuva sebe, i nečastivi ga se ne dotiče.
19. Znamo da smo od Boga, i da svijet sav u zlu leži.
20. A znamo da je Sin Božiji došao i dao nam razum da poznajemo Istinitoga; i jesmo u Istinitome, u Sinu njegovom Isusu Hristu. On je istiniti Bog i život vječni.
21. Dječice, sačuvajte sebe od idola! Amin.

Novi Zavjet

DRUGA SABORNA POSLANICA SVETOG APOSTOLA JOVANA BOGOSLOVA

1 Pozdrav. Djeca Crkve hode u ljubavi. Čuvati se lažnih učitelja.

1. Starješina izabranoj gospođi i djeci njezinoj, koju ja volim u istini, i ne samo ja, nego i svi koji su poznali istinu,

2. Radi istine koja ostaje u nama i s nama će biti vavijek:
3. Da bude s vama blagodat, milost, mir od Boga Oca i od Gospoda Isusa Hrista, Sina Očeva, u istini i ljubavi.
4. Obradovah se veoma što sam našao neke od djece tvoje da hode u istini, kao što primismo zapovijest od Oca.
5. A sad, molim te, gospođo, ne kao da ti novu zapovijest pišem, nego koju imadosmo od početka, da ljubimo jedni druge.
6. A ovo je ljubav: da hodimo po zapovijestima njegovim. Ovo je zapovijest, kako čuste od početka, da po njoj hodite.
7. Jer mnoge varalice iziđoše u svijet, koji ne priznaju Isusa Hrista da je došao u tijelu; takav je varalica i antihrist.
8. Čuvajte se, da ne izgubimo ono što uradismo, nego da primimo potpunu platu.
9. Svaki koji prestupa i ne ostaje u učenju Hristovom, taj Boga nema; a koji ostaje u učenju Hristovom, on ima i Oca i Sina.
10. Ako neko dolazi k vama i ovo učenje ne donosi, ne primajte ga u kuću i ne pozdravljajte se.
11. Jer ko se pozdravlja s njim učestvuje u njegovim zlim djelima.
12. Imao bih mnogo da vam pišem, ali ne htjedoh na hartiji i mastilom, nego se nadam da ću vam doći, i usmeno vam govoriti, da radost naša bude potpuna.
13. Pozdravljaju te djeca sestre tvoje izabrane. Amin.

Novi Zavjet

TREĆA SABORNA POSLANICA SVETOG APOSTOLA JOVANA BOGOSLOVA

1 Pozdrav Gaju. Radost zbog hrišćanskog života i gostoprimstva. Diotref i Dimitrije.

1. Starješina Gaju ljubljenome, kojega ja zaista ljubim.
2. Ljubljeni, molim se da u svemu dobro napreduješ, i zdrav da budeš, kao što ti dobro napreduje duša.

3. Jer se obradovah veoma kada dođoše braća svjedočeci o istini tvojoj, kako ti u istini živiš.
4. Od toga nemam veće radosti nego da čujem kako moja djeca žive u istini.
5. Ljubljeni, vjerno činiš što god radiš za braću i za namjernike,
6. Koji posvjedočiše tvoju ljubav pred Crkvom; i dobro ćeš učiniti ako ih ispratiš dostojno Boga.
7. Jer Imena njegova radi iziđoše, ne primajući ništa od neznabožaca.
8. Mi smo, dakle, dužni primati takve, da budemo saradnici Istini.
9. Pisah Crkvi; ali Diotref, koji želi da bude prvi među njima, ne prima nas.
10. Zato, ako dođem, spomenuću njegova djela koja tvori, ružeći nas zlim riječima; i nije mu to dosta, nego sam braće ne prima, i zabranjuje onima koji bi htjeli da ih primaju, i izgoni ih iz Crkve.
11. Ljubljeni, ne ugledaj se na zlo, nego na dobro. Koji dobro čini od Boga je, a koji zlo čini nije vidio Boga.
12. O Dimitriju su posvjedočili svi, i sama istina; a i mi svjedočimo; i znate da je svjedočanstvo naše istinito.
13. Mnogo imadoh da pišem, ali neću mastilom i perom da ti pišem;
14. Nego se nadam da ću te skoro vidjeti i usmeno ćemo govoriti.
15. Mir ti! Pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje po imenu. Amin.

Novi Zavjet

SABORNA POSLANICA SVETOG APOSTOLA JUDE (JAKOVLJEVOG)

1 Pozdrav. Borba za vjeru svetih i spasenje. Lažni učitelj. Opomene vjernima.

1. Juda, sluga Isusa Hrista, a brat Jakovljevi, prizvanima, osvećenima Bogom Ocem i sačuvanima Isusom Hristom:
2. Milost i mir i ljubav da vam se umnoži.
3. Ljubljeni, starajući se na svaki način da vam pišem o opštem spasenju, imadoh potrebu da vam pišem moleći da se borite za vjeru jedanput predanu svetima.

4. Jer se uvukoše neki ljudi odavno unaprijed zapisani za ovu osudu, bezbožnici koji blagodat Boga našega izvrću na razvrat, i odriču se jedinoga Vladike i Gospoda našega Isusa Hrista.
5. A hoću da vas podsjetim, što vi svakako znate, da Gospod spasivši narod iz zemlje egipatske, pogubi zatim one koji ne vjerovališe;
6. I anđele koji ne održaše svoje dostojanstvo, nego napustiše svoje boravište, ostavio je za sud velikoga Dana u okovima vječnim pod mrakom,
7. Kao što Sodom i Gomor, i gradovi oko njih koji se bjehu na njima sličan način odali bludu i povelili za drugim tijelom, stoje kao primjer, podvrgnuti osudi ognja vječnoga.
8. Slično, dakle, i ove sanjalice skrnave tijelo i preziru Gospodstvo (Božije), a na slave hule.
9. A Mihailo Arhanđel, kada prepirući se sa đavolom govoraše o Mojsejevom tijelu, ne usudi se izreći hulnoga suda, nego reče: Gospod neka ti zaprijeti!
10. A ovi hule na ono što ne znaju; a što po prirodi kao beslovesne životinje znaju, u tome se razvraćaju.
11. Teško njima, jer putem Kainovim pođoše i u prijevaru Valaamove plate upadoše, i pobunom Korejevom izgiboše.
12. Oni su ruglo na vašim večerama ljubavi, jedući s vama bez zazora, sebe napasajući; oblaci bezvodni, koje vjetrovi vitlaju; drveta jesenja, besplodna, dvaput umrla, i iz korijena iščupana;
13. Bijesni talasi morski koji se pjenušaju svojim sramotama; zvijezde lutalice, za koje se mrak tame čuva znanavijek.
14. Ali i za ove prorokova Enoh, sedmi od Adama, govoreći: Gle, ide Gospod sa hiljadama hiljada svetih svojih,
15. Da učini sud nad svima, i da pokara sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela kojima bezbožnost činiše, i za sve drske riječi koje bezbožni grješnici govoriše protiv Njega.
16. Ovo su gundala, roptači, koji hode po željama svojim, i usta njihova govore naduvene riječi, i radi koristi laskaju ljudima.
17. A vi, ljubljeni, sjetite se riječi koje su već kazali apostoli Gospoda našeg Isusa Hrista,
18. Jer vam govorahu da će se u posljednje vrijeme pojaviti rugači koji će hoditi po svojim bezbožnim željama.

19. Ovo su oni koji stvaraju razdore, čulni su i Duha nemaju.
20. A vi, ljubljene, izgrađujte sebe svojom najsvetijom vjerom, moleći se u Duhu Svetome,
21. Održite sebe u ljubavi Božijoj, očekujući milost Gospoda našeg Isusa Hrista za život vječni.
22. I sa rasuđivanjem jednima budite milostivi,
23. A druge u strahu spasavajte otimajući ih iz ognja, a treće karajte sa strahom, mrzeći i haljinu opoganjenu od tijela.
24. A Onome koji vas može sačuvati bezprijeorne i postaviti pred slavom svojom neporočne u radosti,
25. Jedinome premudrome Bogu, Spasitelju našem, kroz Isusa Hrista, Gospoda našega, slava i veličanstvo, moć i vlast prije svih vijekova, i sada, i u sve vijekove! Amin.

Novi Zavjet

OTKRIVENJE SVETOGA JOVANA BOGOSLOVA

1 Jovan zatočen na Patmosu. Viđenje Hrista - Sina Čovječijega. Tajna sedam zvijezda i sedam Crkava.

1. Otkrivenje Isusa Hrista, koje njemu dade Bog, da pokaže slugama svojim šta se ima zbiti uskoro; i objavi ga poslavši ga preko anđela svojega slugi svojemu Jovanu,
2. Koji posvjedoči riječ Božiju i svjedočanstvo Isusa Hrista, sve što vidje.
3. Blažen je onaj koji čita i oni koji slušaju riječi proročanstva, i čuvaju ono što je napisano u njemu, jer vrijeme je blizu.
4. Od Jovana na sedam Crkava koje su u Aziji: Blagodat vam i mir od Boga, Koji jeste i Koji bješe i Koji dolazi; i od sedam duhova, koji su pred prijestolom njegovim;
5. I od Isusa Hrista, koji je Svjedok vjerni, Prvenac iz mrtvih, i Gospodar nad carevima zemaljskim. Onome koji nas ljubi i oprava nas od grijeha naših krvlju svojom,
6. I učini nas carstvom, sveštenicima Bogu i Ocu svojemu, njemu slava i moć u vijekove vijekova. Amin.
7. Evo, On dolazi sa oblacima, i ugledaće ga svako oko, i oni koji ga probodoše; i zaplakaće zbog njega sva plemena zemaljska. Da! Amin.
8. Ja sam Alfa i Omega, govori Gospod Bog, Koji jeste i Koji bješe i Koji dolazi, Svedržitelj.

9. Ja, Jovan, brat vaš i zajedničar u nevolji i carstvu i trpljenju u Isusu Hristu, bijah na ostrvu zvanom Patmos zbog riječi Božije i svjedočenja za Isusa Hrista.
10. Bijah u Duhu u dan Gospodnji, čuh glas iza sebe silan kao truba, koji govoraše:
11. Što vidiš napiši u knjigu, i pošalji na sedam Crkava: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatiru, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikiju.
12. I obazreh se onamo da vidim glas koji govoraše sa mnom, i obazrjevši se vidjeh sedam svijećnjaka zlatnih,
13. I usred sedam svijećnjaka Nekoga nalik na Sina čovječijega, obučena u dugačku haljinu, i opasana po prsima pojasom zlatnim.
14. A glava njegova i kosa bijaše bijela kao bijela vuna, kao snijeg, i oči njegove kao plamen ognjeni;
15. I noge njegove kao sjajni bakar kad se zažari u peći; i glas njegov kao huka velikih voda.
16. I imaše u svojoj desnoj ruci sedam zvijezda, i iz usta njegovih izlažaše mač oštar s obje strane, i lice njegovo bješe kao sunce što sija u sili svojoj.
17. I kad ga vidjeh, padoh k nogama njegovim kao mrtav, i On položi desnu ruku svoju na me, govoreći: Ne boj se, ja sam Prvi i Posljednji
18. I Živi; i bijah mrtav i evo živ sam u vijekove vijekova, i imam ključeve od smrti i od pakla.
19. Napiši, dakle, što si vidio, i što jeste i što će biti poslije ovoga:
20. Tajnu sedam zvijezda koje si vidio na desnici mojoj, i sedam svijećnjaka zlatnih. Sedam zvijezda jesu anđeli sedam Crkava, a sedam svijećnjaka jesu sedam Crkava.

2 Hristova poruka Crkvama: u Efesu, Smirni, Pergamu i Tijatiri.

1. Anđelu Crkve u Efesu napiši: Tako govori Onaj koji drži sedam zvijezda u desnici svojoj, i koji hodi posred sedam svijećnjaka zlatnih:
2. Znam djela tvoja, i trud tvoj, i trpljenje tvoje, i da ne možeš da podnosiš zle, i provjerio si one koji govore za sebe da su apostoli a nisu, i našao si da su lažni.
3. I trpljenje imaš, i namučio si se za Ime moje, i nisi sustao.
4. Ali mi je krivo na tebe, što si onu prvu ljubav tvoju ostavio.

5. Sjeti se, dakle, otkuda si pao, i pokaj se, i ona prva djela čini; ako li ne, doći ću ti uskoro, i ukloniću svijećnjak tvoj s mjesta njegova ako se ne pokaješ.

6. Ali ovo imaš što mrziš djela nikolaita, koja i ja mrzim.

7. Ko ima uho neka čuje što Duh govori Crkvama. Onome ko pobijedi daću mu da jede od drveta života koje je u raj u Boga moga.

8. I anđelu Crkve u Smirni napiši: Tako govori Prvi i Posljednji, koji bješe mrtav i oživi:

9. Znam djela tvoja, i nevolju i siromaštvo - ali si bogat - i hulu onih koji govore da su Judejci a nisu, nego sinagoga satanina.

10. Ne boj se nimalo od onoga što ima da pretrpiš. Gle, đavo će neke od vas baciti u tamnicu, da bi vas iskušao, i imaćete nevolju deset dana. Budi vjeran do same smrti i daću ti vijenac života.

11. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori Crkvama. Onome koji pobijedi neće nauditi druga smrt.

12. I anđelu Crkve u Pergamu napiši: Tako govori Onaj koji ima mač oštar s obje strane:

13. Znam djela tvoja, i gdje obitavaš, ondje gdje je prijesto satanin; i držiš Ime moje, i nisi se odrekao vjere moje ni u one dane u koje je Antipa, vjerni svjedok moj, ubijen kod vas, gdje satana boravi.

14. Ali malo mi je krivo na tebe, što imaš tu onih koji se drže učenja Valaama, koji nauči Valaka da baci sablazan među sinove Izrailjeve da jedu žrtve idolske i da bludniče.

15. Isto tako imaš i ti onih koji se drže učenja nikolaita.

16. Pokaj se, dakle; ako li ne, doći ću ti uskoro, i vojevaću s njima mačem usta svojih.

17. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori Crkvama. Onome koji pobijedi daću da jede od mane sakrivene, i daću mu kamen bijeli, i na kamenu novo Ime napisano, koje niko ne zna osim onoga koji ga prima.

18. I anđelu Crkve u Tijatiri napiši: Tako govori Sin Božiji, čije su oči kao plamen ognjeni, a noge kao sjajni bakar:

19. Znam djela tvoja, i ljubav, i vjeru, i služenje, i trpljenje tvoje, i sadanja djela tvoja su brojnija od ranijih.

20. Ali malo mi je krivo na tebe što dopuštaš ženi Jezavelji, koja veli za sebe da je proročica, da uči i zavodi sluge moje da bludniče i da jedu žrtve idolske.

21. I dadoh joj vrijeme da se pokaje, ali ona neće da se pokaje od bluda svoga.

22. Evo bacam je u postelju bolesničku, a one koji čine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju od djela njenih,

23. I djecu njezinu pogubiću smrću; i poznaće sve Crkve da sam ja koji ispituje bubrege i srca, i daću svakome od vas po djelima vašim.

24. A govorim vama ostalim Tijatircima, koji ne drže učenje ovo, koji ne poznaju dubine satanine, kao što govore; neću metnuti na vas drugo breme,

25. Ali ono koje imate držite dok ne dođem.

26. I onome koji pobijedi i održi djela moja do kraja, daću vlast nad neznabošcima;

27. I vladaće nad njima gvozdenom palicom, i oni će se razbiti kao sudovi lončarski;

28. Kao i ja što primih od Oca moga; i daću mu zvijezdu jutarnju.

29. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori Crkvama.

3 Poruka Hristova Crkvama: u Sardu, Filadelfiji i Laodikiji.

1. I anđelu Crkve u Sardu napiši: Tako govori Onaj što ima sedam duhova Božijih i sedam zvijezda: Znam tvoja djela, imaš ime da si živ, a mrtav si.

2. Preni se i bdi, pa utvrdi ostalo što je gotovo da pomre, jer ne nađoh tvoja djela da su savršena pred Bogom mojim.

3. Pamti, dakle, kako si primio i čuo, drži to i pokaj se. Ako li ne budeš bdio, doći ću ti kao lopov, i nećeš znati u koji čas ću doći na te.

4. Ali imaš i u Sardu nekoliko njih, koji ne ukaljaše haljine svoje, i hodiće sa mnom u bijelima, jer su dostojni.

5. Tako će onaj koji pobijedi biti obučen u haljine bijele, i neću izbrisati ime njegovo iz Knjige života, i priznaću ime njegovo pred Ocem mojim i pred anđelima njegovim.

6. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori Crkvama.

7. I anđelu Crkve u Filadelfiji napiši: Tako govori Sveti, Istiniti, koji ima ključ Davidov, koji otvara i niko neće zatvoriti, i koji zatvara i niko neće otvoriti.

8. Znam djela tvoja; evo, otvorio sam vrata pred tobom koja niko ne može zatvoriti; jer malo snage imaš, a održao si moju riječ, i nisi se odrekao Imena moga.

9. Evo dajem ti iz sinagoge satanine one koji govore za sebe da su Judejci a nisu, nego lažu; evo, učiniću da oni dođu i da se poklone pred nogama tvojim, i da znaju da te ja ljubim.

10. Zato što si održao moju zapovijest o trpljenju, i ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja koji će doći na vascijeli svijet da iskuša one koji žive na zemlji.
11. Dolazim uskoro; drži što imaš, da niko ne uzme vijenca tvoga.
12. Onoga koji pobijedi učiniću stubom u hramu Boga moga, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu Ime Boga moga, i ime grada Boga moga, novoga Jerusalama, koji silazi s neba od Boga moga, i novo Ime moje.
13. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama.
14. I anđelu Crkve u Laodikiji napiši: Tako govori Amin, Svjedok vjerni i istiniti, Začetnik tvorevine Božije:
15. Znam djela tvoja, da nisi ni studen ni vruć. O, da si studen ili vruć!
16. Tako, pošto si mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta svojih.
17. Jer govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa mi ne treba; a ne znaš da si nesrećan, i jadan, i siromašan, i slijep, i nag.
18. Savjetujem ti da kupiš od mene zlata ognjem žeženoga, da se obogatiš; i bijele haljine, da se obučeš, te da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti da pomažeš oči svoje, da vidiš.
19. Ja one koje ljubim karam i popravljam; zato revnuj, i pokaj se.
20. Evo stojim na vratima i kucam; ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim, i on sa mnom.
21. Onome koji pobijedi daću da sjedi sa mnom na prijestolu mome, kao i ja što pobijedih i sjedoh sa Ocem mojim na prijestolu njegovom.
22. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori Crkvama.

4 Viđenje slave prijestola Božijeg i poklonjenje Svedržitelju na prijestolu.

1. Potom vidjeh: i gle, vrata otvorena na nebu, i čuh onaj isti glas gdje zbori sa mnom kao truba i govori: Popni se amo, i pokazaću ti šta ima da bude poslije ovoga.
2. I odmah bijah u Duhu; i gle, prijesto stajaše na nebu, i na prijestolu sjeđaše Neko,
3. Po izgledu sličan kamenu jaspisu i sardu; i okolo prijestola bijaše duga na izgled kao smaragd.

4. I okolo prijestola bijahu dvadeset i četiri prijestola, i na prijestolima vidjeh dvadeset i četiri starješine gdje sjede, obučeni u bijele haljine, i sa vijencima zlatnim na glavama svojim.
5. I od prijestola izlažahu munje i glasovi i gromovi; i sedam svijećnjaka ognjenih gorahu pred prijestolom, a to su sedam duhova Božijih.
6. I pred prijestolom kao more stakleno, slično kristalu; i nasred prijestola i oko prijestola četiri živa bića, puna očiju sprijeda i pozadi.
7. I prvo biće bješe slično lavu, i drugo biće slično teletu, i treće biće imaše lice kao čovjek, i četvrto biće bješe slično orlu u letu.
8. I svako od četiri živa bića imađase po šest krila, naokolo i iznutra puna očiju, i dan i noć ne miruju govoreći: Svet, Svet, Svet Gospod Bog Svedržitelj, Koji bješe i Koji jeste i Koji dolazi.
9. I kada živa bića dadoše slavu i čast i hvalu Onome koji sjedi na prijestolu, Koji živi u vijekove vijekova,
10. Padoše dvadeset i četiri starješine pred Onim što sjedi na prijestolu, i pokloniše se Onome što živi u vijekove vijekova, i položiše vijence svoje pred prijestolom govoreći:
11. Dostojan si, Gospode i Bože naš, da primiš slavu i čast i silu, jer si Ti stvorio sve, i voljom tvojom sve nastade i sazda se.

5 Jagnje Božije uzima knjigu sa sedam pečata.

1. I vidjeh u desnici Onoga koji sjedaše na prijestolu knjigu ispisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata.
2. I vidjeh anđela silna gdje objavljuje gromkim glasom: Ko je dostojan da otvori knjigu i razlomi pečate njene.
3. I niko ne mogaše ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjigu niti da zagleda u nju.
4. I ja plakah mnogo što se ne nađe niko dostojan da otvori knjigu, niti da zagleda u nju.
5. I jedan od starješina reče mi: Ne plači, evo, pobijedio je Lav koji je iz plemena Judina, Izdanak Davidov, i otvoriće knjigu i razlomiti sedam pečata njenih.
6. I vidjeh posred prijestola i četiri živa bića, između starješina, Jagnje gdje stajaše kao zaklano, i imađase sedam rogova i sedam očiju, a to su sedam duhova Božijih koji se šalju po svoj zemlji.

7. I dođe i uze knjigu iz desnice Onoga koji sjedaše na prijestolu.
8. I kad uze knjigu, četiri živa bića i dvadeset i četiri starješine padoše pred Jagnjetom; svaki je imao gusle, i zlatne čaše pune tamjana, a to su molitve svetih.
9. I pjevahu pjesmu novu, govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si bio zaklan i krvlju svojom iskupio si Bogu nas iz svakoga roda i jezika i naroda i plemena.
10. I učinio si ih Bogu našem carevima i sveštenicima i carovaće na zemlji.
11. I vidjeh i čuh glas mnogih anđela oko prijestola i živih bića i starješina, i bješe broj njihov mirijade mirijada i hiljade hiljada.
12. Govoreći glasom gromkim: Dostojno je Jagnje koje je zaklano, da primi silu i bogatstvo i premudrost i čast i slavu i blagoslov.
13. I čuh gdje svako stvorenje što je na nebu i na zemlji i pod zemljom i što je na moru, i sve što je u njima, govori: Onome što sjedi na prijestolu, i Jagnjetu, blagoslov i čast i slava i moć u vijekove vijekova!
14. I četiri živa bića rekoše: Amin. I starješine padoše i pokloniše se.

6 Jagnje otvara prvih šest pečata knjige.

1. I vidjeh da Jagnje otvori jedan od sedam pečata, i čuh jedno od četiri živa bića gdje govori kao glas groma: Dođi i vidi!
2. I vidjeh, i gle, konj bijeli, i onaj što sjedaše na njemu imađase strijelu; i dade mu se vijenac, i nastupi pobjeđujući, i da pobijedi.
3. I kad otvori drugi pečat, čuh drugo živo biće gdje govori: Dođi!
4. I iziđe konj riđ, i onome što sjedaše na njemu dade se da uzme mir sa zemlje te da se ljudi međusobno kolju, i dade mu se mač veliki.
5. I kad otvori treći pečat, čuh treće živo biće gdje govori: Dođi i vidi! I vidjeh, i gle, konj vran, i onaj što sjedaše na njemu imađase mjerila u ruci svojoj.
6. I čuh kao glas između četiri živa bića gdje govori: Mjera pšenice za dinar, i tri mjere ječma za dinar, a ulje i vino nemoj uskratiti.
7. I kad otvori četvrti pečat, čuh glas četvrtog živog bića gdje govori: Dođi i vidi!

8. I vidjeh, i gle, konj sivac, i jahač na njemu kome je ime Smrt, i pakao iđaše za njim; i dade mu se vlast nad četvrtinom zemlje, da ubija mačem i glađu i pomorom i zvjerinjem zemaljskim.
9. I kad otvori peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše zaklanih za riječ Božiju i za svjedočanstvo Jagnjetovo koje imahu.
10. I povikaše glasom silnim govoreći: Dokle ćeš, Gospodaru Sveti i Istiniti, odlagati da sudiš i osvetiš krv našu na onima što žive na zemlji?
11. I svakome od njih dade se haljina bijela, i rečeno im bi da počinu još malo vremena, dokle se napuni i broj satrudnika njihovih i braće njihove, koji ima da budu pobijeni kao i oni.
12. I vidjeh, kad otvori šesti pečat, nasta zemljotres veliki, i sunce posta crno kao vreća od kostrijeti, i mjesec sav posta kao krv;
13. I zvijezde nebeske padoše na zemlju, kao što smokva odbacuje zametke svoje kad je zaljulja veliki vjetar;
14. I nebo se izmače kao svitak kad se savije, i svaka gora i ostrvo pokrenuše se s mjesta svojih.
15. I carevi zemaljski i velikaši i vojvode i bogataši i silni i svaki rob i slobodnjak sakriše se u pećine i stijene gorske;
16. I govorahu gorama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga što sjedi na prijestolu i od gnjeva Jagnjetova,
17. Jer dođe veliki Dan gnjeva njegova, i ko može opstati?

7 Broj zapečaćenih iz dvanaest koljena. Mnoštvo spasenih krvlju Jagnjetovom iz svih naroda.

1. I potom vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje, i drže četiri vjetra zemaljska, da ne duva vjetar na zemlju, ni na more, niti na ikakvo drvo.
2. I vidjeh drugoga anđela gdje se diže od istoka sunca, koji imaše pečat Boga živoga, i povika silnim glasom četvorici anđela kojima bješe dano da pustoše zemlju i more, govoreći:
3. Ne kvarite zemlje, ni mora, ni drveća, dok ne stavimo pečat slugama Boga našega na čela njihova.

4. I čuh broj obilježenih pečatom: sto i četrdeset i četiri hiljade onih sa pečatom iz sviju plemena sinova Izrailjevih:
5. Iz plemena Judina dvanaest hiljada sa pečatom; iz plemena Ruvimova dvanaest hiljada; iz plemena Gadova dvanaest hiljada;
6. Iz plemena Asirova dvanaest hiljada; iz plemena Neftalimova dvanaest hiljada; iz plemena Manasijina dvanaest hiljada;
7. Iz plemena Simeunova dvanaest hiljada; iz plemena Levijeva dvanaest hiljada; iz plemena Isaharova dvanaest hiljada;
8. Iz plemena Zavulonova dvanaest hiljada; iz plemena Josifova dvanaest hiljada; iz plemena Venijaminova dvanaest hiljada onih sa pečatom.
9. Potom vidjeh, i gle, mnoštvo naroda kojeg ne može niko izbrojati, od svakoga plemena i roda i naroda i jezika, stajaše pred prijestolom i pred Jagnjetom, obučeno u haljine bijele, i palme u rukama njihovim;
10. I klicahu snažnim glasom, govoreći: Spasenje je u Bogu našem koji sjedi na prijestolu, i u Jagnjetu.
11. I svi anđeli stajahu oko prijestola i starješina i četiri živa bića, i padoše ničice pred prijestolom, i pokloniše se Bogu,
12. Govoreći: Amin! Blagoslov i slava i premudrost i blagodarnost i čast i sila i moć Bogu našem u vijekove vijekova. Amin!
13. I odgovori jedan od starješina, govoreći mi: Ovi obučeni u bijele haljine, ko su, i od kuda dođoše?
14. I rekoh mu: Gospodaru moj, ti znaš. I reče mi: Ovo su oni koji dođoše iz nevolje velike, i opraše haljine svoje i ubijeliše ih u krvi Jagnjetovoj.
15. Zato su pred prijestolom Božijim, i služe mu dan i noć u hramu njegovom; i Onaj koji sjedi na prijestolu obitavaće na njima.
16. Neće više ogladnjeti, niti će više ožednjeti; i neće ih peći sunce, niti kakva žega.
17. Jer Jagnje, koje je nasred prijestola, napasaće ih i vodiće ih na izvore voda života; i ubrisaće Bog svaku suzu sa očiju njihovih.

8 Otvaranje sedmog pečata. Kadionica sa molitvama svetih. Prve četiri trube.

1. I kad otvori sedmi pečat, nastala tišina na nebu oko pola časa.

2. I vidjeh sedam anđela koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba.
3. I drugi anđeo dođe, i stade pred žrtvenikom držeći kadionicu zlatnu, i bijaše mu dano mnogo tamjana da prinese sa molitvama svih svetih na zlatni žrtvenik pred prijestolom.
4. I uznese se dim od tamjana sa molitvama svetih iz ruke anđelove pred Boga.
5. I uze anđeo kadionicu i napuni je ognjem sa žrtvenika i baci na zemlju. I na staše gromovi i jeka i sijevanje munja i zemljotres.
6. I sedam anđela koji imahu sedam truba, pripremiše se da zatrube.
7. I prvi zatrubi, i nasta grad i oganj, pomiješani sa krvlju i to bi bačeno na zemlju, i trećina zemlje izgorje, i trećina drveća izgorje, i sva trava zelena izgorje.
8. I drugi anđeo zatrubi, i kao velika gora ognjem zapaljena bi bačena u more; i trećina mora posta krv,
9. I izgibe trećina živih stvorenja u moru i trećina lađa propade.
10. I treći anđeo zatrubi, i pade s neba zvijezda velika, koja goraše kao buktinja, i pade na trećinu rijeka i na izvore voda.
11. A ime zvijezdi bješe Pelen. I trećina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomriješe od voda, jer postadoše gorke.
12. I četvrti anđeo zatrubi, i udarena bi trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda, tako da se pomračí trećina njihova, i da trećina dana ne svijetli, takođe i noći.
13. I vidjeh i čuh jednoga orla gdje leti posred neba i govori snažnim glasom: Avaj, avaj, avaj onima koji žive na zemlji od ostalih i glasova trubnih one trojice anđela koji će tek zatrubiti.

9 Peta truba i prvo zlo. Šesta truba i drugo zlo.

1. I peti anđeo zatrubi, i vidjeh zvijezdu gdje pade s neba na zemlju i dade joj se ključ od dubine bezdana;
2. I otvori dubinu bezdana, i izađe dim iz dubine kao dim zažarene peći i pomračí se sunce i vazduh od dima iz bezdana.
3. A iz dima iziđoše skakavci na zemlju i dade im se vlast kao što imaju vlast skorpíje na zemlji.
4. I rečeno im bi, da ne škode travi zemaljskoj, niti ikakvoj zeleni, niti ikakvom drvetu, nego samo ljudima koji nemaju pečata Božijega na čelima svojim.

5. I dade im se ne da ih ubijaju, nego da ih muče pet mjeseci; i mučenje njihovo bijaše kao mučenje od skorprije kad ujede čovjeka.
6. I u te dane tražiće ljudi smrt, i neće je naći; i poželjeće da umru, i smrt će od njih bježati.
7. A izgled skakavaca bijaše sličan konjima spremnim za boj, i na glavama njihovim bijahu kao neki vijenci slični zlatu, i lica njihova kao lica ljudska;
8. I imahu kose kao kose ženske, i zubi njihovi bijahu kao zubi u lavova;
9. I imahu oklope kao oklope gvozdene, i šum krila njihovih bijaše kao buka mnogih konjskih kola kada jure u boj.
10. I imahu repove slične skorpionjama, i žaoke, i u repovima svojim moć da škode ljudima pet mjeseci.
11. Oni imahu cara nad sobom anđela bezdana, kome je ime na jevrejskom Avadon, a na grčkom Apolion.
12. Jedno zlo prođe, evo idu još dva zla za ovim.
13. I šesti anđeo zatrubi, i čuh jedan glas od četiri roga zlatnoga žrtvenika koji je pred Bogom,
14. Gdje govori šestome anđelu koji imaše trubu: Odriješi četiri anđela koji su svezani na velikoj rijeci Eufratu.
15. I biše odriješena četiri anđela pripremljena za čas, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju trećinu ljudi.
16. I broj vojske na konjima bijaše dvije stotine miliona; i čuh njihov broj.
17. I tako vidjeh u viđenju konje i one što sjedahu na njima, koji imahu oklope ognjene, plavičaste i sumporaste; i glave konja bijahu kao glave lavova, i iz usta njihovih izlažaše oganj i dim i sumpor.
18. Od ova tri zla pogibe trećina ljudi, od ognja i od dima i od sumpora što izlažaše iz usta njihovih.
19. Jer je moć konja u ustima njihovim i u repovima njihovim, a repovi su njihovi slični zmijama, imaju glave i sa njima škode.
20. A ostali ljudi koji ne pogiboše od ovih zala, ne pokajaše se od djela ruku svojih, da se ne klanjaju demonima, ni idolima zlatnim i srebrnim i bronzanim i kamenim i drvenim, koji niti mogu vidjeti, ni čuti, ni hoditi;
21. I ne pokajaše se za ubistva svoja, ni za gatanja svoja, ni za blud svoj, ni za krađe svoje.

10 Anđeo sa knjigom. Sedam gromova. Jovan pojede knjigu da prorokuje.

1. I vidjeh drugoga anđela silna gdje silazi s neba, koji bješe odjeven u oblak, i duga bješe na glavi njegovoj, i lice njegovo bješe kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni;
2. I on držaše u ruci svojoj knjižicu otvorenu, i stade svojom desnom nogom na more a lijevom na zemlju;
3. I povika glasom gromkim kao što riče lav. I kad on povika, progovoriše sedam gromova glasovima svojim.
4. A kada progovoriše sedam gromova, htjedoh da pišem, no čuh glas sa neba koji govori: Zapečati ono što govoriše sedam gromova, i to ne piši.
5. I anđeo kojega vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji, podiže svoju desnu ruku prema nebu,
6. I zakle se Onim koji živi u vijekove vijekova, Koji sazda nebo i što je na njemu, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena više biti neće;
7. Nego u dane glasa sedmoga anđela, kada bude zatrubio, onda će se svršiti tajna Božija, kao što javi slugama svojim prorocima.
8. I glas koji čuh sa neba, opet progovori sa mnom i reče: Idi, uzmi knjižicu otvorenu u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji.
9. I otidoh anđelu i rekoh mu da mi da knjižicu. I reče mi: Uzmi i pojedi je; i zagorčaće ti utrobu, ali u ustima tvojim biće slatka kao med.
10. I uzeh knjižicu iz ruke anđelove, i pojedoh je; i bješe u ustima mojim slatka kao med, a kad je pojedoh, postade goraka utroba moja.
11. I rekoše mi: Treba opet da prorokuješ pred narodima i plemenima i jezicima i carevima mnogima.

11 Mjerenje hrama Božijeg. Dva svjedoka Božija ubijena i oživjela. Sedma truba.

1. I dade mi trsku sličnu palici, govoreći: Ustani i izmjeri hram Božiji i žrtvenik, i one koji se klanjaju u njemu;
2. A spoljašnje dvorište hrama izostavi i njega nemoj mjeriti, jer je dato neznabošcima, i oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca.
3. I daću dvojici svjedoka mojih i proriće hiljadu i dvjesta i šezdeset dana, obučeni u vreće.

4. Ovi su dvije masline i dva svijećnjaka što stoje pred Gospodarom zemlje.
5. I ako im ko učini nepravdu, oganj izlazi iz usta njihovih i proždire neprijatelje njihove; i ko im bude htio učiniti nepravdu, on mora tako poginuti.
6. Ovi imaju vlast da zatvore nebo, da ne padne dažd na zemlju u dane njihova prorokovanja; i imaju vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom kad god budu htjeli.
7. I kada svrše svjedočenje svoje, zvijer što izlazi iz bezdana učiniće rat s njima, i pobijediće ih, i ubiće ih.
8. I tjelesa njihova ostaviće na trgu velikoga grada, koji se duhovno zove Sodom i Egipat, gdje i Gospod njihov bi raspet.
9. I ljudi iz naroda i rodova i jezika i plemena gledaće tjelesa njihova tri i po dana, i neće dopustiti da se tijela njihova polože u grob.
10. I stanovnici zemlje radovaće se zbog njih i veseliće se i darove će slati jedni drugima, jer ova dva proroka mučiše stanovnike zemlje.
11. A poslije tri i po dana uđe u njih duh života od Boga, i stadoše na noge svoje, i strah veliki obuze one koji ih gledahu.
12. I čuše silan glas sa neba, koji im govori: Uziđite ovamo! I uziđoše na nebo na oblaku, i vidješe ih neprijatelji njihovi.
13. I u onaj čas bi zemljotres veliki, i pade deseti dio grada, i pogibe od zemljotresa sedam hiljada imena ljudskih, a ostali se uplašiše i dadoše slavu Bogu nebeskome.
14. Zlo drugo prođe; evo zlo treće dolazi brzo.
15. I sedmi anđeo zatrubi, i nastadoše gromki glasovi na nebu koji govorahu: Postade carstvo svijeta Carstvo Gospoda našega i Hrista njegovog, i carovaće u vijekove vijekova.
16. I dvadeset i četiri starješine, koji sjede na prijestolima svojim pred Bogom, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu,
17. Govoreći: Blagodarimo ti, Gospode Bože Svedržitelju, Koji jesi, i Koji bješe, i Koji dolaziš, što si primio silu svoju veliku, i zacario se;
18. I neznabošci se razgnjeviše, i dođe gnjev tvoj i vrijeme da se mrtvima sudi, i da se dade plata slugama tvojima, prorocima i svetima i onima koji se boje Imena tvojega, malima i velikima, i da se pogube oni koji kvare zemlju.

19. I otvori se hram Božiji na nebu, i pokaza se kovčeg zavjeta Gospodnjeg u hramu njegovom; i biše munje, i jeka, i gromovi, i zemljotresi, i grad veliki.

12 Žena obučena u sunce i crvena aždaja. Rođenje muškog Djeteta. Rat Mihaila i anđela sa aždajom. Aždaja bačena na zemlju.

1. I znak veliki pokaza se na nebu: Žena obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinim, i na glavi njezinoj vijenac od dvanaest zvijezda.

2. I ona bješe trudna, i vikaše od bolova mučeci se da rodi.

3. I pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaja koja imaše sedam glava i deset rogova; i na glavama njezinim sedam kruna;

4. I rep njezin vuče trećinu zvijezda nebeskih, i baci na zemlju. I aždaja stade pred ženom koja treba da rodi, da kada rodi proždere dijete njeno.

5. I rodi muško Dijete, koje će napasati sve narode palicom gvozdenom; i Dijete njezino bi uzeto k Bogu i prijestolu njegovu.

6. A žena uteče u pustinju gdje imaše mjesto pripremljeno od Boga, da je ondje hrane hiljadu i dvjesta i šezdeset dana.

7. I nasta rat na nebu; Mihail i anđeli njegovi zavojštiše na aždaju, i ratova aždaja i anđeli njezini;

8. I ne odolješe, niti im se više nađe mjesta na nebu.

9. I zbačena bi aždaja velika, stara zmija, koja se zove đavo i satana, koja zavodi svu vaseljenu, i zbačena bi na zemlju, i s njom zbačeni biše anđeli njezini;

10. I čuh glas veliki na nebu koji govori: Sada nastade spasenje i sila i Carstvo Boga našega i vlast Hrista njegovog, jer je zbačen opadač braće naše, koji ih opadaše pred Bogom našim dan i noć.

11. I oni ga pobijediše krvlju Jagnjetovom i riječju svjedočenja svojega, i ne mariše za život svoj do smrti.

12. Zato se veselite nebesa, i vi koji živite na njima! Teško žiteljima zemlje i mora, jer siđe k vama đavo u jarosti velikoj, znajući da malo vremena ima.

13. I kad vidje aždaja da bi zbačena na zemlju, poče progoniti ženu koja rodi muško Čedo.

14. I ženi biše data dva krila orla velikoga da odleti u pustinju na mjesto svoje, gdje će se hraniti vrijeme i vremena i pola vremena, daleko od zmije.

15. A zmija ispusti za ženom iz usta svojih vodu kao rijeku, da bi je rijeka odnijela.
16. I zemlja pomože ženi, i otvori zemlja usta svoja i proguta rijeku koju ispusti aždaja iz usta svojih.
17. I razgnjevi se aždaja na ženu i otide da ratuje sa ostalima iz sjemena njezinog, koji drže zapovijesti Božije i imaju svjedočanstvo Isusa Hrista.

13 Zvijer iz mora. Poklonjenje zvijeri. Druga zvijer - iz zemlje. Žig i broj zvijeri.

1. I stadoh na pijesku morskome, i vidjeh zvijer gdje izlazi iz mora, koja imaše deset rogova i sedam glava, i na rogovima njezinim deset krana, i na glavama njezinim imena hulna.
2. I zvijer koju vidjeh bijaše slična risu, i noge joj kao u medvjeda, i usta njezina kao usta lava. I dade joj aždaja silu svoju i prijesto svoj i vlast veliku.
3. I vidjeh jednu od glava njezinih kao na smrt zaklanu, i njezina smrtna rana izliječi se. I sva zemlja diveći se poče za zvijeri, i pokloniše se aždaji koja dade vlast zvijeri;
4. I pokloniše se zvijeri govoreći: Ko je kao zvijer? Ko može sa njom ratovati?
5. I dana joj biše usta koja govore ohole riječi i huljenja, i dade joj se vlast da zlotvori četrdeset i dva mjeseca.
6. I otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli Ime njegovo, i dom njegov, i one koji stanuju na nebu.
7. I dano joj bi da ratuje sa svetima i da ih pobijedi; i dana joj bi vlast nad svakim rodnom i narodom i jezikom i plemenom.
8. I pokloniše se njoj svi oni koji žive na zemlji, čije ime nije zapisano u Knjizi života Jagnjeta zaklanoga od postanja svijeta.
9. Ako ko ima uho neka čuje.
10. Ko u ropstvo odvodi, u ropstvo će otići; ko mačem ubija, treba i on mačem da bude ubijen. Ovdje je trpljenje i vjera svetih.
11. I vidjeh drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta, i govoraše kao aždaja.
12. I svu vlast prve zvijeri činjaše pred njom; i učini da se zemlja i koji žive na njoj poklone prvoj zvijeri, čija se smrtna rana iscijeli.

13. I činjaše znamenja velika, pa učini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima.
14. I obmanjuje one koji žive na zemlji čudesima, koja joj biše dana da čini pred zvijeri, govoreći onima koji žive na zemlji da načine lik zvijeri, koja imade ranu od mača i osta živa.
15. I bi joj dano da liku zvijeri dade duh, da lik zvijeri i progovori i učini da budu pobijeni oni koji se ne poklone liku zvijeri.
16. I učini sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, da im dadu žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelu njihovom,
17. Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ime zvijeri ili broj imena njezina.
18. Ovdje je mudrost. Ko ima um neka izračuna broj zvijeri; jer je broj čovjekov, i broj njezin je šest stotina šezdeset i šest.

14 Jagnje i sto četrdeset četiri hiljade djevstvenika na gori Sionu. Tri anđela sa vijestima. Žetva Sina Čovječijega. Kaca gnjeva Božijega.

1. I vidjeh, i gle Jagnje koje stajaše na gori Sionu i sa Njime sto četrdeset i četiri hiljade, koji imahu Ime njegovo i Ime Oca njegovog napisano na čelima svojim.
2. I čuh glas sa neba kao glas voda mnogih, i kao glas groma jakog; i glas koji čuh bješe kao guslanje guslara u gusle svoje.
3. I pjevahu pjesmu novu pred prijestolom i pred četiri živa bića i pred starješinama; i niko ne mogaše naučiti ovu pjesmu osim onih sto četrdeset i četiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje.
4. Ovo su oni koji se ne oskvrniše sa ženama, jer su djevstvenici; ovo su oni koji idu za Jagnjetom kuda god pođe; ovi su otkupljeni između ljudi kao prvina Bogu i Jagnjetu;
5. I u njihovim ustima ne nađe se laž, jer su bez mane.
6. I vidjeh drugoga anđela koji leti posred neba, koji imaše vječno Jevanđelje da blagovijesti onima koji žive na zemlji i svakome plemenu i rodu i jeziku i narodu.
7. I govoraše snažnim glasom: Bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova; i poklonite se Onome koji stvori nebo i zemlju i more i izvore vodene.
8. I drugi anđeo sledovaše govoreći: Pade, pade Vavilon veliki, koji je žestokim vinom bluda svojega napojio sve narode.
9. I treći anđeo sledovaše za njima govoreći glasom gromkim: Ko god se pokloni zvijeri i liku njezinom, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju,

10. I on će piti od vina gnjeva Božijeg, koje je nepomiješano natočeno u čašu gnjeva njegovog, i biće mučen u ognju i sumporu pred anđelima svetima i pred Jagnjetom.
11. I dim mučenja njegovog uzdizaće se u vijekove vijekova; i neće imati odmora dan i noć oni koji se klanjaju zvijeri i liku njezinom, i ko god prima žig imena njezina.
12. Ovdje je trpljenje svetih, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu.
13. I čuh glas sa neba koji mi govori: Napiši: Blaženi mrtvi koji od sada umiru u Gospodu! Da, govori Duh, neka počinu od trudova svojih, a djela njihova će slijediti za njima.
14. I vidjeh, i gle oblak bijeli, i na oblaku sjedjaše Neko sličan Sinu čovječijemu, koji je imao na glavi svojoj vijenac zlatan, a u ruci svojoj srp oštar.
15. I drugi anđeo iziđe iz hrama vičući snažnim glasom Onome što sjedi na oblaku: Zamahni srpom svojim i žanji, jer dođe vrijeme da se žanje, jer se žetva na zemlji osuši.
16. I Onaj što sjedjaše na oblaku baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja.
17. I drugi anđeo izađe iz hrama što je na nebu, i on je imao srp oštar.
18. I drugi anđeo iziđe iz oltara, koji je imao vlast nad ognjem, i povika jakim glasom onome koji imaše srp oštri: Zamahni srpom svojim ostrim, i odreži grožđe vinograda zemaljskog; jer sazreše grozdovi njegovi.
19. I baci anđeo srp svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u veliku kacu gnjeva Božijega.
20. I izgazi se kaca izvan grada, i iziđe krv iz kace sve do uzda konjima u širinu od hiljadu i šest stotina stadija.

15 Posljednjih sedam zala. Pjesma Jagnjetu na staklenom moru. Sedam čaša gnjeva.

1. I vidjeh drugi znak na nebu, veliki i čudesni: sedam anđela koji imahu sedam posljednjih zala, jer se u njima svrši gnjev Božiji.
2. I vidjeh kao stakleno more smiješano sa ognjem, i one koji pobjeđuju zvijer i lik njezin i broj imena njezina, gdje stoje na moru staklenome imajući gusle Božije.
3. I pjevahu pjesmu Mojseja, sluge Božijega, i pjesmu Jagnjeta, govoreći: Velika su i čudesna djela tvoja, Gospode Bože Svedržitelju; pravedni su i istiniti putevi tvoji, Care naroda!
4. Ko se neće pobožati, Gospode, i proslaviti Ime tvoje? Jer ti si jedini Svet; jer će svi narodi doći i pokloniti se pred tobom; jer se sudovi tvoji pokazaše.

5. I poslije ovoga vidjeh, otvori se hram skinije svjedočanstva na nebu,
6. I iziđoše sedam anđela iz hrama, koji imahu sedam zala, koji bjehu obučeni u čisto i svijetlo platno i opasani preko prsiju pojasima zlatnim;
7. I jedno od četiri živa bića dade sedmorici anđela sedam čaša zlatnih napunjenih gnjevom Boga koji živi u vijekove vijekova.
8. I napuni se hram dima od slave Božije i od sile njegove; i niko ne mogaše ući u hram dok se ne završe sedam zala sedmorice anđela.

16 Sedam anđela izlivaju sedam čaša gnjeva. Veliki boj kod Armagedona.

1. I čuh gromki glas iz hrama gdje govori sedmorici anđela: Idite i izlijte sedam čaša gnjeva Božijega na zemlju.
2. I otide prvi anđeo, i izli čašu svoju na zemlju; i nastadoše rane zle i ljute na ljudima koji imaju žig zvijerin i koji se klanjaju liku njezinom.
3. I drugi anđeo izli čašu svoju na more, i ono postade krv kao od ubijenoga, i sve živo uginu u moru.
4. I treći anđeo izli čašu svoju na rijeke i na izvore vodene; i postade krv.
5. I čuh anđela voda koji govori: Pravedan si Ti, Koji jesi i Koji bješe, i Sveti, što si ovo sudio;
6. Jer proliše krv svetih i proroka, i krv si im dao da piju, jer su zaslužili.
7. I čuh žrtvenik gdje govori: Zaista, Gospode Bože Svedržitelju, istiniti su i pravedni sudovi tvoji.
8. I četvrti izli čašu svoju na sunce, i dano mu bi da žeže ljude ognjem.
9. I sagorevahu ljudi od velike žege, i huliše na Ime Boga koji ima vlast nad mukama ovim, i ne pokajaše se da mu dadu slavu.
10. I peti izli čašu svoju na prijesto zvijeri; i carstvo njezino posta mračno, i grizli su jezike svoje od bola,
11. I huliše Boga nebeskoga od bolova i rana svojih, i ne pokajaše se za djela svoja.
12. I šesti izli čašu svoju na veliku rijeku Eufkrat; i presahnu voda njezina, da se pripravi put careva sa istoka sunčevoga.
13. I vidjeh gdje iz usta aždaje i iz usta zvijeri i iz usta lažnoga proroka izlaze tri nečista duha kao žabe;

14. Jer ovo su duhovi demonski koji čine čudesa, i odlaze carevima cijele vasseljene da ih skupe na boj za Dan onaj veliki Boga Svedržitelja.
15. Evo dolazim kao lopov; blago onome koji bdi i koji čuva haljine svoje, da ne hodi nag i ne vide sramotu njegovu.
16. I sabra ih na mjesto, koje se jevrejski zove Armagedon.
17. I sedmi izli čašu svoju na vazduh, i iziđe glas veliki iz hrama nebeskog od prijestola, govoreći: Svrši se!
18. I nastashe munje i gromovi i glasovi, i bi veliki zemljotres; takav zemljotres i tako veliki kakav ne bi otkada su ljudi na zemlji.
19. I grad veliki razdijeli se na tri dijela, i gradovi neznabožački padoše; i Vavilon veliki bi spomenut pred Bogom da mu se da čaša vina žestine gnjeva njegovog.
20. I svako ostrvo iščeze, i gore se ne nađoše.
21. I grad veliki kao talant pade s neba na ljude, i huliše ljudi na Boga zbog zla od grada, jer je veliko zlo njegovo.

17 Vavilon kao žena bludnica koja sjedi na crvenoj zvijeri. Tajna žene i zvijeri. Pobjeda Jagnjeta.

1. I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša, i govori sa mnom i reče mi: Hodi da ti pokažem osudu bludnice koja sjedi na vodama mnogim,
2. S kojom bludničiše carevi zemaljski, i stanovnici zemlje opiše se vinom bluda njezina.
3. I odvede me u Duhu u pustinju. I vidjeh ženu gdje sjedi na crvenoj zvijeri koja bješe puna imena hulnih i imaše sedam glava i deset rogova.
4. I žena bješe obučena u porfiru i skerlet i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserom, i imaše čašu zlatnu u ruci svojoj, punu gnusoba i nečistota bluda svoga.
5. I na čelu njezinu napisano ime, tajna: Vavilon veliki, mati bludnica i gnusoba zemaljskih.
6. I vidjeh ženu gdje se opija od krvi svetih i od krvi svjedoka Isusovih. I vidjevši je, začudih se čudom velikim.
7. I reče mi anđeo: Zašto se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu žene i zvjeri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova.

8. Zvijer koju si vidio bješe i nema je, i izići će iz bezdana i otići u propast; i začudiće se oni stanovnici zemlje čija imena nisu zapisana u Knjigu života od postanja svijeta, gledajući zvijer, koja bješe i nema je, i pojaviće se.

9. Ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora na kojima žena sjedi;

10. I jesu sedam careva: pet njih pade, i jedan jeste, a drugi još ne dođe, i kad dođe malo treba da ostane.

11. I zvijer koja bješe i nije, ona je i osmi, i od sedmorice je, i u propast ide.

12. I deset rogova koje vidje, to su deset careva koji carstvo još ne primiše, nego će kao carevi primiti vlast na jedan čas sa zvijerju.

13. Ovi jedno mišljenje imaju, i svoju silu i vlast daju zvijeri.

14. Ovi će s Jagnjetom zaratiti i Jagnje će ih pobijediti, jer je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima; i oni koji su s Njim, pozvani i izabrani i vjerni.

15. I reče mi: Vode što vidje, gdje sjedi bludnica, to su narodi i gomile, plemena i jezici.

16. I deset rogova što vidje, i zvijer, oni će omrznuti bludnicu, i opustošiće je i ogoliti, i meso će njezino jesti, i sažeći će je ognjem.

17. Jer je Bog dao u srca njihova da učine volju njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zvijeri, dok se ne svrše riječi Božije.

18. I žena koju vidje, jeste grad veliki, koji ima carstvo nad carevima zemaljskim.

18 Pad Vavilona. Plač careva i trgovaca. Radost svetih na nebu.

1. I poslije ovoga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji imaše vlast veliku; i zemlja se zasija od slave njegove.

2. I povika snažnim glasom, govoreći: Pade, pade Vavilon veliki, i postade stanište demonima i tamnica svakome duhu nečistome, i tamnica svijuju ptica nečistih i mrskih; jer se žestokim vinom bluda njezina napojiše svi narodi;

3. I carevi zemaljski bludničiče s njom i trgovci zemaljski obogatiše se od silne strasti njezine.

4. I čuh glas drugi s neba koji govori: Izidite iz nje, narode moj, da ne saučestvujete u grijesima njezinim, i da vas ne snađu zla njezina.

5. Jer grijesi njezini dostigoše do neba, i Bog se opomenu nepravde njezine.

6. Uzvratite joj kao što je ona vama uzvratila, i udvojte joj dvostruko po djelima njezinim; u čašu koju je ona natočila, natočite joj dva puta onoliko.
7. Koliko je ona sebe slavila i naslađivala se, toliko joj dajte muke i žalosti; jer u srcu svojemu govori: Sjedim kao carica, i udovica nisam, i žalosti neću vidjeti.
8. Zato će u jedan dan doći zla njezina: smrt i žalost i glad, i biće sažežena ognjem; jer je silan Gospod Bog koji joj sudi.
9. I zaplakaće i zajaukati za njom carevi zemaljski koji bludničiše i pirovaše s njom kada vide dim od požara njezina,
10. Stojeći izdaleka zbog straha od mučenja njezina, i govoreći: Avaj, avaj, grade veliki Vavilone, grade moćni, kako u jednom času dođe sud tvoj!
11. I trgovci zemaljski zaplakaće i zajaukati za njom, što njihove toware niko više ne kupuje;
12. Tovare zlata i srebra i dragoga kamena i bisera i platna i porfire i svile i skerleta, i svakog mirisnog drveta i svakojakog posuđa od slonovače i svakojakih posuda od najskupljega drveta, mjedi i gvožđa i mermera,
13. I cimeta i balsama i tamjana i mirisa i livana, i vina i ulja, i bijela brašna i pšenice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i tijela i duša ljudskih.
14. I voće koje želi duša tvoja udalji se od tebe, i sve masno i sjajno otide od tebe, i nikad ga više naći nećeš.
15. Trgovci ovih stvari, koji se obogatiše od nje, staće izdaleka zbog straha od mučenja njezina plačući i jaučući,
16. I govoreći: Avaj, avaj, grade veliki, obučeni u svilu i porfiru i skerlet i nakićeni zlatom i dragim kamenjem i biserom, jer u jednom času propade toliko bogatstvo!
17. I svi kormilari lađa, i svi koji nekuda plove, i lađari, i oni koji rade na moru, stadoše izdaleka,
18. I vikahu gledajući dim od požara njezina, govoreći: Koji grad bi kao ovaj veliki grad?
19. I posuše prahom glave svoje, i povikaše plačući i ridajući, govoreći: Avaj, avaj grade veliki, u kome se obogatiše bogatstvom njegovim svi koji imaju lađe na moru, jer u jednom času opustje!
20. Veseli se nad njim, nebo, i svetitelji, i apostoli i proroci, jer izreče Bog sud vaš nad njim.

21. I jedan anđeo uze kamen veliki kao vodenični, i baci u more, govoreći: Tako će sa hukom biti bačen Vavilon grad veliki, i neće se više naći;

22. I glas gudača i pjevača i svirača i trubača neće se više čuti u tebi; i nikakav majstor ni od kakva zanata neće se više naći u tebi, i huka kamena vodeničnoga neće se čuti u tebi;

23. I svjetlost svjetiljke neće se više pokazati u tebi, i glas ženika i nevjeste neće se više čuti u tebi; jer trgovci tvoji bijahu velikaši zemaljski, i od tvojih mađija prevareni biše svi narodi,

24. I u njemu se nađe krv proroka i svetih i svih posječenih na zemlji.

19 Slavljenje Boga na nebu zbog osude Vavilona. Svadba Jagnjetova. Videnje Hrista Cara. Zvijer i lažni prorok poraženi.

1. I poslije ovoga čuh kao glas silni naroda mnogoga na nebu gdje govori: Aliluja! Spasenje i slava i čast i sila Bogu našem;

2. Jer su istiniti i pravedni sudovi njegovi, što osudi bludnicu veliku, koja pokvari zemlju bludom svojim, i osveti krv slugu svojih od ruke njezine.

3. I ponovo rekoše: Aliluja! I dim njezin dizaše se u vijekove vijekova.

4. I padoše dvadeset i četiri starješine, i četiri živa bića, i pokloniše se Bogu koji sjedi na prijestolu, govoreći: Amin! Aliluja!

5. I od prijestola iziđe glas koji govori: Hvalite Boga našega sve sluge njegove, i koji ga se bojite, mali i veliki.

6. I čuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogih, i kao glas gromova silnih, gdje govore: Aliluja! Jer se zacari Gospod Bog Svedržitelj.

7. Radujmo se i veselimo se i dajmo slavu Njemu, jer dođe svadba Jagnjetova i žena se njegova pripremila.

8. I dano joj bi da se obuče u svilu čistu i svijetlu, jer svila označava pravedna djela svetih.

9. I reče mi: Napiši, blaženi su oni koji su pozvani na svadbenu večeru Jagnjetovu. I reče mi: Ovo su istinite riječi Božije.

10. I padoh pred noge njegove da mu se poklonim. I reče mi: Pazi, nemoj! Ja sam sluga kao i ti i kao braća tvoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo; Bogu se pokloni - jer je svjedočanstvo Isusovo duh proroštva.

11. I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijeli, i Onaj koji sjedi na njemu zove se Vjerni i Istiniti, i po pravdi sudi i ratuje;

12. A oči su mu kao plamen ognjeni, i na glavi njegovoj krune mnoge, i ima Ime napisano, koje niko ne zna do On sam;
13. I obučen je u haljinu crvenu od krvi, i Ime se njegovo zove: Logos (Riječ) Božiji.
14. I vojske nebeske idahu za Njim na konjima bijelim, obučene u svilu bijelu i čistu.
15. I iz usta njegovih izlazi mač oštar s obje strane, da njime porazi neznabošce; i On će ih napasati palicom gvozdenom, i On gazi kacu vina ljutoga gnjeva Boga Svedržitelja.
16. I ima na haljini i na bedru svome Ime napisano: Car careva i Gospodar gospodara.
17. I vidjeh jednoga anđela gdje stoji na suncu i povika glasom silnim, govoreći svima pticama koje lete posred neba: Dođite i skupite se na veliku večeru Božiju,
18. Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i onih koji sjede na njima, i mesa od svih slobodnih i robova, i od malih i velikih.
19. I vidjeh zvijer i careve zemaljske i vojske njihove sakupljene da zarate sa Onim što sjedi na konju i s vojskom njegovom.
20. I bi uhvaćena zvijer, i s njom lažni prorok koji je činio čudesa pred njom, kojima prevari one što primiše žig zvijeri, i koji se klanjaju liku njezinom; oboje živi biše bačeni u jezero ognjeno, koje gori sumporom.
21. A ostali biše pobijeni mačem koji iziđe iz usta Onoga što sjedi na konju; i sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

20 Satana svezan i bačen u bezdan. Prvo vaskrsenje. Posljednja borba. Strašni sud.

1. I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji imaše ključ od bezdana i lanac veliki u ruci svojoj.
2. I uhvati aždaju, staru zmiju, koja je đavo i satana, i sveza je na hiljadu godina,
3. I baci je u bezdan, i zaključa i zapečati nad njom, da više ne vara narode, dok se ne navrši hiljadu godina; poslije toga treba da bude odriješena na kratko vrijeme.
4. I vidjeh prijestole i sjedoše na njih, i dade im se sud; i duše posjećenih za svjedočanstvo Isusovo i za riječ Božiju, koji se ne pokloniše zvijeri i liku njezinom, i ne primiše žiga na čelima svojim i na ruci svojoj; i oživješe i carovaše sa Hristom hiljadu godina.
5. A ostali mrtvaci ne oživješe dok se ne svrši hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenje.
6. Blažen je i svet onaj koji ima udjela u prvom vaskrsenju; nad njima druga smrt nema vlasti, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaće s Njim hiljadu godina.

7. I kad se navrší hiljada godina biće pušten satana iz tamnice svoje,
8. I izići će da vara narode što su na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi za bitku, čiji je broj kao pijesak morski.
9. I iziđoše na širinu zemlje, i opkoliše stan svetih, i grad voljeni; i siđe oganj sa neba od Boga, i pojede ih.
10. I đavo koji ih varaše bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gdje je i zvijer i lažni prorok; i biće mučeni dan i noć u vijekove vijekova.
11. I vidjeh veliki, bijeli prijesto, i Onoga što sjedi na njemu, od čijega lica pobježe zemlja i nebo, i mjesta im se ne nađe.
12. I vidjeh mrtve, velike i male, gdje stoje pred prijestolom, i knjige se otvoriše, i druga se knjiga otvori, koja je Knjiga života; i biše suđeni mrtvi po djelima svojim kao što je zapisano u knjigama.
13. I more dade mrtve koji su u njemu, i smrt i pakao dadoše mrtvace koji bijahu u njima, i biše suđeni svaki po djelima svojim.
14. I smrt i pakao biše bačeni u jezero ognjeno. Ova smrt je druga smrt.
15. I ko se ne nađe zapisan u Knjizi života bačen bi u jezero ognjeno.

21 Novo nebo i nova zemlja. Novi Jerusolim - Nevjesta Jagnjetova - Sveti Grad.

1. I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prođoše, i mora nema više.
2. I vidjeh Sveti grad, Jerusolim novi, gdje silazi sa neba od Boga, pripremljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu.
3. I čuh glas gromki sa neba koji govori: Evo Skinije Božije među ljudima, i On će stanovati s njima, i oni će biti narod njegov, i sam Bog biće s njima;
4. I Bog će otrti svaku suzu iz očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni žalosti ni jauka, ni bola neće biti više; jer prvo prođe.
5. I reče Onaj što sjedi na prijestolu: Evo sve činim novim. I reče mi: Napiši, jer su ove riječi vjerne i istinite.
6. I reče mi: Svrši se! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak. Ja ću žednome na dar dati sa izvora vode života.
7. Koji pobijedi naslijediće sve ovo, i biću mu Bog, i on će mi biti sin.

8. A strašljivima i nevjernima i nečistima i ubicama i bludnicima i vračarima i idolopoklonicima i svima lažama, njima je udio u jezeru koje gori ognjem i sumporom, što je druga smrt.

9. I dođe jedan od sedam anđela, koji imahu sedam čaša napunjenih sa sedam posljednjih zala, i reče mi govoreći: Hodi da ti pokažem Nevjestu, Ženu Jagnjetovu.

10. I odvede me u Duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi Grad, sveti Jerusalim, koji silazi sa neba od Boga,

11. I koji ima slavu Božiju, i svjetlost njegova bijaše slična dragom kamenu, kao kamenu jaspisu koji zrači kao kristal;

12. I imaše zid veliki i visok, i imaše dvanaest vrata, i na vratima dvanaest anđela; i imena natpisana, a to su imena dvanaest plemena sinova Izrailjevih.

13. Od istoka troja vrata, i od sjevera troja vrata, i od juga troja vrata, i od zapada troja vrata.

14. I zid Grada imaše dvanaest temelja, i na njima dvanaest imena Dvanaest apostola Jagnjetovih.

15. A onaj što govoraše sa mnom imaše metar, trsku zlatnu, da izmjeri Grad i vrata njegova, i zid njegov.

16. I Grad leži četvorougaono, i dužina je njegova kolika i širina. I izmjeri Grad trskom, na dvanaest hiljada stadija: dužina i širina i visina jednaka je.

17. I izmjeri zid njegov na sto četrdeset i četiri lakta, po mjeri čovječijoj, koja je i anđelova.

18. I bješe građa zida njegova jaspis, a Grad zlato čisto, slično staklu čistom.

19. I temelji zida Grada bijahu ukrašeni svakim dragim kamenjem: prvi temelj jaspis, drugi safir, treći halkidon, četvrti smaragd,

20. Peti sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist.

21. I dvanaest vrata dvanaest bisera, svaka vrata bijahu od jednoga bisera. I trg Grada bijaše zlato čisto kao providno staklo.

22. A hrama ne vidjeh u njemu, jer hram je njegov Gospod Bog Svedržitelj, i Jagnje.

23. I Grad ne potrebuje sunca ni mjeseca da mu svijetle, jer ga slava Božija osvijetli, i svjetlost je njegova Jagnje.

24. I narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj, i carevi zemaljski donijeće slavu i čast svoju u njega;

25. I vrata njegova neće se zatvarati danju, jer noći ondje neće biti.

26. I donijeće slavu i čast naroda u njega.

27. I neće ući u njega ništa nečisto, ni koji čini gadost i laž, nego samo zapisani u Jagnjetovoj Knjizi života.

22 Rijeka vode života i Drvo života. Opomena na skori Dolazak Hristov. Dođi, Gospode!

1. I pokaza mi rijeku vode života, bistru kao kristal, koja izvire od prijestola Božijeg i Jagnjetovog.

2. Nasred trga njegova i sa obje strane rijeke Drvo života, koje rađa dvanaest rodova dajući svakoga mjeseca svoj rod, i lišće od Drveta bijaše za liječenje naroda.

3. I više neće biti nikakvoga prokletstva; i prijesto Božiji i Jagnjetov biće u njemu, i sluge njegove služiće Mu.

4. I gledaće lice Njegovo, i Ime Njegovo biće na čelima njihovim.

5. I noći više neće biti, i neće trebati svjetiljke, ni svjetlosti sunčane, jer će ih obasjavati Gospod Bog, i carovaće u vijekove vijekova.

6. I reče mi: Ove su riječi vjerne i istinite, i Gospod Bog svetih proroka posla anđela svojega da pokaže slugama svojim šta će biti uskoro.

7. I evo dolazim uskoro.

Blažen je koji drži riječi proroštva knjige ove.

8. I ja, Jovan, čuh i vidjeh ovo. I kada čuh i vidjeh, klanjajući se padoh pred noge anđela koji mi ovo pokaza.

9. I reče mi: Pazi, nemoj! I ja sam sluga kao i ti i kao braća tvoja proroci i oni koji drže riječi knjige ove. Bogu se pokloni.

10. I reče mi: Ne zapečati riječi proroštva knjige ove, jer je vrijeme blizu.

11. Ko čini nepravdu neka još čini nepravdu, i nečisti neka se još prlja; a ko je pravedan neka još čini pravdu, i ko je svet neka se još osvećuje.

12. Evo dolazim uskoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po djelima njegovim.

13. Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak.
14. Blaženi su koji tvore zapovijesti njegove, da imaju pravo na Drvo života, i da uđu na kapije u Grad.
15. Napolju su psi i vračari i bludnici i krvnici i idolopoklonici i svaki koji voli i čini laž.
16. Ja, Isus, poslao anđela svojega da vam posvjedoči ovo u Crkvama. Ja sam Izdanak i Rod Davidov, sjajna Zvijezda Danica.
17. I Duh i Nevjesta govore: Dođi! I koji čuje neka kaže: Dođi! I ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života na dar.
18. Ja svjedočim svakome koji sluša riječi proroštva knjige ove: ako ko dometne ovome, Bog će na njega nametnuti muke napisane u knjizi ovoj;
19. I ako ko oduzme od riječi knjige proroštva ovoga, Bog će oduzeti njegov dio od Drveta života, i od Grada svetoga, što je napisano u knjizi ovoj.
20. Govori Onaj koji svjedoči ovo: Da, doći ću skoro. Amin, da dođi, Gospode Isuse!
21. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima svetima. Amin.